ДИТЯЧІ ПІСНІ ТА РЕЧИТАТИВИ

АКАДЕМІЯ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ІНСТИТУТ
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА,
ФОЛЬКЛОРУ
ТА ЕТНОГРАФІЇ
ім. М. Т. РИЛЬСЬКОГО

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ

ДИТЯЧИЙ ФОЛЬКЛОР

КОЛИСКОВІ ПІСНІ ТА ЗАБАВЛЯНКИ

КИЇВ НАУКОВА ДУМКА 1984

В очередной том серии «Украинское народное творчество» вошли лучшие образцы колыбельных песен и потешек из печатных источников XIX—XX вв. и рукописных сборников. Раскрываются тематическое богатство, высокая художественная ценность этих жанров народной поэзии, предназначенных для самых маленьких детей. Значительная часть произведений подается с мелодиями.

Для фольклористов, этнографов, педагогов, воспитателей детских учреждений, почитателей народного творчества.

До чергового тому серії «Українська народна творчість» увійшли найкращі зразки колискових пісень та забавлянок з друкованих джерел XIX—XX ст. та з рукописних зібрань. Розкриваються тематичне багатство, висока художня цінність цих жанрів народної поезії, призначених для дітей наймолодшого віку. Значна частина творів подається з мелодіями.

Для фольклористів, етнографів, педагогів, вихователів дитячих закладів, шанувальників народної творчості.

Упорядкування, примітки
Г. В. ДОВЖЕНОК

Нотний матеріал підготувала
К. М. ЛУГАНСЬКА

Редакційна колегія
О. І. Дей (голова), **І. П. Березовський, М. М. Гордійчук,**
С. Д. Зубков, О. А. Правдюк, М. П. Стельмах, В. А. Юзвенко

Редакція літературознавства та мистецтвознавства

Д $\frac{4702590000\text{-}107}{M221(04)\text{—}84}$ 421—84

© Видавництво «Наукова думка», 1984

ВІД УПОРЯДНИКІВ

Колискові пісні та забавлянки — вагома частина народнопоетичної спадщини, що як ніякі інші її жанри мають яскраво виявлене ужиткове значення, становлять невід'ємну частину практичної народної педагогіки. Разом з тим висока художність цих творів не може не лишити сліду в душі дитини і часто стає фундаментом, на якому будується світ естетичних уподобань людини.

Том «Колискові пісні та забавлянки» є найповнішим з наявних досі зібрань цих жанрів. Тут представлено записи з усієї української етнічної території (включаючи регіони, що знаходяться за межами СРСР), а також із районів українсько-російського, українсько-білоруського пограниччя.

Збирання й публікування народних колискових пісень та забавлянок має вже 150-річну історію. Вперше українська колискова пісня «Ой ходить сон коло вікон» з'являється 1837 р. в альманасі «Русалка Дністрова». Інтерес до колискових та забавлянок виявив М. Максимович, умістивши в збірнику 1849 р. двадцять творів. Чимало зразків цих жанрів знаходимо в збірниках А. Метлинського (1854) і Я. Головацького (1878), у третьому та четвертому томах «Трудов этнографическо-статистической экспедиции в Западно-Русский край» (1872, 1877), у добірці П. Іванова, вміщеній у журналі «Этнографическое обозрение» (1897, № 1).

У 1880—1890 рр. активно публікував матеріали історико-етнографічного характеру «Харьковский сборник», серед яких було чимало й колискових пісень та забавлянок. Саме 80—90-ті роки XIX ст. були особливо плідними у збиранні та публікуванні творів цих жанрів. Найбільшою добіркою в цей період (понад 90 зразків з варіантами) стали записи В. Милорадовича (1897), зроблені в Лубенському повіті Полтавської губернії. На сторінках часопису «Киевская старина» друкували свої записи О. Малинка (1898, кн. 4—6), Х. Ящуржинський (1893, т. 42) та ін.

Значно збагатив уявлення про українські колискові пісні «Етнографічний збірник» 1898 р. (т. 5). Поданий тут нарис М. Дерлиці «Селянські діти» містив значний фольклорний матеріал, в доповнення до якого редакція подала ще 22 колискові, серед яких було кілька записів І. Франка. В цьому ж томі вміщено записи Р. Кайндля, в тому числі колискові і забавлянки.

Нарис «Дитина в звичаях і віруваннях українського народа» з численними фольклорними матеріалами з південної Київщини, а також записи А. Они-

щука з Гуцульщини на початку століття друкують «Матеріали до українсько-руської етнології» (1912, т. 15).

Зразки колискових пісень і забавлянок зустрічаються в багатьох українських фольклорних збірниках, в окремих публікаціях — М. Номиса (1864), В. Ястребова (1894), Б. Грінченка (1899), В. Данилова (1904), І. В. Бессараби (1916) та ін. Український матеріал потрапляє і на сторінки білоруських видань (збірники З. Радченко, 1888, 1911), а також польських часописів «Lud», «Zbiór wiadomości do antropologii krajowej» — записи С. Рокосовської (1883), Й. Шнейдера (1912) та ін.

Перша музична публікація колискової пісні пов'язана з ім'ям Марка Вовчка (1867). Кілька колискових з мелодіями зустрічаємо в записах С. Гулака-Артемовського (1868), А. Рубця (1872), Є. Ліньової (1905), В. Щепотьєва (1915). Двадцять колискових записав і уклав їх мелодії в кілька типів І. Колесса (Етнографічний збірник, 1901); мелодії до колисанок з голосу Лесі Українки записав К. Квітка.

Немало зібрано мелодій колисанок та забавлянок радянськими фольклористами-музикознавцями К. В. Квіткою, Ф. М. Колессою, М. П. Гайдаєм, В. Й. Харковим, Т. Ф. Онопою, Г. Т. Танцюрою.

Значною кількістю записів, зроблених в останні десятиріччя, ми завдячуємо збирачам народної творчості І. І. Гурину, Г. І. Колесниченко, Г. І. Дем'яну, С. І. Турику, Г. І. Безручку, А. І. Остащенко, учням школи с. Великий Хутір Черкаської обл., Л. М. Кушлику, Ю. П. Сливинському та ін.

Серед збірників, виданих у радянський час,— «Українські народні колискові пісні» (К., 1939. Упорядники Г. С. Сухобрус, М. В. Нагорний, Т. Ф. Онопа), «Український дитячий фольклор» (К., 1962. Упорядник В. Г. Бойко), «Над колискою» (К., 1963. Упорядник В. Г. Бойко), «Мальована колисочка» (К., 1974. Упорядник Т. О. Дмитрієва), «Колискові пісні» (К., 1973. Упорядники Г. С. Сухобрус, Й. Ю. Федас). Колискові пісні та забавлянки зустрічаємо також у регіональних збірниках фольклору, у виданнях записів окремих збирачів народної творчості. Чимало колискових пісень та забавлянок увійшло до українських фольклорних збірників, виданих у Чехословаччині (Пряшів).

Колискові пісні та забавлянки — жанри, у визначенні яких одним із найважливіших критеріїв є чітко виявлена конкретна функція. Зрозуміло, що випадкове виконання будь-якої пісні біля колиски ще не є підставою віднесення її до жанру колискових. Багатовікова традиція утвердила в цій функції широке коло досить різноманітних пісень як з суто «дитячою» тематикою, так і з родинною та соціально-побутовою. Серед останніх є власне колискові пісні, а також твори, які, виконуючись в основному біля колиски, співались і при інших нагодах. Вважаємо можливим включити їх до тому, оскільки фіксація їх як колискових пісень була не поодинока; крім того, у випадку наявності нотного запису таких пісень їхні типово колискові мелодії ставали ще одним аргументом на користь залучення їх до тому. При посиланнях у примітках на варіанти до цих творів враховувалися лише ті, що були зафіксовані збирачами як колискові.

Систематизація колискових пісень провадиться за змістом. Проте при цьому, здавалося б, простому критерії зустрічаються значні ускладнення, оскільки поняття «сюжету» для великої частини колисанок є досить умовним. Можна говорити про зміст окремих мотивів, які, об'єднуючись, творять більш чи менш стрункy пісню. Виходячи зі змісту домінуючого (чи домінуючих) моти-

ву твору, подаємо спершу колискові про саму дитину, її сон, харчування, а також про тварин та птахів, які «виявляють» про неї турботу. Далі слідують твори, що відбили думки й почуття матері, звернуті до дитини, її роздуми про власну долю. Третю групу складають пісні, де діють персонажі тваринного світу, які сюжетно не пов'язані з образом самої дитини. Останніми подано колискові (їх небагато) з такими персонажами, як тато, дід, баба, тітка та ін., а також пісні оповідального характеру з родинно- та соціально-побутовою тематикою.

Зауважимо, що зберегти чистоту названих груп практично неможливо. Строкатість, мозаїчність, своєрідність контамінацій, властиві цьому жанрові, призводять до того, що той самий мотив можна зустріти у творах різних груп.

Виконання пісеньок чи примовок-забавлянок, які розвивали активність дитини, в більшості випадків супроводжувалося різноманітними рухами, діями з дитиною. Характер цих дій і став визначальним при групуванні матеріалу в розділі: гойдання дитини в колисці, погладжування тільця немовляти, потягання за ручки, хитання голівки, забави з ручками й ніжками, підкидання на коліні чи нозі дорослого. В кінці розділу вміщено забавлянки, які не були безпосередньо пов'язані з рухами і становили для дитини інтерес насамперед своїм змістом.

У даному томі максимально використано друковані джерела й численні рукописні збірки з фондів Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського, деякі матеріали відділу рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника. До тому увійшли найвиразніші з художнього та змістового боку зразки. Особлива увага надавалася творам з мелодіями.

Заголовки пісень подаються за першим рядком. У випадках, коли пісня починається з розспіву «а-а-а», вводимо до назви й наступний рядок.

Поряд подаємо ближчі між собою за змістом варіанти пісень, виносячи на перше місце твори з мелодіями. Але оскільки колисковим пісням властива своєрідна варіативність, пов'язана з особливостями контамінацій, ми не вдаємося до утворення варіантних гнізд, а нумеруємо кожну пісню зокрема. Така подача матеріалу має також полегшити читачеві розшуки конкретної пісні у примітках.

У квадратних дужках подаємо ім'я дитини у випадках, коли збирач його не уточнював, а лише писав — «(ім'я)»; нерозбірливо написані в оригіналах рукописів слова, у правильному прочитанні яких ми не впевнені; окремі слова, які ми вважали за необхідне замінити іншими.

Чимало записів колискових пісень та забавлянок взято із видань та рукописів XIX ст. В них окрім прагнення збирачів відобразити живу вимову відбилась і відсутність на той час чітких правописних норм української мови. У виданнях і рукописних збірках XX ст. також часто спостерігаємо прагнення до фонетизації записів, яка не завжди виправдана, зокрема у випадках, коли фонетична передача відбиває не певні діалектні особливості мовлення, а збігається з нормами літературної вимови.

З метою полегшення сприйняття текстів читачем не відтворювалися такі правописні моменти:

а) паралельна вимова ненаголошених голосних: *и* замість *е* (пирипілочка, чиривички, теплесинька); *і* замість *е* (міні); *у* замість *о* (вудиця); *о* замість *у* (ночовати, годовати); *ї* замість *е* (питаїться); *е* замість *і* (дремота);

б) спрощена передача звуків і звукосполучень: *дж* як *ж* (розбужаєш замість розбуджаєш);

в) тверде закінчення повних і коротких прикметників у множині: біли, дубовиї, золотиї, шовковиї та ін.;

г) тверді закінчення іменників давального й місцевого відмінку типу: татови, Андрійкови, в земли, соли тощо;

д) тверді закінчення після шиплячих звуків: очи, помочи, вночи та ін.;

е) заміна глухих приголосних на дзвінкі й навпаки: *п*іля замість *б*іля; ко*д*ко замість ко*т*ко;

є) передача закінчень зворотних дієслів через *цця* та *ця* замість *ться* (питаєця);

ж) пом'якшення *в* у префіксі *ви:* віколишу, вібавити;

з) пом'якшення *р* у закритому складі (базарь, верьба) і ствердіння *р* у відкритому складі (ратувать);

і) вимова *н* в апострофній позиції (мнясо);

к) пом'якшення *ч* перед *к* (синочька, колисочька, дитиночька);

л) безапострофна передача поєднань губних з йотованими (півє замість пів'є);

м) написання *и* замість *і* у випадках наближення цих звуків (ити замість іти, Иванко замість Іванко, ани замість ані, голивка замість голівка тощо);

н) вживання *к* замість *т* у словах: кіло — тіло, покіха — потіха, кі — ті і под.; *г* замість *д:* гіти — діти, нагію — надію.

о) дифтонг *уи* замінено на звук *и;* дифтонг *іє* — на звук *є*.

В окремих джерелах розспівування на початку пісні звуків «а» чи «е» інколи передавалося за допомогою трьох крапок: «а... а...», «е...е...». Уніфікуючи написання цих розспівів, передаємо їх через повторення звуків: «а-а, а-а», «е-е, е-е».

Усі лексичні особливості пісенного матеріалу збережено.

У примітках подаються відомості про час та місце запису, прізвища записувача, інформатора (подані вони за нормами сучасної української літературної мови) та стислі відомості про останнього, джерело, за яким друкується твір. Географічні назви наведено за політико-адміністративним поділом, що існував на час запису твору. При відсутності конкретніших відомостей подано назви окремих регіонів України. У випадках, коли твір не мав точного паспорта, але джерело давало можливість припустити місце запису чи дату, останні подаються у квадратних дужках. Є в томі і незначна частина текстів, записувач, місце чи час запису яких лишаються невизначеними.

Якщо до пісні збирач подавав додатковий коментар, наводимо його в примітках у лапках. Коментарі до забавлянок мають специфічний характер. Належать вони в основному записувачам. Часом для повного розуміння твору виникає необхідність подавати їх разом із текстами. В інших випадках виносимо їх у примітки.

До тому додається словник малозрозумілих слів. Пояснення до малозрозумілих діалектних синтаксичних конструкцій подані посторінково.

Тексти пісень при наявності розшифровки цілого твору подаються лише під нотами. Виключення зроблено для забавлянок, де коментар часто перехрещується з текстом твору.

Нотний матеріал, узятий із друкованих джерел, подається переважно без змін, а при наявності кількох видань — за останнім. В деяких записах мело-

дій, здебільшого недрукованих, необхідно було зробити редакцію. Так, в окремих піснях при незмінному наспіві наступні рядки у порівнянні з початковими, підтекстованими під мелодіями, мають більшу або меншу кількість складів. У таких випадках відповідно об'єднувалися звукосклади лігою або дробилась тривалість звуку. Упорядником також проставлено невиправдано відсутній у деяких записувачів метр пісні і проведено необхідне перетактування. Всі зміни зроблені у відповідності до загальноприйнятих сучасних норм і правил нотації фольклорного твору.

Зафіксовані збирачами варіанти, які не подаються повністю, графічно передаються окремими тактами під основним нотним станом чи в кінці запису, дрібними знаками на єдиному нотоносці, або варіант окремого звука береться в круглі дужки.

Деякі пісні нотуються без поділу на метричні такти. Це пояснюється вільним імпровізаційним характером виконання, нестабільністю ритміки пісень.

Темпові позначення переведено на загальновживану в таких випадках термінологію італійською мовою або подаються за метрономом. Мелодії пісень, де ці позначення відсутні, можуть виконуватися в уповільнених темпах Moderato або Andante, які найбільш притаманні колисковій пісенності.

Якісна нерівноцінність поданих музичних записів пояснюється різним професіональним рівнем збирачів. Сучасним нотаціям сприяє нова техніка звукозапису, що допомагає досягти вищого рівня точності запису порівняно із записами на слух.

Але слід мати на увазі, що навіть найвища точність нотації, найбільш деталізований нотний запис є умовним явищем: «Фіксуючи найменші подробиці висотних відхилень, надточна нотація часом лише утруднює сприйняття мелодики, заважає охопити інтонований її смисл і в цьому відношенні нерідко поступається узагальнено-схематичному слуховому записові, що оснований на знаннях та інтуїції досвідченого збирача» [1].

У деяких розшифровках мелодій відбито всі ладо-інтонаційні та темпо-динамічні зрушення у творі за допомогою діакретично-знакової системи, вживаної сучасною наукою. Тобто додаткові знаки, що зустрічаються в музичному тексті, треба читати так:

— гліссандо (висхідне чи низхідне);

— вібруюча інтонація між повторенням одного звука;

— пониження або підвищення того чи іншого звука порівняно зі звичайним темперованим інтонуванням;

— ромбічна нота на початку наспіву означає абсолютну висоту першого звука пісні;

— акцентовані та виділені звуки;

— цезури, що утворюються при віддиху;

[1] *Алексеев Э.* О методе сравнительной фольклористики.— Советская музыка, 1978, № 7, с. 98.

— звук виконується нерівно, з придиханням (на зразок parlando);

— незначне подовження звучання ноти чи паузи;

— незначне скорочення звучання ноти чи паузи;

— виразна вібрація, подовжена та скорочена;

— дієзи та бемолі, виставлені над нотним станом, свідчать про їх непостійність;

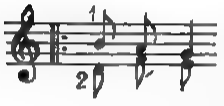

— цифри та дужки біля нот означають, що перший раз у мелодії співається верхня нота, а при повторенні — друга.

Всі діакритичні знаки, а також форшлаги і нахшлаги та дихальні цезури, взяті в дужки, вказують на їх непостійність.

Упорядники висловлюють щиру подяку співробітникам відділу фольклористики та кореспондентам, які надали свої матеріали для використання в томі, а також кандидату мистецтвознавства С. Й. Лісецькому за цінні поради по упорядкуванню нотного матеріалу.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КОЛИСКОВІ ПІСНІ ТА ЗАБАВЛЯНКИ

Колискові пісні та забавлянки відомі усім народам. Ці перші поетичні твори, звернуті до дитини, розвинулися на основі її реальних життєвих потреб. Психологічний грунт, на якому вони постали, чітка визначеність їх провідних функцій зумовили чимало спільних рис у колискових піснях та забавлянках різних народів.

Більшість радянських дослідників, які зверталися до вивчення творів фольклору, пов'язаних із дитячим віком, зараховують колискові пісні та забавлянки до єдиного значного за обсягом і багатоманітного щодо компонентів масиву дитячого фольклору [1]. Колискові пісні та забавлянки становлять його окремий розділ, оскільки на відміну від решти творів цього виду їх виконавцями виступають дорослі, і призначені ці твори для найменших — немовлят та дітей, що лише починають опановувати мову.

З усіх жанрів дитячого фольклору саме колискові пісні (та ще дитячі ігри) найпершими звернули на себе увагу збирачів, а пізніше й дослідників народної творчості.

У XIX ст. вони стали предметом окремого розгляду в статтях М. Левицького [2], О. Ветухова [3]. Перша з них — це спроба на основі зібраного самим автором матеріалу виявити характер, спрямування, емоційну насиченість творів даної групи. Цікаві й справедливі спостереження М. Левицького щодо ставлення до дітей у селянському середовищі, коли під зовнішньою черствістю, викликаною нелегкими умовами життя, приховувалися найщиріші почуття любові й ніжності, які й вилились у спеціально для дітей створену поезію. Автор статті розглядає п'ятнадцять поданих тут же зразків колискових пісень, звертаючи увагу на зміст, окремі мотиви, характери діючих

---

[1] О. І. Каніца, Г. О. Барташевич, М. Н. Мельников, В. А. Василенко, П. Іокімайтене та ін. А. М. Мартинова не відносить колискові пісні до дитячого фольклору (таку ж думку обстоював свого часу Г. С. Виноградов).

[2] *Л-ий Н.* Народные колыбельные песни.— Харьковский сборник, 1888, вып. 2, с. 189.

[3] *Ветухов А.* Народные колыбельные песни.— М., 1892.

осіб, і пов'язує їх із реальним оточенням дитини, обставинами навколишнього життя. Прагнення автора зробити більш-менш глибокі висновки чи широкі узагальнення при обмеженості матеріалу призвело до деяких хибних міркувань. Так, маючи в своєму розпорядженні один (і то не характерний) варіант пісні з висловленими в ній побажаннями дитині здоров'я, доброї години «і в головку трішки», М. Левицький схильний пояснити це начебто існуючим серед народу поглядом, що розум — не першочергова для селянина потреба. Це твердження цілком спростовується відомими нам численними варіантами цього ж твору, де поряд із зиченням дитині щастя й здоров'я присутнє й побажання «доброго розуму в голівоньку».

Робота О. Вєтухова — найсолідніша праця в дореволюційній фольклористиці. В ній автор використав значну кількість джерел з публікаціями українських, російських та білоруських колискових. Він підкреслив емоційну природу цих пісень у зв'язку зі специфікою їх побутування, торкнувся питання зумовленості їхньої форми конкретною функцією. В роботі зроблено першу спробу класифікувати відомий автору матеріал за основними темами колискових пісень.

О. Вєтухов загалом уважно і з щирим почуттям поставився до цієї ділянки народної творчості, проте виявив певну суб'єктивність у деяких висновках, надто прямолінійно на підставі змісту та настрою творів простежував у них риси національного характеру носіїв [4].

У радянських фольклорних збірниках передвоєнного періоду зустрічаємо лише окремі коментарі та зауваження щодо колискових пісень та забавлянок. Суттєвий внесок у дослідження колискових зробив І. Пільгук [5].

У 1941 р. до підручника з українського фольклору, що так і не був тоді виданий, Г. С. Виноградов, автор численних праць з російського дитячого фольклору, написав невеликий розділ «Дитячий фольклор і поезія пестування» [6]. Як і в інших своїх працях, у цій роботі дослідник рішуче розмежував «дитячий фольклор» і «поезію пестування» і, хоча й припускав можливість незначної взаємодії цих явищ, наголошував тільки на різниці між ними.

Найзагальніший огляд віршованих жанрів українського дитячого фольклору, в тому числі колискових пісень та забавлянок, було зроблено В. Г. Бойком у статті «Дитячий фольклор — важливий засіб трудового й естетичного виховання наймолодших» [7] та в передмові до збірника «Український дитячий фольклор» [8].

Колискові пісні відомі кожному і викликають захоплення своєю простотою, безпосередністю, ніжністю. У них віддзеркалено найви-

---

[4] Детальніше про це див.: *Мельников М. Н.* Русский детский фольклор Сибири.— Новосибирск, 1970, с. 14.

[5] *Пільгук І.* Народна колискова пісня. Фольклор жінки-матері.— Літературна критика, 1936, № 2, с. 91—106.

[6] Фонди Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії (далі ІМФЕ), ф. 8, од. зб. 83, 84.

[7] Народна творчість та етнографія, 1962, № 4, с. 123—131.

[8] Український дитячий фольклор / Упорядник В. Г. Бойко.— К., 1962.

щі, найглибші почуття, властиві людині. Як видно із записів давніших та сучасних, колисанки побутували й побутують дуже широко. Хранителями і виконавцями їх є здебільшого жінки, однак чимало записів свідчать, що нерідко їх носіями були й чоловіки.

Багатство народного колискового репертуару, різноманітність тем, сюжетів, персонажів, емоційної насиченості творів викликають необхідність згрупувати їх для повнішого, чіткішого осмислення. Конкретний матеріал, який у фольклорі кожного народу має свою специфіку, диктує сучасним фольклористам той чи інший підхід до питання [9].

Тематична різноманітність українських колискових пісень, а, головне, значна строкатість, різноплановість образів та думок у межах одного твору (це властиво багатьом зразкам) створюють значні труднощі для їх систематизації. За її основу ми беремо зміст окремих мотивів у їх розширеному вигляді. Переважна кількість українських колискових пісень являє собою поєднання таких мотивів, що, як своєрідні «loci communes», мандрують з пісні в пісню і набирають рис, властивих цьому явищу.

Ці мотиви різняться між собою як персонажами, так і характером емоційності, що утруднює групування створених ними «сюжетів». У випадку, коли один з мотивів більш розгорнутий, то, зрозуміло, стрижнем твору стає саме він. В іншому випадку, коли окремі мотиви у пісні рівноцінні за обсягом, виділяємо той, який емоційно домінує в даному творі (припускаємо, що наші враження й оцінки можуть бути досить суб'єктивними), і, виходячи з його змісту, відносимо пісню в цілому до тої чи іншої групи.

В центрі уваги багатьох колискових знаходиться дитина з її різноманітними потребами, на задоволення яких спрямовані думки і дії усіх, хто її оточує. Образ самої дитини в цих піснях є начебто сюжетною опорою, в той час як діючі особи (а їхні дії у даному випадку обов'язково пов'язані з дитиною) можуть бути різними. Це сон з дрімотою, кіт, шпак, гулі і сама мати. Іншу групу українських колискових складають такі, де панівне місце займає образ матері, який проявляється і сюжетно, й емоційно. Її думки й турботи про дитину пов'язуються з обставинами власної долі, теперішнього й майбутнього. Пісням обох названих груп (особливо другої) властива така емоційна насиченість, яка дозволяє відчути й збагнути нюанси глибоких і заповітних материнських почуттів.

І нарешті, ще одна група пісень містить такі твори, що сюжетно з образом заколисуваної дитини не пов'язані, але їхній зміст спрямований до дитини. Такі твори могли становити особливий інтерес для дітей, які починали розуміти окремі поняття і явища.

Питань походження та розвитку колискових пісень торкалися більшість дослідників, які вивчали цей жанр. Одні з них, прагнучи віднайти його витоки, беззастережно виводили колискову пісню із

---

[9] Докладніше про це див.: *Довженок Г. В.* Український дитячий фольклор : (Віршовані жанри).— К., 1981, с. 39—40.

замовлянь, інші бачили лише зовнішню подібність цих явищ [10]. Перші записи колискових було зроблено досить пізно, і сучасні дослідники можуть робити лише більш чи менш аргументовані припущення щодо генезису цього жанру. Цінним є спостереження білоруського фольклориста-музикознавця В. Єлатова над інтонаційною будовою колисанок і замовлянь. Спільність їх інтонаційної будови, виявлена дослідником, є, вірогідно, не випадковою, а викликана глибшою спорідненістю цих жанрів.

В минулому колисковою піснею хотіли не лише приспати дитину, а й (як і замовляннями) привернути до неї (або відвернути) дію певних сил, часом осмислюваних як надприродні. Це особливо яскраво виявилося в притаманних українським колисанкам стислих, формульного характеру побажаннях дитині.

Характерними елементами колискових пісень, які поряд з іншими дають змогу вирізняти цей жанр, є специфічні заспіви, приспіви, ритмічне повторення певних слів чи звуків, своєрідних звертань. Найбільш поширеними з них є різноманітні варіації слова «люлі», яке як заспів чи рефрен зустрічається і в піснях календарно-обрядових [11]. Для деяких українських етнічних територій (Лемківщина, Пряшівщина, Закарпаття) характерними заспівами є також асемантичні звукосполучення «чуч-беле», «гайчі». Як вступ до твору, ці заспіви (чи їх численні похідні — «люлесі», «люлечки», «люлята», «чучай-белай», «чуч-беле, белюшу» та ін.), а також розспівувані в такт гойдання колиски «а-а-а», «е-е-е» часто становлять його необхідну частину, пов'язуючись із першим смисловим рядком римою:

Ой люлі, люлечки,
Мотузяні вервечки[...] [12]
Чуч-беле, белюшу,
Колисать тя мушу[...] [13]

Колискова пісня не розрахована на стороннього слухача. Це надає їй особливої щирості й безпосередності у вираженні найінтимніших, найглибших материнських почуттів, основним «адресатом» яких є звичайно саме немовля. Колискова поезія змістом певної частини творів спрямована, на нашу думку, також до дітей старших, які виконували в сім'ї обов'язки няньки біля молодших.

Твори цього жанру виражають безліч нюансів почуттів, думок, переживань і мають широкий простір для імпровізації. Спостереження над текстами виявляє їх гнучкість, значну варіативність на різних рівнях. Хоч основою цих імпровізацій виступає певний, кількісно обмежений набір мотивів, закріплений народною традицією, їх ва-

---

[10] Детальніше про це див.: *Довженок Г. В.* Український дитячий фольклор, с. 36—37.

[11] Про первинність цього заспіву саме в колискових піснях див.: *Барташэвіч Г. А.* Вершаваныя жанры беларускага дзіцячага фальклору.— Мінск, 1976, с. 38—40.

[12] ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 631, арк. 29 зв.

[13] Українські народні пісні Пряшівського краю / Упорядкував Юрій Костюк.— Пряшів, 1958, кн. 1, с. 147, № 189 (с. Нехваль-Поляна Гуменського окр.).

рювання і поєднання практично необмежені, що й створює значну кількість своєрідних високохудожніх пісень.

Рідше зустрічаються серед колискових зразки, що при всій своїй простоті структурно більш цілісні, стійкі. Гранична простота їхнього змісту, будови, «економність» навіть у лексиці (для художнього зразка з восьми рядків цілком достатньо лише вісім повнозначних слів) створюють враження імпровізації виконавця в момент фіксації:

Колисочка хить-хить,
А Панасик спить-спить.
Колисочка хитнулася,
Панасику хикнулося.
Воріточка скрип-скрип,
А Панасик спить-спить.
Воріточка вклякнулися,
Панасики проснулися [14].

Першою і найголовнішою турботою матері є сон дитини, її здоров'я, насущні потреби. Ці моменти й стали темою багатьох колискових пісень. Тема заколисування дитини, її сну включає й мотиви закликання сну, які в досить стійкому вигляді з'являються в багатьох творах («Прийди, сонку, в колисоньку...», «Сонку, дрімку, голубойку, приспи мою дитиноньку...», «Ходи, сонку, в колисоньку...»). Значна самостійність цих мотивів дозволила дослідниці російських колискових пісень А. Мартиновій припустити, що саме вони «є більш давніми, а сюжетні оповіді про Сон та Дрімоту виникли пізніше і приєдналися до формули-звертання, що мала спершу, очевидно, заклинальну функцію» [15].

Персоніфіковані образи Сну та Дрімоти в східнослов'янському фольклорі відобразили уявлення наших далеких предків про сон не як властивий людині фізичний стан, а як привнесений ззовні. Присутність самих цих образів, спільність їх для всіх східнослов'янських колискових, стійкість мотивів з цими образами, що розвиваються часом у своєрідні сюжети, є одним із свідчень древності самого жанру. Поширена по всій Україні одна з найпопулярніших колисанок «Ой ходить сон коло вікон» ось уже близько ста п'ятдесяти років записується у майже незмінному вигляді.

Сон та Дрімота благодійно діють на дитину самою своєю присутністю, ділять між собою обов'язки, прагнуть бути якнайближче до маляти («А ти будеш колисати, а я буду присипляти», «Ти ляжеш у ніжках, а я ляжу в голівках»). В окремих колисанках відбувається вже деяке переосмислення цих образів: здатністю присипляти дитину наділяється «спання», яке Сон носить з собою:

Ходит сонко по улиці,
Носит спанє в рукавиці[...] [16]

---

[14] Харьковский сборник, 1895, вып. 9, с. 327 (слобода Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

[15] *Мартынова А. Н.* Прием обращения в народных колыбельных песнях.— В кн.: Вопросы поэтики литературы и фольклора. Воронеж, 1976, с. 66.

[16] Народные песни Галицкой и Угорской Руси, собранные Я. Ф. Головацким.— М., 1878, ч. 3, від. 1, с. 456.

У подальшому розвитку цього мотиву відбувається деяке його змішування з мотивами про кота:

Ходить кіт по горі,
Носить сон в рукаві.
Всім дітям продає,
Василькові так дає [17].

Хоча самі Сон та Дрімота генетично належать до міфічних істот, у колисанках — це поетичні образи, часто антропоморфного характеру. Вони відчувають, вибирають, їхня зовнішня привабливість визначається рисами, властивими людині. Така конкретизація зовнішніх рис цих персонажів, зрозуміло, є явищем пізнішим відносно інших творів з цими ж образами.

Багато колисанок містить безпосереднє звертання до дитини з побажанням сну («Ой спи, сину...», «Ой спи, дитя...» та ін.), яке переважно є зачином більшого твору, що складається з кількох мотивів, пов'язаних між собою змістом. Проте в окремих випадках це побажання розгортається в невелику пісню, лишаючи на собі основний акцент:

Леле, леле, лелесенько,
Засни ж, моє малесеньке.
Будеш легко, сину, спати,
Будеш здоров уставати.
Леле, леле, лелесенько,
Засни ж, засни, малесеньке.
А-а, а-а, а-а, а [18].

У колискових піснях, що побутують переважно на Правобережній Україні, в темі сну широко представлено мотив «як заснеш (не заснеш), покину». Розвиваючись, він переростає в зворушливу картину материнської турботи. Її небуденність і поетичність створюються необов'язковими, здавалося б, для благополуччя дитини предметами. Але саме вони роблять світ, в якому живе дитина, радісним і квітучим:

[...]Сама піду за зіллячком,
Андрійкові за спаннячком.
Ой зіллячко, щоби пахло,
А спаннячко, щоби спало [19].
[...]Сама піду по калину
Василинці в головину [20].

З цими піснями споріднена змістом і настроєм група творів (зачин — «Ой спи, дитя, без сповитя, поки мати з поля прийде» та ін.), в яких основне художнє і композиційне навантаження несе прийом троїстості — три квіточки, принесені матір'ю, мають забезпечити ди-

---

[17] Пісні Поділля / Упорядник С. В. Мишанич.— К., 1976, с. 420.

[18] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 8 (с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл., 1977).

[19] ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 99, арк. 141—142 (с. Чорнокозинці Кам'янецького пов., 1918).

[20] ІМФЕ, ф. 14—7, од. зб. 104, арк. 109 (с. Брідок Чернівецької обл., 1967).

тині сон, зростання і щастя. Саме ці пісні, а також деякі інші (зокрема, частина пісень про сон дитини) містять побажання дитині здоров'я, розуму, щастя, краси тощо. Їм властиві значна стійкість, формульність, що дозволяють припустити генетичну спільність колискової пісні із замовляннями. Їх поетична будова, в якій особлива роль належить повторам різного рівня, створює враження особливого притиску, значущості сказаного, віри виконавця у його здійсненність:

Ой щоб спало, щастя знало,
Ой щоб росло, не боліло,
На серденьку не кволіло.
Соньки-дрімки в колисоньки,
Добрий розум в головоньки,
А рісточки у кісточки,
Здоров'ячко у сердечко,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусеньки,
А в рученьки ладусеньки [21].

Безмірна материнська любов, що її ввібрала в себе колискова пісня, викликала до життя слова, сповнені ніжності. Пестливі форми мало не всієї лексики поетичних образів-побажань, особлива милозвучність, створювана системою римування, в тому числі внутрішнього, підсилюють емоційність цих пісень.

Цілком природним видається виявлене в деяких піснях прагнення матері-селянки, життя якої часто було сповнене злиднів і нестач, бачити свою дитину в матеріальному достатку. В окремих колисанках він визначається зовнішніми деталями, що його символізують. Мати бачить свою дитину «в золотім намисті», «в золотому дукачі», «в жупані». Інколи у побажаннях дитині вимальовуються високі моральні ідеали народу, які вчать її «матір шанувати, вік догодувати» [22], бути корисним людям взагалі:

Щоби росло на потіху,
Добрим людям на послугу [23].

Часто в колискових піснях неабиякого художнього значення набирають образи, підказані навколишньою природою, органічно сплітаючись з образом самої дитини.

Так, окремі побажання будуються як ланцюг порівнянь, де зіставляються, з одного боку — образ дитини, з другого — поетично осмислене явище природи, яке з цим образом асоціюється. Синтаксична симетрія, поступове нагромадження зичень підсилюють емоційність таких зіставлень.

Уява матері, яку тривожить думка про самотність залишеної нею дитини, малює зворушливі, фантастичні картини, закликаючи до се-

---

[21] Народные южнорусские песни : Изд. Амвросия Метлинского.— Киев, 1854, с. 1 (г. Глухов).

[22] ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 176 зв. (с. Петриківка на Дніпропетровщині, 1920-ті роки).

[23] Труды этнографическо-статистической экспедиции в Западно-Русский край : Материалы и исследования, собранные д. ч. I л. П. Чубинским.—Спб., 1877, т. 4, с. 20, № 15 Б (Ушицкий у.).

бе в помічники навколишній світ. Сонце, вітер, дощ, пташки заступають її — заколисують, доглядають, годують дитину (в різних варіантах пісні набір «помічників» матері варіюється):

Ой повішу колисочку
Та й на калиночку,
Буде вітрец колисати
Любу дитиночку.
Буде вітрец повивати,
Колисков хитати,
Дрібний дощик буде іти,
Дитя напувати.
Дрібний дощик буде іти,
Дитя напувати,
Пташки будут надлітати,
Дитині співати [24].

Тема сну та заколисування широко розробляється і в піснях, де головною дійовою особою є кіт, вчинки якого так чи інакше пов'язані з дитиною. Таке широке й тривке вхождення цього персонажа до колискової пісенності, ймовірно, пов'язане з давніми народними уявленнями та віруваннями про кота, відгомони яких фіксувалися ще у XIX ст.

Мотивів, де кіт бере участь у заколисуванні дитини, чимало, і відомі вони в багатьох варіантах та різноманітних поєднаннях. Кота (сірого, білого, волохатого, муругого), одного або двох, маленьке кошенятко запрошують приспати немовля. Котик то сам заколисує дитину, то просто сприяє її сну — ловить мишку і кидає в колиску, а та допомагає дитині заснути, ловить качечку, пір'я якої іде на подушку, тощо. Ці мотиви зближує між собою не лише спільний головний персонаж. Вони мають здатність притягати до себе одні й ті ж мотиви іншої тематики для створення ширшого сюжету. Значно менше поширений на Україні популярний у російській та білоруській колисковій поезії сюжет «У котика, у кота була мачуха лиха», в якому поєднуються мотиви запрошення і винагороди кота.

Кіт в його благодушності, сонливості мав бути не лише прикладом дитині. Пісня робить його своєрідним оберегом, який мусив прийняти на себе усе можливе лихо:

Коте, коте-буркоте,
На Толіка сон-дрімоти,
На котика усе лихо,
А ти, Толічок, спи тихо [25].

Тема дитячого сну включає в себе й мотиви, пов'язані з іншими персонажами, в яких вона розвивається часом так само, як і в мотивах про кота:

Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина, не збуди.
Дитяточко малее,
Воно спатки радее.
Дитяточко манесенько,
Воно спатки радесенько [26].

Ой люлечки-люлі,
Прилетіли гулі
Та й сіли на люлю.
Ой ви, гулі, не гудіть,
Ви Машеньки не збудіть.
Машенька маленька
Спаточки раденька [27].

[24] *Schneider J.* Z życia gorali nadłomnickich.— Lud, 1912, t. 18, s. 171 (с. Ясеня на Закарпатті).
[25] ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 44.
[26] Народні пісні в записах Марка Вовчка : Двісті укр. пісень.— К., 1979, с. 30—31.
[27] ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 49 зв.

У піснях про сон немовляти часто зустрічаємо й мотив застереження-погрози дитині, яка «хоче спати, та не спить». Суперечливість такого твердження викликалася внутрішньою пересторогою (можливо, неусвідомленою, але зумовленою психологічно) вказати на справжній стан речей, і це ставало своєрідним навіюванням сну дитині. Цей мотив зрідка виступає самостійно у вигляді коротенької приспівки, але частіше — у поєднанні з іншими мотивами, і тоді виникає справжня пісня:

Ой ти, коте та сірмане,
Прийди до нас та зарані,
До нашої хати дитя колихати.
В нас дитя маленьке,
Спатоньки раденьке.
Ой хоч хоче, та й не спить,
Треба його дубчиком бить.
Дубчиком, дубчиком помаленьку,
Щоб воно спало та тиханько.
Щоб воно спало, не плакало,
Дрібних сліэок не теряло,
Щастя-долю мало [28].

Варіантом цього мотиву є погроза, перенесена з дитини на кота («треба котка дубцем бить»). Хоча він майже не відрізняється від попереднього, але в той же час вимагає поєднання з іншими епізодами, що приводить до утворення іншого сюжету:

[...] Колисочка новенька,
В нас дитина маленька,
Вона спати раденька.
Вона хоче, та й не спить,
Дайте дубця — кота бить,
Щоб не вчився так робить,
Щоб учився робити,
Черевиченьки шити [...] [29]

Чимало колискових пісень пройняті прагненням творців до ідеалізації різних сторін життя маляти. Таке просте явище, як годування дитини, оспоетизовується, розвічується детальним переліком найрізноманітніших страв, що є начебто до послуг немовляти. В цей ряд потрапляють і такі, що аж ніяк не могли споживатися малою дитиною; їхній набір у такий спосіб відбивав народне уявлення про бажаний добробут і достаток селянської родини. Тут і кашка з молочком, борщ з калачем, куліш, лемішка, вареники, кутя, червоні ягідочки, солодке яблучко, грушки, сливки, а також те, що було для селянської дитини ласощами, привозилося з міста, з ярмарку як гостинець,— пряничок, бубличок з мачком тощо. Думками про це зайняті голуби — «гулі», образ, що в народній творчості уособлює добро й чистоту.

Як бачимо, в поетичну тканину колискових пісень органічно входить елемент фантастики, яка пронизує мало не всі твори. Голуби годують дитину, а одяг чи взуття для неї здебільшого переходить від кота, шпака. Поширена пісня про кота, який придбав собі кожушок, у різних варіантах розгортає цю тему, то поповнюючи асортимент куплених котом речей («Купив собі кожушок і шапочку бібровую, і стьожечку шовковую»), то детально перераховуючи всі місця, де може спати дитина, вкрита цим кожушком («А щоб було тепло спать удень, удень і вночі, у запічку й на печі, і долі, і надворі, і в сінях, і в коморі»).

[28] ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

[29] *Милорадович В.* Народные обряды и песни Лубенского уезда Полтавской губернии, записанные в 1888—1895 гг.— Харьков, 1897, с. 46.

Крім кожушка в мотивах цієї теми фігурують червоні чобітки, які знімаються, як правило, з голубів, рідше — з шпака, кота. Думками мати випереджає час, бачить сина вже своїм помічником:

Ой летів шпак
Через мак
Та й сів на воротях
В червоних чоботях.
Треба з єго чоботи зняти
Та Платончикові дати,
Щоб пішов він гуляти,
Калину ламати,
На дорожку складати.
А з дорожки на возок,
А з возочка на торжок [30].

Подібні твори орієнтуються вже на зрослий інтелект дещо старшої дитини, дають поживу її фантазії.

Серед обов'язкових атрибутів життя дитини особлива увага в колискових піснях відводиться колисці. Як і в інших темах, тут виразно відчутна схильність до ідеалізації всього, що оточує дитину, особливо у творах, що походять з Центральної та Лівобережної України. В них з'являється «колисочка мальована», з мальованими бильцями й шовковими вервечками, прикрашена «срібними колокільцями». Не скупиться народна уява і в зображенні постелі немовляти — тут і «насипочка шовкова», і «подушечка пухова», і «шовкові пелюшки».

Для творів, що побутують у західних регіонах України, така ідеалізація не характерна. Навіть такі стримані означення, як «колисочка новая», «повивачі тоненькі», в них зустрічаються не часто. У цілком реальній колисці «із дуба», «з орішка», «з жовтого явора», «з крутого деревенька», «з крученого деревця» заколисує мати свою втіху та надію. Для зображення дитини в колисці народна пісня також знаходить в оточуючій природі матеріал для влучного й міткого поетичного образу:

Ой спи, дитя, в колисоньці,
Як горошок в билиноньці!
Буде вітер повівати
Та й горошком колисати;
Як горошок затиркоче,
Тогди Ганя спати схоче [31].

Як бачимо, колискові пісні розкривають різноманітні теми, відбивають зміст і потреби дитячого життя через призму материнських почуттів, спрямованих до дитини, укладаючись у барвисті, емоційні твори, насичені легкою й радісною фантазією.

Розглянуті численні мотиви, що зосереджуються навколо образу дитини, лише зрідка достатньо розвинуті чи існують у стійких поєднаннях, які творять самостійну пісню [32]. Простота змісту цих мо-

---

[30] Харьковский сборник, 1888, вып. 2, с. 195 (Сумской у.).

[31] Народные песни Галицкой и Угорской Руси..., с. 457 (Перемышльский у.).

[32] Це явище властиве колисковим пісням й інших слов'янських народів (див. наприклад: *Мартинова А. Н.* К изучению жанровых особенностей русских народных колыбельных песен.— В кн.: Фольклор и литература Урала. Пермь, 1971; *Романска Ц., Веселинов Г.* Към проучването на българския детски фолклор : Приспивни песни.— Известия на етнографския институт и музей, 1964, т. 7).

тивів, наявність тих самих персонажів у різних за змістом строфах і — що, очевидно, найголовніше — присутність образу дитини, навколо якого «обертаються» ці мотиви, сприяють досить легкому переходу їх з твору в твір. Часто такі контамінації досить органічні. Грунтом поєднання мотивів можуть бути спільна ситуація, дії якогось одного персонажа тощо. Так, мотиви побажання, що починаються словами «Ой щоб спало...», можуть приєднатися до будь-якої пісні, де бодай словом згадується про сон, і при цьому таке поєднання не виглядає штучним.

На нашу думку, в колискових піснях контамінація дещо відмінна від подібного явища в інших жанрах народної поезії. Вона стає чи не визначальною рисою структури більшості творів даного жанру і не є ознакою їх руйнування (як це часто буває в інших жанрах).

Серед українських колисанок є велика кількість творів, чільне місце в яких займає образ самої матері. В них також виявляється ніжне, пестливе, а то й самовіддане ставлення до дитини, але основний акцент — на почуттях і роздумах, пов'язаних із власною долею. Часто за невеликою за обсягом колисковою піснею чи приспівкою стоять глибокий роздум, біда або людська трагедія. В пісні матері, сповненій горя й смутку, виливаються біль і страждання, відчуття непоправної втрати:

Ой вірвалася, ой вірвалася
Вірвеченька новая!
Ой забилася, ой забилася
Дитинонька малая!

Та не жаль мені, та не жаль мені
Вірвеченьки нової,
Тільки жаль мені, тільки жаль мені
Дитиноньки малої.

Вірвечка нова, вірвечка нова
Знову ще напрядеться,
Забите ж дитя, забите ж дитя
Уже не усміхнеться [33].

Переважаюча частина цих творів походить із західних українських етнічних територій — Західного Поділля, Галичини, Гуцульщини, Закарпаття — та з територій поза межами республіки, де проживає українське населення,— Лемківщини, Пряшівщини. Майже всі вони мають форму монологу, яка підсилює їх щирість та безпосередність. Діапазон виявлених у них думок і почуттів широкий і складний: від безмежної, майже жертовної любові до дитини до слів гіркого жалю, викликаних фізичним та душевним виснаженням матері:

Гей! люляй, люляй, дітя моє, біля церкви місто твоє,
Біля церкви на груночку, дам ті браті долиночку [34].

---

[33] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 342, арк. 251 зв. (с. Старий Олексинець Кременецького р-ну Тернопільської обл., 1970).

[34] Українські народні пісні Пряшівського краю, с. 153, № 100 (с. Кобівці, 1948).

А між тими крайніми проявами почуття — безліч його нюансів з роздумами, передбаченнями, наріканнями:

А люляй мі, люляй,
Пренайдражший пташку,
Нашто я тя ховам
На ту біду тяжку [35].

З деяких пісень постає образ молодої жінки, яка легковажить своїми материнськими обов'язками заради власної примхи:

Прикладу тя камінцьома,
Сама пуйду з легінцьома,
Прикладу тя жовтов чічков,
Сама пуйду долу річков [36].

Але в цілому в багатій палітрі почуттів жінки-матері переважають темніші, смутніші тони. Лише любов до дитини допомагала переносити їй безсонні ночі, тяжку працю, лихослів'я ворогів, думки про майбутню розлуку. В характері побутування подібних творів поєдналися дві споріднені тенденції — притаманна колисковим пісням взагалі деяка «мозаїчність» та переважання моностроф у пісенній культурі більшості з названих регіонів. В результаті чимало зафіксованих тут творів, виконуваних біля колиски, можуть бути названі піснями лише умовно. Вони здебільшого являють собою довільні щодо кількості групи строф (часто коломийкової будови), обсяг яких визначається насамперед можливостями пам'яті виконавця. Так само довільними є їхній добір та послідовність, хоча часом у межах значних за обсягом «в'язанок» моностроф з'являються окремі «блоки», строфи в яких тісніше пов'язані між собою змістом і які можуть існувати як окрема, самостійна пісня. Власне ж пісень, які б, варіюючи окремі деталі, зберігали цілісність змісту як варіанти художнього твору, небагато. Це кілька сюжетів із заспівом «Ой спи, дитя, колишу тя» (варіанти: «Ой спи, дитя, без повитя», «Ой спи, дитя, до полудня» та ін.), «Повій ти, тихій вітрочку», «Люляй же мі, люляй, колишу тя з руком», «Роботичко моя», «Спи, дитино моя злота», «Ей повішу я, ей повішу я колисоньку на вишню» та деякі інші.

Монологи в цих піснях та приспівках майже завжди будуються як звертання до дитини або до колиски і часом ускладнюються уявним діалогом із заколисуваною дитиною, який надає творові більшої рельєфності, порушує монотонність. Їхній поетичний синтаксис, крім звертання й риторичних питань, рясніє численними повторами (найчастіше анафорами), активно використовує паралельні синтаксичні конструкції.

Активніше, ніж інші групи колискових пісень, ці твори притягають прості художньо-зображальні засоби мови, в основному епіте-

---

[35] Українські народні пісні з Лемківщини / Зібрав Орест Гижа.— К., 1972, с. 288—289. Зап. (с. Висова, пов. Горлиця).

[36] *Колесса Ф.* Народні пісні з Підкарпатської Русі.— Науковий збірник т-ва «Просвіта» в Ужгороді. Ужгород, 1938, т. 13/14, с. 113.

ти й порівняння. Саме в цих порівняннях, що здебільшого стосуються дитини, можна угледіти окремі рисочки її ідеалізації, а скоріше — природне замилування нею: «білий, як лелія»;

Головочка — маківочка, очка, як тернина,
Веселенька, здоровенька та моя дитина [37].

В цілому ж розглядуваним творам притаманне заглиблення у світ реальних людських стосунків, життєвих драм, труднощів. І колисанки, при всьому їх ліризмі, часом несуть такої сили соціальний заряд, який знайдемо хіба що в соціально-побутових піснях:

Ой лю, лю, діти мої,
Як-сте мня обсіли,
То коби-сте, діти мої,
Хот тихо сиділи.

Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю,
Лю, лю, лю, лю, лючкі,
Одне босе, друге голе,
Трете лиш в сорочці... [38]

У багатьох з них зустрічаються окремі атрибути, що виявляють соціальне середовище, в якому створювалися й побутували пісні. В піснях-монологах матері, у творах інформативного характеру проступають і конкретніші відомості про явища соціального порядку, як, наприклад, багатоденна панщина («Піду в поле на роботу, не верну сі, аж в суботу») чи відхід на заробітки на Поділля — очевидно, звичайне явище в житті селян Галичини:

Ой люлю, малий Івасеньку,
Ой люлю, люлю!
Ой тато на Подолю,
А мамуня в полю [39].

Глибокий реалізм, психологічна атмосфера, властива цим пісням, їхні колізії, настроєвість споріднюють їх з іншими різновидами народної лірики — родинно- та соціально-побутовими піснями.

Значна за обсягом і та частина колискових пісень, де образ дитини або зовсім відсутній, або є виразно другорядним, хоча їх зміст спрямовується саме до неї, до перших проблисків її інтелекту, коли дитина починає вже розуміти прості поняття, зокрема ті, що пов'язані з її близьким оточенням. Головним персонажем більшості таких творів є кіт. Цей образ досить часто зустрічався і в піснях, де вся увага і всі дії зосереджувалися довкола дитини. Тут же в основі сюжетів — його дії та вчинки (або застереження від них), з дитиною прямо вже не пов'язані, але такі, що мусять викликати у малого слу-

[37] *Онищук А.* Родини і хрестини та дитина до шестого року життя (1909 — 1910).— Матеріали до української етнології, 1912, т. 15, с. 103 (Гуцульщина).
[38] Львівська наукова бібліотека, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 13 (с. Стрільче Городенківського пов.).
[39] Народные песни Галицкой и Угорской Руси..., ч. 3, с. 460.

хача окрім інтересу до самої дії чи ситуації цілком визначене ставлення — осуду чи схвалення. Через них дитина одержує перші уявлення про «добре» й «погано», «можна» і «не можна», хоча самі зображувані факти можуть стосуватися звичок і властивостей кота:

Е-е, коточок,
Заховавсь в куточок,
Випив бабин медочок.
Треба кота бити,
Треба виганяти,
Щоб не вчився красти,
А вчився робити[...] [40]

В одній з колискових у досить розвинутому в більшості варіантів сюжеті з'являються окремі прикмети дитячого життя й забав. А застереження котові дістає певне обгрунтування (іншим сюжетам невластиве) й асоціюється з можливістю подібного випадку з дитиною:

А-а-а-а-а-а-а!
Ой ну, ну, ну, котку,
Не лізь на колодку,
Розіб'єш головку,
Головка буде боліть,
Нічим її завертіть.

Одна була хустина,
Та й ту вкрала дитина.
Украла, украла,
На кукли порвала,
Кукол наробила,
Дітей подражнила [41].

Дуже поширеними серед колискових про кота є пісні «А, а, коточок, украв у баби клубочок», «А, а, а, кітку, та вкрав квітку». Вони відрізняються в основному лише предметом крадіжки, подальші ж мотиви (їх зустрічаємо і в інших сюжетах) спільні для обох пісень, але варіюються в широті та деталях окремих образів. Ці пісні, розповідаючи дитині про негідне поводження її улюбленця, знайшли прекрасну форму для вираження важливих моральних засад народу шляхом протиставлення дрібної злодійкуватості і чесної праці:

Ой ну, люлі, коточок,
Украв в баби клубочок,
Заховався в куточок,
Тіко видно хвосточок.
А бабуся піймала
Та хвосточка врубала.
— Не вчись, коту, красти
Та вчися робити,
Черевички шити,
На базар носити.
Черевички продавать
Та пряники купувать
І Костюшу годувать [42].

Тему праці, різні ситуації, пов'язані з нею, відображено в багатьох колискових. Пісня, звернена до дитини, втілює в художніх образах одну з найважливіших концепцій народного світогляду, народного уявлення про моральність, невіддільною частиною якої є працелюбність. Найхарактерніший для дитячого фольклору художній при-

---

[40] *Иванов П.* Этнографические материалы, собранные в Купянском у. Харьковской губ.— Этнографическое обозрение, 1897, № 1, с. 51, № 29.

[41] ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33 (с. Березаняки Полтавської обл.).

[42] ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, орк. 14 (с. Кушугумівка Олександрівського пов., 1880).

йом — олюднення якостей та дій персонажів пісень — допомагає цікаво й різноманітно розкрити повчання — «вчися робити», вдаючись часом до зіставлення контрастних вчинків «героя»:

Бити кота, бити,
Не хоче робити,
Бити кицю по лапках,
Най не скаче по лавках.
А мій кіт
Та взяв ціп,
Пішов молотити,
Намолотив гречки
Коробочку й нецки.
Лапками згортає,
Хвостиком зметає,
А вусами віє,
А писком збирає,
А вухами вчиняє [43].

Цікаво й з гумором у багатьох піснях зображується шкодливість кота, провини якого давали дитині найпростіші уроки чесності. Але часом пісня змінює акцент, і на перший план виступає гідна осуду риса людської натури:

А люлі, люлі, коток!
Да вкрав в баби медок!
Сама бабка з'ела,
А на котка склада![...] [44].

Серед засуджуваних колисковими піснями (а значить, народною мораллю) рис та якостей — нещирість, безжальність, гультяйство. Пісня при тому не вдається до нудної дидактики, а робить це через яскраві образи, малює смішну й водночас повчальну картину, використовуючи найчастіше легку іронію, жарт, фантастику:

Е, е, кітку,
Та побіг у нірку,
А з нори в комірку,
А там Галя чайок п'є
І котикові дає.
А котик упився,
Упав та й убився,
А миші сміються,
У боки беруться:
— Та спасибі богу,
Що збули старого,
Завтра підем на базар,
Купим молодого [45].

Саме пісням про кота, більшість яких має оповідальний характер, властиве таке поєднання епізодів, яке утворює більш-менш розвинутий сюжет. Дуже поширеною на всій українській етнічній території була колисанка «Ой ти, коте, коте наш, чи ти вмієш «отченаш». В усіх варіантах пісні (і в коротших, і в довших, де друга частина — пародія на саму молитву «Отче наш») чуємо виразно іронічне ставлення до «складностей» дяківської шкільної науки.

У деяких традиційних колискових збереглися мотиви, пов'язані з образами християнської релігії. Проте їх питома вага зовсім незначна, а звертання «боже», що часом зустрічається в піснях, не більше ніж усталений мовний зворот. Так само образи «Христа», «сина божого», «пречистої» в колисанках є не стільки виявом релігійності творців пісень, скільки художнім засобом вираження почуття матері. Цим самим образ дитини підноситься на таку висоту, коли не

[43] Труды этнографическо-статистической экспедиции..., т. 4, с. 21—22, № 17б (с. Темногай Кременецкого у.).
[44] ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 67, арк. 11 (с. Коростень на Волині, 1925).
[45] ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 33, 33 зв. (с. Ульянівка на Полтавщині, 1920-ті роки).

лише навколишній світ, а й найвищі представники християнського «пантеону» та їх дії підпорядковуються інтересам дитини, яка є найбільшою святинею для матері.

В колискових піснях немає виразних антиклерикальних мотивів, проте комічні ситуації, в яких часом опиняються служителі культу та їх близькі родичі («Летів, летів шпак через попів мак», «А попівна ніжна через тинок лізла»), далекі від пієтету у ставленні до них.

В центрі уваги окремих колисанок — інші персонажі: і люди, і представники тваринного світу. Висока поетичність притаманна колисковим про журавку, чайку («Ой ходила чайочка», «Ой ходила журавочка»), де навіть деяка фрагментарність і недомовленість посилюють відчуття чарівності:

Ой ходила журавочка
Да по комишу,
А я свою дитиночку
Да заколишу.
Ой ну, люлі, люлі!

Ой ходила журавочка
Да на той пожар
Да попекла білі ніжки,
Стало мені жаль.
Ой ну, люлі, люлі! [46]

Творам, що містять деяку інформацію про найближче оточення дитини — матір, батька, тітку,— властивий оповідальний тон. У більшості випадків ці пісні емоційно нейтральні, а повідомлення в них прості й торкаються щоденних занять і турбот сім'ї. Щоправда, нейтральність тону інколи поступається місцем почуттям, коли в творі з'являються певні акценти, що й характеризують ту чи іншу особу. Описовість, увага до зовнішніх деталей, що дозволяють створити портрет персонажа,— явище в колисанках досить рідкісне.

Серед колискових виразно виділяються пісні, в центрі яких образи діда й баби, що найчастіше з'являються разом. Самі персонажі і стосунки між ними, як правило, шаржовані, характер творів, зокрема багатоманітних варіантів пісні «Колисала баба діда», скидається на пародію колисанок. Ніжна турбота про дитину, її їжу, сон, спокій природна в колискових піснях; така ж турбота баби про діда виглядає комічною, а конфлікти між ними зображуються навіть грубувато:

Колисала баба діда
Ізвечора до обіда:
— Ой спи, діду, старий бичку,
А я видою теличку.

Баба миньку видоїла,
Діду кашки наварила.
— Вставай, діду, старий бичку,
Стоїть кашка на припічку [47].

Більшість колискових пісень, де можна говорити про наявність певного сюжету (пісні про кота, деякі твори, пов'язані змістом із дитиною, образом матері, окремі жартівливі колисанки), композиційно прості і будуються на принципі природно-подійної послідовності. Як і іншим народним пісням такого структурного типу, їм властиве «відтворення події без спеціального художнього опанування її, звичайним безтропним контекстом... Безпосереднє враження

[46] Труды этнографическо-статистической экспедиции..., т. 4, с. 27, № 37 (Борисполь Переяславского у.).

[47] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 521, арк. 14 (с. Звіздівка Ровенської обл., 1965).

констатаційно передається звичайними словами, які тільки завдяки пісенній мелодії та дії законів ритму (повторюваності й симетрії) набувають художніх якостей» [48].

Колискові пісні — один із жанрів, де превалююча роль належить практично-побутовій функції, і її основними виразниками є мелодія та ритм. Саме це П. Г. Богатирьов вважав причиною пересічності змісту багатьох колисанок [49]. Не поділяючи такого різкого судження вченого щодо змісту творів, цілком погоджуємося з його думкою про те, що в тих випадках, коли текст колискових достатньо складний, він відіграє лише підлеглу роль [50]. І якщо цього не можна сказати про колискові з «дитячою» тематикою, то зміст колисанок та приспівок, де основним є образ матері, відіграє другорядну роль щодо основної функції творів.

У коло пісень, традиційно виконуваних при колисці, міцно ввійшли деякі твори родинно-побутової тематики, образна система та емоційність яких виявилися співзвучними почуттям і думкам жінки-матері над колискою.

Головною темою більшості цих пісень є взаємини матері з дорослими дітьми («Мати сина колихала, дня і ночі не доспала», «А у степу над річкою стрічається син з матір'ю», «Колихала мати сина, свого чорнобривця»), часом приховані у форму досить прозорої алегорії («Полишила перепелонька свої дрібні діти», «Ой дітки мої, голуб'ятка мої» та ін.). У деяких з них розвиток теми не обмежується лише зображенням певної драматичної ситуації, вчинків, які підлягали засудженню. Своєрідною експозицією стає звернення до минулого, коли мати ще колихала свого сина, дрібні діти були біля перепілки, а голуб'ятам потрібна була мати, і ніщо не віщувало про невдячність дітей у майбутньому. Очевидно, саме присутність у пісні образу матері в поєднанні з образом малої дитини забезпечили цим творам таке стійке входження до колисанкового репертуару. Це можна сказати і про пісню «Ой на горі лобода», що має в своєму змісті окремі історичні елементи, але вже близько ста років фіксується збирачами як колискова. Функцію колисанок виконують й інші пісні родинно-побутової тематики («Зажуриласі молоденька вдова», «Сини мої, соколи мої, а дочки — голубочки», «Вмерла наша матуся», «Ой піду я стиха під віконце» та ін.), які хоч і відрізняються конкретним змістом, проте мають виразну спорідненість і між собою, і з творами, про які йшлося вище,— в них обов'язково присутні образи матері та вже дорослих дітей. Часом в цих піснях є й певні формальні ознаки колисанок — відповідні заспіви, рефрени тощо:

А у степу над річкою
Стрічається син з матір'ю.
Ой ну, люлю, люлю, люлю,
Стрічається син з матір'ю[...] [51]

---

[48] *Дей О. І.* Поетика української народної пісні.— К., 1978, с. 64.

[49] *Богатырев П. Г.* Народная песня с точки зрения ее функций.— В кн.: Вопросы литературы и фольклора. Воронеж, 1978, с. 211.

[50] Там же.

[51] Труды этнографическо-статистической экспедиции..., с. 28, № 40 (Борисполь Переяславского у.).

В окремих випадках цей зв'язок посилювався і вдалими контамінаційними прийомами.

Але попри все сказане такі твори помітно виділяються серед власне колискових пісень, навіть тих, що за настроєм співзвучні з ними. В них зображення події чи конфлікту відзначається певною відстороненістю, об'єктивізацією, що для інших колисанок, де також центральним є образ матері з її радощами й печалями, не характерне. Виклад ведеться від третьої особи, що надає творам виразно епічного тону, в якому часом присутній оціночний, а то й виразно моралізаторський елемент.

Українська колискова пісня — явище багате й різноманітне. Вона виражає високі людські почуття, створює ясний, радісний світ, сповнений вёсёлої фантазії й гумору, часом ідеалізований. Чимало пісень розповідають про справжнє життя, яке оточує дитину, про працю, яка чекає на неї в майбутньому. Часом мати виливає в пісні свої печалі й жалі, гіркі думки й сумніви, Але якою б не була почута немовлям колискова пісня, вона стає першою зустріччю людини з високою поезією, що назавжди залишається з нею.

* * *

Ще одним жанром фольклору, безпосередньо пов'язаним з дитинством, є забавлянки (утішки). Ці твори, як і колисанки, сприяють загальному й естетичному розвитку дитини. Але конкретне призначення їх відмінне від призначення колискових пісень — забавлянки активізують дитину, сприяють її фізичному розвиткові завдяки численним рухам, які виконуються одночасно з пісенькою.

Забавлянками починають розважати дитину в основному відтоді, як вона вже може самостійно сидіти. А перехідною ланкою між колисковими піснями і цим жанром є коротенькі приспівки, які супроводжують гойдання дитини в колисці (посадивши її), що починаються, як правило, звуконаслідувальними словами «гойда», «хиті» та ін. Свідченням перехідної позиції таких творів є виконання ними функції і колисанок, і забавлянок. Їх роль у кожному випадку дозволяють з'ясувати коментарі виконавців та збирачів.

Конкретним забавлянкам властиві різні нюанси втілення тої практичної функції, що притаманна жанру в цілому. Це дає підставу дослідникам дитячого фольклору виділяти окремі групи творів, пов'язані з тими чи іншими ігровими діями з дитиною, її ручками, ніжками, голівкою.

Склад забавлянок неоднорідний і за походженням конкретних творів. Пізні записи, складність спостереження над самим процесом виконання й імпровізації творів у природній обстановці не дають можливості судити про їх джерела. Але цілком очевидно, що даний жанр досить часто притягає до себе твори інших жанрів народної творчості, найчастіше у переробці чи фрагментах.

Перехід до забавлянок танцювальних та жартівливих пісень зі змістом, ще незрозумілим дитині, заперечує твердження окремих

дослідників про цілковиту спрямованість творів цього жанру до дитини[52]. Український та інші східнослов'янські матеріали свідчать про значно ширші межі тематики забавлянок. Що ж до форми та обсягу творів — вони цілком відповідають можливостям сприйняття дитини на цьому етапі її розвитку.

Забавлянки — напрочуд вдала й доцільна форма спілкування дорослих з дитиною, що є запорукою її нормального розвитку. Це спілкування викликає у маляти почуття фізичного комфорту, радість, активізує сприйняття ним різноманітних зовнішніх подразників.

Українські забавлянки багатоманітні. Враховуючи це і водночас прагнучи уникнути роздрібнення матеріалу, виділяємо в ньому твори, що супроводжують різні дії з дитиною (ігри з пальцями, голівкою, підкидання, хитання тощо), і пісеньки та віршики, що безпосередньо з такими діями не пов'язані. Перші задовольняють немовлят, а також малят, що лише починають розуміти слова рідної мови; другі, де більша увага зосереджується на змісті, розраховані на дітей двох-трьох років, коли вони активно опановують мовою й мовленням.

Більшість відомих нам забавлянок — твори, що супроводжуються рухами. Це визначається традицією виконання або (зрідка) випливає з самого їх змісту.

Забави з дитиною вкрай необхідні для її розвитку, пристосовані вони до різного її віку. Є такі, що виконуються, коли дитя ще лежить, інші — коли воно обов'язково вже мусить сидіти, ще інші вимагають деякого володіння мовою. Пісеньок-супроводів до розтягування ручок, погладжування зафіксовано небагато. Вони прості, небагатослівні і досить постійні в змісті. Ця стійкість наближає їх до формул-побажань у колискових піснях. Часом вони вводяться в ширші тексти, контамінуються з іншими забавлянками. Це, а також існування подібних творів у російському фольклорі дозволяє припустити поширеність таких творів свого часу і поступове зникнення їх з материнського «репертуару» вже наприкінці XIX ст.:

Ототушки-тутушки!
На котика потягушки,
А на Йванка ростушки.
Ой тошки, тошки,
Щоб підросли трошки[53].

За кожною пісенькою-забавою в народній традиції міцно закріплено саме ті, а не інші рухи. Забавлянка «Печу, печу хлібчик» («Печу, печу папку», «Валю, валю калачік») супроводжується перекиданням голівки з руки на руку (наче випліскують тісто на хліб). Видозмінюються лише рухи відповідно до різних заключних слів забавлянки в локальних традиціях. Так, при словах «бух у піч» рухають голівку назад, підкидають саму дитину або, поклавши її і тихенько тягнучи за ніжки, додають: «Тягну папку з печі». При забавлянці «Зайчик», взявши дитину за вушка, повертають голівку то

---

[52] *Капица О. И.* Детский фольклор.— Л., 1928, с. 53.

[53] *Иванов П.* Этнографические материалы, собранные в Купянском у. Харьковской губ.— Этнографическое обозрение, 1897, № 1, с. 58, № 15.

вправо, то вліво, примовляючи в такт, а при останніх словах злегенька смикають маля за вушка. Забавлянка «Зайчик» дуже поширена, в різних варіантах сюжет її лишається незмінним, варіюються лише окремі деталі — предмет крадіжки, шлях втечі, переслідувачі, травми, заподіяні зайчику. Завдяки діалогічній формі забавлянка цікава й для старших дітей.

Діалогічна будова забавлянок, на нашу думку, пов'язана з характером дитячого мовлення на цьому етапі, розвиток якого відбувається у постійних контактах з дорослими [54].

У фольклорі багатьох народів світу широко відомі забавлянки з пальцями [55]. Чи не найбільш поширеною у східнослов'янських народів є «Сорока». Варіанти, записані на Центральній та Правобережній Україні, мало відрізняються між собою — лише більшою чи меншою повнотою, окремими деталями. Дії, виконувані під час забави, також майже не відрізняються. У більшості випадків забава закінчується імітуванням дитячими ручками лету сороки чи сороченят і опусканням ручок на голівку. Основна різниця між варіантами — в діях сороки та видах робіт, в яких не брав участі маленький нероба: круп не драв, води не носив, діжі не місив, дров не рубав, хати не топив і т. ін., за що його й карають — лишають без їжі, а то й скручують голівку. Варіанти, записувані на Правобережній Україні, Пряшівщині, мають відчутніші регіональні відмінності — з'являються інші персонажі («Варила мамочка кашичку», «Варила мишечка кашичку»), що призводить до змін не лише в окремих деталях, а й у змісті в цілому.

В тих же регіонах не менш популярною є інша забавлянка з пальцями — «Горошок», фінал якої близький за змістом до «Сороки». В ній пальці руки, які перебираються по одному, дістають назви різних предметів — рослин, птахів, які належали до близького оточення дитини і таким чином закріплювалися в її пам'яті:

Горошок,
Бобошок,
Сивочка,
Курочка.
А той старий когутиско
Не хтіл іти по дітиско.
Та шуп з ним до пеца! [56]

Народні забавлянки, як і колискові пісні, відкривають перед дитиною широкий світ праці, знайомлять її з багатьма трудовими діями. Одні (наприклад, «Печу, печу хлібчик», «Ковальок» та ін.) переносять трудову дію в саму забаву, імітують її рухами дитячого тільця, і тоді дитяча голівка уявляється тістом, яке випліскують на хліб, ніжка — ковадлом, пальчики — ковальським молотом. В інших, як у «Сороці», постає розгорнута картина різноманітних трудових

---

[54] Див.: Психология детей дошкольного возраста.— М., 1964, с. 115.
[55] *Капица О. И.* Детский фольклор, с. 60—61.
[56] *Куцер А.* Гей, діточки, дайте ручки : Народні дитячі гри українців Чехословаччини.— Пряшів, 1972, с. 31, № 36 (с. Нижня Ядлова; Пряшівщина).

дій. Її основним змістом стає розраховане на дитяче розуміння уславлення праці. Дитина знайомиться з різними її видами, необхідними для начебто такої простої справи, як приготування обіду,— нарубати дров, запалити в печі, принести води, замісити тісто, спекти хліб, обдерти крупи і т. ін.

Народ здавна, на відміну від офіційної педагогіки, дуже просто вирішував питання підготовки юного покоління до праці. По-перше, дитина постійно спостерігала цю працю, знаходячись у середовищі, у діяльності якого мала взяти участь, досягнувши певного віку. По-друге, народна система виховання в процесі зростання дитини спрямовувала до неї такі художні твори, що зображали життя в його найсуттєвішому прояві — у праці. Ця природна життєва потреба людини у забавлянках є невід'ємною рисою також «героїв» творів — різних птахів, звірів; потрібні та справедливі думки, вкладені саме в таку форму, дитині були ближчі й зрозуміліші, ніж наймудріші повчання, уникати яких в процесі виховання дітей закликав В. Г. Бєлінський [57].

Пізнання навколишнього світу дитиною іде паралельно з формуванням основ її світогляду. Через особливий зворушливий світ простеньких сюжетів забавлянок, де звірі працюють чи лінуються, радіють, плачуть від болю, гніваються, хитрують, дитина пізнає життя. В тому, що повчальне й реальне вбиралося в цих творах у шати незвичайного, фантастичного і незмінно викликає захоплення дітей, виявився багатовіковий досвід та бездоганний художній смак народу.

Одна з найпростіших і найулюбленіших забав найменших — плескання в долоні (спершу за допомогою старших, а згодом, при достатньому розвитку координації рухів, і самостійно) — в різних регіонах України має свій пісенний супровід, від початкових слів якого діставала назву і сама забавлянка — «Ладі-ладусі», «Тосі», «Тапці, ручки, тапці».

— Ладі-ладусі,
А де були?
— В бабусі.
— А що їли?
— Кашку.
— А що пили?
— Бражку.
— А що на закуску?
— Хліб та капустку.
Гай, гай, на бабину хату
Калачі їсти [58].

Тосі, тосі,
Свині в горосі,
А телята в капусті,
А Івась на грушці [59].

Тапці, ручки, тапці,
Старій бабі капці,
А молодій черевички,
Жеби били невелички.
Тапці, ручки, тапці [60].

З перших кроків життя людини починається розвиток її самосвідомості. Вона виникає водночас з пізнанням дитиною навколишньо-

---

[57] *Белинский В. Г.* О детских книгах.— Полн. собр. соч. М., 1954, т. 4, с. 94—95.

[58] Труды этнографическо-статистической экспедиции..., 1872, т. 3, с. 106.

[59] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 32 (с. Братківці Львівської обл.).

[60] *Куцер А.* Гей, діточки, дайте ручки..., с. 23, № 25 (с. Светлиці на Прягівщині).

го світу, одним з джерел якого є її діяльність, втілена у форму гри. Ця ж діяльність розвиває координацію рухів, привчає користуватися своїм тілом. Цьому сприяли і забавлянки, зокрема ті, які в грі давали дитині перші необхідні відомості про неї саму:

Летіла пчола коло чола — бумц!
Летіла оса коло носа — бумц!
Летіла мушка коло ушка — бумц!
Летів жук, в оцьо — бух! [61]

Простота побудови пісеньки, повторюваність конструкції кожного вірша, звучність внутрішніх рим, привабливе для вуха маляти звучання звуконаслідувальних слів, супроводжуваних дотиками, які акцентують дитячу увагу,— все це полегшувало сприйняття її дитиною, допомагало повнішому виконанню твором його пізнавальної функції.

Забавлянки, пов'язані з рухами, сприяли фізичному розвиткові дитини і водночас активізували її мовний розвиток, особливо тоді, коли дорослі включали її спершу в простенький, а згодом і в складніший діалог. Здатність відповісти на поставлене питання необхідна для виконання багатьох забавлянок. На цьому етапі дитина починає вже розуміти зміст твору, і самі «герої» пісеньки, їхні вчинки становлять для неї інтерес, викликаючи емоційну реакцію. Забавлянки, як і колискові пісні, несуть дитині досить просту інформацію про навколишній світ. Через них вона поступово вчиться ототожнювати поняття, відображені в слові, з тим, що спостерігає у хаті, на подвір'ї, в щоденному житті родини, вчиться пізнавати й називати найближчих їй людей. Більшість дій, картин, відображених у забавлянках, пов'язані з господарськими заняттями членів сім'ї, хатньою роботою. І ці прості відомості, вкладені в невеличкі поетичні мініатюри, просякнуті життелюбством, добротою, гумором:

Ой чук-чуки-чук,
Наварив дід щук,
Баба рибку спекла —
З сковорідки втекла [62].

Таких пісеньок-«чукикалок» серед українських забавлянок дуже багато. Чукикати — це і просто бавити дитину, і дещо вужче — розважати її пісенькою, гойдаючи чи підкидаючи на коліні або нозі. Народна назва таких творів («чукикалки») поширена в Центральній та Лівобережній Україні і походить від початкових слів пісеньок — різних поєднань звукосполучень «чук», «чуки», хоча на їхньому місці можуть бути й інші звукосполучення («гоп», «гуци», «а-та-та») або пісенька може зовсім обійтися без подібних слів.

Чукикалки прекрасно задовольняють потребу дитини в ритмічних рухах, приносять їй почуття насолоди. Ритміка деяких забав-

[61] ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 80, арк. 6 зв. (с. Карабіївка на Волині).
[62] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 305, арк. 169 (с. Волосько-Балаклія Харківської обл., 1960-ті роки).

лянок разом з відповідними рухами начебто імітує їзду верхи́ («Їде, їде пан, пан на конику сам, сам»), іноді чудернацький зміст її розрахований на те, щоб розсмішити дитину («Сіла баба на кота, поїхала в гості»). Чукикалки дуже різноманітні. Інколи їхній зміст виходить за межі дитячих інтересів. Проте більшість з цікавістю сприймаються дітьми, а деякі навіть «сюжетом» пов'язані з образом дитини. Нею милуються й пишаються, її втішають, заохочують до добрих вчинків:

Гоп-чук-чук-чук-чук,
Кращий хлопчик, як дівчук,
І волики напасе,
І водички принесе [63].

Важко уявити собі маленьку дитину в ролі пасивного слухача. І хоча в репертуарі забавлянок є частина творів, за якими не було закріплено певних дій з дитиною, можна припустити, що конкретна життєва, ігрова ситуація, зміст пісеньки дозволяли дорослому щоразу імпровізувати ті чи інші рухи, заохочуючи дитину до слухання твору.

Серед забавлянок, що не пов'язувалися з традиційно усталеними діями, помітно виділяються так звані казочки і безконечні казочки (надокучливі). Таке визначення цих творів не випадково закріпилося в народній традиції. Більшості їх властивий зачин, запозичений у власне казки («Був собі...», «Жив-був...»), часом це визначення зустрічаємо і в самому тексті («Послухайте, люди, довга байка буде»). Ці риси, а також оповідальність, властива творам, і наближають їх до казкових жанрів, створюють перехідну позицію між двома фольклорними явищами, хоча є більше підстав зараховувати їх до забавлянок, ніж до казок. «Це, власне, не казки,— писав В. Пропп про «безконечні казочки»,— а прибаутки чи утішки, якими намагаються відвадити дітей, коли вони надто настирливо вимагають оповідати казки» [64].

«Безконечних казочок» записано небагато — «Був собі чоловік Сашка» (найпоширеніша серед них), «Був собі Будько», «Був собі раз горобець» та ін. Одні з них мають певний «сюжет», де в жартівливому тоні йдеться про якусь несерйозну чи малоймовірну подію. Зустрічаємо і вкрай коротенькі, де повторювана частина містить два-три рядки. У таких творах їх специфіка виступає в підкресленому, оголеному вигляді, що створює враження пародійності.

«Механізм «безконечності» дуже простий: повторення твору здебільшого стає відповіддю на поставлене питання — «Чи казати знов з кінця?», «Гарна моя байка, чи ні?», «Розказати тобі ще?» і подібні. І навіть коли при виконанні зникають заключні рядки, які зумовлюють необхідність повторення, специфіка твору остаточно не нівелюється.

---

[63] ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 360, арк. 32 зв. (с. Моринці Черкаської обл., 1966).
[64] *Пропп В. Я.* Фольклор и действительность.— М., 1976, с. 50.

Серед забавлянок є чимало творів у формі діалогу, що являє собою ланцюг питань та відповідей, витриманих у межах одного логічного ряду. В них В. Пропп вбачав один з видів кумулятивності [65]. У цих творах виразно відбилось явище поліфункціональності, характерне для фольклору взагалі. Їх однаково правомірно можна зарахувати до забавлянок і до творів дитячого репертуару, оскільки вони виконуються дітьми й самостійно. У таких випадках визначальними можуть бути конкретні відомості збирача про обставини побутування зразка. Специфічні риси таких діалогічних кумулятивних творів (своєрідна будова, значний обсяг та ін.) дали підставу багатьом дослідникам вважати їх різновидом казки [66], та й у записах ці твори (як і «безконечні» забавлянки) не раз фіксувалися з народним визначенням «казочка».

Діалогічна будова не заважає виникненню атмосфери оповідальності, яка створюється розгортанням певних дій, закладених у відповідях. Простота побудови таких забавлянок зумовлена простотою ходу думки, що робить їх легкими для запам'ятовування і співзвучними з характером дитячого мислення й сприймання, а також певною мірою пов'язана з рівнем мислення людини на найдавніших стадіях розвитку людської культури [67]. Дослідники дитячого побуту не раз відзначали великий інтерес дітей до таких творів.

Кумулятивні забавлянки подібні не лише структурою. Коло зображуваних у них ситуацій та персонажів в цілому обмежене, і деяка різноманітність пісень створюється за рахунок неоднакового їх поєднання і значної різниці в їх «експозиції» та «розв'язці» (терміни В. Проппа). Втім, остання може бути зовсім відсутня, і тоді твір обривається довільно на одній з ланок.

Як бачимо, коло забавлянок широке й різноманітне як щодо особливостей їх виконання, так і щодо тем, сюжетів, персонажів. Багатьом творам властиві гнучкість, здатність задовольняти потреби маленьких слухачів різного віку. Так, довші забавлянки у формі діалогу — «Зайчик», «Ласочка», «Мишка» і подібні — тішать дітей милозвучністю, ніжними рухами, а для старших привабливими стають і їхній зміст, і можливість самим взяти участь у виконанні — цьому сприяють простота діалогу, будови речень, зрозумілість змісту. Вміння дитини самій взяти участь у забаві в народній педагогіці завжди було своєрідною мірою визначення вчасності її розвитку.

Рівень слухачів забавлянок, незначний обсяг більшості творів зумовили економне використання в них художніх засобів з багатого арсеналу народнопоетичної творчості. Увага зосередилася на самій зображуваній ситуації чи дії, що виявилось у насиченості творів дієслівними формами, а «економність» компенсувалася рухами, жестами, інтонацією, мімікою. Як і в колискових піснях, у забавлянках навіть епітет використовується не часто (червона квітка, поводи шов-

---

[65] *Пропп В. Я.* Кумулятивная сказка.— В кн.: Фольклор и действительность, с. 257.

[66] Див., наприклад: Народные русские сказки А. Н. Афанасьева.— М., 1957, кн. 3, с. 307.

[67] *Толстой И. И.* Статьи о фольклоре.— М., 1966, с. 96.

кові, золоті підкови, золоті пальчики, сорочечки куці), інколи у формі прикладки — мишка-теретишка, карасики-трепетасики, мишка-шкряботушка, киця-мура.

Вік, на який припадає «споживання» розглянутих творів,— це період оволодіння мовою й мовленням. І якщо народні забавлянки пристосовувалися до можливостей дитячого сприймання, то й вони в свою чергу були одним з важливих факторів, що впливали на хід мовного розвитку дитини.

Визначальне місце в художній тканині більшості забавлянок займає звукове оформлення, яке виявляється в численних алітераціях, асонансах, звуконаслідуваннях — прямих і таких, що набрали форм повнозначних частин мови. Інколи евфонічні прийоми пов'язані зі змістом твору. В більшості ж випадків вони надають йому наспівності, особливого звучання, що важливо саме для цього жанру, оскільки для немовлят значення слів ще лишається недоступним, і сприймають вони лише загальне звучання твору.

Народ-педагог, творячи для дітей прості, але художньо бездоганні поетичні зразки, врахував потреби й смаки маленьких слухачів, заповнив забавлянки такими елементами, що відразу викликали захоплення дитини: звукосполученнями на означення руху — підкидання, гойдання, їзди,— такими, що наслідують голоси навколишнього світу. Дитина чує скрекіт сороки («скро-ко-ко»), скиглення зайчика, який попік ніжки («скугу-скугу», «скау-скау-скау», «пів-пів-пів»), звук від жування ним капусти («хрущ, хрущ»), писк горобенят («пі-пі-пі»), «мову» дорослого горобця («джив, джив»), спів журавлів («трі-рі-рі»), шелестіння пташиних крил («шу-шу»); пізнає звук від тіла, що падає у воду («буль», «бульк», «бовть»), розпеченого заліза, опущеного в воду («ш-ш-ш», «шшик-шшик»), та багато інших звуків, що оточують її у повсякденному житті.

Крім звукових забавлянки часто й охоче використовують інші повтори, що є особливістю поетичного синтаксису жанру. Майже обов'язково повторюються початкові слова на означення рухів, що надає творові відповідного ритму («їде, їде пан, пан»), повторюються слова-звертання («зайчику, зайчику»; «ковальок, ковальок»), дієслова («печу, печу папку», «куй, куй, ковальок») та ін. Явище це настільки поширене, що навряд чи можна знайти серед записів зразок, якого б воно не торкнулося. Це явище в даному жанрі пов'язане з його призначенням і за своїм практичним значенням співзвучне з характеристикою, даною К. Ушинським повторам у дитячих казках: «З цих безупинних повторень, що задовольняють якнайбільше педагогічне значення оповіді, складається щось ціле, стрункe, яке легко оглянути, сповнене руху, життя і цікавості» [68]. Завдяки цьому забавлянка, як і казка, «надзвичайно швидко закарбовується в пам'яті дитини з усіма своїми мальовничими дрібницями і народними виразами» [69].

---

[68] *Ушинский К. Д.* Собр. соч.— М.; Л., 1949, т. 6, с. 300.
[69] Там же.

Повторюваність у поєднанні з різноманітністю, зміною ритмічного малюнка в межах довших творів, жести, інтонація — все це мало сприяти зосередженню дитячої уваги, розвитку мнемонічних якостей, а звідти — й загальному духовному розвитку дитини.

Колискові пісні та забавлянки — жанри фольклору, якими здавна користуються дорослі, спілкуючись з дітьми. Не одне покоління людей починало своє знайомство зі світом поезії саме через ці твори. І зараз, як свідчать фольклорні записи останніх років, незважаючи на існування великої професійної літератури для дітей, ці твори не втрачають для них своєї привабливості.

* * *

Колискові пісні — перші музичні твори на віку людини, які вона чує в найранішому дитинстві з вуст матері. Співом мати присипляє дитину (а в деяких народів і пробуджує її) [70], співом супроводяться невибагливі перші ігри — забавлянки (утішки).

Головна функція колискових пісень — впливати на стан і настрій дитини в момент засинання. Досвід народу показує, що багаторазове погойдування з повторенням однієї й тієї ж музичної фрази-поспівки вузького діапазону в одноманітному ритмі позитивно діє на психіку дитини і швидко її заколисує. Водночас ці пісні є ще й неусвідомленим початком проникнення малечі у світ мистецтва, що є важливим виховним елементом. Колисанки допомагають знайомити дитину з навколишнім світом, вчать запам'ятовувати перші слова й прості мелодійні звучання. Як справедливо відзначив білоруський дослідник дитячого музичного фольклору В. Єлатов «поєднання мистецького й пізнавального значення дитячої пісенності настільки органічне, що дуже важко відділити одне від другого. Знання тут ідуть на самій доступній для дітей хвилі — емоціональній. Поступово, краплина за краплиною, вбираються й запам'ятовуються через пісню, як і через інші жанри дитячої творчості, фонетичні, лексичні й морфологічні особливості поетичної мови, а далі — все коло образності, конкретні засоби мистецького уособлення тих чи інших відтінків почуттів і думок, що врешті-решт приводить до усвідомлення національної самобутності мистецтва» [71].

За манерою виконання колискові пісні належать до сольних творів. Співаються вони найчастіше матір'ю і розраховані лише на одного слухача — немовля.

«Спів «для себе»,— зазначає музикознавець Е. Алексєєв, - значною мірою зберігає свій статус у всі часи, в будь-який період розвитку культури, завжди безпосередньо пов'язаний з вихідними психофізіологічними нормами елементарного мелодичного мислення. Принципово одноголосний за формою, він завжди залишається таким

---

[70] Див.: *Рочев Ю.* Детские будильные попевки.— В кн.: Этнография и фольклор Коми. Сыктывкар, 1972.

[71] *Ялатаў В.* Дзіцячая песня.— В кн.: Дзіцячы фальклор. Мінск, 1972, с. 34.

у своїй суті, ...завжди стадіально первинний по відношенню до сучасних йому форм художнього «концертного» співу» [72].

Набір текстів колискових пісень у виконавців досить різноманітний. Мелодій, порівняно з текстами, набагато менше. Кожен з виконавців найчастіше обмежується кількома мелодичними варіантами. Показовим щодо цього в даному виданні є записи Г. В. Дем'яна, К. Квітки, А. Шмиговського, учнів с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. та ін.

Характерними рисами виконання колискових пісень слід вважати переважно низький регістр співу, темпо-динамічну стабільність манери виконання. Здебільшого вона врівноважена, розрахована на збереження психологічного спокою дитини. В залежності від ситуації (моменти хвилювання, кволе засинання дитини) дещо змінюється і динамічна градація співу.

Часом виконуються колисанки і чоловіками. Так, наприклад, в записах М. П. Гайдая, В. Л. Гошовського, В. Й. Харківа є група пісень, записаних від чоловіків. Колискові в чоловічому виконанні відзначаються інтерпретацією за рахунок зміненої теситури, обмеженого використання мелізматичних прикрас, звуження амбітусу; інколи ладове мислення наближається до речитативних пісень. Водночас зустрічаються приклади досить розгорнутої мелодичної конструкції.

Заслуговує уваги колискова, записана М. Гайдаєм від Д. Ревуцького, «А-а! А ну, коте, люлечки» (№ 152). Пісні притаманна розгорнута вокалізація на широкому диханні та збагачена мелодико-інтонаційна будова.

Серед творів, записаних від чоловіків, є лемківська колисанка «Усни, сине, усни» (№ 521), на думку записувача — одна з найбільш цікавих за красою наспіву й змісту [73].

Деякі лемківські колискові є монополією жіночого виконання. Вперше на основі фонографічних записів Й. Роздольського та С. Людкевича вони з'явилися у відомому збірнику галицьких пісень [74]. Ця група творів своєрідно віддзеркалила важке соціальне й сімейне становище жінки-матері в минулому.

В колисанках такого типу трагізм життєвої ситуації відображається засобами високохудожньої музично-поетичної мови (№ 473, 496, 505, 455).

Визначну роль у колисанках, як і в деяких інших пісенних жанрах, пов'язаних з руховою динамікою (жниварські, весільні, танцювальні), відіграє інтервал субкварти. Найбільш типовим мелодіям українських колискових, як російських та білоруських, властивий обсяг терції із субквартою. Саме ці інтервали є основою багатьох ритмомелодичних формул:

---

[72] *Алексеев Э.* О методах сравнительной фольклористики.— Советская музыка, 1978, № 7, с. 94.

[73] *Гошовский В.* Украинские народные песни Закарпатья. М., 1968, с. 265.

[74] Галицько-руські народні мелодії, зібрані на фонограф Йосифом Роздольським, списав і зредагував Ст. Людкевич.— Етнографічний збірник, т. 22, Львів, 1906.

Українська колискова | Російська колискова | Білоруська колискова

З наведених прикладів бачимо, що вони мають спорідненість, яка засвідчує загальнослов'янську основу зародження і кристалізації не тільки даної поспівки, а й мелосу колискових пісень в цілому. Архаїчні рудименти цієї емблеми-поспівки присутні в багатьох колискових, що є однією з рис їх генетичної єдності. Інтонація субкварти набуває великого значення у становленні музично-жанрової семантики мелодій колискових пісень.

Найчастіше субкварта з'являється на самому початку пісенного мотиву, проте зустрічаються зразки, коли цей інтервал розчиняється в процесі мелодичного розгортання, органічно входить, вплітається в загальний потік поступового мелодико-інтонаційного збагачення пісні і мелодично наповнюється (№ 23, 40, 47, 62, 176, 180, 181). При цьому субкварта в контексті колискових мелодій поступово набуває атрибутивних ознак: вона зберігає свою ладо-функціональну та структурну визначеність і в мелодіях терцевого, квартового та секстового обсягів, а також в мелодіях, що розпочинаються ходом по звуках тризвуку (№ 656).

Значна питома вага у колискових наспівах елементів мелодичного внутрішскладового розспіву, мелізматики. Поширеною і різноманітною в мелодіях колискових є орнаментика, форшлаги, морденто, групетто (див. зразки № 4, 525, 531, 611, 672). Звичайно, це явище в колисанках не має такого розмаїття, як в інших жанрах, зокрема голосіннях, але деякі пісенні зразки завдяки мелізматично витонченій прикрасі мелодії свідчать про подібність їх інтонаційної природи (наприклад, секундове низхідне зісковзування — № 521).

Цікавим явищем є вокалізація колискових, яка ведеться на голосних звуках (найчастіше це звуки «а», «е») або на рівноскладових словосполученнях «ой люлі», «чуч-беле», «люлі, люлі, люлі», «баю, баю, баю», «люляй же мі, люляй». Ця наспівна інтонація є маленькою інтродукцією, що допомагає співакові впливати на об'єкт виконання — дитину-слухача. Поспівка мимоволі активно діє на композиційно-конструктивному початку музичного мовлення і підпорядковує його періодичності дихання.

В народному репертуарі зустрічається багато зразків з початковим, серединним і кінцевим розспівом. Іноді всі три види вокалізації поєднуються, створюючи зразок тричастинної форми пісні типу А — В — А, де початковий та заключний розділи являють собою обрамлення (№ 152, 655, 694). Так, наприклад, в колисковій «Е-е, коточок» (№ 694) інтонації першого та передостаннього тактів на голосному звуці «е» обрамляють основний наспів (такти 2—8), який повторюється сім разів. Таким чином утворюється тричастинна форма: А (1 такт) — В (такти 2 — 8) — A_1 (такти 9 — 10):

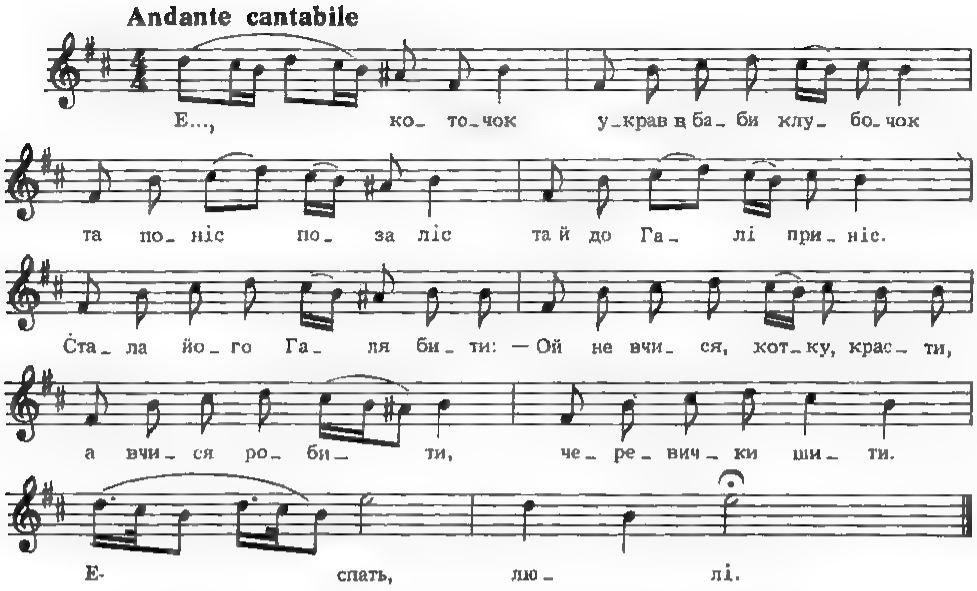

Узагальнення мелодичних надбань української колискової пісні дає підстави твердити, що в народному побуті існують два основних різновиди колискових пісень. Для першого характерні ладові мікроструктури в обсязі терції (№ 5, № 665), кварти (№ 389) нерідко з субквартою — № 44, 885, 119), мінорний нахил, повтор мелодичних будов, майже повна відсутність елементів мелодичного розспіву. Другий тип мелодій колискових складають розвинуті мелодично-композиційні структури імпровізаційного плану. Їм притаманна спорідненість з деякими іншими жанровими підгрупами пісенного фольклору, що знаходить вияв у більш розвиненому звуковому діапазоні (включаючи обсяг октави). Для багатьох пісенних зразків цього типу характерне використання натуральних діатонічних ладів (еолійського, іонійського, фригійського, лідійського). Поряд з цим нерідко стикаємось з колисковими мелодіями, в яких вжиті збільшені секунди. Трапляються випадки поєднання в одній пісні кількох ладів (№ 487, 512).

Мелодії колискових пісень обох типів, особливо другого, позначені справжнім ладовим розмаїттям. Поряд з переважаючим еолійським ладом (мінором), в якому найчастіше підлягають змінам IV і VII щаблі, що підвищуються, зустрічаються окремі зразки, де поєднуються ознаки кількох натурально-діатонічних ладів. Для більшості мелодій розвинутого типу властива також ладова мінливість. При цьому тут трапляються й ті ранні її форми, які наближаються до модальності (тобто ладової децентралізації), і форми, в яких відчувається близькість до мажорно-мінорної мінливості (див. № 437, 447, 512).

Ритміці колискових пісень притаманні як нескладні регулярні структури № 43, 46, так і більш різноманітні, особливо в колискових імпровізаційного характеру (№ 908, 915).

Змінністю ритмоструктур особливо відзначаються пісні, що переходять до колискових з розряду родинно-побутових. Драматичні події текстуальної частини пісні спонукають виконавця до музичного співпереживання, що певною мірою позначається і на ритміці колискових. Так, пісні про матір-перепілку та «Ой сини мої, соколи, а дочки — голубочки» є творами, в яких гостро відчутне вболівання матері за майбутнє своїх дітей та розчарування від нездійснених сподівань (№ 908, 919). Саме в цих піснях вільнорозвинутої форми спостерігається багатоманітність метроритміки, наявність складних розмірів, їх мінливість в межах одного зразка, наприклад, $\frac{6}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{2}{4}$ $\frac{6}{4}$, $\frac{9}{8}$, викликана хвилюючою музичною імпровізаційністю оповіді (№ 919).

Поряд з вільною метроритмічною будовою колискових пісень існує ряд творів з акцентно-регулярною ритмікою, до яких насамперед належать співані коломийки з приколисковою тематикою.

Частині цих колискових пісень, як і іншим творам карпатського регіону, властива спорідненість з типовими коломийками, що є прикладом жанрової дифузії — вільного переключення коротких танцювальних поспівок у більш розвинуті мелодико-ритмічні структури.

Якщо у східних регіонах відбувається трансформація мелодики колискових з характерною коломийковою ритмоструктурою, то в західних вони зберегли всю архаїку співаних коломийок. Поряд зі звичайною будовою коломийки (4+4+6)(2), у формі восьмитактового періоду симетричної будови співіснують пісні з мінливою метроритмікою (4+3, 3+4, 3+3 тощо). Речитативний наспів з щедро використаною орнаментикою — досить поширене явище в колисанках такого типу, що якоюсь мірою споріднює їх з ритмомелодикою плачів і голосінь і «є типовою народною формою для виявлення ліризму» [75]. Зразком «плачу» над колискою в даному збірнику є пісня «Усни, Марько, на годину», ритмо-мелодичний контур якої також вкладається в коломийковий стереотип (№ 481).

Отже, «в залежності від зміни функцій і змісту в піснях коломийкової структури змінюється не тільки ритміка фраз, а й емоціонально-виражальні засоби мелодики... Відокремившись від танцювальної основи, нетанцювальна «коломийка» живе самостійним життям» [76].

Коломийка: *

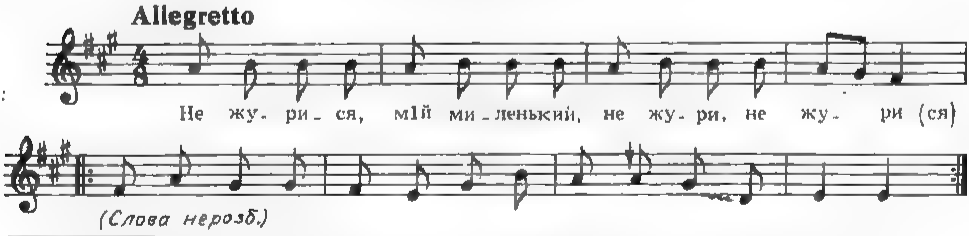

[75] *Козицький П.* Творчість Миколи Леонтовича.— Музика, 1923, ч. 1, с. 10—11.

[76] *Гошовский В.* Украинские народные песни Закарпатья, с. 36.

* Паспорт обох прикладів див. у прим. до пісні № 478.

Колискова:

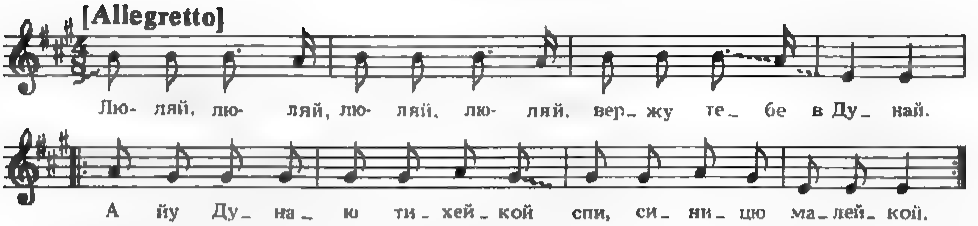

Наведені приклади коломийки та колисанки коломийкового типу ілюструють явище, спостережене дослідниками.

Спільним для колискових пісень усіх регіонів є хореїчна будова, що викликана самим рухом гойдання колиски. Момент настроювання на темпо-ритм припадає на наголошений склад стопи. Ямб — рідкісне явище в колисковій пісенності.

Для колискових більшості регіонів України характерний засіб контамінації його музично-поетичних компонентів. Контамінація тексту часто відбувається в межах однієї музичної формули, на вузькому звукоряді кварти, перероставчи у в'язанку окремих сцен з побуту, інколи драматичного змісту (№ 858). Процес музичної контамінації нерідко відбувається паралельно зі словесною. Характерним прикладом такого явища, поширеного в різних фольклорних жанрах, може бути записана М. В. Лисенком (на Чернігівщині) колискова «Коте, коте, вилий воду» (№ 672) [77]. Контамінація є одним з формотворчих чинників у процесі трансформації колискових пісень. Вони видозмінюються за рахунок паралельного варіювання мелодії та тексту або одного з цих компонентів. Деякі колискові (наприклад, про сон, з побажаннями дитині сну, здоров'я та ін.) мають велику кількість варіантів, що побутують на Центральній та Лівобережній Україні. Причому варіативність метро-ритмічної структури та мелодики не поступається перед варіативністю текстів (напр. № 79, 80, 87, 446).

Проте існує ряд зразків, які набувають значення стереотипу. Зокрема, в центральних, східних, південних районах України записано чимало колискових пісень з поширеними сюжетами про кота. Здійснені в хронологічно різні періоди (наприклад, записи В. Шепотьєва поч. XX ст., К. Квітки та М. Гайдая 1920—1930-х рр., сучасні записи А. Остащенко та М. Шубравської), в різних ареалах, ці записи відзначаються подібністю інтонаційного малюнка. Основний мотив у них може служити початком, розвитком і закінченням, зазнаючи під час виконання незначних змін (№ 701, 862, 922, 793, 745, 857, 882 та ін.).

Колискові із заспівом «Ой спи, дитя, колишу тя» поширені на Правобережжі та в західних областях України і також мають безліч варіантів (№ 83, 177, 883). Усі словесно-музичні трансформації цих пісень позначені змінністю ритму, інтонації тощо.

---

[77] Ширше про це див.: *Луганська К. М.* Поповнення фольклорної лисенкіани.— Народна творчість та етнографія, 1981, № 3, с. 53—59.

Цікавий матеріал для спостереження над колисковою піснею і її розвитком у часі дає методика повторних записів. Так, зіставлення записів колисанок, зроблених наприкінці XIX ст. І. Колессою у с. Ходовичі Стрийського пов., з сучасними записами з цього ж села свідчить про певні стабілізуючі процеси, які превалюють над трансформаційними [78]. Незначні зміни колискових пісень помітні в напрямку розвитку інтонаційного контуру мелодії, переважно в бік розширення звукового діапазону; варіанти мелодій з'являються інколи за рахунок поширення чи скорочення текстів. Стабільнішими виявилися загальний зміст та ритмічна форма пісні, тобто «для твору, що побутував в одній місцевості, було незрівнянно менше передумов для його трансформації, ніж для твору, виконуваного у різних місцевостях» [79].

Запис І. Колесси: *

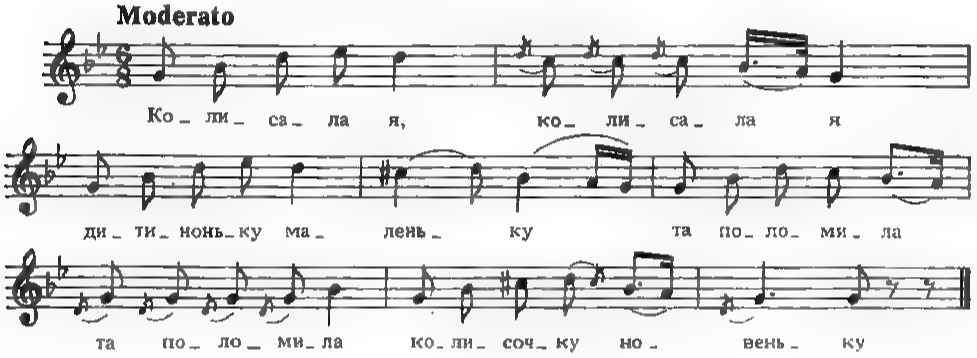

Запис Є. Дюдюка:

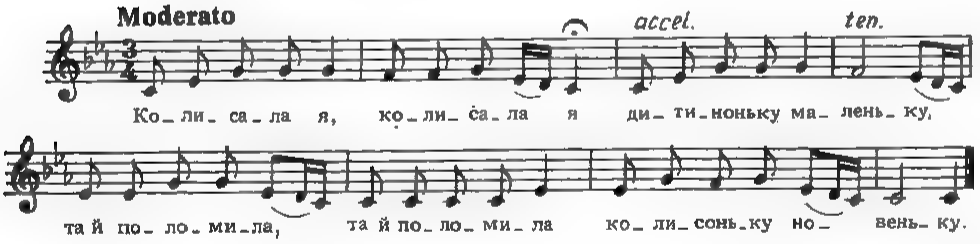

Взаємодія жанрів у фольклорному процесі, біфункціональність окремих творів, трансформації, які відбуваються внаслідок цього, призводять і до появи двоголосся в жанрі колискової пісні, яке загалом йому не властиве.

---

[78] *Дюдюк Є. І.* Пісенний репертуар села Ходовичі.— Народна творчість та етнографія, 1979, № 3, с. 64—68. Нотні приклади див.: фонди ІМФЕ, нові надходження.

[79] *Грица С. Й.* Мелос української народної епіки. К., 1979, с. 36.

* Див. примітку до пісні № 405.

Своєрідно доповнюють естетично-виховну дію колискових пісень забавлянки (утішки). Вони супроводжують перші рухи дитини і стають музичними компонентами її перших ігор та розваг.

Між забавлянками та колисковими є певний зв'язок. В основному він полягає у спільності вокалізованих форм на обмеженій кількості звуків. Проте якщо вокалізи колискових відіграють роль обрамлення для основного музичного матеріалу, то в забавлянках вони пов'язані з конкретним текстом, дією та рухами і стають їх стрижнем. Відмінність між колисковими й забавлянками також у тому, що перші переважно виконуються дорослими для створення психо-фізичного комфорту маленької дитини. Забавлянки ж часто передбачають активну музичну співтворчість дорослого з дитиною.

У забавлянках, записаних М. П. Гайдаєм, зафіксована «нейтральна терція» — хистка інтонація, що зустрічається особливо часто у вигуках (деінтонування на 1/4 тону). Це позбавляє можливості визначити мажорний або мінорний нахили того чи іншого фрагмента.

До характерних ознак жанру належать і глісандуючі непевні закінчення як у висхідному, так і в низхідному напрямках поза темперацією, які можна віднести до елементів вокалізації. У колискових піснях засіб «глісандуючої вокалізації» домальовує імпровізовану виконавицею сценку мерехтіння, заколисування, засинання, надаючи співу й самому творові пастельних барв, допомагаючи ритмомелодичною монотонністю заспокоїти і приспати дитину.

В забавлянках ці закінчення об'єднані характерною рисою — чітким енергійним ритмом — і можуть асоціюватися з характером виконуваних рухів. Наприклад, приспівки «гоп-па-па», «а-та-та», «бух» вигукуються в кульмінаційний момент під час гойдання, підкидання на колінах тощо. На чіткий ритм як найхарактернішу ознаку забавлянок-«чукикалок» вперше звернув увагу К. В. Квітка [80].

Відмінності між забавлянками й колисковими помітні також у манері виконання: в перших превалює мелодекламація, а колисанкам притаманна монологічність музичного мовлення. Поява діалогу в колискових піснях викликає здебільшого зміни в їх мелодиці. Водночас дієвість забавлянок є причиною їх діалогізації, що виразно виявляється в тексті і майже не відбивається на стабільності музичних інтонацій.

Мелодичній будові забавлянок властиві інтонаційна одноплановість, багаторазовий повтор одноакцентної єдиної інтонації, відсутність контрастних мелодико-інтонаційних переходів. Відмінною рисою забавлянок є також їх амбітус, звужений найчастіше до терції.

Мелодичний розспів відбувається за рахунок варіювання ритміки, коли з регулярної вона стає іррегулярною (зміна розспівів з двох до трьох звуків на одиницю виміру). Наприклад, замість ритмічної фігури співається , або замість фігури співається . Подекуди кінці мотивів уповільнюються.

[80] Українські народні мелодії. Зібрав Климент Квітка. К., 1922.

Серед забавлянок є твори з нетиповою музичною будовою, що викликано впливом інших жанрів дитячого фольклору. Так, існують забавлянки, які своєю ритмомелодичною структурою перегукуються з дитячими піснями.

І в наш час колискові пісні та забавлянки продовжують своє життя, активно використовуються в сімейному побуті, про що свідчать численні записи останніх десятиріч. Вони становлять невід'ємну частку виховного процесу, сприяють всебічному розвитку дитини.

Ці музично-фольклорні твори започатковують і естетичні уподобання майбутньої дорослої людини. Запам'ятавши почуті в дитинстві лагідні, милозвучні пісні, вона передає їх своїм нащадкам. Таким чином протягом віків зберігаються надбання музично-словесної творчості народу, виховуючи художній смак і несучи значний дидактично-пізнавальний заряд.

До колискових пісень та забавлянок зверталося чимало українських композиторів (М. Лисенко, Я. Степовий, К. Стеценко, В. Верховинець, Л. Ревуцький), аранжируючи чи гармонізуючи їх, а також використовуючи інтонації народних пісень у власних композиціях.

Широко вводяться колискові пісні й сучасними радянськими композиторами в оперні, кантатно-ораторіальні та в камерно-інструментальні твори. Вони відіграють роль жанрової основи тематизму при побудові окремих тем і цілих частин симфонічних творів Л. Дичко, А. Штогаренка, М. Скорика.

Так колискова пісня продовжує своє існування не лише в безпосередньому виконанні над дитячою колискою, але й в творчій інтерпретації композиторів, професіональних виконавських колективів та художньої самодіяльності.

Г. В. Довженок, К. М. Луганська

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

1. ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

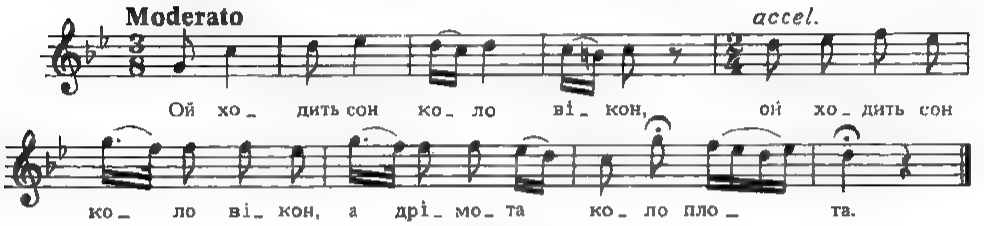

Ой ходить сон коло вікон, (2)
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти: (2)
— Де ми будем ночувати?
— Де хатинка тепленькая, (2)
Де дитинка маленькая,—
Там ми будем ночувати, (2)
Мале дитя колихати.

2. ПИТАЄТЬСЯ СОН ДРІМОТИ

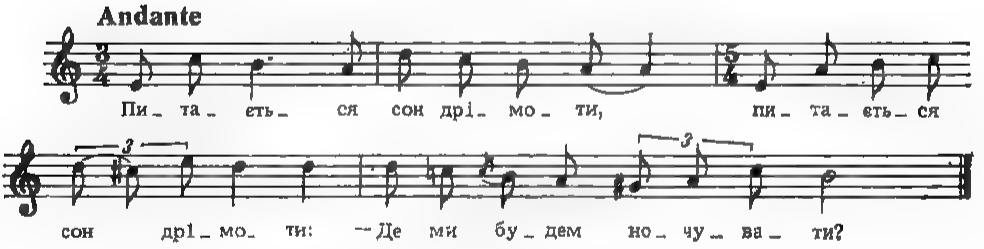

Питається сон дрімоти,
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?
Де ми будем ночувати,
А в которій будем хаті?
— Там, де хата тепленькая,
Де дитина маленькая,
Там ми будем ночувати
І дитину колихати.

3. ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

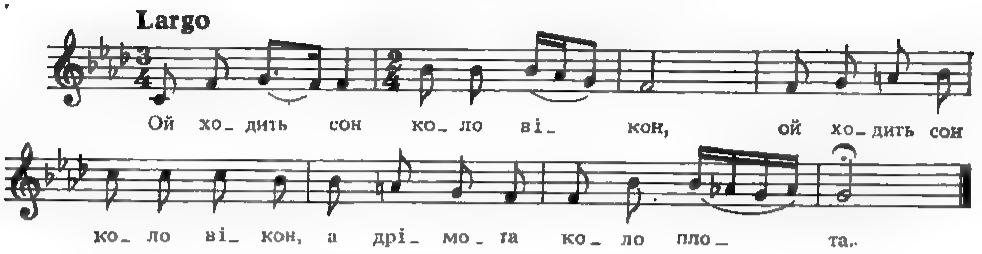

Ой ходить сон коло вікон, (2)
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти: (2)
— А де будем ночувати?
— Де хатонька теплесенька, (2)
Де дитина малесенька,—
Там ми будем ночувати, (2)
Дитиночку колихати.

4. ОЙ СТОЇТ СОН КОЛО ВІКОН

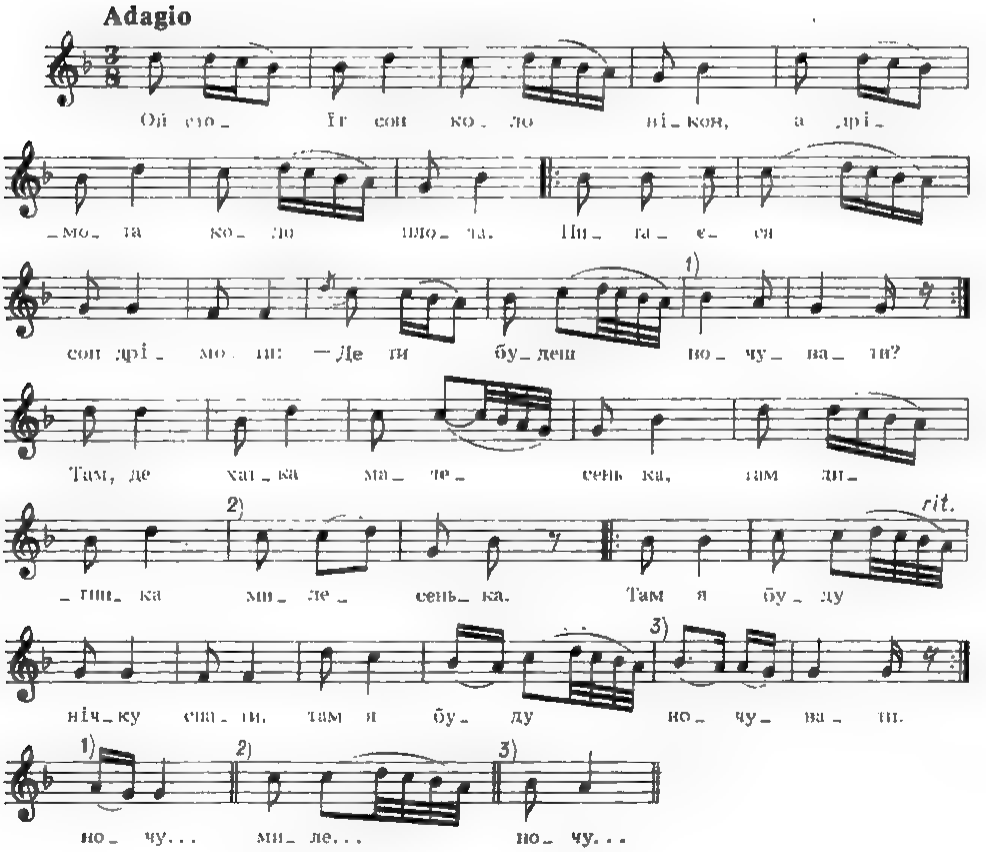

5. ХОДИТЬ СОН КОЛО ОКОН

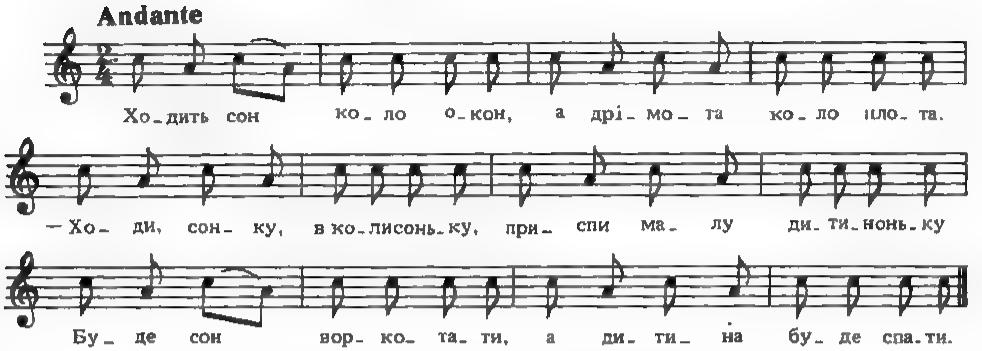

6. ОЙ ХОДИТ СОН КОЛО ВІКОН

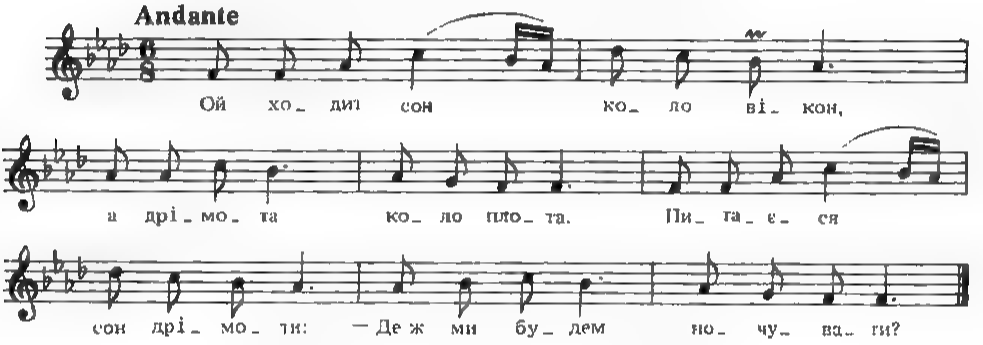

7. ОЙ ХОДИТ СОН КОЛО ВІКОН

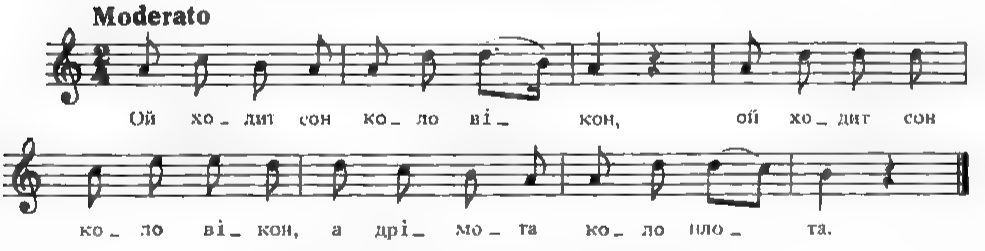

8. ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

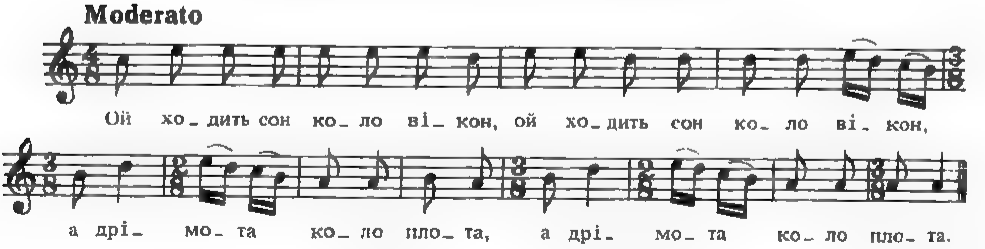

9. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, СТАРИЙ ГУЛЮ

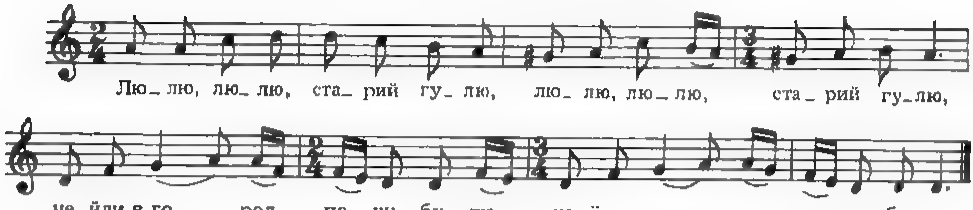

Люлю, люлю, старий гулю,
Люлю, люлю, старий гулю,
Не йди в город по цибулю.
Не йди в город по цибулю,
Бо цибуля дрібненькая,
А дитина маленькая.
Та ходит сон коло вікон,
Йа дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?
— Де хатина тепленькая,
Де дитина маленькая.
Ой ти будеш колисати,
А я буду присипляти.
Та й спи, дитя, колишу тя,
Бо як заснеш, то лишу тя.
Покладу тя під лавкою,
Накрию тя підківкою.

10. ОЙ ХОДИВ СОН КОЛО ВІКОН

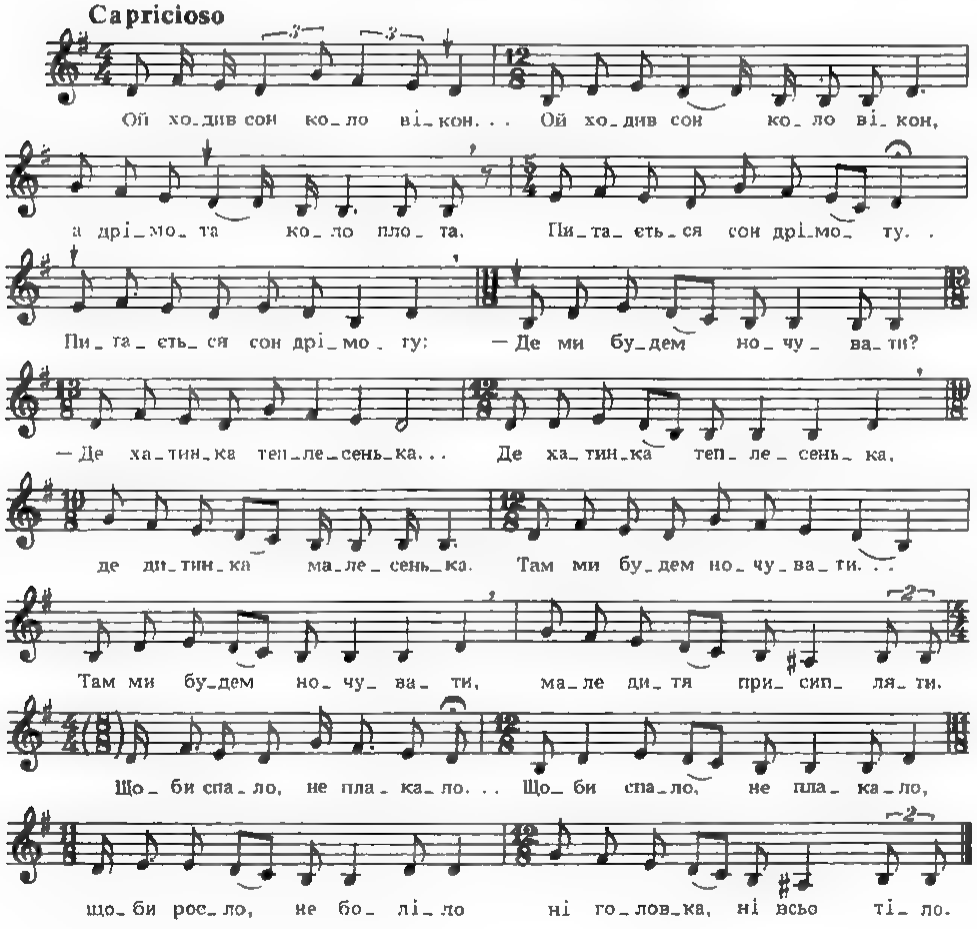

11. ХОДЕ СОН КОЛО ВІКОН

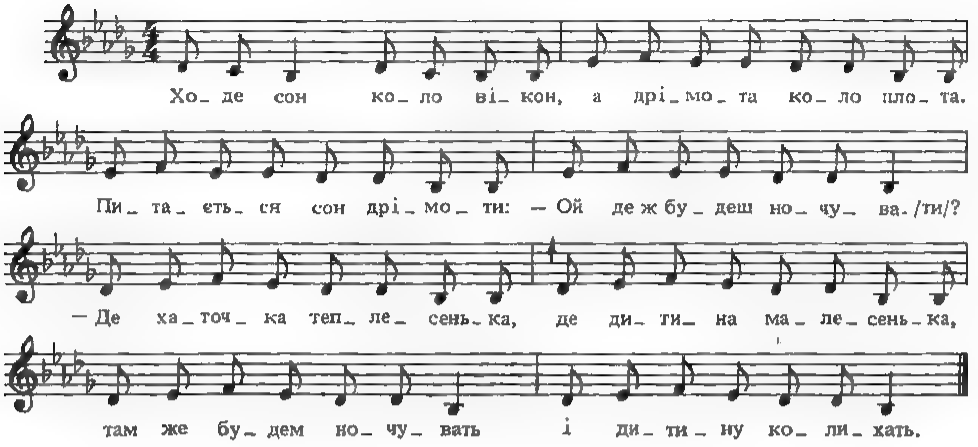

12. ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?
— Де хатинка тепленькая,
Де дитинка маленькая,—
Там ми будем ночувати,
Мале дитя присипляти.
Щоб виросло, не змарніло,
Щоб тяженько не хворіло,
Сили й розуму набралось,
Своїх батьків потішало.

13. ХОДИТЬ ДРІМОТА КОЛО ПЛОТА

Ходить дрімота коло плота,
А сон коло вікон.
Питається сон дрімоти:
— А де будеш ночувати?
— Де хатина тепленька,
Де дитина маленька.
Ти ляжеш у ніжках,
А я ляжу в головах.
Ти будеш дрімати,
А я буду присипляти.
Щоб спало — не плакало,
Щоб росло — не боліло
На головоньку, на все тіло.

14. ХОДИТЬ ДРІМОТА КОЛО ПЛОТА

Ходить дрімота коло плота,
А сон коло вікон.
Питається сон дрімоти:
— А де будеш ночувати?
— А я буду ночувати
В Івановій хатині,
Де є малая дитина.

15. ОЙ ПИТАВСЯ СОН ДРІМОТИ

Ой питався сон дрімоти:
— Где будемо ночувати?
— Где халупа тепленькая
І дитина маленькая.
Люлю, люлю, люлю, люлю!
Спи, малейкая Ганулю!

16. ЛЮЛЯЮ, ЛЮЛЯЮ

Люляю, люляю,
Поб'ю котка, полаю,
Щоб по ночах не ходив,
Малих діток не будив.
Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.

Питається сон дрімоти:
— Де ти будеш ночувати?
— Там, де хата тепленькая,
Де дитина маленькая,—
Там я буду ночувати,
Дитиноньку колихати.

17. ОЙ ХОДИВ СОН ПО УЛИЦІ

Ой ходив сон по улиці
В тонейкій, білій кошулиці
Та здибав дрімоту
Коло бідного плоту.
Питається сон дрімоти:

— Где будемо ночувати?
— Где хатинка теплейкая,
Где дитинка малейкая,—
Там будемо ночувати,
Дитинойку усипляти.

18. ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО УЛОНЦІ

Ой ходить сон по улонці
В білесенькій кошулонці.
Склоняється, тиняється,
Господоньки питається.
— А це хата теплесенька
І дитина малесенька.
Туди піду ночувати
І дитину колихати.

Ходи, сонку, в колисочку,
Приспи нашу дитиночку.
Е-е-е, люлі, чужим діткам дулі,
А дитині калачі,
Щоб спала удень і вночі
На запічку, у печі.

19. ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО УЛОНЦІ

Ой ходить сон по улонці
В білесенькій кошулонці.
Слоняється, тиняється,
Господоньки питається:
— А де хатка теплесенька
І дитина малесенька?
Туди пійду ночувати
І дитину колихати!
— А у нас хата тепленькая
І дитина маленькая.
Ходи до нас ночувати
І дитини колихати.
Ходи, сонку, в колисочку,
Приспи нашу дитиночку!

20. ХОДИВ СОНЬКО ПО ДІБРОВІ

Ходив сонько по діброві,
А у сонька чорні брови.
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?
— Де дитина маленька,
Ми там будем ночувати
І дитину присипляти.
Ой щоб спало, не плакало,
Та щоб росло, не боліло
На головку й на все тіло!

21. ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО ДОЛИНІ

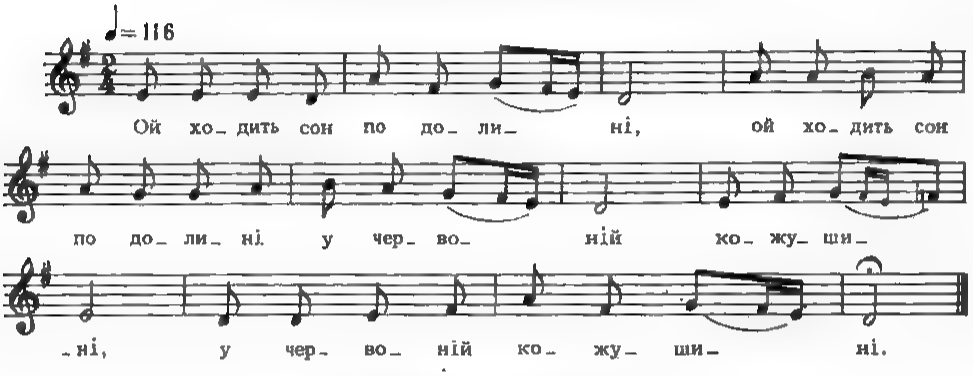

Ой ходить сон по долині *
У червоній кожушині.
Кличе мати до дитини:
— Іди, сонку, в колисоньку,
Іди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.

22. ХОДИТЬ СОНКО ПО ДОЛИНИ

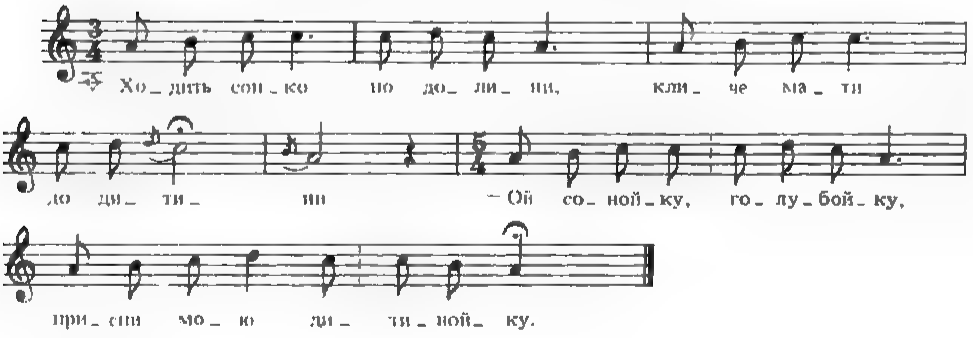

* Кожен рядок повторюється двічі.

23. ХОДИТЬ СОНКО ПО ДОЛИНИ

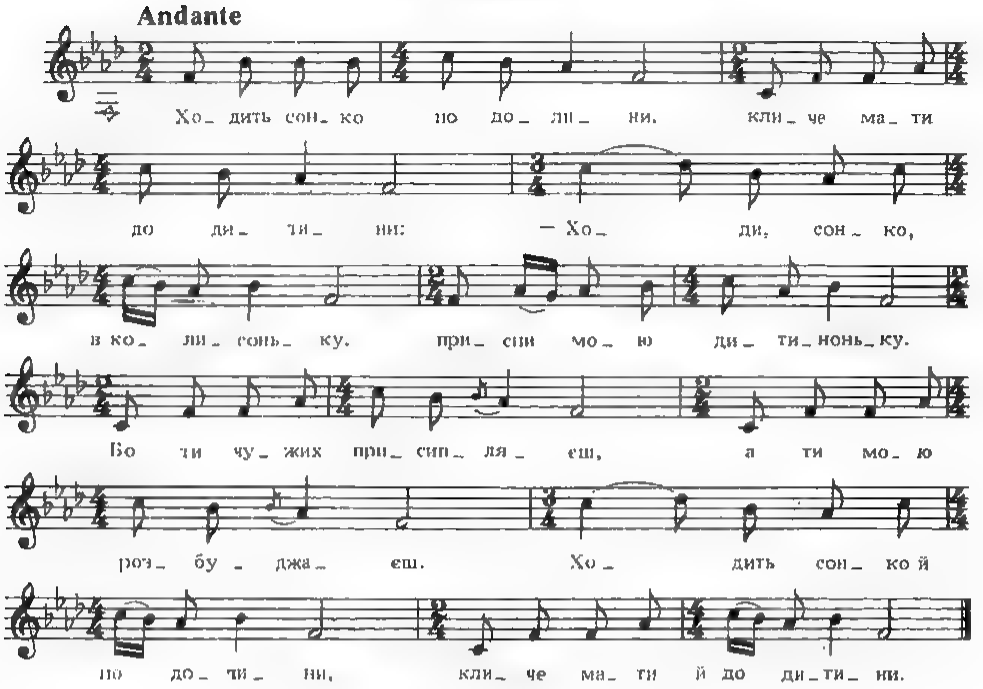

24. ХОДИТЬ СОНЬКО ПО ДОЛИНІ

Ходить сонько по долині,
Мати гука до дитини:
— Ой ну, соньку, в колисоньку,
Заколиши дитиноньку.
Вона хоче, та й не спить,
Мабуть, єго дубцем бить.

25. ХОДИТЬ СОН ПО ДОЛИНІ

Ходить сон по долині
В червоненькій жупанині.
Кличе мати до дитини:
— Ходи, соньку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.

Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло
Головонька і все тіло —
Отцю і матці на потіху,
Добрим людям на услугу.

26. ПРИЙДИ, СОНКУ, В КОЛИСОНЬКУ

Прийди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.
Щоби спало, не плакало,

Щоби росло, не боліло
Головонька і все тіло,
Щоби личко не змарніло.

27. ХОДИТЬ СОНКО ПО ВУЛИЦІ

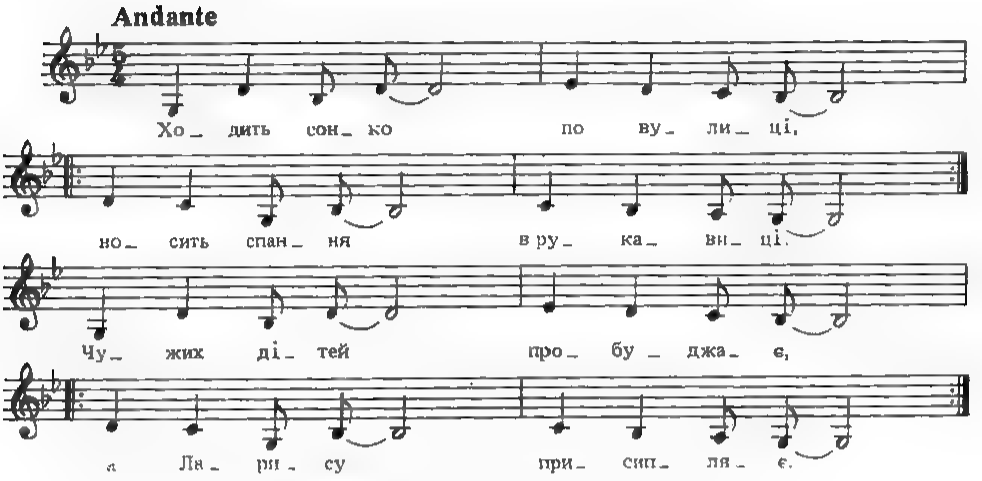

Ходить сонко по вулиці,
Носить спання в рукавиці. (2)

Чужих дітей пробуджає,
А Ларису присипляє. (2)

— Ходи, сонко, сюди, до нас,
Буде тобі добре у нас: (2)

У нас хата тепленькая
І Лариса маленькая. (2)

28. ХОДИТ СОНКО ПО УЛИЦІ

Ходит сонко по улиці,
Носит спанне в рукавиці.
Чужі діти пробуджає,
А Ганусю присипляє.
— Вступи ж ти, сонко, до нас!
Буде тобі добре у нас:
В нас халупа тепленькая
І Гануся маленькая.
Люляй же ми, Ганю, люляй,
Докупойки очка стуляй.

29. ХОДЕ СОНЬКО ПО КОМИШУ

Ходе сонько по комишу,
Я дитину заколишу:
— Іди, сонько, в колисоньку,
Заколиши дитиноньку.

30. ТА ХОДИТЬ СОН ПО ХАТІ

Та ходить сон по хаті,
Питається дитяти:
— Чи се тая дитина,
Що з білими плечима,
Із карими очима,—
На пухових подушках,
На шовкових пелюшках?

31. СОНКУ! ДРІМКУ! ГОЛУБОЙКУ

Сонку! Дрімку! Голубойку!
Приспи ж мою дітинойку,
Приспи ж ми ю вдень і вночі!
Буде мати чорні очі,
Чорні очі, біле тіло,
Би кождому миле било.
Щоби росла, не боліла,
Головоньки не сушила.
Дітинонька — неволенька,
Головоньці клопотонька.

32. ХОДИТЬ КОТИК ПО РОЛЮ

Ходить котик по ролю,
Носить сонок в рукаву,
Носить, носить та й продає,
А нашому Шурочці так дає.
Чужим діткам по жменечці,
А нашому Шурочці по мірочці.

33. ХОДЕ КОТ ПО ГАРЄ

Ходе кот по гарє,
Носе дрьому в рукавє,
Сьому-тому продає,
А дитяті так дає.

34. ПОЗА РІЧКУ ХОДИВ КОТОК

Поза річку ходив коток,
У приполі носив сонок,—
Старим бабам продавав,
Малім дітям так давав.
А що вловив, те пропив,
А що вкрав, те продав,
Музиченьки попаймав:
— Нащо мені ті музики,
У мене свої язики.
Я заграю, заскачу
Да й нікому не плачу.

35. ХОДИТЬ СОН, ХИЛЯЄТЬСЯ

Ходить сон, хиляється,
Малих діток питається:
— Хто спить, а хто не спить,
Кого ще не будить?

Ти, котику-воркотику, не ворчи,
Маленьких діток не буди,
Маленьких діток не буди,
Коточку, їх приспи.

36. КОЛИСОЧКА ХИТЬ-ХИТЬ

Колисочка хить-хить,
А Панасик спить-спить.
Колисочка хитнулася,
Панасику хикнулося.

Воріточка скрип-скрип,
А Панасик спить-спить.
Воріточка вклякнулися,
Панасики проснулися.

37. ШКОДА ЛІСА ЛЕБЕДИНА

Шкода ліса Лебедина,
Же в нім нема соловія:
Нема кому рано встати,
Дітятойку приспівати:
Люлю, люлю, люлю, люлю!
Спи, маленькая Ганулю!

38. БАЮ, БАЮ, БАЮ

Баю, баю, баю!
Дровець нарубаю
І в печі натоплю:
Буде тепло в хаті,
Буде дитя спати.

39. ОЙ У ЛІСКУ НА ГОРІШКУ

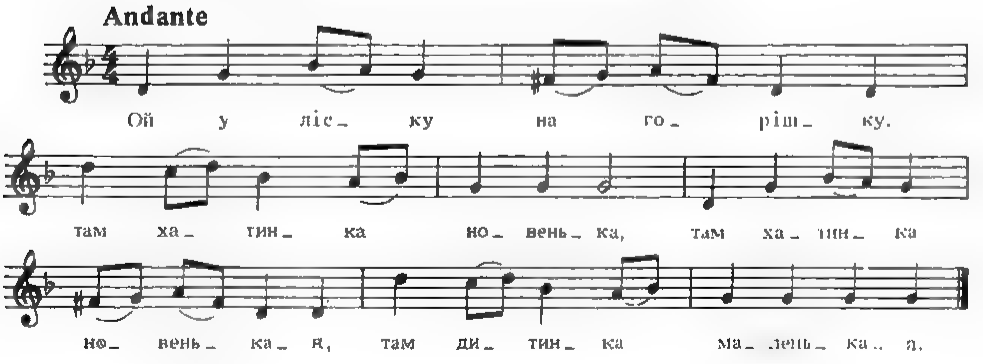

Ой у ліску на горішку,
Там хатинка новенька,
Там хатинка новенькая,
Там дитинка маленькая.
Ми дитинку будем колисати,
І самі будемо спати.

40. Е, Е, ДИТЯ, СПАТЬ

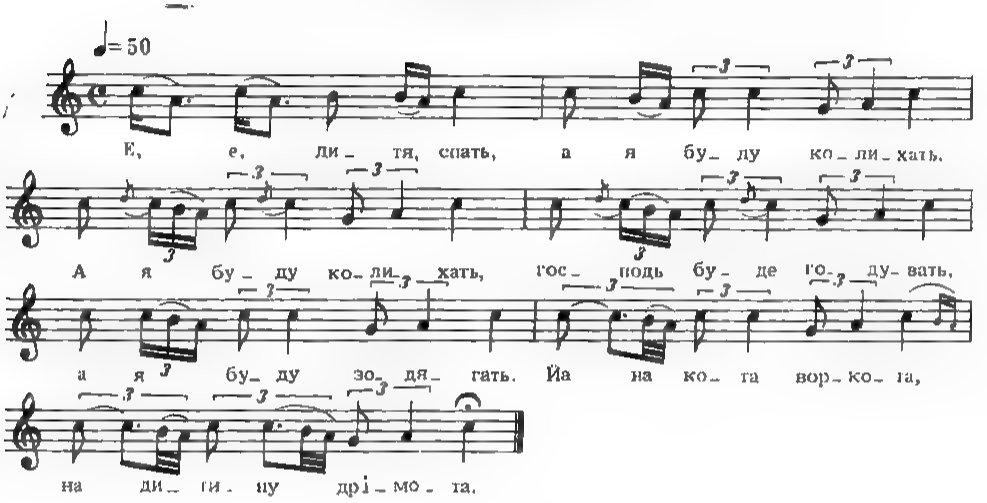

41. АЙ НУ, КОТЕ, КОТИНО, ЗАСНИ, МАЛА ДИТИНО! А, А...

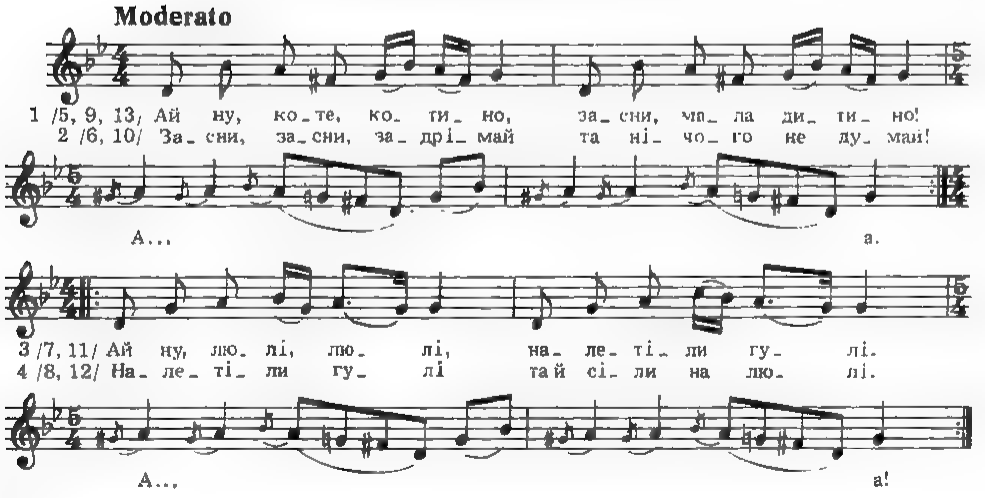

1. Ай ну, коте, котино, засни, мала дитино! А, а...
2. Засни, засни, задрімай та нічого не думай! А, а...
3. Ай ну, люлі, люлі, налетіли гулі. А, а...
4. Налетіли гулі та й сіли на люлі. А, а...
5. Стали думать і гадать, чим дитину дарувать. А, а..
6. Ай ну, люлі, люлечки, шовковії вервечки. А, а...
7. Золотії бильця — колихать чорнобривця. А, а...
8. Ай ну, люлі, люлі, налетіли гулі. А, а...
9. Сіли на воротях в червоних чоботях. А, а...
10. Стали вони воркотати, та нічого було дати. А, а...
11. Ай ну, коте, котино, засни, мала дитино! А, а...
12. Ай ну, коте, не гуди, спить дитина — не буди! А, а...
13. Дитяточко малеє, воно спати радеє. А, а...

42. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДИНО

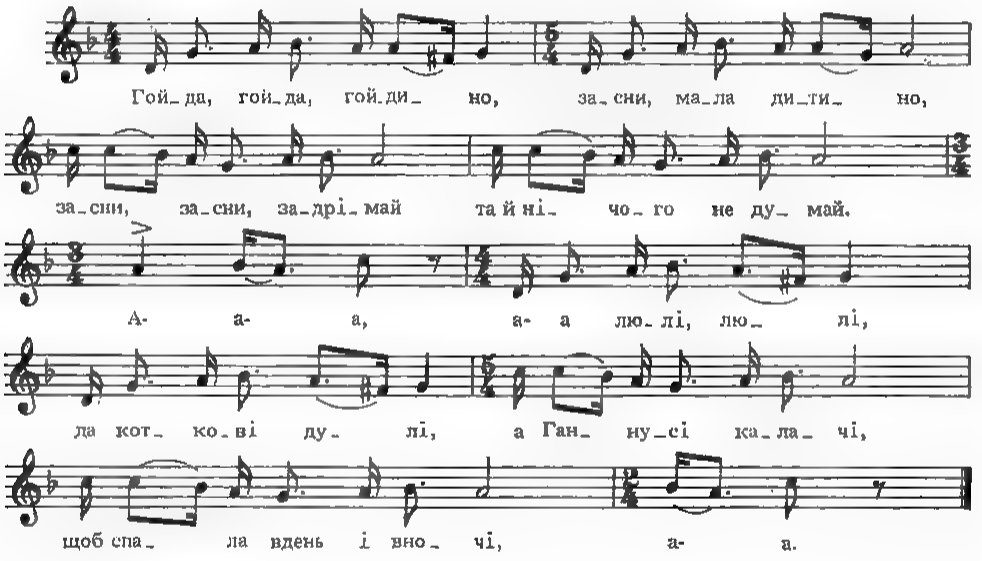

43. ОЙ НУ, КОТИК, КОТИНО

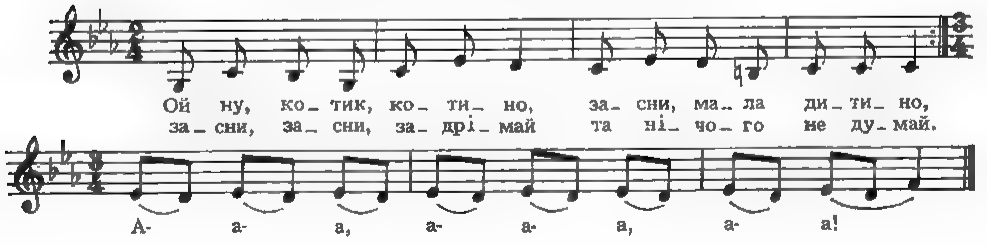

44. А-А-А-А! ОЙ НУ, КОТЕ, КОТИНО

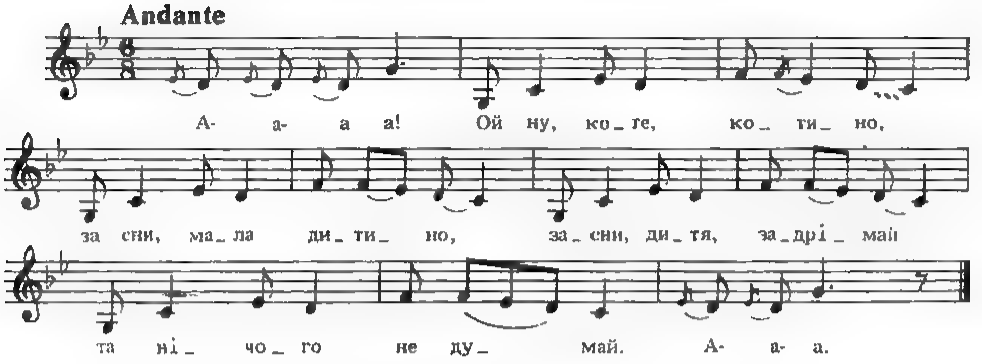

45. ОЙ НУ, КОТУ, КОТИНО

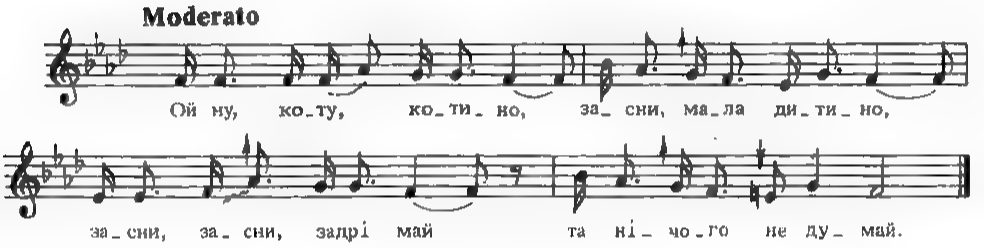

46. ОЙ НУ, БАЮ, БАЇНЬКА

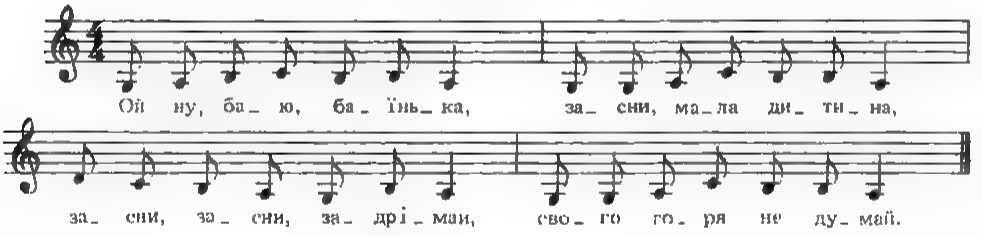

47. ОЙ БАЮ МІЙ, БАЮ

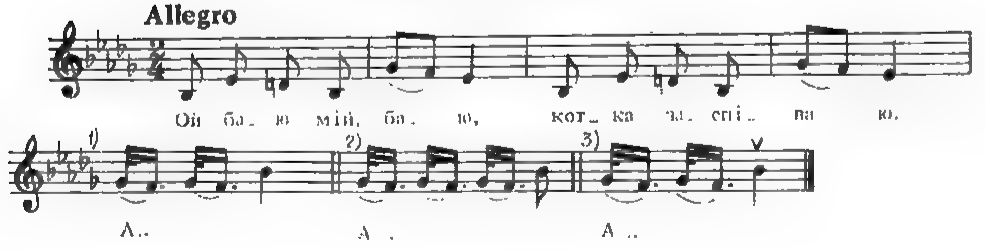

Ой баю мій, баю,
Котка заспіваю,
Щоб дитятко спало,
Горенька не знало.
А-а, а-а, а!
Щоб дитятко спало,
Щасливим зростало.
А-а, а-а, а!
Щоб дитятко спало,
Здоровим зростало.
А-а, а-а, а!
Ой баю мій, баю,
Котка заспіваю.
А-а, а-а, а!

48. ЛЕЛЕ, ЛЕЛЕ, ЛЕЛЕСЕНЬКО

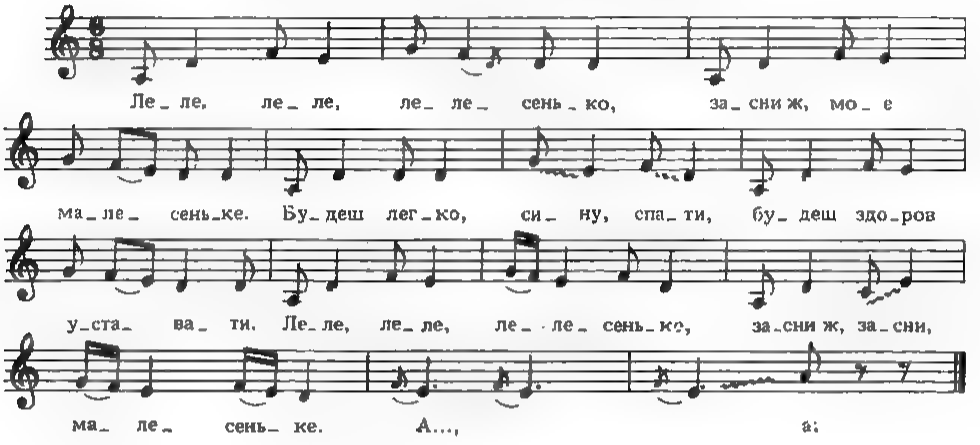

49. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТИ

— Ой люлю, люлю, люлю, мале дитя, спати,
Я тепер буду тебе колихати.
— Коробочка трахкотіла,
А я спати не хотіла.

50. БАЮ, БАЮ, ДИТИНО

Баю, баю, дитино,
Пора засипати.
Завтра рано прокинешся,
Біленько умиєшся.
Люлі, люлечику,
Звари, мамо, кулешику
В маленькому горщаті
Маленькому дитяті.

51. Е, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, СПАТЬ

Е, люлі, люлі, спать,
А я буду колихать.
Моя хатка тепленька,
Спи, дитино маленька.

52. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, СПИ, СИНУЛЮ

Люлю, люлю, спи, синулю,
Спи, маленький, міцно,
Лягай спати вчасно,
Будеш жити щасно.

53. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЧОНОК

Ой ну, люлі, лючонок,
Засни, мій синок,
Мій синок маленький
Буде спати раденький.

54. ОЙ НУ, БАЮ, БАЮЧКИ́

Ой ну, баю, баючки́,
Засніть, малі діточки́.
Ану, баю, баюсю́,
Засни, малий Юрасю́.

55. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой люлі, люлечки,
Засніть, малі діточки,
Мої малі, малесенькі,
Дітки мої дрібнесенькі.
Ой ну, дітки дрібнесенькі,
Ви ж мені всі ріднесенькі.

56. ОЙ КОТИКУ, КОТИНО

Ой котику, котино,
Засни, мала дитино,
І засни, задрімай
Та нічого не думай.
Тільки одно словечко подумай:
Чим тебе мати буде годувати,
Чим тебе мати буде воспитати?
Чи будеш ти матір
При старості хлібом годувати?
«Буду,— каже,— мати, годувати
Та своїх діток».

57. А-А-А. А-А-А, КОТОЧОК

А-а-а.
А-а-а, коточок,
Спи, мій синочок.
Спи сном-дрімотою,
Добром-охотою,
А-а-а.

А-а-а, котино,
Будь щаслива, дитино,
Здоровим, дужим
Та добрим мужем.
А-а-а.

58. БАЄЧКИ, БАЄЧКИ

Баєчки, баєчки,
Байте «кота»,
Мамочки, мамочки,
Колишіть дитя.
Мамочки, нянечки
У лісок пішли
Та дитині сон принесли.

59. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТЕ-КОТИНКУ

Ой ну, люлі, коте-котинку!
Та виорем нивку,
Та посієм материнку.
Материнку будем рвать,
Малу дитинку колихать,
Мала дитинка буде спать.

Заколихавши та свою дитинку
Побіжу я на часинку.
На час, на час, на часочок
Пошла в вишневий садочок,
Чую своєй дитини голосочок.

60. А-А, ЛЮЛЮ

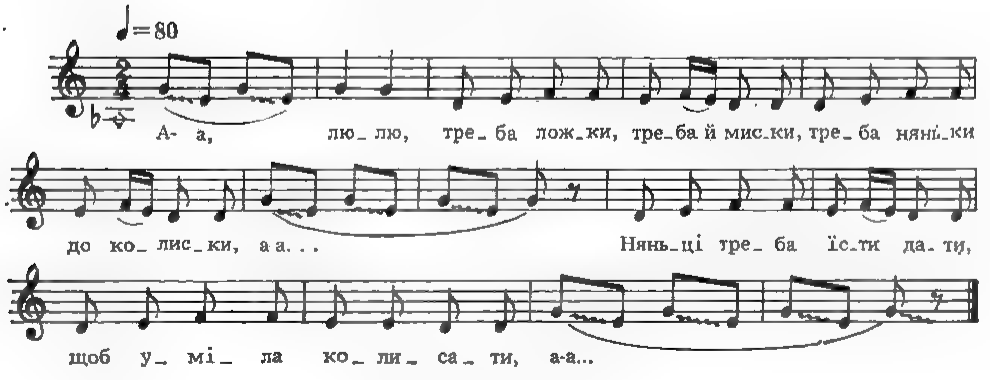

61. А-А-А-А, ЛЮЛІ

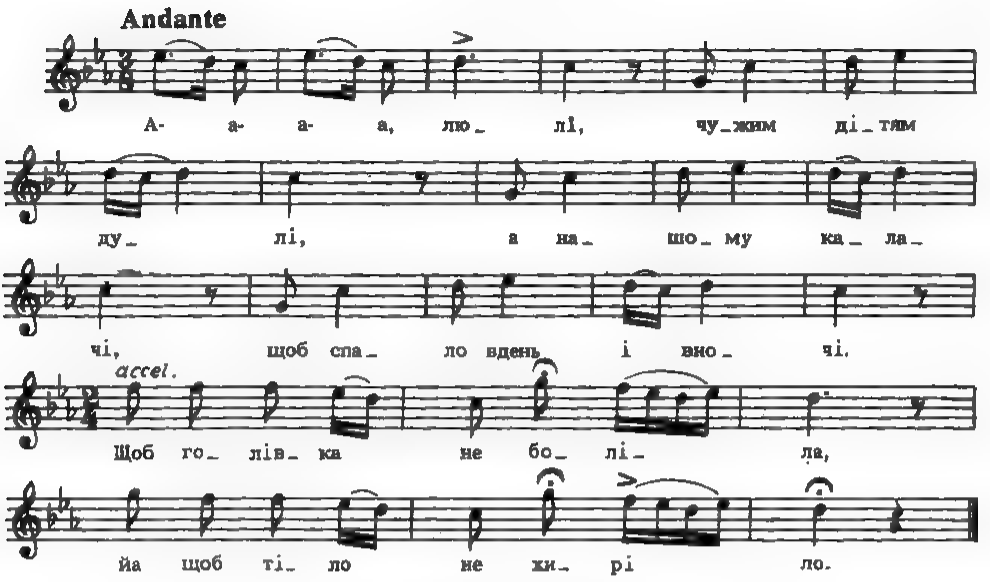

62. А-А, А-А, ЛЮЛІ

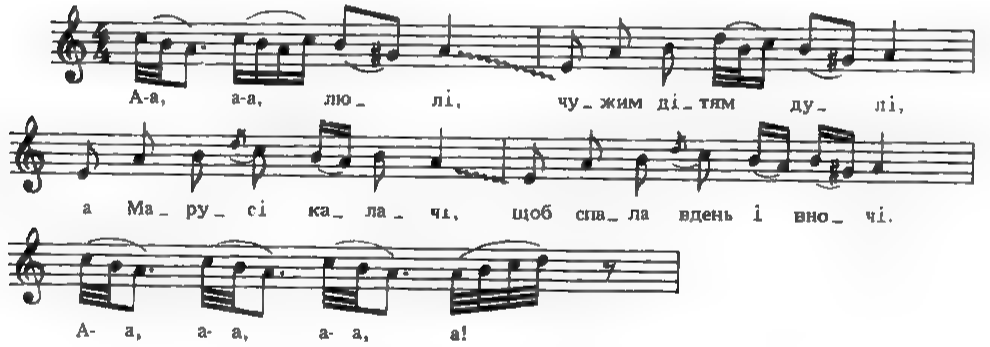

63. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

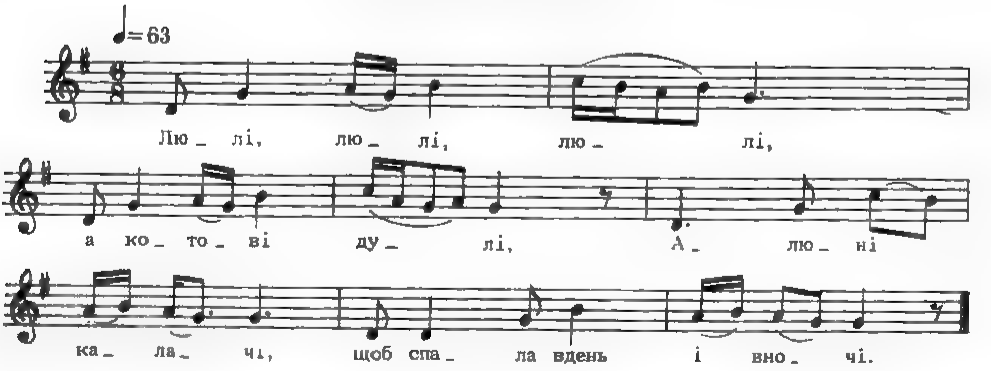

64. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

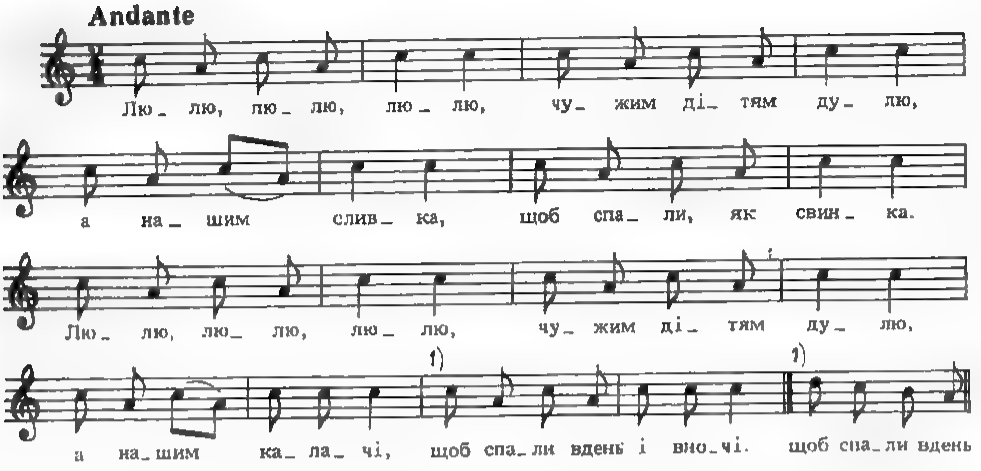

65. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

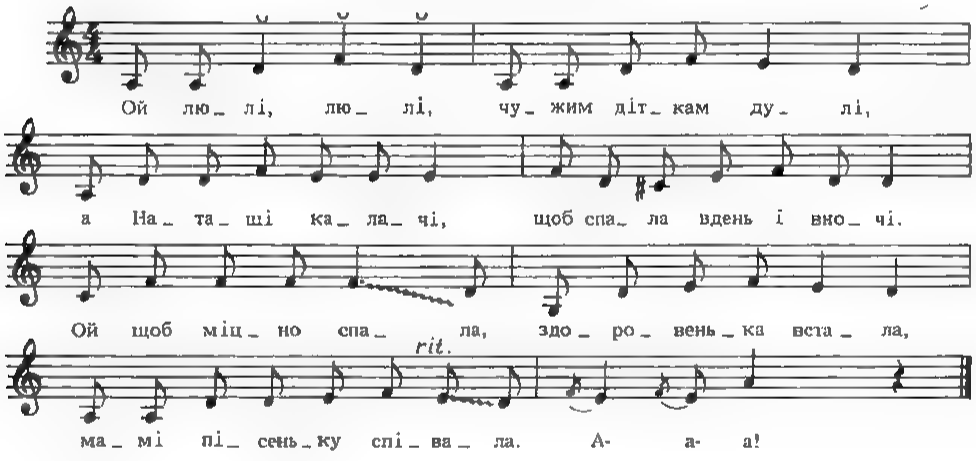

66. ОЙ НУ-НУ-НУ, ЛЮЛІ

Ой ну-ну-ну, люлі,
Чужим діткам дулі,
А нашим діткам калачі,
Щоб спали і вдень, і вночі
На гарячій на печі.
Прийшов козак уночі,
Покрав наші калачі.

67. А-А-А-А, ЛЮЛІ

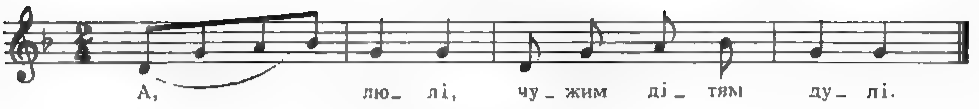

А-а-а-а, люлі,
Чужим дітям дулі,
А Марусі калачі,
Щоб любили паничі,
Щоби спала вдень і вночі
У куточку на печі.

68. А, А, ЛЮЛІ

А, а, люлі,
Чужим дітям дулі,
А Мишуні калачі,
Щоб спав і вдень і вночі.
Уночі — на печі,
А вранці — на лавці,
Уранці — на лавці
В червоній китайці.

69. БАЮ, БАЮ, ЛЮЛІ

Баю, баю, люлі,
А котику дулі,
А Панасу калачі,
Щоб спав удень і вночі.
А вночі — на печі,
А вранці — на лавці,
Вранці — на лавці,
А вдень — у колисці,
А ввечері — у сінях
На пухових подушках.
Мати буде сповивати,
Панасика годувати.

70. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Чужим дітям дулі,
А нашому калачі,
Щоб спав добре уночі.
Уночі на печі,
А вдень у колисці,
А вдень у колисці
В червонім намисті.
Е-е-е-е-е-е.

71. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, БАЮ, БАЮ

Ой люлю, люлю, баю, баю,
Дитятко качаю:
Вночі на печі
В золотому дукачі,
А вдень у колисці
В червонім намисті,
Уранці на лавці
В червоній китайці.

72. Е-Е-Е, ЛЮЛІ

Е-е-е, люлі,
Дам котові дулі,
А тобі дам калачі,
Щоб спав удень і вночі.
Е-е-е, люлі,
Питала зозулі,
Скільки тобі жити.
Зозуля кувала,
Правдоньку казала:
— Будеш сто літ жити,
В золоті ходити,
Матір шанувати,
Вік догодувати.

73. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Кувала зозуля,
Зозуля кувала,
Правдоньку казала:
Буду сто літ жити,
Тебе годувати,
В жупані водити,
В золотім намисті
На печі, в колисці.

74. А ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

А люлі, люлі,
Котику дулі,
Щоб не збудив дитяти,
Бо воно маленьке,
Іще хоче спати.

75. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Коткові дулі,
А дитинці калачі,
Що спить удень і вночі:
Вночі на печі,
Вранці на лавці,
Нашій дитині-коханці.
А коханці-ляльці
Горілочка в склянці
І медок солодок,
І пшеничний пиріжок.
Медом помажем,
А дитині покажем.
Самі з'їмо,
А дитині не дамо.

76. А-А, А-А, ЛЮЛЮ

А-а, а-а, люлю,
Чужим дітям дулі,
А [Васильку] калачі,
Щоб спав удень і вночі...
А-а, а-а, тпусі,
Пішов батько по груші,
А мати по дині,
Принесе дитині...

77. ОЙ ЛЮЛЕЧКИ, ЛЮЛІ

Ой люлечки, люлі,
Чужим дітям дулі,
А нашому — калачі,
Щоб спав удень і вночі
Із кицькою на печі;
Киця буде воркотати,
А дитина буде спати.

78. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя,
Ой спи, дитя, колишу тя,
Як не заснеш, покину тя.
Люляй, люляй,
Очки стуляй,
Люляй, люляй,
Очки стуляй,
Стуляй обі, засни собі.

79. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

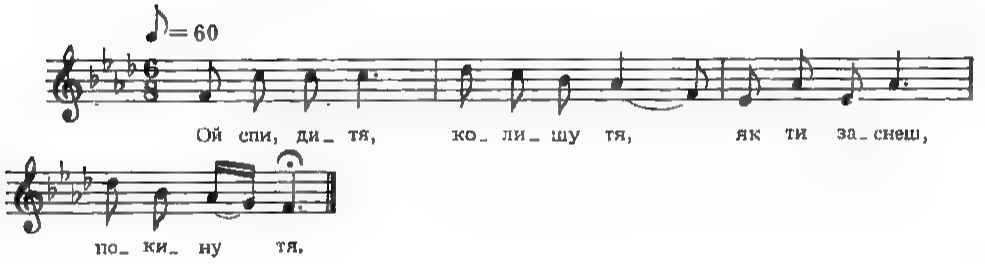

80. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, КОЛИШУ ТЯ

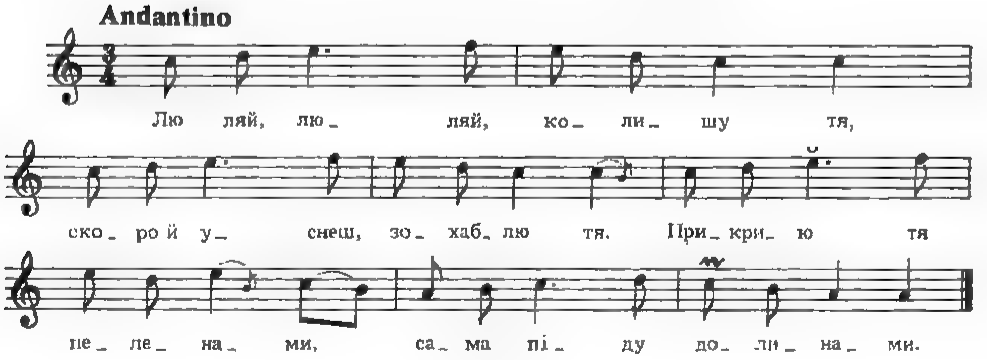

81. КОЛИШУ ТЯ, ДІТИНИЦЕ, КОЛИШУ, КОЛИШУ

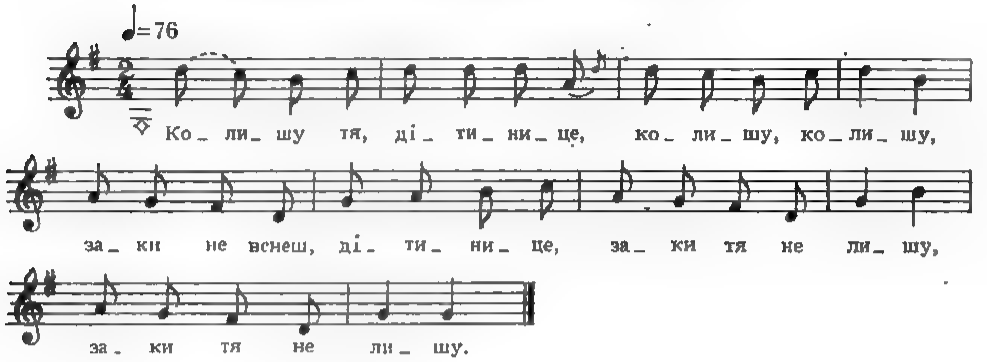

Колишу тя, дітинице, колишу, колишу,
Заки не вснеш, дітинице, заки тя не лишу, заки тя не лишу.
Колисочко яловая, колишися сама,
Колисочко моя мила, вже-сь ми навновала, вже-сь ми навновала.

82. ОЙ ЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

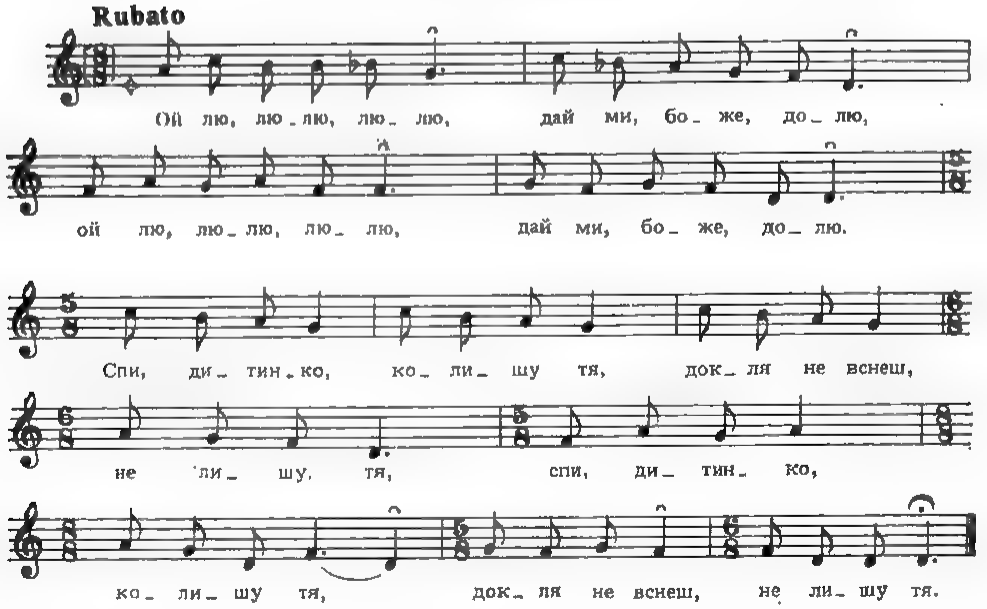

83. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

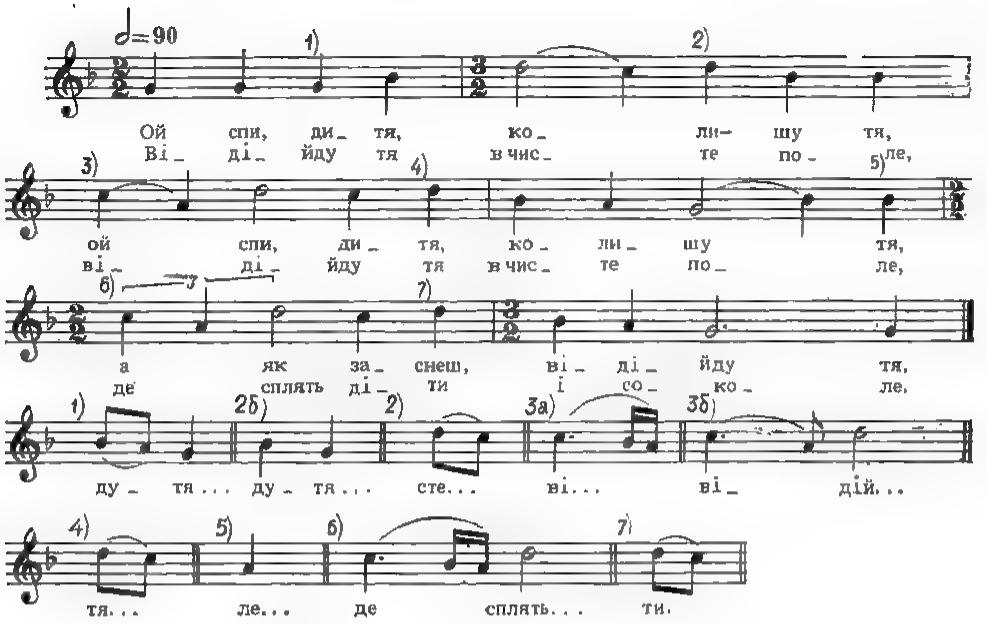

84. ОЙ СПИ, ОЛЮ, КОЛИШУ ТЯ

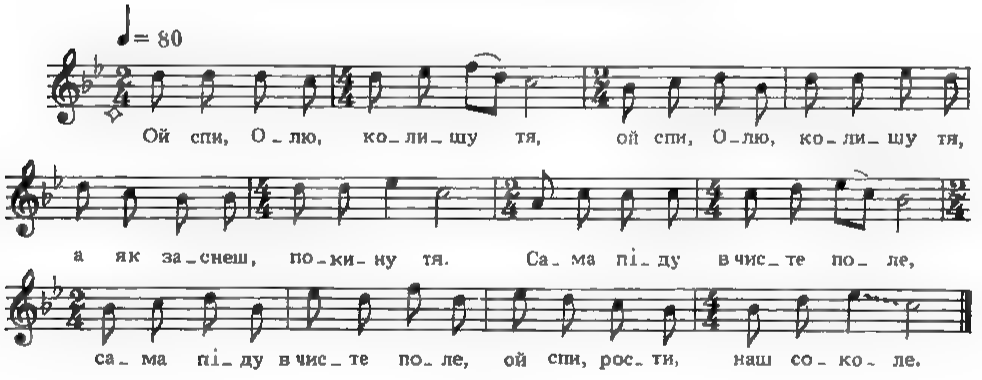

85. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЄ

Ой спи, дитя, колишу тє,
Як ти заснеш, я лишу тє.
Як ти заснеш на годину,
Я тя лишу на всю днину.

Ой спи, дитя, колишу тє,
Як ти заснеш, я лишу тє.
Відійду тє в чисте поле,
Спи, Марисю, спи, соколе.

86. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя, (2)
Як ти заснеш, відійду тя.
Відійду тя в чисте поле, (2)
Спи, дитино, спи, соколе.

Бодай спало — не плакало, (2)
Бодай росло — не боліло.
Бодай росло — не боліло (2)
Головонька і всьо тіло.

87. ОЙ СПИ, ДИТЯ

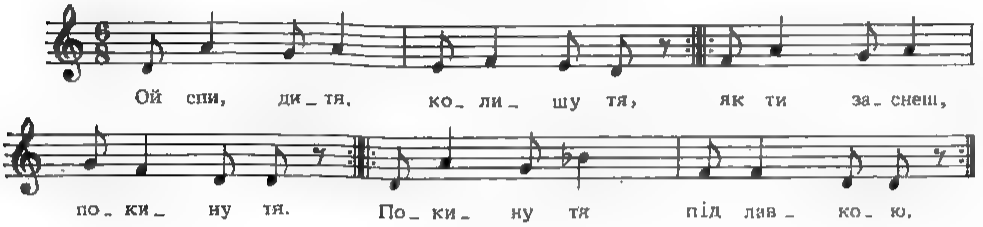

Ой спи, дитя,
Колишу тя, } (2)
Як ти заснеш,
Покину тя. } (2)
Покину тя
Під лавкою, } (2)
Накрию тя китайкою.
Щоби спало, не плакало,
Щоби росло, не боліло
Ні головка, ні всьо тіло.

88. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя,
Скоро заснеш — відійду тя.
Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло —
Отцю, матці на потіху,
Добрим людєм на послугу.

89. ОЙ СПИ, СОНКУ-КОЛИСОНЬКУ

Ой спи, сонку-колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.
Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло
Головонька ані тіло.

Вітці, неньці на потіху,
Добрим людям на послугу.
Отець, мати потішут сє,
Добрі люди послужат сє.

90. ОЙ СПИ, ДИТІ, БЕЗ ПОВИТІ

Ой спи, диті, без повиті,
Прийде мати та й пів'є ті
Йа в тоненькі пеленочки,
Йа в єдвабні китайочки.
Ой спи, диті, без повиті,
Прийде мати та й пів'є ті.
Пішла в поле на роботу,
Та не прийде, аж в суботу.

Ой спи, диті, колишу ті,
Ой як уснеш, я лишу ті.
Ой спи довго, рости борзо
Вітцю й матці на потіху,
Добрим людьом на послугу.
Аби лихим не служити,
Бо їм не мож догодити.

91. ОЙ СПИ, ДИТІ, БЕЗ ПОВИТІ

Ой спи, диті, без повиті
Те й без колисані.
Йаби-с спало, не плакало
До самого рані.

92. ОЙ СПАЙ, ДИТЄ, БЕЗ ПОВИТЯ, СПАЙ БЕЗ ПЕЛЕНОЧОК

Ой спай, дитє, без повитя, спай без пеленочок,
Мамка прийде, тебе вшів'є в тоненький рубочок.
А шовковий повивачок, пеленка тоненька,
Щоби спала, не плакала дитина маленька.
Щоби спало — не плакало, росло — не боліло
Ані ручки, ані ніжки, ні біленьке тіло.
Ані ручки, ані ніжки, ні тіло, ні тіло,
Аби мої матіноньці от не надоїло.

93. Е-Е, Е-Е, ЛЮЛИНО

Е-е, е-е, люлино,
Засни, мала дитино!
І щоб спало, не плакало,
І щоб росло, не боліло,
Й на серденьку не скорбіло.

94. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТЯ

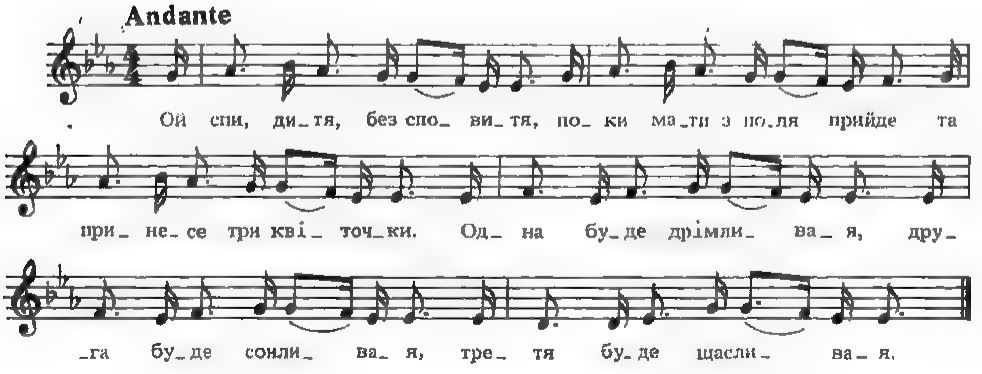

Ой спи, дитя, без сповитя,
Поки мати з поля прийде
Та принесе три квіточки.
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
Третя буде щасливая.
Ой щоб спало, щастя мало
Та щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло.
Ой рісточки у кісточки,
Здоров'ячко на серденько,
Розум добрий у головоньку,
Соньки-дрімки у віченьки.

95. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТЯ

Ой спи, дитя, без сповитя,
Поки мати з поля прийде
Да принесе три квіточки:
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
А третяя щасливая.
Ой щоб спало, щастя мало,
Да щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло!
Ой рісточки у кісточки,
Здоров'ячко на сердечко,
Розум добрий в головоньку,
Соньки-дрімки у віченьки!

96. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ти, коте, коточок!
Не ходи рано в садочок,
Не полохай дівочок,—
Нехай зов'ють віночок
Із рутоньки, із м'ятоньки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного василечку.
Ой спи, дитя, до обіда,
Покіль мати з міста прийде
Да принесе три квіточки:
Ой первую зросливую,
А другую сонливую,
А третюю щасливую.
Ой щоб спало, щастя знало,
Ой щоб росло, не боліло,
На серденьку не кволіло.
Соньки-дрімки в колисоньки,
Добрий розум в головоньки,
А рісточки у кісточки,
Здоров'ячко у сердечко,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусеньки,
А в рученьки ладусеньки.

97. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, люлі, дитя, спати,
Поки прийде з поля мати
Та й принесе три квіточки:
Одна квітка сонлива,
Друга квітка дрімлива,
Третя квітка щаслива.
Щоб дитятко спало,
Собі щастя мало,
Та щоб росло, не боліло,
І серденько не щеміло.

98. ОЙ НУ, ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, дитя, спати,
Поки прийде з поля мати
Та принесе три квіточки:

Одна буде сонливая,
Друга буде дрімливая,
Третя квітка — буде спать,
Щастя й долю дарувать.

99. ОЙ СПИ, ДИТЯ, НЕ ПРОСНИСЬ

Ой спи, дитя, не проснись,
Поки мати з поля прийде
Да принесе три квіточки:
Перва квітка сонлива,
А друга дрімлива,
А третя щаслива.
І щастячка, здоров'ячка,
І добрую годину
На малую дитину.

100. ОЙ СПИ, ДИТЯ, ДО ПОЛУДНЯ

Ой спи, дитя, до полудня,
Поки мати прийде з поля
Да принесе три квіточки:
Шо первую дрімливаю,
А другую сонниваю,
А третюю щасливаю. А-а-а!
Колишу, колишу,
Да й не спить,
Треба її дубцем бить.
Дубцем, дубцем, дубинкою,
Колючою лозинкою.
Дубцем, дубцем, дубинками,
Щоб плакала слізоньками.
А-а-а!

101. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТЬ

Ой ну, люлі, дитя, спать!
Пішла мати жита жать.
Та й вижала три квітки:
Що первую сонливу,
А другую дрімливу,
А третюю щасливу.
Ой щоб воно спало,
Щастя-долю мало
І добрую годину
На малую дитину.
Ой щоб воно спало
І спати хотіло,
Як квіт, червоніло.

102. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, люлі, мале дитя, спати,
Пішла мати в поле жита жати.
Та й принесе три квіточки,
Та й покладе в голівочки.
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
А третя буде щасливая.
Щоб ти спало та й щастя мало,
А щоб росло, не боліло,
На серденьку здоровіло.
Та й казало: добре буде,
То я і вас не забуду[...]

103. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТЯ

Ой спи, дитя, без сповитя,
Без маленьких пелюшечок,
Поки мати з поля прийде
Да принесе три квіточки,
Та положе в головочки.
Одна квітка зросливая,
Друга квітка щасливая,
А третяя дрімливая.
А щоб спало, щастя мало,
Як квіточка процвітало,
Як квіточка у садочку,
Так дитинка в повиточку.
Як яблучко на яблуньці,
Так дитинка в колисоньці.

104. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, люлі, дитя, спати,
Поки прийде з поля мати
Та принесе три квіточки:
Одна квітка сонливая,
А другая дрімливая,
А третяя щасливая.
Та щоб спало, щастя мало,
Та щоб росла й не боліла
Ні головка, ні все тіло,
Щоб і мамі не надоїла.

105. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БУДЕ ДОЛЯ

Ой спи, дитя, буде доля,
Поки мати прийде з поля
Та принесе три цвіточки,
І всі вони будуть малюточці.

106. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

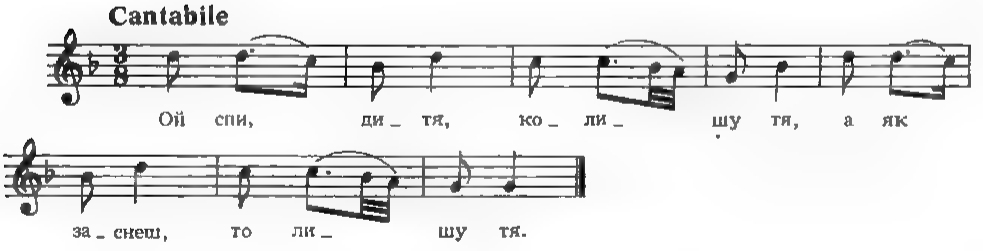

Ой спи, дитя, колишу тя,
А як заснеш, то лишу тя.
Покину тя з колисочков,
Сама піду за зіллячком,
Андрійкові за спаннячком.
Ой зіллячко, щоби пахло,
А спаннячко, щоби спало.

107. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, КОЛИШУ ТІ

Люлю, люлю, колишу ті,
Як ти заснеш, то лишу ті.
Піду в поле по зілєнько,
Дитиноньці по спанєнько.
Принесу ті теє спанє,
Будеш спати аж до ранє.

108. АЙ НУ, ЛЮЛЮ, КОЛИШУ ТЯ

Ай ну, люлю, колишу тя,
Як ти заснеш, я лишу тя.
Сама піду по калину
Василинці в головину.
Сама піду по зіллячко,
Василинці по спаннячко.
Щоби спало, не плакало,
Щоби росло, не боліло,
Щоб мамочці не доїло,
Щоб татові воли пасло,
А мамочці миски мило.

109. ОЙ СПИ, СИНКУ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, синку, колишу тя,
Як ти заснеш, то лишу тя.
Піду у гай по зіллячко,
Тобі, синку, по спаннячко.
Піду у гай по калинку,
Посажу ти в головинку.
Щоби-с спало, не плакало,
Щоби-с росло, не боліло
Ні головка, ні все тіло,
Щоби-с в личко не змарніло.
Калиночка буде цвисти,
А ти, синку, будеш рости.
Калиночка ме родити,
А ти, синку, меш ходити.

110. ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТИНО

Ой ну-ну-ну, котино,
Засни, мала дитино.
Як не заснеш, покину
І піду сама в долину
По червоную калину.

111. СПИ, ДИТЯТКО, КОЛИШУ ТЯ

Спи, дитятко, колишу тя,
А як заснеш, то лишу тя.
Піду в гори на ягоди,
А в долини на малини.
Чужим дітям зелененькі,
А моєму пристигленькі.
Гіркі ж мої малиноньки,
Збавила-м си дитиноньки.

112. ОЙ СПИ, ДИТЯ, ДО ВЕЧОРА

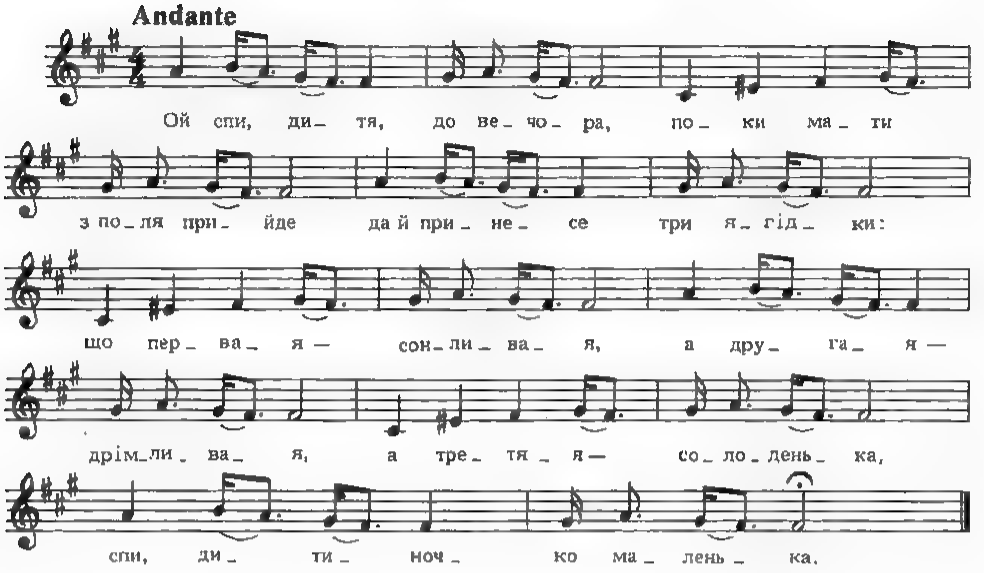

113. А НА КОТА ДРИГОТА

А на кота дригота,
На дітину дрімота.
Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло,
Отцю, мамці на втішеньку,
Добрим людям на славоньку!

114. ОЙ ТИ, КОТЕ МУРУГИЙ

Ой ти, коте муругий,
Коли б такий нам другий,
Щоб вас була пара,
Щоб дитина спала.
Воно б спало, щастя мало,
Як квіточка у садочку,
Так дитина в повиточку.
Як вишенька на вишеньці,
Так дитина в колисоньці.

115. ОЙ КОЛИСКО, КОЛИСОНЬКО

Ой колиско, колисонько,
Приспи ж мені дитиноньку.
Ой щоб спало, не плакало,
А щоб росло й не боліло
Ні головка, ані тіло.

116. СПИ, ДИТЯ, В КОЛИСОЧЦІ

Спи, дитя, в колисочці,
Як угорок в долиноньці.
Щоби-сь спало, не плакало,
Щоби-сь росло, не боліло
Ні головка, ні все тіло,
Щоби личко не марніло.
Щоби-сь росло на потіху,
А добрим людям на послугу.

117. ЩУКА РИБА В МОРІ ГРАЄ

Щука риба в морі грає,
А Ванічка спать лягає.
Я рибоньки да наловлю,
Ванічки да наварю,
Ой я єго да накормлю,
Ой я єго заколишу.
А Ванічка буде спати,
А я буду колихати.
Коли б спало, щастя мало,
Коли б росло, не боліло
Ні на головку, ні на тіло.
Зросточки в косточку,
З ножечки хоть трошечки.

118. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Люлі, люлі, люлі!
Люлі, синку, люлі!
Да виростай, виростай в забаву,
Козацтву на славу,
Вороженькам на розправу.

119. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІЧЕНЬКА

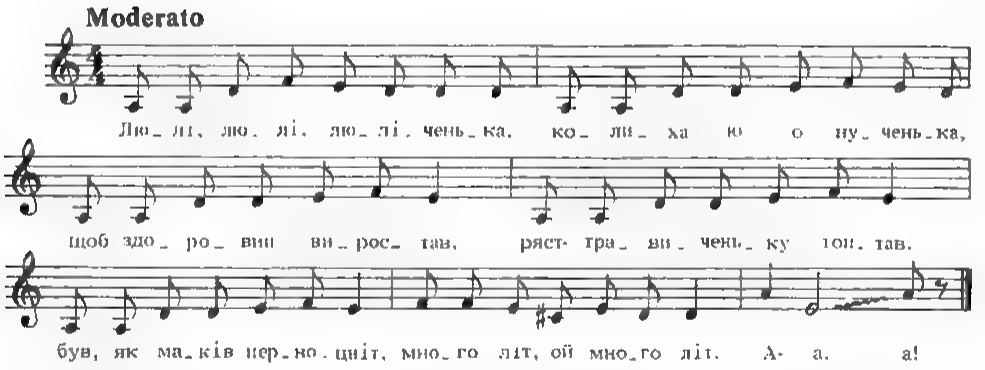

120. А-А, А-А, А-А, А! ПІШЛА МАТИ ЖИТО ЖАТИ

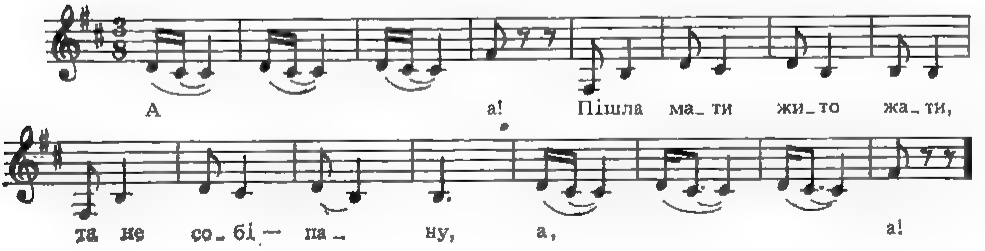

А-а, а-а, а-а, а!
Пішла мати жито жати,
Та не собі — пану,
А-а, а-а, а-а, а!
Мале дитя без сповиття
Не має талану,
А-а, а-а, а-а, а!

Рости, сину, не гни спину
Та на чужій ниві,
А-а, а-а, а-а, а!
Добудь життя, моє дитя,
То будеш щасливий,
А-а, а-а, а-а, а!

121. ОЙ СПИ, СИНУ, СПИ, ДИТИНО, УСТАНЬ ЗДОРОВЕНЬКИЙ

Ой спи, сину, спи, дитино, устань здоровенький,
Аби з тебе легінь виріс дужий, хорошенький.

Ой гойдай сі, колисай сі, дитина маленька,
Коби спала, не плакала, росла здоровенька.

Ой туду, каже, туду, дитинка малая,
Виросточок би ти добрий, долька щісливая.

122. ОЙ СПАЛА БИ-С, ДИТИНОЧКО, ОЙ СПАЛА БИ-С, СПАЛА

Ой спала би-с, дитиночко, ой спала би-с, спала,
Та коби ти, дитиночко, здоровенька встала.

Ой люлюлю, ой люлюлю, синку мій маленький,
Та коби-с ми здоров виріс, як дуб зелененький.

123. АЙ ТА ЛЮЛЮ, ТА Й ЛЮЛЮ, АЙ БО Я ТЕБЕ СТУЛЮ

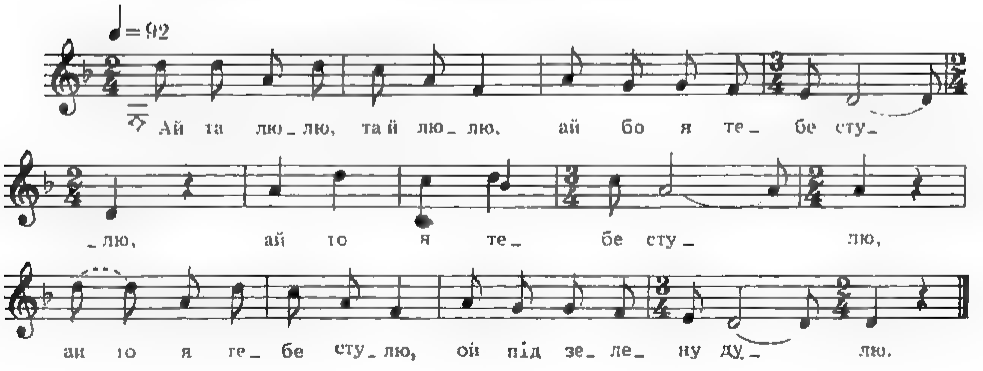

Ай та люлю, та й люлю, ай бо я тебе стулю,
Ай то я тебе стулю,
Ай то я тебе стулю, ой під зелену дулю.

Ой дуля буде цвисти, ой буде розвивати,
Ой а ти будеш рости,
Ой а ти будеш рости, ой ти будеш слухати.

Ой бубни чижемками, ой і так має бути,
Ой не сміеш, миленький,
Ой не сміеш, миленький, ой за мене забити.

124. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

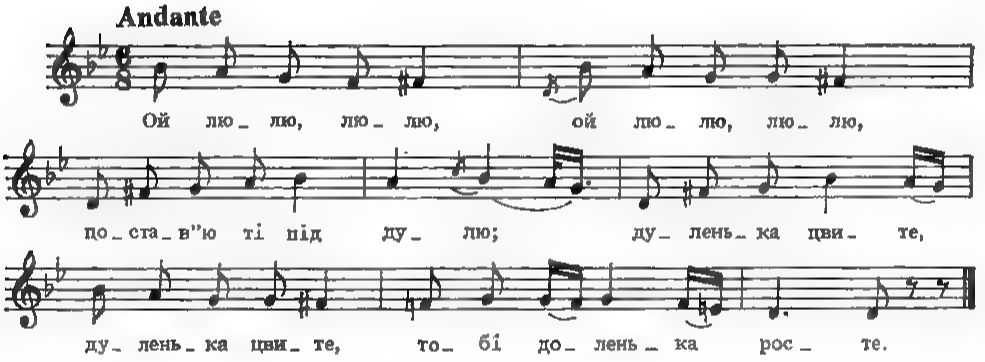

125. ЕЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ ПІД ЗЕЛЕНОВ ДУЛЬОВ

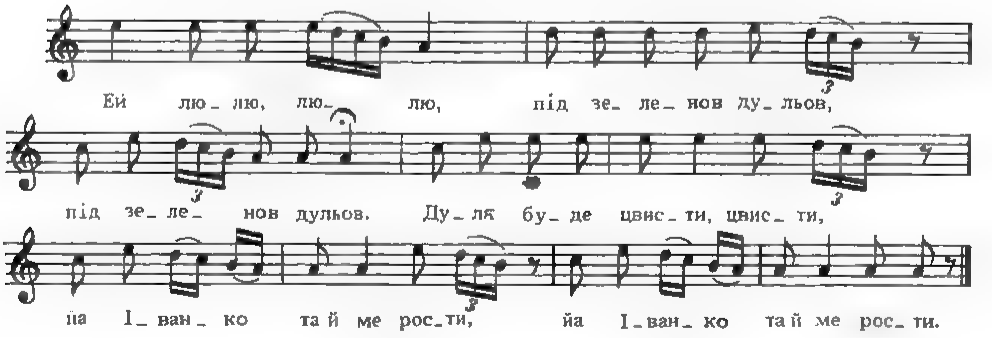

126. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ПІД ЗЕЛЕНУ ДУЛЮ

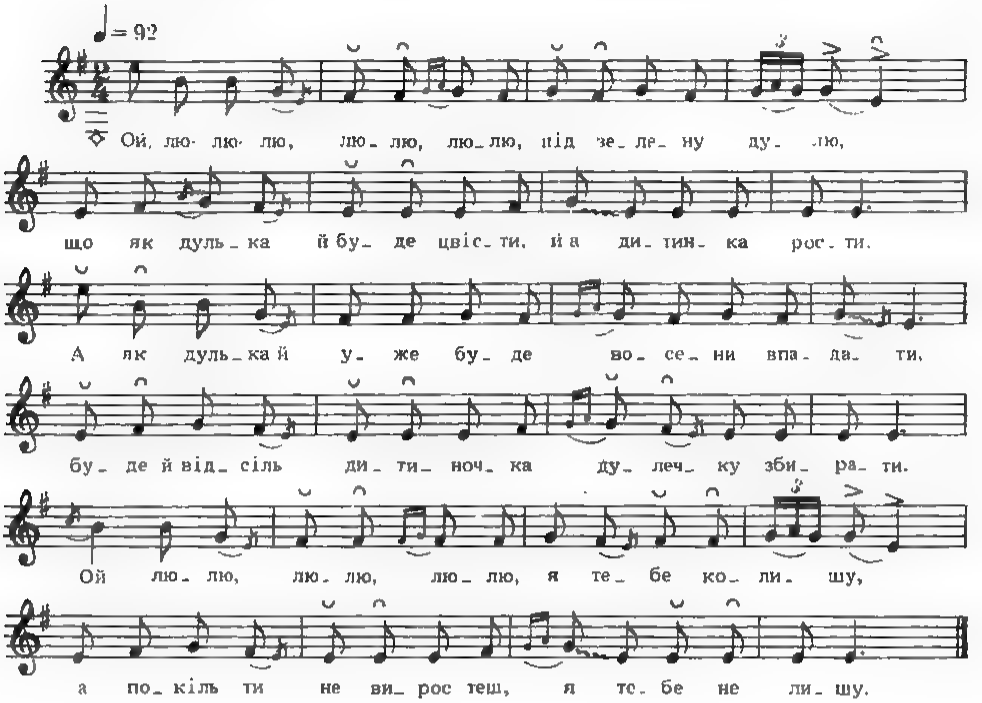

127. ОЙ ЛЮЛЮ, КАЖЕ, ЛЮЛЮ

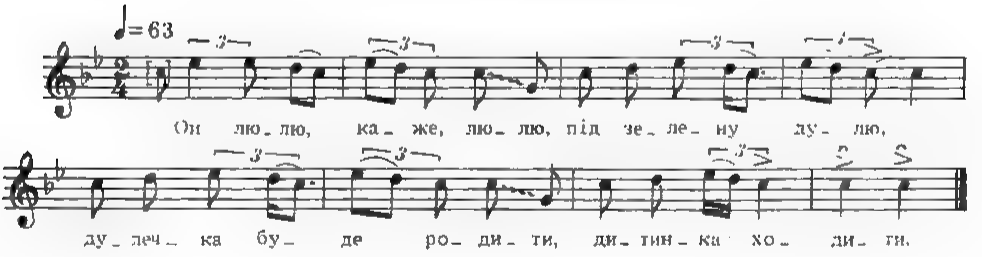

128. ОЙ ЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой лю, люлю, люлю, люлю,
Де я дитя стулю?
Під зелену яворину,
Під солодку дулю.

А дульочка буде цвісти
Та й дульки родити,
А дитина буде рости,
По дульки ходити.

129. ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ У ПОПОВУ ДУЛЮ

Ой повішу колисочку у попову дулю,
Буде вітрец повівати — люлю, синку, люлю.
А дуленька буде цвісти та й буде родити,
А дитинка буде рости та й буде ходити.
А дуленька буде цвісти, буде опадати,
А дитинка буде іти та й буде збирати.

130. ОЙ ЛЮ, ЛЮ, ЛЮ, ОЙ ЛЮ, ЛЮ, ЛЮ

Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю,
Та й під зелену дулю,
Ой дулька буде цвісти, цвісти,
Дитина буде рости.

Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю,
Та й під зелену дулю,
А дулька буде та й родити,
Дитина ме ходити.

Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю,
Та й під зелену дулю,
А дулька буде обпадати,
А дитина ме збирати.

131. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой люлю, люлю,
Попід дулю,
Попід зелененьку,
Та най собі виколишу
Дитиночку маленьку.

132. АЙ ЦЮ, ЛЮЛЮ, КОЛИШУ ТЯ

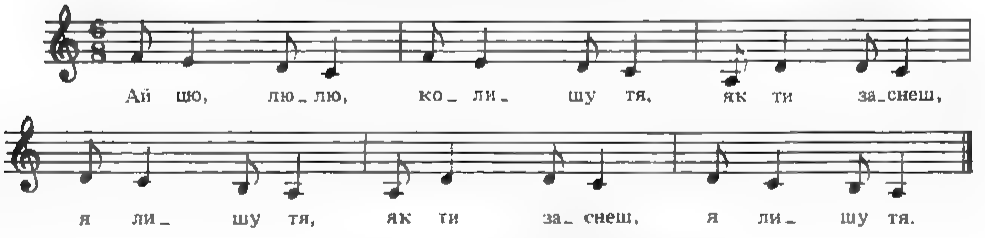

Ай цю, люлю, колишу тя,
Як ти заснеш, я лишу тя. (2)
Сама піду на роботу

Та вже прийду аж в суботу. (2)
Принесу ти калиночку
Та й затичу головочку. (2)
Калинонька буде цвісти,
А дитинка буде рости. (2)
Калинонька ме впадати,
Дитинонька ме збирати. (2)

133. ГАЙ ЦЮ, ЛЮЛЮ, КОЛИШУ ТІ

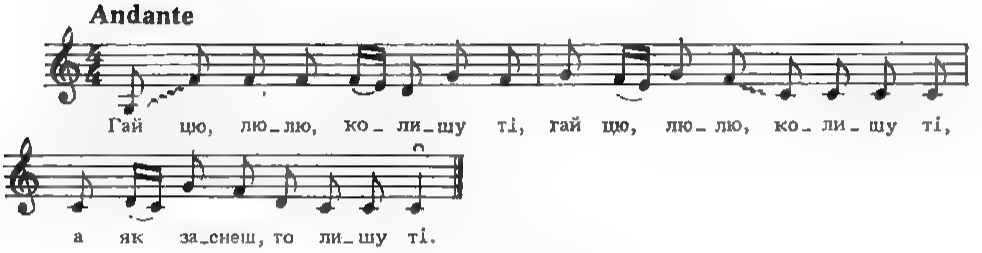

Гай цю, люлю, колишу ті, (2)
А як заснеш, то лишу ті.
Сама піду на роботу (2)
Та аж прийду я в суботу.
Принесу ти калиночку (2)
Та й затичу головочку.
Калиночка буде цвісти, (2)
А дитина буде рости.
Калиночка ме впадати, (2)
А дитинка ме збирати.

134. ПІДУ В ПОЛЕ НА РОБОТУ

Піду в поле на роботу,
Верну ся в суботу,
Принесу ти тантарочку *,
Будеш мати вечерочку.

---

* Рід ягід пільних.— *Прим. записувача.*

135. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТІ

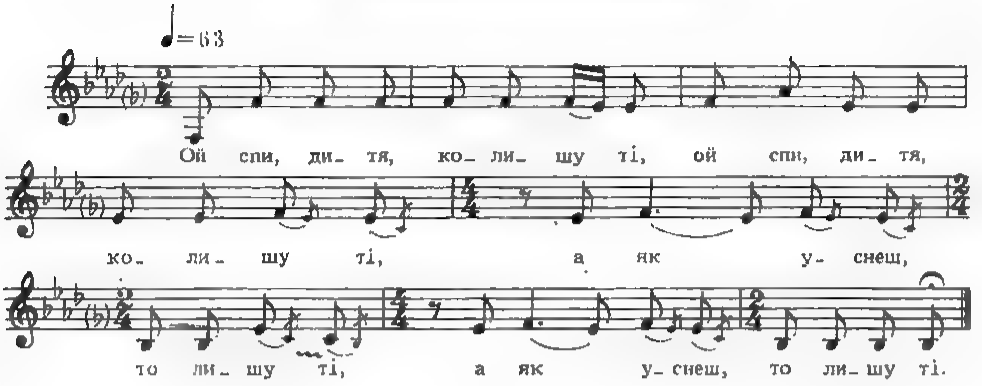

Ой спи, дитя, колишу ті *,
А як уснеш, то лишу ті.
Сама піду на роботу,
То аж прийду у суботу.

Як не прийду у суботу,
То аж прийду на Николи.
Як не прийду на Николи,
То не прийду вже ніколи.

136. А-А-А, КОЛИШУ ТЯ

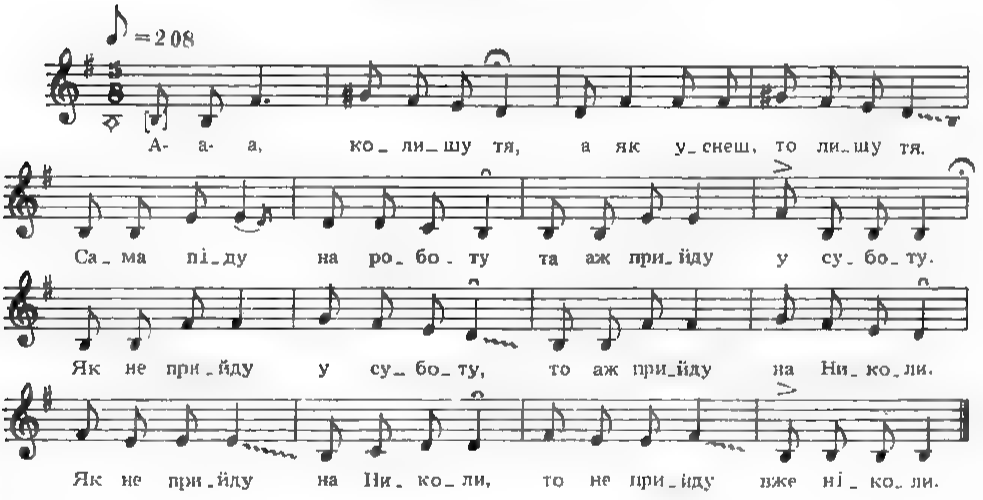

137. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя,
А як уснеш, то лишу тя.
Сама піду на роботу,
Та не прийду, аж в суботу.
Принесу ти калиночки
Та поставлю в головочки.

Калиночка буде цвісти,
А дитинка буде рости.
Будут пташки прилітати,
Калиночку обдзьобати
Та й будут собі співати.

* Кожний рядок повторюється двічі.

138. А СПИ, СИНУ, ХОТЬ ГОДИНУ

А спи, сину, хоть годину,
Пішла мати по калину
[Та] принесе калиночку,
Та посадит в головочку.
Калиночка буде цвісти,
Мале дитя буде рости.

139. ОЙ СПИ, СИНУ, БО ПОКИНУ

Ой спи, сину, бо покину,
Сама піду по калину.
Наломаю калиноньки
Для дитини в головоньки.

Як калина цвісти буде,
То дитина рости буде.
Вже калина процвітає,
А дитина виростає.

140. ЕЙ ЙА ЛЮЛЮ МІ, ЛЮЛЮ, ОЙ ПІД ЗЕЛЕНУ ДУЛЮ

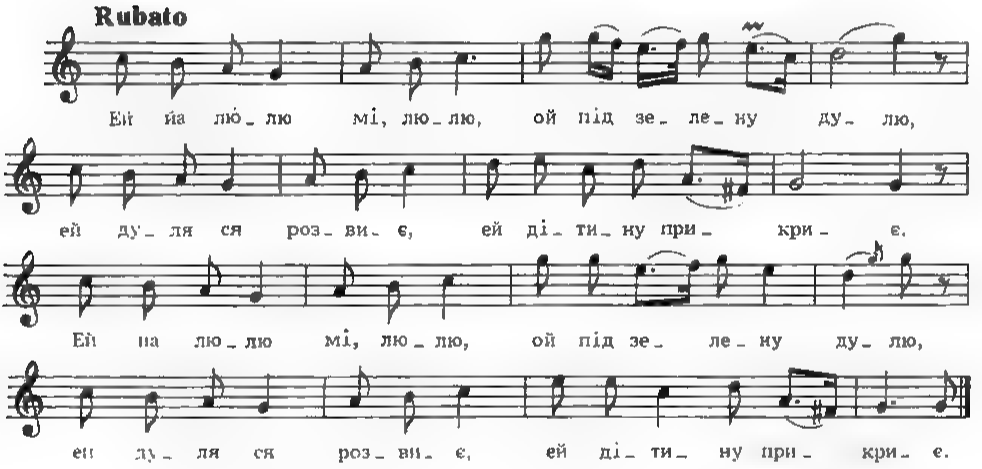

Ей йа люлю мі, люлю, ой під зелену дулю,
Ей дуля ся розвиє, ей дітину прикриє. } 2
Ей дуля ся розвиє зеленим листочком,
Ей дітину прикриє синим покривочком.

141. ЛЮЛЮ ЖЕ МІ, ЛЮЛЮ, ПІД ЗЕЛЕНУ ДУЛЮ

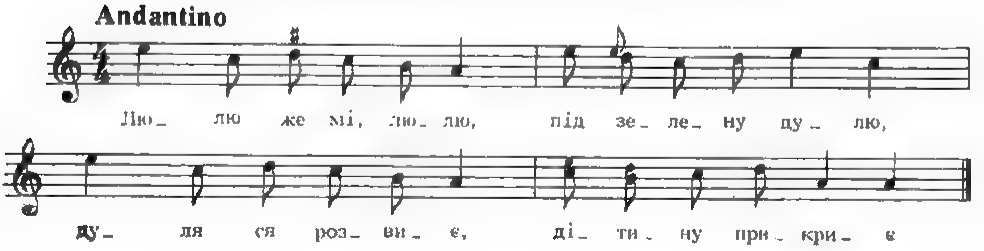

Люлю же мі, люлю, шід зелену дулю,
Дуля ся розвиє, дітину прикриє.

Дуля ся розвиє зеленим листочком,
Дітину прикриє своїм загловочком *.

Люляй же мі, люляй, панбіг тебе приспит,
Син божий тя збудит, бо дітину любит.

142. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, МУЙ СИНОЧКУ

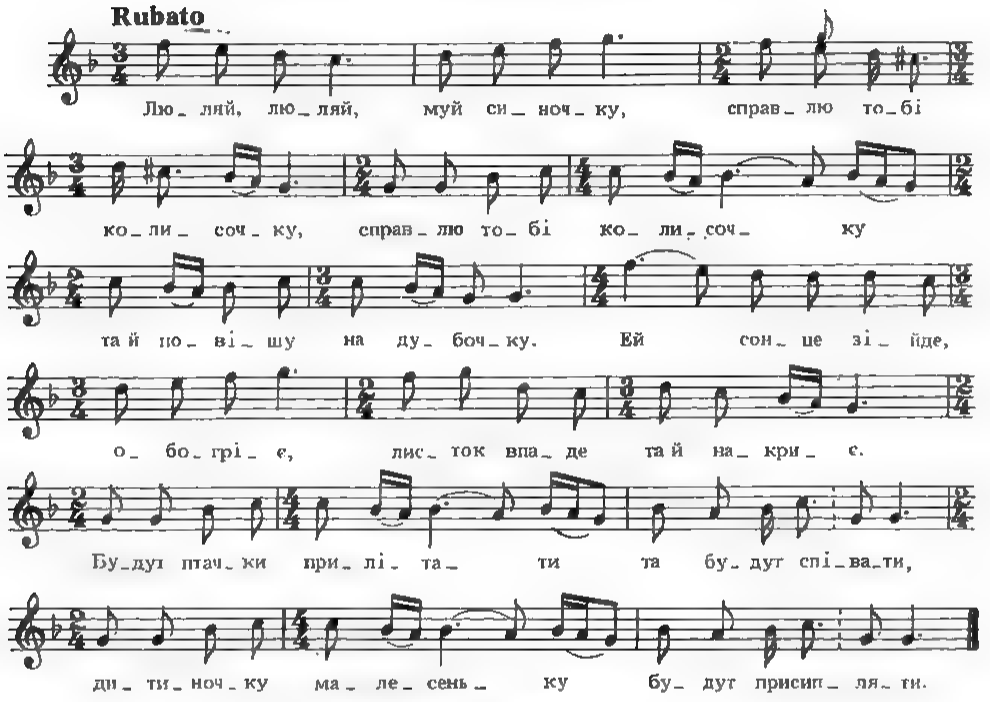

Люляй, люляй, муй синочку,
Справлю тобі колисочку.
Справлю тобі колисочку
Та й повішу на дубочку.

Ей сонце зійде, обогріє,
Листок впаде та й накриє.
Будут птачки прилітати та й будут співати,
Дитиночку малесеньку будут присипляти.

Сонце зійде, обогріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та й накриє.
Будут птачки прилітати та й будут співати,
Дитиноньку малесеньку будут присипляти.

---

* Подушка.— *Прим. записувача.*

Люляй, люляй, муй синочку, лем ся не скарбуляй,
З колиски нової до землі чорної.
Гейчи мені, гейчи, не є дома мамці:
Мамця пушла в поле, спи, білий соколе.

143. ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ

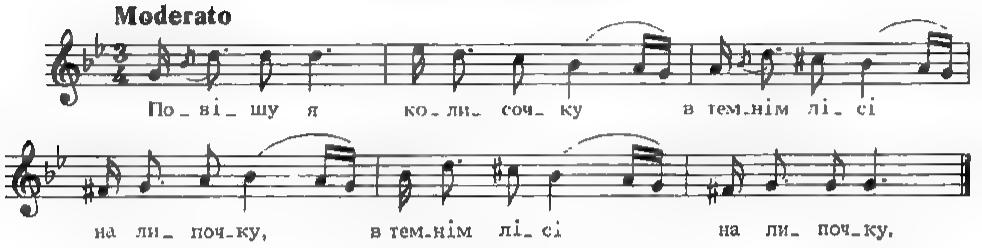

Повішу я колисочку
В темнім лісі
На липочку,
В темнім лісі
На липочку.
Буде вітрець повівати,
Мале диті колисати.
Будут пташки прилітати
Та будут співати,
Дитиночку маленечку
Будут присипляти.

144. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, КОЛИШУ ТЯ

Ой лю-лю-лю, колишу тя,
Як ти заснеш, я лишу тя.
Сама піду на Вкраїну,
Тебе кину у кропиву.
Буду іти з України,
Возьму тебе із кропиви,
Положу тя в колисочку,
Повішу тя у лісочку.
Буде вітрець повівати,
Буде тебе колисати.
Будут пташки прилітати,
Будут тебе укривати.
Буде дождик покропяти,
Буде тебе накормяти.

145. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлю, люлю, мій синочку,
Справлю я ті колисочку.
Справлю я ті колисочку
Та й повішу на дубочку.
Сонце зійде — обігріє,
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та й накриє,
Вітрец стане — заколише,
Птах прилетит, заспіває.

146. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТІ

Ой спи, дитя, колишу ті,
Як не заснеш, то лишу ті,
Піду в поле на роботу,
Не верну сі, аж в суботу.
Зроблю тобі колисочку,
Повішу ї на липочку.
Буде вітрець повівати,
Дітиноньку колисати.
Будут пташки прилітати,
Дітиноньку годувати.

147. СПИ, ДІТЯТКО, КОЛИШУ ТЯ

— Спи, дітятко, колишу тя,
Як ми заснеш, одійду тя,
Поставлю тя під липками,
Сама піду з козаками.
— Не одходи мене, мати!
Хто ж мя буде колисати?
— Поставлю тя на липоньці,
На липовій галузоньці.
Буде вітрець повівати,
Буде тебе колисати.
Піде дощик — скупа[є] тя,
Буде сонце — загрі[є] тя,
Будут пташки прилітати,
Будут тобі щебетати.

148. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МІЙ СИНОЧКУ

Люлі, люлі, мій синочку,
Справлю тобі колисочку,
Справлю тобі колисочку
Та й повішу на дубочку.
Будуть пташки прилітати
Та будуть співати.
Роса впаде та й скупає,
Листок впаде та накриє,
Сонце встане — обігріє.

149. ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ

Ой повішу колисочку
Та й на калиночку,
Буде вітрец колисати
Любу дитиночку.

Буде вітрец повівати,
Колисков хитати,
Дрібний дощик буде іти,
Дитя напувати.

Дрібний дощик буде іти,
Дитя напувати,
Пташки будут надлітати,
Дитині співати.

150. ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ У ПОЛИ, У ПОЛИ

Ой повішу колисочку у поли, у поли,
Будуть дитя колисати соколи, соколи.
Я повішу колисочку та на ожиночку,
Буде вітрець колисати малу дітиночку.
Прилетіла зазуленька, сіла на калину,
Крилоньками фиркотіла, збудила дітину.
Бодай з тебе, зазуленько, сиве пір'є впало,
Збудила-сь ми дітиноньку, ще би було спало.

151. ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ НА ДУБОЧКУ

Повішу я колисочку на дубочку,
Люлі, люлі, засни, поспи, мій синочку.
Буде вітрик повівати,
І синочка колихати,

З дуба листя опадати
Та синочка забавляти.
Буде сонечко сіяти,
Між листячком заглядати,
Між листячком заглядати
І синочка цілувати.

152. А! А! А НУ, КОТЕ, ЛЮЛЕЧКИ

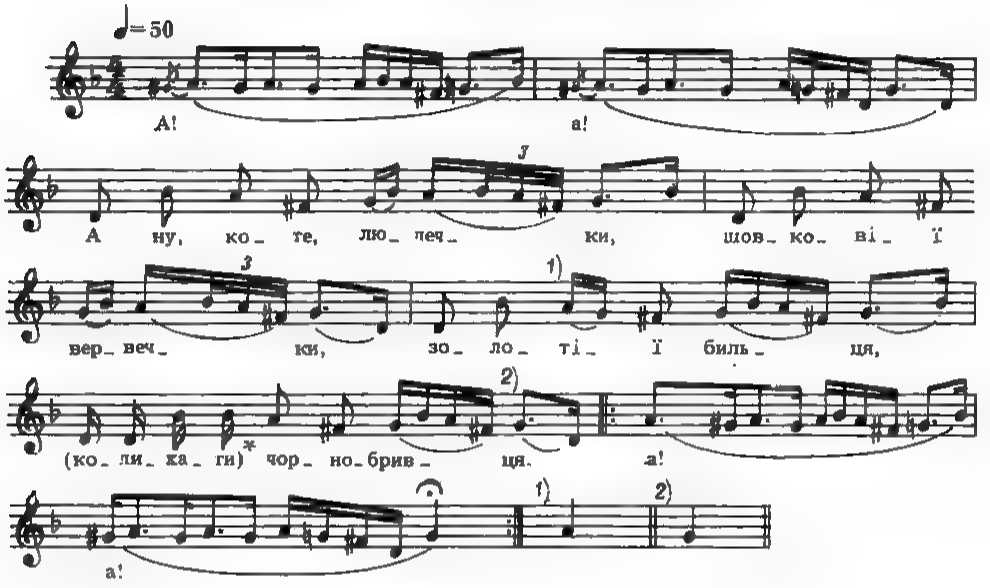

153. ШОВКОВІ ВЕРВЕЧКИ

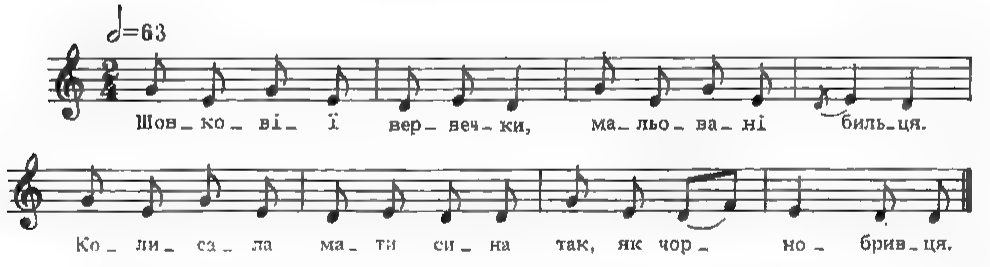

Шовковії вервечки,
Мальовані бильця.
Колисала мати сина
Так, як чорнобривця.

Брив, брив, чорнобрив,
Чом до мене не забрив?
Мати сина колисала,
Мати синові співала.

---

* У записувача — «коло хати».

154. ОЙ ЛЮЛІ ТА ЛЮЛЕЧКИ

Ой люлі та люлечки,
Шовковії та вервечки,
Золотії бильця,
Колишу я чорнобривця.

155. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Люлі, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
Заколишу чорнобривця.
Заколишу, залюляю,
Сама піду погуляю.

156. А, А, ЛЮЛЕЧКИ

А, а, люлечки,
Шовковії вірвечки,
Золотії бильця,
Срібні колокільця,
Мальована колисочка,
Засни, мала дитиночка!

157. ОЙ НУ, ЛЮЛІ ДА ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, да люлечки!
Шовковії да вервьочки,
А новая колисочка,
Спить малая дитиночка.

158. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Люлі, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
А дитині спиться.
Засни, засни, задрімай
І нічого не думай.

159. ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Колисочка новенька,
Дитиночка маленька!
Спи да рости
Да все в радости.
А як будеш великий,
Будеш в золоті ходити
І няньочок і мамочок
Будеш жалувати.

160. А-А! А-А! ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

А-а! А-а! Люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Дубовії бильця,
Нехай дитині спиться.

161. ЛЮЛЕЧКИ, ШОВКОВІЇ ВЕРВЕЧКИ

Люлечки, шовковії вервечки,
Мальовані бильця,—
Колисала мама сина
Свого чорнобривця.

162. ШОВКОВІЇ ВЕРВЕЧКИ, МАЛЬОВАНІ БИЛЬЦЯ

Шовковії вервечки, мальовані бильця,
Колисала мати дочку (сина), так, як чорнобривця.
— Брив, брив, чорнобрив, чом до мене не забрив?
— А до тебе сироти та й не маю охоти.

163. А-А, А-А, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

А-а, а-а, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
Колихала мати чорнобривця.
Ой щоб спало, не плакало,
А щоб росло, не боліло,
На головку не марніло,
На головку, на все тіло.

164. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Люлі, люлі, люлечки,
Порвалися й вірвечки.
А ти, кицю, не гуди
Да Ірочки не збуди,
Бо Ірочка хоче спать,
Треба її колихать.
А-а-а-а! люлі, люлі.

165. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЬОЧКИ

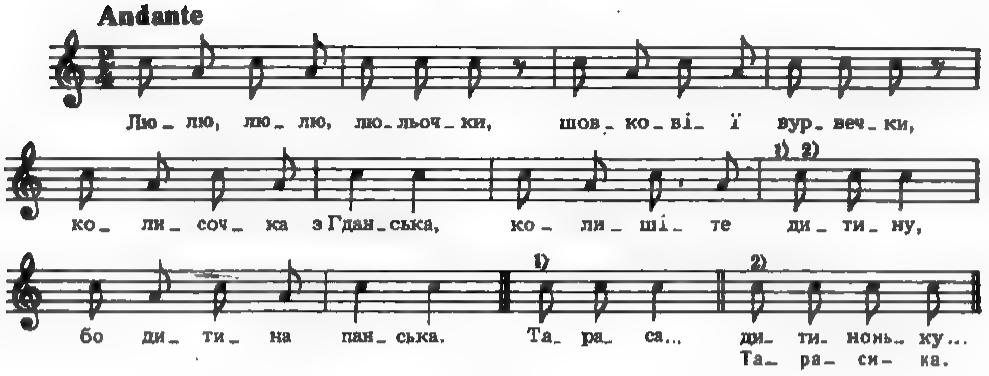

166. А-А, А-А, КОТИНО

А-а, а-а, котино,
З сіренькими очима.
Колисочка данська,
Дитиночка панська;
Насипочка шовкова,
Подушечка пухова,
Колисочка новая,
Дитиночка малая.

167. МАЛЬОВАНА КОЛИСОЧКА

Мальована колисочка,
Малесенька дитиночка
Та в пухових подушках,
Та в шовкових пелюшках.

168. ОЙ НУ, ЛЮЛІ ДА ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі да люлечки,
Шовковії да вервечки,
Золотії да кручечки,
Мережана да пошінка,
Колисочка да новенька,
Спи, дитиночко маленька.

169. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ ДА ЛЮЛЄЧКИ

Люлі, люлі да люлєчки,
Шовковії да вервечки,
Золотенькі та кручечки
Дайте Толі у ручечки.

170. А-А, ЛЮЛІ, ВЕРВЕЧКИ

А-а, люлі, вервечки,
Порвалися торочки,
Нікому поплести,
До пуття довести.

171. Е-Е, ЛЮЛЕЧКИ, ШОВКОВІЇ ВІРВЕЧКИ

Е-е, люлечки, шовковії вірвочки
Мати посукала,
Щоб дитина спала.
Хоче спать, та не спить,
Дайте дубця, будем бить.
І дубця побили,
Й дитя не навчили.

172. ОЙ НУ, ЛЮЛІ ДА ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі да люлечки,
Порвалися да вервечки.
Треба вервечки в'язати,
Мале дитя колихати.

173. ЛЮЛЮ ЖЕ МІ, ЛЮЛЮ, ПІД ШИРОКУ ДУЛЮ

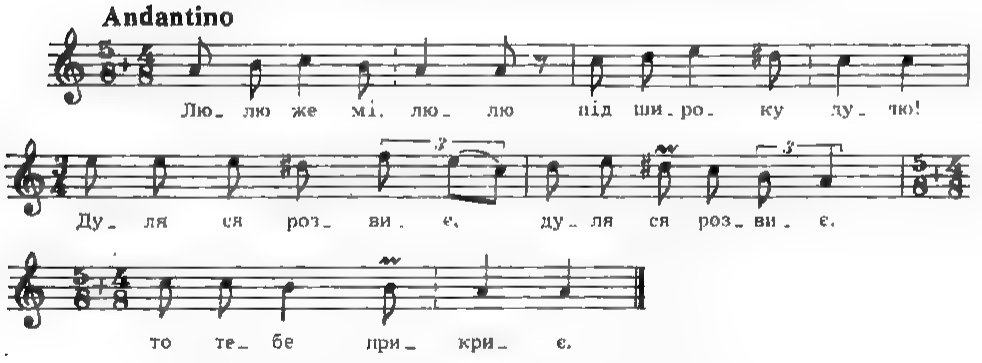

Люлю же мі, люлю, під широку дулю!
Дуля ся розвиє, дуля ся розвиє, то тебе прикриє.
Колиш же ся, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.
Колиш же ся, колиш, колисочко сама,
Бо я собі піду до роботи зрана.
До роботи зрана, звечера до спаня,
Колиш же ся, колиш, колисочко сама.

174. КОЛИШСЯ МІ, КОЛИШ, КОЛИСОЧКО НОВА

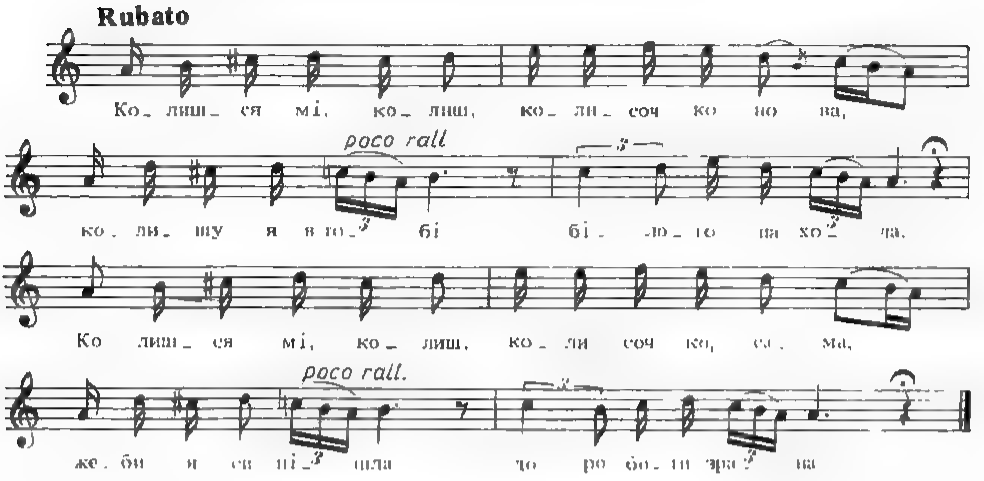

Колишся мі, колиш, колисочко нова,
Колишу я в тобі білого пахола.
Колишся мі, колиш, колисочко, сама,
Жеби я си пішла до роботи зрана.
Колишся мі, колиш, колисочко, сама,
Бо як ти не будеш, та буде[ш] скланяна.

175. ПОВІШУ, ПОВІШУ КОЛИСКУ НА ДУБА

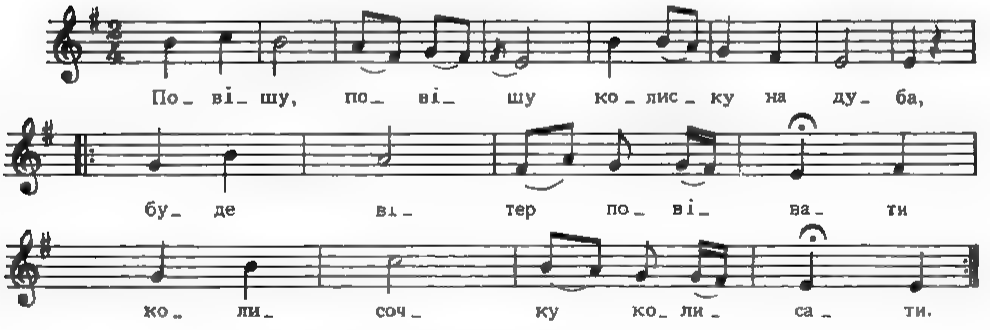

Повішу, повішу колиску на дуба,
Буде вітер повівати, колисочку колисати. (2)

Колиско, колиско, понад землю низько,
У ній ся колише малийкий хлопчиско. (2)

Колисочко нова, з жовтого явора,
Я в тобі колишу малого сокола. (2)

Ой люлю та й люлю, дай ти, боже, долю,
Долю щасливийку, дітино малийка. (2)

Ой колишся, колиш, колиско новийка,
В тобі ся колише рибойка малийка. (2)

176. КОЛИШ МИ СЯ, КОЛИШ, КОЛИСОЧКО НОВА

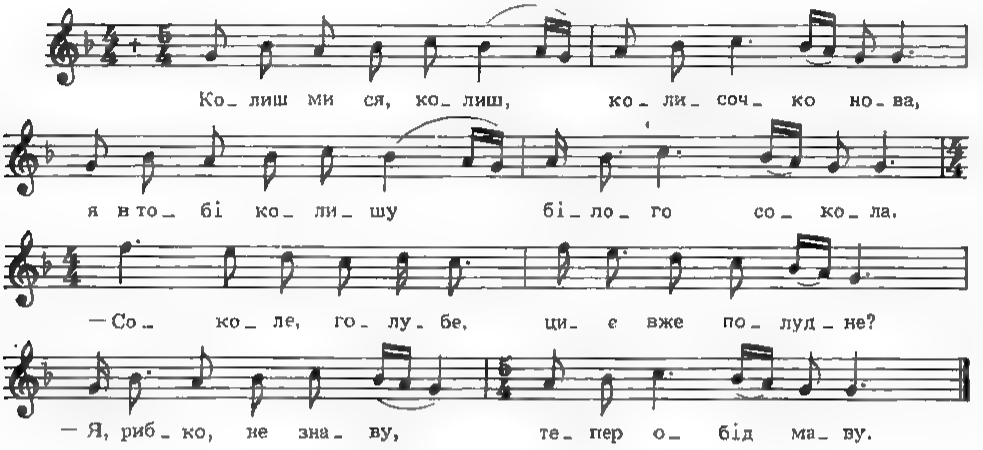

Колиш ми ся, колиш, колисочко нова,
Я в тобі колишу білого сокола.
— Соколе, голубе, ци є вже полудне?
— Я, рибко, не знаву, тепер обід маву.
Гаю мені, гаю, не задавай жалю,
Жалю великого до серденька мого.
Йусни мені, йусни, на годинку, на дві,
Та дасть тобі, та дасть вишній панбог добрі.

177. КОЛИСОЧКО НОВА З ЖОВТОГО ЯВОРА

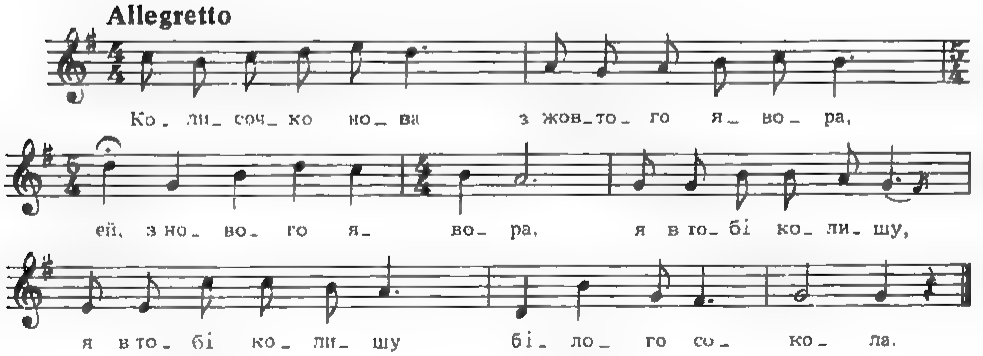

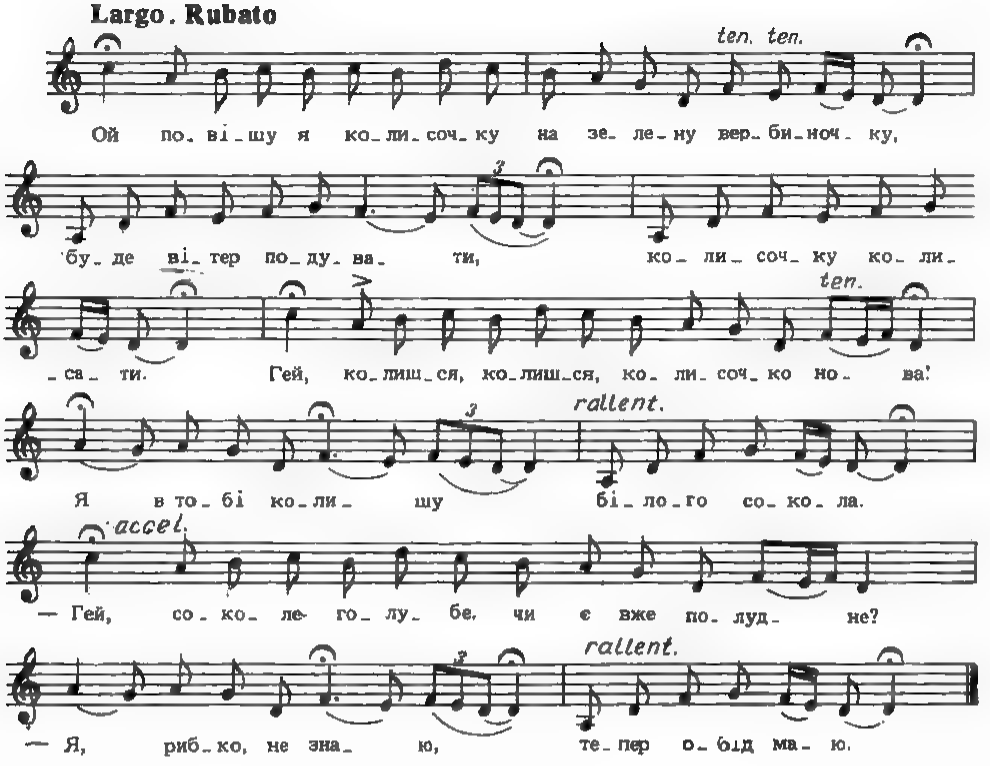

179. Я ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ ТА Й НА ЯБЛІНОЧКУ

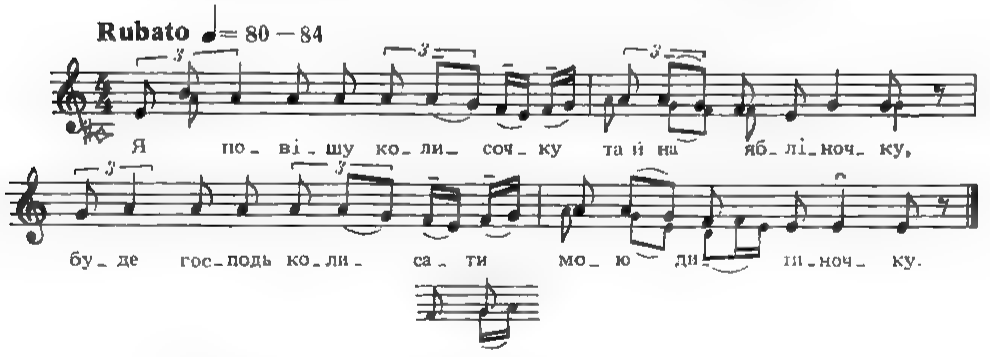

Я повішу колисочку та й на ябліночку,
Буде господь колисати мою дитиночку.

Буде господь колисати й ангели співати,
Щоби мої дитиночці легко засип'яти.

Колисала мама Йвана та й мовила: «Люлю,
Колишу тя й, Іваночку, спию ти кошулю».

Ой повішу колисочку на дулю, на дулю,
Та я собі виколишу дитину малую.

180. ЗАВІШУ Я КОЛИСОЧКУ ТА Й НА ЯБЛОНОЧКУ

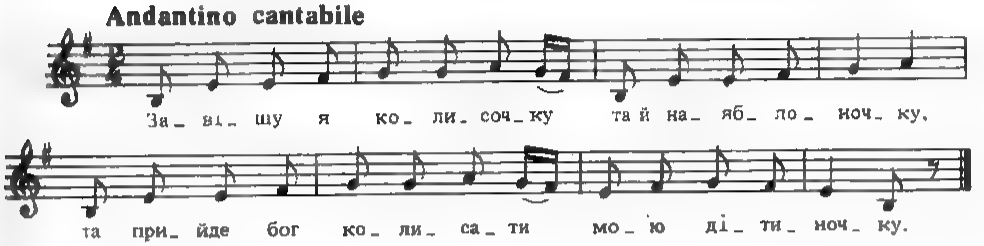

Завішу я колисочку та й на яблоночку
Та прийде бог колисати мою дітиночку.
Та прийде бог колисати, ангели співати,
Аби моюй дітинонці веселенько спати.
Ой спи же ти, дітинонько, у туй колисочці,
Як стручечок достигає у шумилиночці.

181. ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ

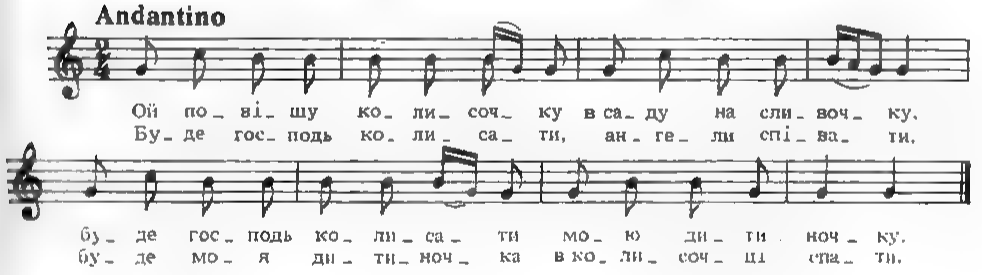

182. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Люлю, люлю,
Колиску змалюю,
Ворозочки із амбелю *,
А ти спи, ангелю.

Коби спало, не плакало,
Росло, не боліло —
Ні рученьки, ні ноженьки,
Ні біленьке тіло.

* Значення слова неясне.

183. ПОВІШУ Я КОЛИСОНЬКУ

Повішу я колисоньку (2)
На зеленім яворонькуу,
Буде вітрець повівати, (2)
А дитина буде спати.

184. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИЧОК

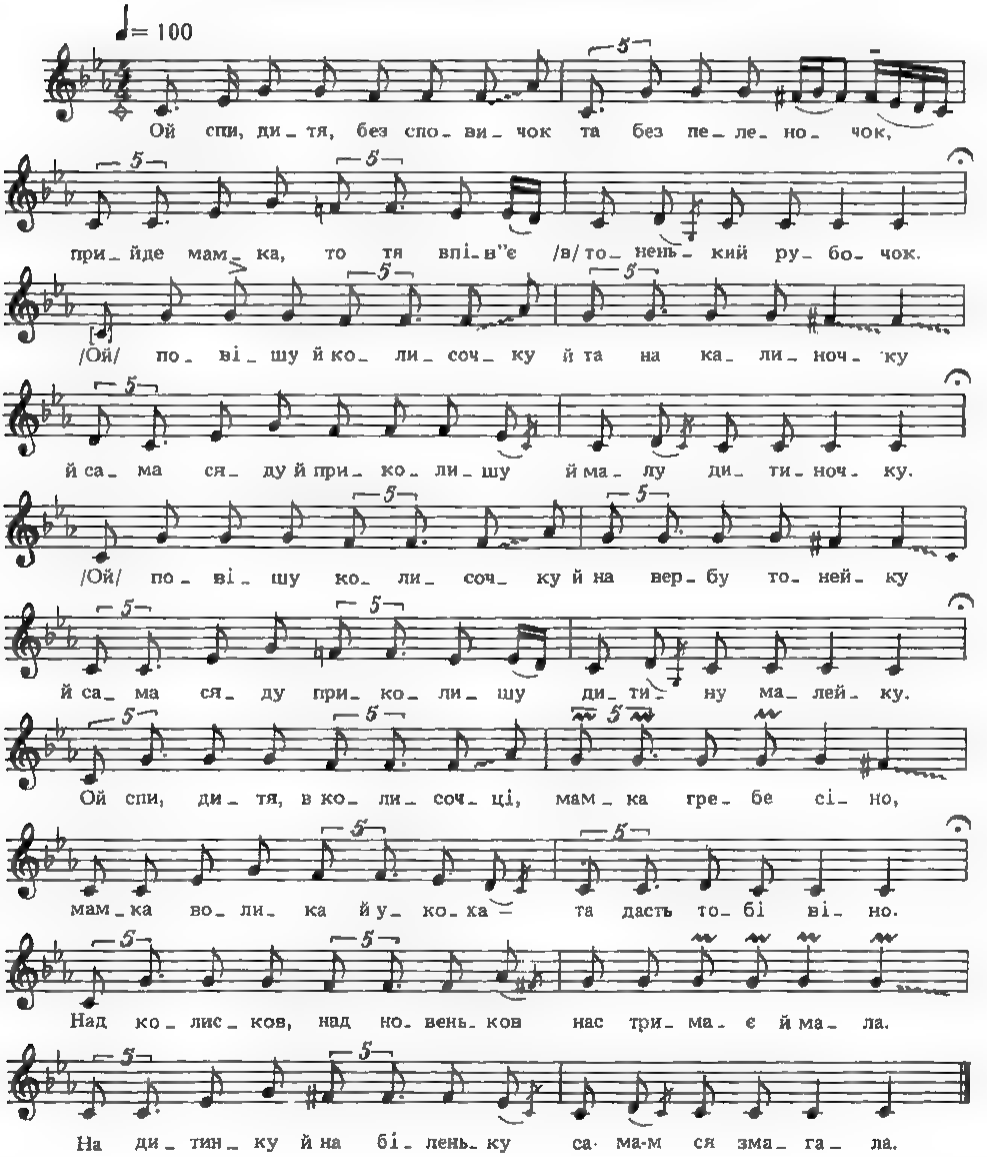

185. СПИ, ДИТИНКО, В КОЛИСОЧЦІ ТА Й ВЕЛИКА РОСТИ

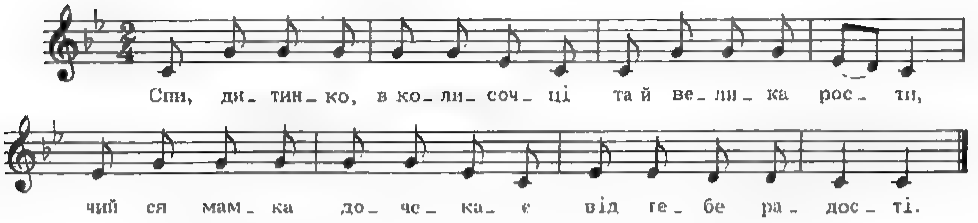

Спи, дитинко, в колисочці та й велика рости,
Чий ся мамка дочекає від тебе радості.

Я повішу колисочку в лісі на дубочку,
Буде вітер колисати мою дитиночку.

Буде вітер колисати, дощик покрапляти,
Будуть пташки прилітати дитині співати.

Будуть пташки прилітати дитині співати,
Буде моя дитиночка здоровенька спати.

Люлю, люлю, дитиночко, в новій колисочці,
Спи щаслива, не докучай своїй матіночці.

Ой спи, дитя, без повитя, я тебе колишу,
А як уснеш, дитиночко, трошки тебе лишу.

186. КАЖЕ: «ЛЮЛЮ», КАЖЕ: «ЛЮЛЮ, ДЕ Я ТЕБЕ ВТУЛЮ?»

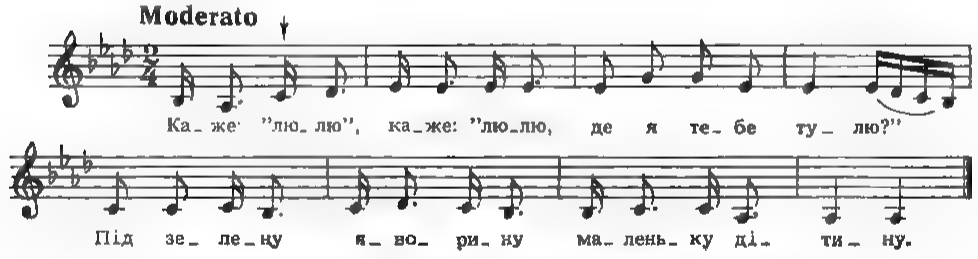

Каже: «люлю», каже: «люлю, де я тебе втулю?»
Під зелену яворину маленьку дітину.

Я повішу колисочку в лісі на дубочку,
Та бде вітер колисати мою дітиночку.

Буде вітер колисати, бдут пташки співати,
Та бде моя дітиниця в колисочці спати.

Ой спи, дитя, й без повиття та й без пеленочок,
Прийде мамка та й тя пів'є в шовковий шнурочок.

Засни, синку, на годинку малую, ма̀лую:
Пішла мамка жито жати за річку биструю.

Каже: «люлю», каже: «люлю, дітинко ма біла,
То й то ж мені колисочка твоя надоїла».

Каже: «люлю», каже: «люлю, дітинице мала,
Ніхто тебе не вколише, хіба твоя мама».

Коби спала й не плакала дітинка малийка,
То вби росла й не боліла, була здоровийка.

187. КОЛИСОЧКА ЯВОРОВА, ПОВИВАЧ БІЛЕНЬКИЙ

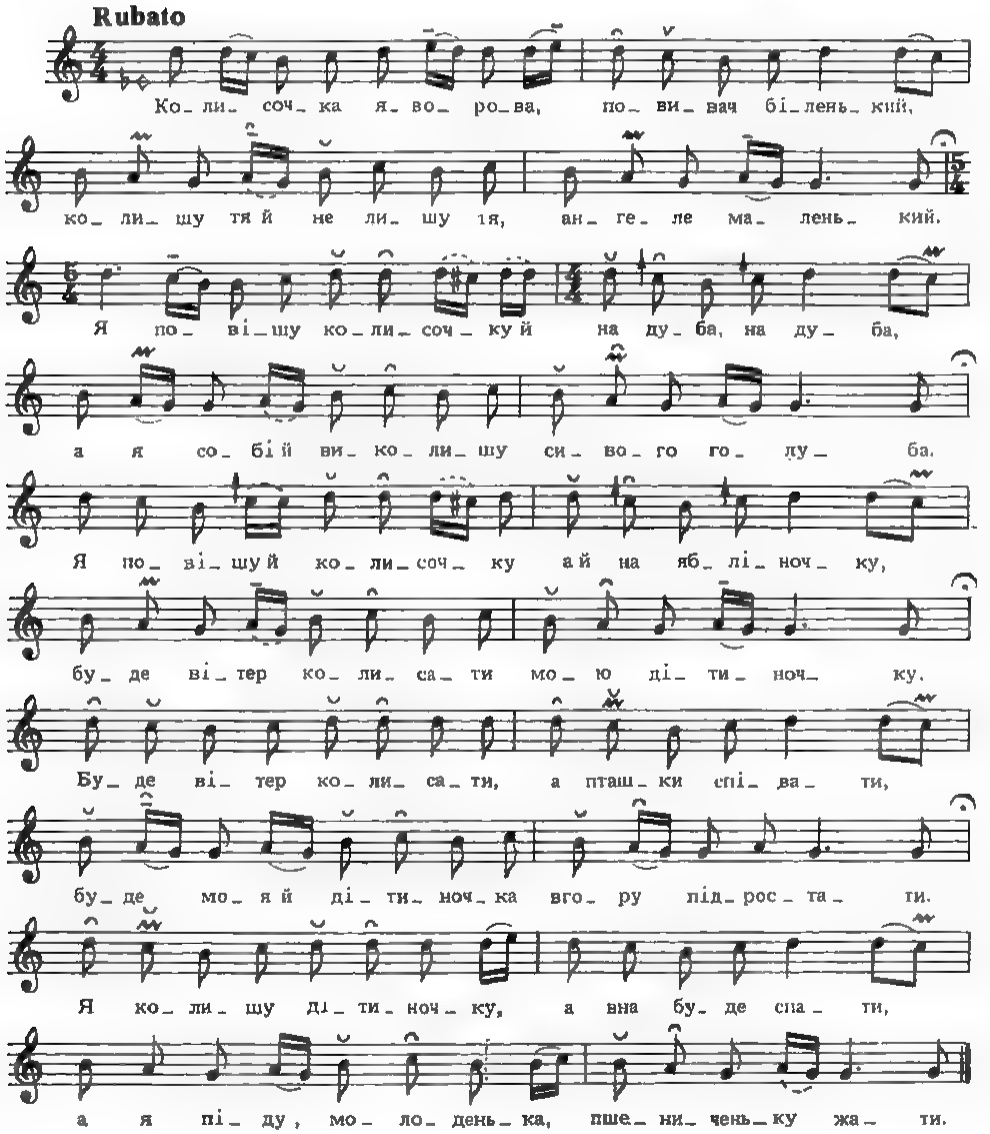

188. ВОРОЗОЧКИ З ОЖИНОЧКИ, КОЛИСКА З ГОРІХА

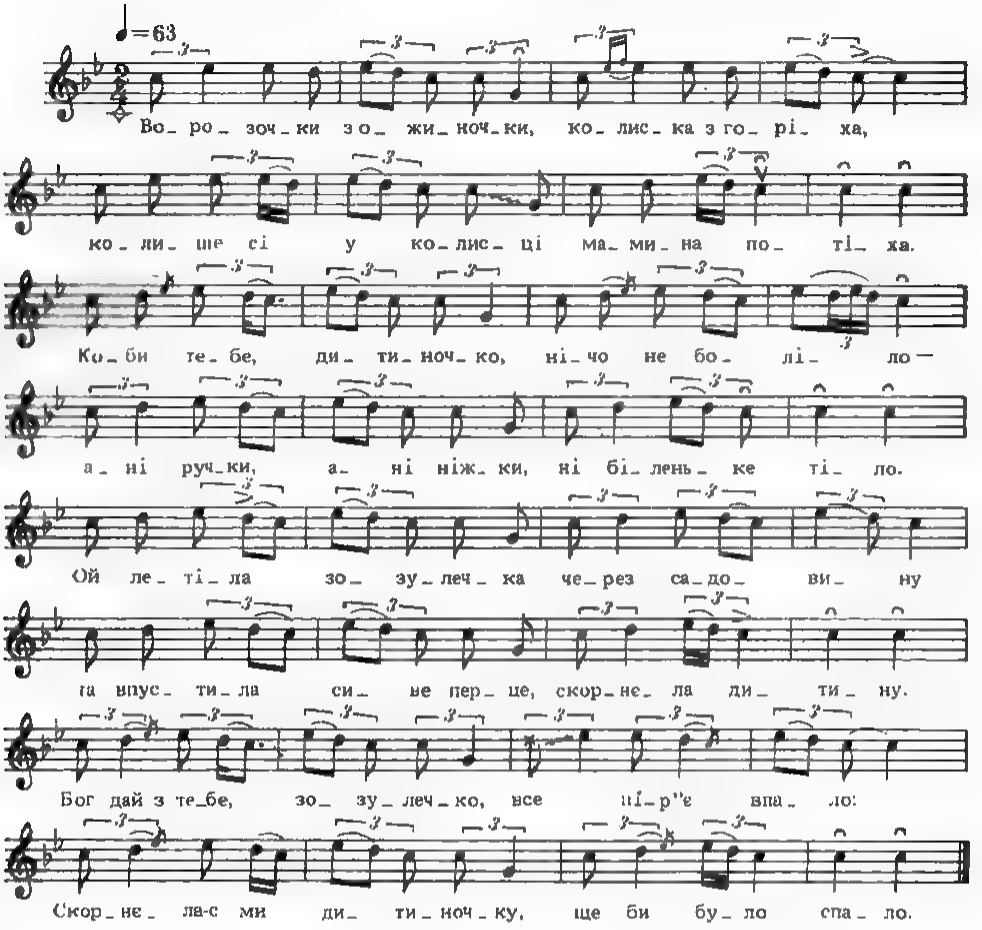

189. КОЛИСОЧКА ЯВОРОВА

Колисочка яворова,
Колисочка з дуба,
Най сі у ній виколише
Дитинонька люба.

Я колишу та й не лишу
Дитину маленьку,
Аби спала темну нічку
Та й днину біленьку.

Колиску малюю,
Нім дитину виколишу
То сі набідую.

* Скорнєла — збудила.— *Прим. записувача.*

190. ОЙ ЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой лю, люлю, люлю, люлю,
Колиска із дуба,
Най сє у ній поколише
Детиночка люба.

191. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ПОПІД ЗЕЛЕНУ ДУЛЮ

Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю, попід зелену дулю,
Най си вколишу, най си вколишу дитиноньку малую.
Ой колисочка яворовая, повивачі тоненькі,
Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю, ангелику маленький.

192. ПОВІШУ Я КОЛИСОЧКУ

Повішу я колисочку
На вербу, на вербу,
Колиши сі, мій синочку,
Закіль я сі верну.

193. ОЙ ПОВІШУ КОЛИСОЧКУ НА ВЕРБУ, НА ВЕРБУ

Ой повішу колисочку на вербу, на вербу:
Ой спи, ой спи, дитинонько, доки сі не верну!
Колиши сі, колисонько новая, новая,
Спи в колисці, дитинонько малая, малая!
Колиши сі, колисонько новенька, новенька,
Спи в колисці, дитинонько маленька, маленька.

194. КОЛИШИ СІ, КОЛИСОНЬКО ІЗ ДУБА, ІЗ ДУБА

Колиши сі, колисонько із дуба, із дуба,
Колиши сі в колисоньці, дитинонько люба.
Колиши сі, колисонько з орішка, з орішка,
Колиши сі в колисоньці, мамина потішка.

195. ОЙ ЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой лю, люлю, люлю, люлю,
Колисочка нова,
Та най я тє заколишу,
Коби-с ми здорова.

196. ОЙ КОЛИШУ, НЕ ЛИШУ МАЛЕНЬКУ ДИТИНУ

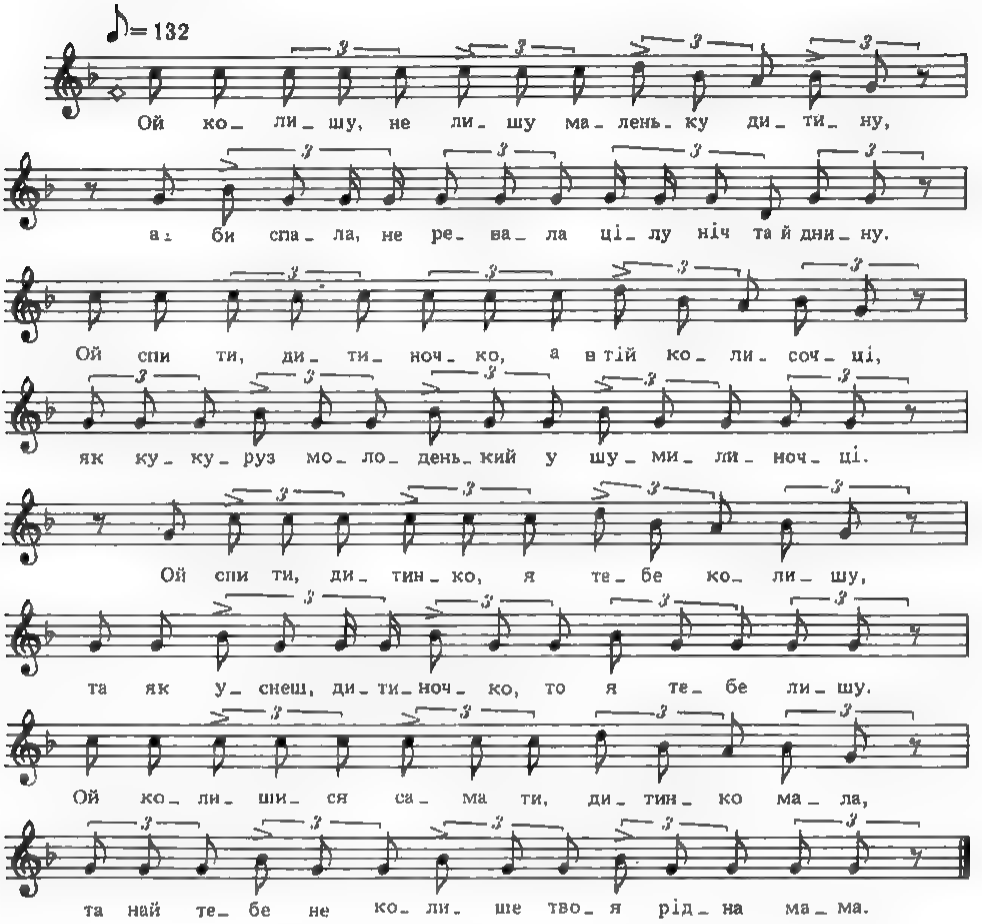

197. ОЙ СПИ, ДІТЯ, В КОЛИСОНЬЦІ

Ой спи, дітя, в колисоньці,
Як горошок в билиноньці.
Буде вітер повівати
Та й горошком колисати;
Як горошок затиркоче,
Тогди Ганя спати схоче.

198. КОЛИШУ ТІ, КОЛИСОЧКО, ЛЕГОНЬКО, ЛЕГОНЬКО

Колишу ті, колисочко, легонько, легонько,
Аби-м скоро вколисала свою дитиноньку.
Колиши сі, колисочко, колиши сі сама,

Най спит дитє, спочиває до самого рана.
А гуш, мушки, від колиски, дитє буде спати,
А я буду колисати, дитині співати.
А тпрус, кота, за ворота, не диви сі в люлю,
Бо я свеї дитиночки нині не утулю.
А тпрус, кота, із колиски, не йди в люлю спати,
Бо я буду у колисці дитину люляти.
Колисочко кедровая, колиши сі сама,
Аби спала дитиночка, спала — не плакала.
Колиши сі, дитиночко, в новій колисочці,
—Як зелений огірочок на шумилиночці.

199. СПИ ТИ, КОТЕ-ДИТИНОЧКО

Спи ти, коте-дитиночко,
Та й в ті колищині,
Як горішок-лущиночок
В зеленій ліщині.

Щоби спало, не плакало,
Нічо не боліло,
Ні рученьки, ні ніженьки,
Ні маленьке тіло.

Ой діти, мої діти,
Де вас маю діти?
Покладу вас в карабушку,
Мете шкреботіти.

Ой діти, мої діти,
Дрібонька полова,
Ото я вас вибавлю,
Коби я здорова.

200. ОЙ СОКОЛЕ, СОКОЛОЧКУ

Ой соколе, соколочку,
Ходиш по лісочку,
Вибери мні жовті круги
Та й на колисочку.

201. БАЮ, БАЮ, БАЮ

Баю, баю, баю,
Заколишу, загойдаю,
Сама піду погуляю
До близької сусідоньки
Позичати колисоньки.
Колисонька да новенька,
Спи, Аночка да маленька.

202. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

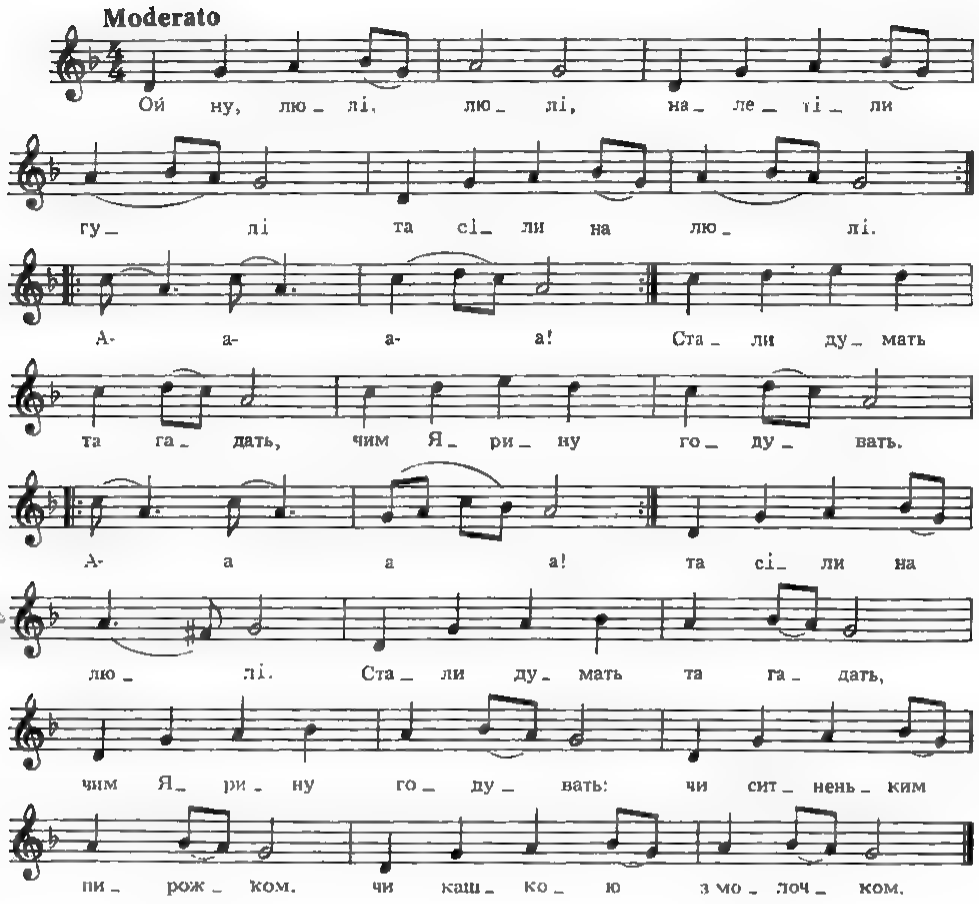

203. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

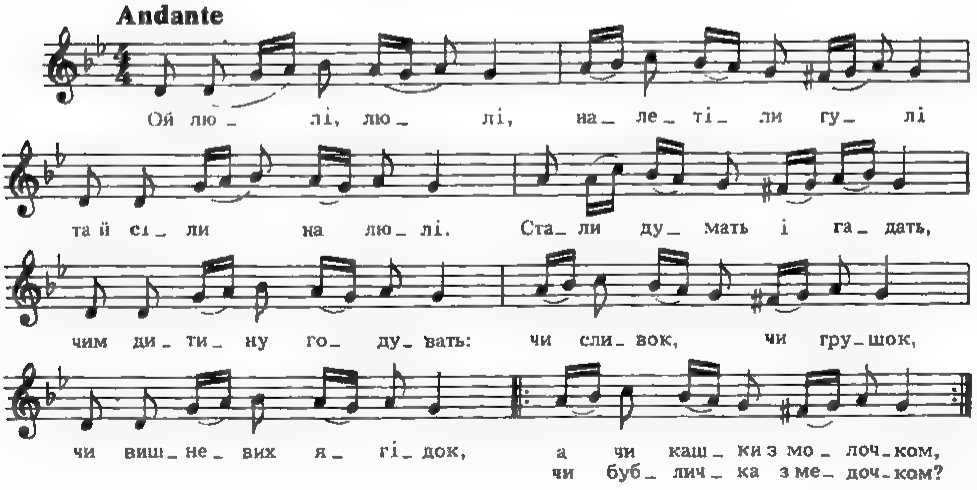

204. ТУСІ, ТУСІ

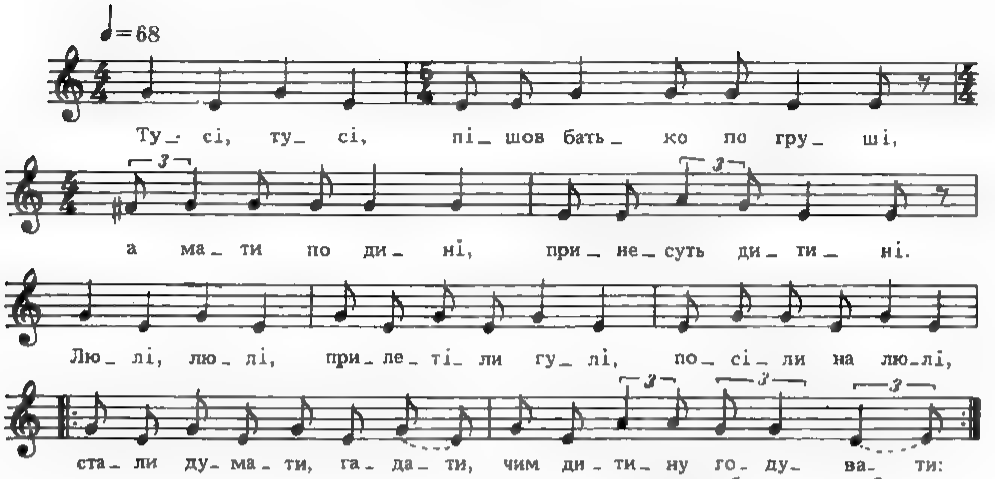

205. А, ЛЮЛІ

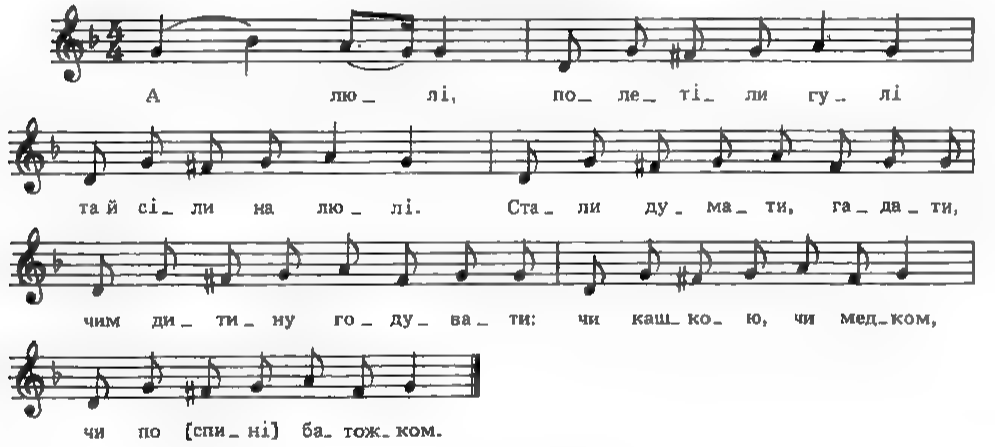

206. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

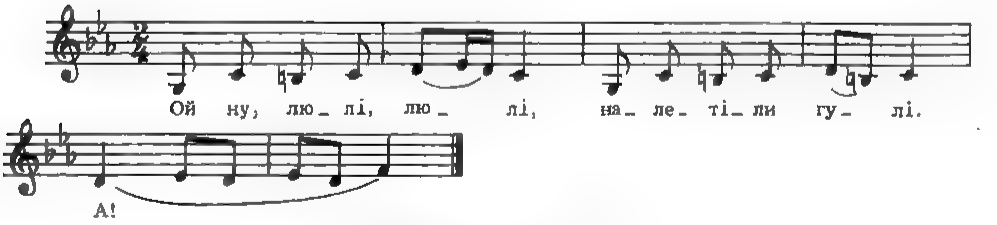

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Стали думать і гадать,

Чим Іроньку годувать:
Чи кашкою, чи медком,
Чи солодким яблучком?
А-а-а!

207. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, ЛЮЛІ

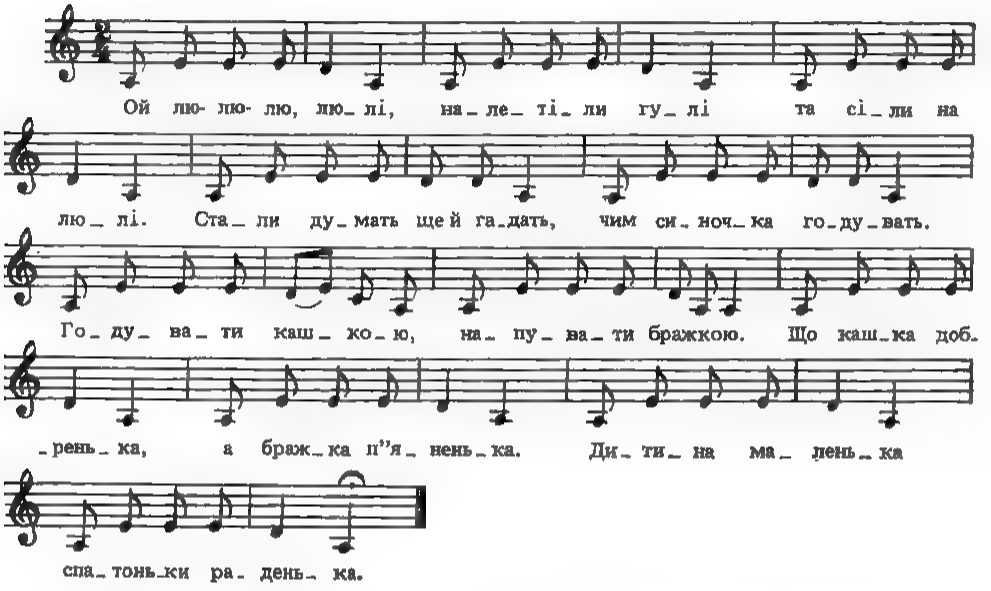

208. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

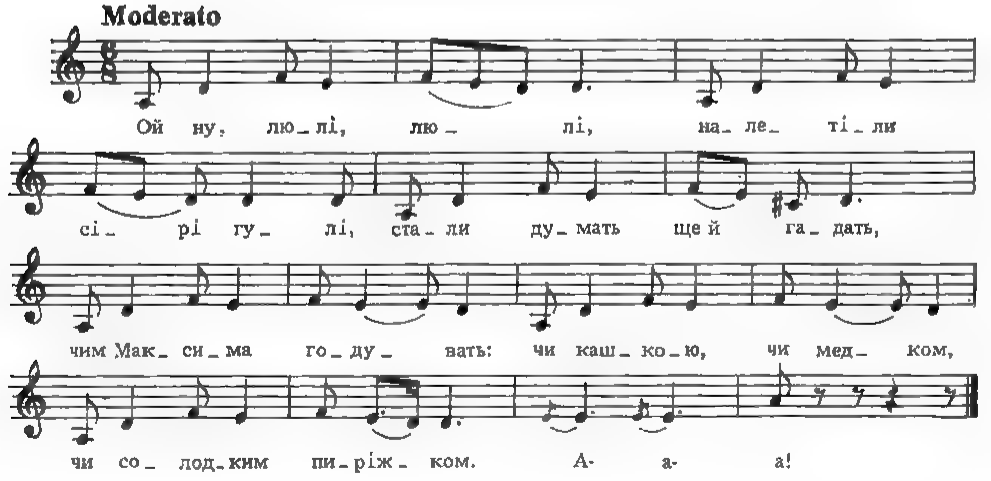

209. А, НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

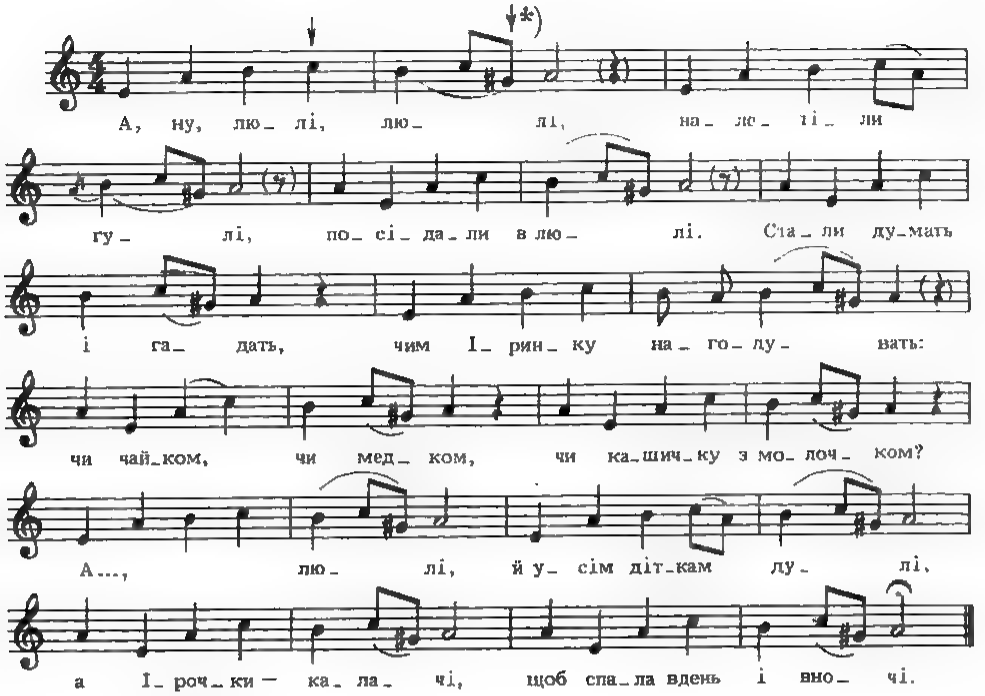

210. ОЙ ЛЮЛІ, ОЙ ЛЮЛІ

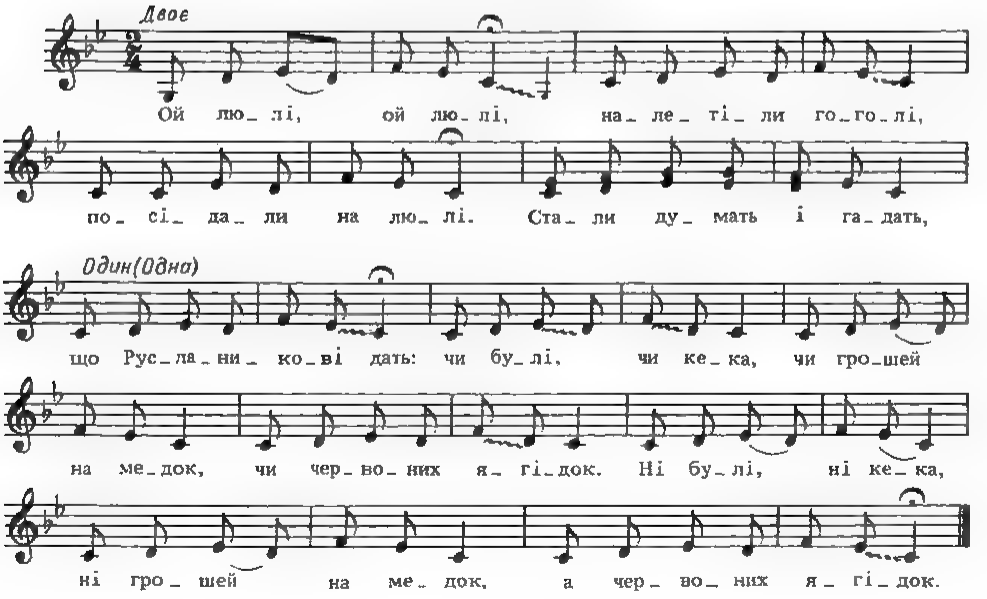

211. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

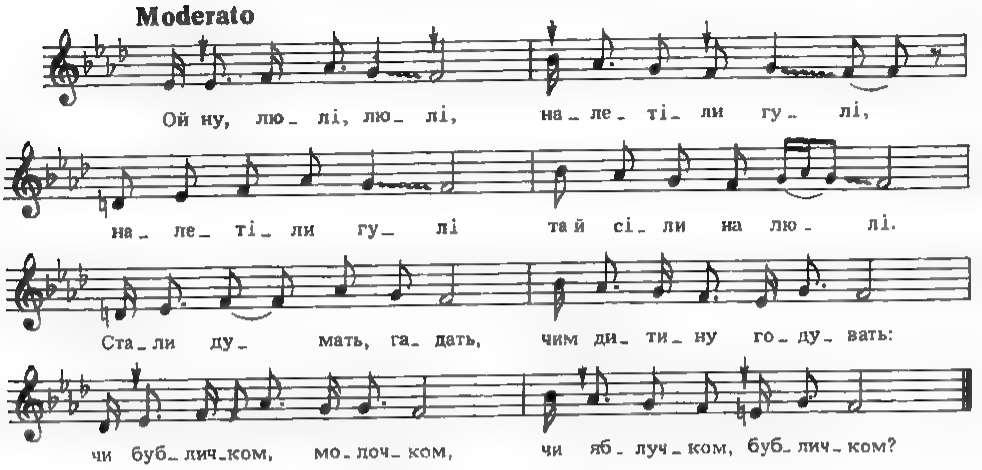

212. А, НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

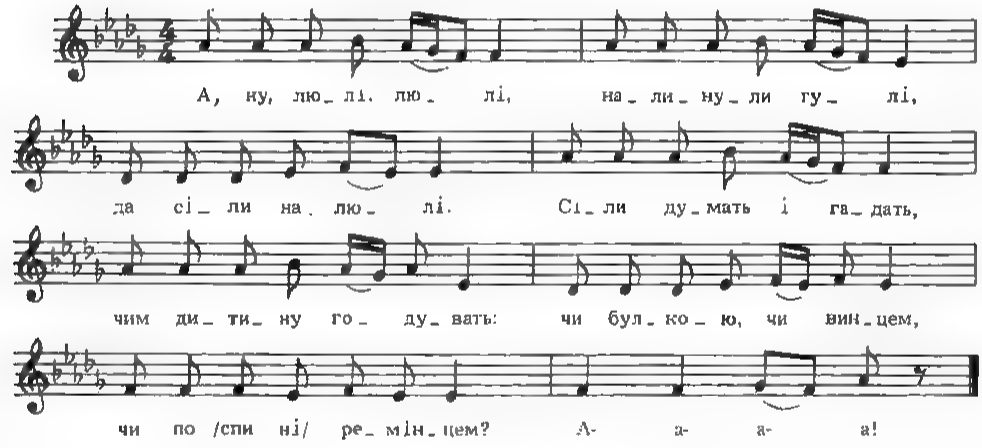

213. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

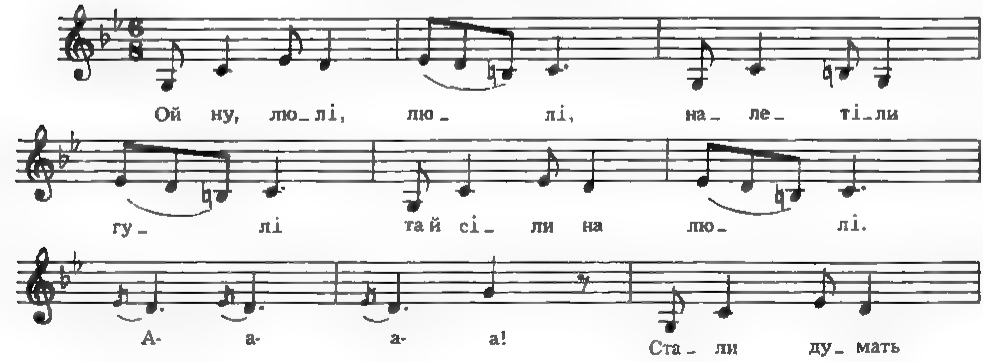

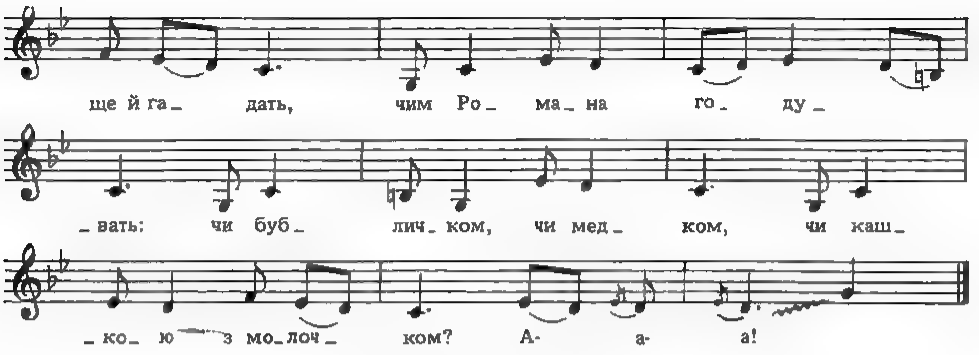

214. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налинули гулі.
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
Сіли на колисці
В червонім намисті.
Стали думать і гадать,
Чим дитину годувать:
Чи вареничком
Із вареннячком,
Чи кутицею
Із ситицею,
Чи кашкою, чи борщем,
Чи по [спині] деркачем?

215. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати-гадати,
Чим Сашеньку годувати:
Чи борщиком з калачом,
Чи кашкою з молоком,
Чи бубличком із медком?
А ви, гулі, не гудіте
І Сашеньки не будіте.
А Сашенька маленька,
Она спатки раденька.

216. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати-гадати,
Чим дитину годувати:
Кашкою, молочком,
Солоденьким медочком.
Щоб спало, не плакало,
Щоб росло, не боліло,
Серденько не щеміло
І матінці не надоїло.

217. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Посідали та й на люлі.
Стали думать ще й гадать,
Чим дитину годувать:
Чи булками, чи медами,

Чи різками, чи дубцями?
Посідали гулі на воротях
У червоненьких та чоботях.

А я піду познімаю,
На ніженьки понадіваю.

218. ОЙ ЛЮЛІНЬКИ, ЛЮЛІ

Ой люліньки, люлі,
Налетіли гулі,
Сіли кругом люлі.
Стали думать і гадать,
Чим Толю годувать:

Чи сахаром, чи медком,
Чи бубличком з молочком?
Чужим дітям дулі,
А Толі калачі,
Щоб спав удень і вночі.

219. ОЙ НУ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі,
Налетіли з поля гулі,
Посіли на клуні.
Посіли на колисці
У червоному намисті.
Посіли на воротях

У червоних чоботях.
Стали думать і гадать,
Чим малютку годувать:
Чи кашкою, чи молочком,
Чи бубличком із медочком,
Чи червоним пирожечком?

220. А-А, А-А, ЛЮЛІ

А-а, а-а, люлі,
Прилетіли гулі
Та й сіли на полі.
Стали думать і гадать,
Чим дитину годувать.

А-а, а-а, а,
Горобчиків два
Ще й щиглик маленький,
Шпачок веселенький.

221. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Прилетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думать та гадать,
Чим дитину годувать:
Чи калачем, чи медком,
Чи кашкою з молочком,
Чи по спині батіжком?
Гетьте, гулі, не гудіть
Та дитину не збудіть!
В нас дитина маленька,
Вона спати раденька.
Ой ну, коте, коти два,
Сіренькії обидва,

Ідіть до нас ночувать,
Дитяточко колихать.
А в нас хлопчик маленький,
Дитятко тихеньке,
Воно спать раденьке.
Ой ну, коте, коточок,
Заховавсь на точок,
Тільки видко хвосточок
Та лапки кусочок.
А куди, коток сірий?
Повимітай сіни,
А ти, білий, волохатий,
Та не бігай кругом хати!

222. ОЙ НУ, ГОЙДИ, ГОЙДИ

Ой ну, гойди, гойди,
Чужі діти горді,
А нашії пишні
За ворота вийшли.

Стали думать ще й гадать,
Чим Мусічку годувать:
Чи кашкою з молочком,
Чи солодким яблучком?

223. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ТРЕБА СПАТИ

Ой ну, люлі, треба спати,
А я буду колихати.
Заколишу, загойдаю,
Сама пойду погуляю
До тихого да Дунаю
Да в Дунаю розпитаю,
Ой чим дитя годувати:
Чи кашкою, чи молочком,
Чи солоденьким медочком?
Од Дунаю до криниці

Да й нап'юся там водиці.
Там водиця холодненька,
Спи, дитиночка маленька.
А ти, коте, іди з хати,
Мале дитя буде спати.
Ой щоб спало і ходило
Да на ручки й ніжки не боліло,
На головоньку здоровіло,
А на серденьку щасливіло.

224. ОЙ ЛЮЛІ, ОЙ ЛЮЛІ

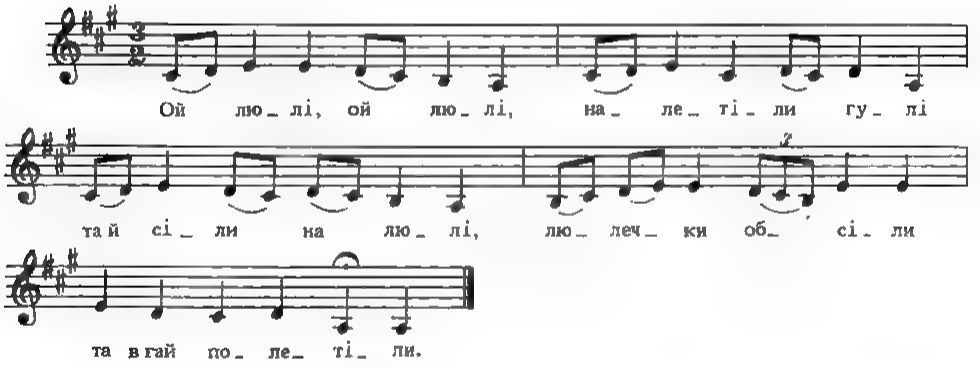

225. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Із чужої сторони
До нашої дитини.
Стали думать і гадать,
Чим дитину дарувать:

Чи соньками, чи дрімками,
Червоними ягідками?
Соньки, дрімки в головоньки,
А ростоньки в костоньки,
Розум добрий в головоньку.

226. А-А, А-А, ЛЮЛІ

А-а, а-а, люлі,
Да налетіли гулі,
Да сіли на воротях
У червоних чоботях.
Да пісочку набірають
Да [Марусі] дають.
А [Маруся] не хоче,
А-а, а-а, а-а, люлі.

227. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинули гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати-гадати,
Чим дитину забавляти.
Дали йому три квіточки:
Одну квітку сонливую,
Другу квітку дрімливую,
А третюю щасливую.

228. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинулі гулі
Та й сіли на люлі.
Та й стали гадати,
Чим дитину дарувати.
Дали їй соньки,
А соньки в головки,
А дрімниці в очиці,
А ростоньки в костоньки.

229. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі!
Прилинули гулі
Та й сіли на люлі.
Стали думати, гадати,
Що дитині дарувати:
— Подаруймо соньки-дрімки,
Соньки-дрімки в головоньки,
А ростоньки у костоньки,
Здоров'ячко у сердечко,
А розум у головоньку.
Щоб спало, щастя мало,
І щоб росло, не боліло,
Щоб матінки не [на]доїло.

230. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Посідали на дулі.
Стали дульку трусити,
Стали дітки просити.
Вони дульки не дали,
Колисочку одняли.

231. ГОЙДАНА, ГОЙДАНА

Гойдана, гойдана,
Заріжемо барана.
Батькові тулубець,
Що хороший молодець,
А матері голова,
Що хороша, молода,
А Настусі кісточка,
Що хороша дівочка.

232. КОТУ, КОТУ, КОТУСЮ

Коту, коту, котусю,
Займи нашу телусю
Та пожени на пашу,—
Дасть молока на кашу.
Будем кашу варить,
Будем [Галю] кормить;
А дитиночка маненька —
Вона каші раденька.

233. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЕШИКУ

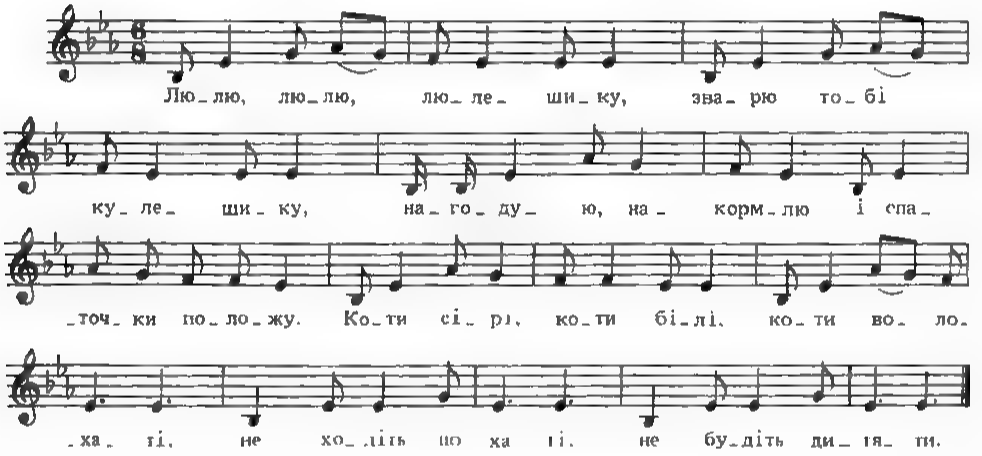

234. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДА ЛЮЛЕШУ

Ой ну, люлі, да люлешу,
Наваримо да кулешу
У новенькому горщаті
Маленькому дитяті;
Ой ну, люлі, да люлечки,
Шовковії да вервечки,
Мульовані бильця,
Колишу чорнобривця.
Чорнобривець та не спить,
Треба його дубцем бить.

235. ОЙ НУ, КОТУ, ЛЮЛЕСІ

Ой ну, коту, люлесі,
Зварю тобі кулесі
В мальованім горщесі.
Буду тебе колихати,
Кулешиком годувати.

236. А-А, ЛЮЛЕШИКУ

А-а, люлешику,
Зварить мама кулешику —
Із ручками, із ніжками,
Із чорними брівоньками.
А-а, люлі, а-а, люлі.

237. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ТЕЛЬПІЄШИКУ

Люлі, люлі, тельпієшику,
Звару табє кулешику
І ячного, і смачного,
Авсянаго і прасянаго,
І грецкаго й турецкаго.

238. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ТА КОТОЧОК

Ой ну, люлі, та коточок,
Ісховався у куточок.
Ой ну, люлі, та коти два,
Сірі, білі та обидва.

Посідали на воротях
У червоних та чоботях.
Треба ж їх познімати
Та на дитину понадівати.

239. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Посідали на воротях
У червоних та чоботях.
Треба ж їх познімати
Та дитині понадівати.

240. СКАКАВ КОТИК ПО ПЛОТКУ

Скакав котик по плотку
В червоному чобітку.
Треба котка догнати,
Чоботки відняти
Та дитину взути —

Побіжить гуляти.
Люлі, люлі,
Чужим діткам дулі,
А моєму калачі,
Щоб спало вдень і вночі.

241. ОЙ ЛЕТІВ ШПАК

Ой летів шпак
Через мак
Та й сів на воротях
В червоних чоботях;
Треба з єго чоботи зняти
Та Платонові дати,
Щоб пішов він гуляти,
Калину ломати,
На дорожку складати.
А з дорожки на возок,
А з возочка на торжок.

242. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі.
В червоних чоботях
Сіли на воротях.
Піди, дитино, поздіймай,
На ніженьки понадівай,
Щоб у тебе голівонька не боліла
І серденько не скорбіло.

243. УПАВ КОТКО З ЛИПКИ

Упав котко з липки
Да одбив собі хрипки.
Сидить під лозою
І плаче сльозою.
Ходить котко по плотку
В червоному чобітку.
Ходім котка зловимо,
Чобіточок знімемо,
Малому хлопчику одінемо.

244. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
А ти, Ваня, не гуляй,
Піди гулі позганяй,
Чобіточки познімай!
І матері парку,
І батькові парку,
І Ванюші парку!

245. ОЙ НУ, КОТЕ

Ой ну, коте!
Кот вор
На віконечко скік,
А з віконця на торжок,
Купив Івасю кожушок.
Ой на, Івасю, ізноси,
Більш у мене не проси.

246. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
На віконечко скік,
А з віконечка на торжок,
Купив собі кожушок
І шапочку бібровую,
І стьожечку шовковую.
Треба з котка зняти,
А дитині дати,
Щоб тепленько було спати.

247. У НАС КІТ — БАЛАМУТ

У нас кіт — баламут
Та поїхав у Бахмут
Купувати киці кожуха.
Треба з киці зняти,
Та дитя укрити,
Щоб було тепленько спати.

248. ОЙ НУ, КОТКУ-ВОРКІТ

Ой ну, котку-воркіт,
На колисочку скік,
А з колиски на торжок,
Купив собі кожушок.
Треба з того котка знять
Та Ганнусі оддать,
А щоб було тепло спать
Удень, удень і вночі,
У запічку, і в печі,
І долі, і надворі,
І в сінях, і в коморі.

249. ПОШОВ КОТОК НА ТОРЖОК

Пошов коток на торжок,
Купив собі кожушок.
Треба з котка зняти
Та дитині дати,
Та дитині дати,
Щоб тепленько спати.
Та пошов котик по сіно,
Там його лихо насіло,
А кошечку — трясця,
А дитині — щастя.

250. ГОЙДА, ЛЮЛЮ, ГОЙДА, ША

Гойда, люлю, гойда, ша!
Пішла киця на торжок
Купувати кожушок.
А ми з киці здеремо
Та й дитину вберемо.

251. Е-е, е-е, гопа-па

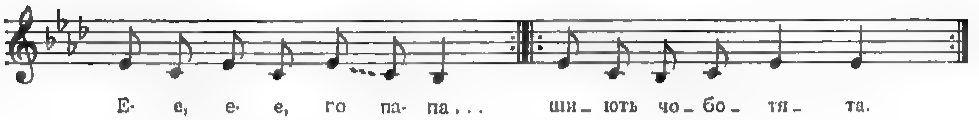

Е-е, е-е, гопа-па,
Та й підемо до попа
Позичати корита.
Нема попа дома —
Поїхав по дрова,
Тільки попенята
Шиють чоботята.

Цап міряв — малії,
Кіт міряв — вузькії,
На Марусю шиті,
Підківки підбиті.
Е-е, люлюсю,
Люлю, люлю, люлю.

252. Люлі, люлі, прилетіли гулі

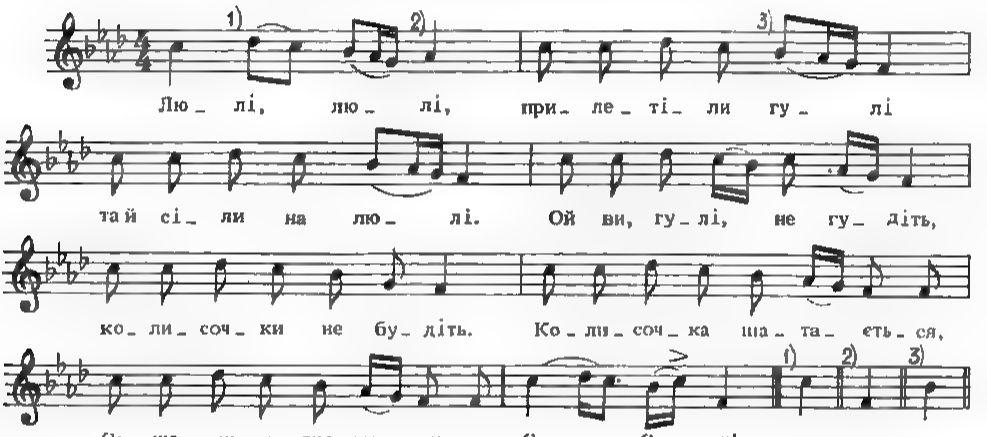

253. Ой люлечки, люлі

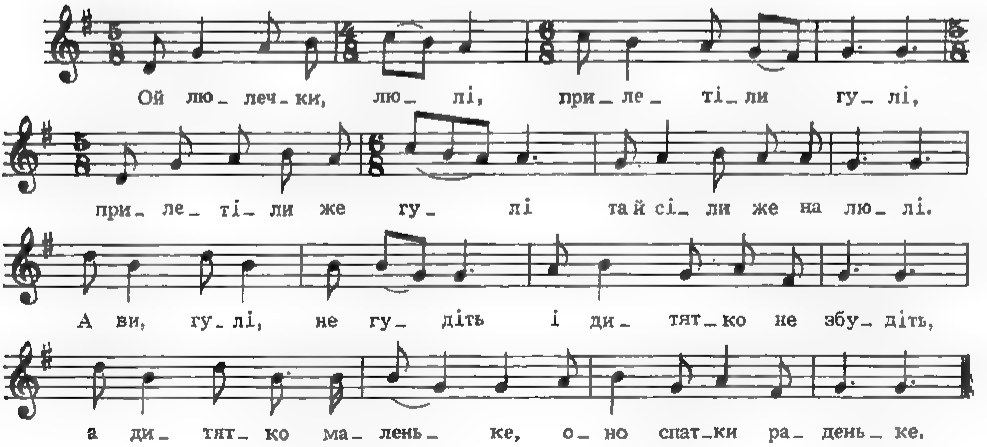

254. ОЙ ЛЮЛЕЧКИ, ЛЮЛІ

Ой люлечки, люлі!
Налинули гулі
Та й сіли на люлі.
А люлечки хить, хить,
А Ваничка спить, спить.

255. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Цитьте, гулі, не гудіте
І Ванюші не збудіте!
Ваня маленький,
Спати раденький.
Ой щоб спало — щастє мало,
Ой щоб росло — не боліло
І серденько не щеміло.

256. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та сіли на люлі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
Ворітечка скрип, скрип,
Мале дитя спить, спить.
Цитьте, гулі, не гудіть,
Мале дитя не будіть,
Бо дитятко маленьке,
Воно спати раденьке;
А дитятко буде спать,
Та не буде плакать.
А, а, а!

257. ПРИЛЕТІЛИ ГОЛУБИ

Прилетіли голуби,
Сіли-впали, загули.
Ой ви, гулі, не гудіть,
Спить дитина — не збудіть.
Не гудіте, голуби,
Не клопочіть голови,
Бо я й сама загуду,
Як в чужий край полину.

258. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Прилетіли гулі
Та й сіли на люлю.
А ви, гулі, не гудіть,
Та по хаті не ходіть,
Платончика не збудіть.
У нас хата маленька
І дитина маленька,
Вона спаточки раденька.

259. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Люлі, люлі, люлі,
Налинули гулі
Та й сіли на люлі.
Цитьте, гулі, не гудіт,
Малих діток не будіт,
Малих діток не будіт
Та й по хаті не ходіт,
Буркотики, не бурчіт.
Буде, гулі, вам гудіть,
Возьміт собі й полетіть,
Возьміт собі й полетіть,
Нишниць Йванці принесіть.
А Ваньочок манесенький,
Він спатки радесенький.
Е-е, е-е, гулі, гулі,
Не ходіт по хаті,
Не збудіт дитяти.

260. А-А-А-А, ЛЮЛІ

А-а-а-а, люлі,
Прилетіли гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
Ой ходіте, гулі,
Ой ходіт до хати
Дитину качати.
А гуля біленька,
Дитина маленька;
Посиплемо пшенички,
Поставимо водички.
Гуля наїться,
Гуля нап'ється,
Здійметься на крильця,
Полетит у садочок
Їсти ягідочок.

261. ОЙ НЕ ЩЕБЕЧИ

Ой не щебечи, (2)
Ти сивий соколочку,
Бо ти ми збудиш (2)
Маленьку дитиночку.

262. ОЙ У САДУ ЗЕЛЕНЕНЬКІМ ПТАШІТА СПІВАЮТ

Ой у саду зеленeнькім пташіта співають,
Ой маленькій дитиночці спатоньки не дають.
Ой пташіта погодую, не будут співати,
А дитина солоденька буде в люлі спати.
Люлю, люлю, дитиночко, спай * у холодочку,
Полетіли пташініта — тихо у садочку.

263. ОЙ НУ, НУ, НУ, НУ, ЛЮЛІ

Ой ну, ну, ну, ну, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Вони сіли, загули,
Спать Галочці не дали.

---

* Спи.

264. АЙ НУ, ЛЮЛІ

Ай ну, люлі,
Налєтєлі гулі
Та й пасєлі в люлі,
Не дають спать дітюні.

265. ОЙ НА, ЛЮЛІ, НАЛЕТІЛИ ГУЛІ

Ой на, люлі, налетіли гулі
Та сіли на люлі,
А ви, гулі, не гудіть,
Та дитини не збудіть,
Бо дитина маленькая,
Спати раденькая.
О[й] хоч і хоче, та не спить,
А ми будем дубцем бить,
Бо треба усе робить,
Черевики шить, на базар носить.
Та й не дуже дорогі,
По чотири золоті,
Та й не піп торгував,
Та й не лях купував,
Та купила пані в золотім жупані.

266. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Налетіли гулі
Да сіли на люлі.
Стали вони воркотати,
Стала дитиночка спати.

267. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі, люлі,
Та налетіли сірі гулі.
Та й посіли вони на воротях
Усі в червоних чоботях.

Та стали гулі воркотати
Та дитиноньку забавляти.

Та стали гулі воркотати,
Дитиноньку присипляти.

А наше дитя буде спати,
Буде спатоньки — не плакати.
Та буде рости — не боліти,
Все доброє розуміти.

268. ЛІТАВ, ЛІТАВ ЧОРНИЙ ШПАК

Літав, літав чорний шпак,
Він зозуленьку шукав.
Баю, баю, баю, бай!
Зозуленька сивокрила
На колисочці сиділа.
Баю, баю, баю, бай!
На колисочці сиділа,
Івашечка все гляділа.
Баю, баю, баю, бай!
Колисочка та скрипить,
Івашечко мій не спить.
Баю, баю, баю, бай!
Івашечко, ти засни,
Нас на улицу й пусти.
Баю, баю, баю, бай!

269. ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

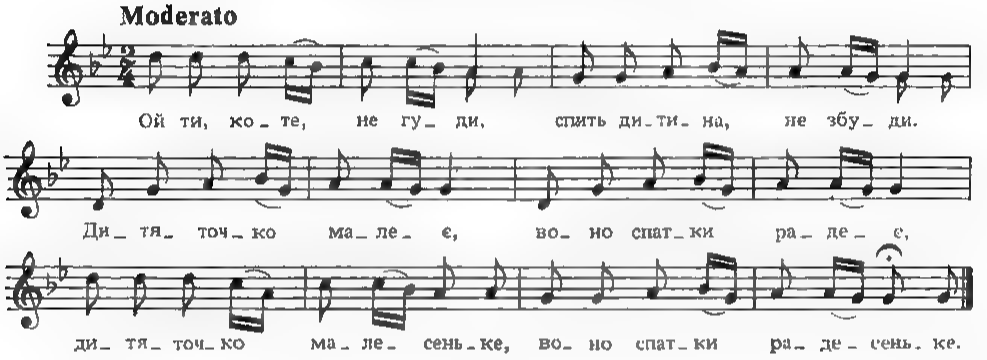

270. ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

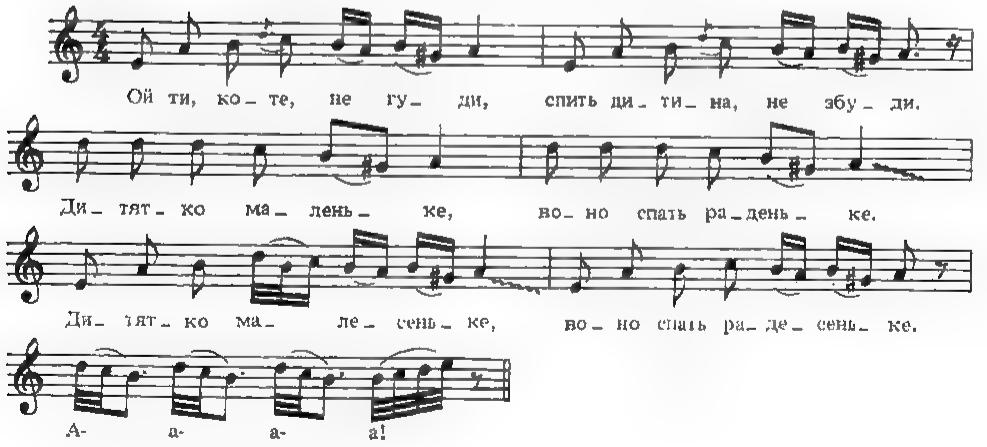

271. КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

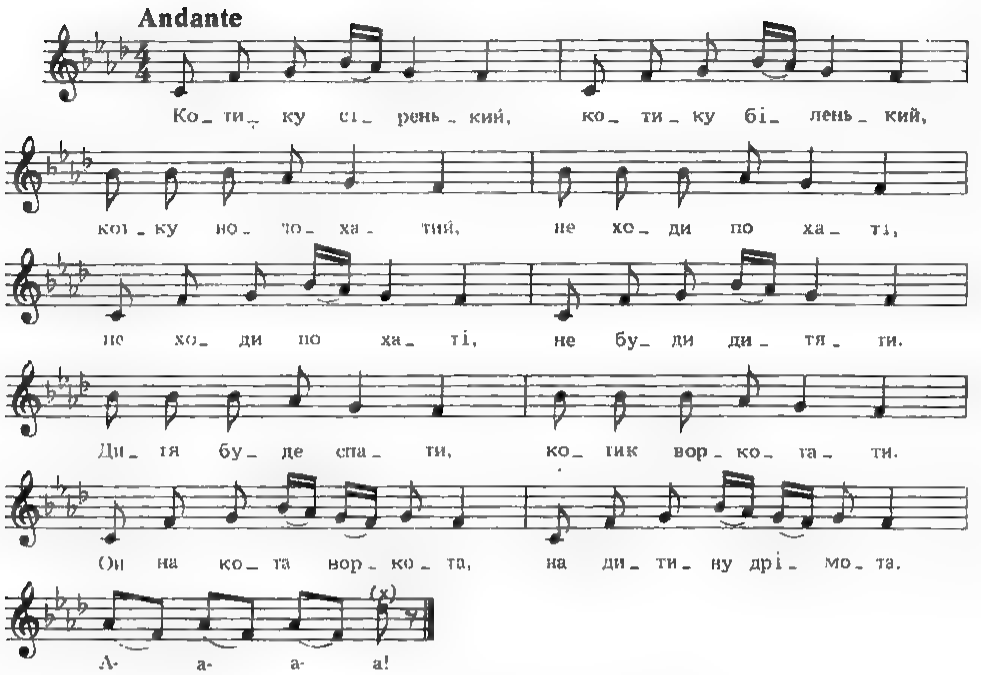

272. КОТЕ СІРИ[Й], КОТЕ БІЛИ[Й]

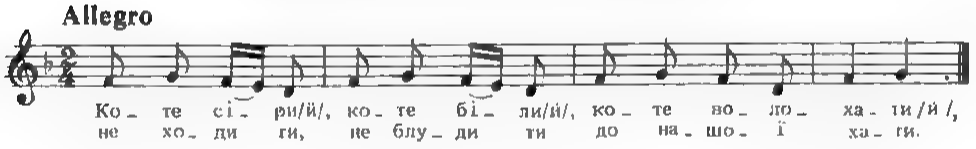

Коте сірий, коте білий,
Коте волохати[й],
Не ходи ти, не блуди ти
До нашої хати.
Бо у нас є лихий пес,
Як ті вкуси, то ти вмреш.

А на кота воркота,
На Гандзюню сон-дрімота.
Піди, коцю, в сім'є,
Наша Гандзя дрім'є.
Піди, коцю, в льон, в льон,
Принеси юй сон, сон.

273. КОТУ СІРИЙ, КОТУ БІЛИЙ

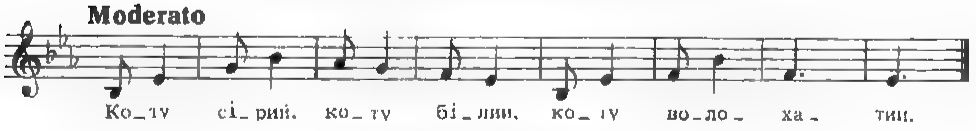

Коту сірий, коту білий,
Коту волохатий,
Не ходи по хаті,

Не будь дитяти.
А в нас діток повен куток
Та ще й закапелок.

274. КОТИК ВОЛОХАТИЙ

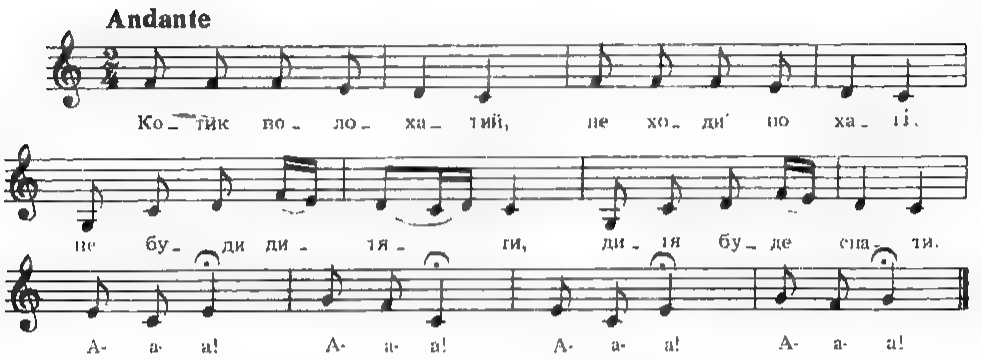

Котик волохатий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти,
Дитя буде спати.
А-а-а! А-а-а!
А-а-а! А-а-а!
Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
— Де будемо ночувати?
— Де хатина тепленькая,
Де дитина маленькая,
Там будемо ночувати,
Мале дитя присипляти.
А-а-а! А-а-а!
Де хатинка тепленькая,
Де Ігорчик малесенький.
А-а-а! А-а-а!
А-а-а! А-а-а!

275. ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

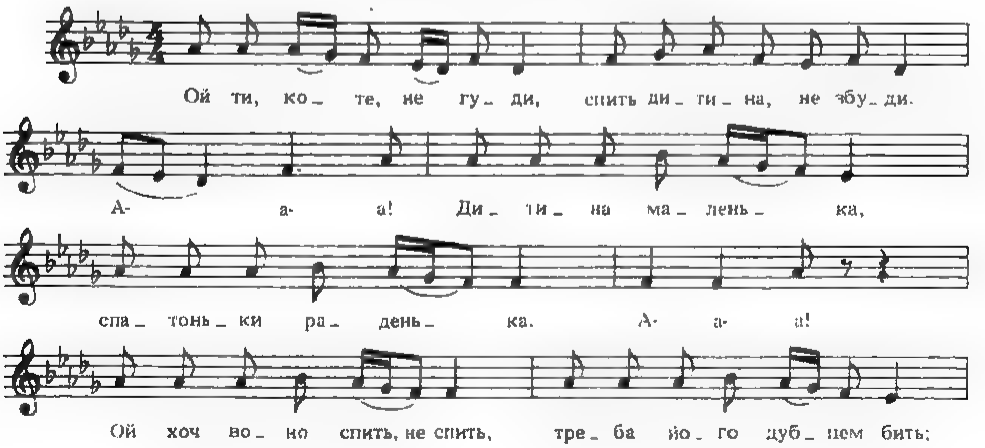

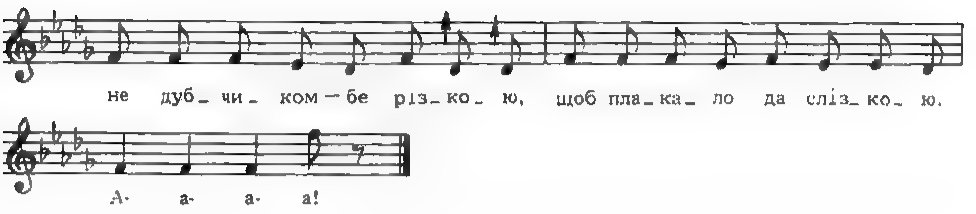

276. ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

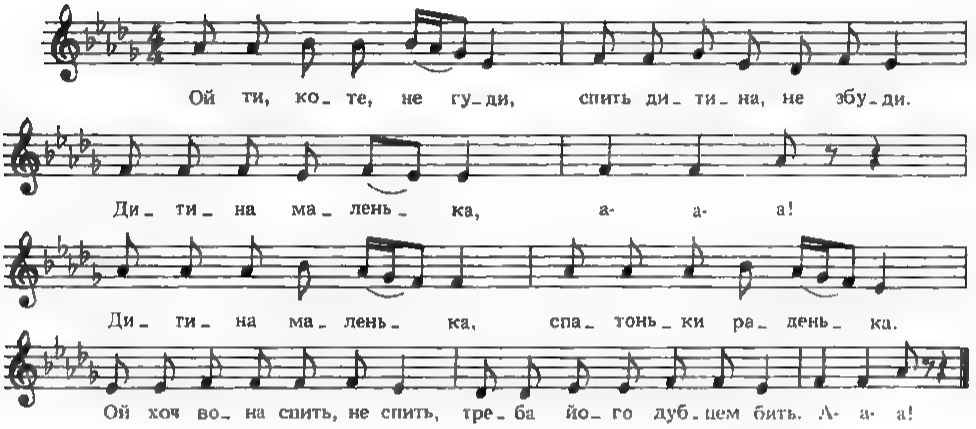

277. ОЙ НЕ ХОДІТЬ, КОТИКИ, КРУГОМ ХАТИ

Ой не ходіть, котики, кругом хати,
Не розбудіте дитяти.
Як збудите, то й осудите,
Маленького Толічка приголубите.

278. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ну, люлі, коте сірий,
Да не ходи по задвір'ю,
Да не ходи коло хати,
Да не ходи, волохатий,
Та не збуди та дитяти;
Мале дитя буде спать,
Йому не горя, не нужди [не]знать.

279. А-А, А-А! КОТОЧОК

А-а, а-а! коточок
Заховався в куточок,
Піймав собі мишку,
Та й зівів у затишку.
Котику сіренький,
Котику біленький,
Котику волохатий!
Не ходи по хаті,
Не буди дитини!
А-а-а-а! котино,
Засни, мала дитино!
Ой на кота вуркота,
На дитину дрімота,
Коток буде вуркотати,
А дитина буде спати.

280. А ТИ, КОТЕ ВОЛОХАТИЙ

А ти, коте волохатий,
Та не ходи коло хати,
Та не розбуди дитяти,
Бо в нас хата тепленька,
В нас дитина маленька,
Вона спатки радесенька.

281. КОТУ, КОТУ ВОЛОХАТИ

Коту, коту волохати,
Да не ходи кругом хати,
Не збуди мого дитяти.
Коту, коту волохати,
Да не ходи кругом хати,
Годі тобі вуркотати,
Дай дитяті мойму спати.

282. КОТУ СІРИЙ, КОТУ БІЛИЙ

Коту сірий, коту білий,
Не ходи по хаті,
Не цокоти чобітками
Й не збуди дитяти.
Воно іще манесеньке
І спатоньки радесеньке.

283. СПИ, МОЙ КАТОК

Спи, мой каток,
Сіренький лабок. А-а-а!
Ой не ходи, котік, па хаті
Да не буди маєго дитяті. А-а-а!

Не ходи, котік, па лавці,
Бо будемо бить па лапці.
А-а, а-а, а-а, а-а, а!
Не ходи, котік, па масту,
Бо будем бить па хвасту. А!
Не ходи, котік, па калодці,
Бо будем бить па галовці. А-а-а!
Не ходи, котік, па палиці,
Бо будем бить па пиці.
А-а, а-а, а-а, а-а, а!
Ой на ката — варкота,
А на маю дитину — сон-дремота,
А-а, а!

284. ОЙ ТИ, КОТЕ ТА СІРАНЕ

Ой ти, коте та сіране,
Та не ходи кругом хати ти заранє,
Да й не буди маленького та дитяти,
Бо в нас дитя да малеє,
Да воно спати та радеє.
Ой щоб воно спало, не плакало,
Ой щоб росло, не боліло,
Йому на серденьку веселіло,
А на голівоньку здоровіло.

285. КОТЕ СІРИЙ, КОТЕ БІЛИЙ

Коте сірий, коте білий,
Коте волохатий,
Не ходи ти коло хати,
А йди коте, ночувати,
Дитя мале колихати.

Бодай спало, не плакало,
Бодай росло, не боліло
І серденько не щеміло...
У косточки — ростушечки,
А в серденько — здоров'ячко.

286. КОТУСЬ СІРИЙ

Котусь сірий,
Котусь білий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Котусь буде воркотать,
А дитина буде спать.

287. ОЙ ТИ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ти, коте сірий,
Ти вимети сіни,
А ти, волохатий,
Біжи кругом хати.
Тільки, котку, не мурчи,
Нам дитини не збуди.
У нас дитина маленька,
Вона спати раденька.
А хоч хоче, та не спить,
Треба кота дубцем бить.
Ой щоб росло, не боліло
І матінки не доїло.
Соньки, дрімки в головоньки,
А ростоньки на костоньки.

288. ОЙ НУ, КОТІВ, КОТІВ ДВА

Ой ну, котів, котів два,
Сірі, білі обидва,
Та сірі, білі, волохаті
Полягали коло хати.
Та не збудіть малого дитяти:
Воно в мене малесеньке,
Воно спати радесеньке.

289. ТИ, КОТОЧОК, НЕ ХОДИ

Ти, коточок, не ходи,
Малої дитини не збуди.
Мале дитя буде спати,
А я буду колихати,
Щастє-долю посилати.
Ростоньки в костоньки,
Здоров'єчко в сердечко,
Добрий розум в головоньку
На малую дитиноньку.
Щоб воно спало, не боліло,
На головоньку здоровіло,
Часто спаточки хотіло.

290. ОЙ НЕ ХОДИ, КОТЕ, КОЛО ГАЮ

Ой не ходи, коте, коло гаю,
Поки я дитятко нагуляю.
Ой не ходи, коте, коло комишу,
Поки я дитятко заколишу.

291. ОЙ ТИ, КОТУ СІРИЙ

Ой ти, коту сірий,
Вимети нам сіни,
А ти, коту рябку,
Та скопай нам грядку,
Ми посієм квіточок
Забавляти діточок.
Коту волохатий,
Та не ходи кругом хати,
Не буди дитяти.
У нас дитя маленьке,
Воно спати раденьке.
Раде спати, та й не спить,
Треба єго дубцем бить,
Як не дубцем — різочкою,
Щоб не плакав слізочкою.
Ой спи, дитя, до полудня,
Поки прийде мати з поля
Та принесе три квіточки:
Одну квітку сонливую,
Другу квітку дрімливую,
Третю квітку щасливую.
А, а, а!

292. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТІВ ДВА

Ой ну, люлі, котів два,
Сіренькі обидва.
Ой ти, коте рябку,
Та вимети хатку,
Ой ти, коте сірий,
Та вимети сіни;
Коте волохатий,
Не ходи біля хати,
А йди, коте, в хатку
Качати дитятко,
Бо у нас дитя маленьке,
Воно спатки раденьке.

293. А-А, А-А, КОТОЧОК

А-а, а-а, коточок,
Сірий, білий, [в]олохатий,
Да не ходи коло хати,
Да не збуди дитяти.
Наше дитя маленьке,
Воно спати раденьке.
Хоть раденьке, да й не спить,
Треба його дубчиком попобить,
А різкою посварить,
Колочами накормить.

294. ОЙ НУ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Ой ну, коте, не гуди,
Бо спить дитя, не збуди.
Бо в нас дитя да маленьке,
Воно спатки да раденьке.
Ой хоч раденьке, так не спить,
Треба його дубцем бить.
Хоч дубцем, дак рускою,
Щоб не плакало слюзкою.

295. А-А-А, КОТІВ ДВА

А-а-а, котів два,
Сірі, білі обидва.
Сірі, білі, волохаті,
Не ходіте коло хати,
Не будіть нашого дитяти.
У нас дитя маленьке,
Воно спати раденьке.
Хоть раденьке, да не спить,
Треба його дубцем бить.
А хоч треба, та не б'єм.
Малюсеньке — жалуєм.

296. ОЙ КОТЕ, КОТОЧКУ

Ой коте, коточку,
Посидь у садочку,
Не займай лозину,
Не збуди дитину.
А-а-а.

297. ОЙ НУ, БАЮ, БАЮ

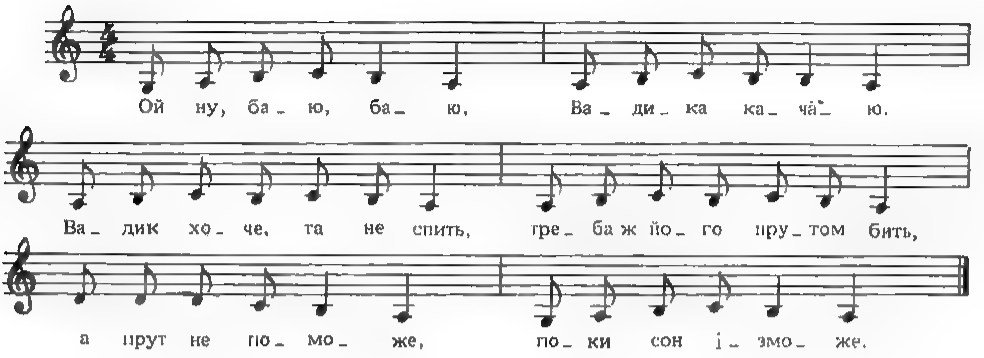

298. ОЙ НУ, БАЮ, БАЮ

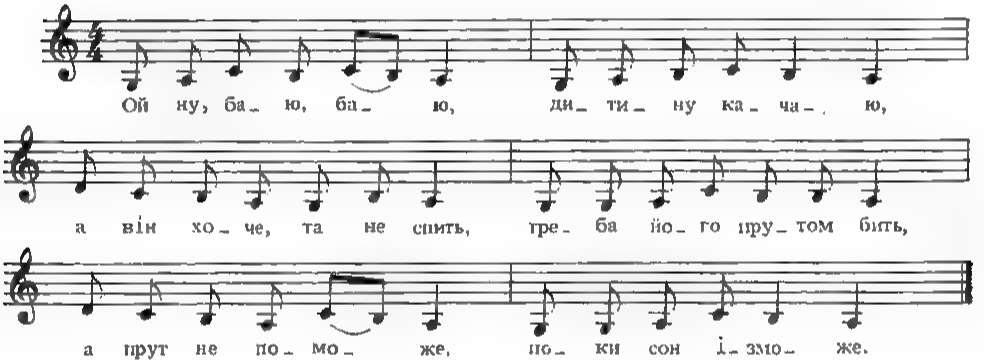

299. А, А, КОТЕ

А, а, коте!
Дитина спать хоче.
Ой хоть хоче, да не спить,
Треба кота дубцем бить.

300. А! А! ЛЮЛІ, СПИТЬ

А! А! Люлі, спить,
Треба Гришу дубцем бить,
Не дубчиком, берізкою,
Щоб він плакав слізкою.

301. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі
Да люлечки,
Шовковії да вервечки,
Колисочка да новая,
Дитиночка да малая.
А я буду колихать,
Воно буде спать.
Колишу і колишу,
А воно й не спить,
Треба його дубчиком бить.
Не дубчиком, а різкою,
Щоб не плакало слізочкою.

302. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, БАЙ

Ой люлі, люлі, бай,
Не ходи до нас, бабай,
До нашої хати
Толічку пугати.
Бо в нас Толя маленький,
А він спати раденький.
Хоче спатки, та не спить,
Дайте кнутик, будем бить.

303. ОЙ ПЛАЧЕ ДИТЯ, НЕ СПИТЬ

Ой плаче дитя, не спить,
Треба його дубцем бить;
Ой не дубцем — дубиною,
Червоною лозиною.

304. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТЬ

Ой ну, люлі, дитя, спать!
А я буду колихать.
Колихаю, та й не спить,
Дайте дубця, буду бить.
З високої дубини,
З червоної калини
Для малої дитини.

305. ОЙ КІТ-ВОРКІТ ВОРКОЧЕ

Ой кіт-воркіт воркоче,
Мале дитя спати хоче.
Воно хоче, та й не спить,
Подайте дубця, будем бить!

306. ОЙ ЛЮЛІ, МАЛЕ, СПАТИ

Ой люлі, мале, спати,
Я буду колихати,
Не будеш спати, буду бити.

Буду бити дубчиком і лозинкою,
Щасливою дубинкою,
Щоб росло, не боліло,
Коло сердечка здоровіло.

Пожену я телята за копи,
А там паші по боки.
Ой пасіться, ви, телята,
Щоб гуляли наші хлоп'ята.

307. ОЙ ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТЬ

Ой люлі, дитя, спать!
Ой хоч хоче, то не спить,
Треба його дубцем бить.
Як не дубцем, то різкою,
Зеленою берізкою.
Як не берізкою, то дубиною,
Щоб була дитина людиною.

308. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі,
Ой ви, гулі, не гудіть,
Дитиноньки не будіть,—
В нас вона маленька,
Спати раденька.

Хоче спати, та й не спить,
Дайте прута, будем бить.
Будем бить, вибивать,
На мороз викидать,
А з морозу в хату брать
Та у люлі колихать.

309. ОЙ НУ, КОТЕ ВОЛОХАТИЙ

Ой ну, коте волохатий,
Да не ходи коло хати,
Да не збуди ти дитяти.
Дитиночка маленька,
Вона спати раденька.

Ой хоч хоче, да не спить,
Треба її дубцем бить,
А не дубцем — різкою,
Ремінною пужкою.
Ой ну, люлі, люлі, люлі!

310. ОЙ ТИ, КОТЕ ТА СІРМАНЕ

Ой ти, коте та сірмане,
Прийди до нас та зарані
До нашої хати дитя колихати.
В нас дитя маленьке,
Спатоньки раденьке.
Ой хоч хоче, та й не спить,

Треба його дубчиком бить.
Дубчиком, дубчиком помаленьку,
Щоб воно спало та тихенько,
Щоб воно спало, не плакало,
Дрібних слізок не теряло,
Щастя-долю мало.

311. ХОЧЕ ДИТЯ, ТА НЕ СПИТЬ

Хоче дитя, та не спить,
Треба його дубцем бить,
Щоб спало, не плакало,
Щоб росло, не боліло,
Батька й матері не сушило.

312. ОЙ НУ-НУ-НУ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну-ну-ну, люлечки,
Шовковії вервечки,
Золотії бильця,
Колишу, колишу чорнобривця.
Колишу, колишу, да й не спить,
Треба його дубцем бить,
А різкою посварить.
А-а-а!

313. ОЙ ХОДИЛА ЧАЄЧКА ПО КОМИШУ

Ой ходила чаєчка по комишу,
А я свого Толіка заколишу.
Колишу я, ворушу я, а Толя не спить,
Треба Толю лозинкою бить.
Як лозинка не поможе,
Тоді Толю сон ізможе.

314. Е, Е, ЛЮЛИНО

Е, е, люлино!
Засни, мала дитино!
Як не будеш спати,
Бросю колихати.

315. ОЙ СПИ, СИНУ, БО ДІДИ ЙДУТЬ

Ой спи, сину, бо діди йдуть,
Вони тебе в торбу візьмуть.
Візьмуть тебе у торбину
Та й занесуть у кропиву.

Ти в кропиву попаришся
І з дідами посваришся.
Ой спи, сину, люлі, люлі!

316. БАЮ, БАЮ, ДІТОК КОЛИХАЮ

Баю, баю, діток колихаю,
Діток заколихаю, сама піду погуляю.
Баєньки, баю, колотушок надаю,
Колотушок двадцять п'ять,
А діточки будуть спать.

317. БАЮ, БАІ, БАІ, БАЙ

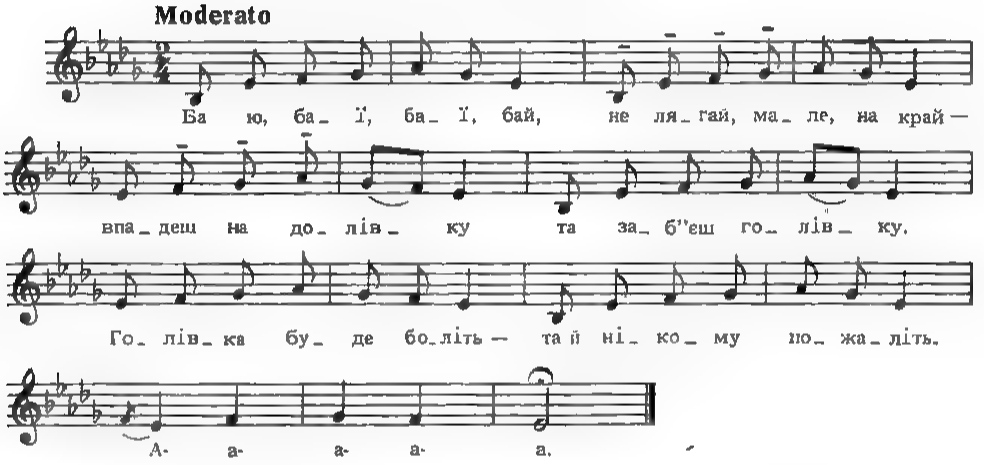

318. БАЮ, БАЮ, БАЮ

Баю, баю, баю,
Не лягай скраю,
Бо з краєчку упадеш,
Собі носа розіб'єш.
Цить, не плач,
Спечем калач,
Медом помажем,
Тобі покажем,
А самі з'їмо.

319. ОЙ БАЙ, БАЮ, БАЮ

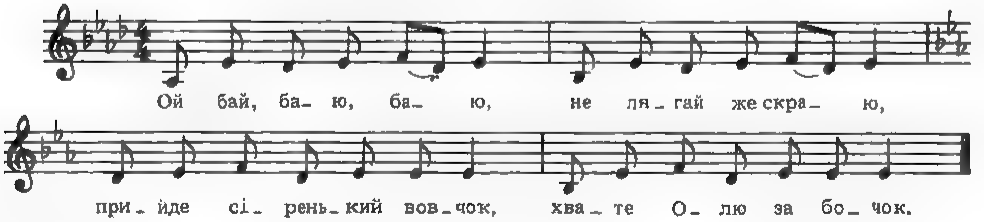

320. БАЙ-БАЙ, БАЮ-БАЙ

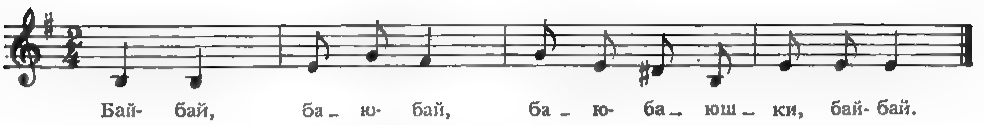

Бай-бай, баю-бай,
Баю-баюшки, бай-бай,
Не ходи сюди, бабай,
Мою доцю не пужай.

321. ОЙ БАЙ, БАЮ, БАЙ

Ой бай, баю, бай!
Не ходи до нас, бабай!
Я тому бабаю
Калатушок надаю.

322. ОЙ НУ-НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, БАЙ

Ой ну-ну, люлі, люлі, бай,
Засни, сіренький бабай,
Наших діток не лякай,
Бо вони маненькі
Та спатки раденькі.

323. ОЙ НА КОТА ВОРКОТА

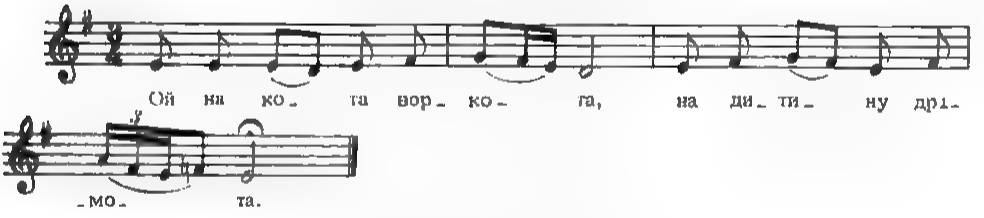

Ой на кота воркота,
На дитину дрімота;
Як буде кіт воркотати,
То дитина буде спати.

324. А, А, КОТИНО

А, а, котино!
Засни, мала дитино!
Ой на кота воркота,
На дитину дрімота!

Ой на кота все лихо,
Ти, дитино, спи тихо!
Ой кіт буде воркотати,
Дитиночка буде спати!

325. ОЙ НА КОТА ВОРКОТА

Ой на кота воркота,
На дитину дрімота.
Ой на кота все лихо,
Ти, дитино, спи тихо.

Ой щоб спало, щастя мало!
Ой щоб росло, не боліло
Головонька й усе тіло,
Отця й неньки не сушило!

326. А, А, А, НА КОТА ВОРКОТА

А, а, а, на кота воркота,
На дитину дрімота.
А кіт буде варчіти,
А дитина мовчіти.

327. КОТЕ, КОТЕ-БУРКОТЕ

Коте, коте-буркоте,
На Толіка сон-дрімоти,
На котика усе лихо,
А ти, Толічок, спи тихо.

328. А-А, А-А! НА КОТА

А-а, а-а! На кота,
На дитину дрімота.
Котик буде мишку йняти,
Дитинонька буде спати.

329. ОЙ НА КОТА ВОРКОТА

Ой на кота воркота,
На дитину дрімота.
Та ой кіт-воркіт
На колодку скік,
З колодочки на торжок,
Купив собі пиріжок.

330. ОЙ КІТ ВОРКНЕ

Ой кіт воркне,
То й дитинка вмовкне.
Ой кіт воркоче,
Дитинка спать хоче.
Ой кіт лясне,
То й дитинка засне.
Воно хоче, та й не спить,
Треба котка дубцем бить,
Не дубчиком, різочками,
Щоб не плакало слізочками.

Ой на кота воркота,
На дитину дрімота,
Ой на кота усе лихо,
Дитиночко, засни тихо.
Ой на кота пуги,
Скачи, котку, в луги
По червону калину —
Забавляти дитину,
По червону калиноньку —
Забавляти дитиноньку.

331. БАЙ-БАЙ, БАЙ, БАЙ, БАЙ

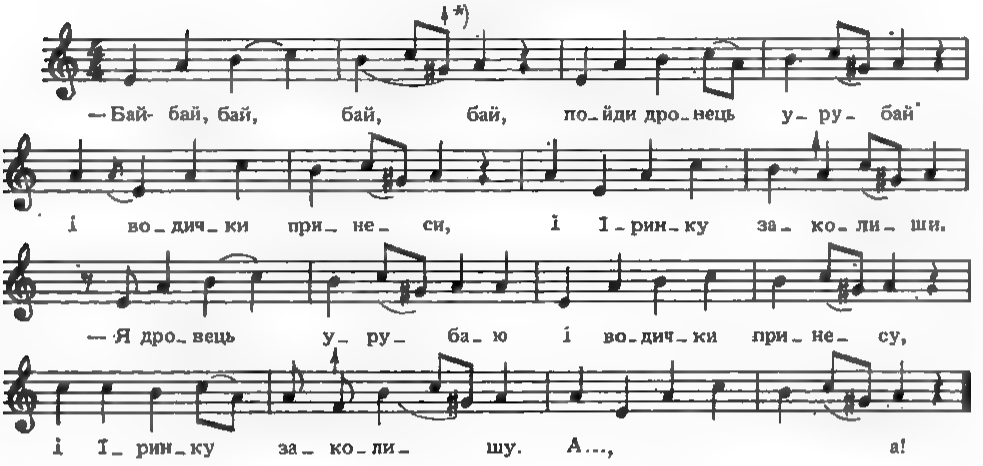

332. ОЙ ВИ ЧОРНІ КОТОЧКИ

Ой ви, чорнії коточки,
Ви прийдіть ночувати,
Нашу Маню гойдати.

333. ХОДИТЬ КОТКО ПО ПЛОТКУ

Ходить котко по плотку
В червоному чоботку.
Іди, котко, до хати,
Будеш [Ромця] колихати.
Гойдашки, гойдашки,
Пішов кицька по пташки,
Кицька пташок принесе,
Синок ручкою потрясе.

334. ОЙ ТИ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ти, коте сірий,
Та вимéти сіни,
А ти, кошенятко,
Колиши дитятко.

335. ОЙ ТИ, КОТИК, ВУРЧИ, ВУРЧИ

Ой ти, котик, вурчи, вурчи,
А ти, Васько, мовчи, мовчи.
Ой ти, котко сірий, білий,
Не ходи коло сіней,
А ходи коло хати,
Ходи Васька колихати.
Ішов котко під грушечку,
Знайшов собі подушечку.
Ой тра котка бити, бити,
З його шкурочку злупити.
Під Васька підослати,
Щоб було м'якенько спати.

336. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Ой ти, кицю моруга,
Ходи до нас і друга,
До нашої хати
Колихати дитяти;
А в нас хата тепленька,
Дитина маленька
І спаточки раденька.

337. А-А-А-А-А-А-А! ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТІВ ДВА

А-а-а-а-а-а-а!
Ой ну-ну-ну, котів два,
Вони сірі обидва.
Ходіть до нас ночувать
І дитини колихать.
В нас дитина маленька,
Вона спати раденька.
А як схоче, то й не спить,
Будем її дубцем бить.
Тоненькими [різочками],
Щоб плакало слізоньками.
А-а-а-а-а-а-а!

338. ОЙ КОТИКУ, КОТЕ НАШ

Ой котику, коте наш,
Ходи, котику, до нас,
До нашої хатини
Колихати дитини.
А в нас хата тепленька
І дитина маненька,
Вона спатки раденька;
І спатки хочет, та й
не спить,
І треба її прутом бить.
І щоб воно спало,
І здоровеньке встало,
І щастя й долю мало;
І щоб спало й і росло,
І на вуличку ішло.
І пошли, боже, сонки
З чужої сторонки
І дитиці й у головки.

339. Е-Е, Е-Е, КОТОЧОК

Е-е, е-е, коточок!
Ходи до нас ночувать
І дитину колихать.
Будем котка бить,
Щоб не вчився так робить.
Бийте кота в губи,
Щоб не просив буби.
Бийте кота в лапи,
Щоб не просив папи.
За що єго дурно бить?
Котко буде молотить.
— Котко сірий,
Та вимети сіни.
— Хоть вимету, та не я —
Єсть у мене кошеня.

340. КОТЕ СІРИЙ

Коте сірий,
Коте білий,
Коте волохатий,
Да ходи до хати
Дитинойки колихати.
Дамо тобі папи
Да у твої лапи,
Дамо тобі сала,
Щоб дитина спала.
Будем бити по лапках,
Щоб не ходив по лавках,
Щоб не скидав кружечків,
Щоб не з'їдав вершечків.

341. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТКИ ДВА

Ой ну, люлі, котки два,
Ходіть до нас обидва,
До нашої хатини
Колихати дитини.
Бо в нас дитя маленьке,
Воно спати раденьке.
А щоб спало, щастя мало,
Щоб виросло, не боліло
На головку, на все тіло.

342. ОЙ ТИ, КОТИКУ-БРАТИКУ

Ой ти, котику-братику,
Іди в нашу хатку,
А в нас хатка тепленька,
Дитина маленька.

Ой ти, котику сірий,
Якби такий другий,
То й була вас пара,
Щоб дитина спала.
Щоб ти спало,
Щастя мало,
Щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло,
Батькові-неньці не надоїло.

343. КОТУ СІРИЙ, КОТУ БІЛИЙ

Коту сірий, коту білий,
Прийди, коту, ночувать,
Прийди дитятко качать!
Я тобі, воркоту,
За роботу заплачу:
Дам кусок пирога
І кушин молока.

344. ОЙ ТИ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ти, коте сірий,
Та вимети сіни;
А ти, кішко, не ворчи,
Піди сміття одимчи.
А ти, коте муругий,
Прийди до нас ще й другий,
До нашої хати
Діток колихати.

У нас хата тепленька
І дитина маленька,
Вона спати раденька.
А щоб спало, не плакало,
А щоб росло, як з води йшло,
А щоб росло, не боліло
І в головці розум міло *.

345. ОЙ НУ, ОЙ НУ, КОТОЧОК

Ой ну, ой ну, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай діточок.
Нехай дітки гуляють
І квіточки збирають.
Нехай дітки вінки в'ють
Да Галочці на голівку
кладуть.
Ой ну, коте сірий,
Вимети хату й сіни,
Та поїдеш у хижку,
Та піймаєш мишку,
Та вкинеш у колиску.
Мишка буде грати,
А Галя буде спати.
Ой ну, коте сірий,
Та поїдем по сіно —
Ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти.
Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Прийшов котик витягати,
Витіг кицю за вухо
Та й положив, де сухо.
— Лежи, киця, весела,
Поїдем скоро в села.

346. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

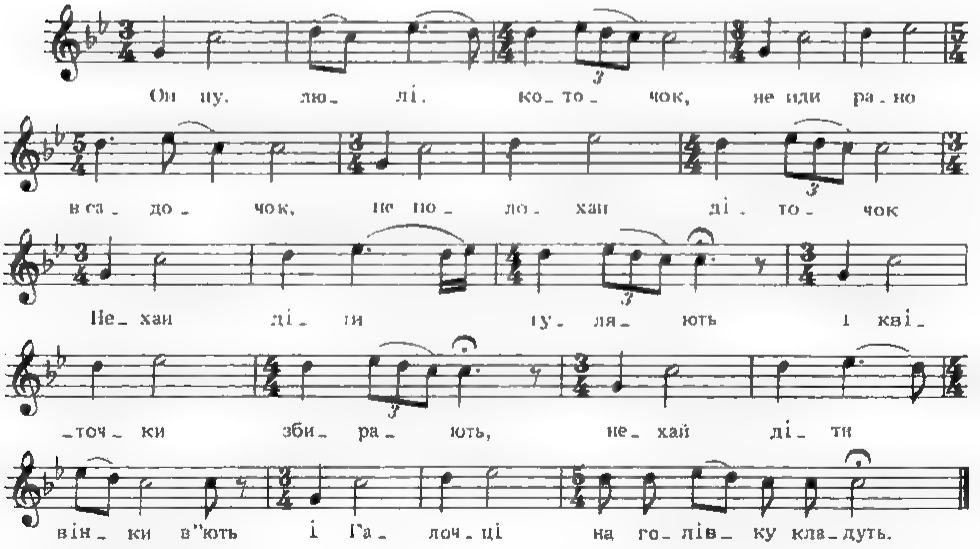

* Іміло, мало.

347. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

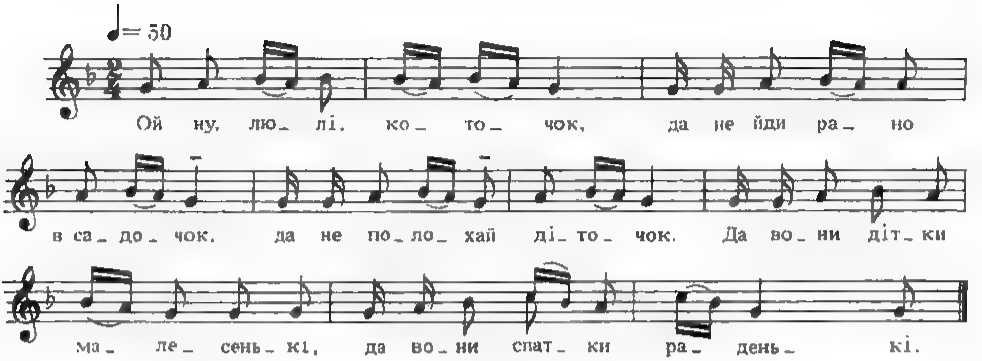

348. ОЙ НУ, КОТИК, КОТОЧОК

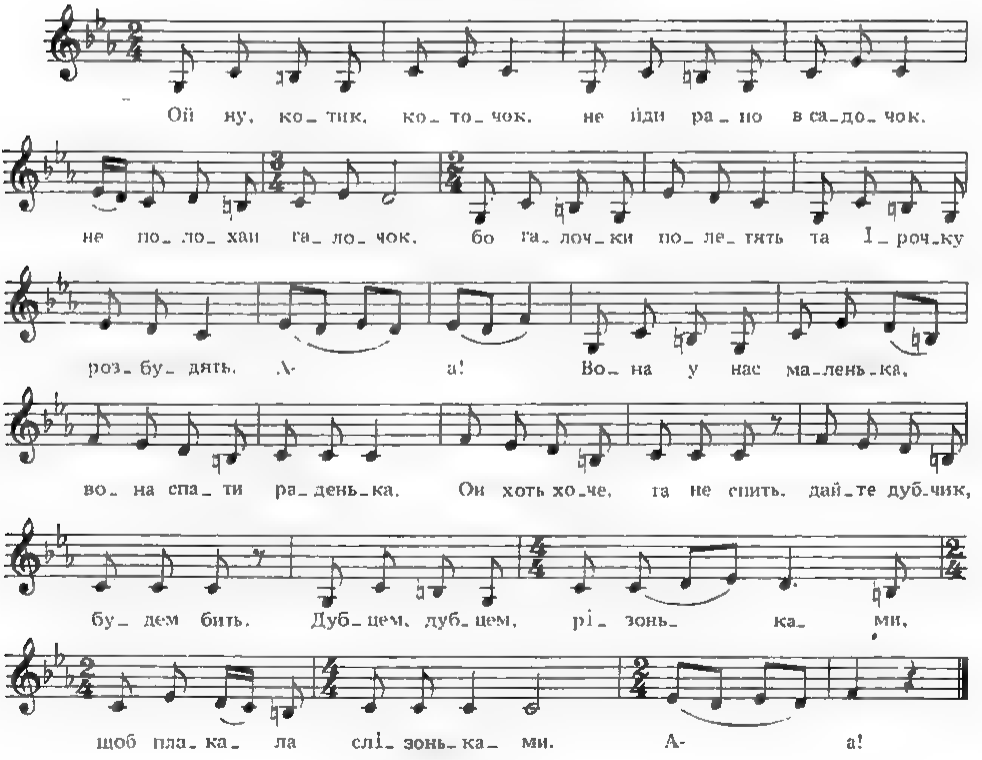

349. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

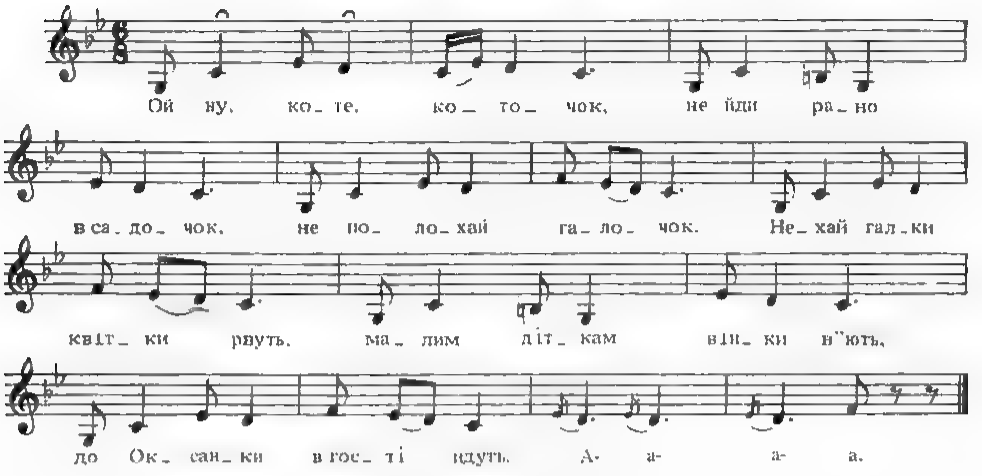

350. А-А-А, А-А-А, КОТОЧОК

А-а-а, а-а-а, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок.
Нехай зов'ють віночок
Та з руточки, із м'яточки
Йа дитині до шапочки.

351. КОТОЧОК, НЕ ЙДИ РАНО В САДОЧОК

Коточок, не йди рано в садочок,
Не полохай галочок.
Нехай галки літають,
Руту, м'яту щипають
Та віночки сплітають —
То з руточки, то з м'яточки,
З червоного шовку
Та дитині на головку.

352. А-А-А-А-А, КОТОЧОК

А-а-а-а-а, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок.
Нехай галки вінки в'ють,
А дитині спать дають.

353. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Люлі, люлі, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок.
Нехай зів'ють віночок
Із руточки, із м'яточки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного василечку.
А-а-а-а-а!

354. АНУ, КОТИ, КОТІВ ДВА

Ану, коти, котів два,
Сірі, білі обидва,
Ідіть до нас ночувать
І дитини колихать.
Не йдіть рано у садок,
Не полохайте галок.
Нехай галки квітки рвуть,
Малім дітям вінки в'ють.

355. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ну, коте, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок,
Нехай зов'ють віночок.
Чужим діткам продає,
А нашій дитиночці так дає.

356. А, А, КОТОЧОК

А, а, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок,
Не розбужай діточок.
Хай галочки вінок в'ють,
А діточкам сон несуть.
А росточки в косточки,
Сонки-дрімки в головочки,
Розум в мозочки.

357. ОЙ НУ, НУ, НУ, КОТОЧОК

Ой ну, ну, ну, коточок,
Не йди рано в лісочок,
Не полохай галочок.
Нехай галки вінки в'ють
З хрещатого барвінку
Та Одарці на квітку.
Одна квітка сонлива,
А другая дремлива,
А третяя щаслива,
Та щоб спала дитина.

358. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок,
Не полохай діточок;
Малі дітки будуть спати,
А я буду колихати.

359. ОЙ ТИ, КОТУ, КОТОЧОК

Ой ти, коту, коточок,
Не йди рано в садочок,
Та й не пужай галочок,
Бо галочки іспугнуться,
Мені спатки не дадуть.

360. ОЙ ТИ, КОТЕ-КОТОЧОК

Ой ти, коте-коточок,
Не ходи рано в садочок
Да не полохай дівочок.
Да нехай дов'ють [віночок]
Із рутаньки, із м'ятоньки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного василечку.
Ой спи, дитя, до обіда
Да поки мати з міста
прийде,
Да принесе три квіточки:
Ой первую зрослівую,
А другую сонливую,
А третюю щасливую.
Ой щоб спало, щастя мало,
Ой щоб росло, не боліло,
На серденьку здоровіло.
Соньки-дрімки в колисоньки,
Добрий розум в головоньки,
А росточки в косточки,
Здоров'єчко в сердечко,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусеньки,
А в рученьки ладусеньки.

361. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТАРУ

Ой ти, коте, котару,
Не йди в нашу кошару,
Не полохай товару
Та не пужай овечок,
Та не буди діточок.
В нас діточки маленькі,
Вони спати раденькі.
А! а! а!

362. ОЙ ТИ, КОТУ ВОЛОХАТИЙ

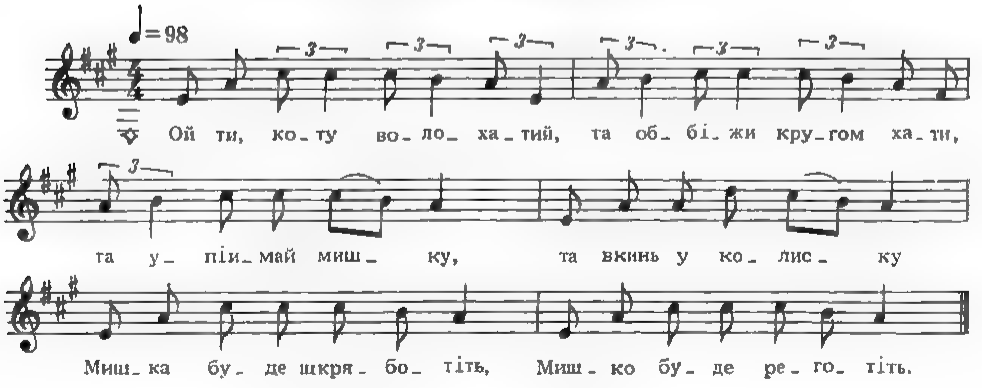

363. КОТЕ, КОТАРЮ

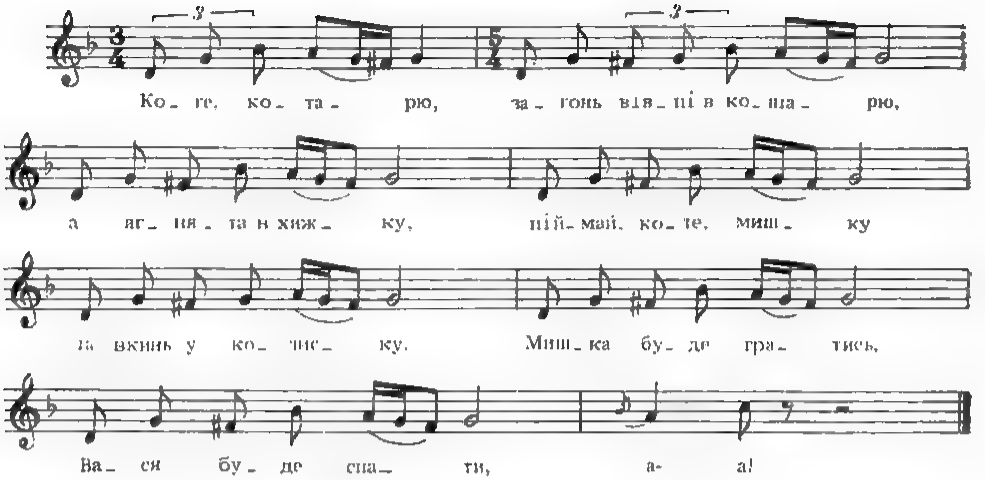

364. ОЙ ТИ, КІТ-ВОРКІТ

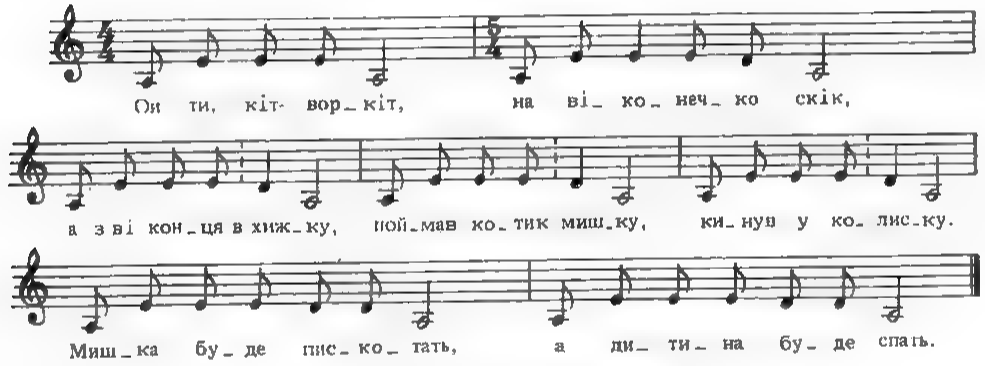

365. ОЙ ТИ, КОТУ ВОЛОХАТИЙ

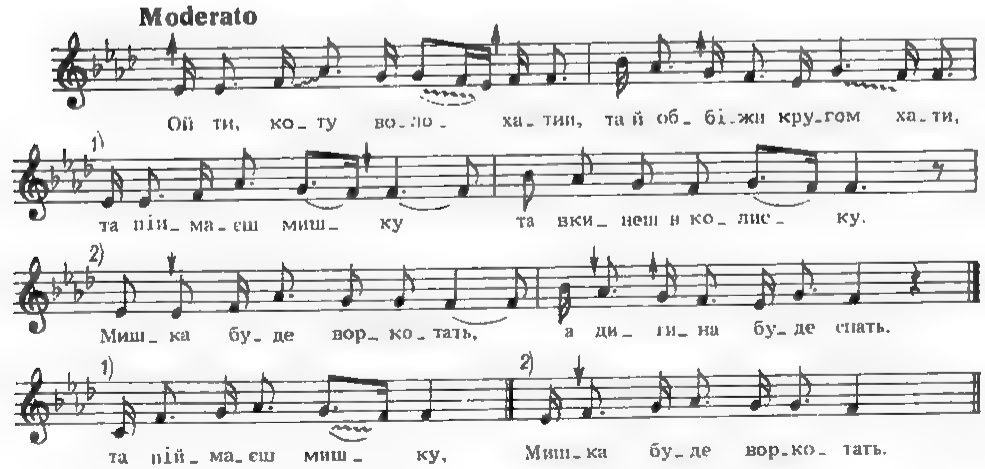

366. ОЙ НУ, КОТУ СІРИЙ

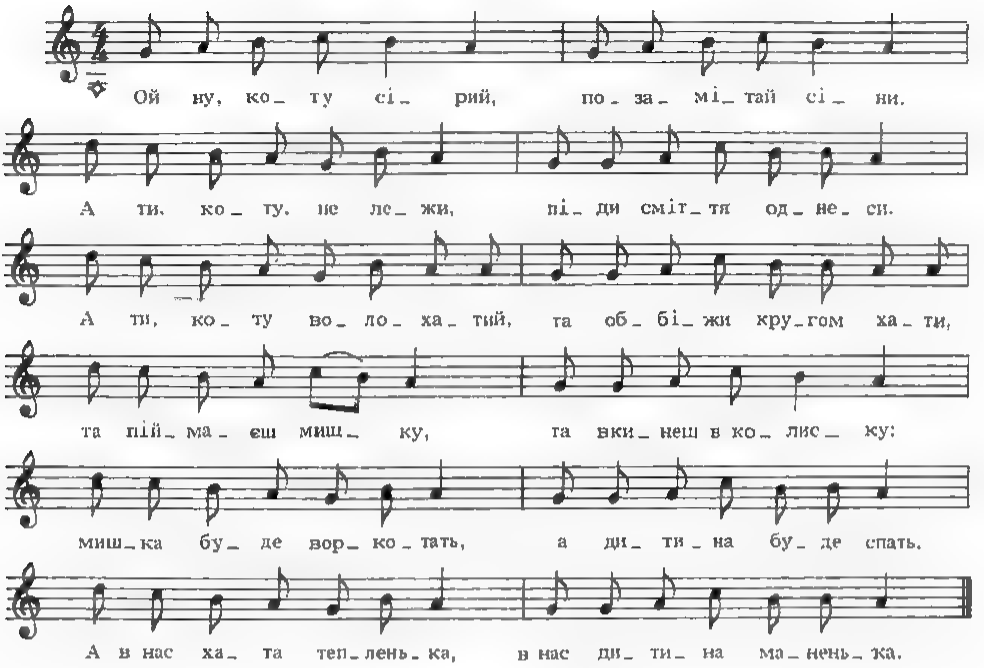

367. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Да на віконечко скік,
А з віконця в хижку,
Піймав котик мишку,
Кинув у колиску.
Мишка буде грати,
Котик воркотати;
Дитя буде спати
І щастячко мати!

368. ОЙ НУ, КОТУ, КОТАРЮ

Ой ну, коту, котарю,
Не йди в нашу кошару,
Піди, коту, в хижку,
Піймай, коту, мишку.
Мишка буде грати,
А Лесюта спати,
Мишка перестане,
А Лесюта встане.

369. ОЙ ТИ, КОТУ СІРИЙ

Ой ти, коту сірий.
Та вимети сіни,
А ти, коту-рябку,
Та вимети хатку.
Коту волохатий,
Біжи кругом хати
Та піймай ти мишку,
Укинь у колиску.
Мишка буде пищать,
А дитятко буде спать.

370. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок,
Заховався в куточок
Та поймав мишку,
Укинув в колиску.
Мишка буде грати,
А дитинка спати.

371. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧКУ

Ой ну, люлі, коточку,
Та не сиди в куточку.
Піймай собі мишку
Та ходи в колиску!
Мишка буде грати,
Котик танцювати,
А дитина спати.

372. ОЙ ТИ, КОТУ СІРИЙ

Ой ти, коту сірий,
Та вимети сіни,
Піди, коту, в хижку
Та піймай нам мишку,
Та вкинь у колиску.
Мишка буде грати,
А дитина спати.
Мишка буде пищати,
А дитятко мовчати.
Мишка буде «пись-пись»,
А дитятко спить, спить.

373. ХОДИВ КОТКО ПО ДВОРУ

Ходив котко по двору,
Косив хвостом лободу
Та викосив мишку,
Та вкинув у колиску.
Мишка буде пищати,
А дитина буде спати.

374. ОЙ ТИ, КОТКУ-ВОРКОТКУ

Ой ти, котку-воркотку,
Біжи, котку, в хижку,
Піймай, котку, мишку.
Мишка буде пискотіти,
Дитинка буде спать хотіти.
Хоче спать, та й не спить,
Дайте дубця, будем бить,
Дайте тоненького,
Будем бить дитину маленького!

375. А ТИ, КОТЕ СІРИЙ

А ти, коте сірий,
Та вимети сіни,
Та піймай мишку,
Та пусти в колиску.
Мишка буде грати,
Коток воркотати,
Дитиночка буде спати,
А я буду колихати.

А щоб спало, щастя мало,
А щоб росло, не кричало,
А щоб росло, не боліло,
На животик не хворіло,
На серденьку здоровіло.
Щоб рісточки у кісточки,
Розум добрий в головочку.
А, а!

376. ОЙ НУ, КОТУ, КОТИНА

Ой ну, коту, котина!
Засни, мала дитина!
Коте волохатий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти!
Дитятко маленьке,
Воно спати раденьке.
Ой ну, коту рудку,
Вимети хатку!
А ти, коту сірий,
Вимети сіни!
Та піймай мишку,
Та вкинь у колиску;
Мишка буде грати,
А мала дитина спати.

377. А-А, КОТОЧОК

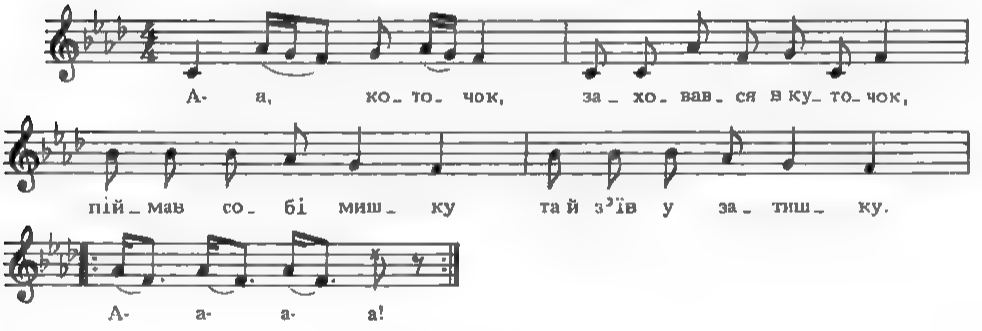

378. А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а, котки два,
Сірий, білий обидва,
По капусті ходили,
Ляльку в хустці носили.

Котку-братку,
Дай нам ляльку
Для Оксанки
На забавку.

379. А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а, котки два,
Сірі, білі обидва,
Просяться до хати

Хочуть Галю взяти.
А ми Галю не дамо,
Бо ми Галю глядимо.

380. А-А-А-А! КОТІВ ДВА

А-а-а-а! Котів два,
Сірі, білі обидва.
А третього немає,
Бо дитина дрімає.
Бігають коло хати,
Хтят дитину колисати.

381. А-А! КОТКИ ДВА

А-а! Котки два,
Шари-бури обидва;
По покою літали
І дитину лапали.

382. ПІШОВ КОТІК У ЛІСОК

Пішов котік у лісок,
Найшов котік поясок,
За люлечку прив'язав
Та дитину покачав.

383. ХОДИТЬ КОТИК ПО ДВОРУ

Ходить котик по двору
Та збирає солому.
Та збирає солому
Дітяткові в голову.
А дітятко буде спать,
Котик буде колихать.

384. ОЙ КОТИКУ, КОТКУ

Ой котику, котку,
Сідай на колодку
Та пошиємо Шурі сорочку.
А Шура маленький
Та спати раденький.
А-а-а, баюшки-баю.

385. А-А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а-а, котки два,
Шарі-бурі обидва.
Один пішов на миші,
Другий Юру колише.
Що ж ви, котки, зробили,
Що ви Юру збудили.
Ни-ни, ни-ни, ни-ни,
Пішли діти по малини.
А малини не зродили,
Наші діти поблудили.

386. А-А-А, КОТКИ ДВА

А-а-а, котки два,
Шарі-бурі обидва.
Єден пішов на мишки,
Другий варит галушки.

387. КІТ-ВОРКІТ

Кіт-воркіт
Та з віконечка скік,
А з вікопця додолу,
У зелену дуброву.
А дібровонька шумить,
Наше мале дитя спить.

388. БАЮ, БАЮ, МАЛЕНЬКИЙ СИНОЧКУ, СПАТИ

Баю, баю, маленький синочку, спати,
Я позву котика тебе заколихати.
А котик колихає,
До синочка розмовляє:
— Ой маленький мамин синочку,
Ой заспи ж ти хоч цюю ночечку.
Ой не ходи ж ти, сірий вовче,
Ой не ходи ти біля хати,
Не перебивай ти малесенькому спати.
Ой сива ж ти зозуле,
Ой не кричи ж ти в садочку,
Бо маленький Іванючко
Буде спати в холодочку.

389. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

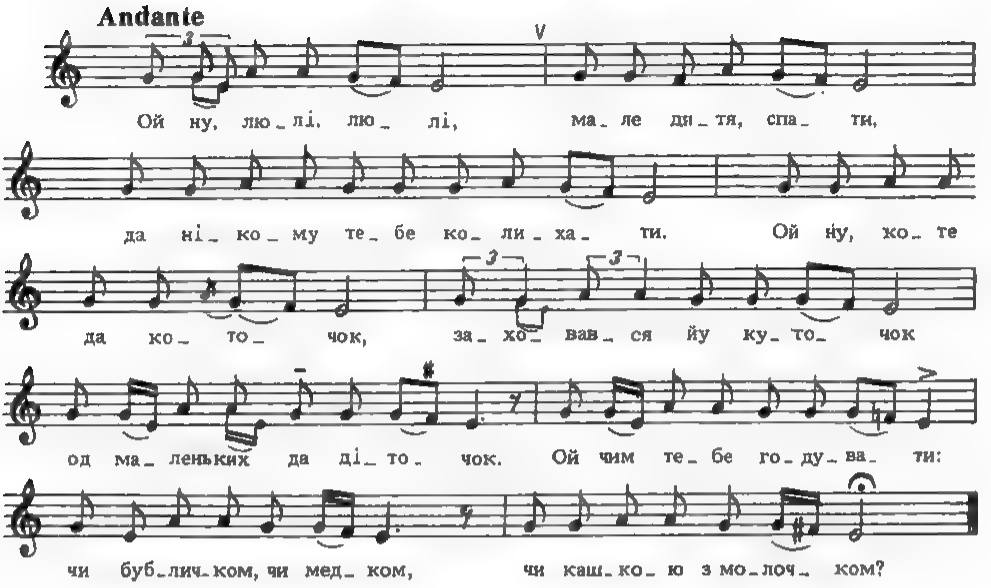

390. ОЙ НУ, КОТУ, КОТОЧОК

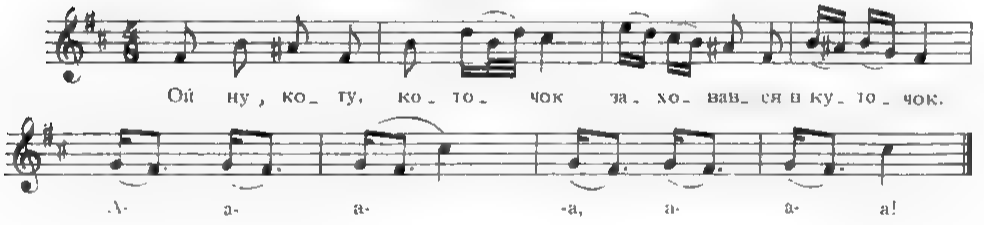

Ой ну, коту, коточок,
Заховався в куточок,
А-а-а-а!
Заховався в куточок,
Тільки видно хвосточок.
А-а-а-а!
Тільки видно хвосточок,
Та й лякає діточок.
А-а-а-а!
Катя котика піймала
Та й почала бити.
А-а-а-а!
— Не вчись, коту, лякати,
А вчися робити.
А-а-а-а!

391. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

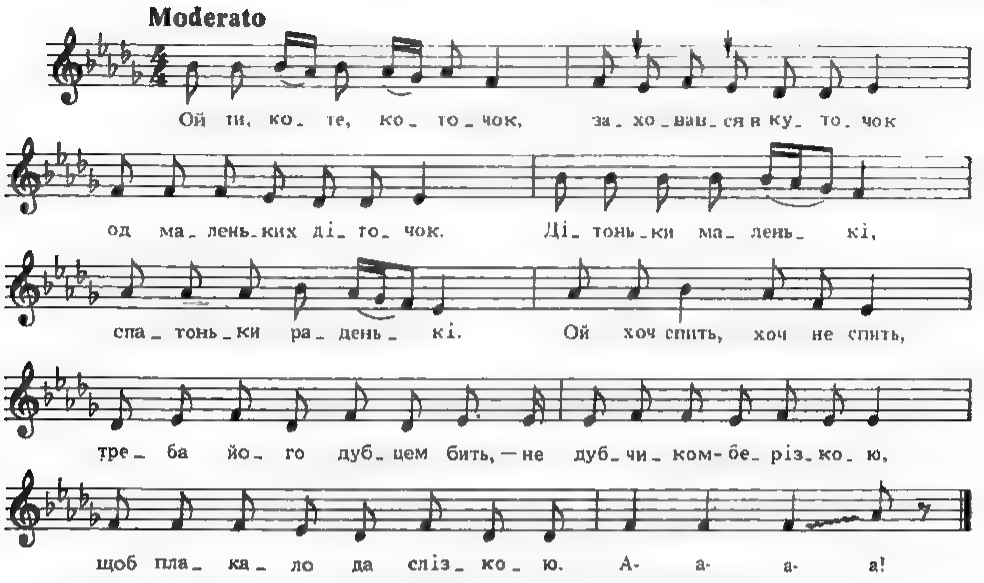

392. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

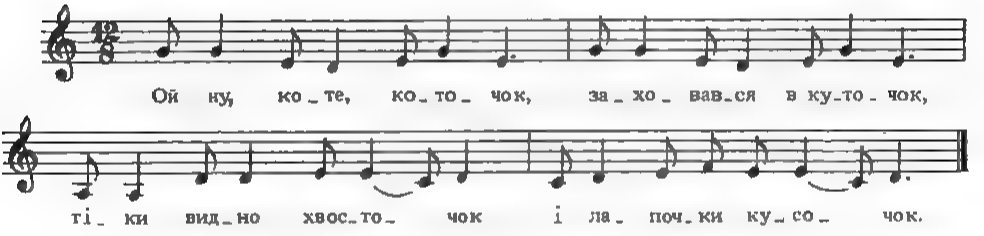

393. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ти, коте, коточок,
Заховався в куточок,
Тіко видно хвосточок.
Хвосточком махає,
Діточок лякає.
Е, е, е!

394. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ну, коте, коточок,
Заховався в куточок
Від маленьких діточок.

А я того коточка
Та вижену з куточка,
Щоб коточок не ворчав
Та діточок не збуджав.

395. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок,
Заховався в куточок,
А дитя, як прийшло,
Кота в куточку найшло.
А я того коточка
Та вижену з куточка,
Щоб по хаті не ходив
І дитяті не збудив.
У нас дитина маленька,
Вона спати раденька.

396. Е-Е-Е, КОТОЧОК

Е-е-е, коточок
Заховався в куточок,
Тільки видно хвосточок
Із сіреньких лапочок.
А ми того коточка
Викинемо з куточка,
Щоб по хаті не ходив
І дитяті не збудив.
Бо в нас дитя маленьке,
Воно спати раденьке.

397. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА-ДІЖ

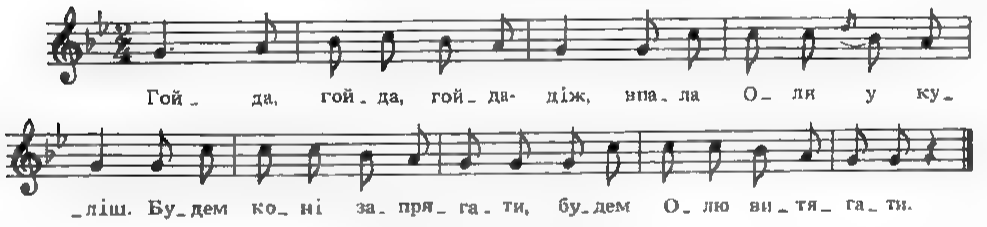

398. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА-ДА

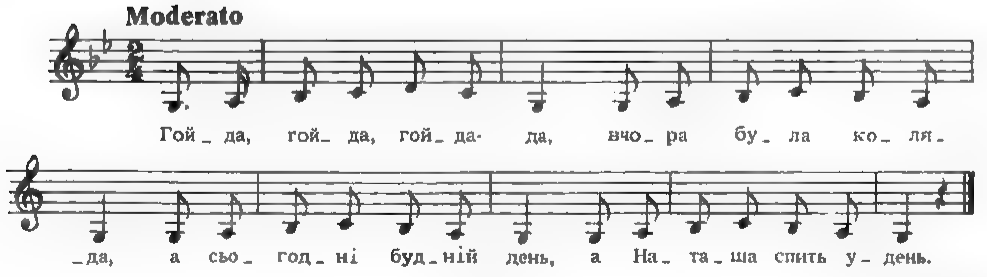

399. ВЕСНА КРАСНА

Весна красна,
Сад розцвітає,
Нянька з дітьом
По садку гуляє,

Квіточки зриває,
Дітя забавляє.
Квіточка трясеться —
Дитятко сміється.

400. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛЯШІ

Ой люлі, люляші,
Купив батько Наташі
Ляльку і кота.
Щоб удень гуляла,
А вночі щоб спала.

401. ОЙ НИ, НИ, ГРОШІ В СКРИНІ

Ой ни, ни, гроші в скрини.
А для кого? — Для дитини.
Для дитини маленької,
Щоби було щасливое.

402. ОЙ ГОЙДА, ГОЙДА, ОЙ ГОЙДА, ГОЙДА

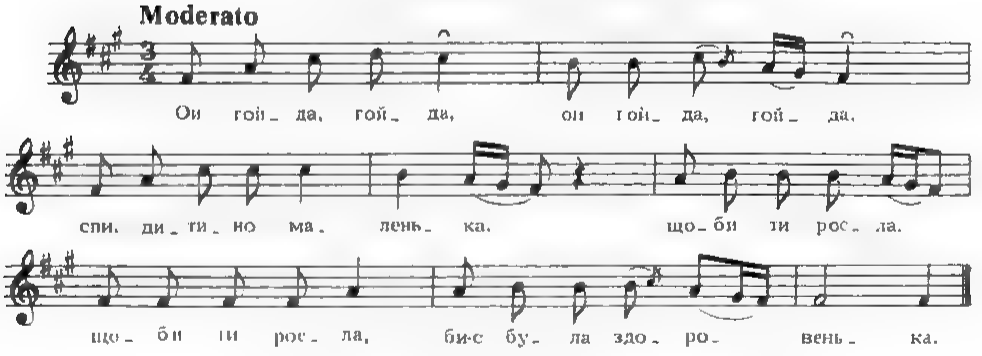

Ой гойда, гойда, ой гойда, гойда,
Спи, дитино маленька,
Щоби ти росла, щоби ти росла,
Би-с була здоровенька.

Ой зимна роса, ой зимна роса,
Та й на ті малі діти,
Що вни не мають, що вни не мають,
Де бідні ся подіти.

А ще зимніше, а ще зимніше,
Та й на ті сиротоньки,
Що вни не мають, що вни не мають,
Рідної матіноньки.

Ой гойда, гойда, ой гойда, гойда,
Спи, дитино маленька,
Щоби ти росла, щоби ти росла,
Би-с була здоровенька.

403. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАШЕЙКИ

Гойда, гойда, гойдашейки,
Зимна роса на пташейки,
А найбільша на єдную,
На Марисю маленькую.

404. ГОЙДА, ГОЙДАСЕНЬКИ

Гойда, гойдасеньки,
Зимна роса на пташеньки,
Ще зимніша на дітоньки,
На дрібнії сирітоньки.

405. КОЛИСАЛА Я, КОЛИСАЛА Я ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ

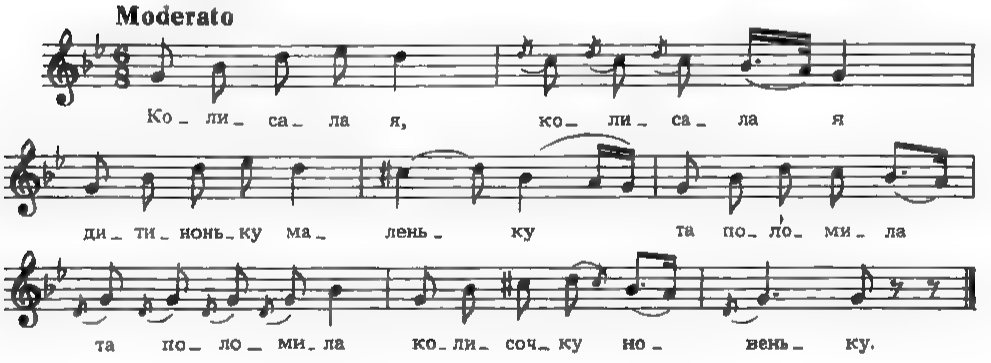

Колисала я, колисала я дитиноньку маленьку
Та поломила, та поломила колисочку новеньку.
Не жаль же мені, не жаль же мені та й тої колисоньки,
Лише мені жаль, лише мені жаль малої дитиноньки.
Бо колисоньку, бо колисоньку за день, за два збудую —
Малу дитину, малу дитину за рочок не згодую.
Бо колисочка, бо колисочка з крутого деревенька,
Мала дитина, мала дитина з-під щирого серденька.

Бо колисочка, бо колисочка по колисочці буде * —
Дитина умре, дитина умре, матінка не забуде.
Ой тяжко, гірко, ой тяжко, гірко каміні углодати,
Ще гірше, тяжче, ще гірше, тяжче дитину згодувати.

406. ОЙ ВИРВАЛАСЯ УЧИПОНЬКА ТОНКАЯ

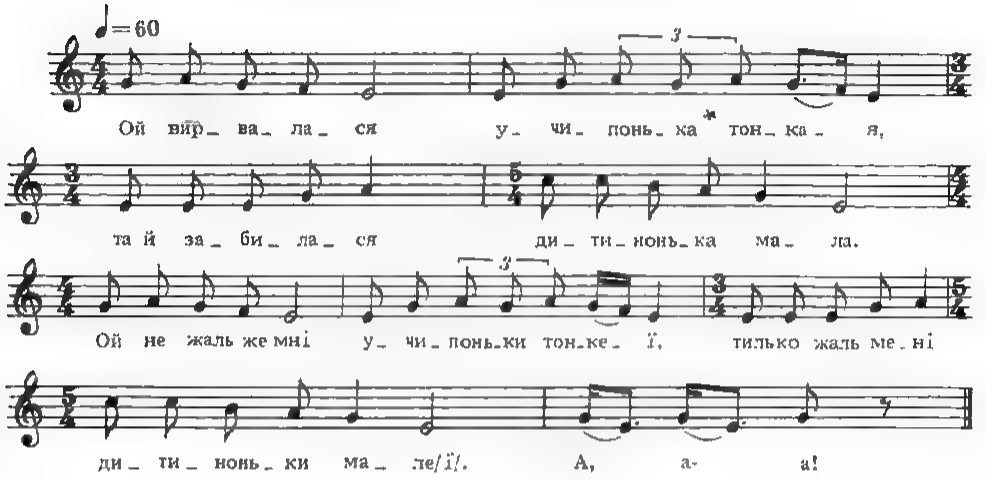

407. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ! ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ!

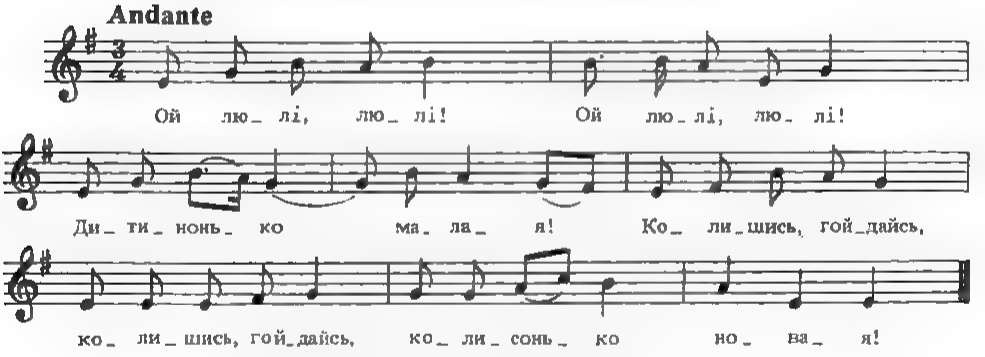

Ой люлі, люлі! Ой люлі, люлі!
Дитинонька малая!
Колишись, гойдайсь, колишись, гойдайсь,
Колисонько новая!

Ой вірвалася, ой вірвалася
Вірвеченька новая!
Ой забилася, ой забилася
Дитинонька малая!

* Тобто буде друга колиска.
* Вервечка (від «учепити»).

Та не жаль мені, та не жаль мені
Вірвеченьки нової,
Тільки жаль мені, тільки жаль мені
Дитиноньки малої.

Вірвечка нова, вірвечка нова
Знову ще напрядеться,
Забите ж дитя, забите дитя
Уже не усміхнеться.

408. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ДИТИНОЧКО

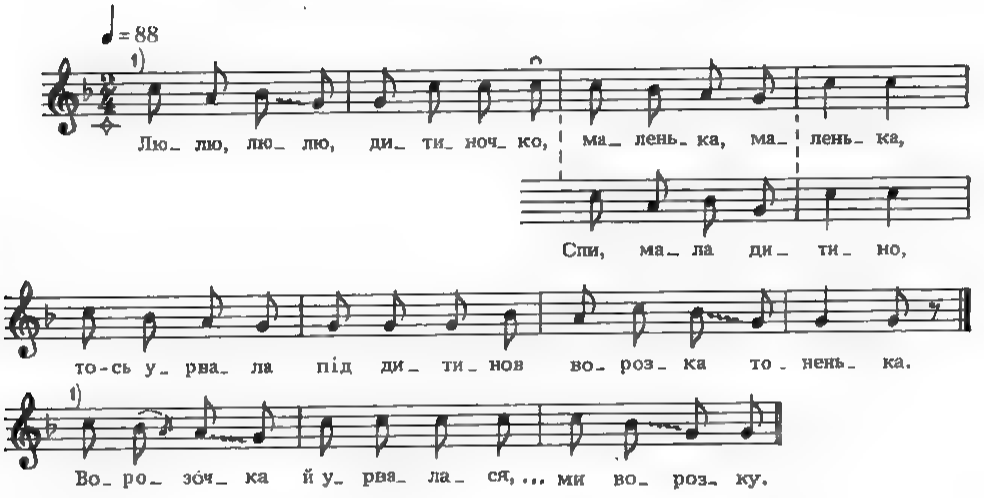

Люлю, люлю, дитиночко,
Маленька, маленька,
То-сь урвала під дитинов
Ворозка тоненька.

Ворозочка й урвалася,
Ми ворозку зв'яжем,
А дитина як упаде,
Ми дитину візьмем.

409. КОЛИСАЛА Я, КОЛИСАЛА Я

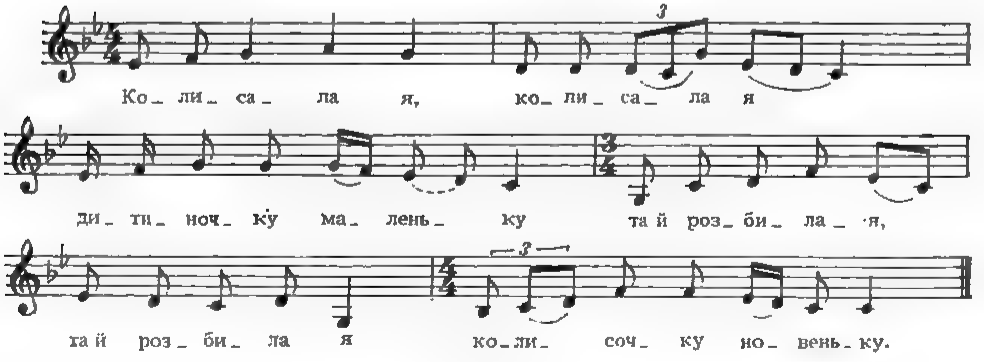

Колисала я, колисала я
Дитиночку маленьку
Та й розбила я, та й розбила я
Колисочку новеньку.

Ой не жаль мені, ой не жаль мені
Колисочки нової,
Тільки мені жаль, тільки мені жаль
Дитиночки малої.

Я колисочку, я колисочку
Куплю, ще й помалюю,
А дитиночку, а дитиночку
За рік не вигодую.

Бо колисочка, бо колисочка
З сухого деревечка,
А дитиночка, а малесенька
Матінці з-під сердечка.

Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю,
Нім я тя вигодую,
Не одну дпинку, не одну нічку
З тобов ся набідую.

410. ОЙ ПОРВАЛАСЯ УСТИЛОЙКА НОВЕЙКА

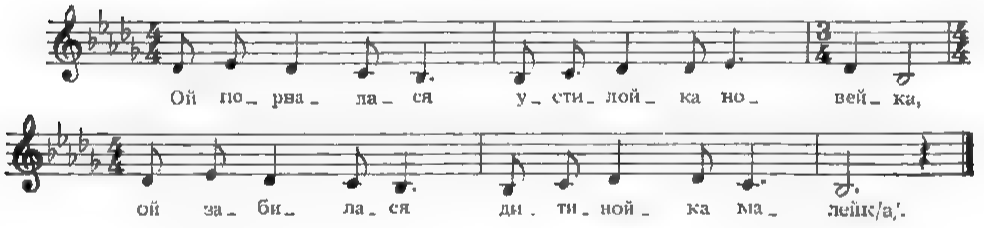

Ой порвалася устилойка новейка,
Ой забилася дитинойка малейка.
Я устилойку за деньочок ізов'ю,
Йа дитинойки за рочок не згодую.

411. ОЙ ВІРВАЛАСЯ ВИРВЕЧЕНЬКА НОВАЯ

Ой вірвалася вирвеченька новая,
Та й забилася дитинонька малая.
Ой не жаль мені вирвеченьки нової,
Тілько жаль мені дитиноньки малої.
Я вирвеченьку за годинку зготую,
А дитиноньки за сім літ не згодую.

412. ОЙ ПОРВАЛАСЯ ВУРВЕЧЕНЬКА НОВАЯ

Ой порвалася вурвеченька новая,
Забилася дитинойка малая.
Не жаль мені вурвечейки нової,
А жаль мені дитинойки малої.
Я вурвечку в місті за гріш, за два куплю,
А дитини за рік, за два не згодую;
Як вурвечка порветься, то другая буде,
Як дитина заб'ється — жаль матері буде.

413. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ

Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю,
Дитина маленька,
Ой урвалася під тобою
Ворозочка тоненька.
Та не жаль мені тої ворозки,
Що ся тоненька врвала.
Та лишень ми жаль тої дитинки,
Що з ворозочки впала.
Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю,
Дитиночка маленька,
Та щоби тобі, дитиночко,
Годиночка добренька.
Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю
Ой лю-лю-лю-лю-лю-лю!
Та щоб ти, дитиночко,
Росла так, як тополя.
Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю,
Ой лю-лю-лю-лю-лю-лю!
Мамка припесе, мамка принесе
З міста дитині булю.

414. ПОЛОМИЛА СЯ КОЛИСОНЬКА НОВАЯ

Поломила ся колисонька новая,
Розбила ся дитинонька малая.
Не так жаль мені колисоньки нової,
Ой як жаль мені дитиноньки малої.
Бо колисонька з білого деревця,
А дитинонька з-під моєго серця.
Бо колисонька з білої березоньки,
А дитинонька з кервавої слезоньки.
Бо колисоньку за годину зготую,
А дитиноньку за рочок не згодую.

Бо колисонька по колисоньці буде,
А дитиноньки, а дитиноньки
Вже такої не буде.

415. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, ТИ ДИТИНО МАЛЕНЬКА

Ой лю-лю-лю-лю, ти дитино маленька,
Поломала сє колисонька новенька.
Ой не жаль мені колисоньки нової,
Але жаль мені дитиноньки малої.
Бо колисонька по колисоньці буде,
А дитиноньки вже такої не буде.
Бо колисонька та — в пєцу підпалити,
А дитинонька є — є чим послужити.

416. ОЙ ПОВІШУ Я, ОЙ ПОВІШУ Я

Ой повішу я, ой повішу я
Колисойку новую,
Ой заколишу я, ой заколишу я
Дитинойку малую.
Вірвала ми ся, вірвала ми ся
Колисойка новая,
Ой забила ми ся, ой забила ми ся
Дитинойка малая.
Ой не жаль ми, ой не жаль ми
Колисойки нової,
А жаль мені, а жаль мені
Дитинойки малої.

417. ТА-М КОЛИСАЛА, ТА-М КОЛИСАЛА ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ

Та-м колисала, та-м колисала дитиноньку маленьку,
Поломала-м я, поломала-м я колисочку новеньку.
Ой не жаль мені та колисоньки, що ми ся поломала,
Тілько жаль мені та дитиноньки, що ми ся розплакала.
Бо колисочка, бо колисочка з крученого деревця,
Мала дитина, мала дитина з-під щиренького серця.
Колисочка є, колисочка є, все колисочка буде,
Як дитина вмре, як дитина вмре, то такої не буде.

418. ЛЮЛЮ ЖЕ МІ, ЛЮЛЮ, ДЕ Я ТЯ ПРИТУЛЮ

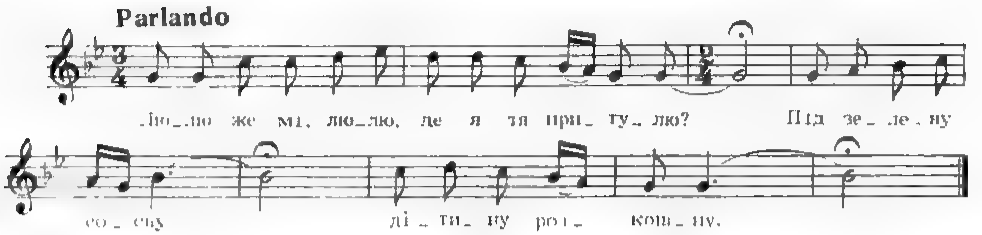

— Люлю же мі, люлю, де я тя притулю?
Під зелену сосну дітину розкошну.

Гаяй же мі, гаяй, ани мі не ставай,
Ани мі, сину мій, біди не задавай.

Люляй же мі, люляй, чорні очі стуляй.
— Як їх мав стуляти, кидь не хотят спати?

Колишся, колиско, попри землі низько,
Я би колисала, але-м зуновала.

419. ЕЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

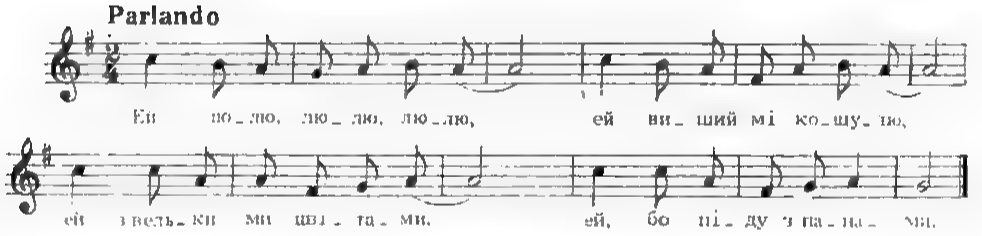

420. ОЙ ЛЮЛЯЙ, ДІТЯ, ЛЮЛЯЙ

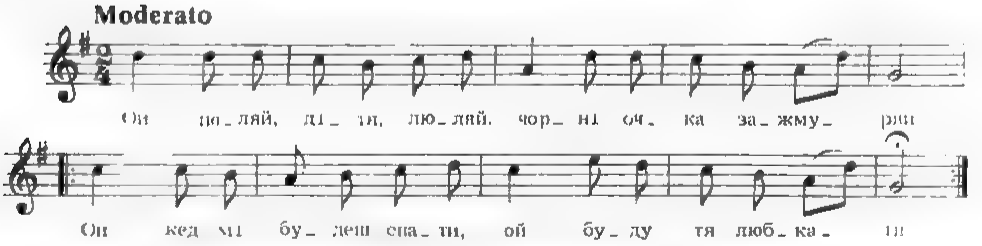

Ой люляй, дітя, люляй,
Чорні очка зажмуряй.
Ой кед мі будеш спати,
Ой буду тя любкати.
Ой буду тя любкати,
Ой довго колисати,
Жеби ся ті приснила
Твоя молода мати.
Твоя молода мати,
Як знат тя цілувати,
А твій молодий отец,
Як знат тя надерати.

421. ЕЙ УСНИЙ, СИНУ, УСНИЙ, ВЕЛИКОЙ ВИРОСНИЙ

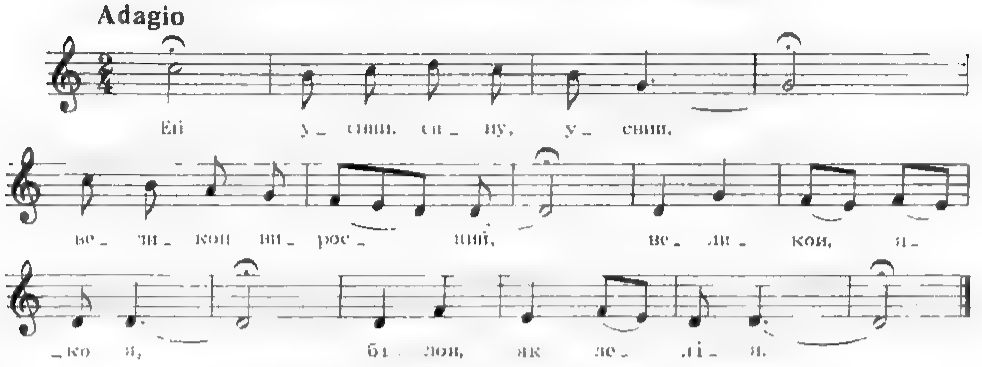

Ей усний, сину, усний, великой виросний,
Великой, яко я, білой, як лелія.
— Ей, соколе, голубе, што робиш на дубе?
— Пищалочки стружу, за мамочков тужу.
Ей лежит моя мамка глубше од колена,
Уж на нюй наросла травиця зелена.
Пушла би я, пушла тоту траву жати,
Киби моя мамка захотіла стати.
Ей гаю мені, гаю, муй любий соколе,
Ци займеш мі, ци ніт волики на поле?
Ей займу я ті, займу, моя люба мамка,
Кидь ня не закриєш зеленов муравков.

422. ГЕЙ! А ГАЮ МІЙ, ГАЮ, ПІДЕМЕ ДО РАЮ

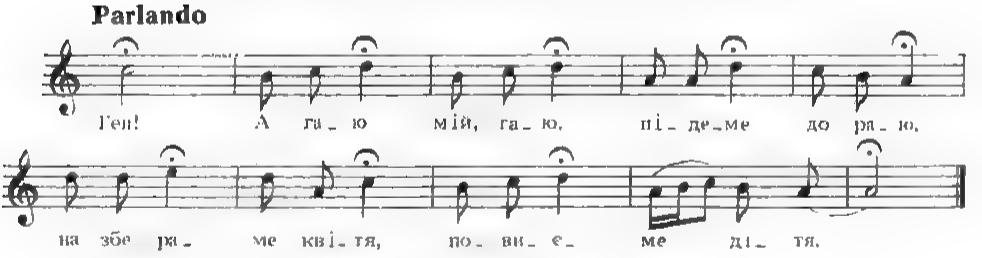

Гей! А гаю мій, гаю, підеме до раю,
Назбераме квітя, повиєме дітя.

Гей! Люляй, люляй, дітя моє, біля церкви місто твоє,
Біля церкви, на груночку, дам ті браті долиночку.

Гей! А люлю мі, люлю, шию ті кошулю,
Шию ті тоненьку, на літо легеньку.

Гей! А чучу мій, чучу, бо я тобі гучу,
Престану гучаті, будеш мі плакаті.

Гей! А усний мі, усний, велике виросний,
Велике, як і я, шумпе, як лелія.

423. А УСНИЙ МІ, УСНИЙ, ВЕЛИКЕ ВИРОСНИЙ

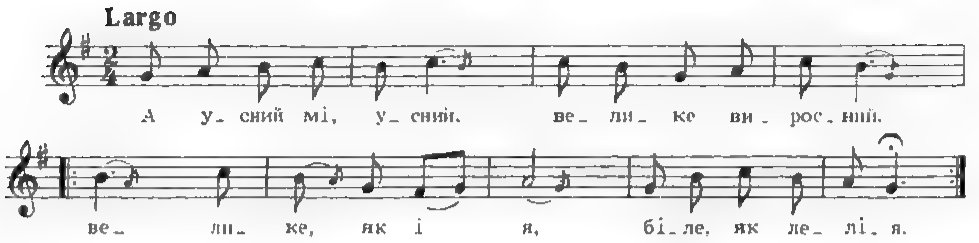

А усний мі, усний, велике виросний,
Велике, як і я, біле, як лелія.

Колиш ся мі, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.

— Явори, явори, де же з вас конарі?
— Та обрубали з нас парадни волярі.

Волярі, волярі, а я волярочка,
Ви пасете воли, я лем Іваночка.

Ви пасете воли, стоїте з конями,
Я лем Іваночка з чорними очами.

Колиш ся мі, колиш, колисочко, сама,
Бо я уж не можу, бо я зуновала.

424. КОЛИСАЛА, ЛЕЛІЯЛА МАМКА ДИТИНОЧКУ

Колисала, леліяла мамка дитиночку,
Та й так єму заспівала: «Люлю, мій синочку.
Ой цить, дитє малесеньке, мамка тебе впів'є *,
Та в шовкові пеленочки ноженьки обів'є».

425. ВІВЦІ ПІШЛИ В ПОЛОНИНКУ, А ЯГНІТКА БЛІЮТ

Вівці пішли в полонинку, а ягнітка бліют,
А як мамка піде з хати, то діточки мліют.
Вівці прийшли з полонинки, а ягнітка скачут,
Прийшла мамка з роботиці, діти вже не плачут.

426. ОЙ КОЛИШИСЯ, КОЛИСОЙКА НОВАЯ

Ой колишися, колисойка новая,
Няй ми ся виспит дітинойка малая!
Ой колиш же ся, дітинойко любая,

* Сповити.

Чи ми тя бог дав, чи доленька лихая?
Ой як ми бог дав, буду тя годувати,
А як лиха доля, буду тя проклинати.

427. ОЙ КРАСНО-ЯСНО

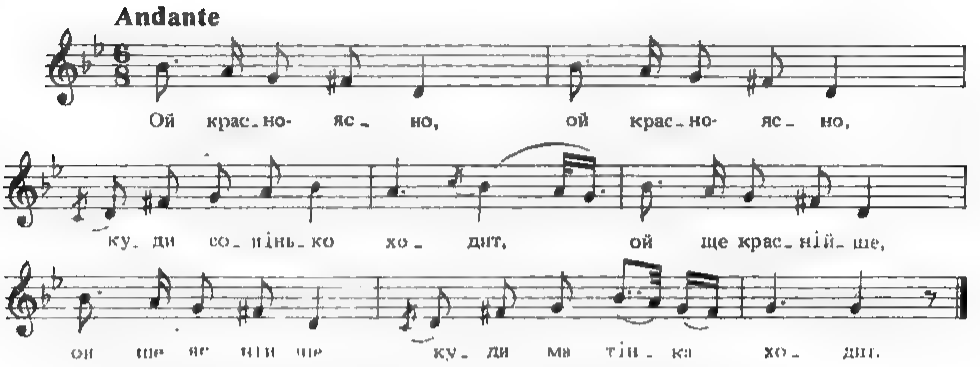

Ой красно-ясно, (2)
Куди сонінько ходит,
Ой ще краснійше,
Ой ще яснійше,
Куди матінка ходит.
Сонінько зійде, (2)
Та й назад воно зайде,
Матінка умре, (2)
Вже їнчої не буде.
Хоть вна сі найде, (2)
Все вона не рідненька,
Що і притулит, (2)
Все вона студененька.

428. КОЛИШ СА МІ, КОЛИШ

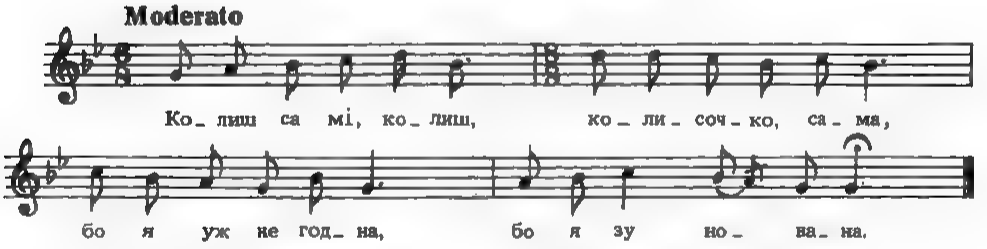

Колиш са мі, колиш,
Колисочко, сама,
Бо я уж не година,
Бо я зунована.

Колиш са мі, колиш,
Колисочко нова,
Я в тобі колишу
Білого сокола.

— Соколе-голубе,
Што робиш на дубе?
— Пищалочки стружу,
За мамичком тужу.

Колиш са мі, колиш,
Колисочко, сама,
Най я собі іду
До роботи зрана.

Ей, люляй мі, люляй,
Ку мі * са притуляй,
Ку мойому бочку,
Милий голубочку.

* До мене.

Ей, росни мі, росни,
Велике виросни,
До верьха свойого,
Личка руменого.

Ей, люляй мі, люляй,
Чорні очка стуляй,
І я би стуляла,
Кеби-м таки мала.

Ей, люляй мі, люляй,
Сину мій маленький,
Сину мій маленький,
Бив би-сь здоровенький!

Ей, люлю мі, люлю,
Шию ти кошулю,
Леняну тоніцьку,
На літо легіцьку.

Діти мої, діти,
Дрібніцьки, як мачок,
А я меджі вами,
Як зогнитий пнячок.

429. ДІТИ МОЇ ДРІБНЕНЬКІЇ, ДІТИ, ЯК ПОЛОВА

Діти мої дрібненькії, діти, як полова,
Буду я вас годувати, коби я здорова.
Діти мої дрібненькії, чейби мак,
Ой стою я межи вами, як кімак.
Доки була я молода, вміла в листок піти,
А як єм си віддала, присіли мя діти.

430. ЛЮЛЯЙ, ДІТЯ

Люляй, дітя,
Без повитя,
Прийде матка,
Повіє * тя.

Матка прийде,
Повіє тя,
Отец прийде,
Побіє тя.

431. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой люлю, люлю,
Ти мій маленький шпачку,
Я тебе знайшла
В зеленім мачку.

Ой люлю, люлю,
Ти мій маленький паничу,
Я тебе знайшла,
Як полола пшеницю.

432. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой люлю, люлю,
Мій маленький, люлю,
Я тебе знайшла,
Як полола цибулю.

Ой люлю, люлю,
Мій маленький синочку,
Я тебе знайшла.
У зеленому мачку.

* Сповіє.

433. ПОВІЙ ТИ, ТИХИЙ ВІТРОЧКУ

Повій ти, тихий вітрочку,
Розколиши колисочку,
Розколиши колисочку,
Най колише дитиночку.
Най колише маленькую,
Бо вна плаче, я ю чую.
Тихо, тихо, дитиночко,
Онде летит соколочко.
Та як він твій плач учує,
Зараз тебе зарабує.
Понесе тя в сині гори,
Тогди мені буде горе.
Спи, дитинко, житє моє,
Яке ж красне личко твоє,—
Ще го сонце не спалило,
Ще го лихо не прикрило.
Гей, коби я чари знала,
Я би таке вчарувала,
Щоби ця моя дитина
Нігде в світі не бідила.

434. МАТИ СИНА КОЛИХАЛА

Мати сина колихала,
Ніченьки не досипляла,
Думала-гадала:
— Як я єго оженю —
Всю родину звеселю;
Як в службу єго отдам —
Собі печалі завдам.

435. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ІВАНЕ

Ой ну, люлі, Іване!
Дитя моє кохане!
Як я тебе родила,
Цілу ночку ходила.
Як я тебе оженю,
Сама себе звеселю.
Як я тебе в службу дам,
Тоски, горенька придам.

436. ОЙ СПАЛА БИ ДИТИНОЧКА, ОЙ СПАЛА БИ, СПАЛА

Ой спала би дитиночка, ой спала би, спала,
Коби добра пістуночка, аби вколисала.
Колисала, леліяла мамка дитиночку,
Аби спала — не плакала хоч би годиночку.
Люлю, дітє моє мале, я тебе колишу,
Ой доки ми та не уснеш, я тебе не лишу.
Ой колишу та й не лишу дитину малую,
Нім я єї вколишу, то сі набідую.

437. ЕЙ УСНИ ЛЕ МІ, УСНИ

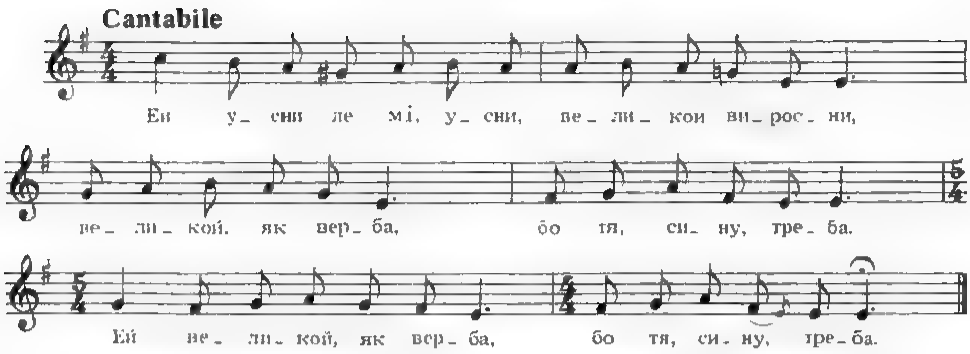

Ей усни ле мі, усни,
Великой виросни,
Великой, як верба,
Бо тя, сину, треба.
Ей, великой, як верба,
Бо тя, сину, треба.

Ей колиш са мі, колиш,
Колисочко нова,
Колише са в тобі
Дітиночка моя.
Ей колише са в тобі
Дітиночка моя.

438. ЕЙ КОЛИШ СА, КОЛИСКО

Ей колиш са, колиско,
Попри земли низько,
Колише са в тобі
Малой дівчатисько,
Ей колише...

Колиш са мі, колиш,
Лем са не виколиш
З колиски нової
До землі чорної,
Ей з колиски...

Ей люлю, дівче, люлю,
Де я тебе стулю?
Стулю я тя, стулю
Пуд зелену дулю,
Ей стулю...

Ей, стулю я тя, стулю
Пуд зелену дулю,
Дуля буде цвісти,
Дитя буде рости,
Ей дуля...

439. УСНИ, СИНУ, УСНИ

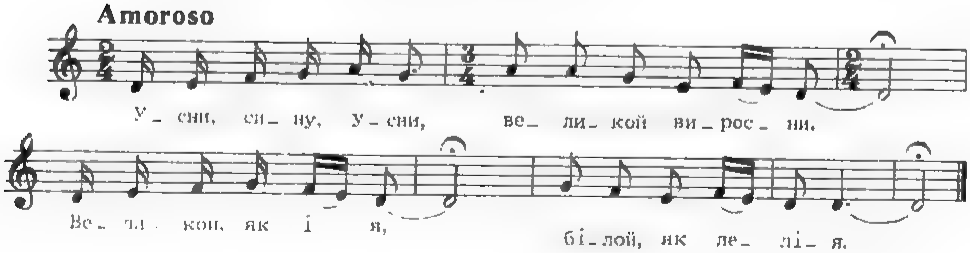

Усни, сину, усни,
Великой виросни.
Великой, як і я,
Білой, як лелія.

Гайчі, сину, гайчі,
Бо ніт дома мамчі.
Мамка у долині
Забила (о) дітині.

Усни, сину, усни,
Великой виросни.
Великой до неба,
Бо тя, сину, треба.

Бо тя, сину, треба,
Волики гонити,
Бо чуджим дітяткум
Не мож ся сплатити.

440. ЧУЧ-БЕЛЕ, ЧУЧ-БЕЛЕ, НІТ ДОМА МАТЕРІ

Чуч-беле, чуч-беле, ніт дома матері.
Пішла кашу товчі *, не прийде аж гночі **.
Усний же мі, усний, великий виросний,
Великий, як і я, білий, як лелія.
Великий, як і я, білий, як лелія,
Великий до неба, бо мі тя барс треба.

441. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, СИНУ, ХОЦ ЄДНУ ГОДИНУ

Люляй же мі, сину, хоц єдну годину,
Усни же мі зо дві, даст ти панбіг добрі.

Усни же мі, усни, великий виросни,
Великий, як і я, білий, як лелія.

Колиш же ся, колиш, колисочко, сама,
Жеби я си пошла до роботи зрана.

Люлю же мі, люлю, вшию ти кошулю,
Як не будеш спати, вшию ти кабатик.

Люляй же мі, люляй, лем ся не утуляй,
З той новой колиски до чорной землички.

442. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

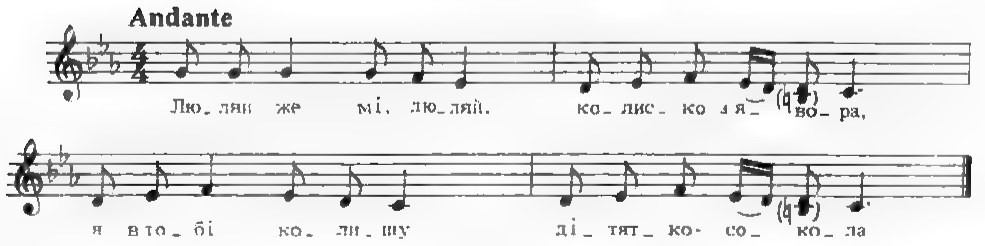

* Товкти.
** Вночі.

Люляй же мі, люляй,
Колиско з явора,
Я в тобі колишу
Дітятко-сокола.

А усни мі, усни,
Велике виросни,
Велике, як і я,
Біле, як лелія.

Усни же мі, усни,
Велике виросни,
До вершочка свого,
Літа молодого.

А люляй мі, люляй,
Чорні очка стуляй!
І я би стуляла,
Кеби-м такі мала.

Люляй же мі, люляй,
Чорні очка стуляй!
Як же їх стуляти,
Кед не хотять спати?

А люлю мі, люлю,
Де я тя притулю?
Під зелену липу,
Дітину повиту.

А люлю мі, люлю,
Де я тя притулю?
Під зелену сосну
Дітину милосну.

А люлю мі, люлю,
Де я тя притулю?
Під високу дулю,
Там я тя притулю.

Люляй же мі, люляй,
Мій малий синочку,
Вишию я тобі
На літо сорочку.

На літо легіцьку,
На зиму тепліцьку,
А люляй мі, люляй,
Мій малий синочку.

А гаю мі, гаю,
Підеме до раю,
Назбераме квітя,
Повиєме дітя.

Люляй же мі, люляй,
Кед мі маш люляти,
Мене ручки болять
Тебе колисати.

А люляй мі, люляй,
Кед мі маш люляти,
Бо я тебе не мам
Коли колисати.

Ані колисати,
Ані тя бавити,
Бо я тебе мушу
Дома охабити.

А люляй мі, люляй,
Моє мале дітя,
Коли я од тебе,
Коли буду бита?

443. ЛЮЛЮ, СИНУ, ЛЮЛЮ

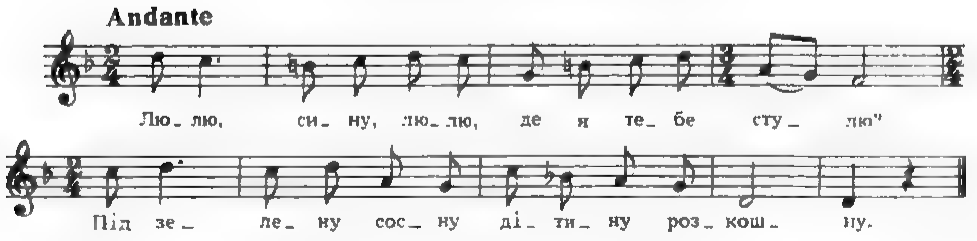

— Люлю, сину, люлю,
Де я тебе стулю?
Під зелену соснy
Дітину розкошну.

Люлю, сину, люлю,
Дав би ті бог долю
Ліпшу, сину, ліпшу,
Як матері твоюй.

Усни, сину, усни,
Великий виросни!
Великий, яко я,
Білий, як лелія.

Усни же мі, усни,
Сину мій малючкий!
Як вирослеш великий,
Подаш мі водички.

— Скорій ти са, мамко,
Слезами умиєш,
Як із моїх ручок
Води са напиєш.

444. ГАЮ, ГАЮ, ДІТИНА МАЛЕНЬКА

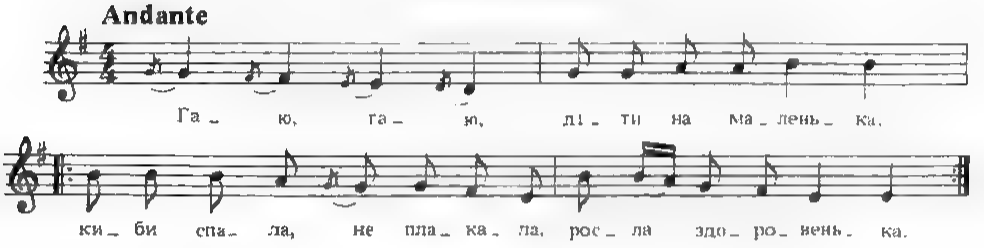

445. ГОЛОВОЧКА — МАКІВОЧКА, ОЧКА — ЯК ТЕРНИНА

Головочка — маківочка, очка — як тернина,
Веселенька, здоровенька та моя дитина.

446. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, КОЛИШУ Я ТЕБЕ

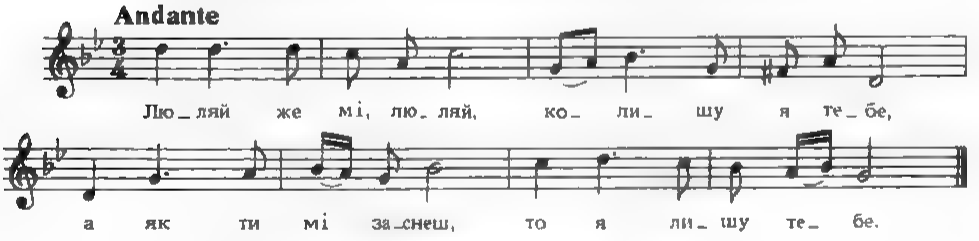

Люляй же мі, люляй, колишу я тебе,
А як ти мі заснеш, то я лишу тебе.

Люляй же мі, люлю, під зелену дулю,
Дуля ся розвиє і тебе прикриє.

Колисала би-м тя і во дне, і в ночи,
Жеби-м ся по тобі діждала помочи.

Люляй же мі, люляй, панбіг тебе приспит,
Син божий тя збудит, бо дітину любит.

Колиш же ся, колиш, колисечко, сама,
Жеби-м я си пошла до роботи зрана.

Люляй же мі, люляй, лем ся не скатуляй
З той новой колиски до чорной землички.

Ой сину мій, сину, я про тебе гину,
Ни во дне, ни в ночи, нигда не спочину.

Ой люляй же мі, люляй, сину мій молодий,
Як ся постарію, подаш мі хоц води.

Люляй же мі, люляй, мое мале дітя,
То я з тобом піду до гаю на квітя.

447. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, КОЛИШУ Я ТЕБЕ

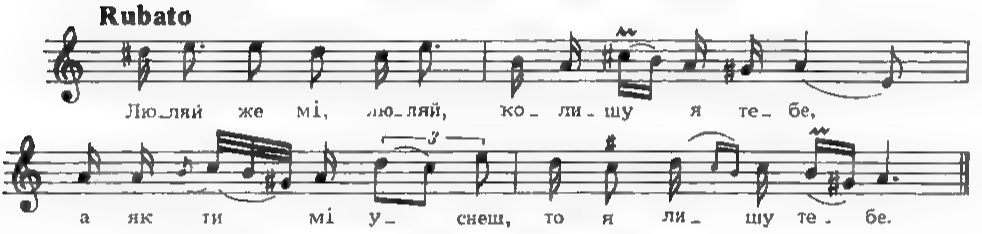

Люляй же мі, люляй, колишу я тебе,
А як ти мі уснеш, то я лишу тебе.

Колисала би-м тя і во дни і в ночи,
Жеби-м ся по тобі діждала помочи.

448. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

Люляй же мі, люляй,
Кедь мі маш люляти,
Мене ручки болют
Тебе колисати.

Колиш ся мі, колиш,
Колисочко, сама,
Бо я уж не буду,
Бо єм зупувала.

449. ГАЙЧІ МЕНІ, ГАЙЧІ

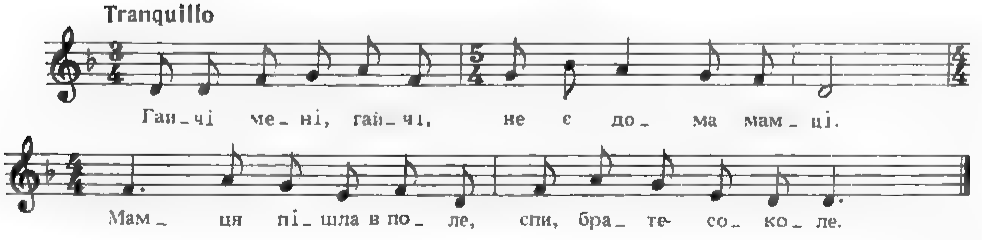

Гайчі мені, гайчі,
Не є дома мамці.
Мамця пішла в поле,
Спи, брате-соколе.

Люлю мені, люлю,
Вшию ти кошулю.

Топойку, топойку,
На літо легойку.

Гаю, сину, гаю,
Най я ти не лаю.
Маю я ти лати,
Волієш ти спати.

450. УСНИ ЛЕМ МІ, УСНИ

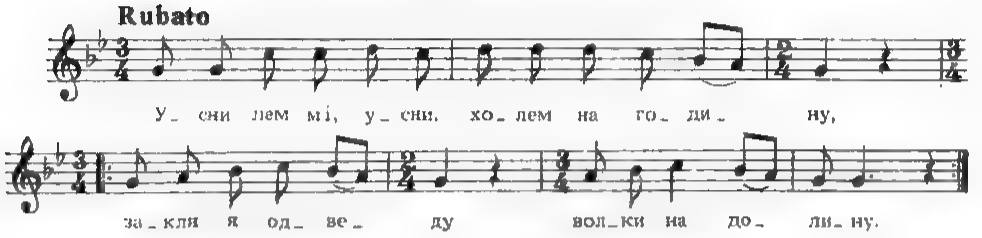

Усни лем мі, усни,
Холем на годину,
Закля я одведу
Волки на долину. } (2)

Гаю, сину, гаю,
Най я ті не лаю,
Мав я тобі лати,
Волієш ти спати. } (2)

451. ЛЮЛЯЙ ТИ МІ, ЛЮЛЯЙ

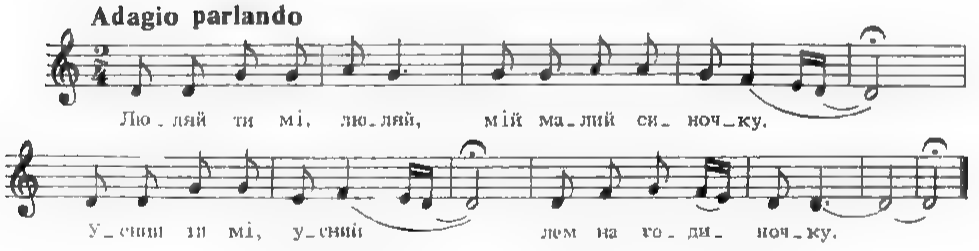

452. ЕЙ ЛЮЛЮ МІ, ЛЮЛЮ, ШИЮ ТІ КОШУЛЮ

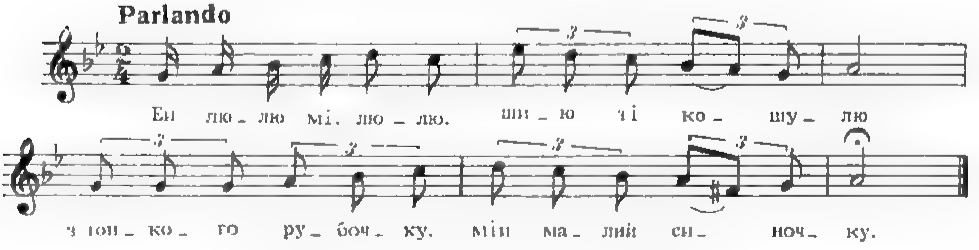

— Ей люлю мі, люлю, шию ті кошулю,
З тонкого рубочку, мій малий синочку.

Усний ти мі, усний, хоць лем на годину,
Няй мі мої ручки дакус одпочинут.

Ей гаяй мі, гаяй, ани мі не ставай,
Ани мі, синочку, біди не задавай.

Колишся, колиско, попри землі низко,
Колишеся г тобі * прекрасний хлопчиско.

Колишся мі, колиш, колисочко, сама,
Бо я уж не буду, бо я зуновала.

Бо я зуновала, ручки ня зболіли,
Што тебе, синочку, по горах носили.

Колиш ся мі, колиш, колиско букова,
Колишу я г тобі білого сокола.

Соколе, соколе, гоньволи на поле,
Бо уж шитки зяли **, лем наши зостали.

— Займу я, мамочко, як буде світати,
Не треба вам буде пастушка їднати.

Пастушкові треба до цаністри хліба,
А мі нич не дате, лем ня вибухате.

453. ОЙ ЛЮ, ЛЮ, ЛЮ, КОЛИСОНЬКА НОВЕНЬКА

Ой лю, лю, лю, колисонька новенька,
Ой заспи, засни, дитиноньо маленька.
Ой засни, засни, я ти буду співати,
Як ти виростеш, будеш ми дзєньковати.

454. А ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ, ДІТИНО ОД БОГА

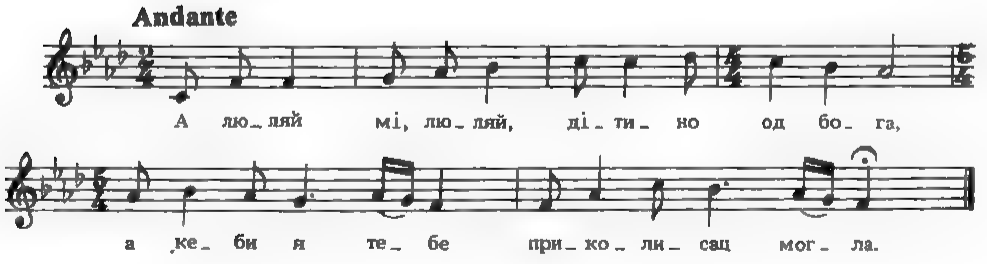

* В тобі.
** Всі зайняли.

А люляй мі, люляй, дітино од бога,
А кеби я тебе приколисац могла.

Кеби ти мі уснув хоцкі на годину,
Мала би я тебе за добру дітину.

А люлю мі, люлю, під зелену дулю,
Дуля ся розвиє, дітину прикриє.

Колисала би-м тя і гводне * і вночі,
Кеби-м ся діждала од тебе помочі.

А люляй мі, люляй, моє мале дітя,
Підеме до гаю, назбераме квітя.

Люляй же мі, люляй, мій квітку молодий,
Як ти мі вироснеш, подаш ти мі води.

455. ОЙ СИНУ МІЙ, СИНУ, ЯК Я З ТОБОВ ГИНУ

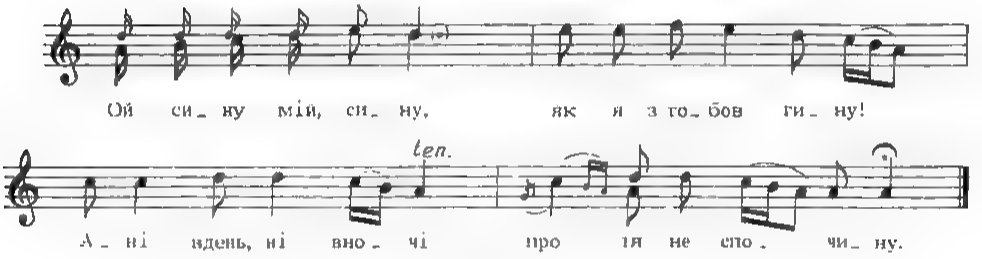

456. ЛЮЛЯЙ, ДІТЯ, ЛЮЛЯЙ, КЕД МІ МАШ ЛЮЛЯТИ

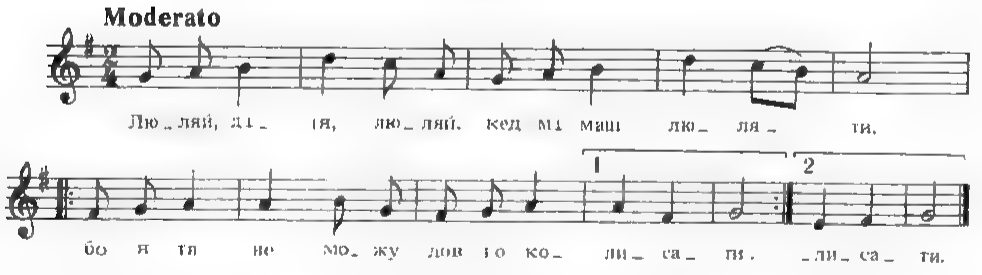

Люляй, дітя, люляй, кед мі маш люляти,
Бо я тя не можу довго колисати.
Бо якби я тебе довго колисала,
Та би я над тобом і сама заспала.

---

* Вдень.

457. ЕЙ ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ, СИВІ ОЧКА СТУЛЯЙ

Ей, люляй мі, люляй, сиві очка стуляй,
І я би-м стуляла, кеби-м сиві мала.

458. ОЙ СПИ, ДИТЯ, ХОТЬ ГОДИНУ

Ой спи, дитя, хоть годину,
Най я трохи відпочину.
Ой робота тепер в поли,
Спочивати нема коли.

459. ОЙ СПИ, СИНУ, ХОТЬ ГОДИНУ

— Ой спи, сину, хоть годину,
Чей же я си відпочину.
— Хтіла-с, мати, спочивати,
Було мене та й пе мати.
Було мене та й пе мати,
Було собі та й гуляти.

Шкода ліса деревія,
Що в нім нема соловія,
Нема кому рано встати,
Чілядоньку побуджати.
Встань, чілядко, до роботи,
Виспалас сі до й охоти.

460. ГЕЙ, ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ

Гей, люляй мі, люляй,
Мой любий синочку,
Коби єсь мі уснул
Ті на годиночку.

На годину, на дві,
Дасть ті пан бог добрі,
Дасть ті пан бог добрі,
А і мі при тобі.

461. ОЙ БОДАЙ, БОДАЙ

Ой бодай, бодай (2)
Нераненько світало,
Щоби сі моє (2)
Мале диті виспало.

Ой бодай, бодай (2)
Нерано кури піли,
Ой щоби мої (2)
Вороги поніміли.

462. ОЙ НИНИ, НИНИ, ОЙ НИНИ, НИНИ

Ой нини, нини, ой нини, нини,
Збавила-м я си днини
Та коло тої, та коло тої
Маленької дитини.
Збавила-м днини, збавила-м днини
Та я ще збавлю ночі,
Не висплю я сі, не висплю я сі
Та мої чорні очі.

463. А ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

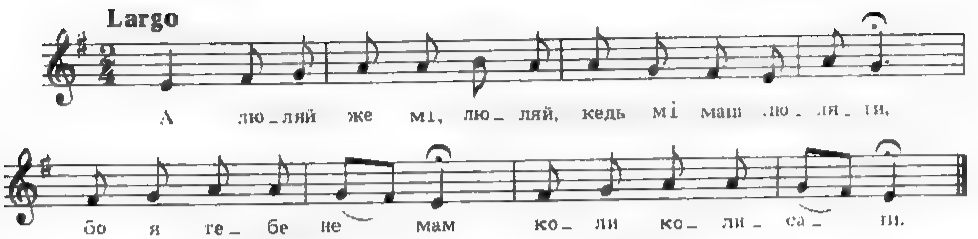

А люляй же мі, люляй,
Кедь мі маш люляти,
Бо я тебе не мам
Коли колисати.

А люляй же мі, люляй,
Колишу тя руком,
А як мі вирослеш,
Підеш за науком.

А будеш ся учило
Дрібного писаня,
Будеш споминало
Мого колисаня.

464. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

Люляй же мі, люляй,
Колишу тя з руком,
Як ти мі вирослеш,
Пойдеш за науком.

Будеш тя учити
Писаня дробного,
Напишеш листочок
До отця твоєго.

465. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, БО Я НЕ МАМ КОЛИ

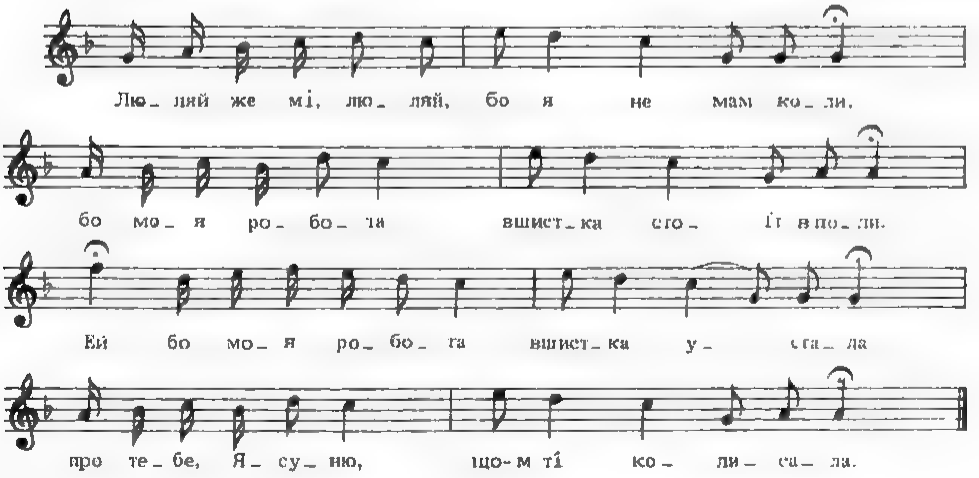

466. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, КЕД МІ МАШ ЛЮЛЯТИ

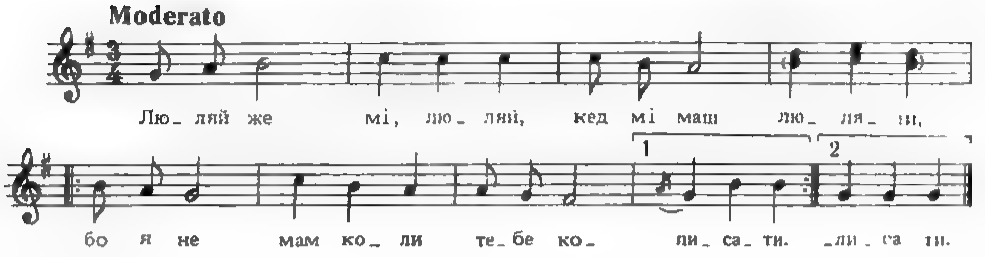

467. ЕЙ ЛЮЛЮ ЖЕ МІ, ЛЮЛЮ, ЕЙ ПІД ЗЕЛЕНУ ДУЛЮ

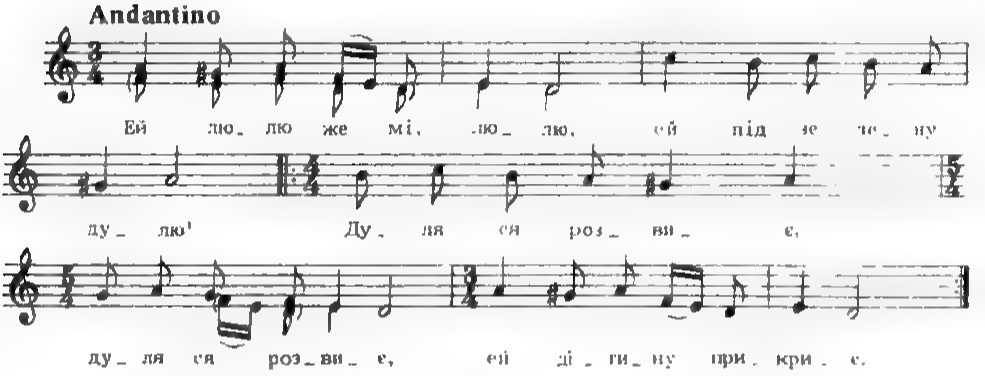

468. ОЙ ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

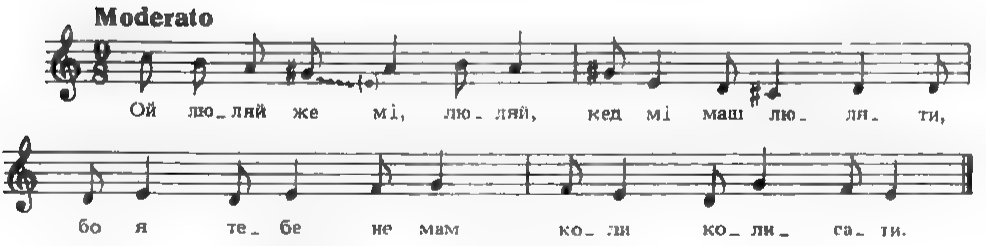

Ой люляй же мі, люляй,
Кед мі маш люляти,
Бо я тебе не мам
Коли колисати.

Ні я тебе не мам
Коли колисати,
Ні я тобі не знам
Красні заспівати.

А люляй мі, люляй,
Пренайдражший пташку,
Нашто я тя ховам
На ту біду тяжку.

Люляй же мі, люляй,
Дітятко маленьке,
Дітятко маленьке,
Красне, білюсеньке.

А люляй мі, люляй,
Сиві очка стуляй,
Сама би-м стуляла,
Кеби-м сиві мала.

А люляй мі, люляй,
Мій сивий голубе,
Хто тя заколише,
Як мене не буде?

А люляй мі, люляй,
Як мі маш люляти,
Як мі будеш спати,
Вшию ти кабатик.

А усний мі, усний,
Великий виросний,
Ангел тя зобудит,
Він тебе рад видит.

469. РОБОТИЧКО МОЯ

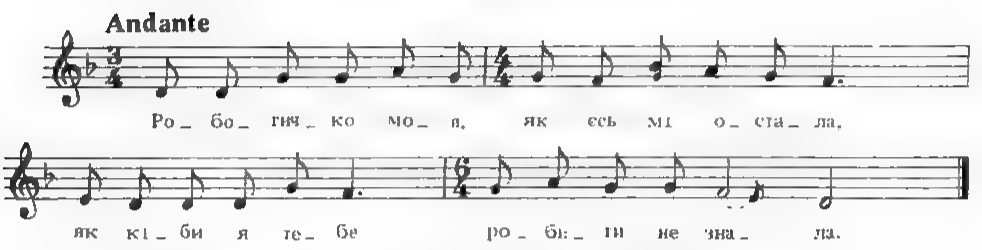

Роботичко моя,
Як єсь мі остала,
Як кіби я тебе
Робити не знала.

Роботичко моя
У тим ширим * полю,
Боже мій любений,
Коли тя догоню?

Хоть би-м здоганяла
І водне, і вночі,
Та я не здогоню,
Бо не мам помочі.

470. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, КЕД МІ МАШ ЛЮЛЯТИ

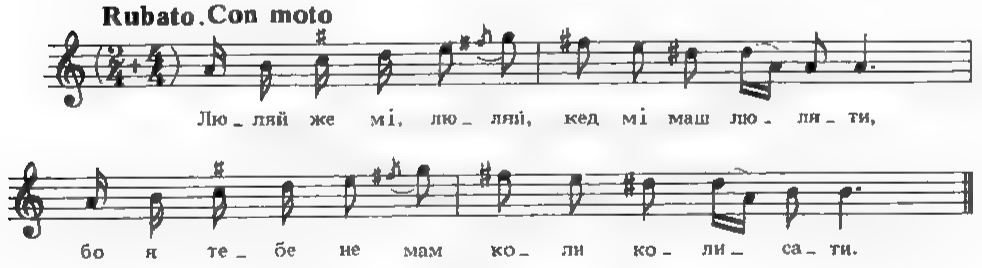

471. СПИ, ДИТИНО МОЯ ЗЛОТА

Спи, дитино моя злота,
Видиш, що на дворі слота.
Дай же мені що зробити,
Бодай мисочки помити
Та й хатку позамітати,
Тогди можеш уже встати.

Гей, дитино моя мила,
Відколи ти си вродила,
Відколи ти си вродила,
Я ще нічо не робила.
Та вже не хочу робити,
Коби бог ти лиш дав жити.

* Широкім.

472. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ДИТЯ МОЄ

Люлю, люлю, дитя моє,
Лишу тебе, серце моє.
Лишу тебе, дитиночка,
Та піду на панщиночку.
Панщиночку відробляти,
Тебе, дитя, годувати.

Спи, дитинко, не вставай,
Та мені робити дай.
Гей спи, гей спи ти, дитино,
Бо ти ще нічо не винно.
Ще тя пани не зловили
Ікомани * не побили.

473. КОЛИШ ЖЕ СЯ, КОЛИШ, КОЛИСОЧКО, САМА

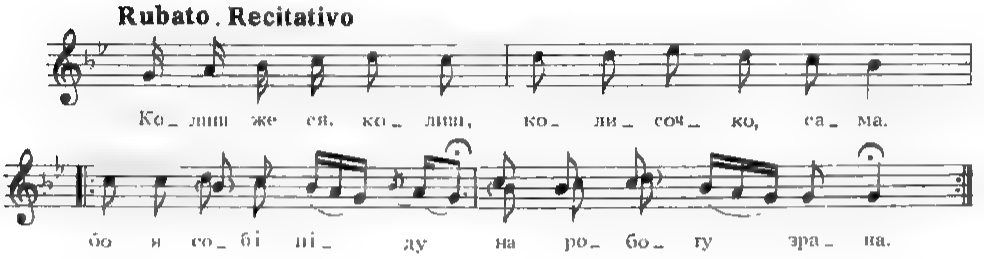

474. ДІТИНОЧКО МОЯ

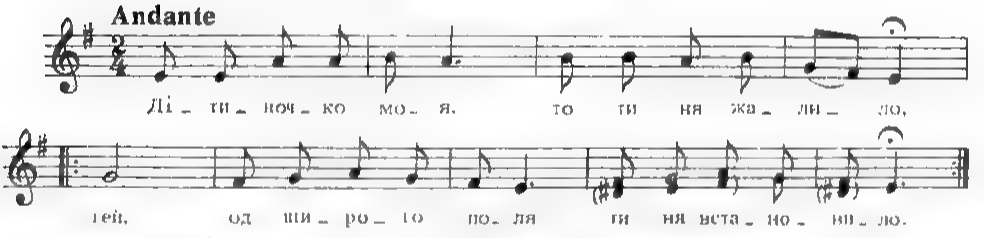

Дітиночко моя,
То ти ня жалило,
Гей, од широго поля
Ти ня встановило.

На широкум полю
Треба мі робити,
Гей, мою дітиночку
Не є хто ** бавити.

Усни, сину, усни,
Добрі тобі спати,
Гей, кед тебе колипе
Твоя власна мати.

Кеби тебе, сину,
Чужа колисала,
Гей, вна би твою долю
Навіки пролала.

Люляй, сину, люляй,
Сиві очка стуляй,
Гей, стуляй їх на спаня,
Дітиночко мала.

* Економи.
** Нема кому.

475. ОЙ УСНИ, ДИТЯ, УСНИ, ОЙ БОДАЙ ЖЕ НЕ ВСТАЛО

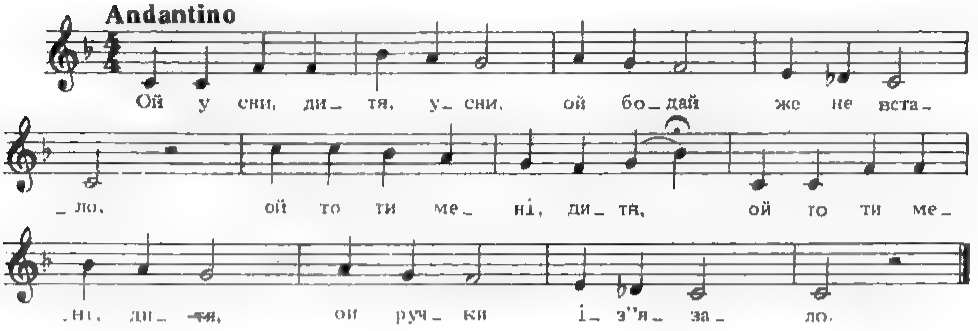

Ой усни, дитя, усни, ой бодай же не встало,
Ой то ти мені, дитя, ой то ти мені, дитя,
Ой ручки із'язало.
Ой ручки із'язало, ой штоби-м не робила,
Ой нужки із'язало, ой штоби-м не ходила.

476. ОЙ ДИТЯ МОЄ, ДИТЯ, ТО-СЬ МИ ДАЛО ВЯТЯ

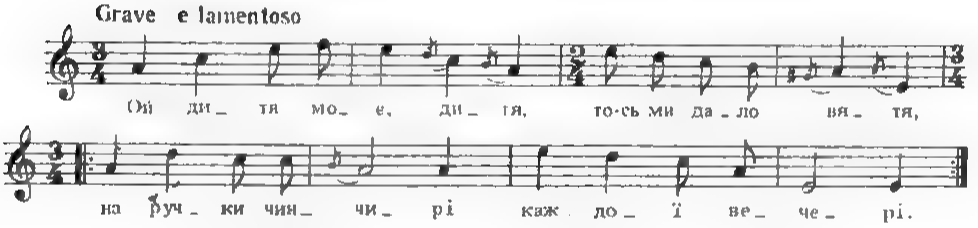

Ой дитя моє, дитя, то-сь ми дало вятя *,
На ручки чинчирі каждої вечері.

На ручки чинчирі, жеби-м не робила,
Ніжки ми спутало, жеби-м не ходила.

Колишся, колиско, від кута до кута,
Малийка дітина, велика покута.

Спи, дітинко мила, то-сь ми надоіла,
Кобись вже виросла, била-м би щаслива.

Ой сину мій, сину, я за тобов гину,
Не одну я нічку із тобов спочину.

Най би я тя, сину, усе колисала,
Коби я ся з тебе радості дождала.

* Значення слова неясне.

477. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, ШМАРЮ Я ТЯ В ДУНАЙ

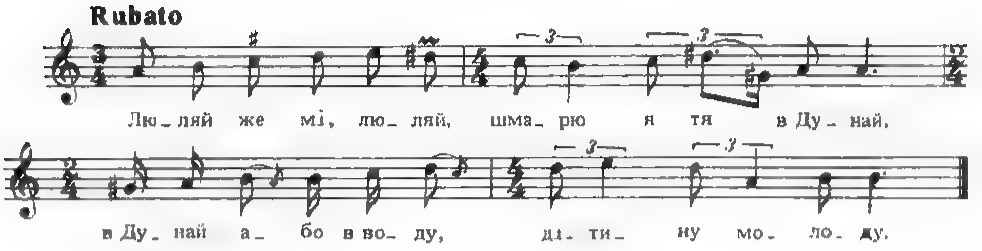

478. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ

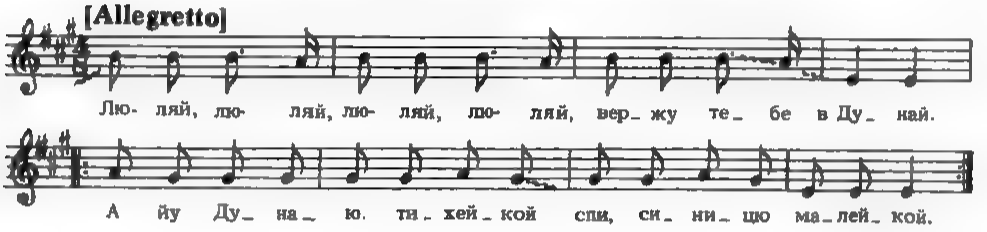

479. ПОВІШУ Й КОЛИСОЧКУ В ЛІСІ Й НА ЯВОРА

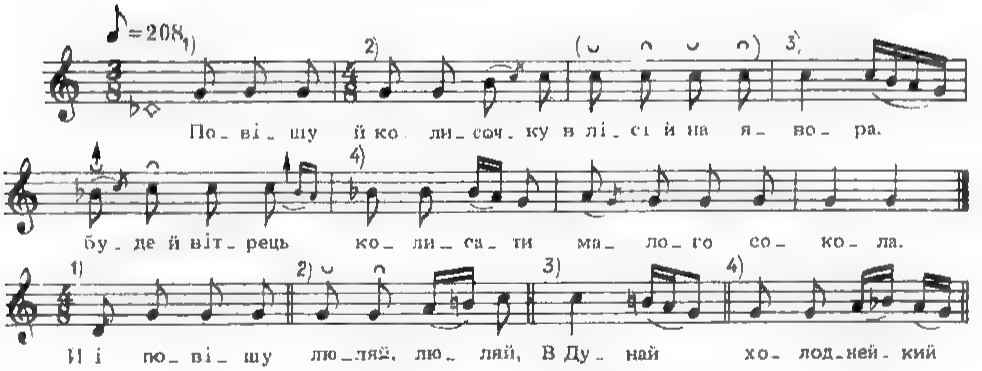

Повішу й колисочку в лісі й на явора,
Буде й вітрець колисати малого сокола.
Ой люляй, люляй, люляй, кину я тя в Дунай,
То най дуже холоднейкий *, мій синок малейкий.
Й і повішу колисочку й у лісі на дуба,
Буде вітер подувати, дітя колисати.

* Вар.: В Дунай холоднейкий.

480. ЕЙ ГАЮ ЖЕ МІ, ГАЮ

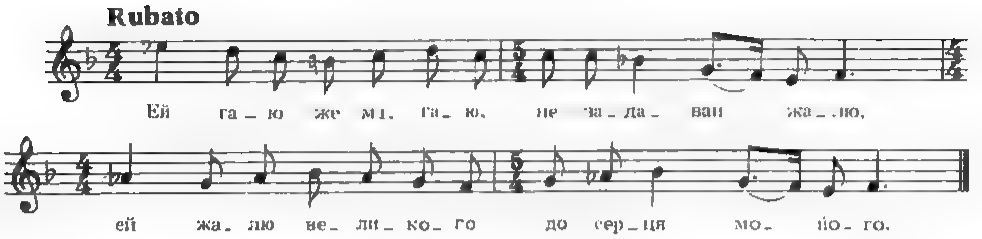

Ей гаю же мі, гаю,
Не задавай жалю,
Ей жалю великого
До серця мойого.

Ей гаючки, гаючки,
Зв'язало-сь мі ручки,
Ей зв'язало на туго,
Не знам — ци надовго.

Ей ручки-сь мі зв'язало,
Жеби-м не робила,
Ей а ніжки спутало,
Жеби-м не ходила.

Ей гайці же мі, гайці!
Худобной ти мамці,
Ей і няньця такого,
Не барс богатого.

Ей колиш са, колиско,
Попри земли низько,
Ей колише са в тобі
Маленький хлопчисько.

Ей колисочко нова
Жовтого явора,
Ей колишу я в тобі
Малого сокола.

Ей успи же мі, усни,
Великий виросни,
Ей великий, як і я,
Білий, як лелія.

Ей співаю, співаю,
Співаю про тебе,
Ей скоро мі вирослеш,
Охабиш ти мене.

481. УСНИ, МАРЬКО, НА ГОДИНУ

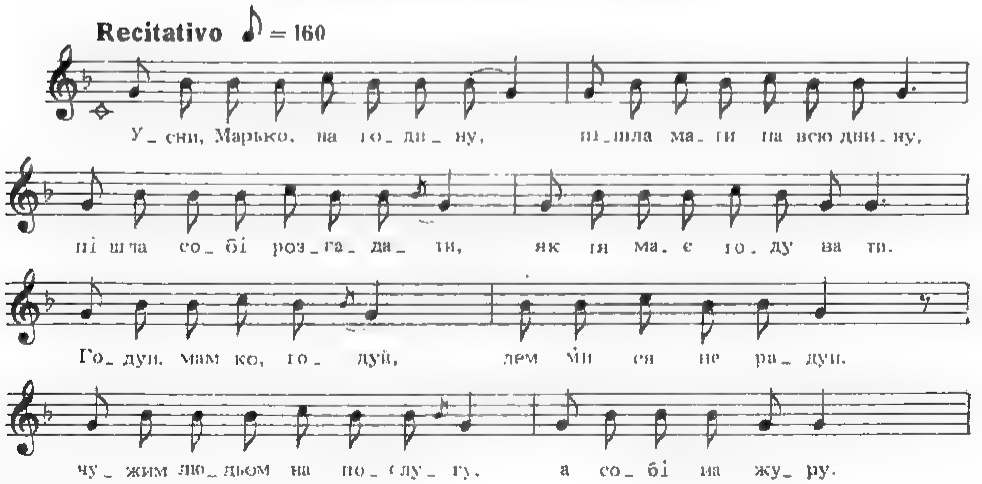

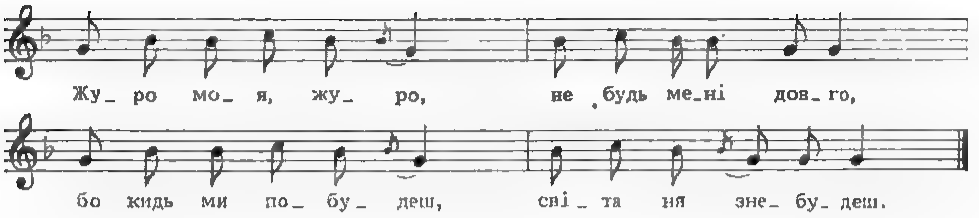

482. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ДИТИНОЧКА ЛЮБА

Люлю, люлю, люлю, люлю, дитиночка люба,
Тебе мамка витесала з зеленого дуба.
Ой з дуба ци не з дуба, але, відав, з клену,
Зав'язала дитиночка руки без ременю.
В'єжи, синку, в'єжи, синку, довго — не коротко,
Буду з тобов бідувати тяжко — не солодко.

483. А ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ

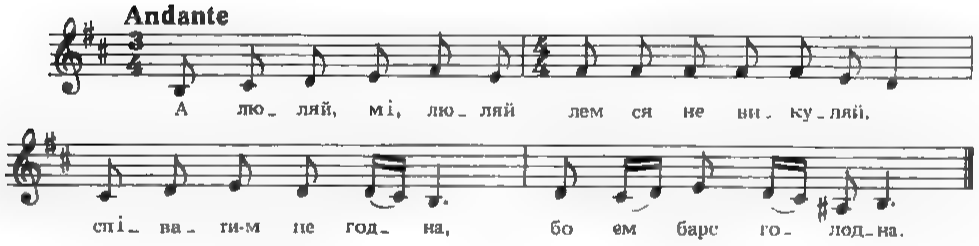

А люляй мі, люляй,
Лем ся не викуляй,
Співати-м не година,
Бо є-м барс голодна.

Співай си сам, співай,
Сину мій маленький,
Я уж доспівала,
Свекру-м погнівала.

Свекру-м погнівала,
Бо-м про тя заспала,
Тепер уж предо мном
Все позамикала.

А кіби я мала
Мамичку з валала,
Та би мі про хлібик
Плакати не дала.

Бо котри дівчата
В селі маму мають,
Та тоти мамички
З хлібом їх чекають.

484. ЕЙ СИНУ МІЙ, СИНУ

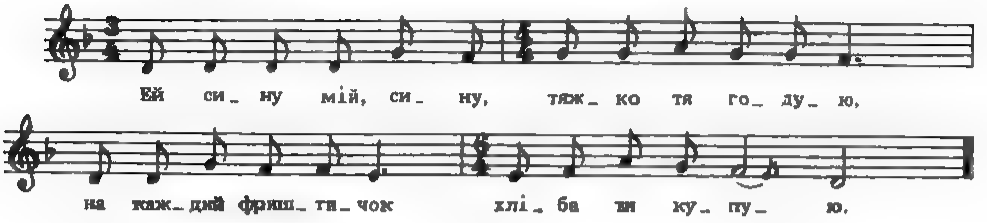

Ей сину мій, сину,
Тяжко тя годую,
На каждий фриштичок
Хліба ти купую.

Ей сину мій, сину,
Про яку провину
З тобом переношу
Тяженьку годину?

Усни же мі, усни,
Не дай ся будити,
Буду коло тебе
Тихенько ходити.

Кеби ти мі знало,
Кілько мам роботи,
То ти би мі спало
Од днесь до суботи.

А в суботу рано
Би-м тя зобудила:
— Я свою роботу,
Я уж поробила.

485. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МАЛИЙ КВІТЕ

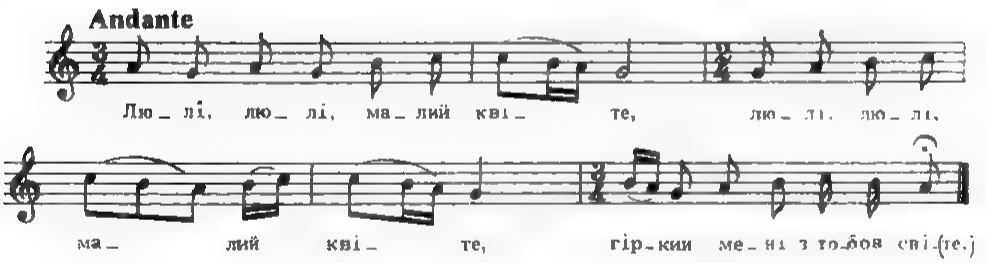

486. ОЙ ЛЮЛЮ, ОЙ ЛЮЛЮ, ЗАКІ ТІ ВИГОДУЮ

Ой люлю, ой люлю, закі ті вигодую
Не рочок, не два, те й не чотири з тобов сі набідую.
Не єдну нічку, не єдну нічку те й не єдну днинку,
Закі згодую, закі згодую свою малу дитинку.
Й аби-м не дбала, й аби-м не дбала, аби-м як бідувала,
Коби ж то я сі, коби ж то я сі потіхи дочекала.

487. ЕЙ ХМАРИТЬСЯ, ХМАРИТЬСЯ, И А ДОЖДЮ НЕ БУДЕ

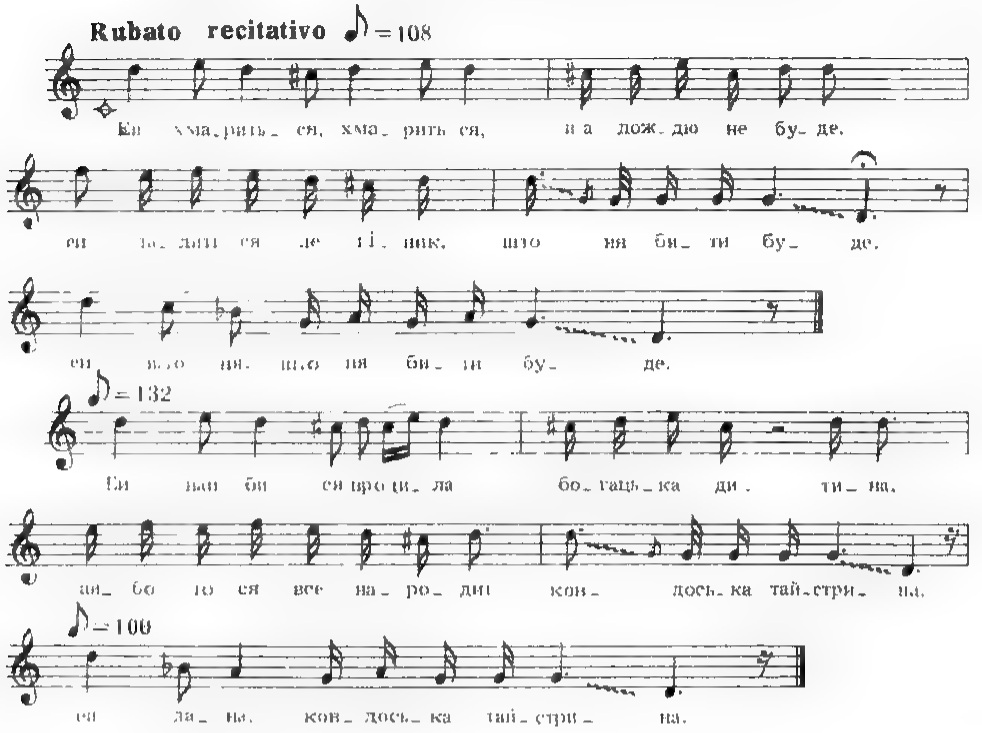

488. ДІТИ МОЇ, ДІТИ

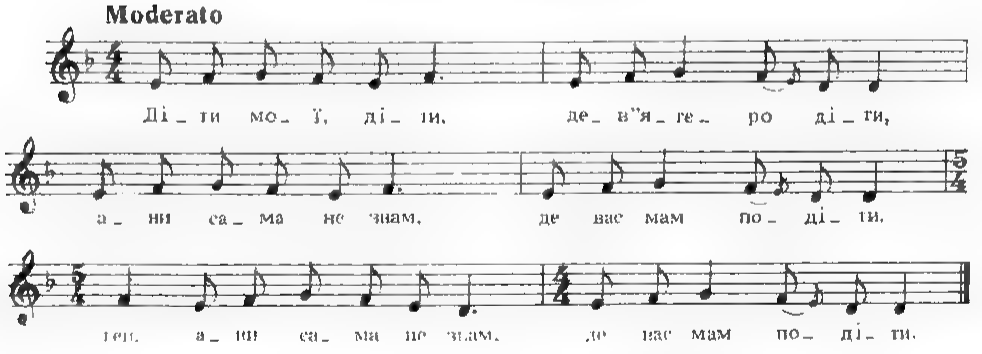

Діти мої, діти,
Дев'ятеро діти,
Ани сама не знам,
Де вас мам подіти,
Гей, ани сама не знам,
Де вас мам подіти.
Діти мої, діти,
Дрібніцькі, як значок,
А я меджі вами,
Як зогнитий пнячок,
Гей, а я...
А гайці мі, гайці,
Мої дрібні діти,
Дайте свої мамці
До роботи піти,
Гей, дайте...

489. ОЙ ЛЮЛЮЛЮ, КАЖЕ, ЛЮЛЮ, МАЛЕНЬКУ ДИТИНКУ

Ой люлюлю, каже, люлю, маленьку дитинку,
З тобов нема супочинку ані одну днинку.
А у днинку не спочину через роботочку,
А у ночі не спочину через дитиночку.

490. ОЙ ЦИ РУЖІ, МАМКО, РУЖІ, ДОКИ НЕМА МУЖІ

Ой ци ружі, мамко, ружі, доки нема мужі,
Ой цвіток, ой цвіток, доки нема діток.

Як сі пайшла, мамко моя, от перша дитина,
Спало з тіла здоровєчко, а з лиця калина.

Ой я тебе й от полишу, мала дитиночко,
Та нім тебе вибавити — бідна головочко!

491. ОЙ ЛЮ, ЛЮ, ЛЮ, ДІТИ МОЇ

Ой лю, лю, лю, діти мої,
Як-сте мня обсіли,
Та коби-сте, діти мої,
Хот тихо сиділи.

Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю,
Лю, лю, лю, лю, лючкі,
Одно босе, друге голе,
Трете лиш в сорочці.

Ой лю, лю, лю, діти мої,
Спіт, спіт потихоньки,
А коровка прийде з паші
Та даст дітям моньки.

492. ЕЙ ЛЮЛЯЙ МИ, ЛЮЛЯЙ

Ей люляй ми, люляй,
Сини очка стуляй,
І я би-м стуляла,
Коби-м такі мала.
Ей люляй ми, люляй,
Сиротенько мала,
Бо твой неньо умер,
Я вдова остала.
Я вдова остала,
Мам семеро діти,
Сиротеньки мої,
Як вас виживити.

493. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СИНОЧКУ МОЙ

Люляй, люляй, синочку мой,
Не будь такий, як отец твой,
Бо твой отец піячиско,
Пропил з матки фарбаньчиско.

Люляй, люляй, синку младий,
Пошел отец на розгади,
Пошел, пошел розгадати,
Як мам тебе виховати.

Привезе он бочку вина,
Виховат он свого сина.

494. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СИНОЧКУ МІЙ

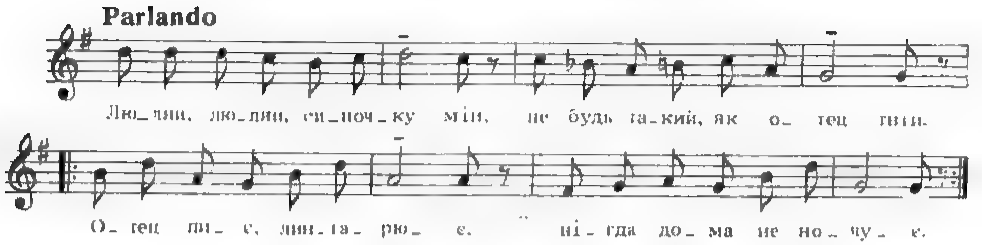

Люляй, люляй, синочку мій,
Не будь такий, як отец твій.
Отец пиє, лингарює,
Нігда дома не ночує.

Люляй, люляй, колишу тя,
Скоро уснеш, охаблю тя.
Прикрию тя перинами,
Сама піду долинами.

495. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СИНУ МЛАДИЙ

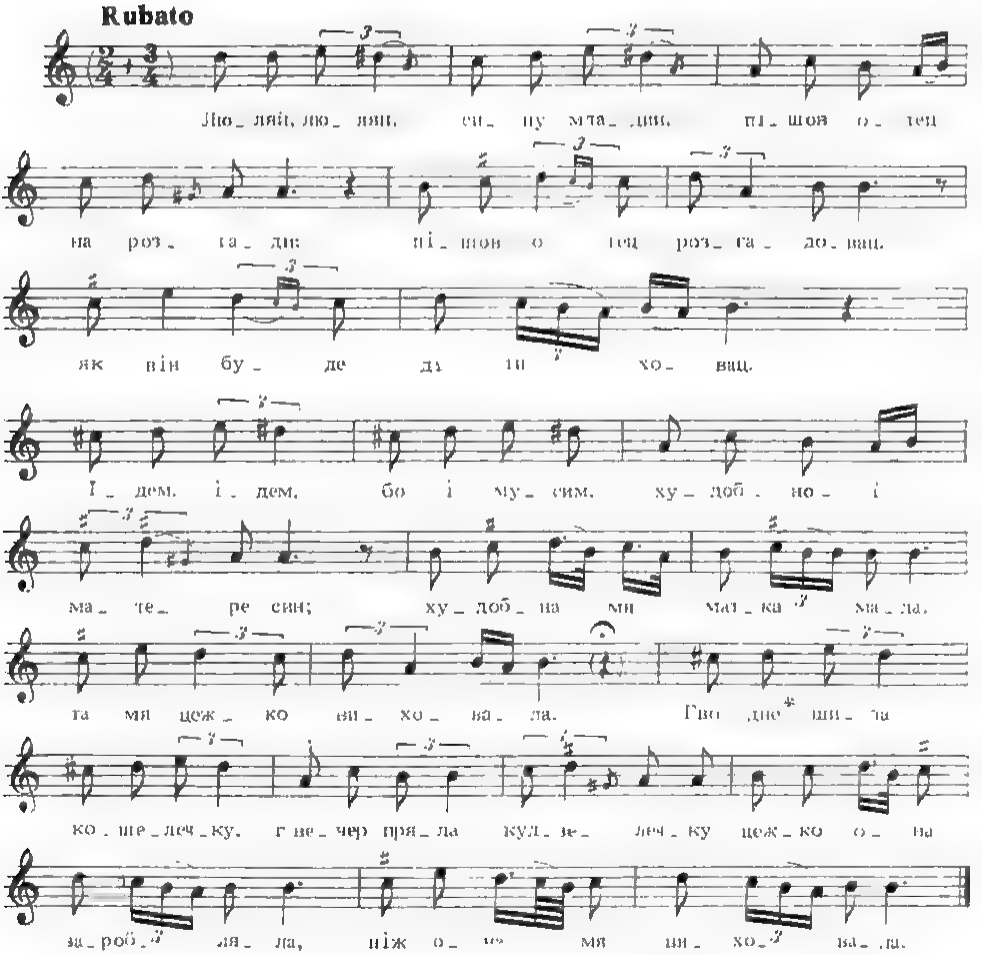

496. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СИНУ МЛАДИЙ

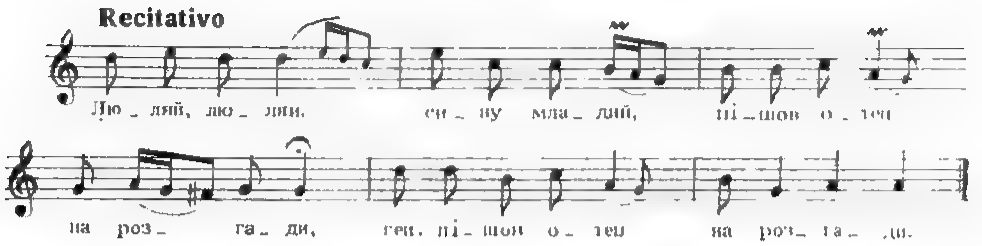

497. ЧЮЧАЙ-БЕЛАЙ, БІЛИЙ ХЛОПЕЦЬ

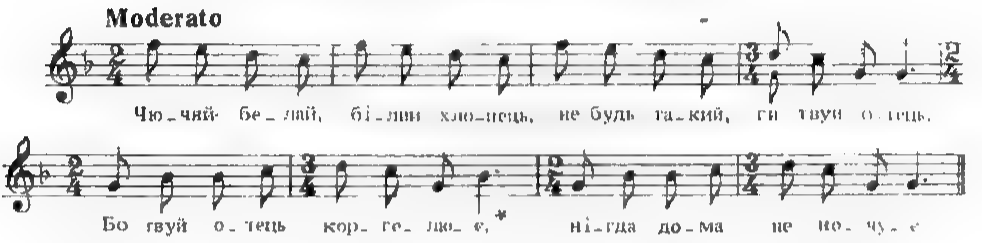

— Чючай-белай, білий хлопець,
Не будь такий, ги твуй отець.
Бо твуй отець коргелюс *,
Нігда дома не ночує.
А нігда нич не принесе,
Лем кервавий палаш несе.
А кошульку обтаргану,
А сабельку скервавлену.

— Співай, жоно, ги-с співала,
Коли-с дзецко колисала.
— Ей я, мужу, не співала,
Лем-ем свою долю лала,
Же-м пеленки не випрала.
— Ставай, жоно, на мураву,
Бо ти зотну долу главу.

498. КОЛИСАЛА БИ-М ТЯ, ЯК ВОДНИ, ТАК ВНОЧІ

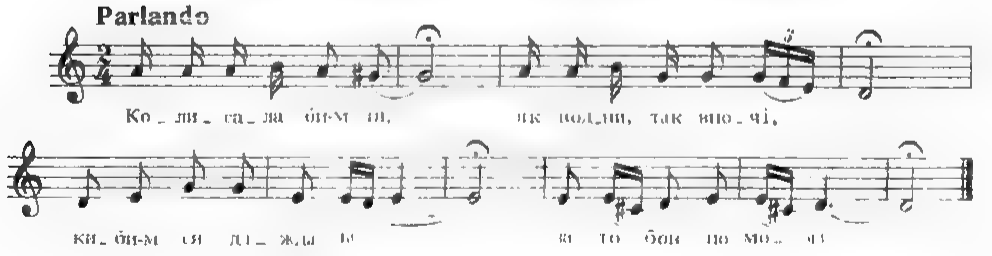

Колисала би-м тя, як водни, так вночі,
Киби-м ся діждала за тобов помочі.

Але я ся діжду жалю великого,
Чкода, боже, буде колисаня мого.

* Гуляка, розпущений.— *Прим. записувача.*

Колиш мі ся, колиш, колисочко, сама,
Бо я тя не буду, бо-сь мі зуновала.

Не зуновала мі тота колисочка,
Лем мі зуновала мала дітиночка.

499. ЧУЧ-БЕЛЕ, БЕЛЮШУ, КОЛИСАТЬ ТЯ МУШУ

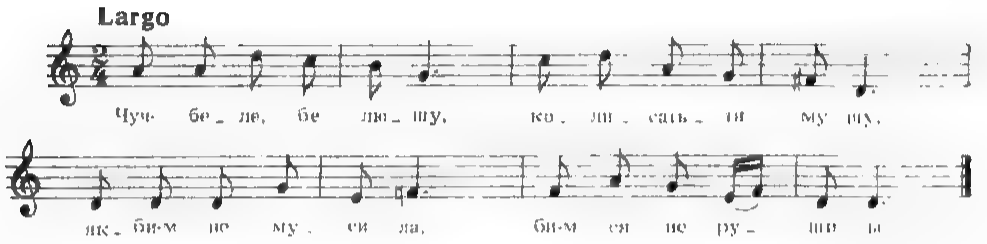

Чуч-беле, белюшу, колисать тя мушу,
Якби-м не мусила, би-м ся не рушила.

Колисала би-м тя як водни, так вночі,
Киби-м ся діждала по тобі помочі.

Але я ся діжду жалю великого,
Та лем шкода буде колисаня мого.

Колиш же ся, колиш, колисочко, сама.
Бо я уж не година, бо я зуновала.

Бо я зуновала, робота зостала,
То про тебе, сину, што-м тя колисала.

Киби-с, сину, знало, кілько мам роботи,
Та ти би мі спало од днесь до суботи.

Колиш ся, колиско, попри землі низько,
Колише ся в тобі мій милий хлопчисько.

Колисочко нова, з нового явора,
Виколиш, виколиш мойого сокола.

Діти мої, діти, дробненькі, як мачок,
А я меджи вами, як у полю крячок.

Люляй же мі, люляй, шмарю тя за Дунай,
Там тя рибки з'їдять, де люди не видять.

Гаю же мій, гаю, підеш мі до раю,
Назбераш мі квітя, моє мале дітя.

500. КОЛИСАЛА БИ-М ТЯ

Колисала би-м тя,
І в во дне і в ночі,
Коби-м тя дождала
От тебе помочі.
Але я тя дожду
Жалю великого,
Жалю великого
До серденька мого.

Гей, люляй, люляй,
Сину мой молодий,
На мої стари дни
Не подаш мі води.
Води мі не подаш,
З хижи мя вирушиш,
На мої стари дни
Серце мі зармушиш.

501. ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ОЙ ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю,
Коби-м ті вилюляла,
Коби-м сі з тебе, коби-м сі з тебе
Потіхи дочекала.
Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю,
Ти дитинонька красна,
Ой коби-сь росла, ой коби-сь росла,
Сиві би-сь бички пасла.
Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю,
Заки ті підгодую,
Не рочок, не два, не рочок, не два
З тобов сі набідую.

502. ЕЙ ЛЮЛЮ, СИНУ, ЛЮЛЮ, ДЕ Я ТЯ ПРИТУЛЮ

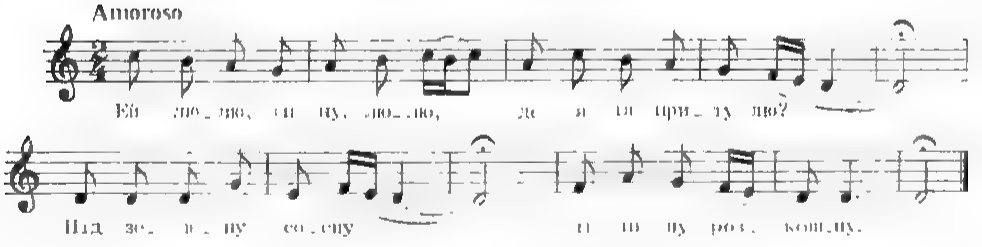

— Ей люлю, сину, люлю, де я тя притулю?
Під зелену сосну дітину розкошну.

Ей соколе, соколе, гонь волки на поле,
Бо уж шитки зяли, лем наши зостали.

— Ей займу я, мамочко, як буде світати,
Не треба вам буде пастушка їднати.

Бо пастушкові треба дорого платити,
А мене, мамочко, з прутиком вибити.

503. ГЕЙ, ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ

— Гей, люляй, люляй,
Мой любий соколе,
Ци мі скоро займеш
Волоньки на поле?

— Займу я їх, займу
Моя люба мати,
Не треба вам буде
Пастуха їднати.

504. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ, СОКОЛЕ-ПАХОЛЕ

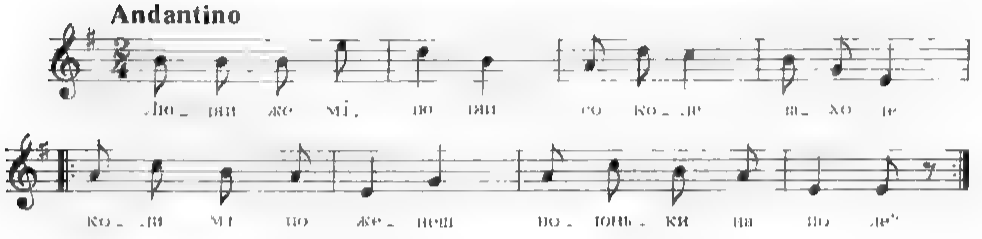

— Люляй же мі, люляй, соколе-пахоле,
Коли мі поженеш волоньки на поле? (2)

— Пожену, мамичко, як буде світати,
Уж ви не будете пастухів їднати. (2)

505. ЕЙ ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ, МІЙ МИЛИЙ СОКОЛЕ

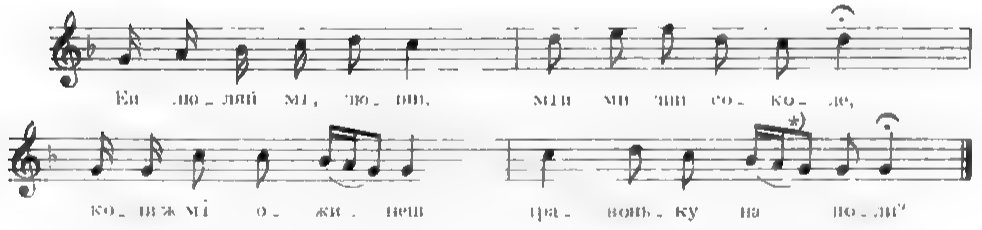

506. СОКОЛЕ, СОКОЛЕ

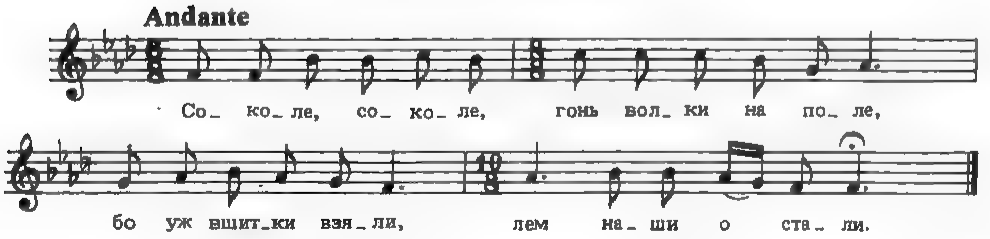

— Соколе, соколе,
Гонь волки на поле,
Бо уж вшитки взяли,
Лем наши остали.

— Пожену, мамочко,
Як буде світати,
Не треба вам буде
Пастушків їднати.

— Соколе, голубе,
Што робиш на дубе?
— Пищалочку правлю,
Мали діти бавлю.

507. ЛЮЛЯЙ ЖЕ МІ, ЛЮЛЯЙ

— Люляй же мі, люляй,
Колиско дубова,
Давно она, давно,
Давно є готова.

Колиш шя мі, колиш,
Колиско дубова,
Колишу я в тобі
Миленьке пахоля.

Люляй же мі, люляй,
Соколе, пахоле,
Коли ти мі займеш
Волошьки на поле?

— Займу вам, мамичко.
Як буде світати,
Не треба вам буде
Пастушка їднати.

Кеби-сь, дітя, знало,
Кілько мам роботи,
Та би єсь мі спало,
Холем до суботи.

А в неділю рано
Би-м тя колисала
Та і прекраспенько
Тебе викупала.

Роботичко моя,
Як єсь мі остала,
Про тебе, сину мій,
Бо-м тя колисала.

508. ЕЙ ЧУЧ-БЕЛЕ, ЧУЧ-БЕЛЕ

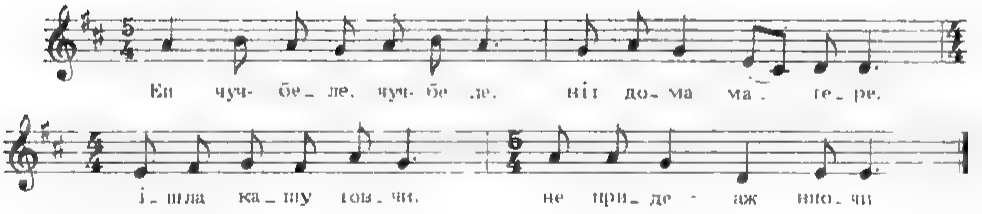

Ей чуч-беле, чуч-беле,
Ніт дома матере,
Ішла кашу товчи,
Не приде — аж вночи.

Ей чуч-беле, чуч-беле,
Ніт дома матере,
Бо пішла до гаю
Телятам на траву.

Ей гаяю, гаяю,
Підеме до гаю,
Наторгаме квітя,
Обложиме дітя.

— Ей люляй же мі, люляй,
Кед мі маш люляти,
Бо я тя не годна
Тілько колисати.

Ей колисала би-м тя
І водне, і вночі,
Би-м шя дочекала
Од тебе помочі.

— Ей дочекаш шя, мамко,
Од мене помочі,
Як я вам виросну,
Поможу і вночі.

— Ей усни же мі, усни,
Великий виросни,
Великий до неба,
Бо мі тя барс треба.

Ей кеби ти заспало,
Не вельо, не мало,
Та ти би мі мої
Ручки розв'язало.

509. ОЙ СИНУ МІЙ, СИНУ, Я ПРО ТЕБЕ ГИНУ

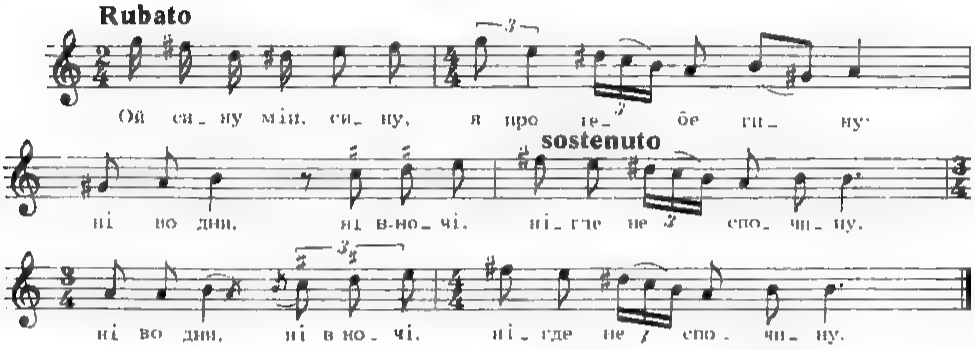

Ой сину мій, сину, я про тебе гину:
Ні во дни, ні вночі, нігде не спочину. (2)

Ой а люляй мі, люляй, сину мій молодий!
Як я ся зстарію, не подаш мі води.

510. А Я ТЕБЕ, ДИТИНОЧКО, КОЛИШУ, ЛЕЛІЮ

А я тебе, дитиночко, колишу, лелію,
Я си з тебе, дитиночко, потіхи надію.
Мамка синка колисала для свеї вигоди,
Аби синок мамці виніс холодної води.
Мамка сина колисала, аби синок виріс,
Аби мамці дровец укив * та й водички виніс.

511. ОЙ ЛЮЛЮЛЮ, ДИТИНОЧКО, ОЙ ЛЮЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

Ой люлюлю, дитиночко, ой люлюлю, люлю,
Коли ж я ті, Іваночку, утулю, утулю?
Ай коли ж я ті бай втулю, дитиночко мала,
Аби-м пішла по водицю та й дровец придбала?

* Утяв, врубав.

512. ЕЙ ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ, МИЛАЯ ДИТИНО

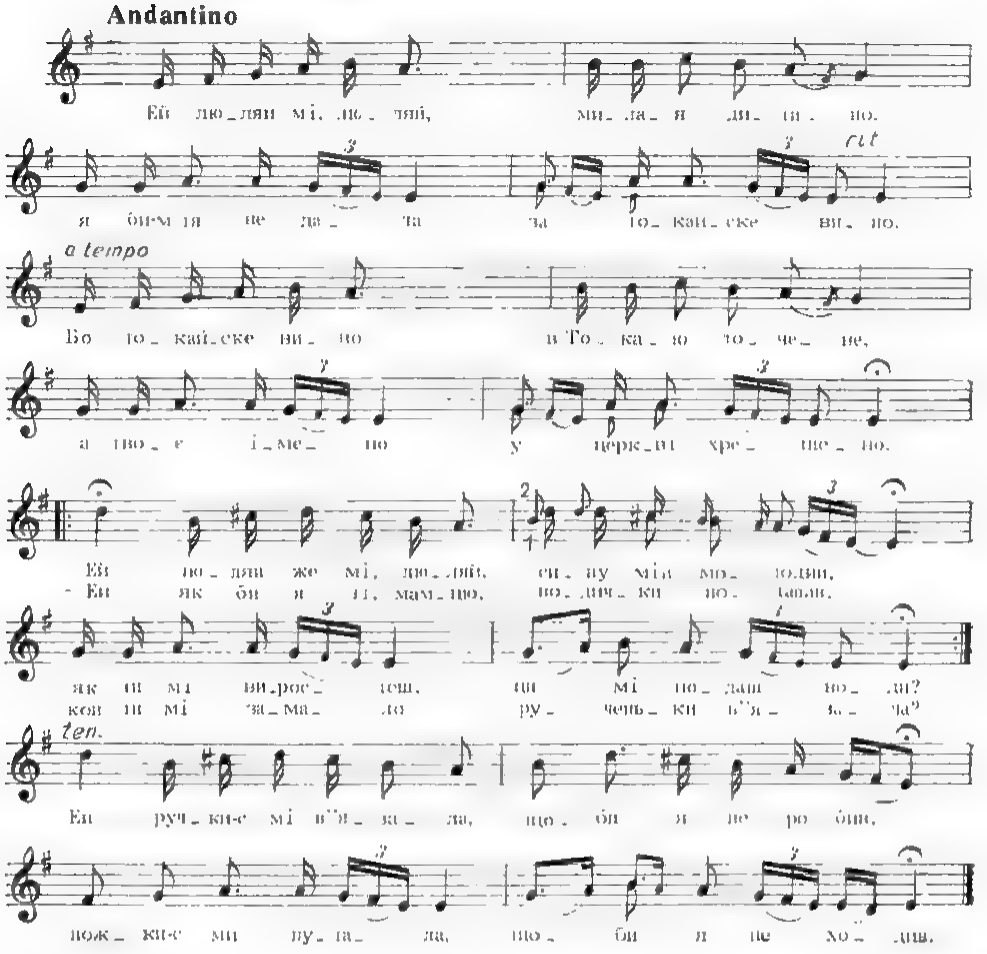

513. КОЛИСОЧКО НОВА З ЖОВТОГО ЯВОРА

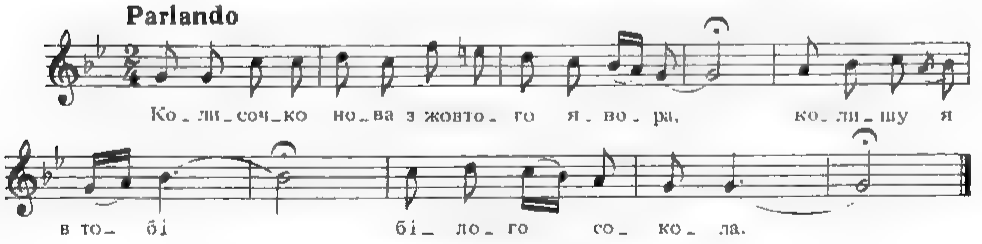

Колисочко нова з жовтого явора,
Колишу я в тобі білого сокола.

Колишся, колиско, попри землі низько,
Колишу я в тобі мале дівчатиско.

— Люляй мі ся, люляй, добрі тобі спати,
Кидь тебе колише твоя власна мати.

Кидь би тебе, дітя, чюджя * колисала,
Она би ті, дітя, долечку продала.

Успий же мі, успий, велика виросний,
Горі до повали, займеш, дітя, воли.

— Займу я ті, займу, моя люба мамко,
Кидь пя не прикриєш зеленов муравков.

— Гаю лем мі, гаю, сину мій надобний,
Як ти мі вирослеш, ци подаш мі води?

— Скорі ти ся, мамко, слизочками вмиєш,
Як ся з моїх ручок водиці напиєш.

Коби моє дітя спало, не плакало,
Росло, не боліло б твой біленькой тіло.

Люлю мені, люлю, шию ті кошулю,
З трьома дірочками, підеш з овечками.

Сину мій, сину, я за тобов гину,
Ні водне, ні вночі нігда не спочину.

Водне не спочину перед роботицов,
Вночі не спочину перед дітиничов.

Колисочко нова, колисала би-сь ся;
Дітиночка біла, згодовала би-сь ся.

Спати би ті, спати, моя рибко, спати,
Бо я тя не маю коли колисати.

Тадь успий мі, успий па годину, на дві,
Би-сь гордо ходило, тяжко не робило.

Варіант:

Син: Пішла моя мати долов вожен жати,
А мене вхабила по горах плакати.

Мати: Не плач, сину, не плач, винесу ті колач,
Колач пекльований, сину мальований.

---

* Чужа.

514. ЕЙ ЛЮЛЯЙ МІ, ЛЮЛЯЙ, СИНУ МІЙ МОЛОДИЙ

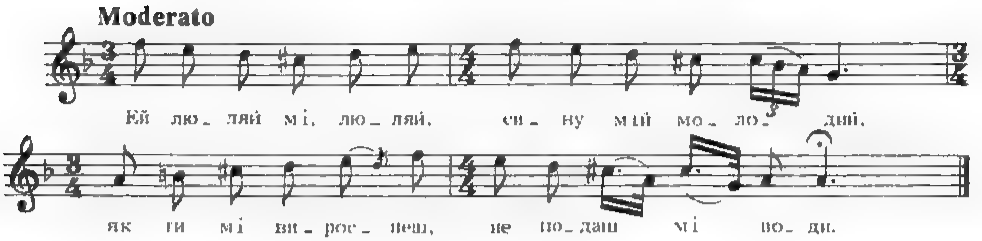

Ей люляй мі, люляй, сину мій молодий,
— Як ти мі вироснеш, не подаш мі води.

А гучіт мі, гучіт за стодолов сова,
Придзет мі на мисель мої мами слова.

Не так материни, як няня старого,
Же я пе слухала, ниж єм мала кого.

515. ДІТИ МОЇ ДРІБНИЙКІЇ, ТА Я ВАША МАТИ

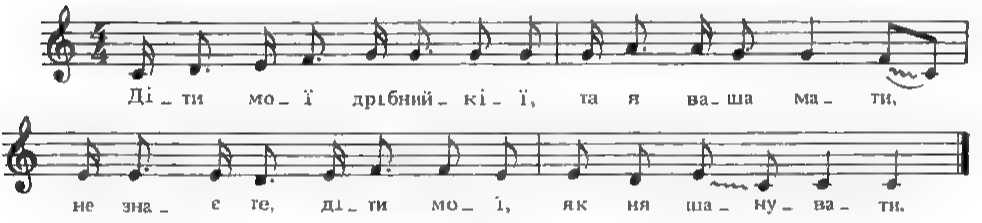

Діти мої дрібнийкії, та я ваша мати,
Не знаєте, діти мої, як ня шанувати.

Спи, дітинко, в колисочці та борзийко рости,
Чий ся мамка причекає якої радости.

Чий ся мамка причекає радиці такої,
Що, дітинко, винесеш ї води студеної.

516. ЕЙ ПОВІШУ Я, ЕЙ ПОВІШУ Я

Ей повішу я, ей повішу я
Колисоньку на вишню,
Ей вколишу я, ей вколишу я
Дітипоньку конечно.
А сама пійду, а сама пійду
Зелепе жито жати,
А буйний вітер, а буйний вітер
Дітину колисати.
Вижну пшеницю, зложу в копицю,

Сама пійду орати,
Та дай же ми ся, та й папе боже,
Дітини дочекати.
Звезу копоньки до новой шопоньки,
А нивойку виору,
Ей буду мати на старі літи
З дітиноньки підпору.
Ей звору * ниву, ей звору ниву,
Від ставу аж до луга,
Для мене поміч, для мене поміч,
Для цісаря послуга.
Горе рибоньці, білій плотоньці,
Як вспхне в ставі вода;
Камінь глодати, дитя ховати —
То одная робота.

517. КОЛИСАЛА, ЛЕЛІЯЛА МАМКА ДИТИНОЧКУ

Колисала, леліяла мамка дитиночку,
Так му файно заспівала: «Любий мій синочку».

Ой люлю, каже, люлю, на кого сі лишу?
На тоту дитиночку, що її колишу.

Ой дана, каже, дана, мальована брама,
Мальовані воротенька, де доня стояла.

518. ОЙ СПИ, ДІТЯ, КОЛИШУ ТЯ

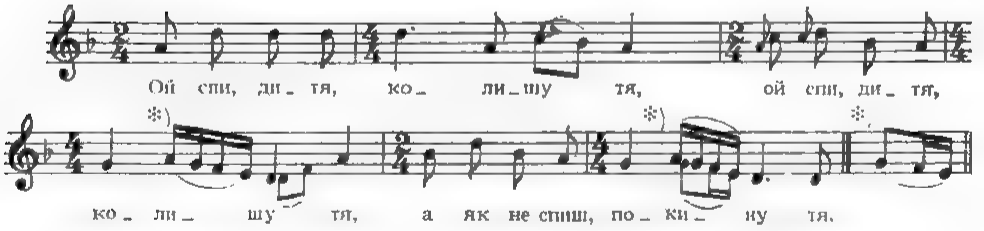

Ой спи, дитя, колишу тя,
Ой спи, дитя, колишу тя,
А як не спиш, покину тя.
Кину тебе під лавицю,
Сама піду на вулицю.
Нехай тебе миші трублят,
Нехай тебе миші трублят,
Нехай мене хлопці люблят.
На вулицях дудка грає,
Мене мати не пускає.
Пусти, мати, на годину,
Поколишу тя дитину.

---

* Зорю, виорю.

519. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

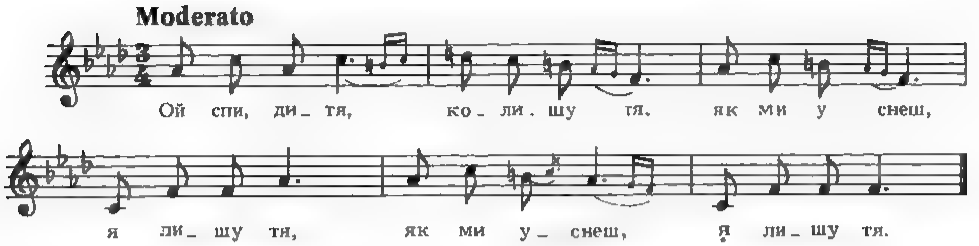

Ой спи, дитя, колишу тя,
Як ми уснеш, то лишу тя. (2)
Поставлю тя під лавицю,
Сама піду на вулицю. (2)

На вулиці скрипка грає,
Мене мати не пускає. (2)

Ой пусти мя, моя мати,
На вулицю погуляти. (2)

Так я собі погуляю,
Як рибонька по Дунаю. (2)
Як рибонька з камінцями,
Так я собі з молодцями. (2)

520. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дитя, колишу тя,
Скоро заснеш, то лишу тя.
Підкину тя під лавоньку.
Сама піду на гороньку.
На гороньці скрипка грає,
Мати до дом не вертає.

521. УСНИ, СИНЕ, УСНИ

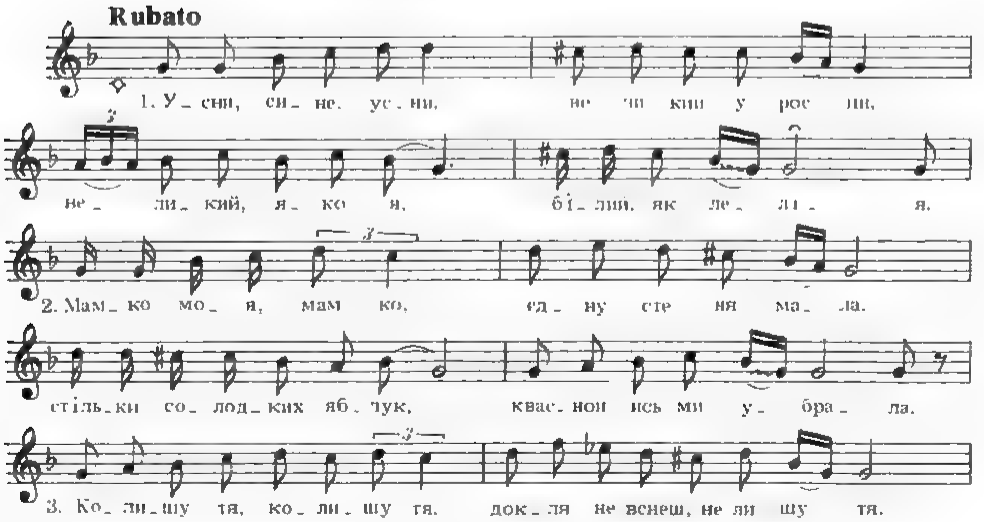

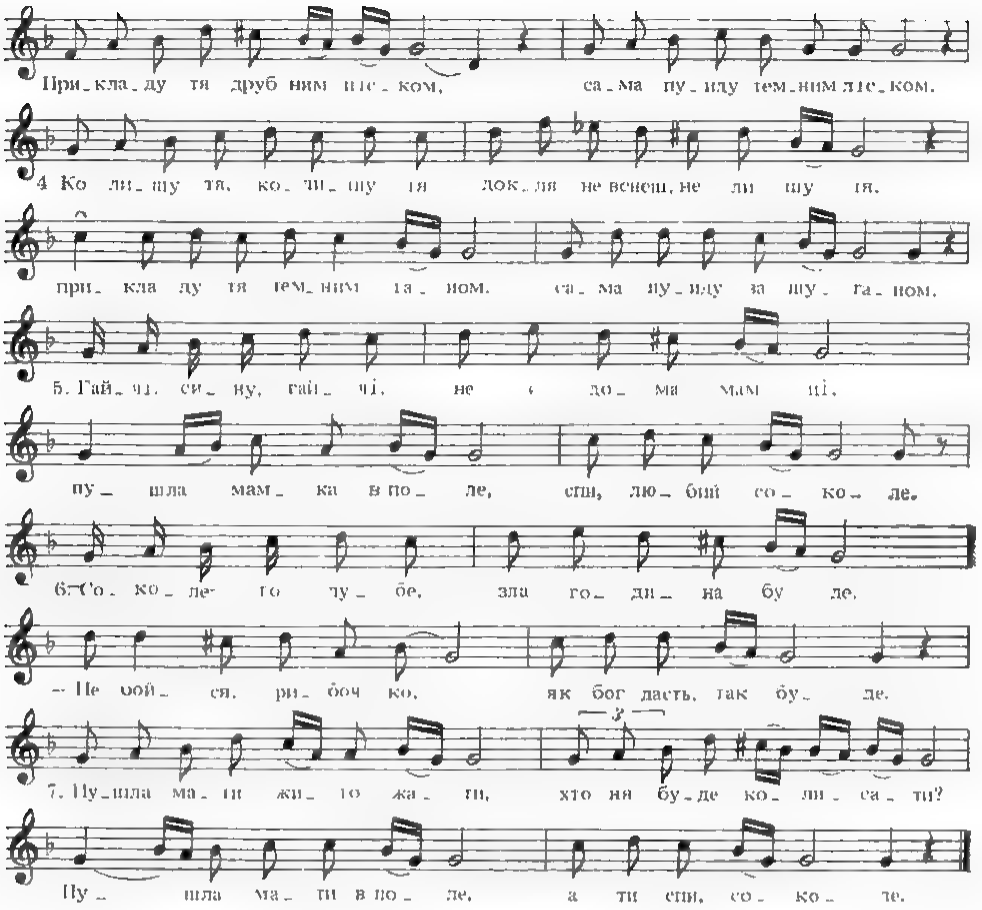

522. ОЙ ЧЮЧАЙ, БЕЛАЙ, КОЛИШУ ТЯ

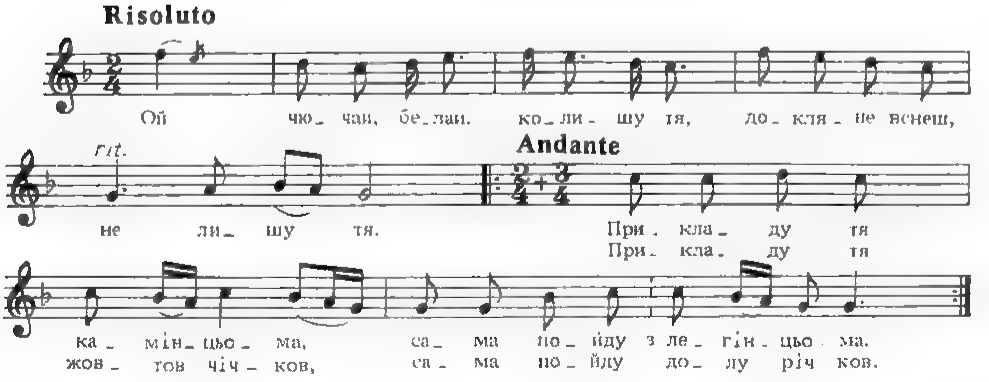

Ой чючай, белай, колишу тя,
Докля не вснеш, не лишу тя.
Прикладу тя камінцьома,
Сама пойду з легінцьома.
Прикладу тя жовтов чічков,
Сама пойду долу річков.
Чючай, белай, чючьовику,
У писаном більчовику.
Дала мати написати,
Щоби дитя не спознати.

523. ОЙ СПИ, ДІТЯ! КОЛИШУ ТЯ

Ой спи, дітя! Колишу тя,
А як заснеш, полишу тя,
Заснеш рано, відойду тя.
Відойду тя під вербами,
Сама піду з козаками;
З козаками кашу їсти,
А з панами разом сісти.

524. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, КОЛИШУ ТЯ

Люляй, люляй, колишу тя,
Скоро уснеш, зохаблю тя.
Приложу тя каменичком,
Сама пойду за Яничком.

525. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

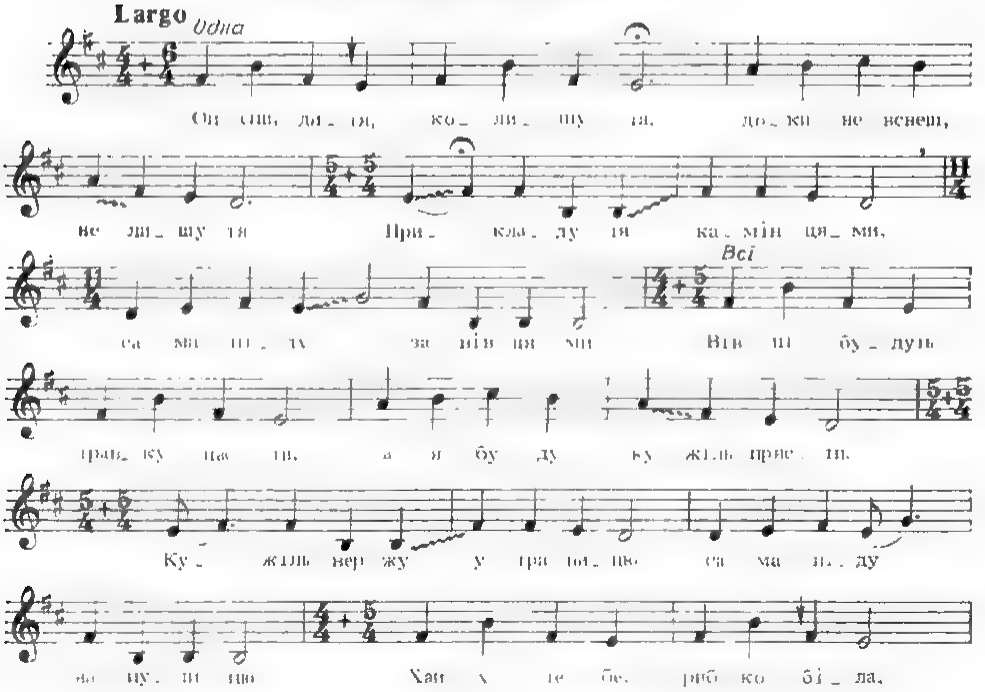

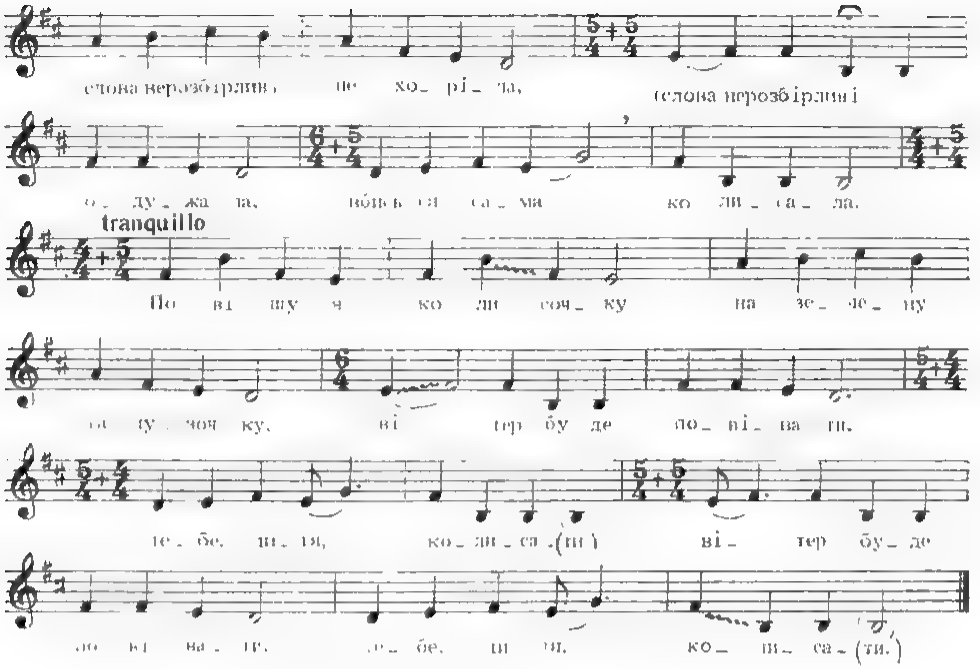

526. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

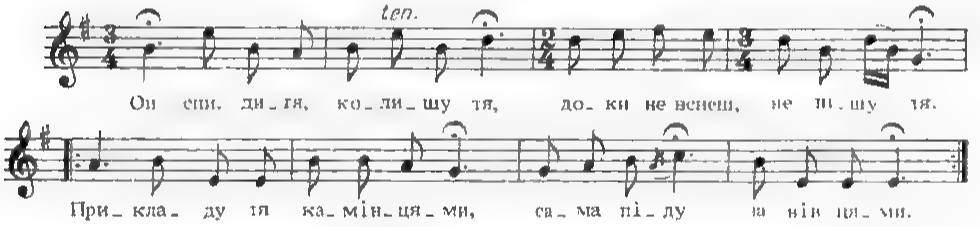

Ой спи, дитя, колишу тя,
Доки не вснеш, не лишу тя.
Прикладу тя камінцями,
Сама піду за вівцями. | 2

Повішу я колисочку
На зелену галузочку.
Вітрик буде повівати,
Тебе, дитя, колисати. | 2

527. ОЙ СПИ, ДИТЯ, КОЛИШУ ТЯ

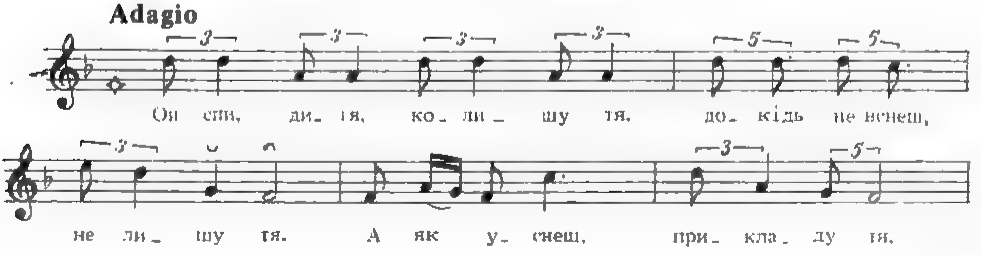

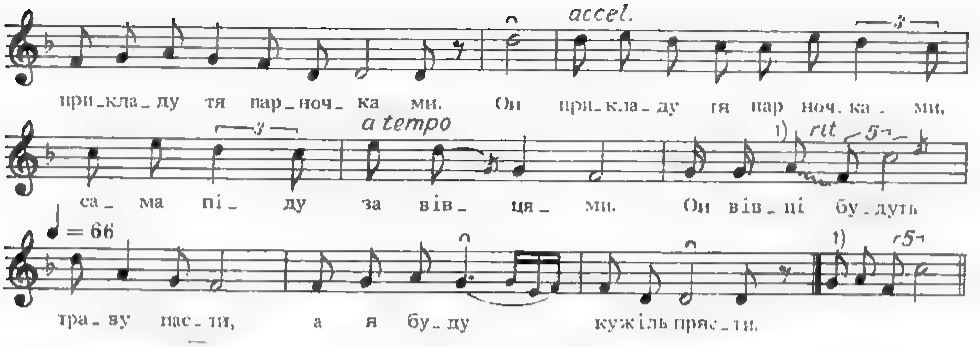

Ой спи, дитя, колишу тя,
Докіль не вснеш, не лишу тя.
А як уснеш, прикладу тя,
Прикладу тя парночками.

Ой прикладу тя парночками,
Сама піду за вівцями.

Ой вівці будуть траву пасти,
А я буду кужіль прясти.

Ой вівці будуть траву пасти,
Сама ляжу на лавицю.
Ой спи, дитя, колишу тя,
Докіль не вснеш, не лишу тя.

528. ОЙ СПИ, СИНУ, КОЛИШУ ТЯ

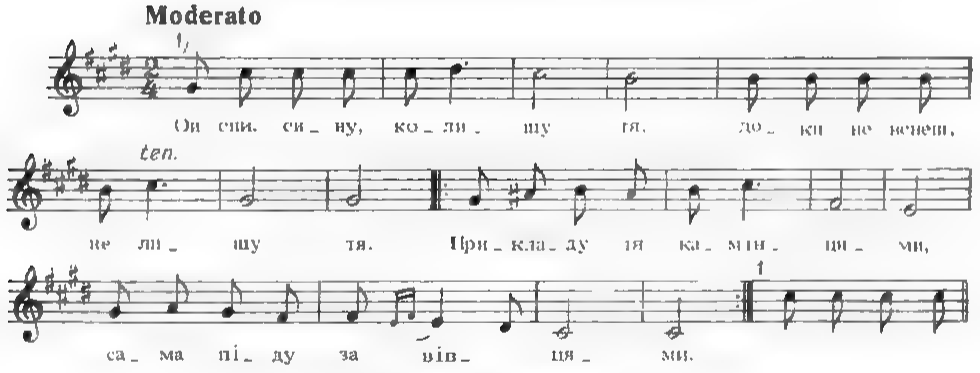

Ой спи, сину, колишу тя,
Доки не вснеш, не лишу тя. }2
Прикладу тя камінцями,
Сама піду за вівцями.

Вівці будуть травку пасти, }2
А я буду кужіль прясти.

Ой кужілю-ворожілю,
Біда би тя, кужіль, пряла,
А не моя головонька }2
Над тобою та й дрімала.

529. ОЙ КИНУ, ВКИНУ

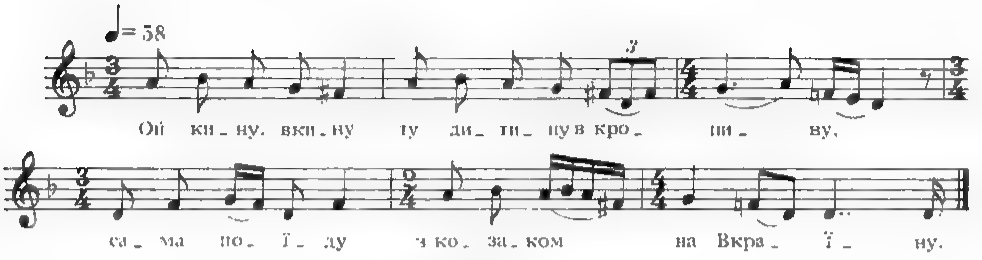

Ой кину, вкину
Ту дитину в кропиву,
Сама поїду
З козаком на Вкраїну.

530. ПОВІСИЛА ЛЮЛЮ НА ЯЛИНІ

Повісила люлю на ялині,
Сама помандрувала за три милі.
Мандрувала милю, ще й другую,
Плаче моє дитя, а я й чую;
Плаче моє дитя, а я й чую,
Хіба я вернуся та й погодую.

531. Я КОЛИШУ Й КОЛИСОЧКУ Й НОВЕНЬКУ, НОВЕНЬКУ

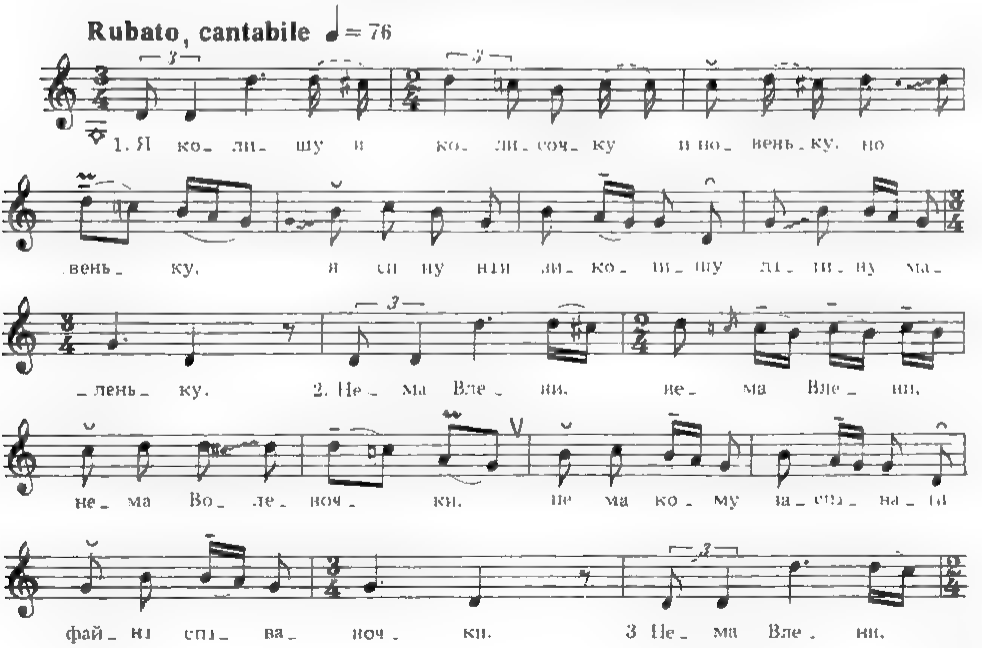

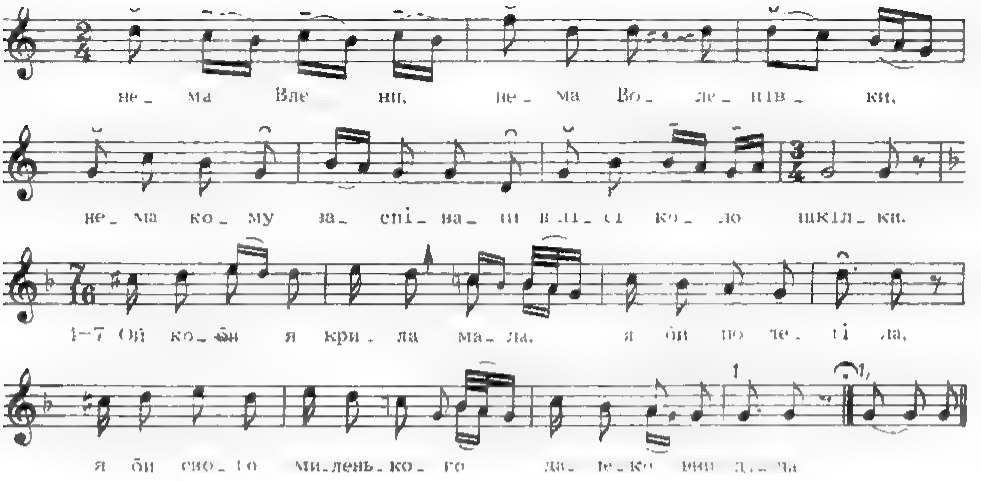

1. Я колишу й колисочку й новеньку, новеньку,
   Я си йу ній виколишу дітину маленьку.
2. Нема Влени, нема Влени, нема Воленочки,
   Нема кому заспівати файні співаночки.
3. Нема Влени, нема Влени, нема Воленівки,
   Нема кому заспівати в лісі коло шкілки.
4. Ой коби я крила мала, я би полетіла,
   Я би свого миленького далеко ввиділа.
5. Ой я бідна удовонька по краю гуляю,
   Від нікого молоденька загрітку не маю.
6. А я бідна удовонька та я бідна вдова,
   Я не вчую від нікого тепленького слова.
7. Ой тішився милий мнов'ю, як риба водов'ю,
   Милий гниє на чужині, а я удовою.

532. КОЛИСАЛА МАТИ ДИТЯ ТА Й НЕ ЛИХОТИЛА

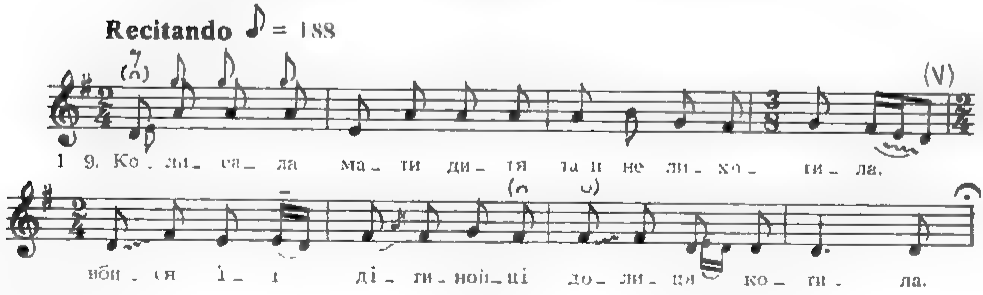

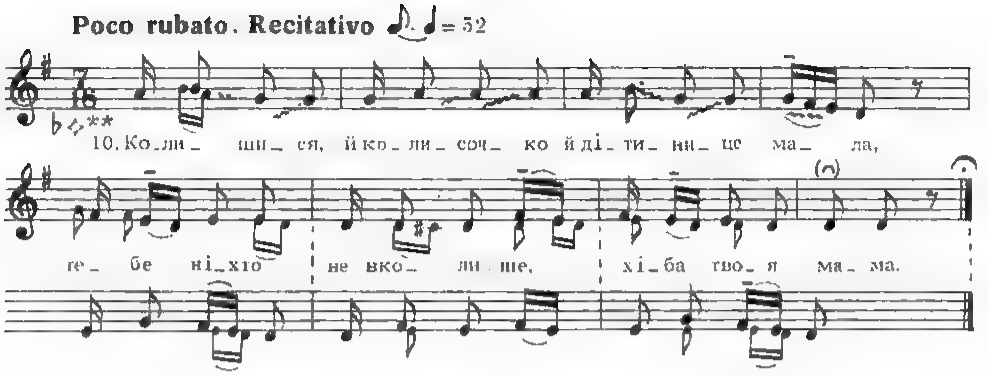

1. Колисала мати дитя та й не лихотила *,
Вби ся її дітинойці долиця котила.

2. Колисала мати доню, а й просила долю,
Оби моя доня спала, щастя-долю мала.

3. Ай ти, доле, моя доле, плила-с через море,
Ай ти, доле, й не втонула, мене-сь не минула.

4. Тішилися й ворожечки, що я в біду впала,
А я біду через ріку прутом перегнала.

5. Ай коби я свою мамку й на годину вздріла,
Я би-м її свою біду й не переповіла.

6. Ай зозулечка кувала й на бобі, на бобі.
Моя мати спочиває й у глубокім гробі.

7. Моя мати спочиває й у глубокім гробі:
— Моя мати рідненькая, озьми ж мене д'собі.

8. — Ту не дают, ма дітинко, й ні їсти, ні пити,
Тілько кажут, ма дітинко, в сирі землі гнити.

9. — Най не дают, моя мамко, ні їсти, ні пити,
А я хочу коло тебе в сирі землі гнити.

10. Колишися, й колисочко, й дітинице мала,
Тебе ніхто не вколише, хіба твоя мама.

11. Люлю й люлю, й люлю, й люлю, та де ж я тя стулю?
Під зелену яворину малийку дітину.

12. Воросочки з ожиночки, колиска з оріха,
Най ся виспит, приколише дітина-потіха.

13. Люлю й люлю, й люлю, й люлю, дітинице мала,
Я би тебе колисала, коби-сь не плакала.

14. Колишися й, колисочко, від кута до кута,
А я в тобі приколишу й малого рекрута.

---

* Можливо — не лихословила.

15. Колишися й, колисочко, від кута до кута,
Яка, колисочко, з тобов велика покута.

16. Люлю й люлю, й люлю, й люлю, й люлю, й лю, малийка,
Яка, дітипочка, з тобов бідиця гірийка.

17. Ай люлю й люлю, люлю й люлю, дітинице мала,
Кілька моя роботиця й за тобов пропала.

18. Ай люлю й люлю, люлю й люлю, люлю й люлю, й люльки,
То й і мене тоти люльки довели з кошульки.

19. Я повішу колисочку на вербу, на вербу:
Колишися, колисочко, та дак я ся верну.

20. — Ай бог би тя, любку, побив за мня молодийку,
Я не вмію повивати дітину малийку.

21. — Як не вмісш повивати, уміє ти мати,
Тебе мати повивала, а й повинна знати.

22. Мої діти дріблийкії, де мені вас діти?
Покладу вас у коробку, бдете шкряботіти.

23. А я свою дітиницю й буду колисати,
Ма дітинка, поки не всне, й не буду лишати.

24. Ой спи, дитя, без повитя, а й без пеленочок,
Прийде мати та й тя пів'с в тонийкий платочок.

25. Спи, дітинко, в колисочці, гаразд би-сь ся мала,
Як ись мені молодийкі ручки зав'язала.

26. Моя мати старийкая, ти, сивий голубе,
А й ти мене годувала, а хто ж тебе буде?

27. Тебе будут годувати чужі чужениці,
А й будут ти подавати в полудне водиці.

28. Коли було погуляти — не давала мати,
Тепер би я погуляла — треба колисати.

29. Коли було погуляти — вороги пя їли,
Я би-м нині погуляла — діти пя присіли.

30. Присіли мня дрібні діти від вінця, від вінця,
А й буду їх родиточки, доки світу кінця.

533. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, СОКОЛЯТКО

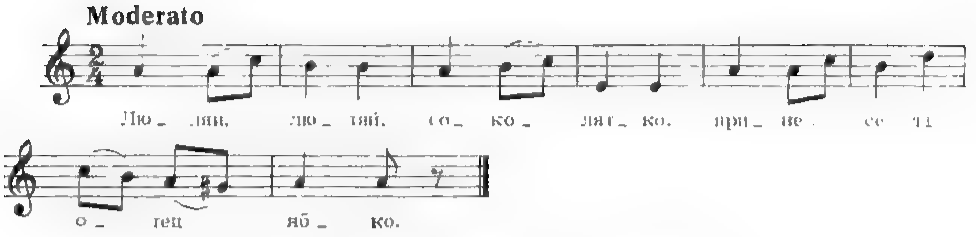

Люляй, люляй, соколятко,
Принесе ті отец ябко.

Отец ябко, мати грушу,
Люляй, люляй, соколюшу.

534. ОЙ ЛЮЛЮ, МАЛИЙ ІВАСЕНЬКУ

Ой люлю, малий Івасеньку,
Ой лю, лю, лю, лю!
Ой тато па Поділю,
А мамуня в полю.

535. ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, БАЙ-БАЮ

Люлі-люлі, бай-баю,
Пішов татко за рибою,
Матір сорочечки полоскать,
А дитятко буде спать.
Дитяточко малесеньке,
Воно спати радесеньке.
Люлі-люлі.

536. А-А, А-А, ТУТУСІ

А-а, а-а, тутусі,
Пішов батько по груші,
А мати по дині —
Принесе дитині.

537. Е-Е, Е-Е, ДИТИНА

Е-е, е-е, дитина!
Із чорними очима,
Із рудими бровами,
Та підемо до мами.
А від мами до тата,
Там гусочка чубата,
А від тата до мамуні
Та дадуть цицуні,
Та будемо спатуні.
Е-е-е, е-е-е, е-е-е!

538. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой ну, люлі, люлі,
А батькові дулі,
А матері калачі,
Що не спить ні вдень, ні вночі.

539. А, А, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТЬ

А, а, мале дитя, спать,
Десь поїхав батько
Волі добувать.
Він не добув волі,
А забув свої ноги.

540. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЬОЧКИ

Люлю, люлю, люльочки,
Пішла мама до дочки,
А від дочки до сина,
Була гірка гостина.

541. ЗАСНИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТЯ

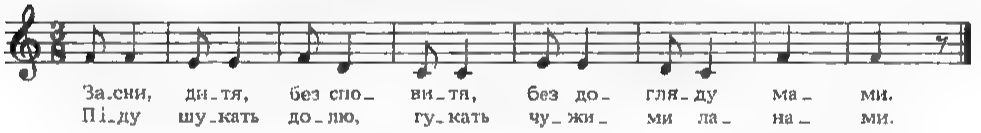

Засни, дитя, без сповитя,
Без догляду мами.
Піду шукать, долю гукать
Чужими ланами.

Засни, дитя, без сповитя,
А де ж твоя мати?
— Пішла панам, пішла попам
Строку відробляти.

542. ОЙ СПИ, СИНКУ, ХОТЬ ГОДИНКУ

Ой спи, синку, хоть годинку,
Ой спи і другую,
Пішла мати жито жати
За воду биструю.

543. СПИ, ДИТИНКО, СПИ, ДИТИНКО

Спи, дитинко, спи, дитинко,
Мій сивий соколе,
Пішла мати жито жати
На широке поле.

544. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ ПОВИТЯ

Ой спи, дитя, без повитя,
Та й без повиваня,
Пішла мати жито жати
Від самого раня.

545. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ ПОВИТЯ

Ой спи, дитя, без повитя
Доки місяць зійде,
Доки твоя матусенька
З поля не надійде.

546. ОЙ СПИ, ДИТЄ, БЕЗ ПОВИТЄ, БУДУ КОЛИСАТИ

Ой спи, дитє, без повитє, буду колисати,
Прийде мати з роботиці, буде вповивати.
Прийде мати з роботиці з широкого полі,
Та упів'є дитиночку, маленьке соколє.

547. А! А! ЛЮЛІ, СПАТКИ

А! а! люлі, спатки,
Нема дома матки,
Пішла жита жати,
Дітям хліб заробляти.

548. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, СПАТКИ

Люлі, люлі, спатки,
Нема вдома матки,
Пішла на поле
По рожеві квятки.
Квятки будуть розцвітати,
Нашу [Катю] забавляти.

549. ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ ПОВИТЯ

Ой спи, дитя, без повитя
Та й без пеленочок.
Прийде мамка та й те зав'є
В шовковий рубочок.

550. А! А! ЛЮЛІ, СПАТКИ

А! а! люлі, спатки,
Нема дома матки,
Поїхала па торжок
Купувати пирожок.
А як купим пирожок
Та медом помажем,
Дитині покажем,
Самі із'їмо,
А дитині не дамо.

551. ЛЮЛЯЙ, ДІТЯ, БЕЗ ПОВИТЯ

Люляй, дітя, без повитя!
Прийде мати, повине тя.
Прийде мати повивати,
Марисеньці циці дати.

552. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, СПАТКИ

Ой ну, люлі, спатки,
Нема дома матки,
Бо прийде уночі,
Принесе гарні калачі.

553. НУ, ДИТИНО, СПАТКИ

Ну, дитино, спатки,
Нема дома матки,
Пішла мати на базар
Солі купувати.
Не купила солі,
А купила барана.
А в барана круті роги,
А в дитини чорні брови.

554. А-А, ЛЮЛЮ, БАСЬ

А-а, люлю, бась,
Прийде мама — гаму дасть.
А бабуня — коко,
Щоб заснуло око.

555. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ГОЙДА

Ой ну, люлі, гойда,
Чужа мати пойда;
Наша мати пані
В голубім жупані.
Жупан загубила,
Без сорочки ходила.

556. ОЙ ГОЙДА

Ой гойда,
Чужа мати пройда,
А нашая — люба,
Не піде нікуди,
Буде дома сидіть
І Івасика глядіть.

557. ОЙ НУ-НУ, КІТКУ

Ой ну-ну, кітку,
Піди по тітку.
Тітка в нас молода,
Аж з Китай-города,
У червоній плахті,
У зеленій запасці,
У червоних чобітках
На золотих підковках.
Тітка підковками лясне,
А дитина засне.

558. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

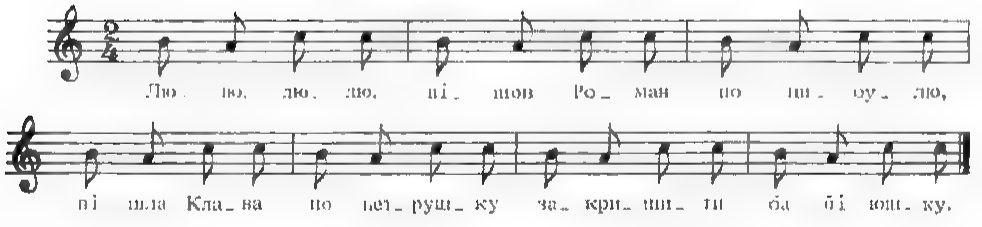

559. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, МАЛИЙ ГУЛЮ

Люлю, люлю, малий гулю,
Пішла мати по цибулю.
Цибуля сі не вродила,
Мати в хаті заблудила.
Ішла мати по петрушку
Закришити дітям юшку.
Ішла мати по петрушку
Та й здибала щебетушку.
Щебетушка щебетала,
Щоб дитина мені спала.

560. Е-Е, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ

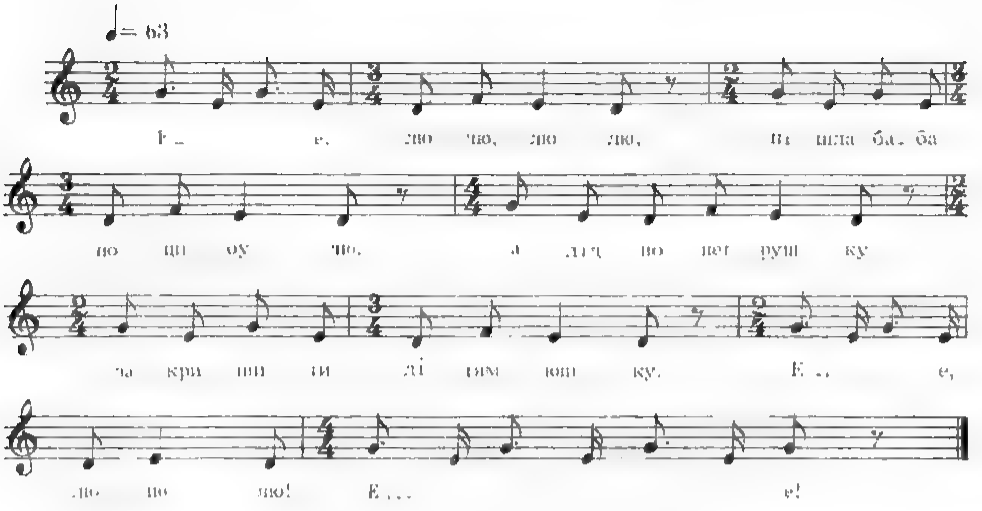

561. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ, СТАРИЙ ГУЛЮ

Ой лю-лю-лю, старий гулю,
Дам ти грейцар на цибулю. (2)
А ще грейцар на петрушку,
Закришити собі юшку. (2)

562. ОЙ ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ-ЛЮ

— Ой лю-лю-лю-лю-лю-лю-лю,
Ой лю-лю-лю, старий гулю,
Куди їдеш? «По цибулю.
Та будемо купувати,
Та дешевше продавати».

563. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ДУРНИЙ ГУЛЮ

Люлю, люлю, дурний гулю,
Йди орати на цибулю,
На цибулю, на чесник,
Щоб був добрий ремісник.

564. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, СТАРИЙ ГУЛЮ

— Люлю, люлю, старий гулю,
Лізь нагору по цибулю.
— Не полізу, бо боюся,
Впаду згори та й заб'юся.

— Люлю, люлю, старий басе,
Лізь нагору по ковбаси.
— Не полізу, бо боюся,
Впаду згори та й заб'юся.

565. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, СТАРИЙ ГУЛЮ

Люлю, люлю, старий гулю,
Як ти заснеш, я ті друлю.

566. ОЙ ХОДИЛА ЖУРАВОЧКА

Ой ходила журавочка
Да по комишу,
А я свою дитиночку
Да заколишу.
Ой ну, люлі, люлі!

Ой ходила журавочка
Да на той пожар,
Да попекла білі ніжки,
Стало мені жаль.
Ой ну, люлі, люлі!

567. ОЙ ХОДИЛА ЧАЙОЧКА ТА Й ПО КОМИШУ

Ой ходила чайочка та й по комишу, (2)
А я свою ляльочку да й заколишу.
Ой ходила чайочка да й по городу,
Ой питалась чайочка свого роду.
Ой ну й ну, мушки гудуть,
Ляльці спатки не дають.

568. ОЙ НЕ ХОДИ, ЖУРАВЛЕНЬКУ, НА ОЗЕРО ПИТИ

— Ой не ходи, журавленьку, на озеро пити,
Бо насіли два ляшеньки, хотят тебе вбити.
— Як же ж мені на озеро не ходити пити,
Коли в мене на озері дрібненькії діти.

569. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобилка, там лоша.
Ми кобилку продамо,
А лошатко зростимо.

570. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобила, там лоша.
Наїлися лободи,
Поскакали до води.

571. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ГОЙДАША

Ой ну, люлі, гойдаша!
І кобилу, і лоша.
Ми кобилу продамо,
Лоша будем годувать,
По ярмарку поїзжать
І бублики купувать,
І дитину годувать.

572. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда, гойда,
Іде баба з горба,
За плечима торба,
А в ті торбі калачі,
Щоб [Оксана] спала вдень
і вночі.
Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобила, там лоша.
А кобила в лісі,
А лошатко в стрісі.
А кобила сива,
А лоша рабоє,
А прийшов Абрамцьо,
Та й забрав обоє.
Гойда, гойда, гойдашки,
Налетіли пташечки,
Сіли собі на пеньку,
Кличуть, кличуть дитинку.

573. ГОЙДА, ЛЮЛЮ, ГОЙДА, ША

Гойда, люлю, гойда, ша!
Де кобила, там лоша.
А кобила в лісі,
А лошатко в стрісі,
А кобилу з'їли вовки,
А лошатко — пси, пси,
Ти, маленька, спи, спи!

574. А-А, А-А, ЛЮЛЕЧКИ

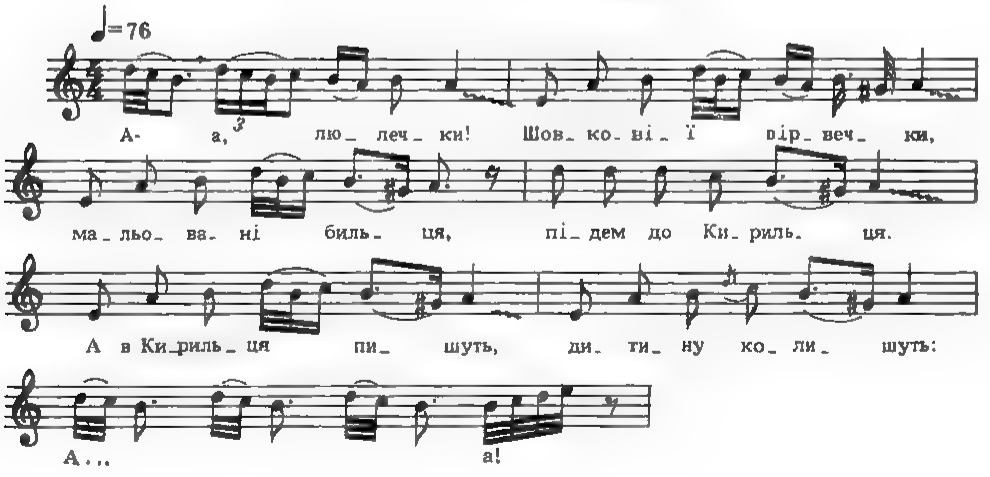

575. Е, ЛЮЛЕЧКИ

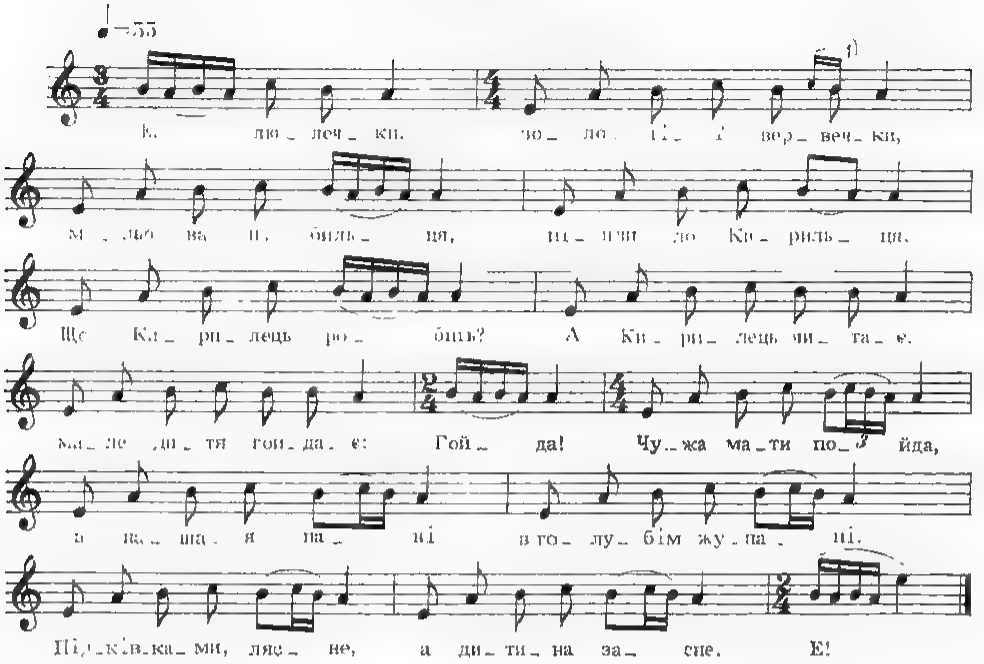

576. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЕЧКИ

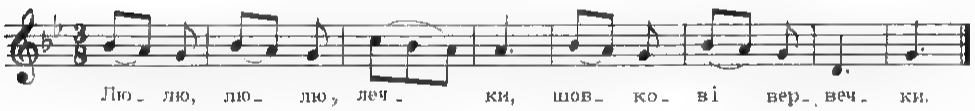

Люлю, люлю, люлечки,
Шовкові вервечки,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.

А Кирилець не гуля,
Черевички поправля,
Золотом малює,
Ванечку убус.

577. ШОВКОВІ ВІРВЕЧКИ

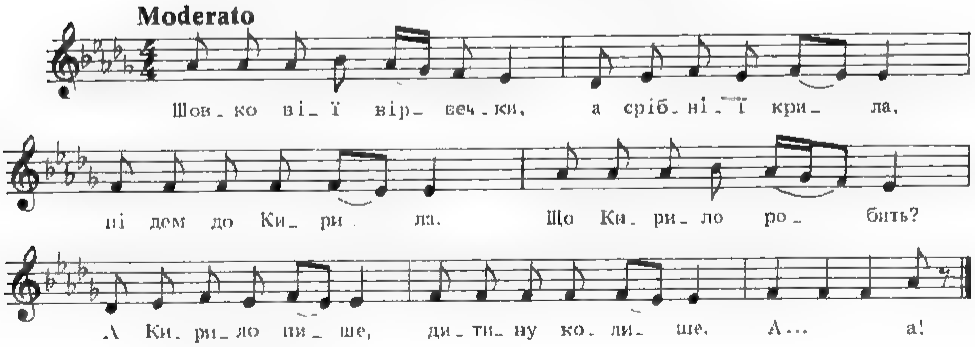

578. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

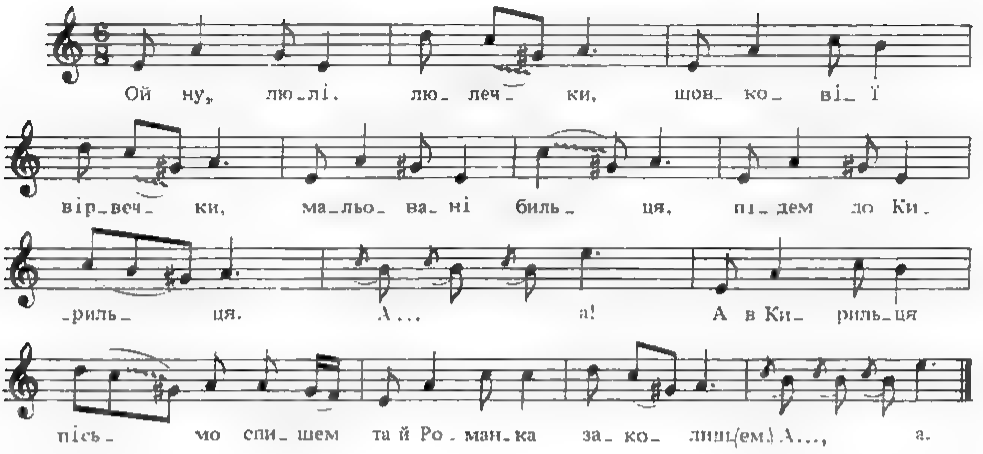

579. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Малевані бильця,
Пішли до Кирильця.
Що Кирилко робе?
Він письмечка пише,
Дитину колише.
Він письмечка написав,
Дитину заколихав.
Е, е, е!

580. Е-ГЕ-ГЕ, ЛЮЛЕШИЧКИ

Е-ге-ге, люлешички,
Шовковії вервешички,
Золотії бильця —
Підем до Кирильця.
А Кирильцьо пише,
Дитину колише,
На скрипочку грає,
Діток забавляє.

581. ОЙ ЛЮЛЮШКИ-ЛЮЛІ

Ой люлюшки-люлі,
Мальовані гулі,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Що Кирилець робить?
Письмечко пише,
Письмечко пише,
Дитину колише.
Дитина маленька
Та спати раденька.
А-а-а, люлі-люлі.

582. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Малевані бильця,
Пішли до Кирильця.
А Кирилко не гуля
Та листоньки пише,
Сидить Маня молода,
Павлушу колише.

583. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧИКИ

Люлі, люлі, люлечики!
Шелковия вервечики,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Што Кирилко діє?
Золото віє,
Книжку пише,
Дитину колише.

584. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІЧКИ

Люлі, люлі, люлічки!
Шовкові вервечки,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Що Кирилець робе?
Біле письмо пише,
Дитину колише:
— Ой люлі, люлі,
Мале дитя, спати,
Пішла твоя мати
До ляха гуляти.

585. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки,
Шовковиї вервечки,
Мальовані бильця,
Ходім до Кирильця.
Що Кирилець робить?
Він листоньки пише,
Дитину колише.
Листоньки читає,
Дитину хитає.
Листоньки малює,
Дитину годує.

586. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕ́ЧКИ

Ой ну, люлі, люле́чки,
Шовковії вірве́чки,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Шо Кирилко робить?
Та він не гуляє,—
Вірвечки малює,
Дитинку годує.
Він билечка пише
І дитину колише,
І книжечку читає,
І дитину хитає:
— Ой ну, люлі, мале дитя,
спати,
Пішла мати до роду гуляти.
Що ж то за гуляння —
З ранку до снідання?
А отож погуляти,
Як заночувати!

587. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІЧКИ

Люлі, люлі, люлічки!
Шовкові вервечки,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Що Кирилець робе?
Біле письмо пише,
Дитину колише.
Колисочка новенька,
Дитинка маленька.
Колисочка хить, хить,
Дитиночка спить, спить.

588. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки.
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
Ходім до Кирильця.
А в Кирильця хрести пишуть,
На люлечку легко дишуть.
А люлечка малесенька,
Дитя спати радесеньке.

589. АНУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ану, люлі, люлечки,
Шовкові вірвечки,
Мальовані бильця,
Ходім до Кирильця.
Що Кирилець робить?
Писаночки пише,
Дитину колише.
А щоб воно спало
І щастя мало,
І щоб зросло — не боліло,
І матінці не остило.

590. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛЕСІ

Ой люлі, люлесі,
Шовковії вервесі,
Помальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Кирилець не гуляє,
Писаночку пише,
Дитину колише.

591. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки,
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
Ходім до Кирильця.
Що Кирилко робить?
Черевички кроїть.
І пошив, покував,
Під лавкою заховав,
А з-під лавки на торжок
Та й продав за шажок.

592. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой ну, люлі, люлечки,
Шовковие вервечки,
Мальовані бильця,
Ходім до Кирильця.
Що Кирилець робе?
Писаночку пише,
Дитину колише,
І орішок продає,
І дитину годує.
Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та сіли на люлі.
Стали думать ще й гадать,
Чим дитину годувать:
Чи кашкою, молочком,
Чи бубличком та медком,
Чи по плечах батіжком?

593. ОЙ НУ, КОТЕ, БИЛЬЦЯ

Ой ну, коте, бильця,
Пійдем до Кирильця.
Що Кирилець робить?
Черевички кроїть.
Ой ну, люлі, люлі.

594. ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТИ ДВА

Ой ну-ну-ну, коти два,
Сірі, білі обидва,
І червоні бильця,
Пішли до Кирильця,
А Кирилець не гуля,
Черевички підчиня.
То не нам, а панам,
Та сусідським дітям.

595. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Ой баю, баю.
Ой люлі, люлечки,
Шелкови вірвечки,
Мальовані бильця,
Сребні колокільця,
Ходім до Кирильця.
Що Кирилко поробляє?
Черевички починяє
Та писемца пише,
Платончика колише.
Ой люлі, люлі.

596. ОЙ ЛЮЛЕЧКИ, ЛЮЛЕЧКИ

Ой люлечки, люлечки!
Шовковії вервечки,
Мальовані бильця,
Підем до Кирильця.
Що Кирилець робе?
Черевички шиє,
Та й не наськії,
Та черкаськії,
Та й не дорогії —
По два золотії.

597. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛИЧКИ

Люлі, люлі, люлички!
Шовкові вірвечки,
Мальовані бильця,
Пішли до Кирильця.
Що Кирилець робе?
А Кирилець не гуля:
Черевички поправля,
Дитину колише,
На княгиню дише.

598. А ЛЮЛЕЧКИ, ЛЮЛІ

А люлечки, люлі,
Налетіли гулі
Та сіли на люлі.
А люля скрип, скрип,
А [Василько] спить, спить.
А люлечки, люлечки,

608. А-А, КОТИ ДВА

А-а, коти два,
Сірі, білі обидва,
Побилися обидва.
За якую причину?
За дівчину Марину.
А дівчина Марина
На припічку сиділа,
Куделицю вертіла,
Куделиця впала,
Дівчина до пана:
— Позич, пане, жупана.
До вечора похожу,
Копу грошей принесу
Ще й джинжері заскачу.
Ой джинжер, джинжері,
Добрі в пана вечері,
Ой джинже, джинжериці,
Добрі в пана вечорниці.

609. А-А, КОТІВ ДВА

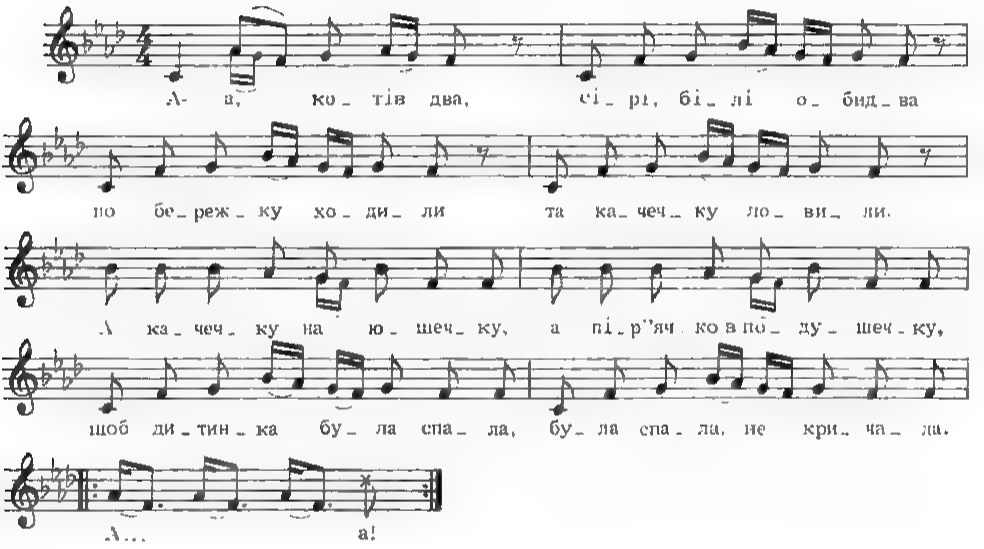

610. Е-Е-Е! КОТІВ ДВА

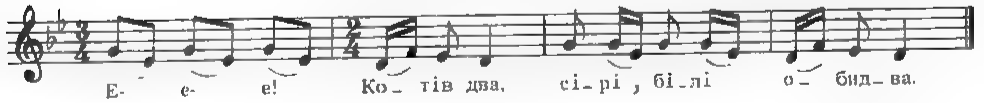

Е-е-е! Котів два,
Сірі, білі обидва
По бережку ходили
Та качечку ловили.
А качечку на юшечку,
А пір'ячко в подушечку,
Щоб дитина була спала,
Була спала, не кричала.
А-а-а-а!

611. А-А, А-А, КОТКИ ДВА

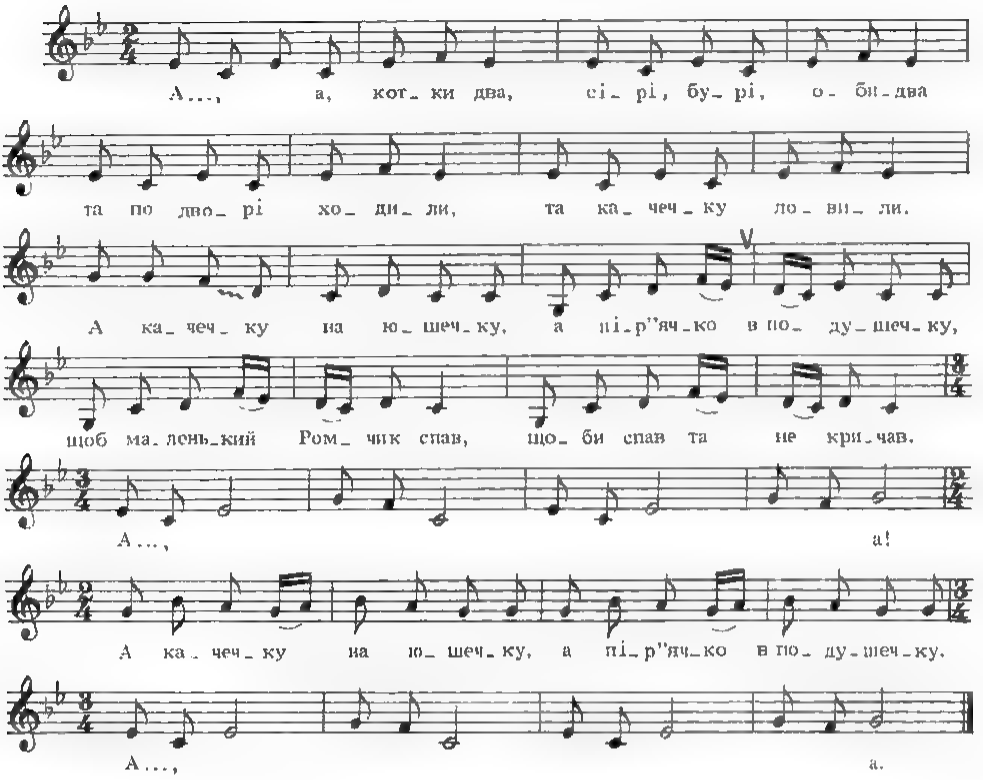

612. ОЙ ТИ, КІТ-БАЛАМІТ

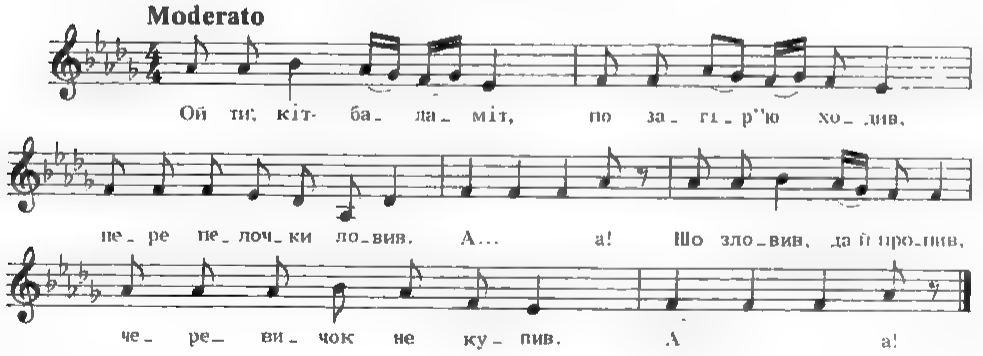

613. А-А-А, КОТІВ ДВА

А-а-а, котів два,
Сіренькії обидва.
По бережку ходили,
Та качечку ловили.

Та качечку у юшечку,
А пір'ячко в подушечку.
Подушечка м'якесенька,
Спи, дитино малесенька.

614. ОЙ КОТИ, КОТИ [ДВА]

Ой коти, коти [два],
Сірі, білі обидва,
По болоті ходи[ли],
Перепілки ловили.
Перепілочки та на юшечку,
А піречко на подушечку.

615. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
По загір'ячкам скік,
Перепелочки ловив.
А що вловив, та й пропив,
Шинкарочці заплатив.
— Шинкарочко Галя,
Поший мені льолю,
А я тобі заплачу,
Три півники притащу.

616. ОЙ КІТ-ВОРКІТ ПО ПОДВІР'Ю ХОДИВ

Ой кіт-воркіт по подвір'ю ходив,
Кіт-воркіт перепелки ловив,
Що вловив, то й пропив,
Шинкарочці не платив.
— Шинкарочко, пенько,
Поший мені ляльку
З червоного шовку.
А я тобі заплачу —
Як ляжу спати,
Тобі помуркочу.

617. ОЙ КІТ-БАЛАМУТ

Ой кіт-баламут
Нарядився в хомут,
Попідтинню ходив,
Перепелки ловив.
А що вловив, та й пропив,
Дочці чобіт не купив,
А що піймав, та й продав,
Дочці шуби не набрав.
Перепелочки на юшку,
А пір'ячко на подушку.
А-а-а!

618. КІТ-ВОРКІТ ПОЗА ВАЛОМ ХОДИВ

Кіт-воркіт поза валом ходив,
Поза валом ходив,
Перепілки ловив.
Що зловив, те й пропив,

Киці шуби не справив.
Киця дметься,
На ярмарок не береться.

619. ОЙ КІТКУ-ВОРКІТКУ, ДЕ ТИ ХОДИВ

— Ой кітку-воркітку, де ти ходив?
— Перепелки ловив.
Що поймав, то й продав,
Що вловив, то й пропив,
Для дитини каші не купив.
Цить, дитино, не плач,
Спече мати калач,
Медом помаже, тобі покаже,
А сама з'їсть.

620. КІТ-ВОРКІТ ВОРКОЧЕ

Кіт-воркіт воркоче,
По зарічку ходить,
Перепілочки ловить.
Що уловить, то проп'є,
А що вкраде, то продасть.
Пішов на торжочок,
Купив батіжочок.
Та пішов до Галі,
Положив на лаві.
Галя стала котка бить:
— Не учись, котку, так робить,
Та учись діткам маленьким
Черевички шить.

621. АЙ НУ, НУ-НУ, КОТИ ДВА

Ай ну, ну-ну, коти два
Та ще й сірі обидва. А, а...
По садочку ходять,
Горобчиків ловлять. А, а...
Ай ну, коти, не гудіть,
Спить дитина — не збудіть. А, а...

622. А НУ, НУ, НУ, КОТАРУ

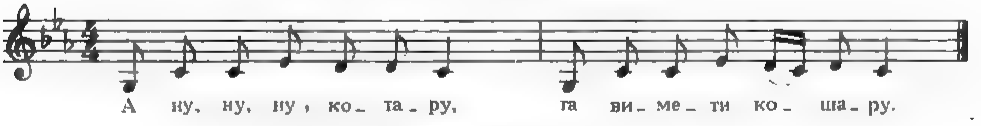

А ну, ну, ну, котару,
Та вимети кошару,
Та настели сінця

Вівцям по колінця:
Нехай вівці не бринчать,
Бо в нас дівка хоче спать.

623. А-А-А! ОЙ НУ, КОТЕ, КОТАРУ

А-а-а!
Ой ну, коте, котару,
Та й вимети кошару.
А ти, коте сірий,
Та й вимети сіни.
А ти, волохатий,
Позамітай хату
Та й покладем Рому спати,
Будем його колихати.
А-а-а.

624. А-А-А-А-А-А-А-А. ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТАРЮ

А-а-а-а-а-а-а.
Ой ну-ну-ну, котарю,
Загонь вівці в кошару,
Нехай вони не блудять
І вовнички не гублять.
А то вовни трошки,
Не буде Ванькові на панчошки.

625. ОЙ КОТИКУ-РЯБКУ

Ой котику-рябку,
Та вимітай хатку.
А ти, котку сірий,
Та вимітай сіни.
А ти, котку-котарю,
Та вимітай кошару.
Виженемо овечки,
Щоб по гірці не ходили,
Діток малих не будили,
Щоб вовниці не губили.
В нас вовниця дорогая,
У нас дитина малая.

626. АЙ НУ, КОТУ, КОТАРЮ

Ай ну, коту, котарю,
Загонь вівці в кошару,
Та будем доїти,
Та кашку варити,
Та й Катю кормити.

627. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Коточкові дулі.
Настя пава
Пиво варила,
Кравців манила.
Кравець у хлівець,
Не полохай овець.
Переполохав вівці,
Пішли вівці
По підвірцю.
А ти, коточок,
Не ховайся в куточок
Та зажени овечок:
Хай вони не блудять
І вовночки не гублять.

628. ОЙ НУ, КОТЕ СІРИЙ

— Ой ну, коте сірий,
Да вимети хату й сіни.
— Хоч вимету, дак не я,
Єсть у мене кошеня.
І хвостиком замете,
І лапкою загребе,
І в коробку вибере,
І на смітник винесе,
І там висипле.

629. ОЙ ТИ, КОТЕ СІРИЙ

— Ой ти, коте сірий,
Да вимети сіни,
Ой ти, коте волохатий,
Да замети кругом хати.
— Ой замете, да не я,
Хіба моє котеня.
І хвостиком замете,
І ніжками загребе.
Котеня не хоче,
Ніжками друбоче.

630. А-А, А-А, СІРИЙ

А-а, а-а, сірий,
Та вимети сіни,
А ще трохи й за порогом,
Щоб не снилося із рогом!

631. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Ой котику сірий,
Та вимети сіни,
А ти, кішко, вимий ложки —
Погуляєш трошки.

632. ОЙ ТИ, КОТЕ РЯБКУ

Ой ти, коте рябку,
Та вимети хатку.
А ти, коте сірий,
Та вимети сіни.

А ти, коте муругий,
Та якби ще й другий,
То було б вас пара,
І дитина б спала.

633. ОЙ НУ, СІРЕНЬКИЙ КОТОЧОК

Ой ну, сіренький коточок,
Принеси мені моточок.
Я його буду мотати
І дитинку колихати.

634. ОЙ НУ, КОТКУ-РЯБКУ

Ой ну, котку-рябку,
Та скопай нам грядку
Малу, невеличку,
Як із рукавичку.
Ми посієм маку

Іще й пастернаку,
Та насадим квіточок —
Забавляти діточок.
Бо в нас діти маленькі,
Гуляти раденькі.

635. ОЙ ТИ, КОТЕ ЧОРНИЙ

Ой ти, коте чорний,
Та сідай у човен,
Та поїдем на лужок,
Та наламним квіточок,
Та забавим діточок.

636. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТАРЮ

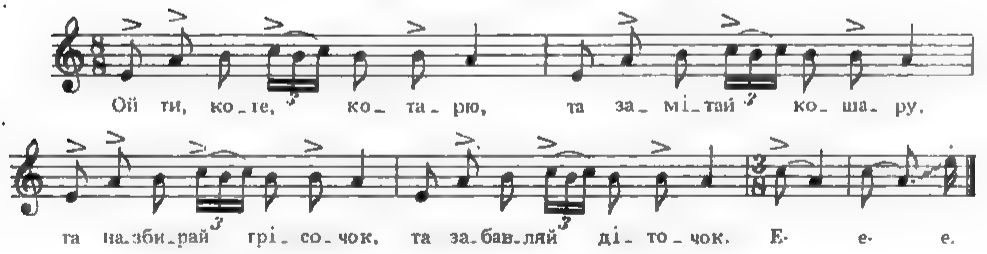

637. КОТИКУ-КОТАРЮ

Котику-котарю,
Вимітай кошару
Та назбирай паличок,

Та забав діточок,
Та назбирай дрібненьких,
Та забав маненьких.

638. А ТИ, КОТИК СІРИЙ

А ти, котик сірий,
Не ходи по сіням.
А ти, білуватий,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
А ти, котик рудько,
Та витопи грубку.
А ти, котик чорний,
Садися у човен,
Лови рибки повен,
Чтоб било нянькі й мамкі,
І бабушкі старенькой,
І діточкі маленькой.

639. ОЙ ТИ, КОТЕ РЯБКУ

Ой ти, коте рябку,
Та замети хатку,
А ти, коте сірий,
Та замети сіни.
А ти, коте рудьку,
Підтопи нам грубку.
А ти, коте волохатий,
Та не ходи коло хати,
Бо поб'ємо лапки,
Та будуть щеміти,
Та будуть боліти,
Нічим завертіти.
Нема ні платочка,
Нема ні листочка,
Ні ниточки шовку
Зав'язать головку.
А щоб не щеміло,
Щоб не боліло
І матінці не надоїло.

640. ОЙ ТИ, КОТЕ СЄРИЙ

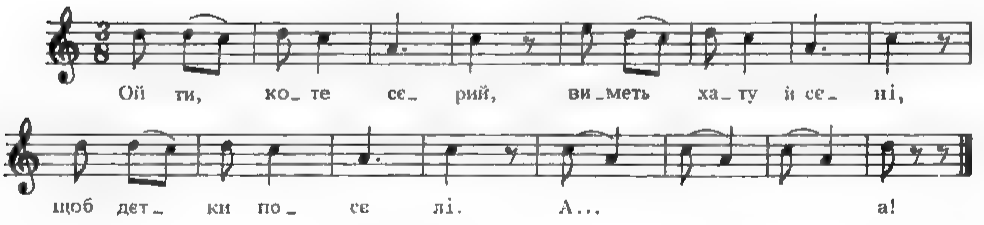

Ой ти, коте сєрий,
Виметь хату й сєні,
Щоб дєтки посєлі.
А-а-а-а!
Кашки попоєлі, спатки
захотєлі.
Ой ти, коте волохатий,
Да й не ходи округ хати,
Не збуди дитяти.
Ой щоб воно спало,
Спало, не плакало,
Росло, не болєло,
Все спатки хотєло.
А-а-а-а!

641. ОЙ НУ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ну, коте сірий,
Вимети хату й сіни,
Щоб дітки сіли,
Кашечки попоїли.
Ой ну, люлі, коте сірий.

642. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТЕ СІРИЙ

Ой ну, коте, коте сірий,
Вимети хату да ще й сіни.
А сміттєчко у куточок,
А віничок на колочок,
А сам біжи у садочок,
Не сполохай да галочок.
Там галочки в'ють віночки
Із рутоньки, із м'ятоньки,
З хрещатого да барвінку,
З запашного да васильку,
З червоної да калини
Для нашої [Парасі] дитини.

643. А-А, А-А, КОТКИ ДВА

А-а, а-а, котки два,
Шури-бури обидва.
А ти, котку бурий,
Позаганяй щури.
А ти, котку лисий,
Позаганяй миші.
А ти, волохатий,
Дитя колихати.

644. КОТЕ СІРИЙ, КОТЕ БІЛИЙ

Коте сірий, коте білий!
Ти, коте сірий,
Вимети хату й сіни.
Пійшов кот по городу,
Питає свого роду:
— Чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?
— Ой ти, коте, коте наш,
Чи вмієш ти «отченаш»?
— Я у школі не бував,
«Отченашу» не слихав,
Тільки дитину колихав,
Єму «котика» співав:
«Ти, коте, котино,
Засни, мала дитино,
Засни мала, дорогая,
Вона спатки радая».
Баю, баю,
Я Зінечку закачаю,
Я маленькую заколишу,
Не ходи, коте, по комишу,
Я дитину сама колишу.
Спи, малая, дорогая,
Вона спаточки радая.

645. ОЙ ЛЮЛІ, КОТІВ ДВА

Ой люлі, котів два,
Сірі обидва,
Один волохатий,
Тікайте до хати
Курей заганяти,
Курам їсти давати.

646. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ДИТИНО МАЛАЯ

Ой ну, люлі, дитино малая,
Розгулялась мати молодая.
Ой ну, котку сірий,
Вимети сіни
Та посип курям їсти.
Нехай наїдяться
Та несуть яйця
Малим діткам граться.
— Ой ну, котку наш,
Чи ти вмієш «отченаш»?
— Я в попа вродився,
«Отченашу» навчився.

647. ОЙ НУ, КОТЕ МУРУГИЙ

Ой ну, коте муругий,
Коли б такий і другий,
То запрягли б у візок,
Поїхали б у лісок,
Нарубали б хмизу
Та ізплели б хижу
Для обох коточків
І для їх діточок.

648. БИТИ КИЦЮ, БИТИ

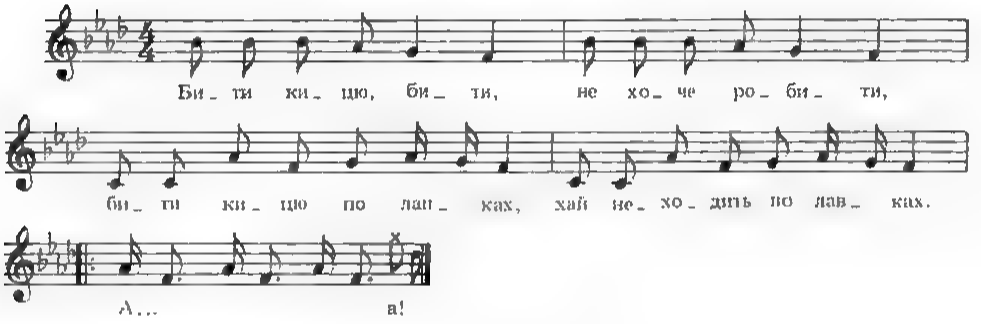

649. БИТИ КОТА, БИТИ

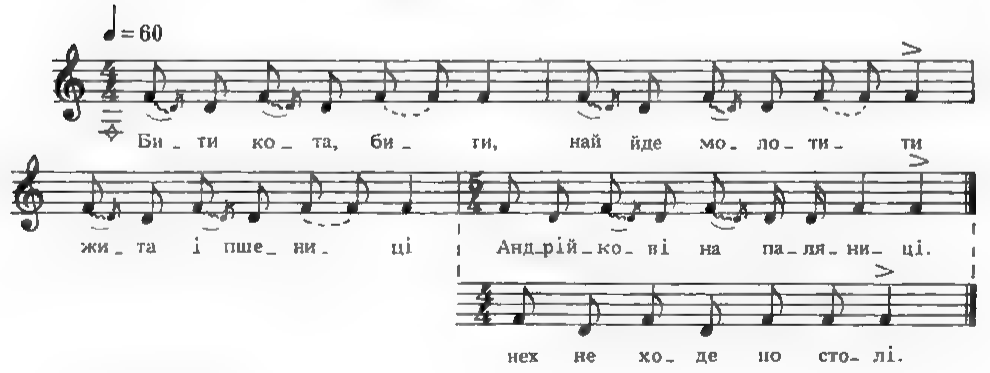

Бити кота, бити,
Най йде молотити
Жита і пшениці
Андрійкові на паляниці.
Бити кота по лапках,
Нех не ходе по лавках.
Бити кота по чолі,
Нех не ходе по столі.

650. ХОДИТЬ КОТИК ПО ЛАВКАХ

Ходить котик по лавках
У червоних чоботках.
Бити кота, бити,
Не хоче робити.

Бити кота по хвосту,
Щоб нарубав хворосту.
Бити кота по спини,
Щоб не будив дитини.

651. БИТИ КОТА, БИТИ

Бити кота, бити,
Не хоче робити.
Бити кота по лапках,
Най не скаче по лавках.
А мій кіт
Та взяв ціп,
Пішов молотити.

Намолотив гречки
Коробочку й нецки.
Лапками згортає,
Хвостиком зметає,
А вусами віє,
А писком збирає,
А вухами вчиняє.

652. БИТИ КИЦЮ, БИТИ

Бити кицю, бити,—
Не йде молотити,
Лапками згортати,
Хвостиком зметати.
Бити кицю по лапках,
Най не скаче по лавках.
— Коте, коте, котку!
Зробив ти нам шкодку.
— Далебіг, то не я,
То-то киця моя.

Бити кицю, бити,
Щоб вчилась робити,
Черевички шити,
Та не дорогії,
По три золотії...
А ні пан купував,
А ні піп торгував,—
Тільки та пані,
Що ходит в жупані.

653. БУДЕМ КОТКА, БУДЕМ БИТЬ

Будем котка, будем бить,
Що не хоче він робить:
Ні з дитиною гулять,
Ні дитинки колихать.
А-а-а!

654. А ТИ, КОТОК СІРЕНЬКИЙ

А ти, коток сіренький,
В тебе хвостик біленький,
А лапка чорненька,
В нас Галя маленька.
Вона хоче, та й не спить,
Дайте дубець котка бить,

Щоб не вчився так робить,
А вчився молотить
Та лапкою загрібать,
А хвостиком замітать
Та Галочку колихать.

655. А-А-А-А-А-А-А-А. НЕХАЙ КОТУ УСЕ ЛИХО

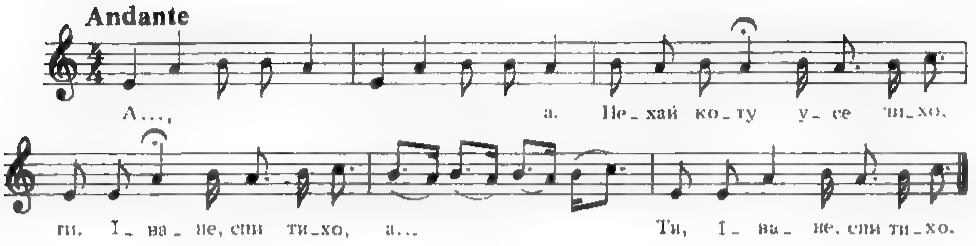

А-а-а-а-а-а-а.
Нехай коту усе лихо,
Ти, Іване, спи тихо, а-а-а.
Не ходи, кот, по печі,
Буду бить у плечі, а-а-а.
Не ходи, кот, по лавці,
Буду бить по лапці, а-а-а.
Не ходи, кот, по полиці,
Буду бить по потилиці, а-а-а.
Не ходи, кот, по мосту,
Буду бить по хвосту, а-а-а.
Не лізь, коток, на колодку,
Розоб'єш головку, а-а-а.
Буде головка боліть
І пікому буде жаліть, а-а-а.
Нехай коту усе лихо,
Ти, Іване, спи тихо, а-а-а.

656. СКОЧИВ КОТИК НА ПОЛИЦЮ

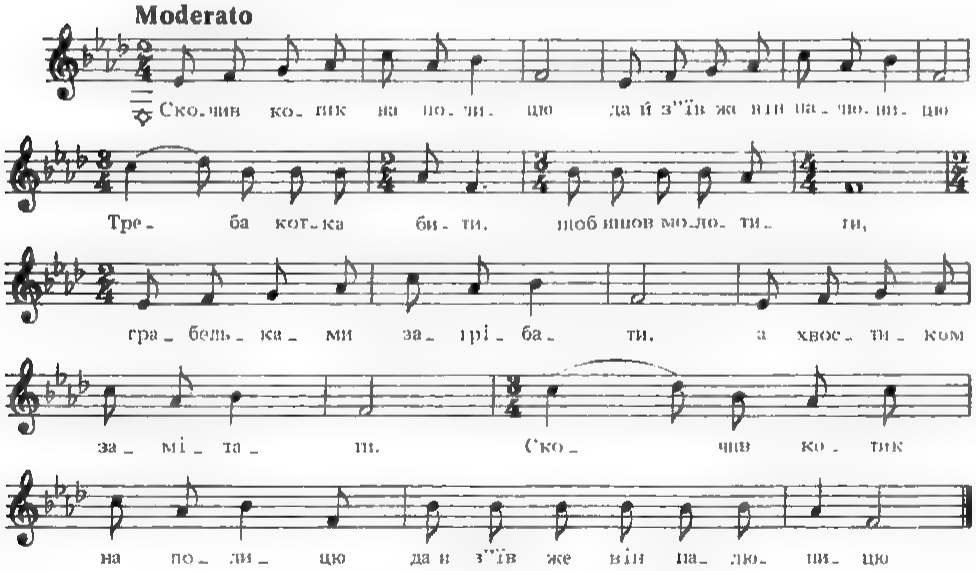

657. А, А, А, КИЦІ ДВА

А, а, а, киці два,
Сорокати обидва.
По покою ходили
І [Василька] будили.
Будем кицю бити,
Най йде молотити.
Будем кицю по лапках,
Най не скачи по лавках.
Будем кицю по гузици,
Най не скачи по полици.

658. БИТИ КОТА, БИТИ

Бити кота, бити,
Не хоче робити.
Бити кота по лапкам,
Нех не лазит по лавкам.

Бити кота по хвостику,
Нех не лазит по горщику.
Бігають коло хати,
Хтять дитину колисати.

659. ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, КОТІВ ДВА

Люлю, люлю, котів два,
Сірі, білі обидва
По базарі ходили,
Людям шкоду робили.
І кружечки звертали,
І сметанку злизали.

660. ОЙ КОТЕ СІРИЙ

Ой коте сірий,
Не ходи у сіни,
Не валяй кружечків,
Не з'їдай вершечків.

661. ОЙ ТИ, КОТЕ МАРКУ

Ой ти, коте Марку,
Ходиш по ярмарку,
Не торгуєш, не купуєш,
Робиш людям сварку.

662. БИТИ КОТКА, БИТИ

Бити котка, бити
Не на лихо вчити,
Щоб не вчився горілочки
пити,
Вчився ділечка робити:

Черевички шити,
Платтєчко попрати,
Постільку послати,
Дитину колихати,
Гарного «котка» співати.

663. Е-Е, Е-Е, КОТКУ

— Е-е, е-е, котку,
Чи вчинив ти шкодку?
— А бігме — це не я,
Це кицюня моя
По коморам ходить,
Людям шкоду робить.

А тра кицю бити,
Щоб вчилась робити:
Черевички шити,
На базар носити,
Хлібець купувати —
Діток годувати.

664. ОЙ КІТ-БАЛАМУТ

Ой кіт-баламут
Надів на себе хомут,
А миші сміються,
У боки беруться.
Одна миша манесенька,
Сіра, біла, білесенька
За хомут вчепилась,
Сама покотилась.
А кіт засміявся,
Аж у боки взявся,
Пішов танцювати,
По хаті скакати.
Та й скакнув на лавку,
Та й плигнув в лоханку,
Ізвалив полицю,
Скотив паляницю.
Ой ну котка бити:
— Не вчись так робити,
А вчись колихати,
Дитя буде спати.

665. А-А, КОТКУ

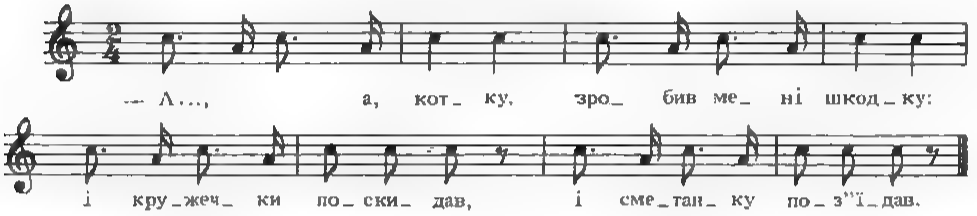

— А-а, котку,
Зробив мені шкодку:
І кружечки поскидав,
І сметанку поз'їдав.
- А то не я, не я,
А то киця моя.
Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувати,
Почав кицю мордувати.
Зловив її за хвостик,
Тьопнув її в стовпчик.
— А будь, кицю, весела
Поїдемо до села,
Від села до млина.
Там цап меле, меле,
Коза насипає,
Козенята-небората
Мірки відбирають.
А горобчик, славний хлопчик,
На скрипочку грає,
А сова за столом
Скоса поглядає.
А сороки-білобоки
Пішли танцювати,
А ворони, старі жони,
Короваї місять,
А синиці-молодиці
Ніженьками тут-туп.

666. А-А-А, КОТКА ДВА

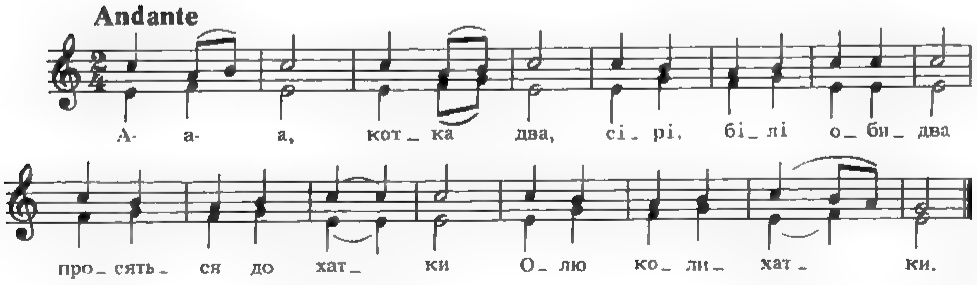

А-а-а, котка два,
Сірі, білі обидва
Просяться до хатки
Олю колихатки.
Запряжемо у візок,
Поїдемо на торжок.
Поїли сметану,
Робити ж не стануть.
Будем кицю бити —
Не хоче робити.

667. ОЙ ТИ, КОТЕ, ТА КОТИ ДВА

Ой ти, коте, та коти два,
Сіренький, біленький та й обидва.
Сіренький, біленький кашку поїв,
Нашій дитині спати звелів.

668. Е-ГЕ-ГЕ, КОТІВ ДВА

Е-ге-ге, котів два,
Сірий-білий обидва,
А третій рябенький,
Він спатки раденький.

669. ОЙ ТИ, КОТКУ СІРИЙ

Ой ти, котку сірий,
Та замети сіни.
А кот не послухав,
У шинок потрухав.
Горілки напився,
З котами побився.
Лежить на похмілля,
Укачався в пір'я.
А миші сміються,
За боки беруться.

670. Е! Е! КІТКУ

Е! е! Кітку,
Та побіг у пірку,
А з [нори] в комірку,
А там Галя чайок п'є
І котикові дає.
А котик упився,
Упав та й убився.
А миші сміються,
У боки беруться:
— То спасибі богу,
Що збули старого,
Завтра підем на базар,
Купим молодого.

671. ДВА КОТИКИ, ДВА

Два котики, два,
Сірі, бурі вобидва.
Поїхали по лясу,
Наробили галасу.
А-а-а!
З'їли коти барана,
А вовечку пси, пси,
Ти, дитинко, спи, спи.

672. КОТЕ, КОТЕ, ВИЛИЙ ВОДУ

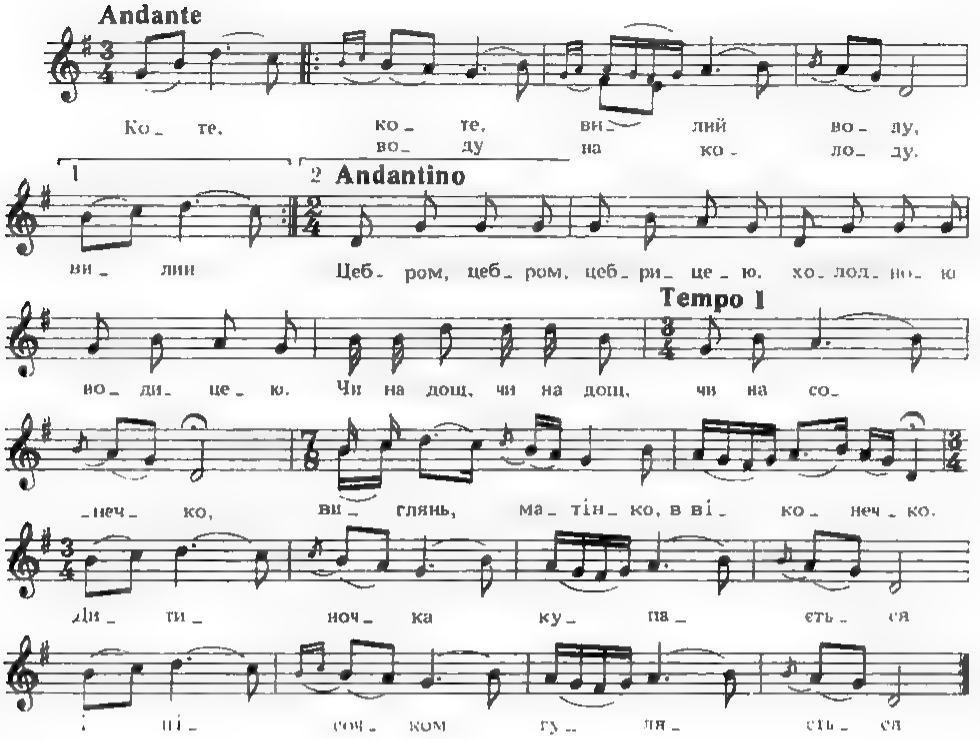

673. ОЙ ТИ, КОТУ СІРЕНЬКИЙ

Ой ти, коту сіренький,
А чим же ти живенький?
— Тими мишечками,
Що попід мішечками,
А тими мишками,
Що попід мішками,
Тими ягідками,
Що попід садками. А-а-а!

674. ПОШОВ КОТКО НА МІСТО

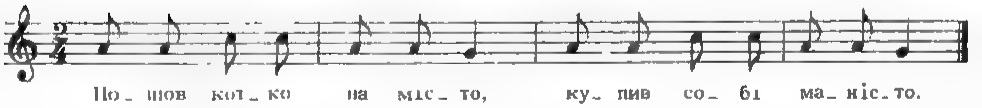

Пошов котко на місто,
Купив собі маністо,
Пошов котко на плоток,
Купив собі чоботок.

Все черкаськії,
Та й не дорогії —
По три золотії.
По чотири та по п'ять,
Куди ступлять, та й риплять.
І не піп купував,
І не дяк торгував,—
Купували кущі,
Сивії голубці,
Торгувала Галя
Сама молодая.
А-а-а!

685. Е-Е, КОТОЧЕК

Е-е, коточек
Заховавсь в куточек,
Випив бабин медочек.
Треба кота бити,
Треба виганяти,
Щоб не вчився красти,
А вчився робити:
Та за ціп, та на тік
Хліба молотити,
Хвостиком змітати,
Лапками згрібати,
Хліба заробляти,
Дітей годувати.

686. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок,
Виїв бабин медочок,
Заховався в куточок,
Видно лапки шматочок.
Баба кота ганяла,
Медок однімала,
Галюсі давала:
— Ой їж, Галю, медочок,
Що одняла в коточка.
А-а! А-а! А-а!

687. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой люлі, люлі, коточок,
Виїв у баби медочок,
Сховався в куточок,
Тільки видно хвосточок.
А бабуся побачила,
Із куточка прогнала:
— Іди, котку, з хати
Та йди миші ловити,
Та влови мишку,
Та вкинь у колиску.
Мишка буде гратись,
Івасик буде спати.

688. А, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТОК

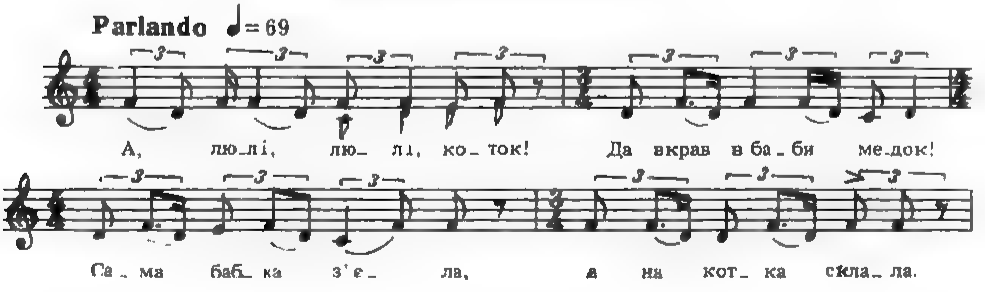

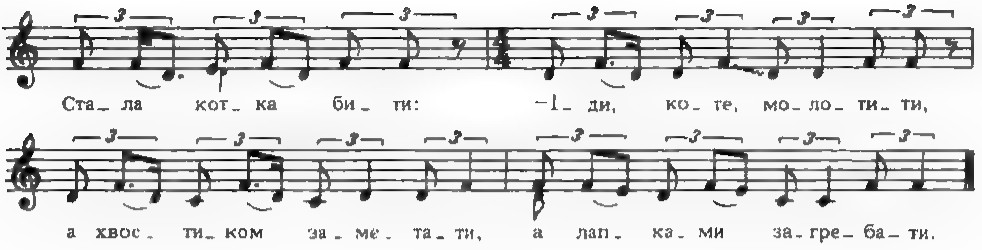

689. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой люлі, люлі, коточок,
Поїв бабин медочок,
Ще й тарілочку злизав,
На Василька сказав.
— Дуриш, котку, то не я,
То бабуся твоя.

690. ОЙ НУ, КОТКУ, КОТОЧКУ

Ой ну, котку, коточку,
Виїв медочок.
Та стала баба кота бить:
— Не вчись, котку, так робить,
Не вчись, котку, красти,
Та вчись, котику, робить,
Та вчися черевички шить.
Та не нам, та панам,
Та прискурвим синам,
Та хижацьким купцям.

691. КОТКУ, КОТКУ, КОТОЧОК

Котку, котку, коточок
Виїв бабин медочок
Та й сів у куточок,
Тільки видно хвосточок
Та лапки кусочок.

Не їж, котку, медку,
Бо я вуха парву,
А ти будеш мявчати,
Дитя буде кричати.

Піди, котку, у коморку
Та упіймай мишку,
А тоді біжи у хату
Та поколиш Гришку.

А як Гришка заспе,
Баба кашки принесе,
Поїси кашки
І ти ляжеш спатки.

692. КОТА, КОТА, КОТОЧОК

Кота, кота, коточок
З'їв бабин медочок,
Та ще й каже: «То не я,
То бабине котеня».

693. А-А, КОТОЧОК

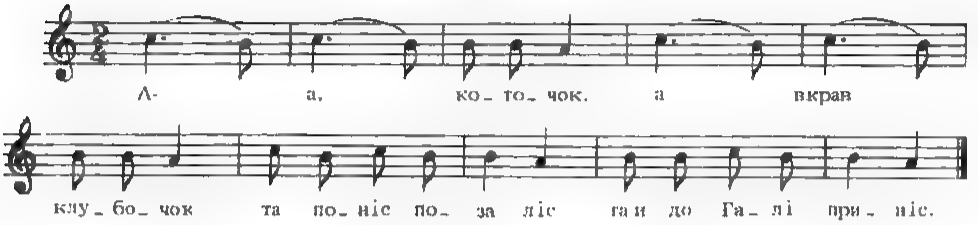

А-а, коточок,
А вкрав клубочок
Та поніс поза ліс
Та й до Галі приніс.

— Давай, Галю, пива,
Мене мати била.
— То не вчися красти,
А вчися робити:
Черевички шити,
На місто носити.
Вони дорогії —
По три золотії.

Ані піп купував,
Ані дяк торгував,
Тільки тії комісари,
Що дитину колисали.

694. Е-Е, КОТОЧОК

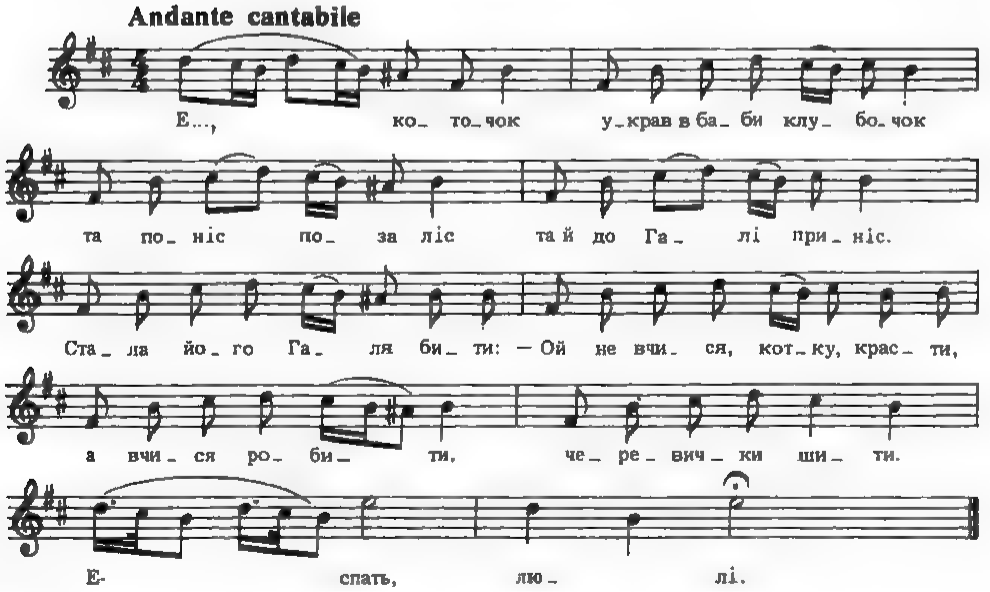

695. КОТУ, КОТУ, КІТКУ

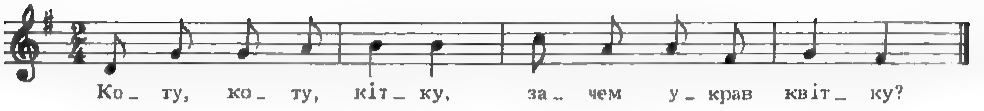

Коту, коту, кітку,
Зачем украв квітку?
Та поніс до Валі.
Стала Валя кота бить:
— Не вчись, котку, так
робить!
На тік молотить,
Гроші зароблять,
Діток малих годувать.
У мене діточок
Та повний куточок,
Та повний куточок,
А хліба кусочок.
Сьому-тому по куску,
А матері на тоску.

696. ОЙ ТИ, КОТЕ-КІТКУ

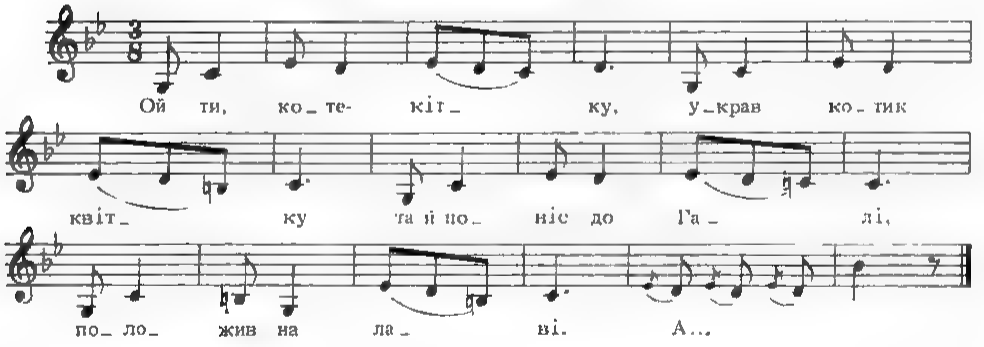

Ой ти, коте-кітку,
Украв котик квітку
Та й поніс до Галі,
Положив на лаві.
А-а-а.
Стала Галя котка бить:
— Не вчись, котку, так
робить,
А вчись черевички шить,
Та ще й не простії,
А щоб золотії.
А-а-а.
Ще й підкови підіб'єш,
Так, щоб аж бряжчали,
Щоб роботу всю твою
Люди помічали.
А-а-а.

697. СТАЛА БАБА КОТА БИТЬ

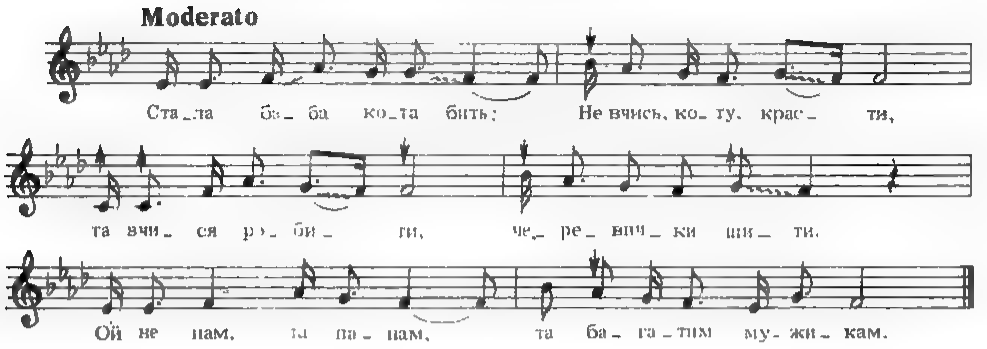

698. А-А, КІТКУ

А-а, кітку,
Нащо вкрав квітку?
Та поніс поза ліс,
Та до Галі приніс.
Стала Галя бити:
— Не вчись, котку, красти,
Та вчися робити —
Черевички шити.
Черевички з рогозу
Не бояться морозу.

699. Е-Е-Е, КОТОЧОК

Е-е-е, коточок
Украв у баби клубочок
Та поніс поза ліс,
Та до Галі приніс.
Стала Галя бити:
— Не вчись, коте, красти,
Та вчися робити,
Черевичків шити.
То поший, то покрай,
То під лавку сховай,
Соломкою притруси,
Водичкою прикропи.

700. Е-Е, Е-Е, КОТКУ

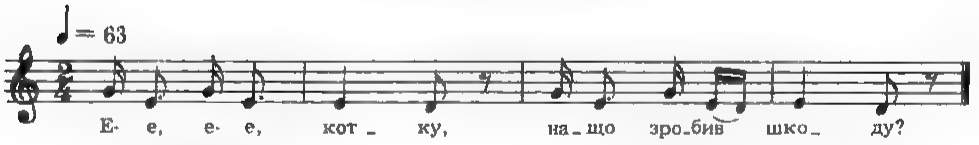

Е-е, е-е, котку!
Нащо зробив шкоду?
Покрав паляниці
Та поніс по вулиці.
Та вкрав у баби клубочок,
Та поніс поза ліс,
Та до [Галі] заніс.
Ста[ла] [Галя] бити,
За хвостика волочити:
— А не вчись, котку, красти,
Але вчись робити:
Жито молотити,
Або черевички шити.
Та не дорогії —
По два золотії.
А що найдорожчі,
То по три гроші.
Ані піп торгував,

Ані дяк купував,
Ані тая пані,
Що в синім жупані.
Ані той черчик,
Що продавав перчик —
Тільки той комісар,
Що дитину колисав.

701. ОЙ НУ, КОТУ, КОТУ

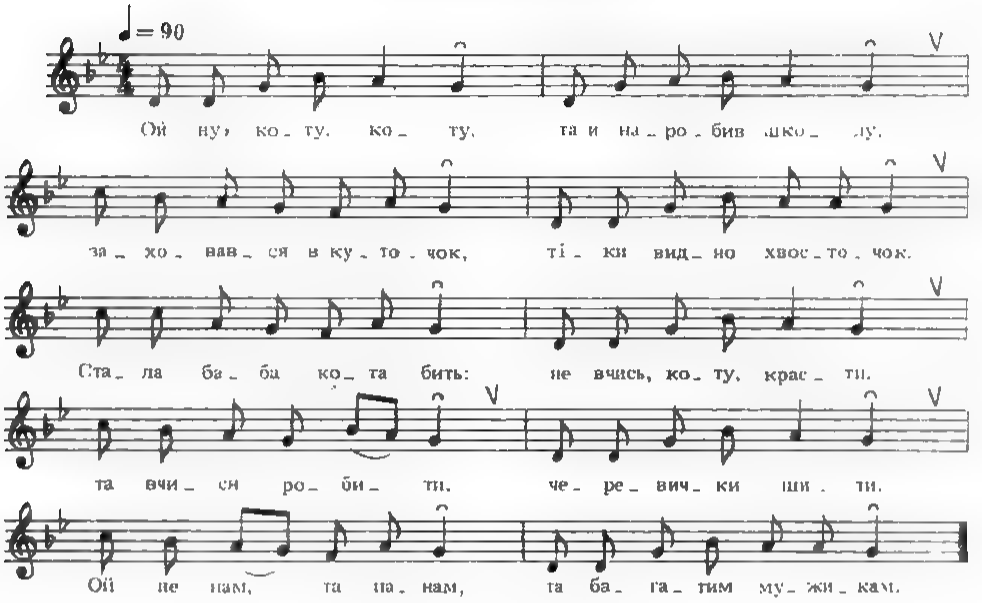

702. ОЙ ТИ, КОТКУ

Ой ти, котку,
Та вкрав квітку,
Та й поніс
Поза ліс,
Та заніс до Галі,
Та й поклав па лаві.
Галя стала бити:
— Не вчись, котку, так робити!
Та вчись черевички шити —
Не дорогії, по п'ять золотії,
Та наськії, та татарськії.
І не піп торгував,
І не дяк купував,—
Торгував пан, торгувала пані
У синім жупані.
Треба той жупан зняти
Та дитині дати.

703. ОЙ КІТ-ЛИБИДИН

Ой кіт-либидин
Коло річки ходив,
Черевички носив.
Та не наськії,
А черкаськії,
Та не дорогії —
По два золотії.
То ж не піп купував,
І не дяк торгував,
А чернець-молодець
Та за свій золотець.

704. КОТИК СІРИЙ

Котик сірий,
Хвостик білий,
Не ходи по хаті,
Не збуди дітяті:
Дітя маленькоє,
Спати раденькоє.
А кот-воркот
На люльку скок
Та вкрав клубок.
Стала Маня кота бить:
— Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Та не наськіє,
Та черкаськіє,
Та не дорогіє —
По три золотиє.

705. А КОТИКУ, КІТКУ

А котику, кітку,
Та вкрав котик квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя кота бити,
Стала Галя кота вчити:
— Не вчись, коту, красти,
Та вчися робити,
Черевички шити.
Та не наськії,
Та черкаськії,
Та не дорогії —
По три золотії.

706. Е-Е, КІТКУ

Е-е, кітку,
Та вкрав квітку *,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити,
Котика учити:
— Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Хоть не нам,
Так панам,
Хоть не барські,
Так черкаські,
Хоть не дорогії —
По три золотії,
Нашій Катюші малії.

707. Е-Е, КІТКУ

Е-е, кітку,
Та вкрав квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити,
Котика учити:
— Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Не наськіє,
А черкаськіє.
Не дорогіє —
По три золотиє.
А в тих черевичках
Буде Галя ходити
І за тії черевички
Буде котика любити,
Буде молочком кормити.

* Вар.: плітку.

708. Е-Е, КІТКУ

Е-е, кітку,
Та вкрав квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити,
Котика учити:
— Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Черевички не простиє,
По три золотиє;
Не турецкіє,
А німецкіє.
Од полу до лави —
Черевички діряві;
Од припічка до порога —
Черевички попорола.

709. А, А, КОТОЧОК

А, а, коточок!
Украв у баби клубочок
Да поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя котка бить:
— Не вчись, коте, красти,
Да вчися робити,
Черевички шити!
Да не дорогії —
По три золотії;
Да не сіх шевців —
Переяславців;
Да не свого ременю —
Привезено з Кременю;
Не сієї роботи —
Привезені чоботи;
Да не наськії,
Да черкаськії.

710. ОЙ НУ, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТИ

Ой ну, мале дитя, спати,
Пішов котик до торгу
торгувати,
Пішов котик на торжечок
Та й украв пиріжечок,
Та й приніс до Олі,
Положив на лаві.
Стала Оля кота бить:
— Не вчись, котку, так
робить,
Та не вчися красти,
А вчись діла робить,
Учись черевички шить.
Он шевці-кравці переяславці,
Шиють вони із ремінь,
Із білого паперу.
Так і ти, котик, учись шить,
Як нема в тебе ременю,
То ший із паперу.

711. КІТКУ, КІТКУ

Кітку, кітку,
Та вкрав квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Галя стала кота бити:
— Та не вчись, коту, красти,
А вчися робити,
Черевички шити:
Батькові парку,
Матері парку,
Дідусеві чарку,
А бабусі пляшку,
А братикам теличку,
А мені спідничку,
А Гашуні калачі,
Щоб спала вдень і вночі!

712. А-А-А, КОТОЧОК

А-а-а, коточок
Украв в баби клубочок
Та поніс поза ліс,
Та до Галі приніс.
Галя стала кота бить:
— Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити
Та панчошки плести,
Та на торжок нести,
Гроші торгувати,
Дітей забавляти.
Шив, шив — не дошив,
Під припічком положив.
Галя топила,
Черевички спалила.

713. ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТОЧОК

Ой ну-ну-ну, коточок
Украв у баби клубочок
Та сховався в куточок.
Стала баба дубцем бить:
— Не вчись, котку, так робить,
А вчись черевички шить,
На базарі продавать
І грошики зароблять,
І гостинці купувать.

714. ХОДІЛ КОТІК ПОД ГОРОЙ

Ходіл котік под горой,
Перепелков ловив:
Що вловив, то й пропив,
Дітям їсти не купив.
Пішов котусь до бабусі
І украв моточок.
Треба котка бити,
Щоб вчився робити:
Черевички шити,
На базар носити,
За́рно продавати,
Діток годувати.

715. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок
Украв у баби клубочок,
Заховався в куточок,
Тіко видно хвосточок.
А бабуся піймала
Та хвосточка врубала.
— Не вчись, коту, красти,
Та вчися робити,
Черевички шити,
На базар носити;
Черевички продавать,
Та пряпики купувать,
І Костюпу годувать.

716. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КІТКУ

Ой ну, люлі, кітку!
Та вкрадь, кітку, плітку,
Та понеси до Галі,
Та положи на лаві.
Стала Галя котка бить,
Щоб не вчився так робить,
А вчився робити,
Черевичків шити.
І пошив, покував,
І під лавку поховав,
А з-під лавки на торжок
Та продамо за шажок,
Та купимо пиріжок
І яблучко тее,
Що все золотеє.

717. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КІТКУ

Ой ну, люлі, кітку,
Та й украв квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя котка бить:
— Не вчись, котку, так робить,
А вчися робити,
Черевички шити.
Та й не дорогії,
По два золотії,
То по шість,
То по п'ять,
Куди ступить — то й риплять.

718. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТОЧОК

Ой ти, коте, коточок,
Украв у баби клубочок
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя кота бить;
— Не вчись, коте, так робить,
Не вчись, коте, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Хоч не дорогії,
По два золотії;
Хоч не нам, так панам,
Так отецьким синам,
Щоб босі, голі не ходили,
Щоб їх люди не судили.

719. ОЙ НУ, НУ, КІТКУ

Ой ну, ну, кітку,
Та вкрав у баби квітку,
Та положив на лаві.
Стала Галя кота бить:
— Не вчись, коте, так робить,
А вчись черевички шить.
Та не нам, та панам,
Та проскурвим синам,
Та недорогіє — по три золотиє.

720. ОЙ НУ, КОТУ, КІТКУ

Ой ну, коту, кітку,
Нащо украв квітку
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити:
— Не вчись, коток, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Хоч не нам, так панам
Та робочим людям.

721. ОЙ НУ-НУ-НУ, КІТКУ

Ой ну-ну-ну, кітку,
Та вкрав в баби квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя котка бить:
— Не вчись, кітку, так робить,
А вчись черевички шить.
Хоч не нам,
Так панам,
Так купеческим синам.

722. А-А-А, КОТОЧОК

А-а-а, коточок,
Украв у баби клубочок
Да поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити:
— Не вчись, котку, так робити,
Да вчись черевички шити.
Пошив коток, пошпортав,
Під лавочку поховав.

723. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Люлі, люлі, коточок
Украв у баби клубочок
Та й поніс поза лісом,
Та й до Гані приніс.
Стала Ганя бити:
— Не вчись, котку, красти,
А вчися робити,
Ціпом молотити,
Черевички шити,
Хвостом замітати,
Пісеньки співати.

724. МАЛЕНЬКИЙ КОТОЧОК

Маленький коточок
Украв у баби клубочок
Та й поніс до Варі,
Та й поклав на лаві.
Варя стала котка бити:
— Не вчись, котку, красти,
А вчися робити,
Черевички шити
Та листи писати,
Дитя колихати.

725. ОЙ КОТУ, КОТОЧОК

Ой коту, коточок,
Украв котик клубочок
Та й пішов до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя бити,
Стала кота вчити:
— Не вчись, коту, красти,
Цурайсь од напасти.
Та вчися робити,
Черевички шити.
Й чулочки * з мачулочки,
Й черевички з бабачка,
Як вийду я в них на вулицю **
Та й ударю трепачка ***.
Хлощі будуть в скрибки грати,
Витребеньки витівати.

726. ПІШОВ КІТ ДО ГАЛІ

Пішов кіт до Галі,
Украв квітку на лаві.
Стала Галя бити
І котика волочити:
— Не вчись, котику, красти,
Та вчися робити,
Та вчись свині пасти;
Будеш свині пасти,
Будеш сало їсти.

727. А, А, КОТОЧОК

А, а, коточок
Украв у баби клубочок
Та сховався в куточок.
Треба котка бити:
— Не вчись так робити,
А вчися робити:
Хату замітати,
Діток доглядати.

728. КІТКУ, КІТКУ, ТА ВКРАВ КВІТКУ

Кітку, кітку, та вкрав
квітку,
Та поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя кота бити:
— Не вчись, котку, красти,
Та вчися робити,
Черевички шити,
На базар носити,
Гроші торгувати,
Хліба купувати,
Діток годувати.
А дітки маненькі
Нічого не знають,
Хлібець розкидають,
Собаки хватають.
Діток по руках,
А собак по зубах.

---

* Вар.: Панчохи.
** Вар.: Щоб пішла я на вулицю.
*** Вар.: Та й вдарила б трепачка.

729. ОЙ НУ, КІТКУ, КІТКУ

Ой ну, кітку, кітку,
Украв у баби квітку
Та й поніс до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя кота бить,
Стала Галя кота вчить:
— Не вчися, кітку, красти,
Та вчися робити:
Ціпом молотити,
Хліба заробляти,
Діток годувати.

730. ОЙ НУ, НУ, КОТОЧОК

Ой ну, ну, коточок,
Та вкрав у баби клубочок,
Заховався в куточок,
Та й пішов до Галі,
Положив на лаві.
Стала Галя котка бить,
Щоб не вчився так робить,
Щоб учився замітать
Та Марусю колихать.

731. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КІТКУ

Ой ну, люлі, кітку,
Украв в баби квітку.
Ой ну, люлі, коточок,
Украв в баби клубочок
Та й сховався в куточок.
Тільки видно хвосточок
Та лапочки кусочок.
Треба котика піймать
Та й хвостика надрубать
І шубочку з нього знять —
Дитиночку укривать.
Щоб тепленько було,
І велике росло.

732. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок
Вкрав у Галі клубочок
Да приніс до дочок:
— Нате, дочки, клубочки,
Шийте штани й сорочки,
Щоб я голий не ходив,
Добрих людей не смішив.
Стали кота бити:
— Не вчись, коте, красти,
Вчись діла робити:
Хвостиком молотити,
Лапками загребати,
Малих дітей годувати.

733. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок
Та украв клубочок
Та й поніс до дочок.
— А нате вам, дочки,
Клубок на сорочки,
Щоб ви голі не ходили,
Щоб вас люди не судили.

734. Е-Е, Е-Е, КОТОЧОК

Е-е, е-е, коточок
Та й украв клубочок.
— Ой нате вам, дочки,
Клубка на сорочки:
Щоб ви босі не ходили,
Щоб ви людей не смішили.
Одна була хустиночка
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали.

735. А ТИ, КОТИК СІРЕНЬКИЙ

А ти, котик сіренький,
В тебе хвостик біленький,
А ти, коту, коточок,
Украв у баби клубочок
Та й одніс у садочок.

736. ОЙ БУВ СОБІ КОТОЧОК

Ой був собі коточок,
Украв собі клубочок
Та сховався в куточок,
Щоб люди не знали —
Котка не лаяли.

737. ОЙ НУ-НУ-НУ, КОТОЧОК

Ой ну-ну-ну, коточок,
Та й вкрав у баби клубочок,
Та й заховався в куточок,
Тільки видно хвосточок.
Ой ну, діти, кота бити,
Щоб не вчився кіт так робити.

738. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок
Украв у Васі платочок.
Побіг Вася наганять;
Нагнав котка у бору,
Приніс його додому.
Посадив котка на мосту,
Став котка бити по хвосту.
Посадив котка на лавці,
Став котка бити по ланці:
— Оце тобі, коточок,
За те, що вкрав у мене
платочок.

739. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, А-А-А

Люлі, люлі, а-а-а,
Котки два,
Сірі, білі обидва.
Сидять на воротях
В червоних чоботях,
У дудочку грають,
Діток забавляють.

740. ХОДИВ КІТ ПО ГОРІ

Ходив кіт по горі,
Носив сало в пелені.
Да не знав, де діти,
Да вкинув миз * діти,
Діти полякались,
В хату поховались.

741. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Кашу поїв,
А нашому [Юрчику]
Спать повелів.

Ой кіт-воркіт
Да воркоче,
А мале дитя
Спати хоче.

742. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Скочив на віконце,
А з віконця на торжок,
Купив собі пирожок.
Скочив на колиску
Та й став воркотать,

Дитині спать не давать.
Ти, котику, лясни,
То дитина засне,
А ти, сірий, воркни,
Дитина умовкне.

---

* Між.

743. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

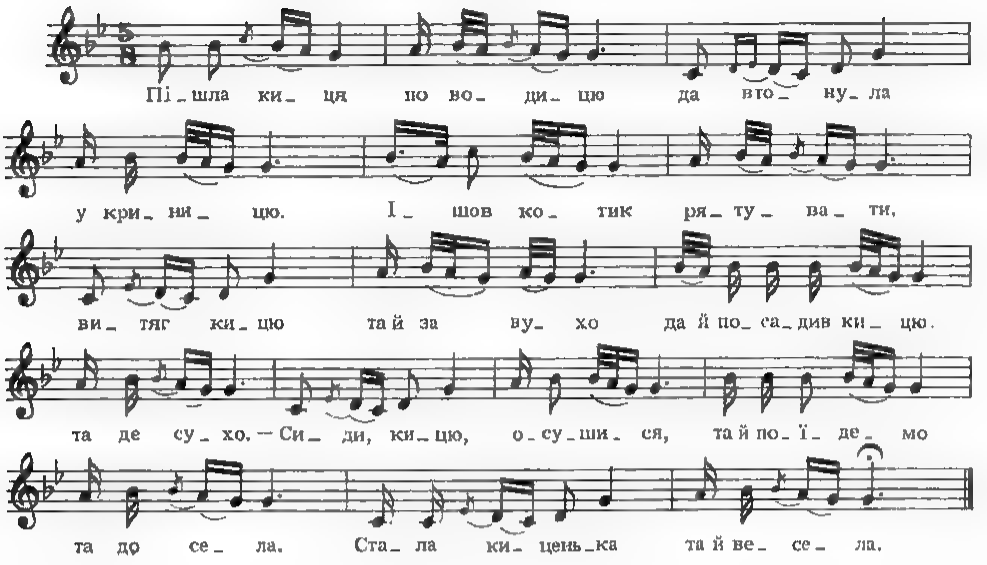

744. А-А, КИЦЮ

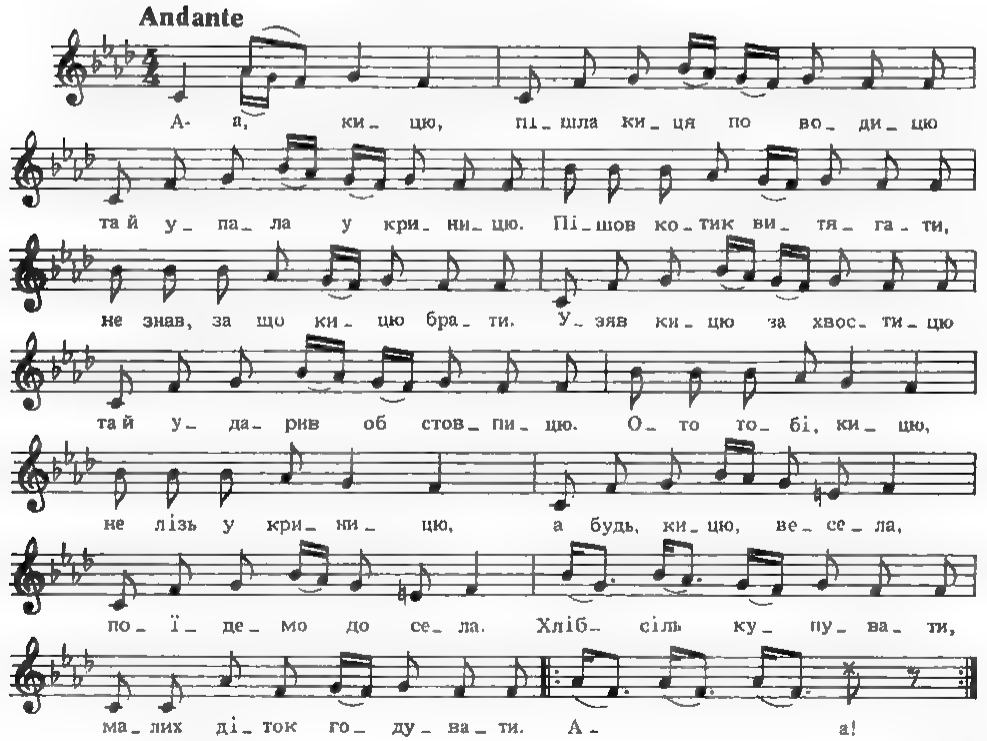

745. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

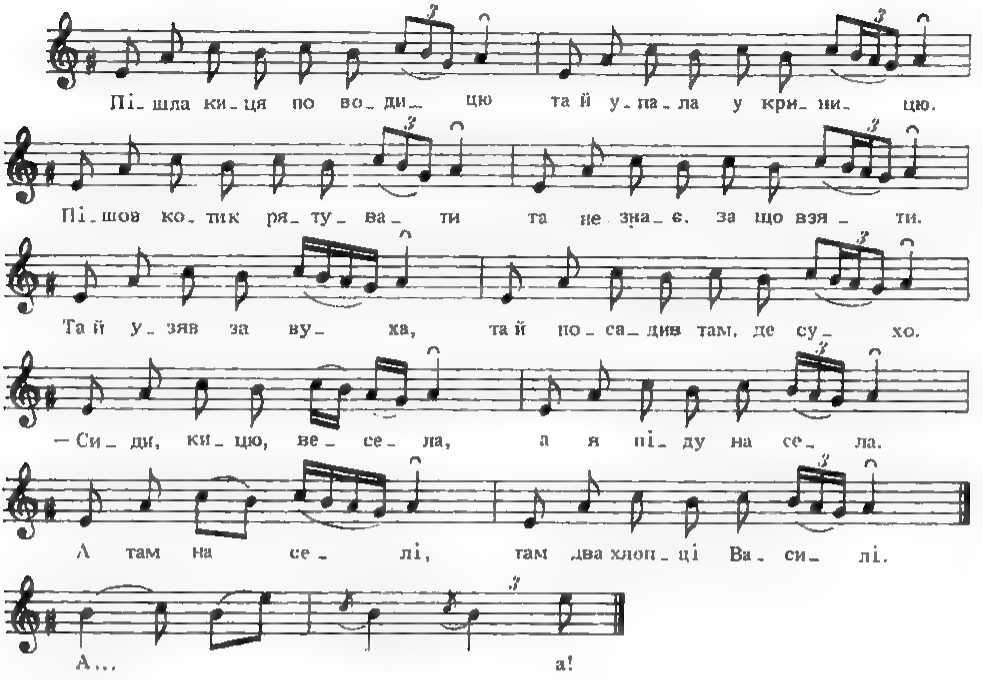

746. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

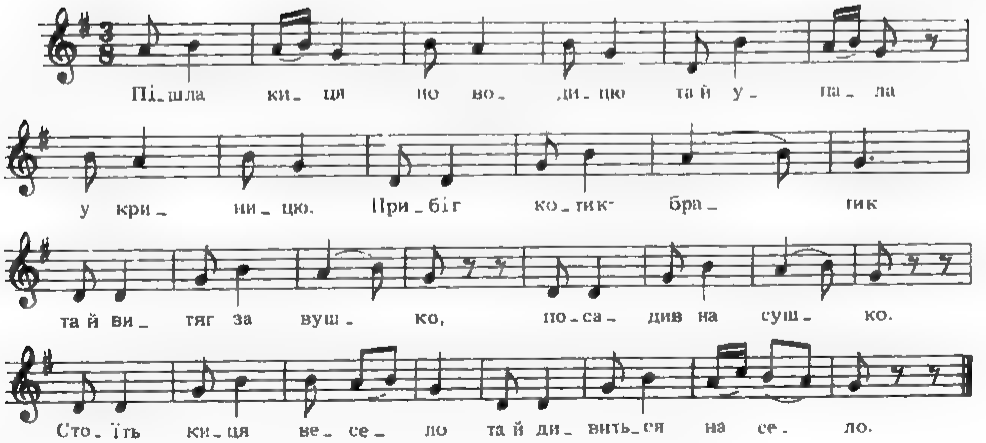

747. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

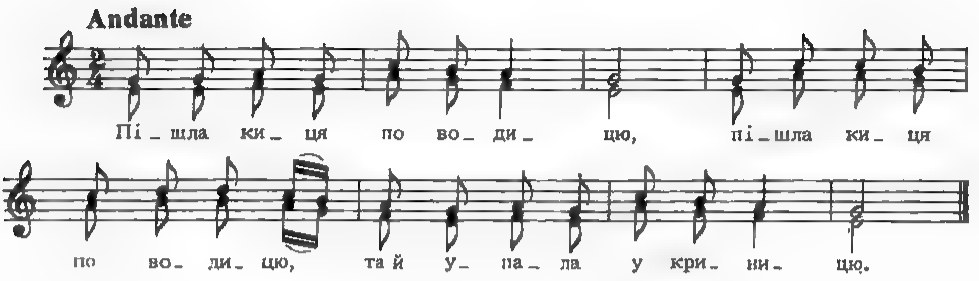

Пішла киця по водицю (2)
Та й упала у криницю.
Побіг котик рятувати, (2)
Кицю з води витягати.
Взяв котик кицю за хвостик (2)
Та й поклав її на мостик.
Стала киця обсихати, (2)
Зірвалась, біжить до хати.
— Не йди, кицю, по водицю, (2)
Бо упадеш знов в криницю.
Пішов кіт в ліс полювати, (2)
Собі поживи шукати.
Киця кота не слухала, (2)
Пішла й у криницю впала.
Прийшов котик та й шукає, (2)
А киці в хаті немає.
Заглядає у криницю — (2)
Нежива плаває киця.
— Казав тобі — не слухала, (2)
А тепер навік пропала.

748. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

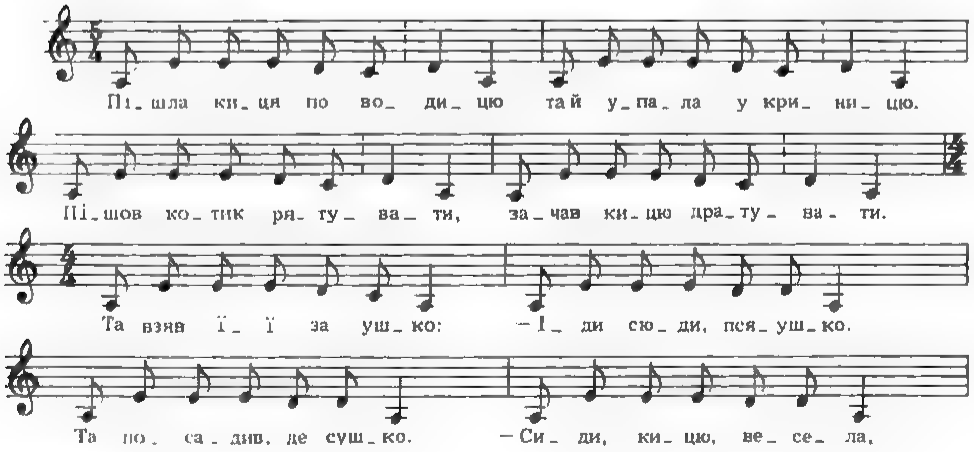

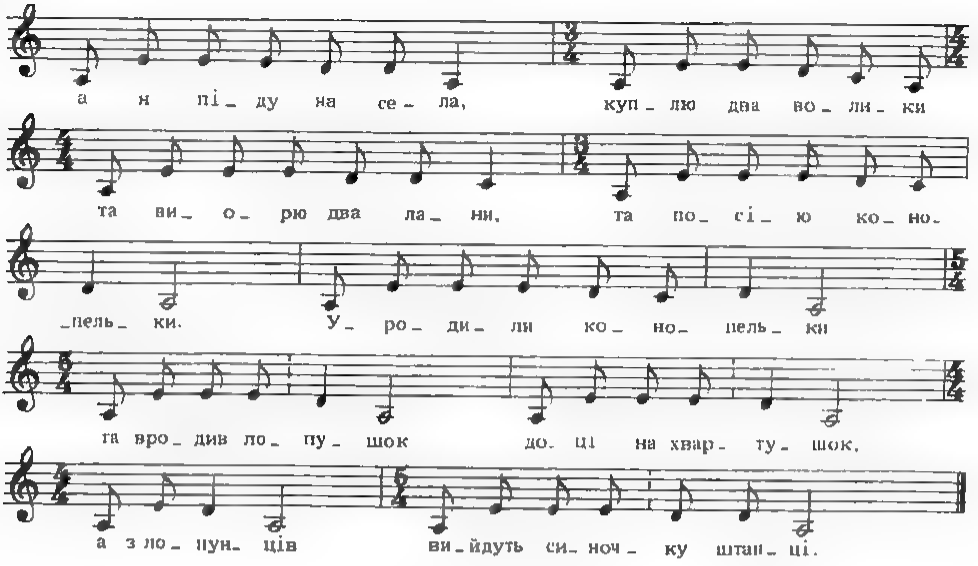

749. ОЙ ТИ, КИЦЮ, КИЦЮ

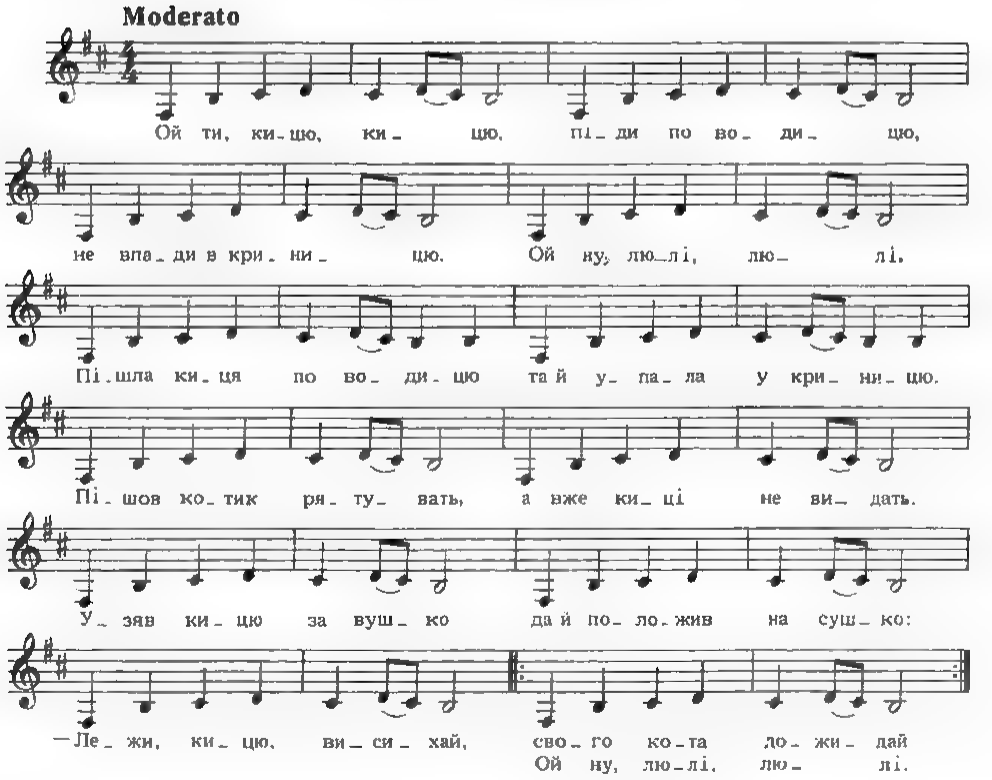

750. КИЦЯ, КИЦЯ, КИЦЯ

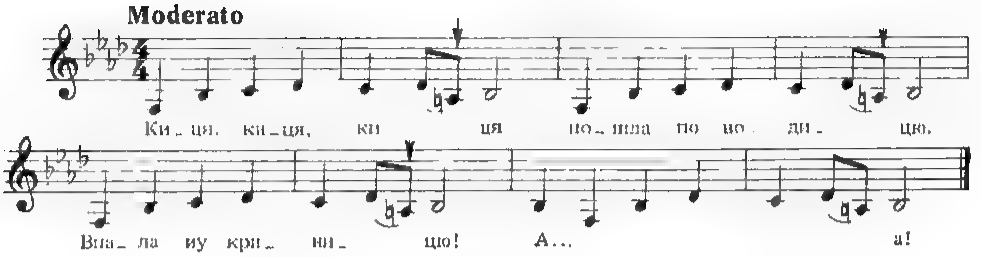

751. ПІШОВ КОТИК ПО ВОДИЦЮ

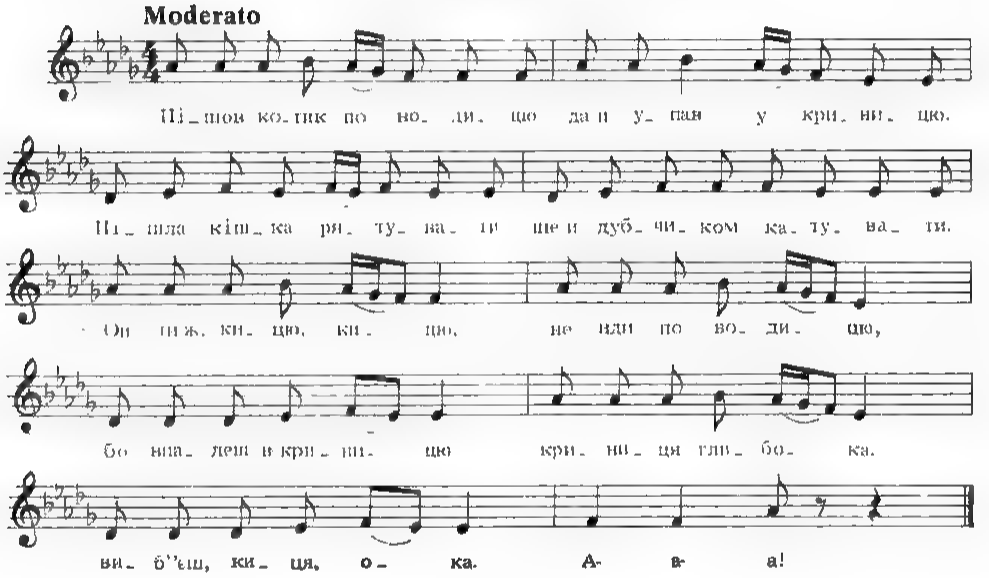

752. ПІШОВ КОТИК ПО ВОДИЦЮ

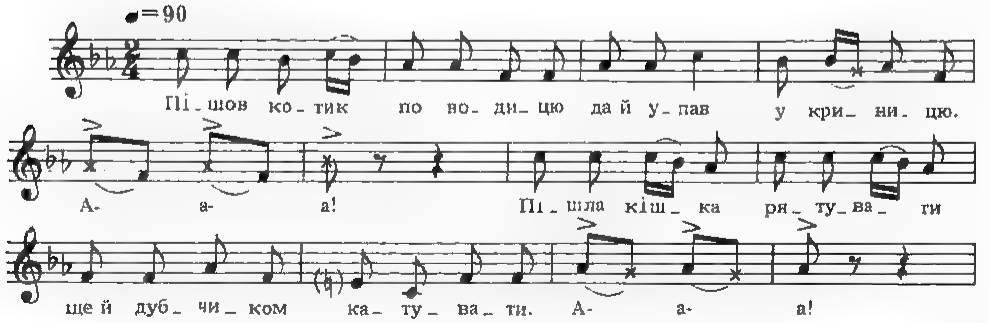

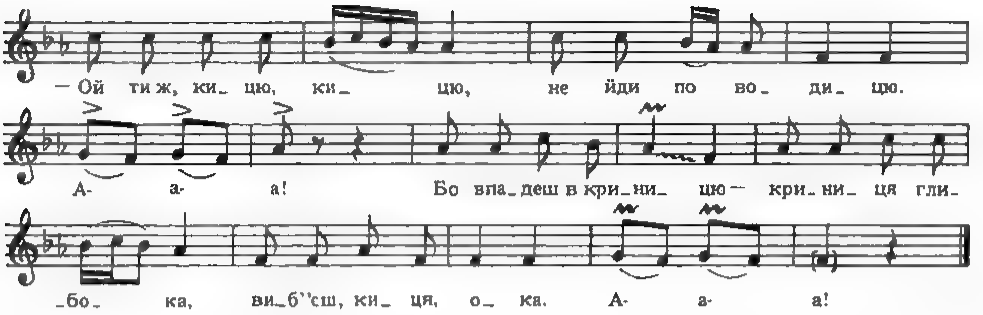

753. БАЮ, БАЮ, БАЮСЮ

Баю, баю, баюсю,
Котик наш, котусю,
Пожени нашу телусю
На попові толоки,
Там травки по боки.
Пішла киця по водицю
І упала у криницю.
Пішов котик ратувати,
Кицю за вуші витягати.
Витягли кицю за вуші,
Поставили на суші.
— Супись, кицю, весело,
Поведу в своє село,
Куплю тобі хатку
І цибулі грядку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок.

754. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувати
Та й за хвостик витягати.
Хвостик увірвався,
Кіт горя набрався.

755. ПОШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пошла киця по водицю
Да й упала у криницю.
Пошов котик рятувати
Да й за ухо витягати.
Витяг кицю да за ухо
Да й положив да й на сухо:
— Лежи, киця, да весела,
А ми підем в чужі села
Хліба-солі добувати,
Мале [дитя] годувати.

756. ПОШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пошла киця по водицю
Да й упала у криницю.
Пошов котик рятувать,
За ушиці витягать.
Витяг кицю за ухо
Да посадив, де сухо.
— Лежи, кицю, весела,
А я піду на села
Да й поймаю мишку,
Положу в колиску.
Мишка буде грати,
А [Івасик] спати
Й щастячко мати.

757. ОЙ ТИ, КИЦЮ, КИЦЮ

Ой ти, кицю, кицю,
Не йди, кицю, по водицю,
Бо впадеш, кицю, в криницю.
Бо криниця та глибока,
А водиця да холодна,
Виб'єш, кицю, собі боки.
А ми прийдем рятувати,
За ушечки витягати.
Да витягнем да за ухо
Та положим там, де сухо.

758. КИЦЮ, НЕ ЙДИ ПО ВОДИЦЮ

— Кицю, не йди по водицю,
Бо впадеш в криницю.
Киця котка не слухала
Та й по воду потрухала.
Пішла по водицю
Та впала в криницю.
Пішов котик рятувать,
За хвіст кицю витягать.
— Будеш, кицю, весела,
То поїдем до села
Та купимо барана,
А в барана круті роги,
А у Галі чорні брови.
Брови чорні, як сметана,
Личко біле, як у пана.
Ай люлі, налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
Стали вони та й співати,
Стали вони Галю колихати.

759. ПОШЛА КІШКА ПО ВОДУ

Пошла кішка по воду,
Втопилася у броду;
А кіт пошов рятувати,
Кішку за хвіст витягати;
Витяг її за хвостець
Та ударив об стовпець.
— Будь ти, кішко, весела,
Поїдемо до села;
Будь ти, кішко, здорова,
Поїдемо по дрова.
Сідай, кішко, на барана,
Поїдемо аж до пана.
А в барана круті роги,
А в Івася білі ноги.

760. ОЙ БУДЬ, КИЦЮ, ВЕСЕЛА

Ой будь, кицю, весела,
Та поїдем на села,
Та купимо барана.

А в барана свита драна,
А в корови круті роги,
А в дитини чорні брови.
А-а-а-а, люлі, дитя, спать.

761. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Да й упала у криницю.
Пішов котик витягати,
Дак уже ж Киці не видати.
Узяв кицю да й за ухо,
Витяг кицю да й на сухо.
— Тепер ти, кицю, невесела,
Бери торбу, йди на села.
Поймай мишенята,
Погодуй кошенята.

762. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пійшов котик ратувати,
Кицюненьку витягати.
Ой взяв кицю за хвостик
Та й ударив о стовпчик;
Ой взяв кицю за лапку
Та й ударив об лавку.
— Ой будь, кицю, весела
Та поїдем на села.

763. ПОШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пошла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пошов коток рятувати,
Та взяв кицю за ухо
Та й посадив на сухо;
Взяв коток за ужицю *
Та й посадив на полицю:
— Сиди, киця, весела,
А я пойду на села
Хліба добувати,
Дітей годувати.

764. ПІДИ, КИЦЮ, ПО ВОДИЦЮ

— Піди, кицю, по водицю,
Та не впади у криницю.
Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувать,
За ушечки витягать.
Тягнув кицю за вухо
Та й витягнув на сухо:
— Ой будь, киця, здорова,
Та поїдем по дрова;
Ой будь, киця, весела,
Поїдемо на села
Хліба добувати,
Дітей годувати.
А у нас діток
Повен куток:
Тому кусок,
Тому шматок,
Тому цілу паляницю.
А, а, а!

---

* Вірьовка. Тут, можливо, хвіст.

765. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок!
Заховався в куточок
Од маленьких діточок.
Пошла киця по водицю,
Впала киця у криницю.
Пішов коток рятувати,
Витяг кицю за ушко,
Посадив кицю на сушко:
— Сиди, киця, поки обсохнеш,
А я піду на місто,
Куплю тобі намисто;
Я побіжу на села,
Сиди, кицю, весела.

766. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик витягати:
— Давай, киця, лапку
Та вилізай на кладку.
Сиди, киця, грійся
Та нікого не бійся.

767. ПОШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пошла киця по водицю,
Утонула у криницю.
Та нема ні киці, ні водиці,
Та нічим же полоскати
лободиці.
Та пошли кицю витягати,
Та витягли та й за ушки,
Положили на подушки.
Лежить киця та й не спить,
Треба його різочкою бить.

768. ОЙ ПОЙДИ Ж ТИ, КИЦЮ

— Ой пойди ж ти, кицю,
Пойди ж ти по водицю,
Не впади в криницю.
Пошла киця по водицю
Да й упала у криницю.
Пішов котик рятувати,
Уже ж киці не видати.
Витяг кицю за ухо
Да положив на сухо:
— Лежи ж, кицю, тута,
А я знайду прута!
Іще прута не знайшов,
А вже киці не найшов.
Ой ну, люлі, люлі!

769. ОЙ НУ, КИЦЮ, КИЦЮ

Ой ну, кицю, кицю!
Не ходи по водицю,
Бо впадеш у криницю.
Криниця глибока,
Водиця холодна.
Пішов киця по водицю,
Упав же він у криницю.
Пішла киця рятувати
Та врятувала за ухо,
Посадила там, де сухо:
— Сиди, кицю, весела,
Поїдемо на села.

770. ОЙ КИЦЮ, КИЦЮ

— Ой кицю, кицю,
Не ходи по водицю,
Упадеш у криницю.
Пішла киця по воду
Та й упала у воду.
Кричить киця, репетує,
Ніхто кицю не рятує.
Пішов коток рятувать
Та за ушко витягать.
Та й піймав кицю за ухо,
Та й витяг на сухо.
— Отут, киця, обсушись,
Отут, киця, обтрусись
Та й будь весела,
Та й поїдем до села,
Де горілка дешева.
Виорем нивку,
Посієм материнку.
Не вродила материнка,
Та вродив лопушок.
Та пошиєм кожушок,
Та з киці знімем,
Та Платончика вкриєм,
Щоб тепленько було спать.

771. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТОЧОК

Ой ну, люлі, коточок,
Ой ну, люлі, маленький.
Послав кицю по водицю,
Упала киця у криницю.
Пішов коток рятувати
І киценьку витягати.
Витяг кицю за ухо,
Положив її на сухо:
— Ой будь, кицю, весела,
Поїдемо до села
Да виорем нивку,
Да посієм материнку.
Не вродила материнка,
А вродився лопушок,
Пошиємо киці хвартушок.
Ой ти, коте-котино,
Засни, мала дитино.

772. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТКУ

Ой ну, люлі, котку!
Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувать,
Витяг кішку за ухо
Да посадив, де сухо.
— Сиди, кішко, а ти тут,
А я піду найду прут.
Та й виорю нивку,
Та й посію материнку.
Материнка цвістиме,
А Парася ростиме.
Материнку пожнемо,
Та повезем продамо,
А Парасі на плаття наберемо.

773. ОЙ НУ-НУ, [КЛЯТА] КИЦЮ

Ой ну-ну, [клята] кицю,
Шкода ходить по водицю,
Шкода ходить по водицю,
Бо попадеш у крейницю.
Ішла киця по водицю
Та й упала у крейницю.
Кричить тоді, репетує,
Й ніхто її не ратує.
Зачув котик, вибіг з хати,
Пішов кицю витягати,
Пішов кицю витягати
Та й витяг за вуші.

Ой витяг за вуші,
Поставив на суші.
Обтрусилась з води киця
Та й стала весела.
— Сушись, сушись, моя киця,
Я піду із села.
Піду я скрізь долиною,
Зорю ниву терниною.
Зорю ниву терниною,
Матірку посію.
Малось бути б матірочці —
Й уродивсь лісочок,
Й уродивсь лісочок,
Поріс лопушочок.
А я піду й у лісок
Та й виріжу лопушок,
Та й виріжу лопушок,
Та й пошию кожушок,
Та й надіну на киціньку.
А з киціньки зняти,
А з киціньки зняти
Та Марусі дати.
Буду доню укривать,
Щоб тепленько було спать.
А Маруся манесенька,
Вона спатки радесенька,
Вона буде мовчки спать
Та й не буде плакать.
Бодай спала й не плакала,
Бодай росла й не хворала,
Бодай росла й не хворала,
Сім'ї щастя сподобала.
Лицем біла, серцем щира,
Їй кісточки у рісточки...

774. ІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Ішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувати,
Свою кицю витягати.
— Ой ти, кицю, не ходи,
Людям шкоди не роби,
Бо за шкоду платити,
Кажуть кицю забити.

775. ХОДИЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Ходила киця по водицю,
Впала у криницю.
Кричить вона, репетує,
А ніхто не рятує.
Пішов котик рятувати,
За ушиці витягати.
Витяг за ухо,
Положив на сухо.
Узяв же він помаленьку,
Положив на суху.

776. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю,
Пішов кіт рятувати
Та за ушки витягати.
— Сиди, кицю, весела,
А я піду на села
Та випрошу панки,
Та дам киці в лапки.

777. Е-Е, КИЦЮ

Е-е, кицю!
Піди по водицю,
Не впади в криницю!
Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю;
Пішов котик рятувать,

За вушичка витягать.
Та витяг за вуші,
Поставив на суші:
— Цить, кицю, не гуди!
І Івана не збуди!

У нас діти маненькі
І спатоньки раденькі.
Бодай спало — не плакало,
Бодай росло — не боліло
І серденько не щеміло!

778. ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Пішов котик рятувати,
Та й не знав, як витягати.

Пішла Галя помагати,
Стала киценьку картати:
— Ідеш, кицю, по водицю,
То не залазь у криницю!

779. БУДЬ, КИЦЮ, ВЕСЕЛА

Будь, кицю, весела
Та поїдем до села.
Там котик меле,
Киця насипає,
А горобчик, добрий хлопчик,
На дудочку грає.
А ворони, старі жони,
Пішли танцювати,

А сороки-білобоки
Весело співати.
А крюк та за дрюк,
Пійшов розганяти:
— Ой годі вам, старі [жони],
По ночам гуляти,
А на піч та в маршарич
Дитя колихати!

780. ОЙ ТИ КІТ, ТИ МУРКІТ

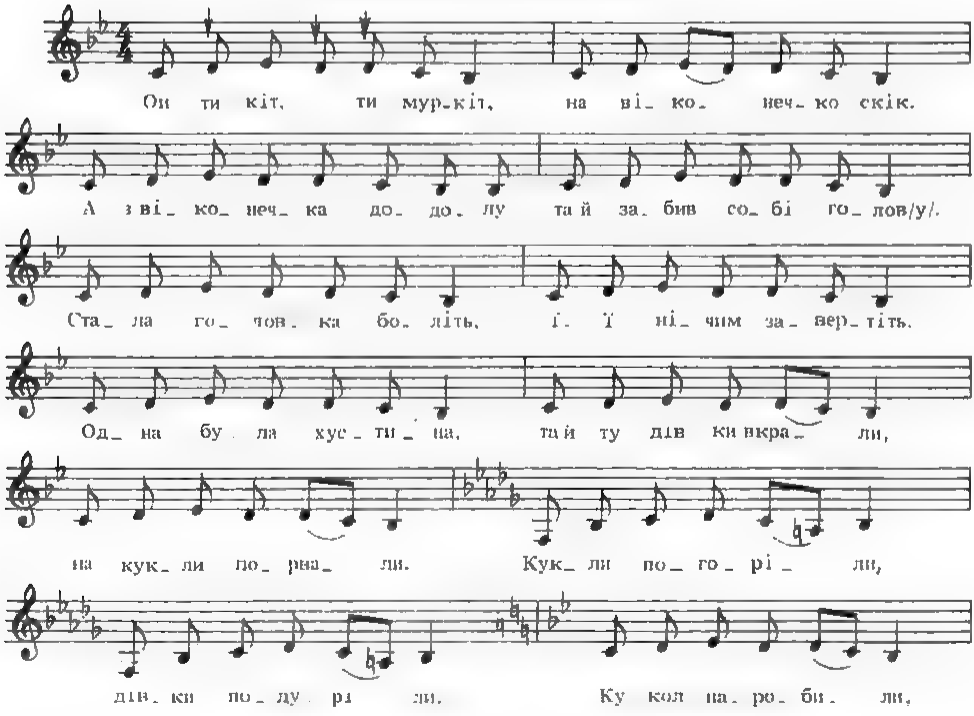

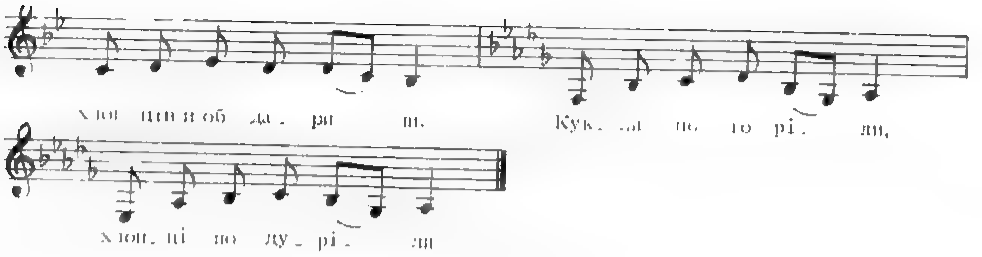

781. ОЙ ТИ Ж КОТЕ Й БАЛАМІТ

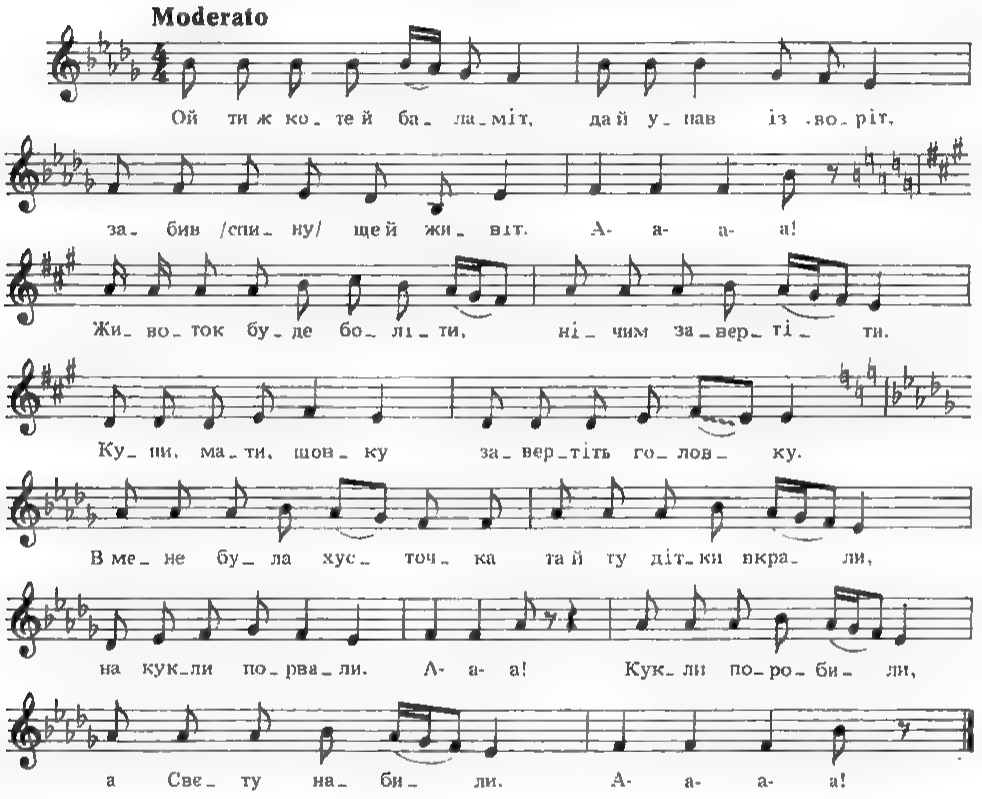

782. СИДИТЬ КОТИК НА ДУБОЧКУ

Сидить котик на дубочку,
У калиновому листочку.
А-а, люлі, тихо спи!
Щоб не впав з дубочка,
Буде боліть головочка,
Нічим зав'язати
Нашому дитяті.

783. ОЙ КІТ-МУРКІТ

Ой кіт-муркіт
На гойдочку скік,
А з гойдочки додолу,
Розбив собі голову.

784. ОЙ КІТ-ВОРКІТ

Ой кіт-воркіт
Упав з воріт,
Забив крижі
Ще й живіт.

785. А ВПАВ КІТ ІЗ ВОРІТ

А впав кіт із воріт,
Забив плечі і живіт.
Ото тобі, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
Та буде боліти —
Нічим загоїти.
Купить мати шовку
Та загоїть головку.

786. ВПАВ КІТ ІЗ ВОРІТ

Впав кіт із воріт,
Забив плечі і живіт.
Пішла кицька рятувати:
— Оце ж тобі, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Та й буде боліти —
Нічим загоїти.
Еге-ге, коти два, сірі, білі обидва,
А третій перістий та пішов до міста
Купувати цибулі до тіста.
Еге-ге, дитина та й з чорними очима,
Ще й з білими бровами,
Та підемо до мами,
А від мами до тата,
Там курочка чубата,
Два котики сіреньких,
Дві кицички білень ких.

787. УПАВ КІТ ІЗ ВОРІТ

Упав кіт із воріт,
Одбив плечі і живіт.
Нехай на кота скорбота,
А на [Лесю] дрімота.
А-а, а-а, а-а, люлі.

788. ІШОВ КІТ ІЗ ВОРІТ

Ішов кіт із воріт,
Забив плечі ще й живіт.
Ішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
Ото тобі, кицю!
Не ходи по водицю,
Бо впадеш в криницю.

789. ТА ХОДИВ КОТИК МОЛОТИТЬ

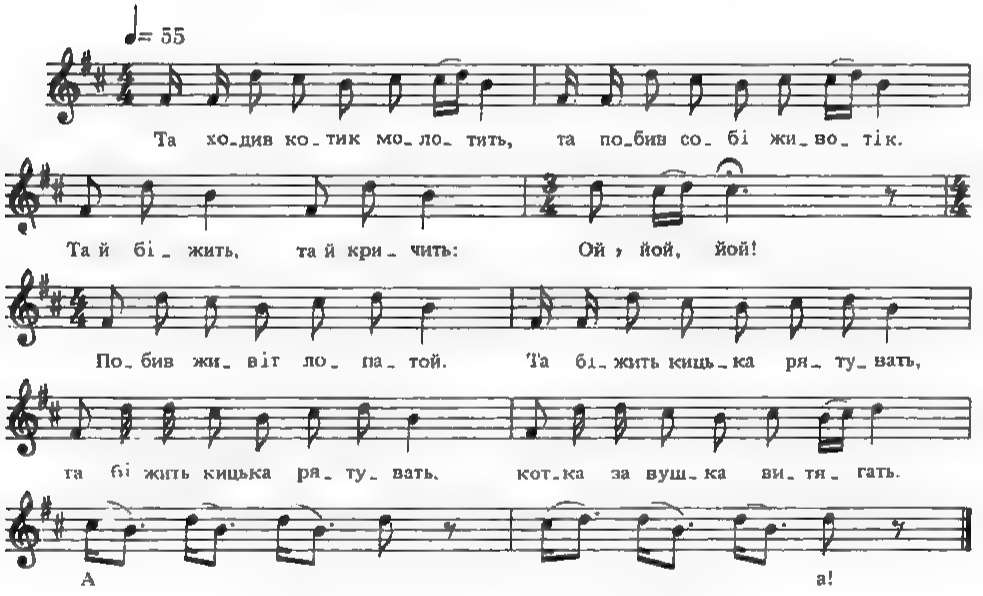

790. СИДІВ КОТИК НА ПЛОТІ

Сидів котик на плоті
В червоних чоботях.
Люлі, люлі, дитя, спати.
Упав котик з плота,
Загубив чобота.
Люлі, люлі, дитя, спати.

791. Е, КОТКУ, НЕ ЛІЗЬ НА КОЛОДКУ

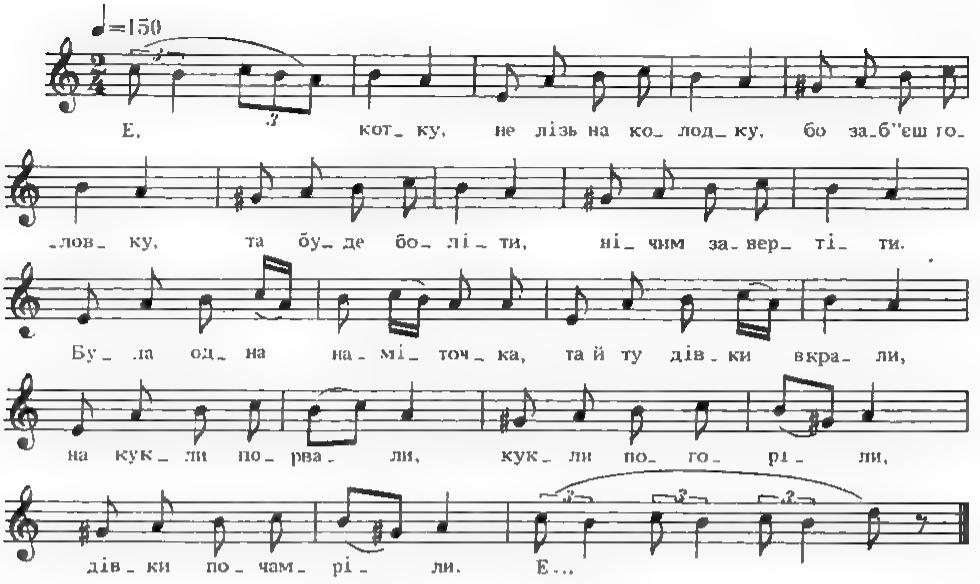

792. А-А, А-А, КОТКУ

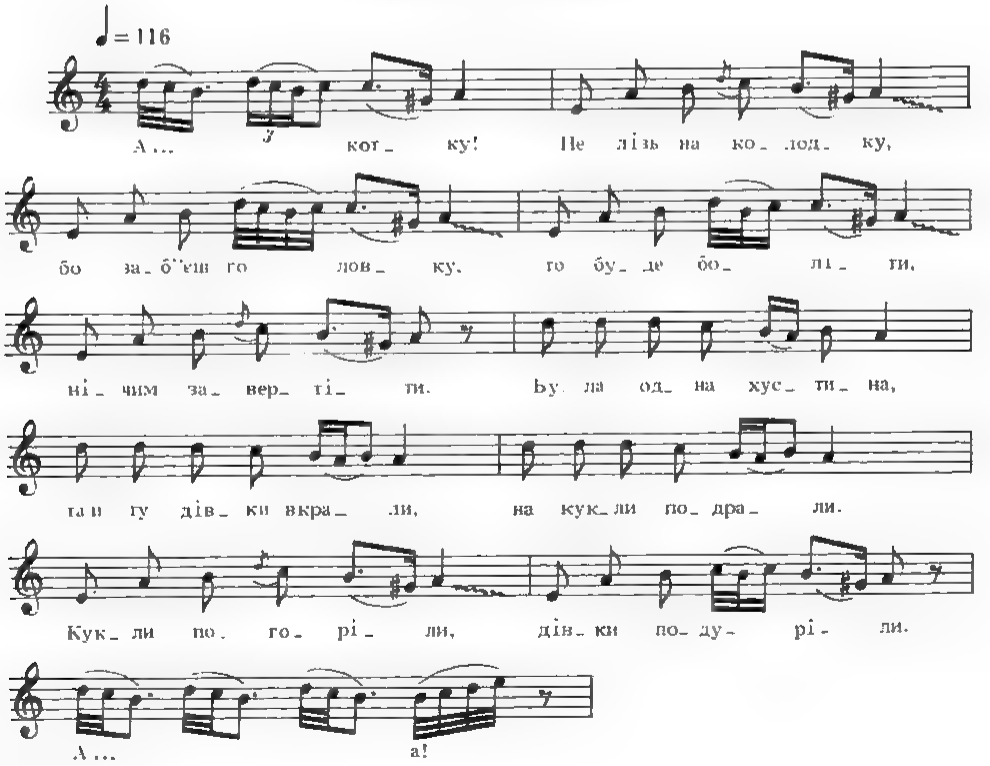

793. КОТКУ, КОТКУ, НЕ ЛІЗЬ НА КОЛОДКУ

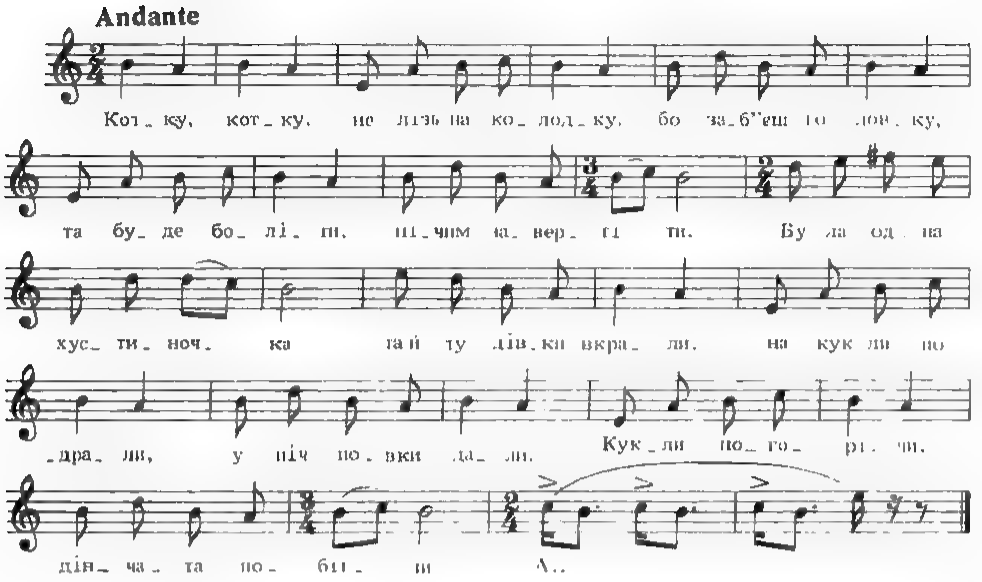

794. ОЙ НУ, НУ, НУ, КОТКУ

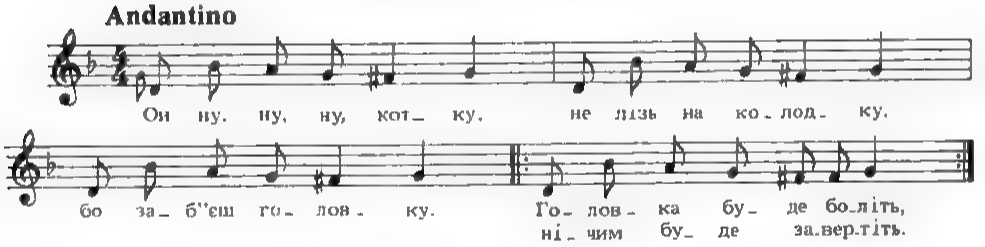

Ой ну, ну, ну, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть.

Одна була хустина,
І ту діти вкрали,
На кукли побрали,
Кукол наробили,
Дітей подражнили.

795. ОЙ ТИ, КОТУ, КОТУ

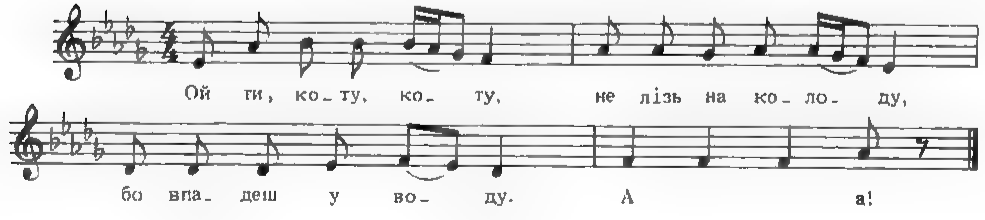

796. ОЙ ТИ, КОТУ, КОТУ

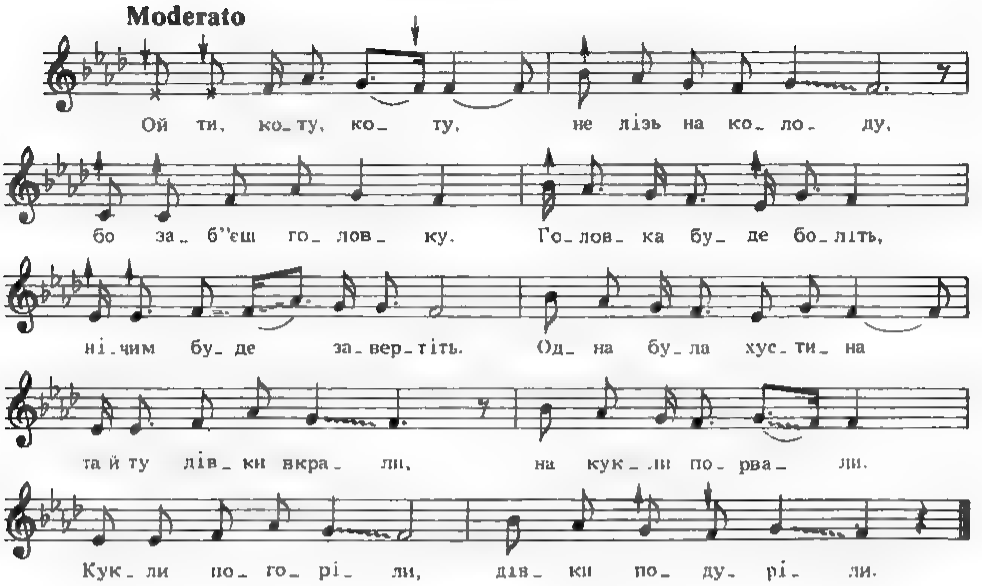

797. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТКУ

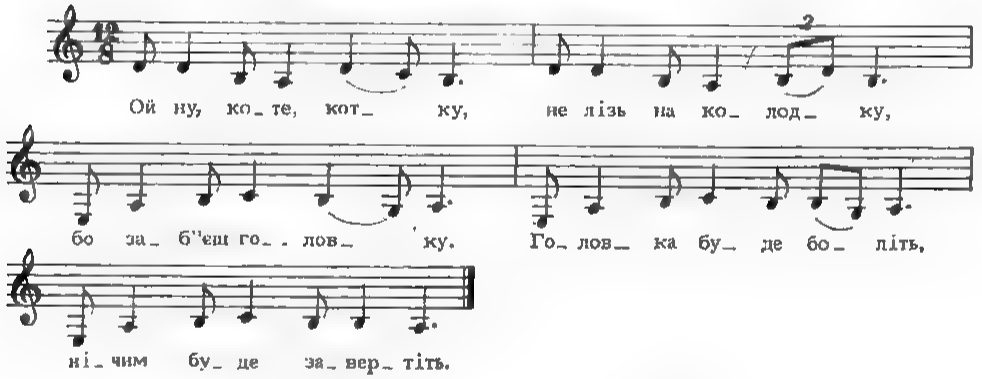

798. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, БАЙ, БАЙ, КОТКУ

Люлі, люлі, бай, бай,
котку,
Не лізь на колоду,—
Розіб'єш головку.
Та буде боліти,
Нічим завертіти:
Одна була хустиночка,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали.
Кукол наробили,
Діток подражнили.
А в пас діток
Повен куток.
Вони усі малесенькі
І спаточки радесенькі.

799. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТКУ

Ой ну, люлі, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
Та буде боліти,
Нічим завертіти.
Нема ні платочка,
Нема ні листочка,
Одна була хустина —
Та й ту вкрала дівчина,
На кукли подрала,
Кукол наробила,
Хлопців наманила.
А хлопці-молодці
Кукли попалили,
Дівчат попобили.

800. КОТКУ, КОТКУ

Котку, котку,
Не лізь на колодку —
Розіб'єш головку.
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть:
Одна була хустиночка,
Та й ту дівки вкрали,
Та на кукли подрали.
Кукол наробили,
Кота попобили,
[Катю] розбудили.

801. Е-Е, КОТУ, КОТКУ

Е-е, коту, котку,
Не лізь на колодку,
Не лізь на колодку —
Розіб'єш головку.
Головка буде боліть,
Нічим її завертіть:
Одна була хустина,
Та й ту вкрала дівчина,
На кукли подрала.
Кукол наробила,
Кукол наробила,
Кота оженила,
Дівчат подражнила.
В печі затопила,
В печі затопила,
Кукли попалила.
А котові-воркотові
Голову набила.

802. А-А, А-А, КОТКУ

А-а, а-а, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть.
Одна була хустина,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали,
У піч повкидали.
Стала мати бити,
Щоб не вчився красти,
Та вчився робити —
Черевички шити...
Од припічка до лави
Черевички діряві;
Од припічка до стільця
Черевички од шевця;
Од припічка до порога
Черевички попорола...

803. ОЙ НУ, КОТКУ, КОТКУ

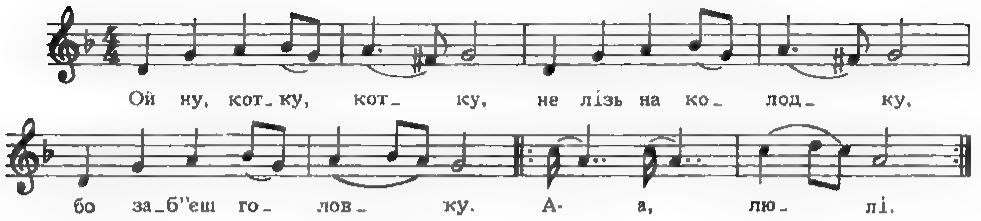

Ой ну, котку, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
А-а, люлі.
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть:
Одна хустина була,
Та й ту діти вкрали,
На кукли подрали.
Кукол паробили,
Дітей паманили,
Кукли подавали,
Дітей розігнали.

804. ОЙ НУ, КОТЕ, КОТКУ

Ой ну, коте, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть:
Одна була хустина,
Та й ту в воду пустила.
Подруженьки прали,
Хустину піймали,
На кукли порвали.
Кукол наробили,
Діток подражнили.
Ой ну, баю, баю,
Дитятко качаю,
Дитятко белькоче,
Воно спати хоче.
Воно раде, та й не спить,
Дайте дубчик, буду бить,
А щоб спало, щастя мало,
А щоб росло, не боліло
І матері не нудило.
А, а, а!

805. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТКУ

Ой ти, коте, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
То буде боліти,
Нічим завертіти.
Купи, мати, шовку
Завертіть головку.
Й хустину шовкову,
Й шапочку боброву.
Одна була хустина,
Та й ту діти вкрали,
На куски подрали.
Кукол наробили,
Павочку підманили.

806. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТКУ

Люлі, люлі, котку,
Не лізь на колодку,
Розіб'єш головку.
Головка буде боліть,
Нічим буде завертіть.
Одна була хустина,
Та й ту дівки вкрали,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали.
Кукли погоріли,
Дівки подуріли.
Піде мати на торжок,
Купе шовку за шажок,
Ниточку шовку
Зав'язать головку,
Щоб головка не боліла,
Як ягідка, червопіла.
Як ягідка на вишеньці,
Спить дитина в колисоньці,
Як ягідка на листочку,
Спить дитина в сповиточку.

807. ОЙ НУ-НУ, КОТУ

Ой ну-ну, коту,
Не лізь на колоду,
Бо заб'єш головку,
Та буде боліти,
Та нічим завертіти.
Одна була хустиночка,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали,
Кукол наробили,
У піч посадили.
Кукли погоріли,
Та й позабігали,
Щоб люди не знали.
А люди й узнали,
Попові сказали.
А піп з печі,
Побив собі плечі,
А матушка з груби,
Повибивала зуби,
А дяк із комори,
Позбивав підбори.
І всі полягали,
«Спи, сину»,— сказали.
А-а-а-а-а-а!

808. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТИНО

Люлі, люлі, котино,
Засни, мала дитино,
Заспи, засни, задрімай
Та нічого не думай.
А ти, котку, котку,
Не лізь на колодку,
Бо розіб'єш головку,
Та буде боліти,
А нічим завертіти:
Одна була хустина,
Та й ту вкрала дитина.
Ой дитино, дитино,
Віддай мою хустину,
Віддай, віддай хустину.
Ой ну, спати, ой ну, ну!
Люлі, люлі, люлі!

809. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТКУ

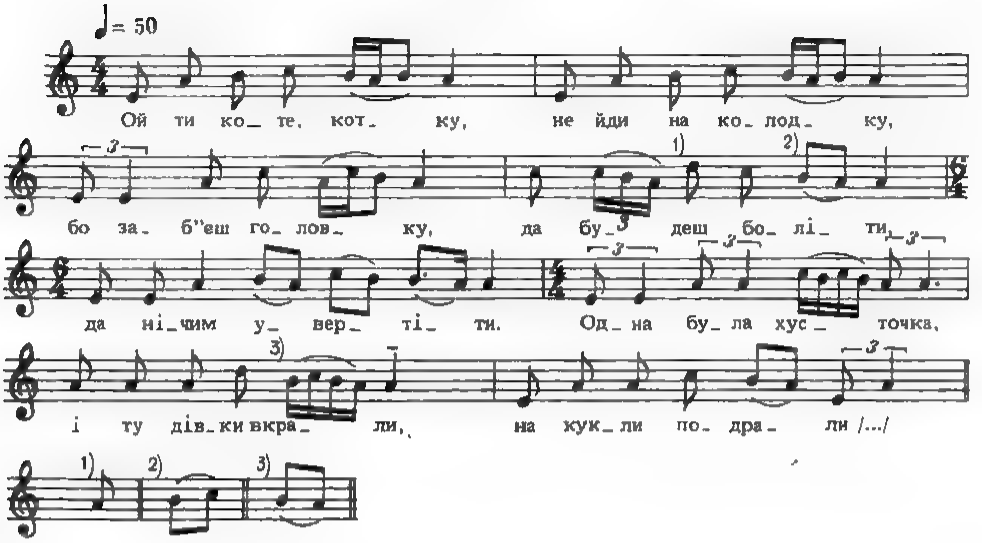

810. А-А-А, КОТКУ

А-а-а, котку,
Не йди на колодку,
Бо заб'єш головку,
Та буде боліти,
Нічим завертіти.

Була одна наміточка,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли порвали,
В скриньки поховали,
Ще й позамикали.

811. ОЙ НУ, НУ, НУ, КОТКУ

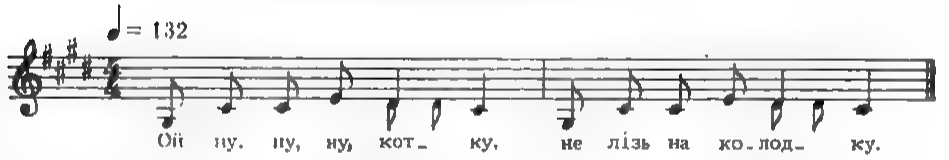

Ой ну, ну, ну, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Та буде боліти,
Нічим завертіти.

Хіба підем до пана,
Голубого жупана,
Та ниточку шовку —
Завертіть головку.

812. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТКУ

Ой ти, коте, котку,
Не лізь на колодку —
Розіб'єш головку,
Та буде боліти —
Нічим завертіти.

Треба купить шовку —
Зав'язать головку,
Та щоб не боліла,
Та щоб не щеміла.

813. А-А, КОТКУ

А-а, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Та буде боліти,
Нема чим завертіти.
Була одна хустиночка,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли подрали.
Та підем до тітки
Позичать намітки.
Нема тітки вдома,
Пішла в ліс по дрова.
Ітиме з дровами —
Зострінеться з нами.

814. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТКУ

Ой ти, коте, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Та буде боліти —
Нічим завертіти.
Одна була хустина,
Та й ту вкрала Пистина,
На кукли подрала,
Кукол наробила,
Дітей подражнила.
Діти пішли до попа,
Попа нема дома —
Самі попенята
Скубуть кошенята.
А, а, а!

815. ОЙ КОТКУ, КОТКУ

Ой котку, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку.
Головка буде боліти,
Нічим буде завертіти.
Одна була хустина,
Та й ту дівки вкрали,
На кукли порвали.
Кукол наробили,
В садку посадили.
А хлопці покрали,
У піч повкидали.
Кукли погоріли,
Хлопці подуріли,
Дівки попіл поїли.
Е-е-е-е-е-е!

816. А, А, КОТКУ

А, а, котку!
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
То буде боліти —
Нічим завертіти.
Була в мене наміточка,
І ту дітки вкрали,
На ляльки побрали.
Купи, мати, шовку —
Завинуть головку.
Шовкові вервечки,
Колисочка швабська,
Дитиночка панська;
Золотії бильця,
Колишу я чорнобривця.

817. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТИНО

Люлі, люлі, котино,
Засни, мала дитино,
Засни, задрімай,
Та нічого не думай.
А ти, котку,
Не лізь на колодку,
Бо заб'єш головку,
Вона буде боліти —
Нічим завертіти.
Одна була хустина,
Та й ту вкрала Пистина,
Та подрала на кукли.
Кукли погоріли,
Дівки подуріли,
В ліс позабігали[...]

818. ОЙ КИЦЮ, КИЦЮ

Ой кицю, кицю,
Не лізь на полицю,
Бо впадеш з полиці
Та заб'єш голівку,
Та буде боліти,
Нічим завертіти.
Мати купить шовку
Тобі на головку.
Обвертим голівку
Та не буде боліти
Обв'язана шовком.

819. ОЙ НУ, КОТУ, КОТОЧОК

Ой ну, коту, коточок,
Ти сіренький лобочок.
Ой ну, котку, котку, } 2
Не лізь на колодку. }
Піди у млиночок } 2
Та сядь у куточок. }
Та сядь у куточку,
Та піймай мишку,
Та кинь у колиску.
Мишка буде торохтать,
А Наталка буде спать.
А-а! А-а! А-а!

820. У КОТИКА, У КОТА

У котика, у кота
Була мати лиха.
Вона била котка
Та й приказувала:
— Не йди, котку,
почувать,
Чужих дітей колихать.
А я котика попрошу,
Коткові заплачу:
— Прийди, котку, ночувать,
Прийди [Галю] колихать.
Я коткові за роботу заплачу,—
Дам (кусок) пиріжка
І стаканчик молока.

821. КОТИНО, КОТИНО

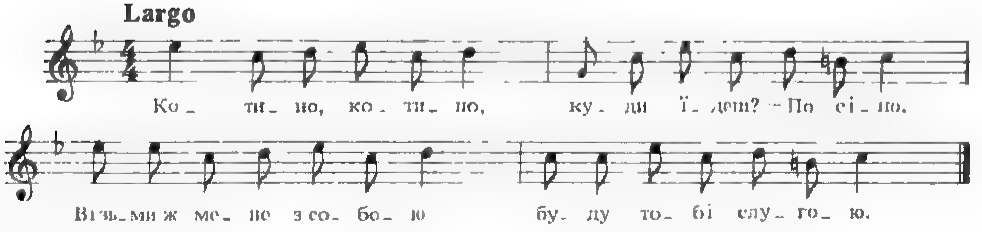

822. А-А, А-А, КОТИНО

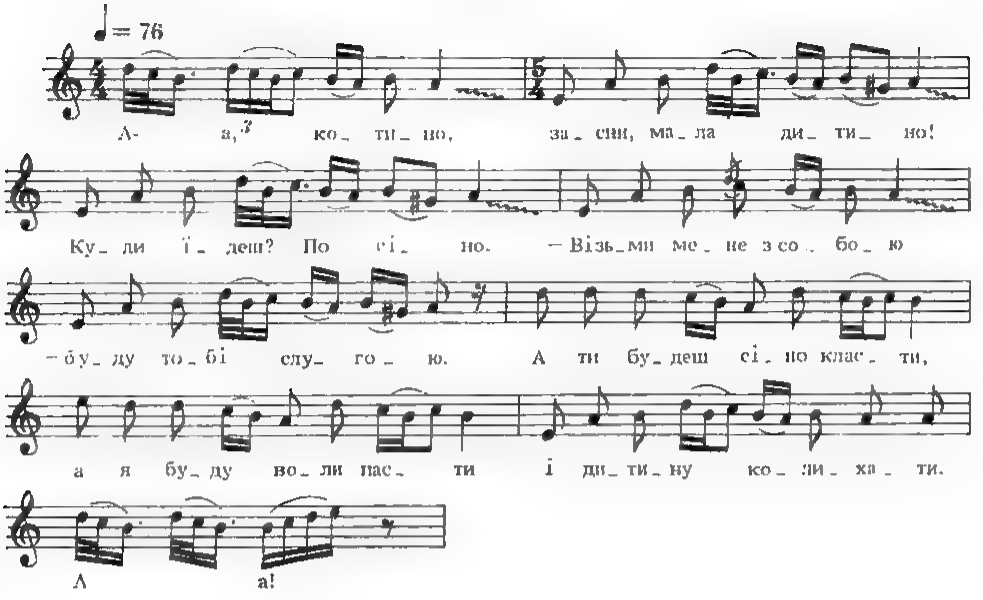

823. КОТКІВ ДВА, КОТКІВ ДВА

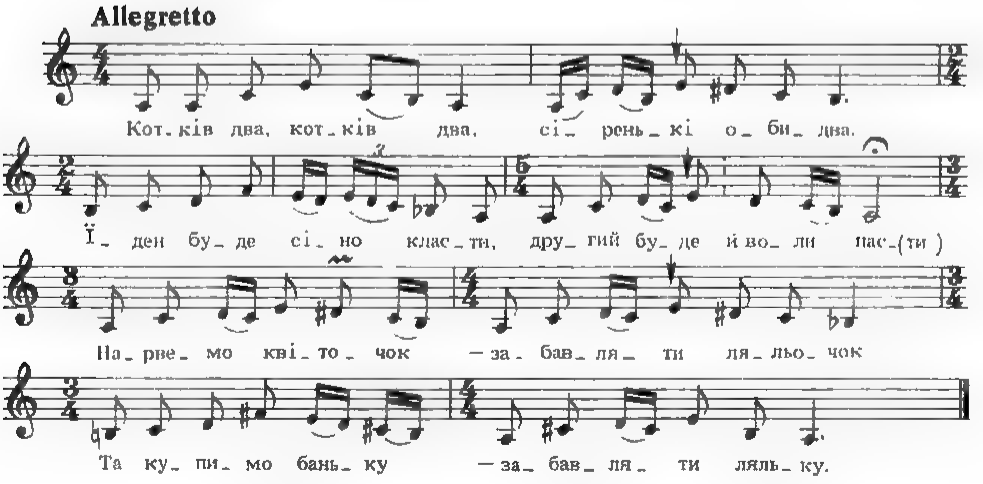

824. Е, Е! ДИТИНО

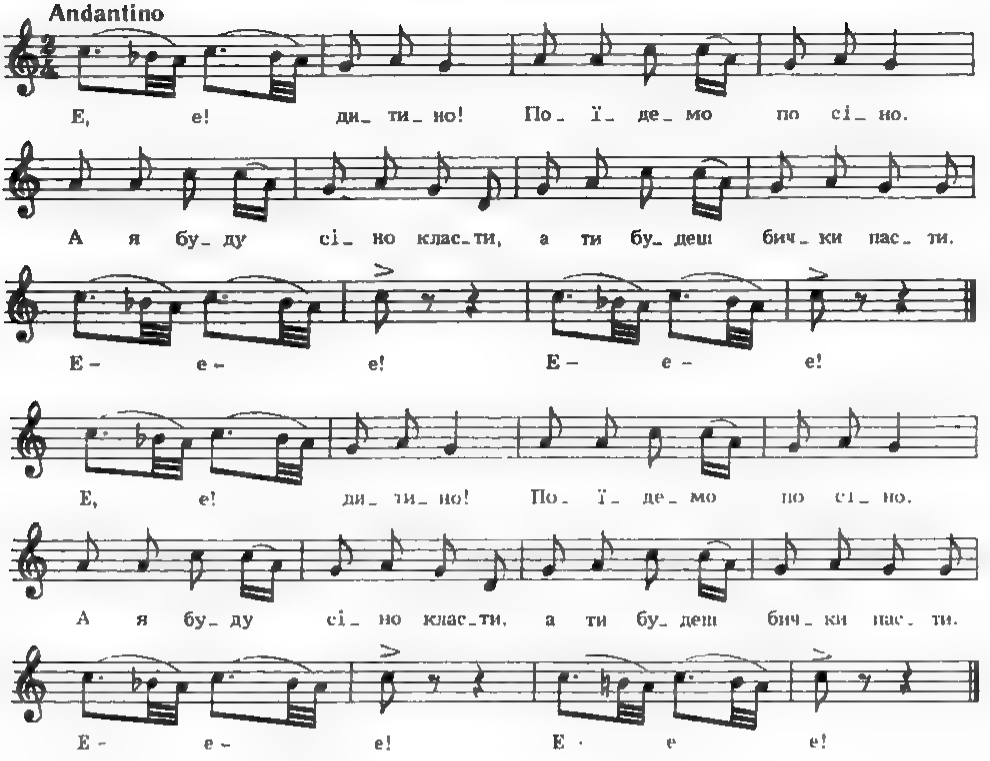

825. А-А-А, КОТИ ДВА

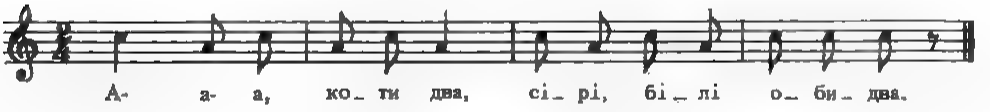

А-а-а, коти два,
Сірі, білі обидва.
— Куди їдеш?
— За травою.
— Візьми мене із собою:
Як ти будеш сіно класти,
То я буду бички пасти.

826. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТИНО

— Люлі, люлі, котино,
Куди їдеш?
— По сіно.
— Візьми мене з собою,
То я буду слугою.
Ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти.
Ти ще сіна не наклав,

Ведмідь прийшов й воли вкрав.
Ходить ведмідь по грядках
У червоних чобітках.

Треба з нього зняти
Та дитині дати,
Щоб тепленько спати.

827. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, КОТАЮ

Ой люлі, люлі, котаю,
Як підеш до гаю,
Візьми мене з собою,
Буду тобі слугою:
Як ти будеш сіно класти,

То я буду воли пасти,
Як ти будеш загрібати,
То я буду запрягати
Та додому поспішати
Галиночку колихати.

828. А-А, А-А, КОТИНО

А-а, а-а, котино,
Поїдем по сіно:
Ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти,
Лапками загрібать,
А хвостиком замітать.

829. ГОЙДИ, ГОЙДИНО

— Гойди, гойдино!
Куди їдеш? «По сіно!»
— Возьми мене з собою,
Буду тобі слугою:
І волики попасу,

Обідати принесу.
А ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти,
Галушечок наварю,
Подушечок постелю.

830. КУДИ ЙДЕШ

— Куди йдеш?
— По сіно.
— Візьми мене з собою —
Буду тобі слугою:
І волики пасти,
На віз сінця класти.
І волики попасу,

На віз сінця наложу,
І додому прижену,
І корову іздою.
А щоб було мамці,
А щоб було ляльці,
Маненькій дитятці.

831. КУДИ ЇДЕШ

— Куди їдеш?
— По сіно.
— Бери мене з собою,
Буду тобі слугою:
Буду волики пасти,
Буду й завертати,

Буду сіно класти,
Буду й загрібати
І хатку топити,
І їсти варити,
Й постіленьку слати,
Й головоньку ськати.

832. ОЙ ЛЮЛЮ, ДИТИНО

— Ой люлю, дитино,
Куди їдеш?
— По сіно.
— Візьми мене з собою,
То я буду слугою.
А ти будеш сіно класти,
А я буду воли пасти.
Та виліземо на стожечок,
Да сплетемо батожечок,
Да будем волів поганяти,
Да козочку доганяти,
Да козочку доїти,
Наше дитя поїти.
А-а, люлю, дитино!

833. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ХОТИНО

— Люлі, люлі, Хотино,
Куди їдеш?
— По сіно.
— Візьми й мою дитину
Та й завези в долину,
В червону калину,
Де великі віти,
Де граються діти.

834. ОЙ НУ, КОТКО, КОТИНО

— Ой ну, котко, котино,
Куди їдеш?
— По сіно.
— Возьми мене з собою,
Буду тобі слугою:
І волики пасти,
І коники пасти.
І коники і воли
Вибрикують до води.
І волики напою,
І до дівчини побреду.
І волики напоїв,
І до дівчини поспів.
Ой там трава зелена,
Там дівчина Олена;
Там трава, як ряска,
І дівчина Параска.

835. ЛЮЛЯЙ, ЛЮЛЯЙ, КОТКУ НАШ

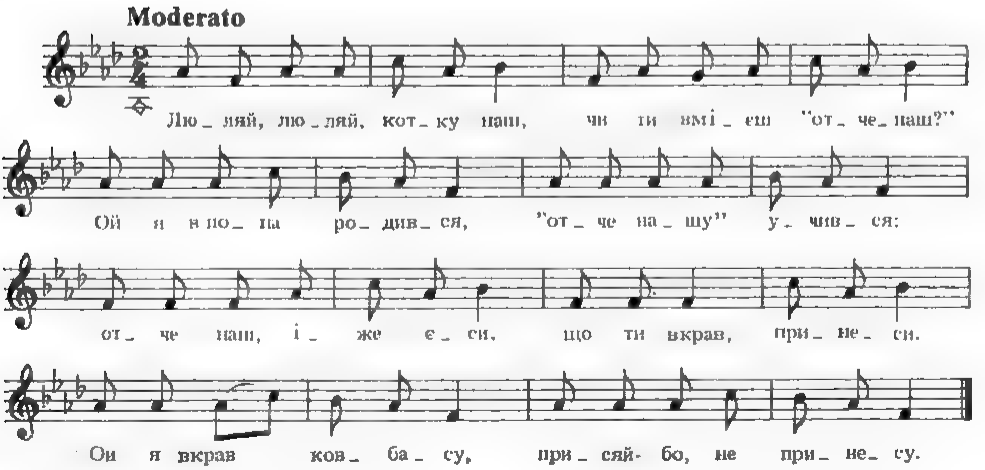

836. Е-Е, Е-Е, Е-Е, КОТОК НАШ

— Е-е, е-е, е-е,
Коток наш,
Чи вмієш ти й «оченаш»?
— Я вмію «оченаш»,
Іще краще за вас.
А я в школі учився,
Як піп богу молився,
Я з полиці вбився.
Іди, мати, до міста,
Купи голку ще й ниточку шовку
Зашити голівку — не буде
боліти.
Е-е, е-е, е-е!

837. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТЕ НАШ

— Ой ти, коте, коте наш,
Чи вмієш ти «отченаш»?
— Я у школі не бував,
«Отченашу» не слихав,
Тільки дитину колихав,
Єму котика співав:
«Ти коте, котина,
Засни, мала дитина,
Засни, мала, дорогая,
Вона спатки радая».
Баю, баю,
Я Зіночку закачаю,
Я маленькую заколишу,
Не ходи, коте, по комишу.
Я дитину сама колишу,
Спи, малая, дорогая,
Вона спаточки радая.

838. КОТКУ, КОТКУ НАШ

— Котку, котку наш,
Чи вмієш ти «оченаш»?
— А я вмію «оченаш»,
Може, луче ще й за вас,
Бо я в школі учився,
Чуть з припічка не вбився.
А-а, а-а, а!

839. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТЕ НАШ

— Ой ти, коте, коте наш,
Чи вмієш ти «отченаш»?
— Ой я вмію «отченаш»
Та ще й лучше від вас,
Бо я в попа зимувавсь
Й «отченашу» научавсь.
А, а, а!

840. ТИ КОТЕ, КОТЕ НАШ

— Ти коте, коте наш,
Чи вмієш ти «оченаш»?
— А я вмію краще вас:
Хоть у школі не бував —
Під школою полежав,
Весь «оченаш» переняв:
Листоньки писати,
Малу дитину колихати,
Гарного «котка» співати.

841. А-А, А-А, КОТЕ НАШ

— А-а, а-а, коте наш,
Чи умієш «отченаш»?
— Я в попа родився,
«Отченаш» научився.

842. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТЕ НАШ

— Ой ну, люлі, коте наш!
Чи вмієш ти «оченаш»?
— А я вмію, та не весь,
Тільки половину
За вашу дитину.

843. ОЙ ТИ, КОТЕ, КОТЕ НАШ

— Ой ти, коте, коте наш,
Чи вмієш ти «оченаш»?
— А я знаю лучше вас,
Бо я в попа родився,
«Оченашу» навчився.
— Так ти лучше заспівай,
Дитиночку колихай.
Я дам тобі молочка
І трошечки масличка,
І сметанки горщечок
За здоров'є діточок.

844. ОЙ КОТИКУ ДА КОТЕ НАШ

— Ой котику да коте наш,
Чи вмієш ти «оченаш»?
— А я вмію да «оченаш»,
Умію я да краще вас:
Бо я в школі ночував,
«Оченашу» перейняв,
Бо я в школі родився,
«Оченашу» навчився.
Отче наш, батько наш,
Кури крав, у мішок клав.
Кури сокочуть,
У мішок не хочуть,
Одна курка рябенька
У мішок раденька.

845. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КОТЕ НАШ

Ой ну, люлі, коте наш!
Чи ти вмієш «отченаш?»
Отче наш, батько наш,
Кури крав, у міх клав;
А кури сокочуть,
У міх не хочуть.
А батька поймали,
За кури зв'язали.

846. Е-Е! КОТКУ НАШ

— Е-е! Котку наш,
Чи ти вмієш «оченаш»?
— Умію я «оченаш»
Та ще й луче од вас:
Бо я в попа пробував,
«Оченаші» переймав.
Отче наш, батько наш
Кури крав, в мішок клав.
Кури сокотіли,
В мішок похотіли.
Кури в мішок склали,
А батька зв'язали,
Бо діти сказали:
Батько кури вкрали.
Били батька ремінями:
— Не йди, дурню, за півпями.

847. А, А! КОТИ З'ЇЛИ БАРАНА

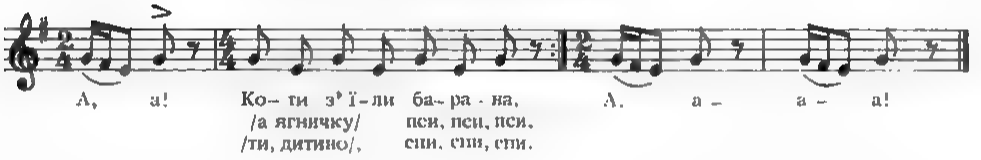

А, а!
Коти з'їли барана,
А ягничку пси, пси, пси,
Ти, дитино, спи, спи, спи.
А, а-а-а!

848. АЙ-ДУ, АЙ-ДУ, А-ДУ-ДУ

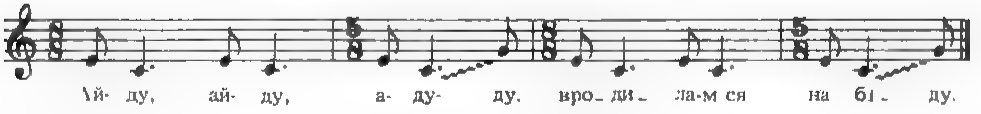

Ай-ду, ай-ду, а-ду-ду,
Вродила-м ся на біду.
А-а-а-а-а-а-а,
З'їли вовки барана,
А ягничку пси, пси,
Ти, Васильку, спи, спи,
Бо тебе вовки з'їдє.
А-а-а-а-а-а-а.

849. А В НАШІЙ НЯНЬЦІ

А в нашії няньці
Горілці по чарці,
І млинець, і яєць,
І шматочок сала,
Щоб дитина спала.

850. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАШКИ

Гойда, гойда, гойдашки,
Налетіли пташечки,
Сіли собі на пеньку,
Кличуть, кличуть дитинку.

851. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАШКИ

Гойда, гойда, гойдашки,
Пішов хлопець по пташки,
Наловив він пташечок
Цілісінький кошичок.

852. АЙ-ДАЙ-ДА, ДА Й УМЕР БАЙДА

Ай-дай-да, да й умер Байда,
А Байдиха зісталася,
З дітьми горя набралася.
Ой біда-горе травиною,
Да біда-горе одному
На чужій чужині.

853. ХОДИТЬ ЗАЙЧИК ПО КАПУСТЦІ

Ходить зайчик по капустці,
Носить ляльку в білій хустці.
— Ой ти, зайку, ти наш зайку,
Віддай нам ти тую ляльку
Для синочка на забавку.

854. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, КИЦЮ

Ой ну, люлі, кицю,
Пожени телицю
На попові толоки,

Там травиці по боки.
Вони напасуться,
Водиці нап'ються,
У дом притрясуться.

855. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЯТА

Ой ну, люлі, люлята,
Пасуть дівки телята
На поповій толоці,
Там травиці по боки.
У травиці напасуться,
Водиці нап'ються
І нам похвалються:
Що добре вітали,
Часто напували —
Водицею чистенькою,
Травицею зелененькою.

856. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЯТА

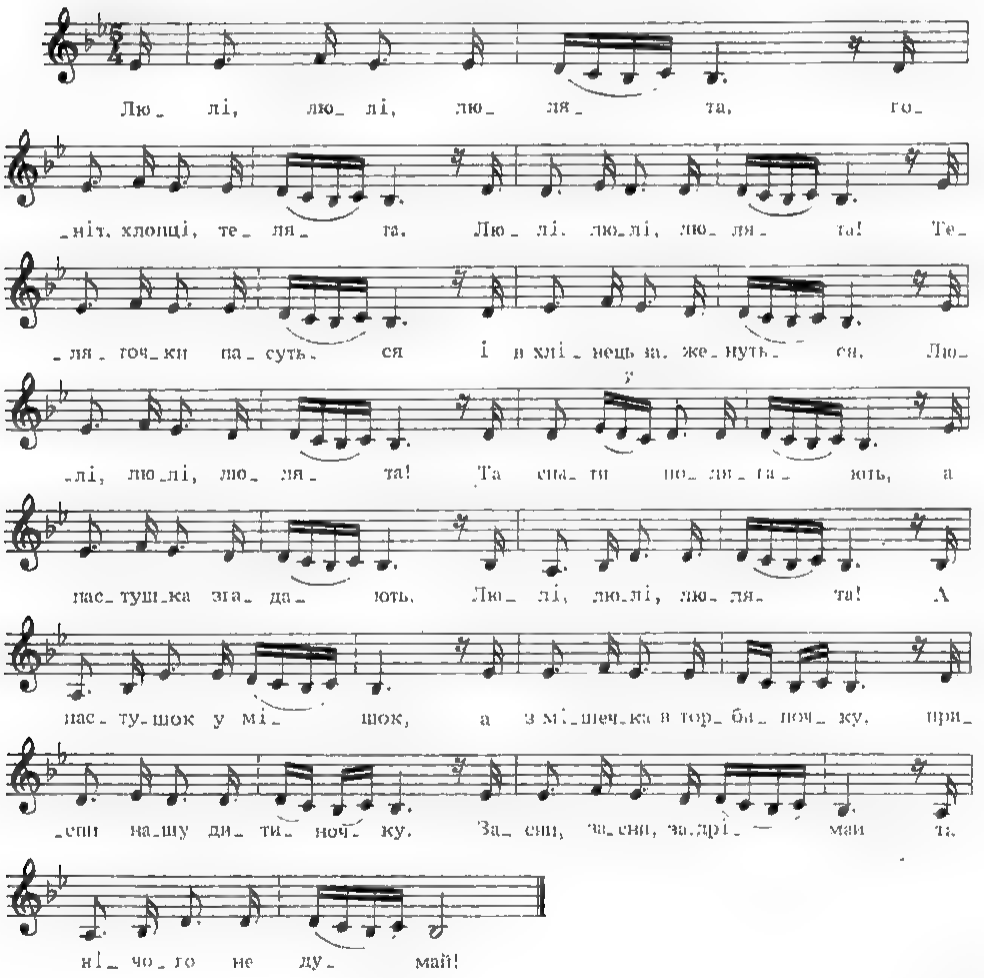

857. КОТУ, КОТУ, КОТУСЮ

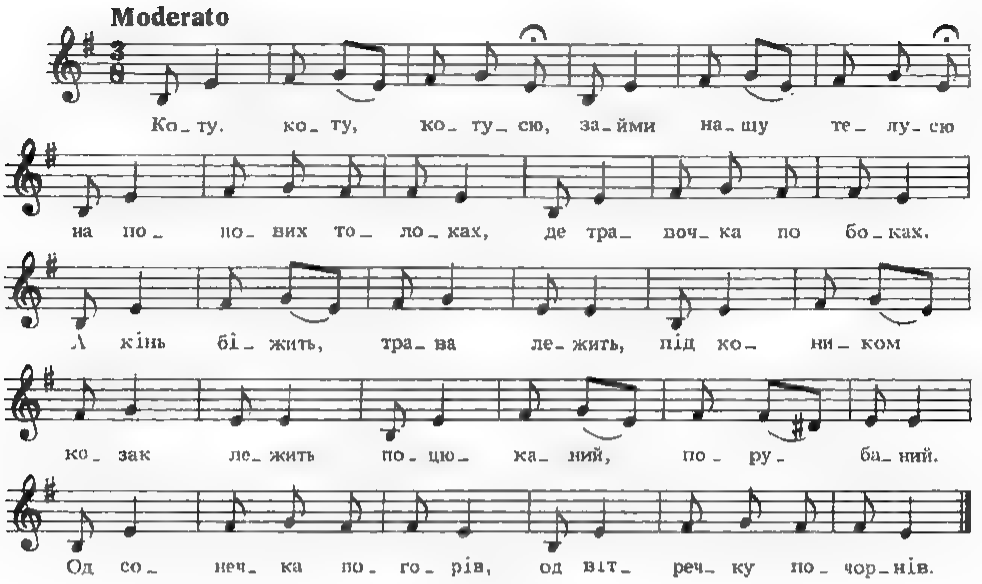

858. КОТУ, КОТУ, КОТУСЮ

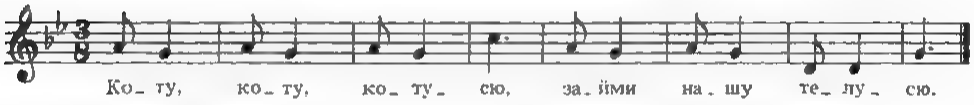

Коту, коту, котусю,
Займи нашу телусю
На попові толоки,—
А там трава під боки.
Коник біжить,
Трава шумить,
Під коником козак лежить.
Поцюканий, порубаний,
Од сонечка почорнів.
— Вставай, козак, не лежи,
Сідлай коня та й біжи
До дівчини Гапки,
Смоляної лапки.
— Що вона робе?
— Сидить на віконці,
Пряде волоконці.
Як виведе нитку —
Пошиє свитку.
Як виведе півтора —
Пошиє рукава.

859. БАЮ, БАЮ, КОТУСЮ

Баю, баю, котусю!
Займи нашу телусю
На попові толоки,—
А там трава по боки.
А кінь біжить — трава
шумить,
Під тим конем козак лежить.
Поцюканий, порубаний,
От вітречка почорнів,
От солнишка погорів.
Біжи, біжи, коню,
До дівки до Насті,
А в дівки у Насті,
Варенички в маслі.
А в дівки Наталки
Смолянії лавки:
Як сів — прикипів,
Вареників не схотів.

860. Е-Е, Е-Е, ЛЮЛІ, КОТУСЮ

Е-е, е-е, люлі, котусю,
Займи нашу телусю.
— Ой ви, хлопці, хлоп'ята,
Де ви пасли телята?
— На поповій толоці,
А там трави по боці.
Кінь біжить, трава шумить,
Під тим конем козак лежить
Порубаний, поцюканий,
Ще й дротиком поштриканий,
Ще й дротиком поштриканий
І пісочком присипаний.
Од сонечка погорів,
Од вітроньку почорнів.

861. КОТУ, КОТУ, КОТУСЮ

Коту, коту, котусю!
Займи нашу телусю
На попову толоку —
Там трави по боки.
Кінь біжить — трава шумить,
А в тій траві козак лежить,
Поцюканий, порубаний,
От солнишка загорів,
От вітреньку почорнів
І кілочком прибитий,
Серпанкою прикритий.
Прийшла ненька рідненька,
Стала плакати-ридати,
Горькі сльози проливати:
— Лучше було б не родився,
Чим нехристом ти убився,
З білим світом [розлучився]!
А я, ненька старенька,
З діточками осталася...
Нічим діточок кормить,
Нікому розуму їх вчить!
Бай, бай, бай!

862. ОЙ КОТУСЮ, КОТУСЮ

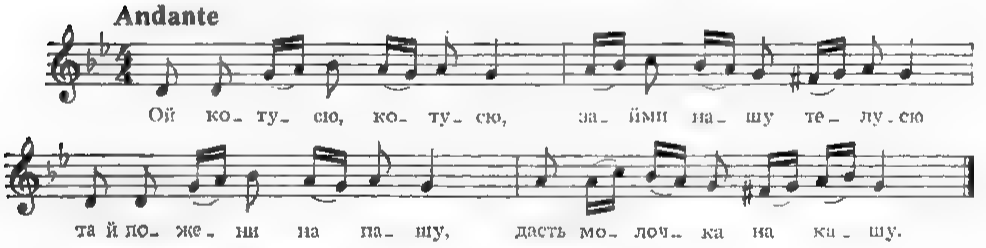

Ой котусю, котусю,
Займи нашу телусю
Та й пожени на пашу,
Дасть молочка на кашу.
Там трава і вода,
І дівчина молода.
Там травиця зелена
І дівчина Олена.
Там воликів напоїш,
З дівчиною постоїш.

863. АНУ, КОТУ, КОТУСЮ

Ану, коту, котусю,
Займи нашу телусю.
На поповій толоці,
Там по боки травиці.
Ой там трава ряска,
А дівчина Параска.
А там трава листорижка,
А дівчина Оришка.
А там трава зелена,
А дівчина Олена.

864. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЯТА

Люлі, люлі, люлята,
Поженем телята
На чистеє поле,
Де пшениця рясна,
Де Ганя прекрасна.

865. ОЙ ТИ, КОТИКУ

Ой ти, котику,
Котку-котусю,
Займи нашу телусю.
Пожени й на попові
толоки,
Де травиці по боки.
Та там її попасеш,
Та додому приженеш.
Та надоїм молока,
Та напоїм козака.

866. КОТЕ, КОТЕ, КОТУСЮ

Коте, коте, котусю,
Займи мою телусю.
На попові на толоки —
Там трави по боки!
Конь біжить,
Трава шумить.
Біжи, біжи, копо,
До білої хатки,
До дівчини Ганки.

А дівчина Ганка
Сидить на віконці,
Прядеть волоконці:
Що виведе нитку,
То пошиє свитку;
Що виведе полтора,
То пошиє рукава;
Що виведе нітушок,
То пошиє кожушок.

867. А-А, ЛЮЛІ

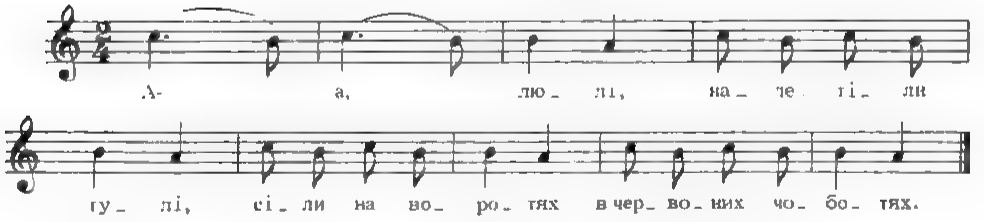

А-а, люлі,
Налетіли гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.

А люди впізнали —
Попові сказали.
А піп упав з печі —
Побив собі плечі.

А попадя з груби,
Та побила зуби;
Дитина з колиски,
Та побила писки.

А баран з-під лави —
Дитину рогами;
А кицька з комори —
Дитину за ноги.

868. ЛЕТІВ ШПАК

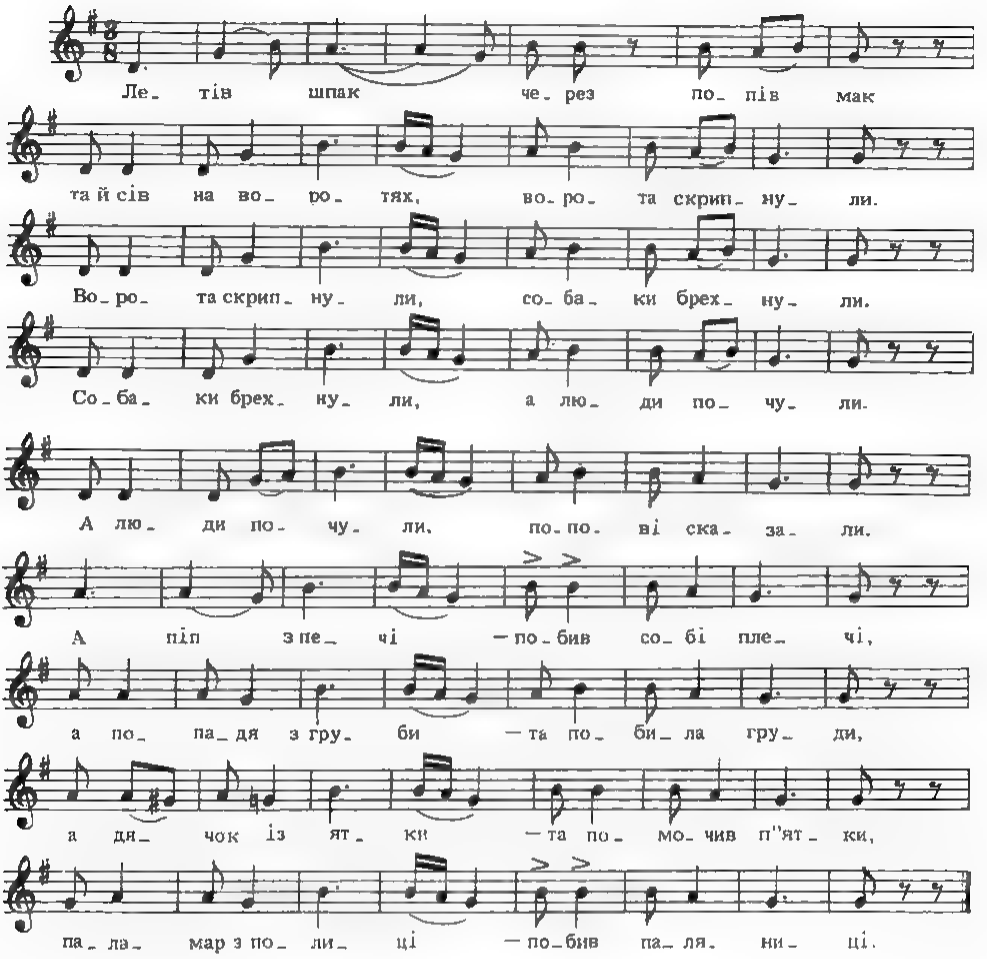

869. ЛЕТІВ ШПАК ЧЕРЕЗ ПОПІВ МАК

Летів шпак через попів мак
Та сів на воротях в червоних чоботях.
А ворота впали, теляти побили,
Телята ревнули, а люди почули, попові сказали.
А піп з хати — та побив п'яти.
А попадя з полу — та вломила ногу.
А наймичка з печі — та побила плечі,
А наймит з-під груби — та повибивав зуби.
Дитина з колиски — та побила писки.
А сучка з-під полу — дитину за ногу.
Треба шпака вбити та чоботи зшити,
Та Миколі дати,
Щоб тепленько спати.

870. ЛЕТІВ, ЛЕТІВ ШПАК, ШПАК

Летів, летів шпак, шпак
Через попів мак, мак
Та й сів на воротях
В червоних чоботях.
Ворота упали —
Теляток прибили.
Телята ревнули,
Собаки збрехнули.
А люди почули,
Попові сказали.
А піп з полу —
Та вибив ногу;
А попадя з печі —
Та вибила плечі;
А дяк з хижки —
Та забув книжки;
А дячиха з груби —
Та розбила груди.

871. ЛЕТІВ, ЛЕТІВ ШПАК, ШПАК

Летів, летів шпак, шпак
Через попів мак, мак
Та й сів на воротях
В червоних чоботях.
Ворота скрипнули,
Собаки брехнули.
Телята ревнули,
Сусіди почули,
Попові сказали.
А піп з печі —
Та й вибив плечі.
А наймичка з полу —
Та й вибила ногу.
А попадя з груби —
Та й вибила груди.
А дячки з хижки —
Погубили книжки.
Як стало світати,
Та й стали шукати.
Шукали, шукали —
Другі написали.

872. ЛЕТІВ, ЛЕТІВ ШПАК, ШПАК

Летів, летів шпак, шпак
Через попів мак, мак
Та й сів на ворітечках.
Ворітечка скрип-скрип
Та й упали,
Телятка прибили.
Телятка ревнули,
Собаки брехнули.
А люде почули,
Попові сказали.
А піп з полу — та забив ногу,
Попадя з печі — та забила плечі,
А наймичка з груби — та забила груди,
А дячок із хижки — та погубив книжки
А там ще був паламар,
Та й той свічки поламав,
Одну Йванові дав,
Щоб нікому не казав.

873. А-А-А, ЛЮЛЯТА

А-а-а, люлята,
Пасли дівки телята
На попові толоці,—
Там травиці по боці.
А собаки збрехали
Та попові сказали.
А піп із полу —
Та виломав ногу.
А попадя з печі —
Виломала плечі.
А наймичка з груби —
Та побила губи.
Дитина з колиски —
Та побила ніжки.
А баран з-під лави —
Дитину рогами.

874. А, А, ГАЛЯ

А, а, галя
По тину скікала,
На телята впала.
Телята ревнули,
Собаки брехнули,
Сусіди почули,
Попові звістили.
А піп з печі —
Та побив плечі.
А матушка з полу —
Та вибила ногу.
А наймичка з груби —
Та побила груди.
А наймит з ослінця —
Та побив коліпця.
Дитина з колиски —
Та побила виски.
А баран з-під лави —
Дитину рогами.

875. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Ой люлі, люлі,
Ворітечки рип-рип,
А Платончик спить.
Воріточки впали,
Телят полякали.
Телята ревнули,
Собаки брехнули.
А люди почули
Та попу сказали.
А піп упав з полу —
Вибив собі ногу.
А попадя з груби —
Та вибила груди.
А дяк з печі —
Вибив собі плечі.
І дячиха з хижки —
Погубила книжки.

876. ЩО НАБІГЛИ ВОВКИ

Що набігли вовки
Та до попа в хату.
Попи полякались —
Тікати пускались.
Що піп упав з печі —
Та побив плечі.
А попадя з подушок —
Та наділа кожушок.
А дитина з колиски —
Та побила всі виски.
А наймичка з полу —
Та вибила ногу.
А паламар з груби —
Та побив груди,
А наймити з хати —
Та побили п'яти.
А дяки з хижки —
Погубили книжки.

877. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК

Товчу, товчу мак —
За ступою дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
— Мачуха била,
Їсти не давала!
Дала, дала книш —
Ухопила миш
Та й побігла по тинах.
Тини поламала,
Телят полякала.
Телята ревнули,
А люди почули,
Попові сказали.
А піп з полу —
Вибив ногу.
А попадя з печі —
Побила плечі.
А наймичка з груби —
Та побила груди.
А дячок із хижки —
Погубив книжки.
А дівчата з призьби —
Погубили лиштви.
А баран з кошари
З крутими рогами.
А кіт з пирогами,
А кішка з блинами,
Убили кота,
Призвали й попа.

878. Е, Е, МАМКО

Е, е, мамко,
Поший Йванцю льольку
Із білого шовку.
А я піду на войну —
Посватаю попівну.
А попівна ніжна
Через тинок лізла,
Тин повалила,
Телятко прибила.
Телятко ревнуло,
Собаки брехнули.
А люди почули,
Попові сказали.
А піп з печі —
Й вибив собі плечі.
А попадя з груби —
Та й вибила груди.
А дячок з хижки —
Та й розгубив книжки.
Пономарь з полиці —
Покрав поляниці.
А наймичка з подушок —
Й наварила галушок.

879. МАМКО, МАМКО

Мамко, мамко!
Поший мені льольку
Із білого шовку.
Я піду на білую горку
Та посватаю попівну.
А попівна ніжна
Через тинок лізла,
Тинок повалила,
Телят подавила.
Телята ревнули,
Собаки брехнули;
А люди почули,
Попові сказали.
А піп із полу —
Та виломив ногу.
А попадя з печі —
Та вибила плечі.
А наймичка з груби
Та побила груди.
А дячки із хижки —
Погубили книжки.
А дівчата з призьби —
Погубили лиштви;
А баран з кошари
З крутими рогами,
А кіт з пирогами,
А кішка з блинами.
Убили кота,
Призвали й попа.

880. МАМКО, МАМКО

Мамко, мамко,
Поший мені льольку
Із білого шовку.
Я піду на біржу
Сватати попівну.
А попівна ніжна
Через тин полізла,
Тин повалила,
Поросята побила.
Поросята хрюкнули,
Собаки брехнули.
А люди почули,
Попу розказали.
А піп ізлякався —
В садочок сховався.
А попадя з печі —
Виломила плечі.
А наймичка з груби —
Поломала груди.
А дячок із шинку —
Загубив і книжку.
А попівна подхватила,
До колисочки присіла;
Стала книжку ту читать
І Івашку колихать.
Бай! бай! бай!

881. ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша,
Де кобила, там лоша,
Там попове порося.
Треба його пасти,
Уночі украсти.
Люди почули,
Попові сказали.
Піп із печі —
Вибив плечі.
А мачуха з грубки —
Вибила ручку.
Дяк із хижки —
Погубив книжки.

882. А-А-А-А, КОТИ ДВА

А-а-а-а, коти два,
Сірі, білі обидва.
Один котик з печі —
Побив собі плечі,
Наймичка з полу —
Та вибила ногу,
А мати із груби —
Та побила груди,
А наймит із гори —
Та шукати постоли,
А батько із хати —
Шукати булавки.
Будем кицю бити,
Що не вміє з печі злазити.

883. ОЙ СПИ, ДІДУ, КОЛИШУ ТІ

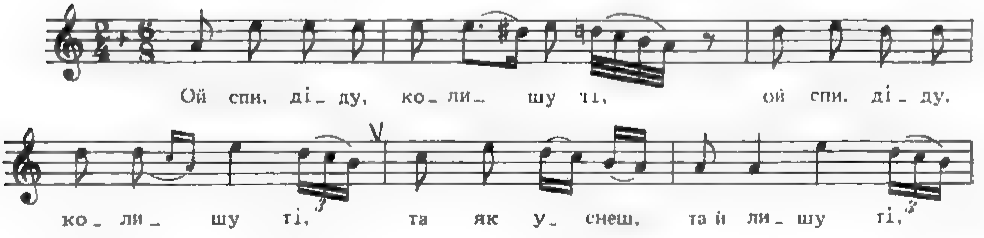

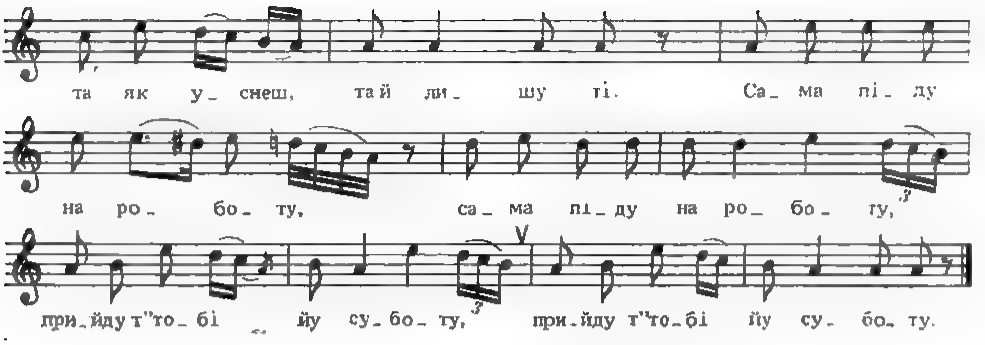

884. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

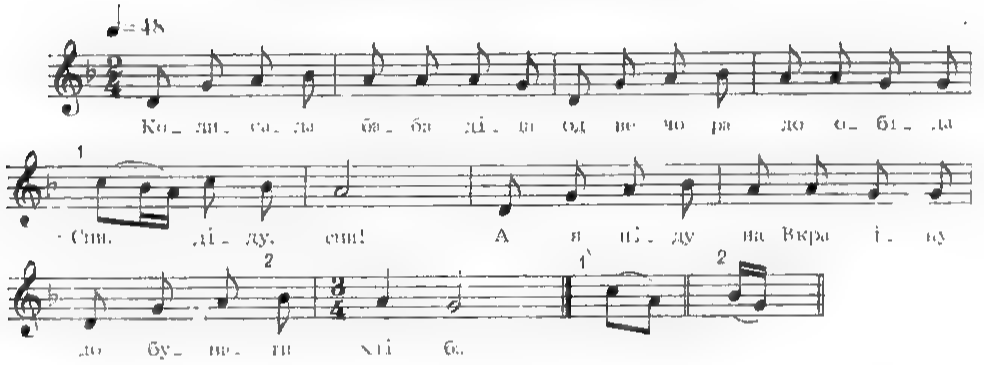

885. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

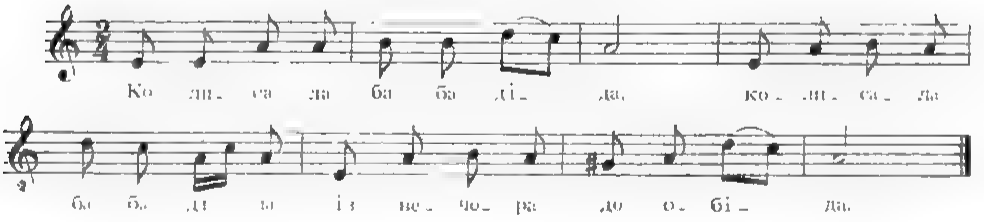

Колисала баба діда (2)
Із вечора до обіда.

— Колиш мене, бабко, колиш, (2)
Куплю тобі калач за гріш.

Бабка калачика з'їла, (2)
Колисати діда не хотіла.

886. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

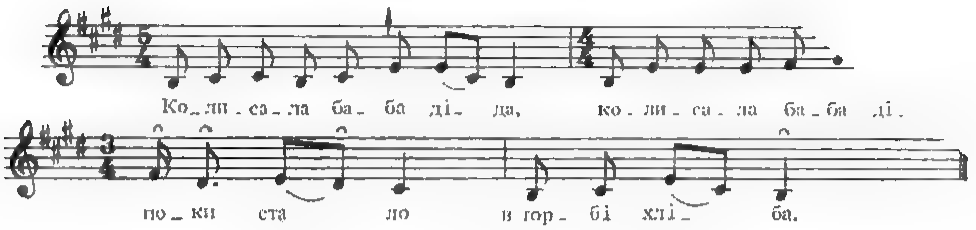

Колисала баба діда, (2)
Поки стало в торбі хліба.
А як стало не хватати, (2)
Перестала колисати.
Як не стало ані кришки, (2)
Пішла баба від колиски.
Як не стало в торбі хліба, (2)
Покинула баба діда.
— Ой спи, діду, до обіду, (2)
Спечу коржик із посліду.
Ой спи, діду, до вечері, (2)
Вийму рачка із печері.

887. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

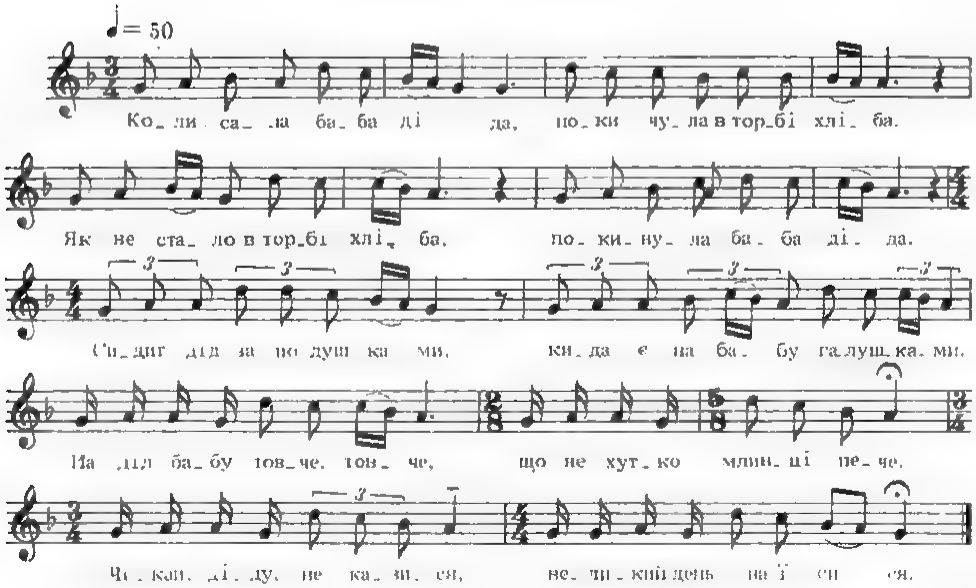

888. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

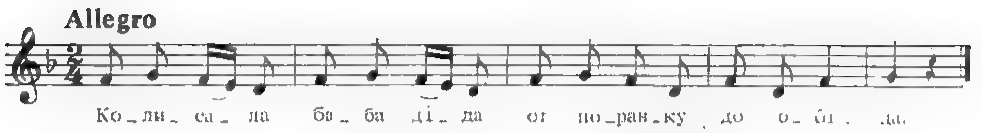

Колисала баба діда
От поранку до обіда.
— Спи, дідуню, до вечора,
Поки баба приде з поля.
А у кочки чорні очки,
Спи, дітятко, до полночки.
Лю-лю! Лю-лю!
Бабу в кулю,
Діда в ярмо,
Жеб не гамав папи дармо.

889. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

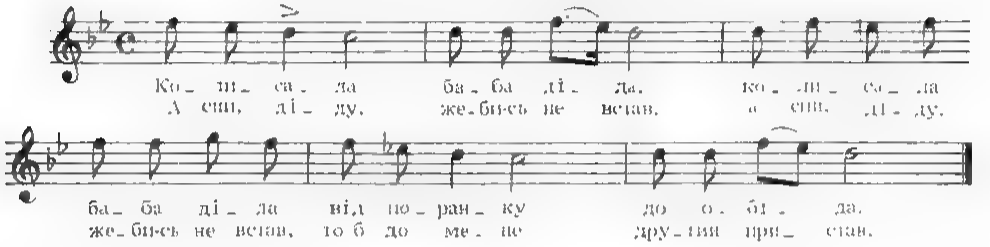

890. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

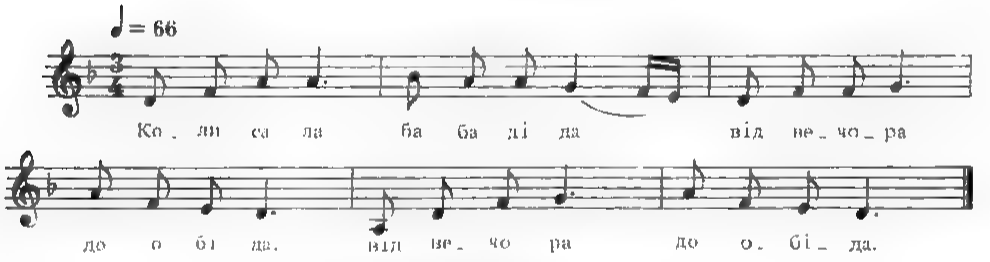

Колисала баба діда
Від вечора до обіда. (2)

— Ой спи, діду, колишу тя,
Як не заснеш, то лишу тя. (2)

Лишу я тя під лавою,
Сама піду за дудою. (2)

На дудольці дудар грає,
А я собі погуляю. (2)

Ой гуляє баба з дідом,
Загубила торбу з хлібом. (2)

А дід скаче, баба плаче,
Бо торбинки не зобаче. (2)

891. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Від поранку до обіда.
— Йа спи, діду, коби-с не встав,
Чей би ми сі інчий дістав.
Колисала баба діда
Від поранку до обіда.
Не могла го вколисати,
Мусіла му цицьки дати.

892. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда (2)
Ізвечора до обіда.
— Ой спи, діду-дармоїду, (2)
Поки з міста не приїду.
Тільки баба від колиски — (2)
Дід за ложку та й до миски.

893. БАБА ДІДА КОЛИСАЛА

Баба діда колисала,
Колисаючи, співала:
— Ой спи, діду, до обіду,
Зварю борщу, спечу хліба.

Тільки баба від колиски —
Дід за ложку і до миски.
А та баба за копистку
Та до діда, та по писку.

894. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Ізвечора до обіда.
— Ой спи, діду, із бідою,
Зварю борщу з лободою.

Тільки баба від колиски —
Дід за ложку та до миски.
Баба діда по лобаці:
— Не їж, діду, меї праці!

895. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
А звечора до обіда:
— Ой спи, діду з бородою,
Зварю борщу з лободою;
Ой спи, діду, околівши,
Мого хліба попоївши.

896. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Звечера до обіда.
Поки стало в торбі хліба.
Як не стало в торбі хліба,
Покинула баба діда.
— Ой ти, діду бородатий,
Чом ти й досі не жонатий?
Чом ти, діду, не співаєш?
Бо ти, діду, язика не маєш!

897. БАБА ДІДА ШАНУВАЛА

Баба діда шанувала,
На отаві припинала.
— Ой їж, діду, траву тую,
Поки борщу наготую!
Ще борщ в печі не нагрівся,
Як дід в хаті вже розсівся.
Баба діда коцюбою:
— Не ходи слідом за мною!

898. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Ізвечора до обіда:
— Ой спи, діду, старий бичку,
А я видою теличку.
Баба миньку видоїла,
Діду кашки наварила.
— Вставай, діду, старий бичку,
Стоїть кашка на припічку.

899. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
Ізвечора до обіда.
— Ой спи, діду, маєш біду,
Я на ярмарок поїду.
Куплю тобі кожушину,
Будеш ходить літо й зиму.
Куплю тобі чоботиська,
Щоби-сь не мерз у ножиська.

900. КОЛИСАЛА БАБА ДІДА

Колисала баба діда
З вечера до обіда.
— Спи, діду, з бідою,
Заки-м прийду з водою.
— На тобі, бабо, півзолотого,
Та не кидай мене, діда старого.
Не хотіла баба півзолотого брати,
Не хтіла і діда колисати.

901. ОЙ РІДА-РІДА-РІДА

Ой ріда-ріда-ріда,
Колисала баба діда
От вечіра до обіда.
— Ой спи, діду, бо покину, (2)
Піду у ліс по калину. (2)
Калиноньки наломаю,
Та й тебе скупаю.

902. ВЧИЛА БАБУНЯ СВОГО ДІДУНЯ

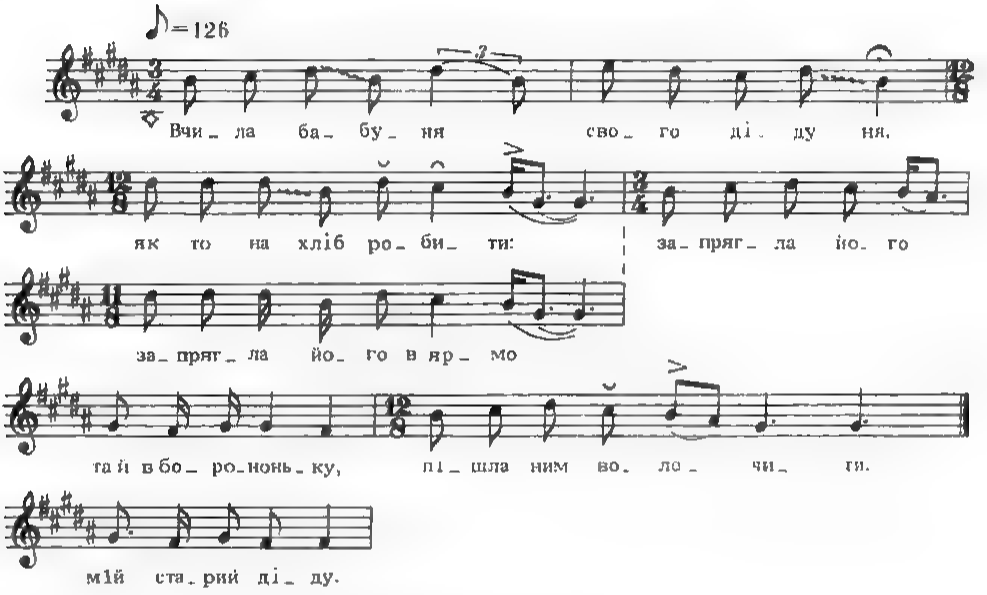

Вчила бабуня свого дідуня,
Як то на хліб робити:
Запрягла його та й в боропоньку,
Пішла ним волочити.

Випрягла його та з борононьки,
Запрягла його в ярмо:
— Ой роби, роби, мій старий діду,
Та не їж хліба дар(мо).

903. Е-Е, ЛЮПУТА

Е-е, люпута,
Сидить баба надута.
Приїхали цигани,
Взяли бабу на сани
Та повезли до міста,
Купили бабі намиста,
Повезли бабу на село,
Стало бабі весело.

904. Е-Е, Е-Е, ЛЮЮТА

Е-е, е-е, лююта,
Сидить баба надута.
Приїхали татари,
Взяли бабу на сані.
Дали їй батіжок:
— Поганяй на торжок,
Купи внучці пиріжок.

905. ІХАЛА БАБА ДА ДУБНЯЧКОМ

Їхала баба да дубнячком,
Зачепилась да гапличком.
— Одчепися ти, гапличку,
Дам тобі бичка ще й теличку.
Люлі, люлі, коту дулі,
А Толіку з медом булі.

906. КОЛИСАВ ДІД ДИТИНУ

Колисав дід дитину
Та й викинув на кропиву,
А з кропиви на будаче *:
— Ходи, мати, дитя плаче.

907. ЛЬОН ЗБИРАЛА, ТОНКІ НИТКИ ПРЯЛА

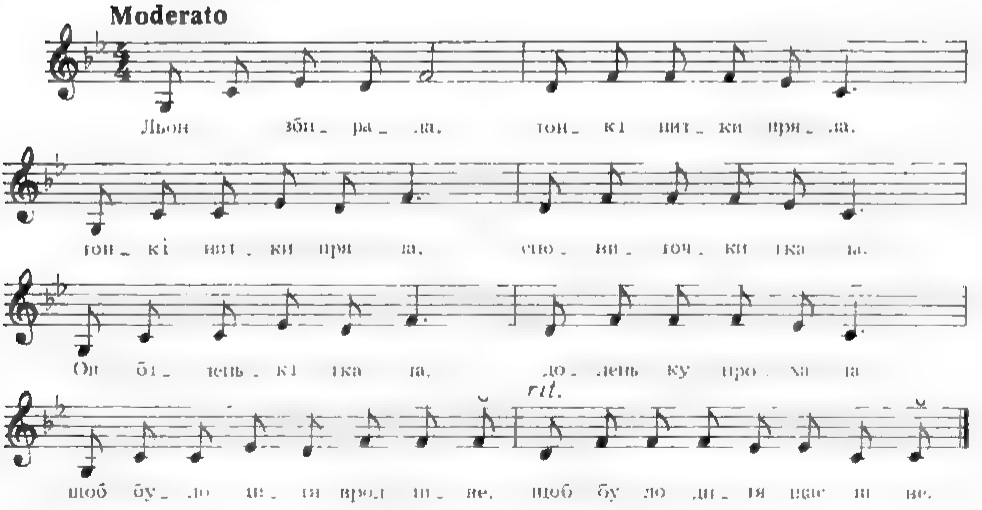

* Будяки.

908. ОЙ МАЛА, МАЛА, ОЙ МАЛА, МАЛА ПЕРЕПЕЛОНЬКА ДІТИ

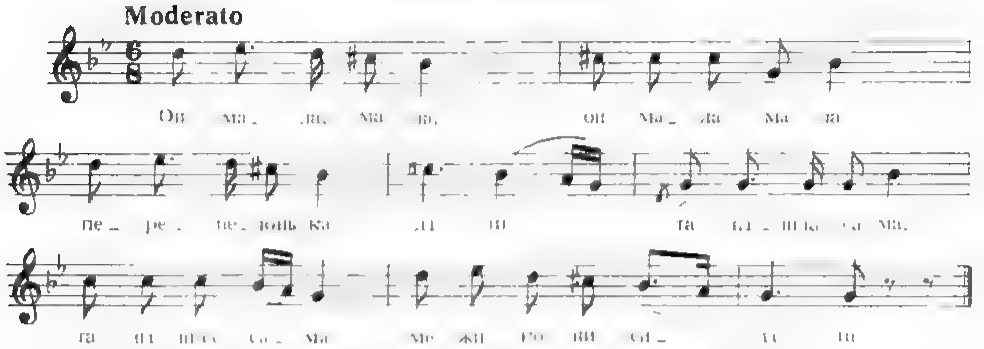

Ой мала, мала, ой мала, мала перепелонька діти
Та пішла сама, та пішла сама межи копи сидіти.
Сіла вона си, сіла вона си та межи копоньками,
Зажурила сі, зажурила сі дрібними дітоньками.
— Ой що ж бо мені, ой що ж бо мені, мої дітоньки, по вас.
Коли не маю, коли не маю перепелонька до вас!
— Ой не жури сі, ой не жури сі, ти матіноньку, нами,
Підростут крильці, підростут крильці, полетимо ми сами.
Ой полетимо, ой полетимо попід високі гори,
Не вернемо сі, не вернемо сі до матінки ніколи.

909. ОЙ ЛЮ-ЛЮ, ЛЮ-ЛЮ

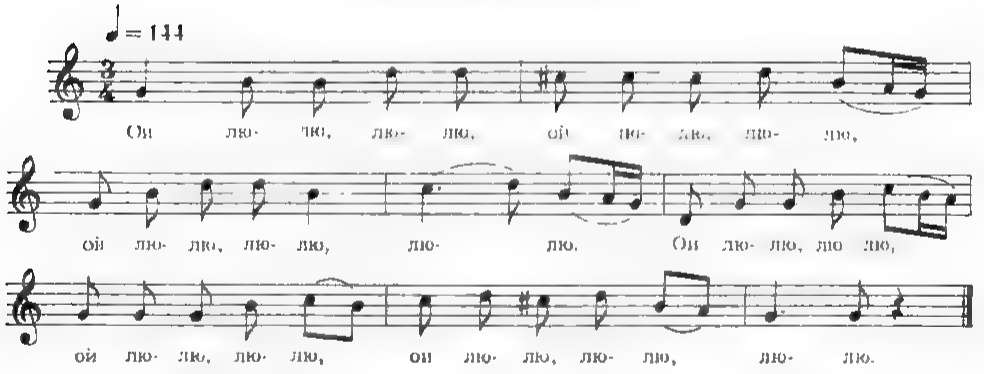

Ой лю-лю, лю-лю,
Ой лю-лю, лю-лю, лю-лю.
Ой лю-лю, лю-лю,
Ой лю-лю, лю-лю,
Ой лю-лю, лю-лю,
Ой лю-лю, лю-лю, лю-лю.

Породила перепеличка
Та дрібненькії діти.
А сама пішла перепеличка
У пшепиченьку сидіти.
Ой лю-лю, лю-лю...

— Ой горе мені, мої дітоньки,
Горе мені з вами.
Ой коли ж бо ви повипростаєте,
То будете жити самі.
Ой лю-лю, лю-лю...

— Ой не журися, наша матінко,
Не журися ти нами.
Ой як же ми повипростаєм,
То розійдемося самі!
Ой лю-лю, лю-лю...

910. ОЙ ВИСИДІЛА, ОЙ ВИСИДІЛА

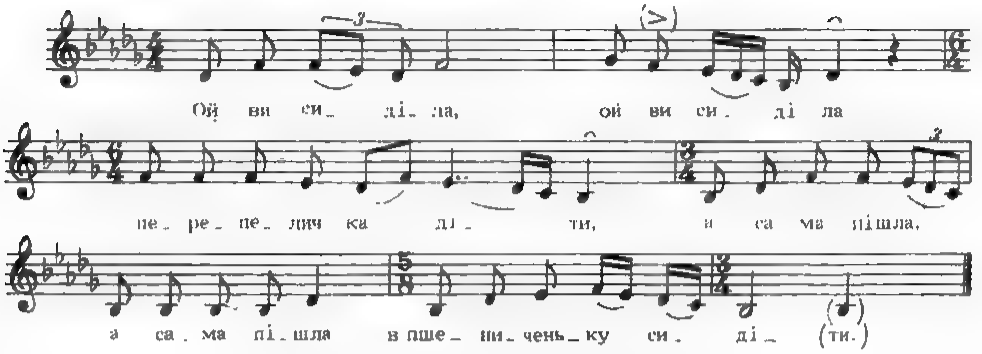

Ой висиділа, ой висиділа
Перепеличка діти,
А сама пішла, а сама пішла
В пшениченьку сидіти.

Котре більшеньке, котре більшеньке,
То в пшениченьку скаче,
Котре меншечке, котре меншечке,
Сіло собі та й плаче.

— Діточки мої, діточки мої,
Що я буду робити?
Ой що ви такі всі малесенькі,
Не вмієте ходити.

— Ой мати наша, ой мати наша,
Не журися ти нами:
Як ми підростем, то ми ся розлетим
Сивенькими орлами.

911. ОЙ ГОЛІВОНЬКА

Ой голівонька,
А голівонька бідна,
А де взялася журбонька
Непотрібна.

Ох і вивела
Перепелочка діти,
А сама пішла
У пшеницю сидіти.

— Дітоньки мої,
Горепько ж мені з вами,
Що не хочете
Зімуватися сами.

— Ой не журися,
Наша матінко, нами —
Підростуть крильця,
Розлетимося сами.

Буде нас, мати,
По горах, по долинах,
Буде нас, мати,
По чужих Україні.

912. ПОЛИШИЛА ПЕРЕПЕЛОНЬКА СВОЇ ДРІБНІ ДІТИ

Полишила перепелонька свої дрібні діти,
А сама пішла в пшениченьку сидіти.
— Ой не літай же, перепелонько, поночі, поночі,
Бо вибереш си на тернєчко вочі.
— Ой як же мені поночі не літати,
Дрібні діточки, чим їх годувати?
— Ой не жури си, матіпонько, нами,
Поростут крильця, ми полетимо сами.
Ой полетимо попід саме море,
Не злетим сі ми докупки вже ніколи.

913. ОЙ НЕ КУЙ, НЕ КУЙ, СИВА ЗАЗУЛЕНЬКО, ВНОЧИ

— Ой не куй, не куй, сива зазуленько, вночи,
Не вибирай си на тернипоньку очи!
— Ой як же ж міні по ночи не кувати?
Маю дітоньки, ні з ким їх годувати.

914. ОЙ ДІТКИ МОЇ

Ой дітки мої,
Голуб'ятка мої!
Хочу я вас покинути,
Далеко від вас полинути.
— Ненько наша,
Біла лебедонька!
Не покинь ти нас,
Подгодуй ти нас.
Подгодуй ти нас,
Попаруй ти нас!
Підгодувала й та й попарувала.
— Оставайсь, ненько,
у темному лузі —
Тепер вже ми і самі у друзі.
— Ой дітки мої,
Голуб'ятка мої!
Не оставляйте у темному лузі,
Буду я вам довік в услузі:
Буду хату вимітати,
Малих діток колихати.

915. ОЙ МОЇ СИНИ, МОЇ СОКОЛИ

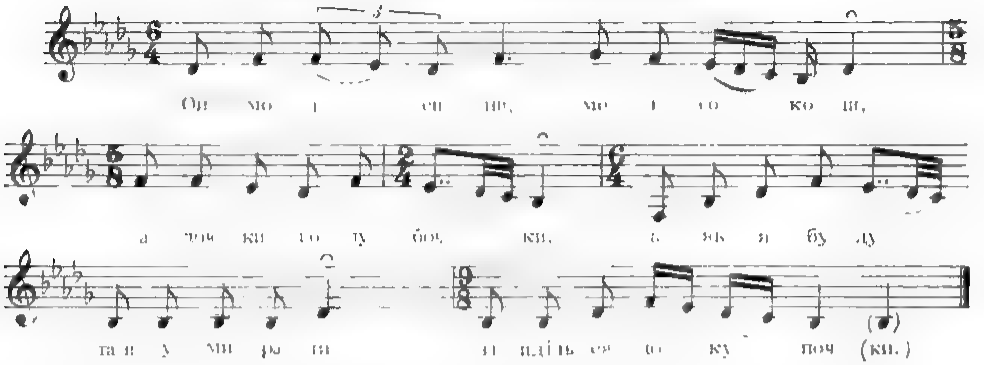

Ой мої сини, мої соколи,
А дочки голубочки,
А як я буду та й умирати,
Зійдіться докупочки.

А сини ходять, радочку радять,
Як непечку ховати,
А зяті ходять, радочку радять,
Як би працю забрати.

А дочки ходять, плачуть-ридають,
Аж їм слізоньки ллються,
Невістки ходять та втішаються,
Аж їм очі сміються.

Дам синам воли, дочкам корови —
Вони від мого серця,
А невісточкам — чужим діточкам —
По звою полотенця.

916. ОЙ У ПОЛІ ЛОБОДА

Ой у полі лобода,
Там ходила удова
З маленькою дитиною.
Де ся взяв татарин,
Стидкий, бридкий, поганий,
Хоче вдову зарубати,
Собі дитину забрати.
— Не рубай мене, татарин,
Стидкий, бридкий, поганий!
Поведи мене до батенька
в двір,
Батько викупить мене!
Да повів сї до батенька:
Батько каже: «Не моя!»
— Ой лихая година моя!
Одцуралась родина моя!

Ой у полі лобода,
Там ходила удова
З маленькою дитиною.
Де ся взяв татарин,
Стидкий, бридкий, поганий,
Хоче вдову зарубати,
Собі дитину забрати.

— Не рубай мене, татарин,
Стидкий, бридкий, поганий!
Поведи мене до свекра у двір,
Свекор впкупить мене!
Повів єї до свекорка:
Свекор каже: «Не моя!»
— Ой лихая година моя!
Одцуралась родина моя!

Ой у полі лобода,
Там ходила удова
З маленькою дитиною.
Де ся взяв татарин,
Стидкий, бридкий, поганий;
Хоче вдову зарубати,
Собі дитину забрати.
— Не рубай мене, татарин,
Стидкий, бридкий, поганий!
Поведи мене до милого в двір,
Милий викупить мене!
Повів єї до милого;
Милий сказав: «Се ж моя!»
— Ой добрая ж годинонька,
Не цуралась родинонька!

917. ОЙ НА ГОРІ ЛОБОДА

Ой на горі лобода,
Там ходила вдова
З маленькими діточками,
Умивалась слізочками.
А за нею татарин,
Стидкий, бридкий, поганий,
Хотів її зарубать,
Діточок собі забрать.
— Не рубай мене, татарин,
Стидкий, бридкий, поганий!
Єсть у мене отець, мать,
Не дасть мене зарубать,
Діточок собі забрать.
До матінки до двора!
Мати каже: «Не моя!»
— Ой лиха ж моя годиночка,
Цурається родиночка
Близькая і далекая,
Ще й ненька рідненькая.
До батенька до двора!
Батько каже: «Не моя!»
— Ой лиха ж моя годиночка
і т. д.
До брата до двора!
А брат каже: «Не моя!»
— Ой лиха ж моя годиночка
і т. д.
До сестри до двора!
Сестра каже: «Ти моя!»
— Ой добра ж моя годиночка,
Пізнала родиночка
Близька й далекая,
Ще й ненька рідненька.

918. ШЛА ВДОВА ДОЛИНОЮ

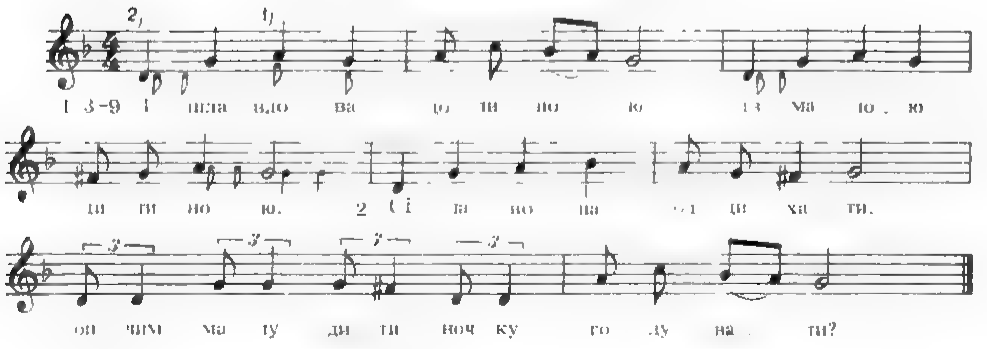

Ішла вдова долиною
Із малою дитиною.
Сіла вона оддихати,
Ой чим малу дитиночку годувати?
Чи бубличком, чи яблучком?
Чи бубличком годувати,
А яблучком забавляти?
Стріло її три бурлаки.
Що перший каже: «[Й] уб'єм вдову!»
Другий каже: «Не займаймо!»
Третій каже: «Заберем дитину
Да і зробим колисочку,
Да й повісим на дубочку.
Вітер повіє, поколише,
А дощик зійде, покупає,
А роса впаде, погодує».

919. ОЙ ПІДУ Я СТИХЛ ПІД ВІКОНЦЕ

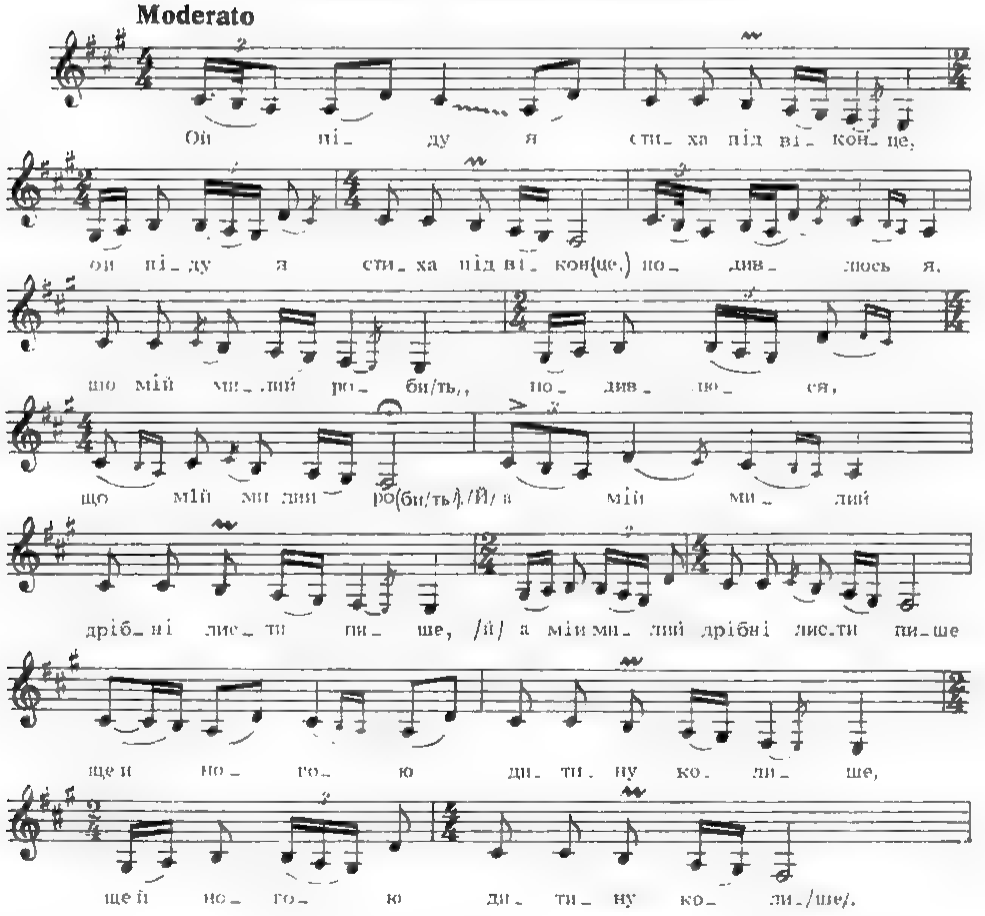

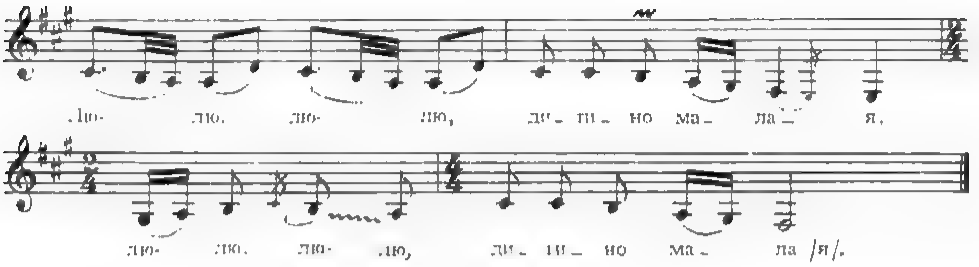

Ой піду я стиха під віконце *,
Подивлюсь я, що мій милий робить.
(Й) а мій милий дрібні листи пише
Ще й ногою дитину колише.
— Лю-лю, лю-лю, дитина малая,
Розгулялась мама молодая.
Лю-лю, лю-лю, дитина маленька,
Розгулялась мама молоденька.
Гуляй, гуляй, моя чорноброва,
Поки моя головка здорова.
Ой як моя головка схибнеться,
Тоді твоє гуляння минеться.

920. А-А, ДИТЯ, СПАТИ

А-а, дитя, спати,
Десь гуляє молодая мати.
Нехай нагуляється —
З своїм родом наговориться...
Ой прийшла я під віконце,
А мій милий дитину колише:
— А-а, дитя, спати,
Десь гуляє твоя мати...
А свекруха вечеряти варить,
А свекор дубиноньку парить.
— Ой напарю невістці дубину
На білую спину.
А мій милий говорить:
— За що ж її бити —
Вона вам не може всім вгодити.
А зовиця білі руки ломить:
— Не бийте ж її,
Бо так буде й мені.

---

* Кожен рядок співається двічі.

921. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТИ

Люлі, люлі, мале дитя, спати,
Пішла мати до роду гуляти.
А батько дитину колише,
Лихим духом дише.
Підійду я стиха під віконце,
А мій милий гобідати варить
Та й на мене дубиночку парить:
— Парся, парся, сирая дубино,
Кайся, кайся, чужая дитино.
Кайся, кайся, моє милування,
Хоча й ходи додому зарані!

922. ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ДИТЯ, СПАТИ

— Люлі, люлі, дитя, спати,
Пішла твоя мати
До роду гуляти.
Бо рід її хороший, багатий,
Буде її медом частувати.
— Ой летіла зозуленька
Та й сказала двічі «ку-ку».
За кого я, молодая,
Терплю муку?
Чи за батька, чи за матір,
Чи за всю родину?
За кого ж я, молодая,
Не живу, а гину?

923. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МАЛЕ ДІТЯ, СПАТІ *

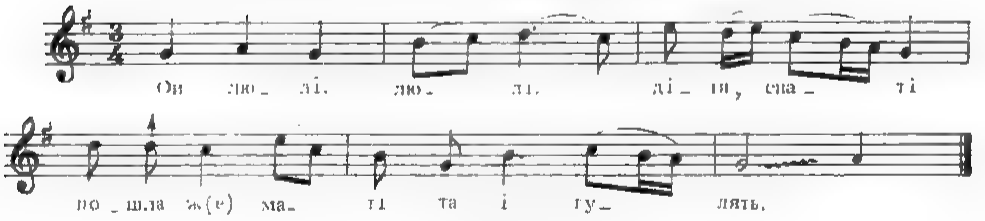

Ой люлі, люлі, мале дітя, спаті,
Пішла маті до роду й гулять,
Пішла маті до роду й гуляті.

Ой мой родє, хороший, багатий,
Ой родє, хороший, багатий,
Буду ж тебє медом частувать.

* Розбіжність між текстом пісні і розшифровкою мелодії наявна в оригіналі.

924. ОЙ НУ, ЛЮЛІ, СПАТИ

Ой ну, люлі, спати,
Пішла мати до роду гуляти.
— Та й у мене весь рід багатий,
Буде мене часто частувати,
А я буду повну випивати.
Од родоньку пора до домоньку,
Проб'є милий мені головоньку.

925. ОЙ ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, МАЛЕ ДИТЯ, СПАТИ

Ой люлі, люлі, мале дитя, спати,
Пішла мати до роду гуляти.
А у єї та все рід багатий,
Є з ким пить-гуляти.
Ой люлі, люлі, дитино, спати,
Поки мати вернеться до хати.

926. МАТИ СИНА КОЛИХАЛА

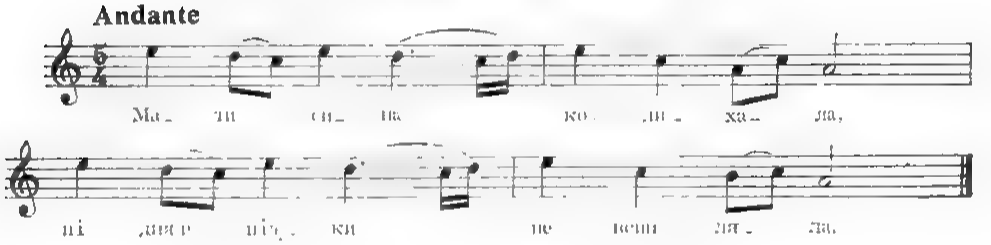

Мати сина колихала,
Ні дня й нічки не вспиляла.
Користоньки дожидала.
Вона думала — добрий буде.
А він вдався п'яницюга.
П'яницюга, ледацюга:
Де горілку п'є, там людей б'є;
Де мед чує, там ночує.
Прийде додому, розбой робе,
Розбой робе, розбиває,
Свою неньку проганяє:
— Іди, пене, пріч од мене,
Будуть гостоньки у мене,
Будуть гості у жупанах,
У жупанах, холоданах,
А ти, ненько, в сірячині,
У драненькій спідничині,
Шукай собі господині.

927. А В НЕДІЛЮ ПОРАНЕНЬКО

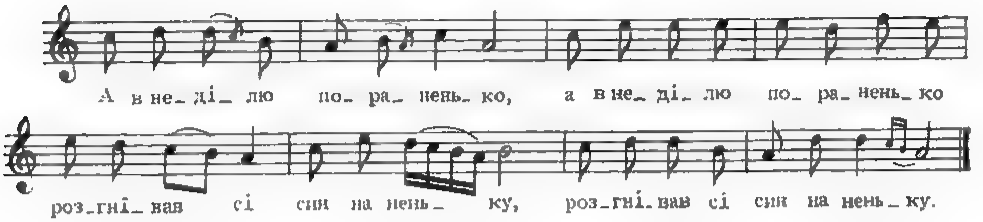

928. ОЙ ЛЮ-ЛЮ, ЛІЛЕЧКИ

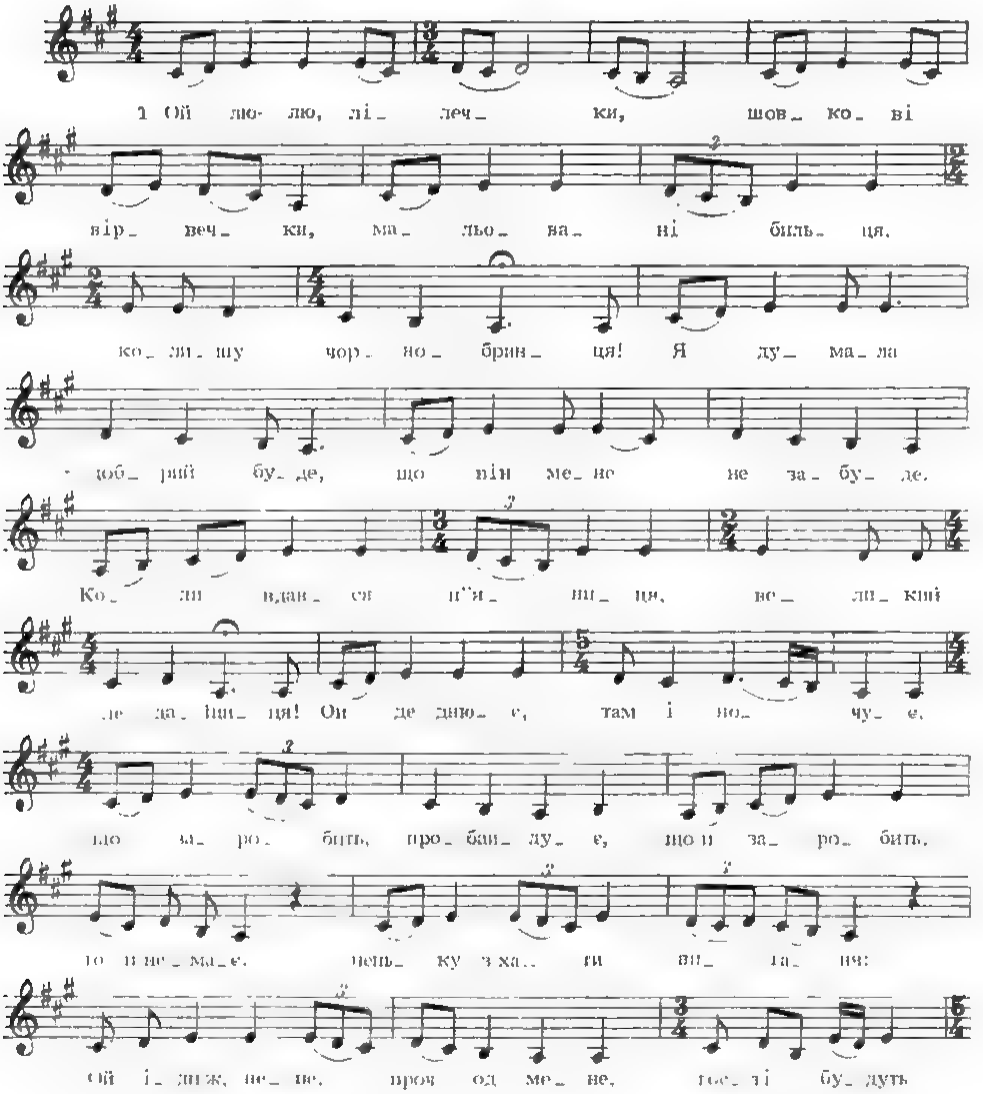

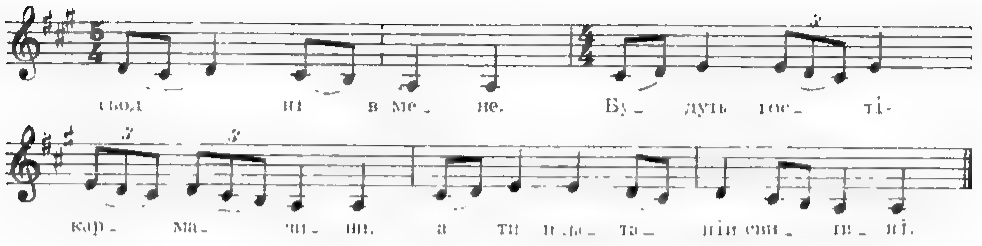

929. ОЙ ЛЮ, ЛЮ, ЛЮ, ЛЮЛЕЧКИ

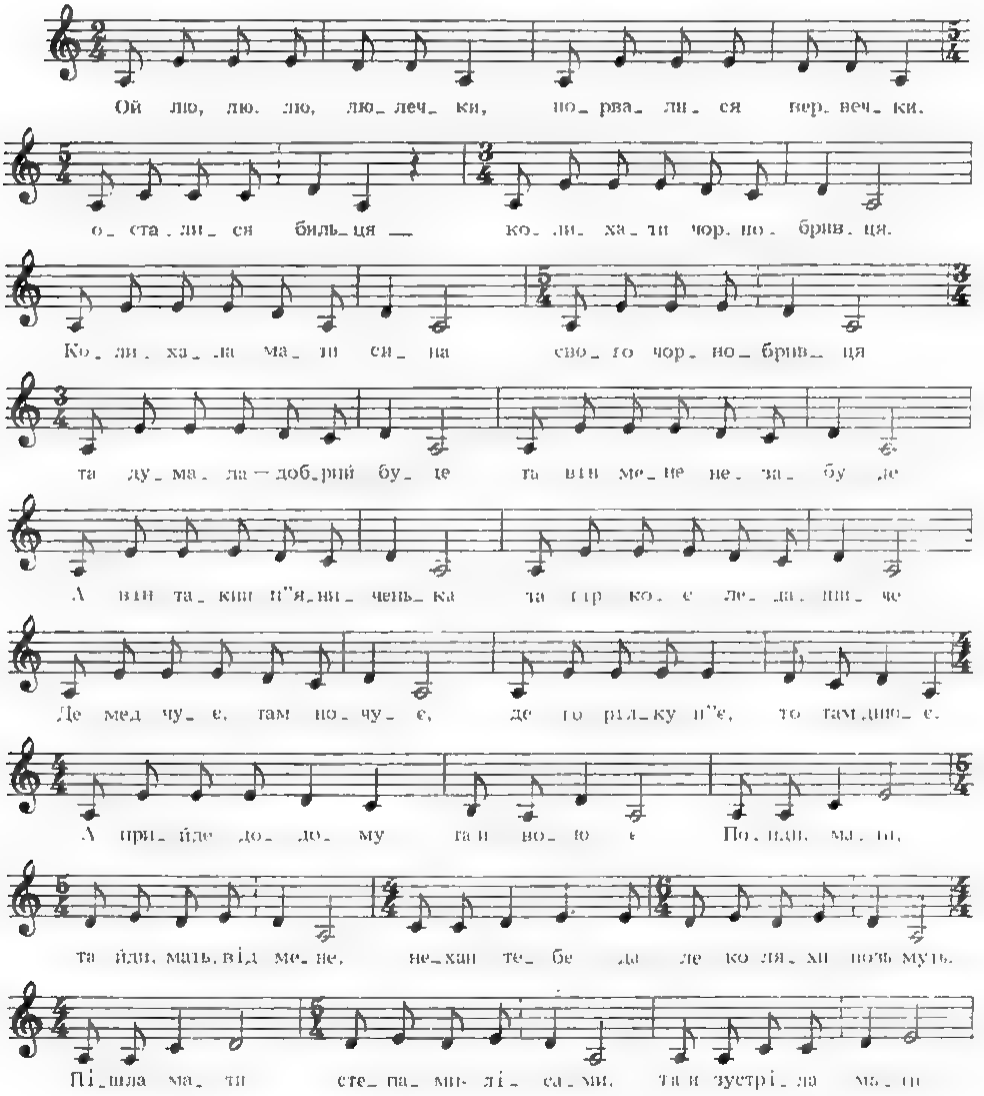

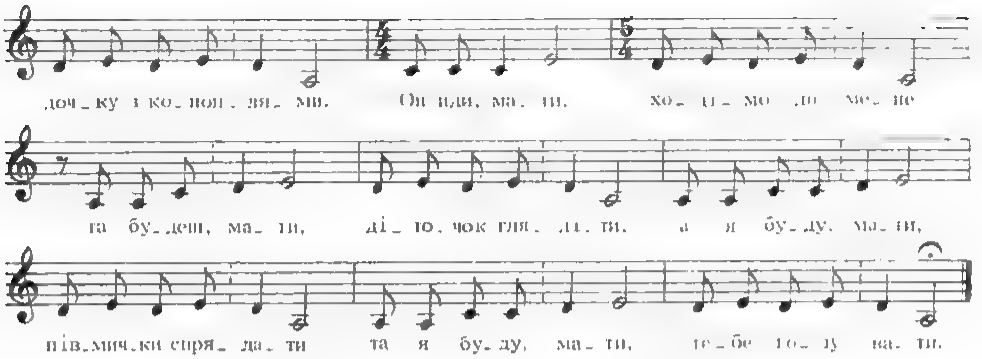

930. МАТИ СИНА ГОДУВАЛА *

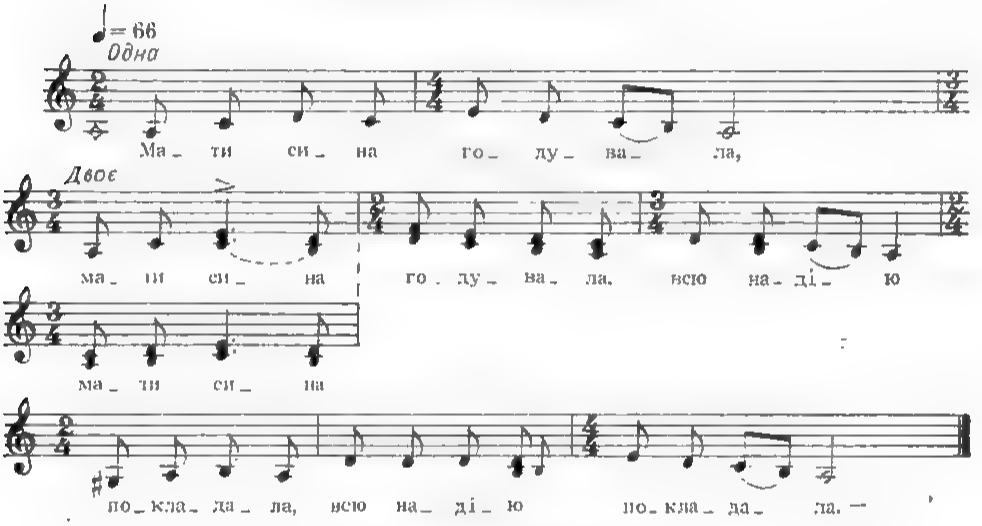

Мати сина годувала, (2)
Всю надію покладала. (2)

— Може, мені хоч на старість
Буду мати з нього радість. (2)

А в неділю поранпеньку
Розсварився син на пеньку: (2)

— Іди, нене, геть від мене,
Будуть нині гості в мене. (2)

Будуть гості в кармазині,
Вбрані в панські сукманини. (2)

— Нехай гості п'ють-гуляють,
З тобою ся забавляють. (2)

---

* На початку другого рядка та в кінці нотного стану необхідні знаки репризи.

Я си стану у куточку
Та й в сірому кабаточку. (2)

Але син виганяє,
Виганяє, не зважає,
Що за тее бог карає.

Іде ненька горонькою,
Здибається із донькою. (2)

— Іду, доню, та й до тебе,
Вигнав мене син від себе. (2)

А ще й ненька розмовляє —
Вже її син доганяє. (2)

— Вертай, нене, вертай, прошу,
Бо без тебе лихо в мене. (2)

Ударив грім та у мій дім,
Спалив хату, комірoньку,
Забив жінку, невістоньку.

Побив гості в кармазині,
Я ся лишив при дитині. (2)

Побив гості й у квіточку,
Я ся лишив на бідочку. (2)

Нехай тое кожний знає,
Що за батьків бог карає. (2)

931. МАТИ СИНА КОЛИХАЛА

Мати сина колихала,
Дня і ночі не доспала
Да думала — добрий буде,
Що він мене не забуде.
Аж він самий п'яниченька
Й великая ледащиченька!
Де мед чує, там ночує,
Де горілку, то там днює;
В корчму іде, вигукує;
Додому йде, бенкет веде,
Свою неньку зневажає,
З двора єї виганяє.
— Да йди, нене, пріч од мене!
Будуть, нене, гості в мене!
Будуть куми, побратими
І близькії сусідоньки.
Будуть куми у жупанах,
Побратими у луданах,
Сусідоньки в кармазині,
А ти, мати, в сірячині!

Пійшла мати, тиняючись,
Попідтинню валяючись.
Пійшла мати да плачучи,
Свого сина проклинаючи.
— Щоб ти, сину, щастя не мав,
Що ти мене з двору прогнав!
Де хаточка тепленькая
І дитина маленькая,
Пійду туда ночувати
І дитини колихати!

Ой пішов син, блукаючи,
Матусеньки шукаючи.
— Ой лихая годинонька,
Одцуралась родинонька,
Одцурались мене куми,

Мої куми, побратими
І близькії сусідоньки!
Да йди, нене, знов до мене!
Буду тебе поважати,
Буду тобі постіль слати,
Буду тебе укривати!

Чи м'якая постіль моя,
Чи м'яко я послав тобі?

— Ой м'якая постіль твоя,
І м'яко ж ти послав мені
І легенько одів мене!

932. МАТИ СИНА КОЛИХАЛА

Мати сина колихала,
Ні дня, ночі не доспала
Та й думала: добрий буде,
Під старість її прогодує.
Аж він удався п'яниченька:
Де горілку чує, там ночує,
А де мед-вино, там і днює.
Іде додому — викрикає,
Свою неньку виганяє:
— Іди, нене, пріч од мене,
Будуть, нене, гості в мене,
Усе пани та все попи,
Усе пани у жупанах,
А ти, нене, в сірячині.

Пішла ненька, скитаючи,
Господоньки шукаючи.
— Де господа тепленькая
Та дитина маленькая,
Туди піду ночувати
І дитяти колихати.
Ударив грім на синів двір
Та й вбив жінку і дитинку.
Пішов синок, скитаючи,
Свою неньку шукаючи:
— Іди, нене, вп'ять до мене,
Будеш, нене, жити в мене!
Будем жити-панувати,
Буду тебе шанувати!

933. ОЙ ДЕ ТИ ЇДЕШ, ОЙ ДЕ ТИ ІДЕШ

Ой де ти їдеш, ой де ти їдеш
Сивою кобилою,
Сам ти поїдеш, мене зіставиш
З малою дитиною.
А ти поїхав, мене понехав,
А я бідна плачу.
Сплакала-м очі як вдень, так вночі,
Світа я не зобачу.

ЗАБАВЛЯНКИ

1. КУПАЛИСЯ ЛАСТІВ'ЯТА

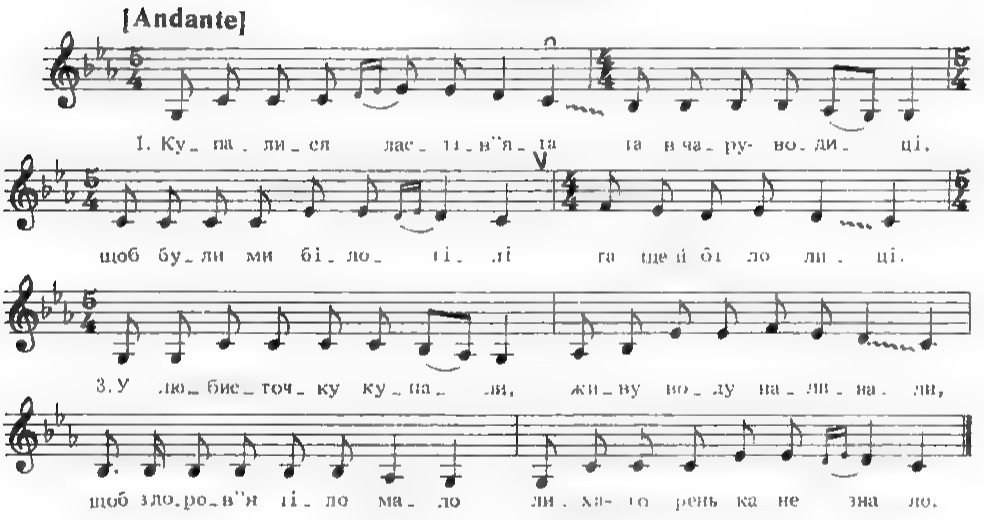

1. Купалися ластів'ята
Та в чару-водиці,
Щоб були ми білотілі
Та ще й білолиці.

2. Купалися ластів'ята
Та в чару-водиці,
Щоб були ми чорнобриві
Та ще й білолиці.

3. У любисточку купали,
Живу воду наливали,
Щоб здоров'я тіло мало,
Лиха-горенька не знало.

2. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

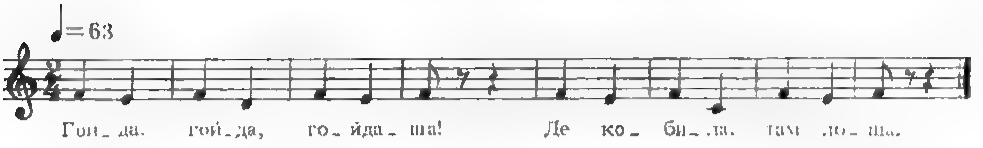

Гойда, гойда, гойдаша!
Де кобила, там лоша,
Де кобила, там лоша,
Там печене порося.

Кобила у лісі,
А лоша у стрісі.
Гойда, гойда, гойдаша!
Гойда, гойда, гойдаша!

3. ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
Де кобила,
Там лоша,
Таке, як ти,
Порося.
Скачи до їх!

4. ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
Гойда, гойда, гойда.
Тяги, тяги —
Нема дуги.
А де дуга?
— У лісі.
— А де хомут?
— У стрісі.
Піди, синку,
Вирубай дубинку —
Поганять кобилку.
Гойда, гойда,
Гойда, гойда, гойда.

5. ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
Де кобила, там лоша.
Треба його пасти,
Щоб сало накласти.

6. ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойдаша!
Де кобила, там лоша.
А кобила в лісі,
А лошатко в стрісі.
Гойда, гойдаша!

7. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда́, гойда, гойдаша,
Купив батько лоша,
Вивів лоша пасти,
Стоїть злодій під корчем,
Хоче лоша вкрасти.

8. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда, гойда,
Іде баба з горба,
За плечима торба.
А в ті[й] торбі сухарі,
А дід каже: «Дай мені!»
— А ти вдома не сиди,
Йди собаків подражни,
Собі хліба напроси,
Сухариків насуши
Та ще й людям даси.

9. ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
Ішла баба з горба —
За бабою велика торба,
За бабою Івасьо.
— Ходи, бабо, у танці.
— Гіркі мої танці —
Позбивала баба пальці,
За Івасьом ідуче,
«Голубонька» тнуче.

10. ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
Впала баба з горба,
За бабою торба,
За торбою пес, пес.
— Пожди, бабо,
Бо ти вмреш, вмреш.

11. ГОЙДА, ГОЙДА, НА ДУБІ Є ТОРБА

Гойда, гойда, на дубі є торба,
А в тій торбі діти.
Де ж їх подіти?
В бочку повкидати,
По сухарику дати.

12. ГОЙДИ, ГОЙДИ-СИ

Гойди, гойди-си,
Усі свині в горосі.
Да ще не всі —
Половина в овсі.

13. ГОЙДА-ДА

Гойда-да!
Хліба нема:
Був боханец,
З'їв баранец,
Була кришинка,
З'їла дитинка.

14. ГОЙДА, ГОЙДА

Гойда, гойда,
Умер Пойда,
А Пойдиха плаче,
Що й світа не бачe.

15. ГОЙДИ, ГОЙДИ, ГОЙДИ-ЙДИ

Гойди, гойди, гойди-йди!
Та підемо до Байди.
А Байда дасть хліба-солі,
А Байдиха — бараболі.

16. ОЙ ДА, ША

Ой да, ша,
Де кобила, там лоша.
— Ой да, мевш,
Куди ідеш?
— На город по цибулю,
По часник,
Зловив дівку
За косник!

17. ГОЙДА-ДА, ГОЙДА-ДА

Гойда-да, гойда-да,
Добра в коника хода.
Поводи шовкові,
Золоті підкови.

18. ХОДИЛА КВОЧКА

Ходила квочка
Коло колочка,
Водила дітки
Однолітки.

19. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДА

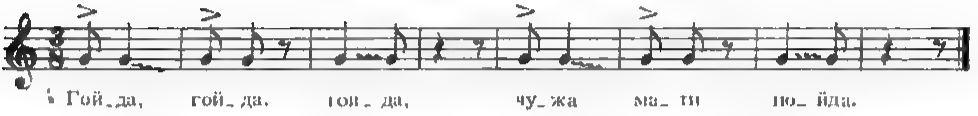

Гойда, гойда, гойда,
Чужа мати пойда.
Наша мати пані
В голубім жупані
Ходе по базарі,
Бублички купує,
Дитинці дарує.
— А це в поле,
А це в море,
А це наввишки,
Скакай, Івашку, з колиски.

20. ХУР, ХУР

Хур, хур,
Батькові на очкур,
Тинини, тинини,
Батькові на штани.

21. ОТОТУШКИ-ТУТУШКИ

Ототушки-тутушки!
На котика потягушки,
А на [Василька] ростушки.
Ой тошки, тошки!
Щоб підросли трошки.

22. ІХАВ ПІП

Їхав піп
Через міст,
Кобила загрузла.
Тяги-тяги,
Нема дуги.
Дуга в лісі,
Віжкі в стрісі.
Піди, синку,
Вирубай дубинку
На кобилячу спинку.
Вишки, вишки,
Скакай, пане, з колиски.

23. ЇХАВ ПІП ЧЕРЕЗ МІСТ

Їхав піп через міст,
Кобилка загрузла, він за хвіст.
Цуги, цуги, нема дуги.
— А де дуга? «У лісі».
— Де сокира? «У стрісі».
— Біжи, синку, вирубай дубинку —
Поганять кобилку.
П'яний піп розвісив вуха,
Кобилка його не слуха.
А це в поле,
А це в море,
А це наввишки,
Скакає важко з колиски.

24. ОЙ ДА, ОЙ ДА, ОЙ ДАША

Ой да, ой да, ой даша,
Привела кобила лоша.
Нема кому пасти,
Хоче злодій украсти.
Їдно втекло на поле,
Друге втекло на море,
Трете втекло на вишки,
Втікай, Тамарцю, з колиски.

25. ОЦЕ РАЗ, ОЦЕ ДВА

Оце раз, оце два.
Оце три, оце чотири,
Оце п'ять, оце шість,
Оце сім, оце вісім,
Оце дев'ять, оце лин,
Оце щука з Кременчука,
Оце карась затрепетавсь,
Оце заввишки — вставай з колиски.

26. ПОТЯГУШКИ, ПОТЯГУШКИ

Потягушки, потягушки,
На кісточки ростушки!

27. ХОДИЛА КВОЧКА

Ходила квочка
Біля кілочка,
Водила дітки
Біля червоної квітки.
Не рвіть, дітки,
Червоної квітки,
Бо як порвете,
Самі помрете.
А це в поле,
А це в море.
А це наввишки,
Скакай, Івашку, з колиски.

28. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша,
І кобилка, і лоша,
І семеро поросят,
І восьмеро овечат,
Та нікому пасти.
Виглядає вовк із ліса.
Хоче лоша вкрасти.
А це в поле,
А це в море,
А це наввишки,
Скакай, Івашку, з колиски.

29. ІХАВ СИЧ

Їхав сич
Через міст,
Кобила загрузла —
Він за хвіст.
Дьоги, дьоги!
Нема дуги:
Пішла дуга дубнячком,
Зачепилась гапличком.
Одчепись, гапличку,—
Дам бичка й теличку,
Дам ще сіна копичку
Ще й молочка дійничку.

30. ЄДНА НОЖКА ДУПОЧЕ

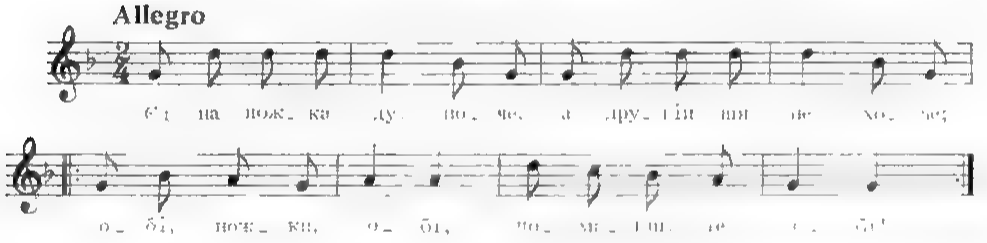

Єдна ножка дупоче,
А другій шя не хоче;
Обі, ножки, обі,
Помагайте собі!

Утішкою заохочують дитину до танцю. Беруть її за рученята і починають співати. Дитина радіє такій забавці і, сміючись, танцює.

31. ДИБКИ, ДИБКИ

Дибки, дибки!
Ходить котик по лавочкі,
Водить кошку за лапочки.
Диб, диб, диб.

32. ДИБИ, ДИБИ

Диби, диби!
Ішла баба по гриби,
А дід по опеньки
В неділю раненько.

33. ЛАСОЧКО, ДЕ ТИ БУЛА

— Ласочко, де ти була?
— В бога.
— Що ти робила?
— Кросенце ткала.
— Що ти заткала?
— Кусочок сала.
— Де ти діла?
— Під столом.
— Чим накрила?
— Постолом.
— Де тее сало?
— Кішечка вкрала.
— Де тая кішечка?
— Побігла під піч.
— Де тее підпіччя?
— Вода затопила.
— Де тая вода?
— Воли попили.
— Де тиє воли?
— Довбні побили.
— Де тиє довбні?
— Черви поточили.
— Де тиє черви?
— Кури поклювали.
— Де тиє кури?
— Коршаки похапали.
— Де тиє коршаки?
— Полетіли на море.
— Де тиє море?
— Красками заросло.
— Де тиє краски?
— Порвали Параски.
— Де тиє Параски?
— Вишли заміж.
— За кого?
— За паничів.
— Де тиє паничі?
— Поїхали на войну.

34. ПАРАСОЧКА

— Парасочка.
Будь ласочка.
Де була?
— У бога.
— Що робила?
— Сукна ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де ж те сальце?
— Мишка ззіла.
— Де ж тая мишка?
— У нірку побігла.
— Де ж тая нірка?
— Вода занняла.
— Де ж тая вода?
— Вил випив.
— Де ж той вил?
— В очерет побіг.
— Де ж той очерет?
— Дівки вижали.
— Де ж тії дівки?
— Замуж пошли.
— Де ж той замуж?
— Отут, отут...

Хутко показують, раз за разом тикаючи в живіт.

35. ЛАСОЧКА СІРЕНЬКА, БІЛЕНЬКА

— Ласочка сіренька, біленька,
Де була?
— В ступці.
— Що їла?
— Крупці.
Несла, несла та й розсипала.
Тосі, тосі, свині в горосі.

36. ЛАСЯ-ПАРАСЯ

— Лася-Парася,
Де була?
— У лісі.
— Що їла?
— Горісі.
— Чим кусала?
— Зубами.
— Куди клала?
— До мами.

37. ЛОЛОЧКА-ПОЛОЧКА

— Лолочка-полочка,
Де ти ходила?
— До млина.
— Що робила?
— Плаття прала.
— Що запрала?
— Кусок сала.
— Де поділа?
— Киця з'їла.
Мене били трощинками,
Я тікала дірочками.
Ой встань, дитя, встань.

38. ЛАСОЧКА, ЛАСОЧКА, ДЕ ТИ БУЛА

Нянька, взявши руку дитини, пестить долоню, примовляючи:

— Ласочка, ласочка, де ти була?
— У бога служила.
— Що заслужила?
— Кусок сала.
Де поклала?
— Під столом.
Хто вкрав?
— Оришка,
Меле хвостом,
Як мишка.

Вимовляючи останні слова, лоскочуть долоню дитини, від чого вона сміється.

39. ЛАСОЧКА, ЛАСОЧКА НАЇЛАСЯ МАСЛЕЧКА

Пальцем водять по дитячій долоні і говорять:

Ласочка, ласочка наїлася маслечка.
— Ласочка, ласочка, де ти була?
— У пана, в пана.
— Що ти вкрала?
— Кусок сала.

40. МИШЕЧКА, СКРОБОТУШЕЧКА

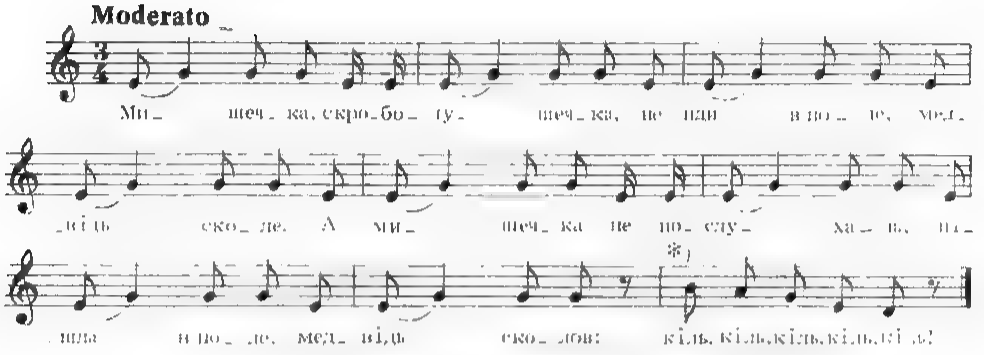

Мишечка, скроботушечка.
Не йди в поле —
Медвідь сколе.
Мишечка не послухала.
Пішла в поле,
Медвідь сколов:
Кіль, кіль, кіль, кіль, кіль!

41. МИШКА, МИШКА

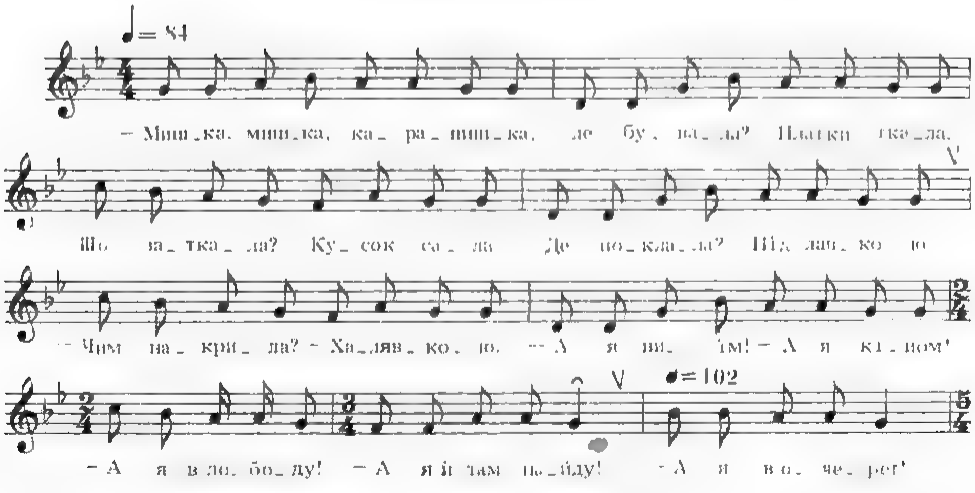

* Нотне значення приблизне.— *Прим. збирача.*

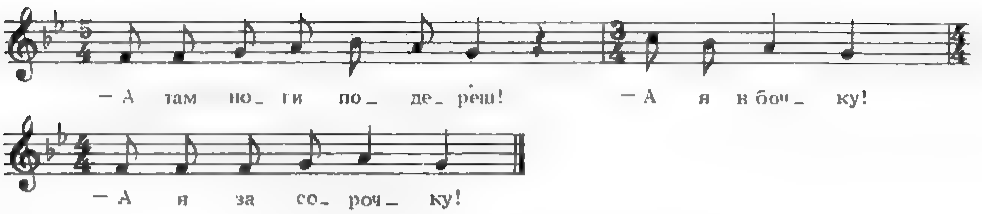

— Мишка, мишка,
Карапишка,
Де бувала?
— Платки ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де поклала?
— Під лавкою.
— Чим накрила?
— Халявкою.
— А я виїм!
— А я кійом!
— А я в лободу!
— А я й там найду!
— А я в очерет!
— А там ноги подереш!
— А я в бочку!
— А я за сорочку!

42. МИШКА, МИШКА

Водять злегка пальцем по оголеній ручці дитини назад і вперед до ліктя, приспівуючи:

Мишка, мишка,
Теретишка.
Теретинь, теретинь —
Да упав через тин.

При останніх словах швидко засувають палець під рукавчик сорочечки до плеча.

43. БІГЛА МИШКА

Бігла мишка,
Несла книшика,
Не мала, де сісти,
Книшика з'їсти.
Отутинька сіла,
Книшика зїла.

44. МИША, МИША, ДЕ БУЛА

— Миша, миша, де була?
— В бога, в бога.
— Що робила?
— Сукно ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де положила?
— На мисничку.
— Куди впало?
— В помийничку.
Мишка бігла та вхватила,
Своїм діткам розділила.

Тримаючи ручку дитини догори долонею, водять по ній злегка пальцем, при цьому співають.

45. МИША, МИША, ДЕ БУЛА

— Миша, миша,
де була?
— В бога, в бога.
— Що робила?
— Сукно ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де положила?
— На мисничку.
— Куди впало?
— В помийничку.
Тпрусь, кицю, не руш!
Я за цей кусок
Поколочу носок.

46. МИШКА, МИШКА

...Візьме за рученятко та закоте рукавець аж на плечико та й воде по голому тільцеві пальцем та й каже:

— Мишка, мишка,
Торохтушка,
А де була?
— У бабусі.
— Що робила?
— Полотно ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Куди положила?
— На мисничку.
— Куди впало?
— В помийничку.
Тут пень,
Тут криниця,
Тут холодна водиця.

Та як залоскоче підмишкою, під рукою, значить, то воно раде, раде та сміється.

47. МИШКА, МИШКА

Бере в руку ногу і по голій злегенька водить пучкою й приказує.

— Мишка, мишка,
Де ти була?
— У бога!
— Що ти робила?
— Платтє прала!
— Що заробила?
— Кусочок сальца!
— Де положила?
— Під столом!
— Чим накрила?
— Постолом!
— Де положила?
— Під піччу!
— Чим накрила?
— Паличчу.

48. МИШКА, МИШКА

— Мишка, мишка,
Де ти була?
— У бога.
— Що робила?
— Пряла.
— Що запряла?
— Кусок сала.
— Де сховала?
— Під лавкою.

— Чим накрила?
— Халявкою.
— Хто вкрав?
— Оришка,
І вертить хвостом,
Як мишка,
Мишка, мишка,
Мишка, мишка.

49. МИШКА, МИШКА

— Мишка, мишка,
Де була?
— В бога.
— Що робила?
— Полотенце ткала.
— Що заткала?
— Кусочок сала.
— Де поділа?
— Під мисником.
— Чим накрила?
— Налисником.

50. МИШКО, МИШКО, ДЕ БУЛА

— Мишко, мишко, де була?
— В селюка, в селюка.
— Що робила?
— Діточок гляділа.
— Що заробила?
— Шматок сала.
— Де поділа?
— На шафочці.
— Де ж воно ділось?
— Кіцюня вкрала.
— Деж тая кішка?
— У поле побігла.
— А де теє поле?
— Житом поросло.
— А де теє жито?
— Кури поклювали.
— А де тії кури?
— У село побігли.
— А де те село?
— Вода залила.
— А де ж та вода?
— Воли попили.
— А де ж ті воли?
— У ліс повтікали.
— А де той ліс?
— Квітками поріс.
— А де тії квітки?
— Дівки порвали.
— А де ж тії дівки?
— Парубки побрали.
— А де ж тії парубки?
— Пішли на війну.

51. КИЦЮ БУРА, ДЕ ТИ БУЛА

— Кицю бура, де ти була?
— Хусти-м прала.
— Що ти дали?
— Кусник сала.
— А де-сь діла?
— Сама-м з'їла.
— Чому-сь мені не лишила?
— Бо-м не хотіла.

52. КІЦЮ, ДЕ ТИ БУЛА

Гладиться дитину по лиці і бесідується.

— Кіцю, де ти була?
— В комірці на півці *.
— Що робила?
— Молоко пила.
— Ци накрила?
— Ой, забила.
Псика, псика, псика!

По лиці легко поплескається.

53. МЯВ, КИЦЮ, МЯВ, ДЕ ТИ БУВАВ

— Мяв, кицю, мяв, де ти бував?
— А в млині.
— Що-сь видав?
— Міх муки.
— Чому-сь не взяв?
— Бо-м ся бояв.
Бо були мельники.
Поломили би боки.

54. ЦІРОВКА, МІРОВКА, ДЕ-СЬ БУЛА

— Ціровка, Міровка, де-сь була?
— Була-м у млині.
— А што-сь там чинила?
— Масло-м колотила.
— А де-сь діла?
— Біда з'їла.
— Бити було!
— Нічим було!
— Качалками, праничками!
Кац, кац, кац!

55. КОТОЧКУ, ДЕ ТИ БУВ

Гладять долонями дитині обличчя й чітко говорять.

— Коточку, де ти був?
— В коморці.
— Що там робив?
— Молочко пив.
— А мені залишив?
— Забувся.
— Апчихи! Апчихи!
Апчихи! Апчихи!

* На полиці.

56. КИЦЯ-МУРА

— Киця-мура,
Де ти була?
— У попа.
— Що украла?
— Кусок сала.
— Де сховала?
— Під столом.
— Чим накрила?
— Постолом.

57. КИЦЯ-МУРА

— Киця-мура,
Де ти була?
— У бабусі.
— Що робила?
— Миски мила:
Дві помила, дві розбила,
Баба голову набила!

58. КИЦЯ-МУРА

— Киця-мура,
Де ти була?
— У попа.
— Що робила?
— Кози пасла.
— Що запасла?
— Кусок масла.
— Де то масло?
— Киця з'їла.
— Де та киця?
— В ліс побігла.

59. ВАЛЮ, ВАЛЮ, КОЛАЧІК

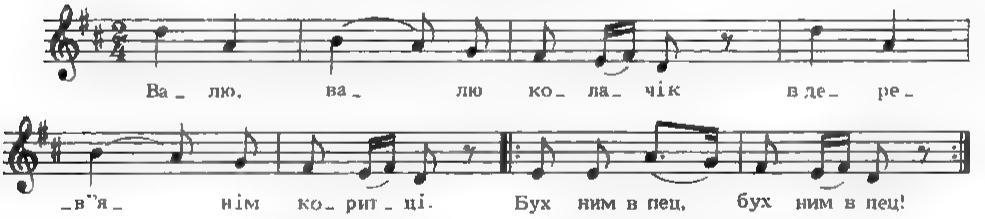

Злегенька обнімають дитині голівку і кладуть на коліно. На спів пісні:

Валю, валю колачік
В дерев'янім коритці,—

Колихають нею то в правий, то в лівий бік. А на слова:

Бух ним в пец,
Бух ним в пец! —

Рухають голівкою в напрямі до землі. Маля сміється і радіє такій забавці.

60. ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

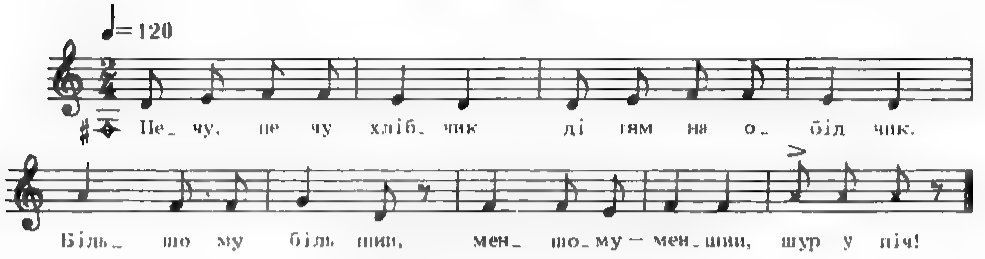

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.
Більшому — більший,
Меншому — менший,
Шур у піч!

61. ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Беруть у долоні дитячу голівку і, злегка її перекидаючи з руки на руку направо і наліво, ніби виробляють хліб, роздільно проказують:

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.
Меншичкому — менший,
Більшичкому — більший.

Після цього дитячою голівкою поводять то наперед, то назад, пильнуючи, щоб дитина не впала, бо їй може закрутитись голова, і продовжують:

Шусть у піч! } 2
Шусть у піч! }
Сажай — виймай, } 2
Сажай — виймай. }
Ріжу, ріжу,
Я куштую,—
Гам!

62. ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик.
Цьому дам, цьому дам...
А цьому не дам —
Він у мене болван:
Він хліба не місить,
Він помиї не носить,
Він в печі не палить,
То я цьому й не дам.

63. ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЕЦ

Перекидуючи головку дитини з одної долоні на другу, приговорюють:

Печу, печу хлібец
Панам на вобідец.
Печу, печу бабку,
Всаджу на лопатку.
Шусть в пецок, шусть!

64. ПЕЧУ, ПЕЧУ ПАПКУ

Перекидаючи головку дитини з одної долоні на другу, приговорюють:

Печу, печу папку,
Саджу на лопатку:
Шутулуць у піч!

65. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

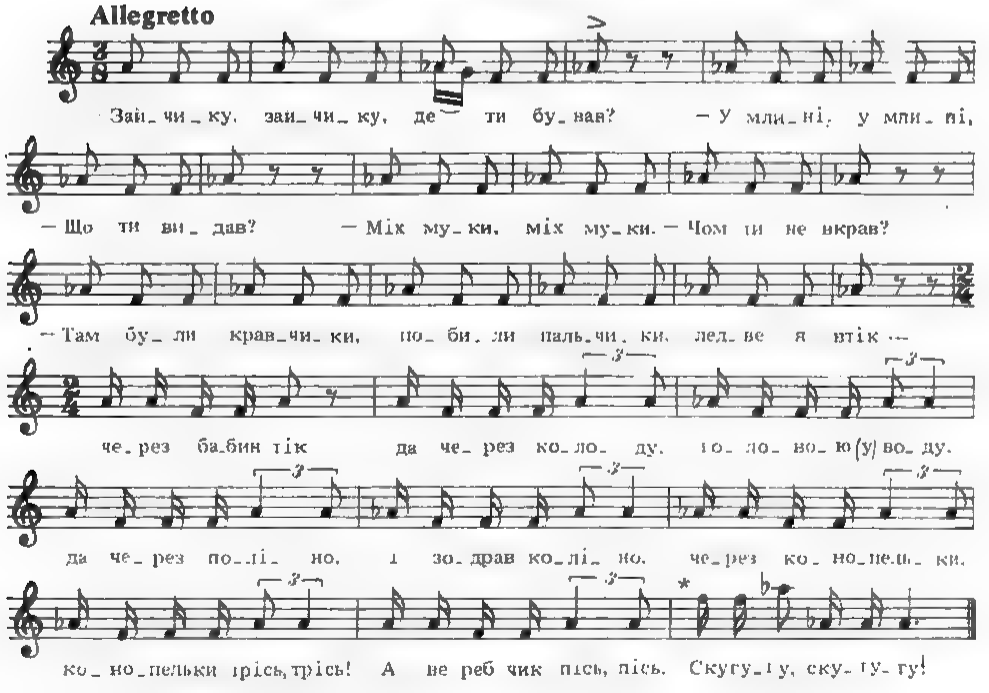

* Вигук записано приблизно.— *Прим. збирача.*

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Міх муки, міх муки.
— Чом ти не вкрав?
— Там були кравчики,
Побили пальчики.
Ледве я втік —
Через бабин тік
Да через колоду,
Головою у воду,
Да через поліно,
І зодрав коліно,
Через конопельки —
Копопельки трісь, трісь!
А веребчик пісь, пісь.

Після цього підіймають дитину за вуха і кажуть: «Скугу-ту, зайчику». А дитина під той час сміється, а як добре підіймуть, то, буває, і заплаче.

66. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

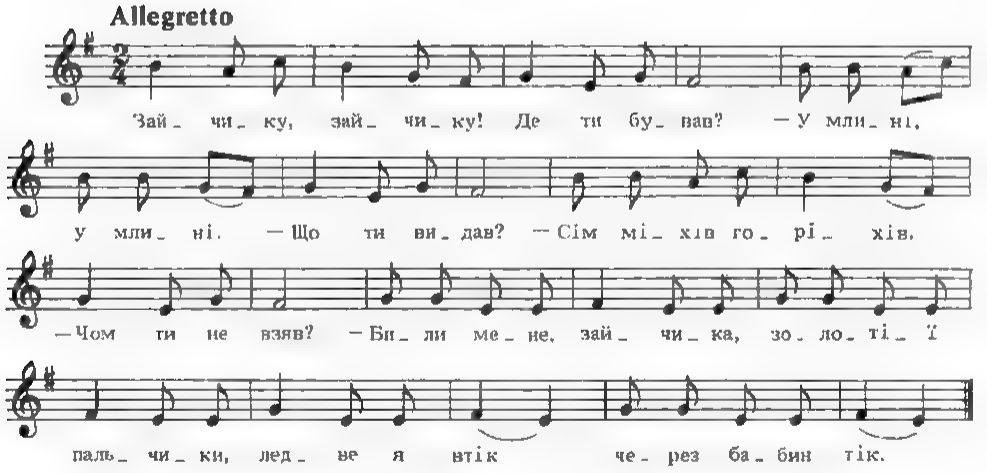

— Зайчику, зайчику!
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Сім міхів горіхів.
— Чом ти не взяв?
— Били мене, зайчика,
Золотії пальчики,
Ледве я втік
Через бабин тік.

67. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

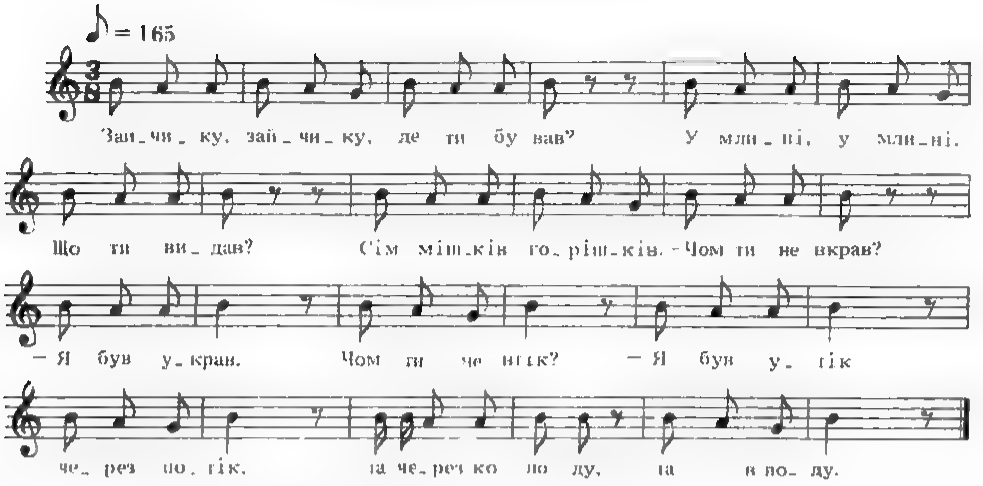

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Сім мішків горішків.
— Чом ти не вкрав?
— Я був украв.
— Чом ти не втік?
— Я був утік
Через потік,
Та через колоду,
Та в воду.

68. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

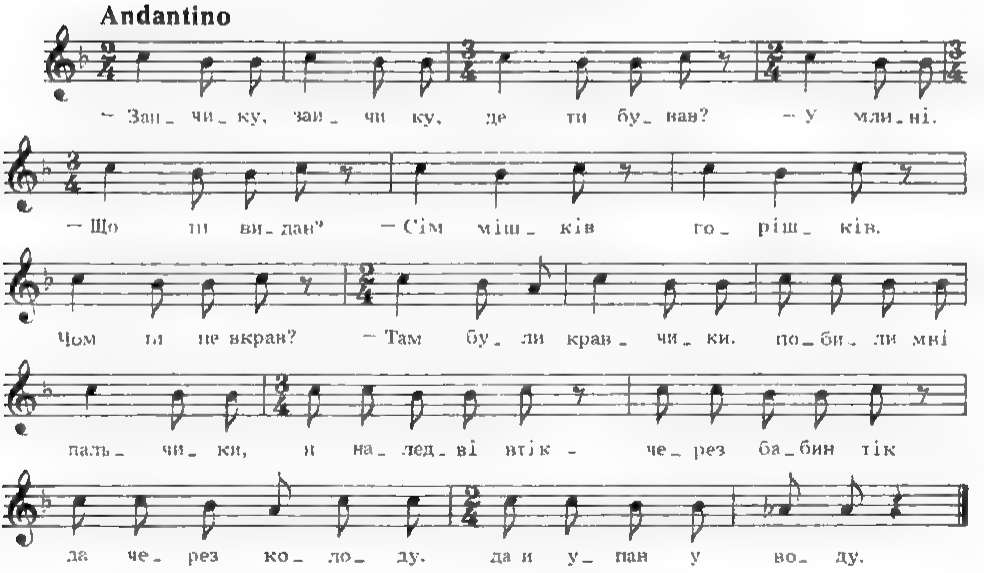

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині.
— Що ти видав?
— Сім мішків горішків.
— Чом ти не вкрав?

— Там були кравчики,
Побили мні пальчики.
Я наледві втік —
Через бабин тік
Да через колоду,
Да й упав у воду.

69. ЗАЙЧИКУ-ЙВАНЧИКУ

Хитають голову дитини з долоні на долоню і приказують:

— Зайчику-Йванчику!
Де ж ти бував,
Що ж ти видав?
— Сім мішків горіхів.
— Чом ти не вкрав?
— Бігли кравчики,
Перебили пальчики.
Ледве я втік,
Через бабин тік,
Лапки попік.
Бабка поймала,
В ушко пойграла,
Сказала: скугу, скугу!

Тоді скубуть помаленьку за ушко.

70. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Куль муки, куль муки.
— Чом ти не вкрав?
— Там були старчики,
Перебили пальчики,—
Насилу втік
Через бабин тік.
І тік полупав,
І бабу злякав,
А баба за мною
Та ще з кочергою.
А я на колоду,
Та й упав у воду.
Буль, буль, буль!

71. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти чував?
— Там були старчики,
Перебили пальчики,—
Ледве удрав.
А я на полицю
Та за паляницю,
Через бабин тік —
Пальці попік.

72. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

Взявши дитину за вуха, злегка, у такт пісеньки, повертають її голову то праворуч, то ліворуч, примовляючи:

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
Що ж ти видав?
— Сім мішків орішків.
Чому ж ти не вкрав?
— Позбігались мальчики
Та й побили пальчики...

Били мене й кравчики —
Золотії пальчики.
А я взяв та й утік
Та через попів тік,
Та й п'ятки попік,
Та через колоду
Й шубовх у воду.

73. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

— Зайчику, зайчику!
Де ти бував?
— У млині.
— Що ти видав?
— Сім мішків орішків.
— Чом ти не вкрав?
— Там були кравчики,
Порубали пальчики.
А я втік через попів тік
Й ножки попік.
Та в конопельки —
Пужать горобейки.
Шугай! шугай!
На бабин садочок
Їсти ягідочок,
А на дідів —
Бражки пити.

74. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ! ДЕ ТИ БУВАВ

— Зайчику, зайчику! Де ти бував?
— У млині ночував.
— Зайчику, зайчику! Що ти видав?
— Сім мішків орішків.
— Зайчику, зайчику! Чом ти не вкрав?
— Били мене кравчики,
Золотії пальчики,
А я втік
Через бабин тік.
Баба піймала
Та вушка намняла.
А я в конопельки!
Конопельки тріщать,
Воробейки пищать:
Пі! пі! пі!

Граючись з дитиною, по цім слові смикають її за вушко.

75. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ, ДЕ ТИ БУВАВ

— Зайчику, зайчику, де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Сім мішків орішків.
— Чом ти не вкрав?
— Били мене кравчики
За золоті пальчики.

Я од їх утік,
Я біг через бабин тік,
Тік завалився,
А зайчик убився.

76. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ, ДЕ ТИ БУВ

— Зайчику, зайчику, де ти був?
— У млині.
— Що ти чув?
— Сім мішків горішків.
— Чого ж ти не вкрав?
— Бо там були старчики
Та побили пальчики.
Я насилу втік —
Через попів тік,
Через попову колоду,
Та в попову воду бовть!
Викис, вимок, виліз, висох,
Став на колоду
Та знов бовть у воду!

77. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ, ДЕ ТИ БУВ

— Зайчику, зайчику, де ти був?
— У млині, у млині.
— Що ти видав?
— Муку.
— Чом ти не взяв?
— Я взяв цілий мішок,
Та бігли собаки,
Та забили мені баки,
Я й розсипав.

78. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ, ДЕ ТИ БУВ

— Зайчику, зайчику, де ти був?
— У лісі.
— Що ти бачив?
— Оріх.
— Чом ти не взяв?
— Сміх не дав.

79. ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ

— Зайчику, зайчику,
Де ти бував?
— У млині, у млині.
— Що ж ти чував?
— Міх муки, міх муки.
— Чом ти не вкрав?
— А біг дзюркою, дзюркою,
А він мене міркою.
А втікав колесом, колесом,
А він мене поясом.
Я йду, а він капустицю
Хруп, хруп.
Я до нього: нє руш!
А він здох.

80. ТО ГОРОШОК, ТО ФАСУЛЬКА

Перебираючи дитині пальчики на нозі, приговорюють:

То горошок, то фасулька,
То кукурудзок, а то бобище —
Фур за плотище!

81. ГОРОШОК

Горошок,
Бобошок,
Сивочка,
Курочка,
А тот старий когутиско
Не хтіл іти по дітиско —
Та шуп з ним до пеца!

На слова «Та шуп з ним до пеца!» злегенька смикнуть пальчик і зразу ж пустять, ніби щось кидають на землю.

82. ГОРОШОК

Горошок,
Бобошок,
Сливочка,
Лядничок,
Старий псичок.
Не хотіл піти до ліса
На тріски,—
Шуп з ним до пециска!

(Лічать від мізинного пальця)

83. ГОРОШОК

Горошок,
Бобошок,
Тот варив.

Тот солив.
Пришов малий
Та їм шитко поїв!

(Лічать від великого пальця).

84. ГОРОШОК

Беруть дитину на коліна і починають перебирати один її пальчик за другим, починаючи від мізинного. При цьому примовляють:

Горошок,
Бобошок,
Гусочка,
Курочка,
Кі-кі-рі-кі!

На слово «Кі-кі-рі-кі!» великим пальцем злегенька трясуть. Дитина сміється.

85. ЛАДКИ, ЛАДКИ

— Ладки, ладки!
А де були?
— В бабки.
— А що їли?
— Кашку.
— А що на закуску?
— Хліб та капусту.

86. ЛАДУШКИ, ЛАДУСІ

— Ладушки, ладусі!
А де були?
— У бабусі.
— А що їли?
— Кашку.
— А що пили?
— Бражку.
Каша масленька,
Бражка п'яненька,
Бабуся старенька.
Гай! Гай! Полетіли,
На головку сіли.

87. ЛАДУШКИ, ЛАДУШКИ

— Ладушки, ладушки,
Де ви були?
— В бабушки.
— Що ви їли?
— Кашку.
— А що пили?
— Бражку.
— А що на закуску?
— Хліб та капустку.
Шу-шу, полетіли,
На головку сіли!

(Кладуть ручки на голівку).

88. ЛАДКИ, ЛАДКИ, ЛАДУСІ

— Ладки, ладки, ладусі,
А де були?
— В бабусі.
— А що їли?
— Кашку!
— А що пили?
— Бражку!
— А що на закуску?
— Хліб та капустку!
Кашку поїли,
Бражку попили,
Бабку побили,
В тюрму посадили.
А самі — гай, гай!
Знялись і полетіли.

Під час гри дитина вибиває в долоньки, а мати чи нянька проказує слова; на «гай, гай» — дитина піднімає ручки і кладе собі на головку.

89. ЛАДУШКИ, ЛАДУШКИ

— Ладушки, ладушки,
Де були?
— В бабушки!
— Що їли?
— Кашку.
— Що пили?
— Бражку.
Попили, поїли,
Додому схотіли.

90. ЛАДКИ, ЛАДОНЬКИ, ЛАДУСІ

— Ладки, ладоньки, ладусі,
Ой ладусі ладки,
Де були ви?
— У бабусі.
— Що їли?
— Оладки.
— З чим оладки?
— Із медком та солодким молочком.

91. ЛАДКИ, ЛАДКИ

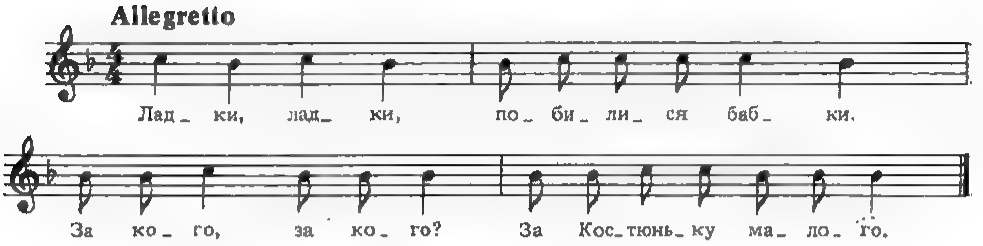

Ладки, ладки,
Побилися бабки.
За кого, за кого?
За Костюньку малого.

92. ЛАДКИ, ЛАДКИ

Дитину беруть за руки і примушують її плескати в долоні. При цьому примовляють:

Ладки, ладки!
Побилися бабки.
А за що? — За кисіль,
Що наївся Василь.
Шуги, шуги, шуги!

Вимовляючи останній рядок, махають руками дитини.

93. ЛАДКИ, ЛАДКИ

Ладки, ладки,
Побилися бабки,
А мотки на шматки,
Щоб нічого прясти.

94. ОЙ ЛАДКИ ДА ЛАДКИ

Ой ладки да ладки,
Побилися бабки.
— За що ж вони побилися?
— Горілочки напилися.
— А що ж на закуску?
— Хлібець та капустку.
— А що ж на вечерю?
— Печеную гуску.

Кінчаючи, кладуть ручки на голівку і кажуть: «Шугу, шугу на голівку».

95. ТОСІ, ТОСІ

Привчають маля плескати в долоні й при цьому приспівують:

Тосі, тосі!
Свині в горосі
Наробили шкодки.
Нема кому вигнати,
Тільки [Василькові].

96. ТОСІ, ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі, тосі,
А свині в горосі,
Нема кому виганяти,—
Хіба би Явдосі.
Телята в капусті —
Не треба їх виганяти,
Аби були тлусті.

97. ТОСІ, ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі, тосі!
Свині в горосі,
А ще не всі —
Трохи в вівсі.
Тосі, тосі, лапки.
Поїдем до бабки...

98. ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі,
Свині в просі,
Поросята в гречці,
А музика без'язика
Їде на овечці.

99. ТОСІ, ТОСІ, ЛАПЦІ

Тосі, тосі, лапці,
Поїдем до бабці,
А від бабці до діда,
Там є курка чубата.
А від діда до мами —
Наїмося сметани.

100. ТОСІ, ТОСІ, СВИНІ В ГОРОСІ

Тосі, тосі, свині в горосі,
Телята в капусті.
Бодай вони виздихали —
Які вони тлусті.

101. ТОСІ, ТОСІ

Тосі, тосі,
Коні в горосі,
Телята в капусті,
Микита на грушці.

102. ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

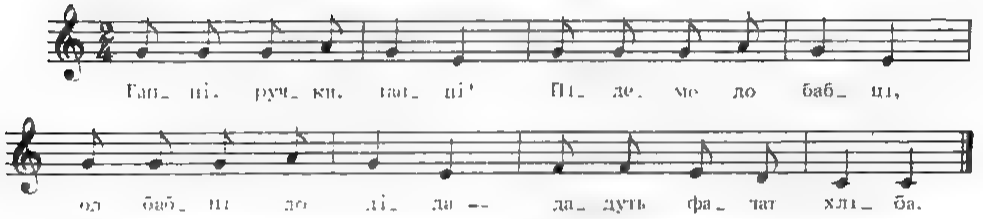

Беруть малу дитинку за руки і заохочують її плескати в долоньки.

Тапці, ручки, тапці!
Підеме до бабці,
Од бабці до діда —
Дадуть фалат хліба.

Тапці, ручки, тапці!
Дала баба папці,
А дідо колачі,
Бо ня рада мали *.

Тапці, тапці, ручки,
Підеме на лучки,
Назбераме квіття —
Про маленьке дітя.

103. ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

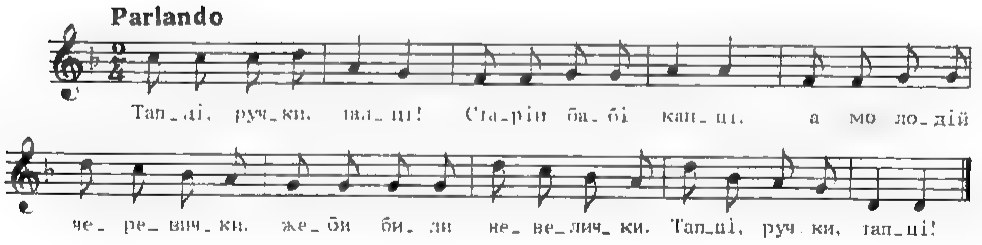

* Бо раді мене мати.

Тапці, ручки, тапці!
Старій бабі капці,
А молодій черевички,
Жеби били невелички.
Тапці, ручки, тапці!

Тапці, ручки, тапці!
Дала баба папці,
Дала, дала, іще дала,
Бо Іванка рада мала.
Тапці, ручки, тапці!

104. ТАПЦІ, РУЧІ, ТАПЦІ

Тапці, ручі, тапці,
Старій бабі ляпці,
А молодій рукавічки,
Жеби мала на ручички.

105. ТАПЦІ, РУЧКИ, ТАПЦІ

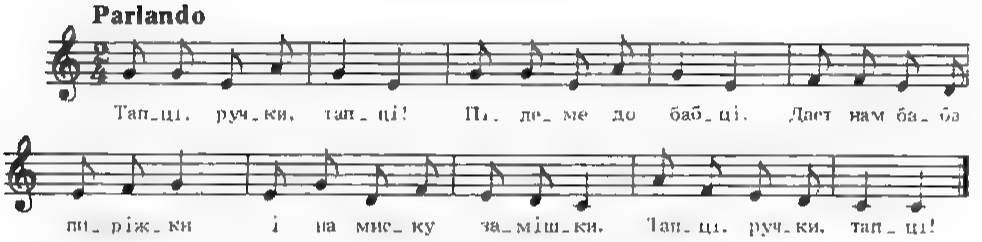

(Коли дитина вже сидить, батьки заохочують її плескати в долоньки. Дитина такій забавці радіє і сміється. Батьки приспівують:)

Тапці, ручки, тапці!
Підеме до бабці.
Даст нам баба пиріжки
І на миску замішки.
Тапці, ручки, тапці!

106. ЩО СОРОКА ТА ВОРОНА

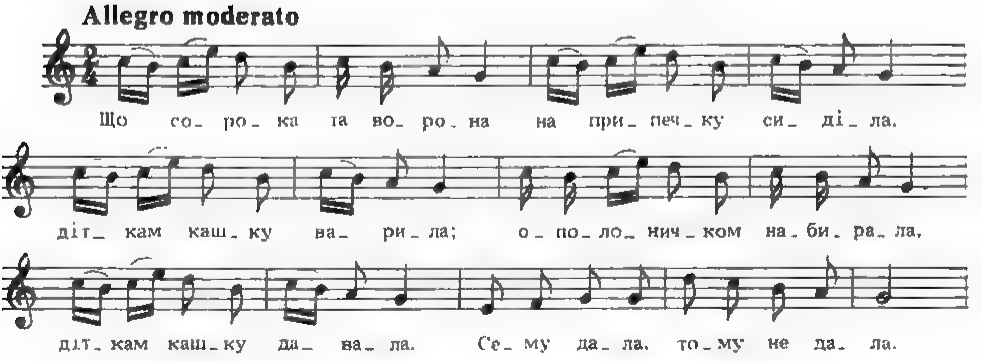

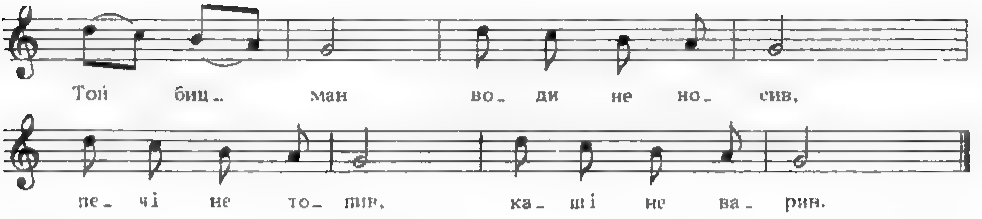

Що сорока та ворона
На припечку сиділа,
Діткам кашку варила;
Ополоничком набирала,
Діткам кашку давала.
Сему дала,
Тому не дала.
Той бицман
Води не носив,
Печі не топив,
Каші не варив.

107. СОРОКА-ВОРОНА

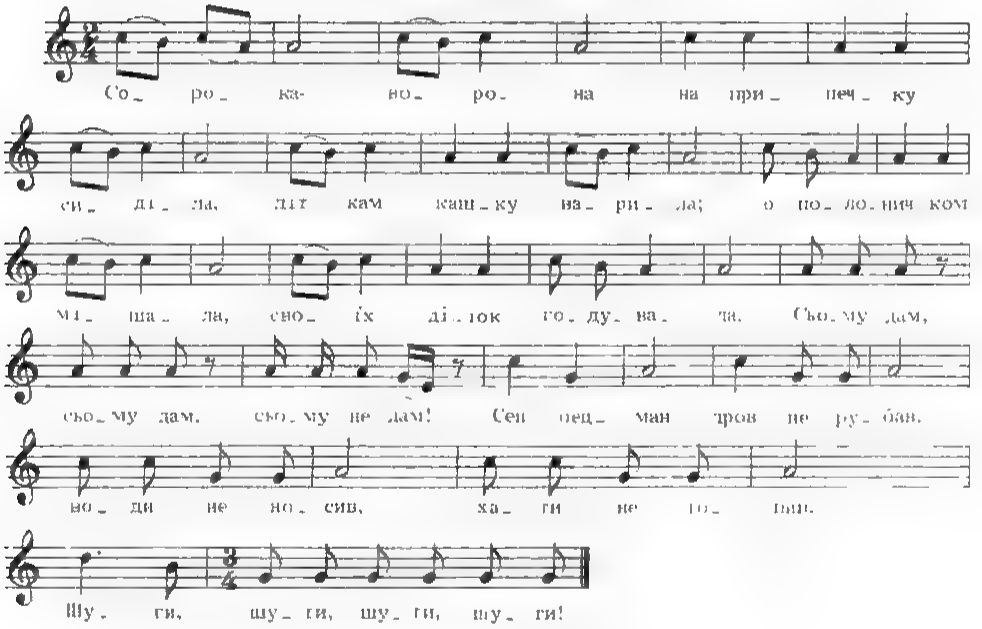

Сорока-ворона
На припечку сиділа,
Діткам кашку варила;
Ополоничком мішала,
Своїх діток годувала.
Сьому дам,
Сьому дам,
Сьому не дам!
Сей бецман
Дров не рубав,
Води не носив,
Хати не топив.
Шуги, шуги, шуги, шуги!

108. СОРОКА-ВОРОНА

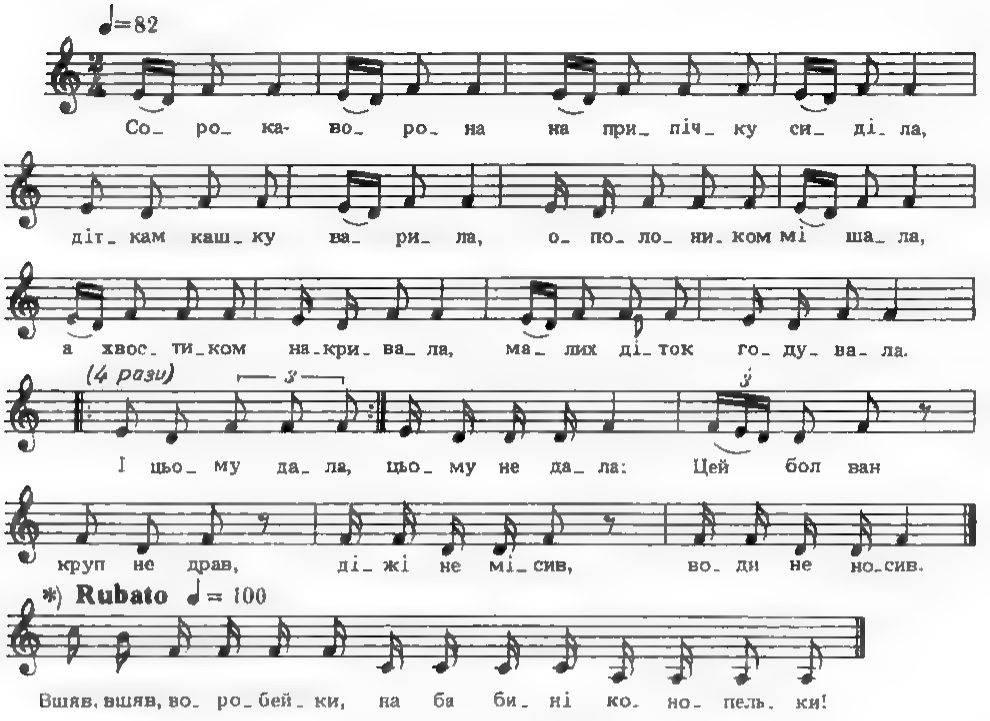

Сорока-ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила,
Ополоником мішала,
Малих діток годувала,
А хвостиком накривала.
І цьому дала, (4)
Цьому не дала:
— Цей болван
Круп не драв,
Діжі не місив,
Води не носив.
Вшяв, вшяв, воробейки,
На бабині конопельки!

109. СОРОКА-ВОРОНА

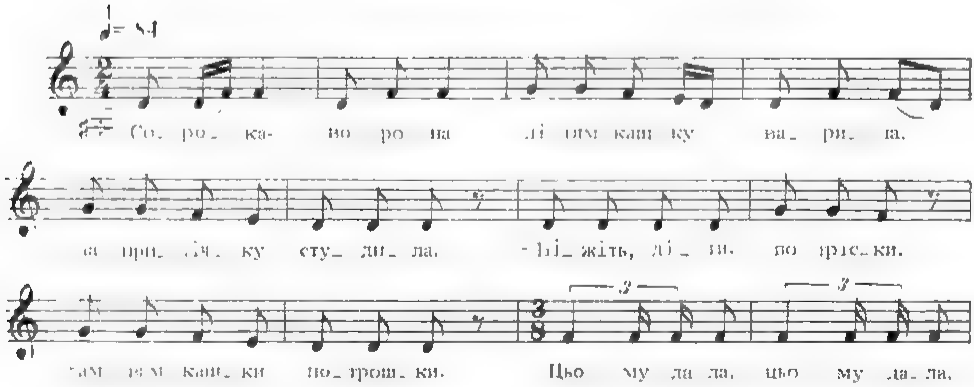

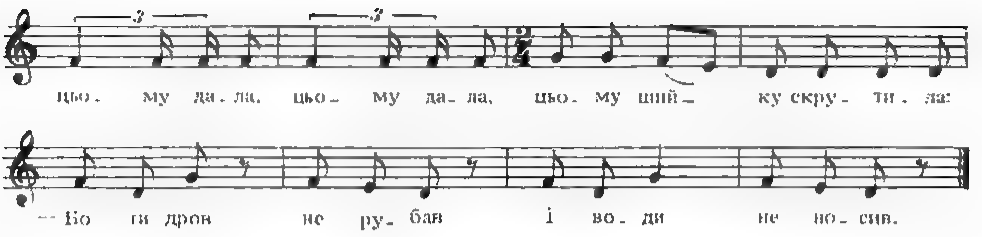

Сорока-ворона
Дітям кашку варила,
На припічку студила.
— Біжіть, діти, по тріски,
Дам вам кашки потрошки.

Цьому дала, цьому дала,
Цьому дала, цьому дала,
Цьому шийку скрутила:
— Бо ти дров не рубав
І води не носив.

110. СОРОКА-ВОРОНА

Сорока-ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила.
Підіть, діти, по водицю!

(Беруть кожен пальчик, починаючи з мізинця:)

І цьому дам, і цьому дам,
І цьому дам, і цьому дам,
А цьому не дам:
Цей боцман —
Він дрів не рубав,
В хату не носив, печі не топив,
Води не посив, діжі не місив,
Каші не варив, хліба не ліпив,
В піч не сажав, кашу доїдав.

111. СОРОКА-ДОВБУХА

Сорока-довбуха
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила,
Ополоничком мішала,
Постоличком накривала,
Усім діточкам давала:
Сему дала, сему дала,
Сему дала, сему дала,
Сей ще мал, круп не драв,

Води не носив, діжі не місив,
Хати не топив.
Пішов малий по водицю
Та й зустрів молодицю.
Молодиця не моя,
Молодиця Хомина
По бережку ходила,
Лебедушок гонила:
Шуги, шуги, шуги!

112. ДА СОРОКА

(Довбе пучкою в долоню дитини і приказує:)

Да сорока,
Да ворона!
На припічку сиділа,
Діткам кашу варила,
Ополоничком мішала,
Усім діткам давала.

(Тоді бере за кожну пучку і приказує:)

Сему дам,
Сему дам...

(Доходить до мазинца:)

А сему не дам:
Сей біс мал
Круп не драв,
Дров не рубав,
Діжі не місив,
Води не носив,
Хати не топив.
Бежіть, діти, по водицу,
Стоїть каша на полиці.
Шуг, шуг, на бабине просо
Да летіть просто[...]

113. СОРОКА, ВОРОНА

Сорока, ворона
Діткам кашку варила,
На припічку студила.
А ви, дітки, трісочок,
А вам кашка — пісочок.
Цьому дала

(Повторюють чотири рази по кількості пальців)
А цьому шийку відтяла

(Торкають легенько чотири пальці,
а по мізинцю — чик! — наче відрізають).

Шугай, гай, полетіли!
На голівці сіли.

(Обнімають голівку)
(Вимовляють речитативом «Сорока, ворона»
до слів «цьому дала», роблять вид,
що плюють на долоньку дитини і весь час б'ють пальцем
по долонці, наче «товчуть пшоно для кашки».)

114. СОРОКА, ВОРОНА

Сорока, ворона
Дітям кашу варила,
На порозі студила,
На роботу розсилала:
— Ідіть, діти, по дрова,
Буде каша готова;
Ідіть, діти, по тріски,
Дам вам каші по трішки.

115. СОРОКА, ВОРОНА

Сорока, ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила.
Ополоничком ділила,
Ополоничком кивала,
Усім діткам давала.
Цьому дала, цьому дала,
Цьому не дала.
Цей пан мал
Дров не рубав,
Хати не топив,
Діжі не місив.
Цьому голову одірвать
І собакам закинуть:
Знай, знай, знай!

Під час цієї гри дитину, з якою граються, б'ють легко пальцем по долоні. Коли дійдуть до того, що «цьому дала», то перебирають у дитини пальці; на мизинний палець кажуть: «голову одірвать і собакам закинуть».

116. СОРОКА-ВОРОНА

(Клюють пальцем дитини у її долоню)

Сорока-ворона
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила:
Цьому дам, цьому дам

(Перераховують пальчики дитини)

А цьому не дам:

(Один палець залишають)

Цей води не носив,
Дров не рубав,
Пічку не топив.
Гулі налетіли,
Кашку поїли,
Знялися, полетіли,
Та на [Вапіну] головку сіли.

(Підпімають ручки дитини до голови).

117. СОРОКА-БІЛОБОКА

Сорока-білобока
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила,
Ополоничком мішала,
Своїх діток годувала:
Цьому дам, цьому дам,
Цьому дам, цьому дам,
А цьому не дам,
Бо це болван:
Діжі не місив,
Води не носив,
Хати не мів,
Дров не рубав,
З хати втік.
Шугу на бабину хату
Калачів їсти!

118. ВОРОНА, СОРОКА

Привчають маля пальчиком правої руки загинати по черзі пальчики лівої руки й при цьому говорять:

Ворона, сорока
Дітям кашу варила,
На порозі студила.
— Ідіть, дітки, по тріски,
Дам вам каші потрошки.
Цьому дам, цьому дам...
А цьому

(Беруть за великий палець)

Головку скручу.
Гай, гай, гай, попід ліс,
А (ім'я кого-небудь стороннього) попід самий ніс.

Якщо дитина при цьому плаче, то добавляють:

Гай, гай, гай, попід ліс,
А (ім'я дитини) на головці сіла.

При цьому гладять головку дитини. Тоді дитина перестає плакати.

119. СОРОКА-ВОРОНА

Сорока-ворона
Дітям кашу варила,
На порозі студила.
— Підіть, діти, водиці,
Ваша каша варитсі.
Підіть, діти, трісочку,
Ваша каша в куточку.
Тому дала, тому дала,
А тому головку зі-ірвала!
Сама сіла в куточку,
Вшила Івасеві сорочку.

120. КАР, КАР, СОРОКА

Дітей одного-двох років чи й менших учать «кар-кар, сорока!» — поплювати на ліву долоньку, а тоді пальцем правої руки стукають по лівій долоньці, наче сорока клює, і примовляють:

Кар, кар, сорока!
Кар, кар, ворона!
Дітям кашу варила,
На порозі студила.
— Ідіть, діти, по тріски,
Дам вам каші потрішки.
Цьому дам, цьому дам,

(Показують на кожен палець)

Цьому дам, цьому дам,
А цьому не дам:

(Показують на великий палець)

Цей дров не рубав,
Води не носив,
Пічки не топив,
Каші не солив.
Цьому дала, цьому дала,
Цьому дала, цьому дала,
А цьому головку скрутила!

(Крутять великий палець)

Гай-гай, гай-гай —

(Махають руками)

Полетіла,
На головці сіла!

(Кладуть руки на голову.)

121. СОРОКА-ВОРОНА

Сорока-ворона,
На припечку сиділа,
Діткам кашку варила:
— Оцьому дам, оцьому дам,
А цьому не дам,—
Бо цей бицван
Дров не рубав,
Діжі не місив,
По воду не ходив,
Дітей не глядів,
Діла не робив.
А хто не робить,
Той не їсть.

122. ВОРОНА, ВОРОНА

Ворона, ворона,
Дітям каші варила.
Тому лижку *, тому лижку,
А Ганнусі цілу миску.

123. СОРОКА, ВОРОНА

Мати або нянька, забавляючи малу дитину, торкаються своїми пальцями долоньки дитини і говорять:

Сорока, ворона
Дітям кашку варила,
На припічку студила.

Потім, беручи за кожний пальчик по черзі, розповідають:

Тому дала в мисочку,
Тому в горщичок,
Тому в черепочок,
Тому нічого не дала,
Тому головку скрутила.

Нарешті, тріпочучи його ручкою, вигукує:

Шуй! У гай, гай собі полетіла!

124. ВАРИЛА МАМОЧКА КАШИЧКУ, ВАРИЛА

Беруть дитину за рученя і вказівним пальцем правої руки починають кружляти по її долоні, нібито мішають кашу, при чому примовляють:

Варила мамочка кашичку, варила.
Єдному дала до горнятка,
Другому до мисочки,
Третьому до кайстроника,
Четвертому дала до ложки,
А п'ятому не дала,
Бо не приніс сала.

На слова: «Єдному дала до горнятка...» — перебирають пальці один за одним аж до п'ятого, починаючи від мізинчика. Дитина цьому радіє і подає ще й другу руку. Забавка повторюється спочатку.

---

* Ложка.

125. ВАРИЛА БАБОЧКА КАШИЧКУ

Варила бабочка кашичку.
Тому дала на ложечку,
Тому дала на відлічку,
Тому дала на танірік,
Тому дала на мисочку.
Ішла през лавичку,
Зламала ручічку.
Ішла през мостик,
Зламала хвостик.
Ішла, ішла, аж ту пришла.

126. ВАРИЛА МИШИЧКА КАШИЧКУ, ВАРИЛА

Варила мишичка кашичку, варила
Та й поїла.
Та ішла през лавочку —
Згубила мисочку.
Ішла през поточок —
Згубила горночок.
Ішла, ішла, ішла аж ту.

127. ВАРИЛА МАМА КАШИЧКУ, ВАРИЛА

Варила мама кашичку, варила,
Руку спарила,
Кашичку не доварила.
Тому горошок,
Тому бобошок,
Тому обіцяла,
Тому ніч не дала,
А тому швайку одтяла,
А мишка з ним утікала.

128. ВАРИЛА МАМОЧКА КАШИЧКУ, ВАРИЛА

Беруть дитячу ручку і вказівним пальцем правої руки кружляють по долоні, нібито мішають кашу. При цьому примовляють таку утішку:

Варила мамочка кашичку, варила,
При тім сой ручку спарила.
Єдному дала,
Другому обіцяла,
Третій віділ,
Четвертий слухал,
А п'ятому голову зорвала,
А сама втікала
Просто під пазуху Івана!

На слова «єдному дала» аж до «четвертий слухал» перебирають пальці один за одним, починаючи від великого, а на слова: «А п'ятому голову зорвала» злегенька смикають палець і пускають. При словах: «Просто під пазуху Івана!» — кладуть руку дитині під сорочечку.

129. ВАРИЛА БАБА КАШИЧКУ

Варила баба кашичку,
Варила, варила, варила.
Тому дала,
Тому обіцяла,
Тому кашичку,
Тому ленчочку,
А тому главічку одрізала.
Ішла, ішла, аж ту пришла.

(Кладуть руку дитині під сорочечку.)

Киць, киць, киць.

130. ВАРИЛА МИШИЧКА КАШИЧКУ

Варила мишичка кашичку,
Варила, варила.
Тому дала.
Тому не дала,
Тот скакав,
Тот плакав,
Тому ся в головці закрутило.
Киць, киць, киць.

131. КРА, ВОРОНА, КРА

Дитині, яка починає говорити або вже говорить, беруть рученя легко за шкірку і починають то опускати то піднімати, наподібнюючи тим політ ворони. При цьому примовляють:

Кра, ворона, кра!
На полиці сиділа,
Дітьом кашу варила.
Дітп пішли до села,
Сама кашу поїла.
Гишь, гишь, гишь!

На останнє «гишь!» — пускають ручку і починають махати руками, ніби відганяють від себе ворону. Дитина наслідує своїх батьків, теж махає ручками, радіє і сміється.

132. КУЮ, КУЮ ЧОБОТОК

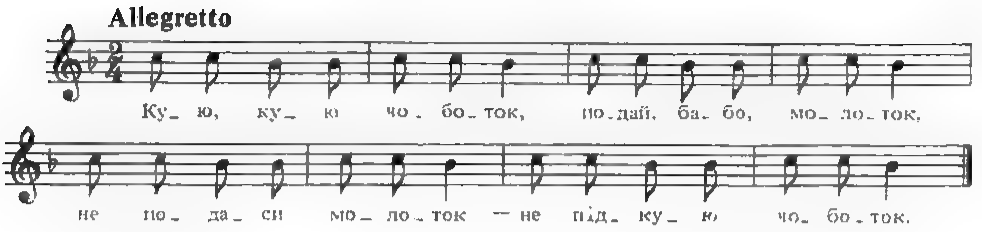

Кую, кую чоботок,
Подай, бабо, молоток,
Не подаси молоток —
Не підкую чоботок.

133. КУЮ, КУЮ ЧОБОТОК

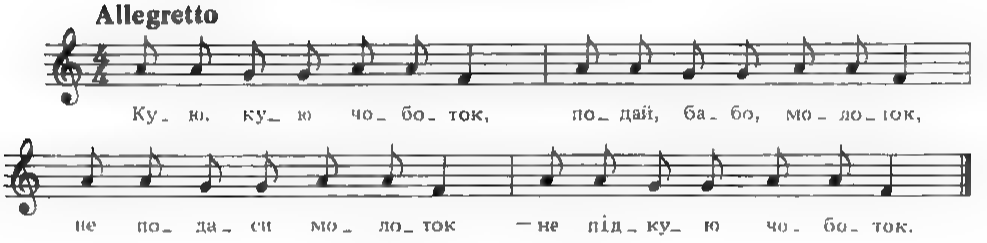

Кую, кую чоботок,
Подай, бабо, молоток,
Не подаси молоток —
Не підкую чоботок.

134. КУЙ, КУЙ ЧОБОТОК

Беруть у дитини ногу й пучкою подошву кують і приказують:

Куй, куй чоботок,
Подай молоток,
Не подаси молотка —
Не подкую чоботка.
Молоток золотеньки,
Чоботок дорогеньки.

Тоді пучкою подошву залоскочуть та ще й прикажуть: ш-ш-ш. От воно регоче.

135. ОЙ, КОВАЛЮ, КОВАЛЬОЧКУ

— Ой ковалю, ковальочку,
Підкуй мені чобіточки!
— Почекай-но, Іваню,
Нехай вугля розпалю.
Куй, куй чобіток,
Подай, Ваню, молоток.
Не подасиш молотка —
Не підкую чобітка.
— На!
Стук-тук! (4)
Пш-ш-ш!
Чш-ш-ш!
— На!

136. КУЙ, КУЙ ЧОБОТОК

— Куй, куй чоботок,
Подай, бабо, молоток,
Не подаси молотка —
Не подкую чоботка.
— В мене ніжки невеличкі,
Подкуй мені черевички.

137. КУЄ КОВАЛЬ БРИЧКУ

Пальчиком правої дитячої руки торкають підошву лівої дитячої ноги й приспівують:

Кує коваль бричку,
Заглядає в пічку:
Чи є борщ? Чи є каша?
Чи є в борщі шматок м'яса?

Після цього лоскочуть дитячу підошву й приказують:

— Куві-і-і! Куві-і-і!

138. КУЄ КОВАЛЬ БРИЧКУ

Кує коваль бричку,
Заглядає в пічку:
Чи є борщ, чи є каша,
Чи є в борщі штука м'яса?
Чи є ложка, тарілка,
Чи є в пляшці горілка?

139. КУЙ, КУЙ, КОВАЛИКУ

Куй, куй, ковалику,
Чобіток Михайлику;
Не підкуєш чобітка,
Не піднімеш молотка.

140. КУЮ, КУЮ НОЖКУ

Стукають по п'ятках і приговорюють:

Кую, кую ножку,
Поєду в дорожку,
Куплю черевички,
Ножки невеличкі.

141. КУЄМ, КУЄМ НІЖКУ

Куєм, куєм ніжку,
Поїдем в доріжку.
Треба коня підкувати,
Будем в баби ночувати.

142. КОВАЛЮ, КОВАЛЮ

Ковалю, ковалю,
Підкуй мені ніжку,
Поїду в доріжку.
Доріжка вузенька,
Кобила сліпенька.

143. КУЙ, КУЙ, КОВАЛЬОК

— Куй, куй, ковальок,
Підкуй чобіток.
— Не буду кувать,
Піду обідать.
Коваль кує бричку,
Заглядає в пічку:
Чи є борщ, чи є каша.
Чи є в борщі кусок м'яса?
Як є, так кує,
Як нема, так плює.

144. КОВАЛЬОК, КОВАЛЬОК

— Ковальок, ковальок,
Підкуй чобіток!
— Давай, пане, гроші.

145. КОВАЛЮ, КОВАЛЮ

— Ковалю, ковалю,
Підкуй мені ножку.
— Почкай, коню,
Нема часу.

146. КОВАЛЬОК, КОВАЛЬОК

— Ковальок, ковальок,
Підкуй чобіток,
А я тобі, ковальок,
Дам за тее п'ятачок.
— Я не хочу кувать.
В мене ручки болять.

147. ПРИЇХАЛИ КОВАЛІ

Приїхали ковалі,
Стали собі на селі.
— Ковалю, ковалю, підкуй коня.
Як умієш, то підкуй,
Як не вмієш, то не псуй.

148. КУЙ, КУЙ, КОВАЛІ

Куй, куй, ковалі
То великі, то малі.
А старого коваля
Посадили на коня.
Ковалиху на бика,
Гайта, вісьта козака.

149. КУЙ, КУЙ, КОВАЛЕЦЬ

Куй, куй, ковалець,
Та підкуй чобітець.
А ви, дівки, знайте,
Штанці полатайте,
Школяреві дайте.
Школяр буде носити,
За вас бога молити.

150. ЛЕТІЛА ПЧОЛА КОЛО ЧОЛА — БУМЦ

Летіла пчола коло чола — бумц!
Летіла оса коло носа — бумц!
Летіла мушка коло ушка — бумц!
Летів жук, в оцьо — бух!

151. ТУ РОЗУМ

Показуючи на чоло:
Ту розум!
Показуючи на ніс:
Ту пан!
Показуючи на ротик:
А ту цицю гам.

152. КУЗЮ, КУЗЮ РОГАТАЯ

Пригнувши середні пальці до долоні і витягнувши уперед ріжками вказівний і мізинець, няня спрямовує їх то проти шийки, то проти животика дитини- лякає і лоскоче його, говорячи:

Кузю, кузю рогатая,
На молочко богатая!

153. ІДЕ БУМБА * ДО ВИЛАГ

Іде бумба до Вилаг
Продавати кепеняк.

При цих словах пальцями правої руки проходять угору грудьми під борідку.

Не мала са де скрити
Та й зачала са кружити.
Бз, бз, бз, бз, бз, бз!

Роблять рукою кола над голівкою дитини. Коли дитина, піднявши голівку, починає слідкувати за рукою, тоді при останніх словах утішки «Та й під бородку сіла», швидко переносять руку під борідку дитини. Дитина сміється.

154. НАЇХАЛИ КОВАЛІ

Наїхали ковалі
Старії, малії;
Найстаршого коваля
Висадили на коня.

---

* Значення слова невідоме.

155. ВИЙШЛИ В ПОЛЕ ГАЙНАЛІ

Вийшли в поле гайналі,
Як великі, так малі.
А старого гайпаля
Висадили на коня
Та дали му тупицю,
Аби лупив лисицю.

156. ІДЕ, ІДЕ ПАН, ПАН

Іде, їде пан, пан
На конику сам, сам,
А за паном хлоп, хлоп
На конику гоп, гоп.

157. ГОПА, ГОПА, ГОПА-ЧУКИ

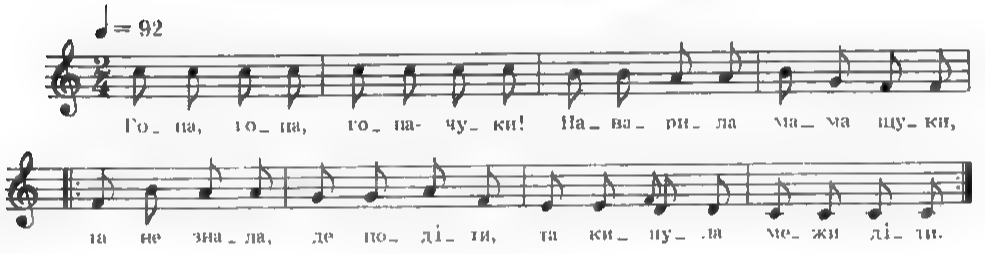

Гопа, гопа, гопа-чуки!
Наварила мама щуки.
Та не знала, де подіти,
Та кинула межи діти. } 2

— А ви, діти, не сваріться
Та рибкою поділіться.
А ви, діти, пам'ятайте,
Свою матір споминайте. } 2

158. ЧУКИ, ЧУКИ, ЧУКИ, ЧУКИ

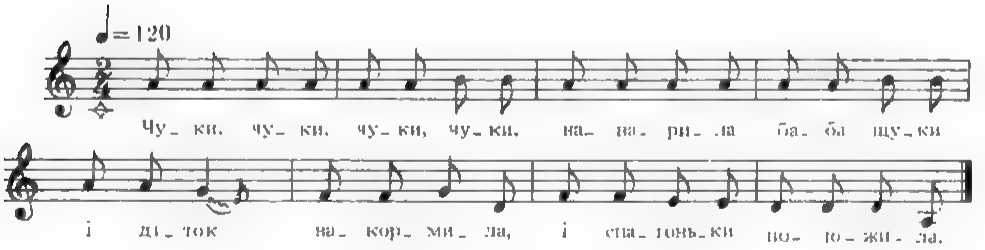

Чуки, чуки, чуки, чуки,
Наварила баба щуки
І діток накормила,
І спатоньки положила.

159. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

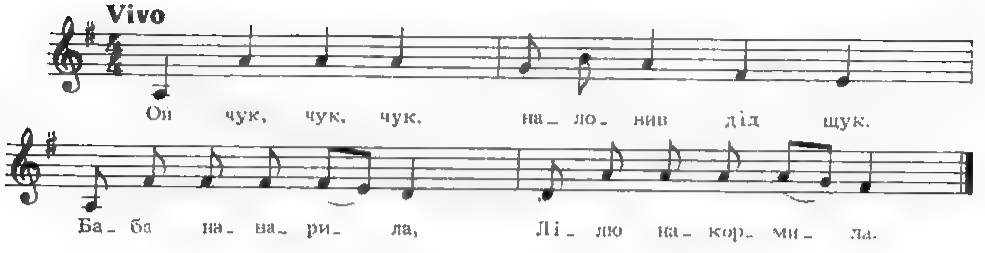

Ой чук, чук, чук,
Наловив дід щук.
Баба наварила,
Лілю накормила.

160. ОЙ ЧУК

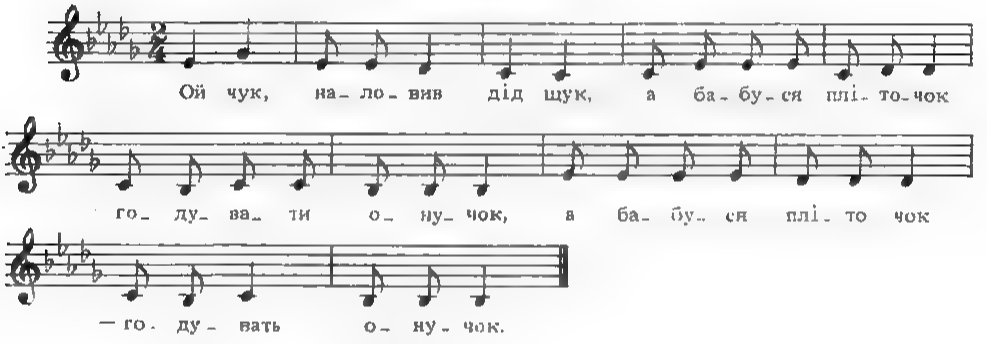

Ой чук,
Наловив дід щук,
А бабуся пліточок —
Годувати онучок,
А бабуся пліточок —
Годувать онучок.

161. ОЙ ЧУК, ЧУК

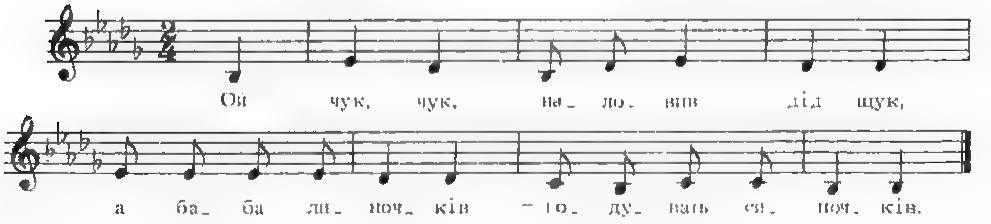

Ой чук, чук,
Наловив дід щук,
А баба линочків —
Годувать синочків.

162. ОЙ ЧУК-ЧУКИ-ЧУК

Ой чук-чуки-чук,
Наварив дід щук.
Баба рибку спекла —
З сковорідки втекла.

163. ГОП, ЧУК-ЧУК, ГАРАЩУК

Гоп, чук-чук, Гаращук!
Наварила мати щук
Ще й карасиків, тринитасиків.

164. ОЙ ГОП! ЧУК! ЧУК!

Ой гоп! Чук! Чук!
Наловив дід щук.
Баба губи надула,
Не полуднувала.

Ой гоп! Чук! Чук!
Недалеко Кременчук.
Он і батько ідуть
І гостинця несуть.

165. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук,
Наловив дід щук
Та повіз на торжок,
Та продав за шажок.
Медяника купив —
Дітей помамив.

166. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук!
Наловив дід щук,
А бабуся пліточок —
Годувати діточок,

А бабуся карасиків —
Годувати Тарасиків,
А бабуся окунців —
Годувати молодців.

167. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук!
Наловив дід щук.
Баба наварила,
Діда накормила.

Ой чук, чук, чук!
Наварив дід щук —
І сам не кушав,
Діточок потішав.

168. ЧУКИ-ЧУКИ-ЧУКАЛОЧКИ

Чуки-чуки-чукалочки,
Їде Коля на палочки,
Коля у телєжки
Кушаєт орєшки.

Чук-чук, чуки-чук,
Наловив дід щук,
А бабочка пліточок
Для маленьких діточок.

169. ОЙ ГОП, ЧУК

Ой гоп, чук,
Наловив дід щук,
Баба наварила —
Діда накормила.
— Оце тобі, діду,
Щука до обіду.

170. ОЙ ГОП, ЧУК, ЧУК

Ой гоп, чук, чук,
Наловив дід щук,
А баба карася,
Сіла й надулася.

171. ОЙ ЧУК, ЧУКИ

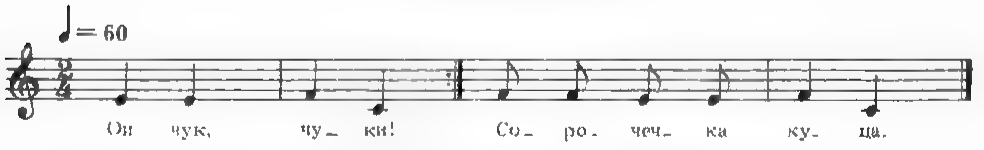

Ой чук, чуки! (2)
Сорочечка куца.
Треба робити, (2)
Щоб доточити.

Треба працювати, (2)
Щоб усе мати.
Гоп, чук, чуки!
Гоп, чук, чуки! } (2)

172. ОЙ ГУЦ, ГУЦА, ГУЦА

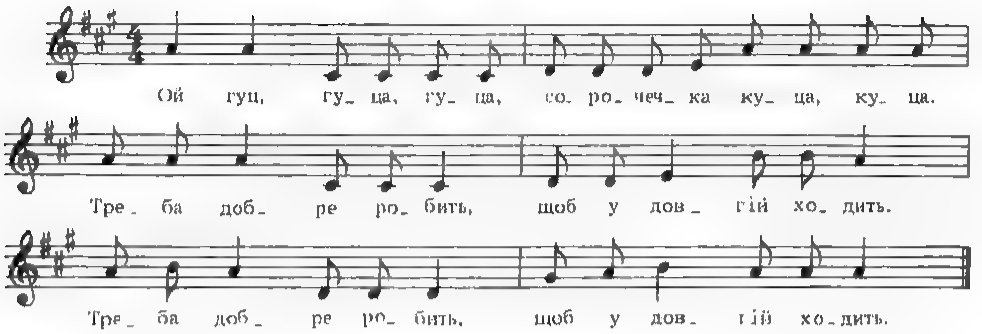

Ой гуц, гуца, гуца,
Сорочечка куца, куца.
Треба добре робить,
Щоб у довгій ходить. } 2

173. ОЙ ЧУК, КРЕМЕНЧУК

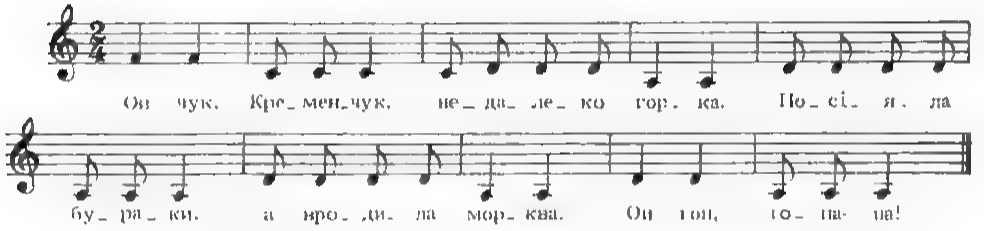

Ой чук, Кременчук,
Недалеко горка.
Посіяла бураки,
А вродила моркva...
Ой гоп, гопа-па!

174. ЧУК, ЧУК, ЧУКАЛОЧКИ

Чук, чук, чукалочки!
Пошив батько жупаночки.
І пошив, і надів,
І на доцю поглядів.

175. СЯКИЙ ТАКИЙ ПЕТУШОК

Сякий такий петушок
Пошив бабі кожушок
Та на її надів,
І на бабу поглядів.

176. ОЙ ЧУК, ДОЧКО

Ой чук, дочко,
Моя панночка,
Безприданночка:
Не за Савку дочку,
Не за Марка дочку,
Ні за кого дочку,
Свою панночку,
Безприданночку.

177. ОЙ ЧУКИ, ЧУКИ, ЧУКИ

Ой чуки, чуки, чуки,
Побилися барчуки.
— За якую причину?
— За дівчину красиву.
— За якую за біду?
— За дівочку молоду!

178. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук,
Та в чулочки,
Та в черевички,
Та на вечернички.

179. АЙ ЧУК, ЧУКИ-ЧУК

Ай чук, чуки-чук,
Лучей парень, чим дєвчук:
Парень дров насіче,
Дєвка блинцов напече.

180. ГОП-ЧУК, ЧУК-ЧУК-ЧУК

Гоп-чук, чук-чук-чук,
Кращий хлопчик, як дівчук:
І волики напасе,
І водички принесе.

181. ОЙ ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук
Ухватив чорт дрюк
Та задрав хвіст,
Та побіг на дірявий міст...

182. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУК

Ой чук, чук, чук,
Молоденький барчук
По водичку пішов,
Молодичку найшов.
І водичку несе,
Й молодичку веде.

183. ОЙ ЧУК, ПАРУБОК

Ой чук, парубок!
І скок на дубок,
Нарвав ягідок,
Наманив собі дівок!

184. ОЙ ЧУК, ЧУК, ЧУКАВОЧКА

Ой чук, чук, чукавочка!
Яка мати, така дочка.
Ходила по садочку
І рвала ягідочки,
І манила парубочки.

185. ЧИКИ, ЧИКИ, ЛИЧАКИ

Чики, чики, личаки,
На дубові лапті;
Дід бабу полюбив,
Що в червоній плахті.
Плахта рябенька,
А баба раденька;
Плахта дереться,
А дід сміється.

186. ОЙ ЧУКИ-РИЧУКИ

Ой чуки-ричуки!
На дубі лапті.
Дід бабу полюбив,
Що в червоній плахті.
Плахта рябенька,
Баба старенька,
Цур єму, пек,
Яка чепурнепька!
А в садочку кохалася,
А в ставочку купалася.

187. МЕНЕ МАМА ЧУК-ЧУК-ЧУК

Мене мама чук-чук-чук,
Мене татко чук-чук-чук,
А дід в хату бере дрюк:

— Ось я дам вам чук-чук-чук!
— Ой дідусю, кидай дрюк,
Бо я хочу чук-чук-чук.
Кинув дідусь геть свій дрюк,
Взяв онучка чук-чук-чук.

188. ОЙ ЧУК, ЧУК-ЧУКИ

Ой чук, чук-чуки,
Мама плете кошики.
Кидай, мамо, кошики,
Бо я хочу чук-чуки.
Мама кида кошики,
Бере мене чук-чуки.

189. ОЙ ЧУК, ЧУКИ-ЧУК

Ой чук, чуки-чук,
Плете батько канчук.
— Кидай, татку, канчук,
Бо я хочу чук-чук.
Кинув татко канчук,
Взяв синочка чук-чук.

190. ОЙ ЧУК-ЧУКИ, ЧУКИ-ЧОК

Ой чук-чуки, чуки-чок,
Пішли дітки в садочок,
Там нарвали квіточок.
Там нарвали квіточок,
Сплели доні віночок.

191. ОЙ ЧУК-ЧУК, ОЙ ЧУК-ЧУК

Ой чук-чук, ой чук-чук,
Пішов дідусь ловить щук,
Та не піймав щучку,
А спіймав онучку.
А в онучки дві ручечки
І рученьки і піженьки,
Піде Галя в доріженьку.

192. ОЙ ЧУК, ЧУКИ-ЧУК

Ой чук, чуки-чук,
Та наївся я щук,
Та напився водиці
І набрався бідиці.

193. ОЙ ЧУК, ЧУКИ-ЧУК

Ой чук, чуки-чук,
Продав батько канчук,
А мати запаску,
Купили коляску.
А у ту коляску
Поклали Параску.

194. ЧУКИ, ЧУКИ, ЧУКИ, ЧОК

Чуки, чуки, чуки, чок,
Пішли дітки в таночок,
Пішли дітки в таночок,
Донька збила каблучок.
— Прибий, татку, каблучок,
Бо я хочу в таночок.

195. ГОП-ГОП, ЧУКИ-ЧУКИ

Гоп-гоп, чуки-чуки,
Баранчуки,
Зеленая гичка,
Погуляймо ми у ляльки,
Поки невеличка.

196. ОЙ ЧУКИ, ЧУКИ-НА

Ой чуки, чуки-на,
Наша доня чепурна.

197. ЦУ, ЦУ ДО ДІДА

Цу, цу до діда,
Дасть дідо півхліба.
Цу, цу до баби,
Дасть баба півлаби.
Цу, цу до стрия,
Дасть стрий півсира.
Цу, цу до тютки,
Дасть тютка півшупки.

198. ДАНА РУЧКА, ДАНА

Дана ручка, дана,
Підеме до пана,
Од пана до діда,
То нам дадуть хліба.

Од діда до тети,
Там нам дадуть кефи.
Од тети до стрика,
Та нам дадуть бика.

(Кивають ручкою дитини.)

199. ГУСКА-ШЕКГЕРА

Гуска-шекгера!
Була в пана вечера.
Була в пана вечера
І курниця печена,
І капуста й буряк,
Полюбив мене дяк,

Купив мені черевички,
Закаблуки не так;
І картопля сира,
На їй пари нема.
Цибулиця дивується,
Що [Галочці] танцюється.

200. ГОПА, ГОПА, ГОПА-ПА

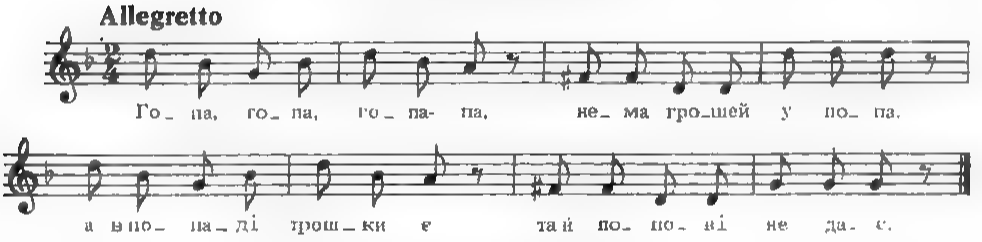

Гопа, гопа, гопа-па,
Нема грошей у попа,
А в попаді трошки є
Та й попові не дає.

201. ОЙ ГОП, ГОПА-ПА

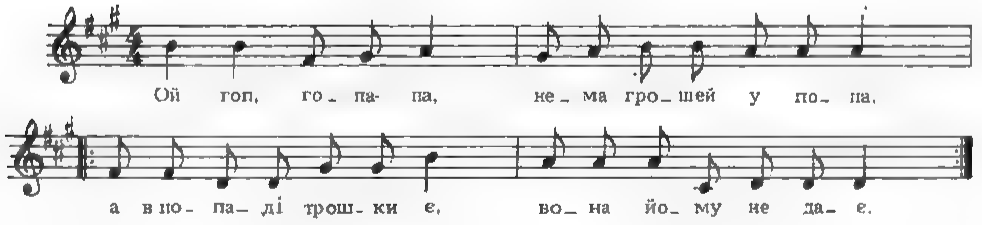

Ой гоп, гопа-па,
Нема грошей у попа,
А в попаді трошки є,
Вона йому не дає. } 2

202. ГОПА-ПА

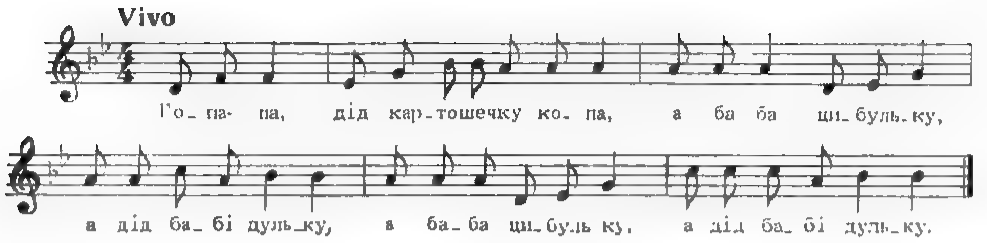

Гопа-па,
Дід картошечку копа,
А баба цибульку, } 2
А дід бабі дульку. }

203. А-ТА-ТА, А-ТА-ТА

А-та-та, а-та-та,
Сіла баба на кота,
Поїхала до попа.
Попа дома нема,
А попові дочки
Шиють чобіточки —
Одна ко́са, друга боса,
Третя без сорочки.

204. А-ТА-ТА, А-ТА-ТА

А-та-та, а-та-та,
Сєла баба на ката,
Паєхала да папа.
Папа нєма дома,
Паєхав па дрова.
Паповіс дочки
Шиють чабаточки,
Паповіс сиики
Шиють чабатинки.
А-та-та, а-та-та,
Чорна лапа у ката,
А в кошечки бєла —
Сметанку паєла.

205. ГОП, ГОП, ГОПА-ПА

Гоп, гоп, гопа-па,
Поїхала баба до попа.
Попа нема вдома,
Поїхав по дрова —
Сокирка тупенька,
Копачка кривенька.

206. ПІШЛА МАТИ ДО ПОПА

Пішла мати до попа,
Попа нема дома,
Самі попенята
Скавучать, як цуценята.

207. ТРА-ТА-ТА, ТРА-ТА-ТА

Тра-та-та, тра-та-та,
Сіла баба на кота,
Поїхала до попа.
Нема попа дома,
Поїхав по дрова.
Самі попенята
Шиють чоботята.
А попові дочки
Вишили сорочки.
А попові паничі
Сидять голі на печі.

208. А-ТА-ТА, А-ТА-ТА

А-та-та, а-та-та,
Сіла баба на кота,
Поїхала в гості,
Розсипала кості.
— Стій, бабо, не біги,
Оддай мої пироги:
З перцем-ерцем,
З собачим серцем,
З маком-таком,
З мишиним смаком.

209. ГУ-ТУ-ТУ, ГУ-ТУ-ТУ

Гу-ту-ту, гу-ту-ту!
Вари кашку круту,
Підсипай молочка,
Погодуй козачка!

210. ГОП, ГОП, ГОПАКА

Гоп, гоп, гопака,
Ми були панами,
Поскидали чобітки,
Стали козаками.

211. ГОП, ГОП, ГОРОБЕЙКИ

Гоп, гоп, горобейки,
На бабині конопельки,
А на дідів мак,
Нехай буде так.

212. ТУ-РУ-РУ, ТУ-РУ-РУ

Ту-ру-ру, ту-ру-ру,
Ми поїдем по яру,
Нарубаєм лозки,
Наплетем повозки,
Поїдем в Певнівку,
Засватаєм гарну дівку,
Кличем на весілля.
Хоч ідіть, хоч не йдіть,
Хоч на печке сидіть.
А на печке тепло,
На весіллі добро.

213. ТУРКИ, ТУРКИ, ТУРЧЕНЯ

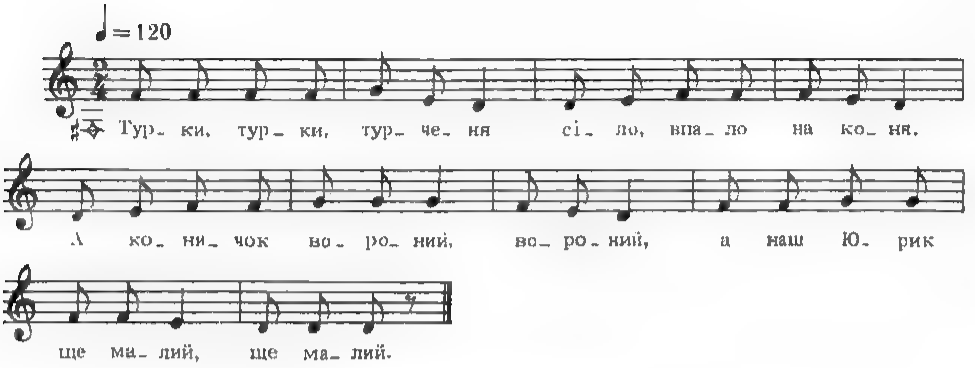

Турки, турки, турченя
Сіло, впало на коня.
А коничок вороний, вороний,
А наш Юрик ще малий, ще малий.

214. ЕЙ ТУРИ, ТУРИ, ТУРИ

Ей тури, тури, тури,
Пішли кури на шабтури.
Воробейко помйор,
Йому вічний покой.

215. ОЙ ДІВЧИНО МОЯ

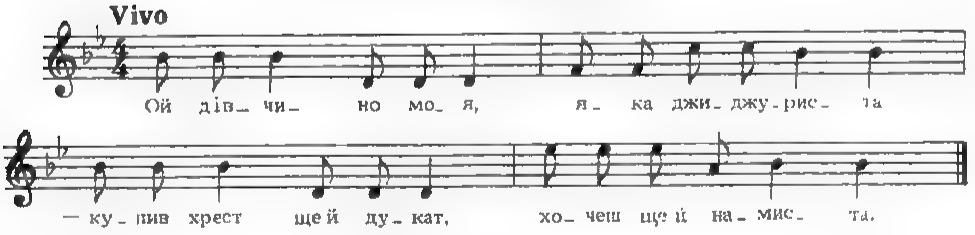

Ой дівчино моя,
Яка джиджуриста —
Купив хрест ще й дукат,
Хочеш ще й намиста.

216. ОЙ ДІВЧИНА МАНІСІНЬКА

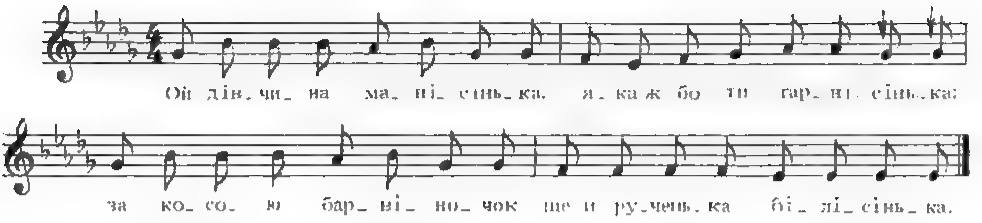

Ой дівчина манісінька,
Яка ж бо ти гарнісінька:
За косою барвіночок
Ще й рученька білісінька.

217. ТАНЦЮВАЛА РІПА З МАКОМ

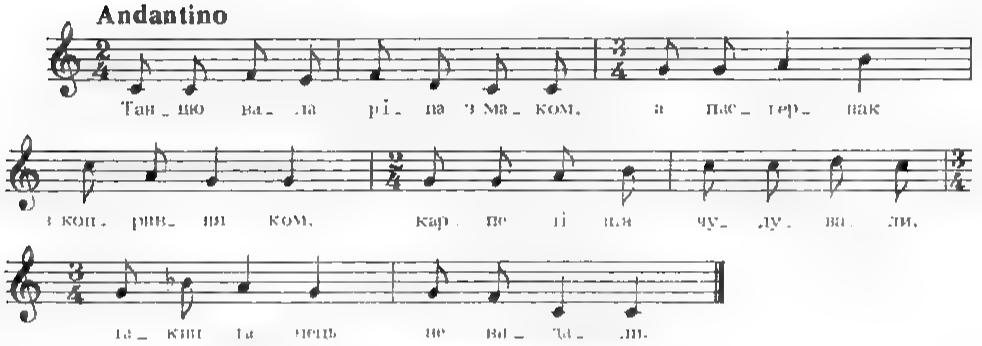

Танцювала ріпа з маком,
А пастернак з копривняком.
Карпелі ша чудували,
Такий танець не видали.

Коли дитина починає ходити, або, принаймні, сама стоїть на своїх ніжках, батьки заохочують її танцювати, приспівуючи.

218. А ЩО БУДЕМ ДІЯТИ, ДІЯТИ

А що будем діяти, діяти?
Іде батько сіяти, сіяти,
Везе матір волочить,
Да й нам його не навчить.

219. ХЛОПЦІ-ГОРОБЦІ

Хлопці-горобці
Посіяли жита в коробці.

220. КЕІК, КЕІК, КОБИЛА

Кеік, кеік, кобила
Усік діток побила.
Усіх діток побила,
А Оксанку минула.

221. ЛЕТІВ ГОРОБЕЙЧИК

Летів горобейчик:
— Джив, джив, джив!
Де ж мені сісти?
На печі.
— Що ж мені їсти?
— Калачі.

222. ОЙ ТАК ПАРУБОК

Ой так парубок —
Ізліз на дубок,
Нарвав квіточок,
Наманив дівочок:
— Сюди, сюди, дівочки!
От і парубочок!

223. ОЙ ТАК ПАРУБОК

Ой так парубок,
Ізліз на дубок,
Поглядає з дубка:
— Де моя голубка?

224. ОЙ ТАК, ТАК

Ой так, так,
Да волошечка,
Да вивела діток
За воротечка.
Посажала рядком,
Напувала медком.

225. ОТ І КАЗЦІ КІНЕЦЬ

От і казці кінець,
Пішла баба у танець,
А за нею горобець
Викрутасом, вихилясом,
Молодець горобець.

226. ХИТІ, ХИТІ

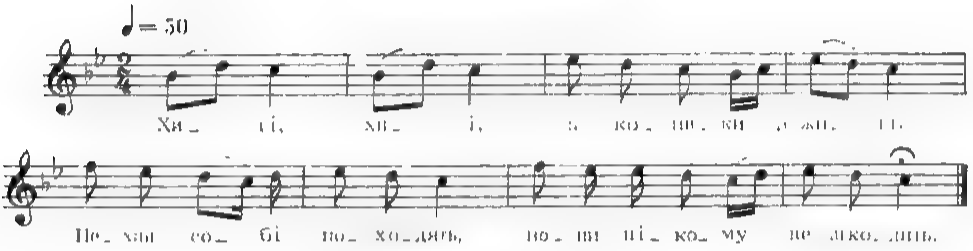

Хиті, хиті,
А коники в житі.
Нехай собі походять,
Вони нікому не шкодять.

227. ХИТІ, ХИТІ

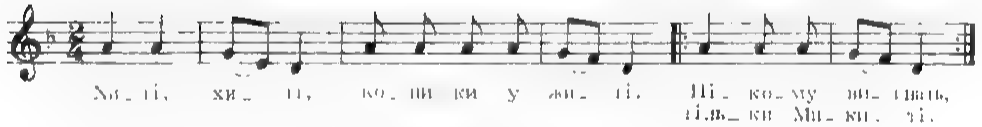

Хиті, хиті,
Коники у житі.
Нікому вигнать,
Тільки Микиті.

228. ХИТІ, ХИТІ

Хиті, хиті,
Коники в житі,
Та нікому вигнати —
Тільки Микиті.

Хиті, хиті,
Коники в житі,
Та іще не всі —
Половина в вівсі.

229. ХИТІ, ХИТІ, А КОНИКИ В ЖИТІ

Хиті, хиті, а коники в житі,
Ще й не всі — половина у вівсі.
Нехай вони пасуться,
Вони комусь здадуться.
Бо я б побігла виганяти,
Так треба варить вечеряти.

230. ІДЕ, ІДЕ ДІД, ДІД, НЕСЕ, НЕСЕ МІХ, МІХ

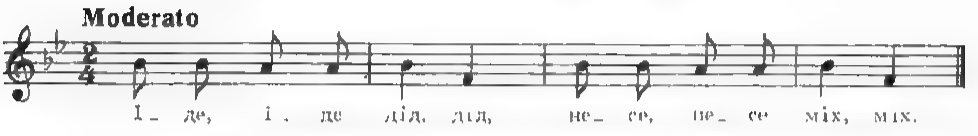

Іде, іде дід, дід, несе, несе міх, міх.
От такий дідище, от такий страшище;
От такий погатий, от такий рукатий;
От такий вусатий, такий бородатий;
От такий окатий, от такий плечистий.

231. ТРИНДИ-ЛИНДИ, ШТО ТАМ МАШ

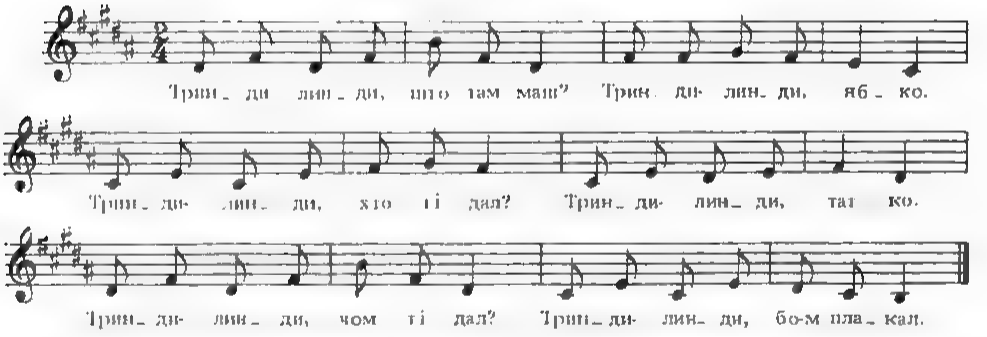

— Тринди-линди, што там маш?
— Тринди-линди, ябко.
— Тринди-линди, хто ті дал?
— Тринди-линди, татко.
— Тринди-линди, чом ті дал?
— Тринди-линди, бо-м плакáл.

— Тринди-линди, што там маш?
— Тринди-линди, жала.
— Тринди-линди, хто ті дал?
— Тринди-линди, мама.
— Тринди-линди, чом дала?
— Тринди-линди, бо-м грала.

232. НЕ ПЛАЧ, ДИТИНКО, НЕ ПЛАЧ

Не плач, дитинко, не плач,
Принесе кітка на хвості колач.

233. МАЛЕНЬКИЙ ВОЛОДЯ, НЕ ПЛАЧ

Маленький Володя, не плач,
Спечу калач,
Медом помажу, усім покажу,
А тобі дам.

234. ТПРУ-ТПРУ, ЛЯЛІ

Тпру-тпру, лялі,
Малесенькій Галі.
Цить, не плач,
Купимо калач,
Медом помажем
І тобі покажем.
Будем мовчать,
Будем годувать.

235. ДИР-ДИР, ДИРКАЧ

Дир-дир, диркач
Загубив плескач.
Ой цить, не плач!
Я знайду плескач.

236. ЦИТЬ, НЕ ПЛАЧ

Цить, не плач,
Спечемо калач,
Медом помажем,
Тобі покажем,
А самі з'їмо!

237. ПЛАЧ, ПЛАЧ

Плач, плач,
Куплме тобі колач.
Як не перестанеш,
Ти го не дістанеш!

238. НЕ ПЛАЧ, МАРУСЬ, НЕ ПЛАЧ

Не плач, Марусь, не плач,
Купиме ті клепач.
Як нам будеш плакати,
Будеме ті клепати *.

* Тут у значенні «бити».

239. НЕ ПЛАЧ, ГАНЬКО, НЕ ПЛАЧ

Не плач, Ганько, не плач,
Купили ті клепач.
Як наплачеш повний
Купиме ті другий.

240. СІЛА БАБА НА БАРАНА

Сіла баба на барана,
Поїхала по горам;
Зустрілися гості,
Понятния кості:
— Де ти, бабушка, була?
— А я коней стерегла.
— Де ж тії коні?
— Микола узяв.
— Де ж той Микола?
— В клітку пішов.
— Де ж тая клітка?
— Вода підняла.
— Де ж тая вода?
— Бики випили.
— Де ж тії бики?
— За гору пішли.
— Де ж тії гори?
— Жуки виточили.
— Де ж тії жуки?
— Гуси поклювали.
— Де ж тії гуси?
— В очерет пішли.
— Де ж той очерет?
— Дівки поломали.
— Де ж тії дівки?
— Заміж пішли.
— Де ж той заміж?
— Вимер, а гроби погнили[...]

241. ОЙ МАВ ЖЕ Я ДВА ВОЛИ

Ой мав же я два воли,
Пігнав же я їх до води:
Оден сі втопив,
Другий сі загубив.
Ой іду ж я долом, долом
Та за своїм волом, волом.
— А де ж той віл?
— В мору сі втопив!
— Де ж тое море?
— Васильками заросло!
— Де ж ті васильки?
— Коровиця з'їла!
— Де ж та коровиця?
— В коробочку сі сховала
— Де ж та коробочка?
— Хробачки розточили!
— Де ж ті хробачки?
— Помельце замело!
— Де ж то помельце?
— В вогнику згоріло.
Кукуріку за столом,
Їде пані з костуром.

242. БАЮ, БАЮШИЧКА

Баю, баюшичка,
Чого, дитина, плачеш?
— Мишка вкусила.
— Де ж та мишка?
— Побігла під піч.
— Де ж той піч?
— Огнем загорівсь.
— Де ж той огонь?
— Вода залила.
— Де ж та вода?
— Гуси попили.
— Де ж ті гуси?

— Полетіли в ліс.
— Де ж той ліс?
— Цвітками заріс.
— Де ж ті цвітки?
— Дівки порвали.
— Де ж ті дівки?
— Хлопці забрали.
— Де ж ті хлопці?
— Пішли на війну.
— Де ж та війна?
— Посеред двора.

243. ВИШЛА МИШ В САД

Вишла миш в сад,
Украла грудочку,
Забігла в дірочку.
— Де тота дірочка?
— Травицею заросла.
— Де тота травиця?
— Коровиця спасла.
— Де тота коровиця?
— Червачки роз'їли.
— Де тоти червачки?
— Когутки подзьобали.
— Де тоти когутки?
— Баба зарізала.
— Де тота баба?
— Вилізла на граба,
Граб тріщить, баба пищить,
А дідо ся богу молить,
Бо ще баба ногу зломить.

244. СКАЖУ ВАМ БАЙКУ

Скажу вам байку:
Курив пес файку
На довгім цибушку,
Обпалив собі вушко.
— Де тото вушко?
— На столі лежало.
— Де той стіл?
— Огонь спалив.
— Де той огонь?
— Вода загасила.
— Де тота вода?
— Горобчики випили.
— Де тоті горобчики?
— На дереві сиділи.
— Де тото дерево?
— Баба спалила.
— Де тота баба?
— Вилізла на граба,
Граб тріщить,
Баба верещить,
Дід тягне за вухо:
— Ходи сюди, старухо!

245. ДІВКА КРОСНА ТКАЛА

Дівка кросна ткала,
Заробила шматок сала.
— Де ж те сало?
— Мишка з'їла.
— Де та мишка?
— В пірку побігла.
— Де та пірка?
— Кури загребли.
— Де ті кури?
— В ліс повтікали.
— Де той ліс?
— Сокирка зрубала.
— Де та сокирка?
— В морі потала.
— Де те море?
— Квітками заросло.
— Де ті квітки?
— Дівчата порвали.
— Де ті дівчата?
— Заміж повтікали.

246. БИЛА БАБА МАСЛО

Била баба масло.
— Де то масло?
— З'їв кіт.
— Де той кіт?
— Пішов під пліт.
— Де той пліт?
— Забрала вода.
— Де та вода?
— Випили бугаї.
— Де ті бугаї?
— Забрали цигани.
— Де ті цигани?
— Повмирали.
— Чим дзвонили?
— Постолами.

247. НА ТІМ БОЦІ НА ТОЛОЦІ

На тім боці на толоці
Два півники грають,
А сорока білобока
Біжит танцювати.
А вовчок за дрючок —
Біжит переймати.
Та й виломив ніжку,
Біжит позивати.
— Де ж та сорока?
— Черви розточили.
— Де ж ті черви?
— Кури поїли.
— Де ж ті кури?
— В ліс полетіли.
— Де ж той ліс?
— Цвітами заріс.
— Де ж ті цвіти?
— Дівки зорвали.
— Де ж дівки?
— Турки забрали.
— Де ж турки?
— На войну забрали.

248. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК

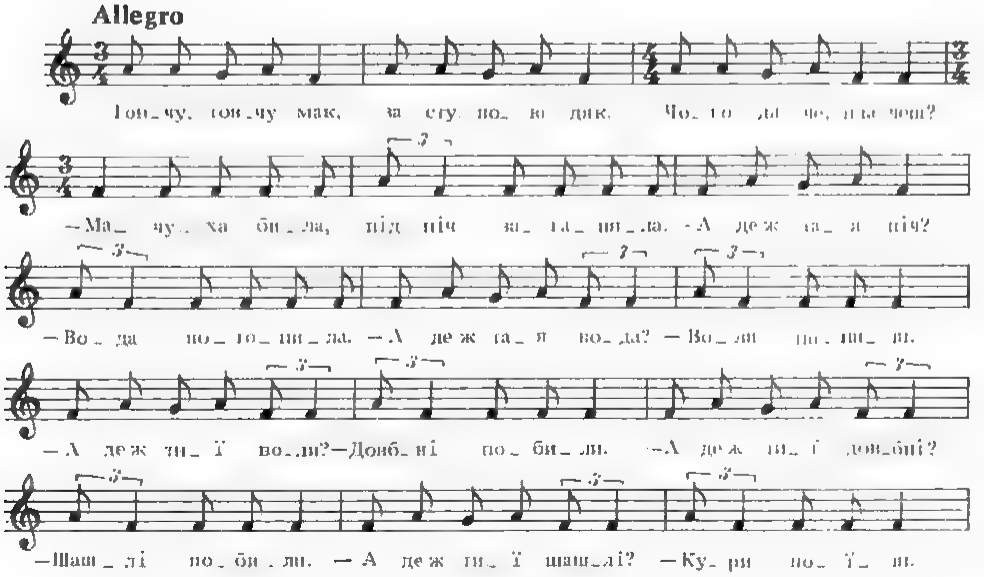

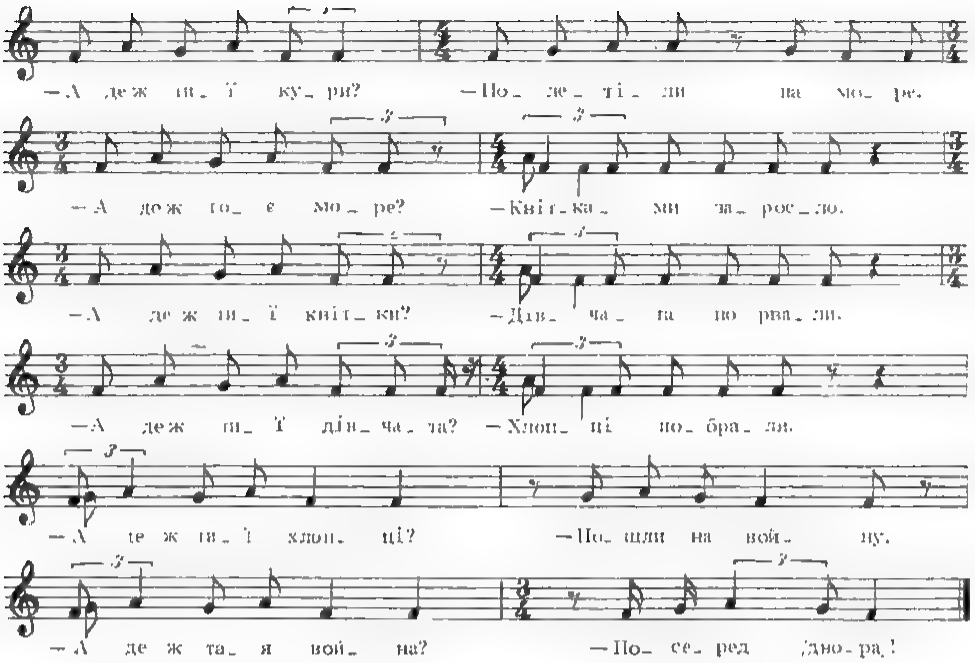

Товчу, товчу мак *,
За ступою дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
— Мачуха била,
Під піч заганяла.
— А де ж тая піч?
— Вода потопила.
— А де ж тая вода?
— Воли попили.
— А де ж тиї воли?
— Довбні побили.
— А де ж тиї довбні?
— Шаплі побили.
— А де ж тиї шаплі?
— Кури поїли.
— А де ж тиї кури?
— Полетіли на море.
— А де ж тоє море?
— Квітками заросло.
— А де ж тиї квітки?
— Дівчата порвали.
— А де ж тиї дівчата?
— Хлопці побрали.
— А де ж тиї хлопці?
— Пошли на войну.
— А де ж тая война?
— Посеред [двора]!

249. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК

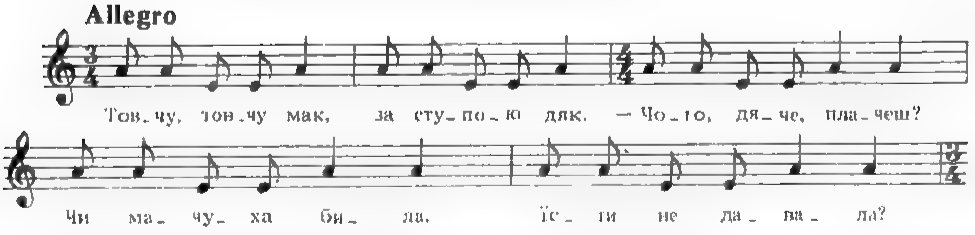

* Так в мелодії підтекстовано 1-й рядок. В тексті оригіналу він поданий інакше: Товчу, товчу мак, мак.

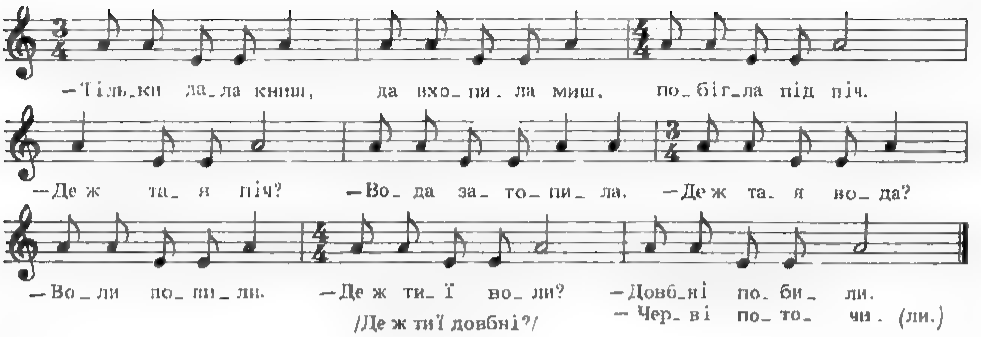

Товчу, товчу мак,
За ступою дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
Чи мачуха била,
Їсти не давала?
— Тільки дала книш,
Да вхопила миш,
Побігла під піч.
— Де ж тая піч?
— Вода затопила.
— Де ж тая вода?
— Воли попили.
— Де ж тиї воли?
— Довбні побили.
— [Де ж тиї довбні?]
— Черві поточили.

250. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК, МАК

Товчу, товчу мак, мак,
За ступою дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
— Мачуха била,
Їсти не давала,
Тільки дала книш.
— Де ж той книш?
— Ухватила миш.
— А де ж тая миш?
— Побігла під піч.
— А де ж тая піч?
— Вода затопила.
— А де ж тая вода?
— Воли попили.
— А де ж тиї воли?
— Довбні побили.
— А де ж тиї довбні?
— Шашлі поточили.
— А де ж тиї шашлі?
— Кури поїли.
— А де ж тиї кури?
— Корпак похватав.
— А де ж той корпак?
— Полетів на море.
— А де ж теє море?
— Цвітами заросло.
— А де ж тиї цвіти?
— Дівчата порвали.
— А де ж тиї дівчата?
— Хлопці побрали.
— А де ж тиї хлопці?
— Пішли на войну.
— А де ж тая война?
— Аж серед моря.

251. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК

Товчу, товчу мак,
Під ступою дяк.
— Дяче, дяче, що ти робиш?
— Плачу.
— Чого ж ти плачеш?
— Мачуха била, хліба не дала,
Дала один книш,

Та й той миш забрала.
— А де ж та миш?
— Побіг[ла] у хиж.
— А де ж той хиж?
— Довбня побила.
— А де ж та довбня?
— Черв'яки поточили.
— А де ж ті черв'яки?
— Кури поїли.
— А де ж ті кури?
— Лисиця забрала.
— А де ж та лисиця?
— Побігла у ліс.
— А де ж той ліс?
— Квітками заріс.
— А де ж ті квітки?
— Порвали дівки.
— А де ж ті дівки?
— Забрали парубки.
— А де ж ті парубки?
— Побила війна.

252. А Я ТОВЧУ МАК, МАК

А я товчу мак, мак,
За ступою дяк, дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
— Мачуха била, їсти не давала.
Дала, дала киш, киш,
Та вхватила миш, миш.
— А де ж та миша?
— Подралась на кришу.
— А де ж та криша?
— Ізгоріла.
— А де ж вогонь?
— Вода затопила.
— Де ж та вода?
— Воли попили.
— Де ж ті воли?
— Довбня вбила.
— Де ж та довбня?
— Черви поточили.
— Де ж ті черви?
— Кури поїли.
— Де ж ті кури?
В ліс повтікали.
— Де ж той ліс?
Цвітами заріс.
— Де ж ті цвіти?
— Дівки позривали.
— Де ж ті дівки?
— Та дівки подуріли.

253. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК, МАК

Товчу, товчу, мак, мак,
За ступою рак, рак.
— Чого, раче, плачеш?
— Мене мати била,
За ногу вкусила,
Мені хліба дала.
— Де ж той хліб?
— Украла миш.
— Де ж та миш?
— Побігла в комиш.
— Де ж той комиш?
— Вода затопила.
— Де ж та вода?
— Воли випили.
— Де ж ті воли?
— Довбні побили.
— Де ж ті довбні?
— Шашлі поточили.
— Де ж ті шашлі?
— Кури поклювали.
— Де ж ті кури?
— Шуліки покрали.
— Де ті шуліки?
— Полетіли в ліс.
— Де ж той ліс?
— Квітками заріс.
— Де ж ті квіти?
— Дівчата порвали.
— Де ж ті дівчата?
— Хлопці забрали.
— Де ж ті хлопці?
— Пішли на войну.
— Де ж та война?
— А войни вже нема.

254. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАКУ

Товчу, товчу маку.
— Чого, діду, плачеш?
— Мишка вкусила.
— А де ж тая мишка?
— Під пічку побігла.
— А де ж тая пічка?
— Водою залило.
— А де ж та вода?
— Воли попили.
— А де ж ті воли?
— Вовки поїли.
— А де ж ті вовки?
— У ліс побігли.
— А де той ліс?
— Огонь попалив.
— А де ж той огонь?
— Річка залила.
— А де ж тая річка?
— Воли попили.
— А де ж ті воли?
— Вовки поїли і т. д.

255. ТОВЧУ, ТОВЧУ МАК

Товчу, товчу мак,
Під ступою дяк.
— Чого, дяче, плачеш?
— Мачуха била,
Не давала їсти,
Дала одну кришку.
— Де ж тая кришка?
— Ухватила мишка.
— Де ж тая мишка?
— Побігла під піч.
— Де ж тая піч?
— Вода затопила.
— Де ж та вода?
— Бики попили.
— Де ж ті бики?
— Довбня побила.
— Де ж тая довбня?
— Шашель поточила.
— Де ж тая шашель?
— Кури покльовали.
— Де ж тії кури?
— Коршак похватав.
— Де ж той коршак?
— Полетів у гай.
— Де ж той гай?
— Сокира зрубала.
— Де ж та сокира?
— У море упала.
— Де ж теє море?
— Квітками заросло.
— Де ж тії квіти?
— Дівчата порвали.
— Де ж ті дівчата?
— Хлопці побрали.
— Де ж тії хлопці?
— Пошли на войну.
— Де ж та война?
— Де Німеччина.

256. ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАЙ-ДА

Гойда, гойда, гойдай-да,
Мама ціці не дала,
За копійку продала
Да купила киш.
— Де ж той киш?
— Ухватила миш.
— Де ж тії миші?
— Утекли під киш.
— Де ж той киш?
— Вода затопила.
— Де ж тая вода?
— Воли попили.
— Де ж тії воли?
— Довбні побили.
— Де ж тії довбні?
— Черви поточили.
— Де ж тії черви?
— Кури поїли.
— Де ж тії кури?
— Ножі порізали.

257. ЩО ТИ, ДІДУ, РОБИШ

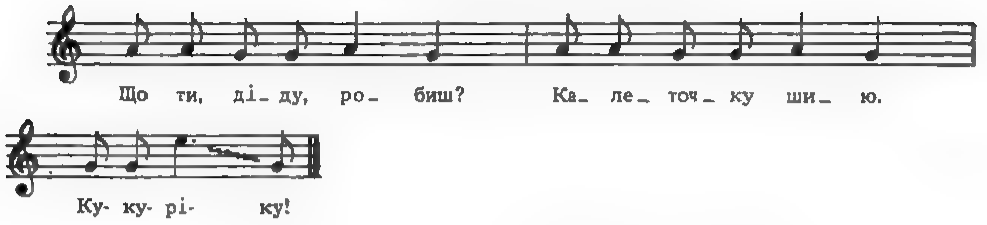

— Що ти, діду, робиш?
— Калеточку шию.
— Нащо тобі (тої) калеточки?
— Попілець збірати.
— Нащо тобі (того) попільцю?
— Сучку годувати.
— Де ж тая сучка?
— В муровані хатці.
— А де ж тая хатка?
— Барвінком заросла.
— А де ж той барвінок?
— Коровеця спасла.
— А де ж тая коровеця?
— Довбенька вбила.
— А де ж тая довбенька?
— Гробачки сточили.
— А де ж тії гробачки?
— Кугутики з'їли.
— А де ж тії кугутики?
— В бога за дверима.
Ку-ку-рі-ку!

258. СИДИТЬ ДІД НА ПЕЧІ

Сидить дід на печі,
Коробочку морщить.
— Нащо тобі та коробочка?
— Попіл ізсипати.
— Нащо тобі той попіл?
— Сучку годувати.
— А де ж тая сучка?
— Пішла в море спати.
— А де ж теє море?
— Васильками заросло.
— А де ж тії васильки?
— Дівки позривали.
— А де ж тії дівки?
— Парубки позабирали.
— А де ж тії парубки?
— Дубами поставали.
— А де ж тії дуби?
— Шашлі поточили.
— А де ж тії шашлі?
— Кури позбирали.
— А де ж тії кури?
— Рябці похватали.
— А де ж тії рябці?
— В жито поховались.
— А де ж теє жито?
— Люди позжинали.
— А де ж тії люди?
— Самі повмирали.

259. КАРЛЮЧКА-НЕБОГА

— Карлючка-небога,
Де ти була?
— У бога.
— Що робила?
— Плахти ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де положила?
— Під стольцем.
— Чим накрила?
— Постольцем.
— Де ж тое сало?

— Кошка вкрала.
Де ж тая кошка?
— Побігла під піч.
— Де ж тая піч?
— Вода затопила.
— Де ж тая вода?
— Воли попили.
— Де ж тії воли?
— Бодні побили.
— Де ж тії бодні?
— Черви поточили.
— Де ж тії черви?
— Кури похватали.
— Де ж тії кури?
— Побігли на море.
— Де ж теє море?
— Квітками заросло.
— Де ж тії квітки?
— Дівки порвали.
— Де ж тії дівки?
— Хлопці побрали.
— Де ж тії хлопці?
— Побігли на войну.

260. КАРЛЮЧКА-НЕБОГА

— Карлючка-небога,
А де була?
— У бога.
— Що робила?
— Платки ткала.
— Що заткала?
— Кусок сала.
— Де поклала?
— Під лавкою.
— Чим накрила?
— Качалкою.
— Хто украв?
— Савка-булавка.
— Що зробив?
— Покотив булку
Та вбив курку...

261. КАРЛЮЧКА-НЕБОГА

— Карлючка-небога,
Де ти була?
— У бога.
— Що робила?
— Ложки мила.
— Що заробила?
— Кусок сала.
— Де поділа?
— Закопала.
— Де закопала?
— Під полом.
— Чим накрила?
— Постолом.

262. БУВ ЧОЛОВІК ТЯЖКА

Був чоловік Тяжка,
На нім біла сермяжка,
Шіпочка з ворочка,
На ній біла коруночка.
Казати байку чи ні?
І ви кажете «не казати»,
І я кажу «не казати».
Був чоловік... і т. д.

263. БУВ СОБІ ЧОЛОВІК НЕТЯШКА

Був собі чоловік Нетяшка,
На ньому сіра симражка,
Червона шапочка...
Чи хороша моя казочка,
Чи казати, чи ні?
І ти кажеш «казати»,
І я кажу «казати».
Був собі... (і знов до кінця).
І ти кажеш «не казати»,
І я кажу «не казати».
Був собі... (знову до кінця).

264. БУВ СОБІ ЧОЛОВІК САЖКА

Був собі чоловік Сажка,
На поясі мідяна пряжка,
Свиточка семиряжечка,
А на спині синя латочка.
Гарна моя казочка?
Ти кажеш «гарна»,
І я кажу «гарна».
Був собі чоловік Сажка...

265. ЖИВ СОБІ ДІД САЖКА

Жив собі дід Сажка,
На ньому була синя семиражка,
На голові шапочка,
Під носом капочка,
На семиражці латочка.
Чи хороша моя казочка?

266. БУВ СОБІ РАК

Був собі рак,
Та мав сімсот гармат,
Та пішов на пруса воювать,
А злякався та в воду сховався,
А з води та в вершу.
Начну я ту казочку спершу.

267. ЖИВ-БУВ ДІД ТА БАБА

Жив-був дід та баба,
Була в них вівця,
Почнемо з кінця:
Жив-був дід та баба,
Була в них вівця,
Почнемо з кінця... і т. д.

268. ПОСЛУХАЙТЕ, ЛЮДИ

Послухайте, люди,
Довга байка буде!
Був собі раз горобець,
Бабі збив новий горнець.
Прилетіла горобчиха,
Питається баби стиха:
— А то хто збив вам горнець?
Баба каже: «Горобець!»
— Підіб'ю йому крильця!
Чи казати знов з кінця?
Як казати, то казати:
Був собі раз горобець...

269. ЛІЗ ПРУС ПО СТІНІ

Ліз прус по стіні
У червонім каптані,
Праву ногу волоче́,
Розказати тобі ще?

270. БУВ СОБІ БУДЬКО

Був собі Будько,
Мав халабудку
І ставок,
І млинок,
І капусти шматок,
І штани портяні,
Що дерлися по стіні.
Гарна моя байка, чи ні?

271. КАЗОЧКА, КАЗОЧКА

Казочка, казочка...
Горохов'яна в'язочка
Дерлася по стіні,
Казати, чи ні?

272. КАЖУ, КАЖУ КАЗКУ

Кажу, кажу казку
Про бабу Палажку
І про діда Патуся *.
От і казочка уся.

273. БУВ ДІД МОНЬКА

Був дід Монька,
Тримав сі злегонька:
Шапочка капустяна,
Дашок солом'яний.
Сірі бички мав,
На припічку запрягав.
Гов, тпрр, до ярма!
Обернув сі та й нема.

* Зменшувальне від імені Іпатій.

274. БУВ ДІД ТА Й БАБА

Був дід та й баба
Та й вилізли на граба.
Граб сі поломив,
Теліта побив.
Теліта рикали,
Пси брехали;
Дали до попа знати.
А піп з печі —
Убив плечі;
Попадя з груби —
Убила зуби;
Дівка з комори —
Уломила ноги;
Дитина з колиски —
Хап пиріг з миски,
Упарила писки.

275. ТИНЮ, ЛИНЮ, ТИНЮ, ЛИНЮ

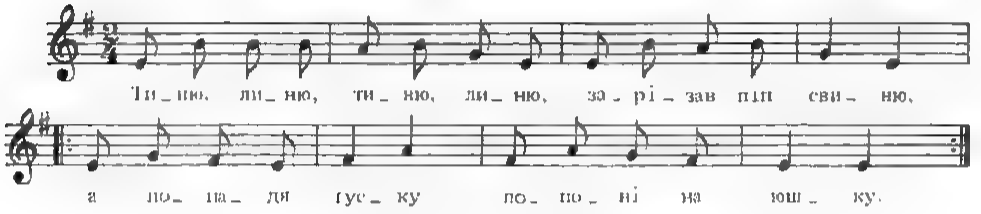

Тиню, линю, тиню, линю,
Зарізав піп свиню,
А попадя гуску
Попові на юшку. } 2

Тиню, линю, тиню, линю,
Забив няньо свиню,
А мама когута,
Шмарили до кута. } 2

Тиню, линю, тиню, линю,
Забив Варга свиню,
А Варганя тіля,
Пішли на весілля. } 2

276. ТИНЮ, ТИНЮ

Тиню, тиню,
Забил няньо свиню,
А мама качечку,
Набили бочечку.

277. СИДИТЬ ВАСИЛЬ НА ПРИПІЧКУ

Сидить Василь на припічку,
Держить кота за ниточку.
Котик зубки розтулив
Та Василька й укусив...
А дзусь, а дзусь, кошеня,
Не займай ти Василя!

278. ЛЕТІВ ШПАК ЧЕРЕЗ МАК

Летів шпак через мак
Темненької ночі.
Уморився та й присів
І заплющив очі.
А за ним сорока,
Та ще й білобока,
І летить, скрекотить,
Й цокоче, скрекоче,
Вона діток зове
Й їм їсти несе.
— Скро-ко-ко, скро-ко-ко!
Несу діткам молоко.
Злітайтеся, мої дітки,
Порхайте з калини,
Несу я вам у кубельце
Яєчок ряденце.

279. СИДИТЬ ВЕДМІДЬ НА КОЛОДЦІ

Сидить ведмідь на колодді —
Рукавички крає;
Колодочка схитнулася —
Колодочку лає:
— Бодай тобі, колодочко,
Лихая година,
Як ти мені на старості
Плечиці побила.

280. СОРОКА ЛЕТИТЬ

Сорока летить,
Хвостиком вертить;
За нею деркач:
— Сороко, не плач.
Ввірвала пасмо,
Напряла красно;
З красним носиться,
В хату проситься:
— Зятеньку-батеньку!
Пусти мене в хатоньку.
Кузьмина дочка — перепечайочка,
Перепекла пиріжечок з мачком,
Щоб ти не лазив до дівчат рачком.

281. СОРОКА ЛЕТИТЬ

Сорока летить,
Хвостом вертить.
За нею деркач:
— Сороко, не плач.
Сорока в часник,
Вирвала косник
Та й косма,—
Напряла кросна.
Летить сорока, гигоче,
Сіла на стіл, щебече.
Прилетіла сорока: «Чі-чі-чі,
Де мені сісти на печі?»

282. УПАВ, УПАВ

Упав, упав
Зайчик з лишки,
Одбив, одбив
Собі хрипки.
Сів за лозою,
Плаче сльозою;
Сів за хворостом,
Кивае, моргае
Своїм куцим хвостом.

283. ОЙ ТАМ НА ДОЛИНІ

Ой там на долині
Жуки бабу повалили
І сорочку зняли
Й прочуханки дали.

284. ІХАВ ПАНИЩИ

Їхав панищи
На сивім конищи
В старім сірячищи.

285. А ПАС ТИ КОЗИ?

— А пас ти кози?
— Пас.
— А були морози?
— Були.
— А брав вовк кози?
— Брав.
— А як коза мекотала?
— Ме-е-е, ме-е-е, не бери мене,
Возьми пастуха, бо я ще суха.

286. ІХАВ ПІП ЧЕРЕЗ МІСТ

Їхав піп через міст,
Загрузла кобила по самий хвіст.
Тяги, тяги, нема дуги.
— А де дуга?
— У лісі.
— А де хомут?
— У стрісі.
Ходила квочка
Біля кілочка
Та вивела діти,
Як рожеві квіти.

287. ЩО Ж ТИ, ДУРНИЙ МАРКУ

Що ж ти, дурний Марку,
Ходиш по ярмарку —
Не купуєш, не торгуєш,
Тільки робиш сварку?

288. ОЙ ТИ, КОТЕ МАРКУ

Ой ти, коте Марку,
Ходиш по ярмарку —
Не торгуєш, не купуєш,
Тільки робиш сварку.
Геть побив горнятко,
Сполохав курчатко,
Вкрав у баби сало
Ще й кричиш, що мало.

289. БІЖИ, БІЖИ, КОНЮ

Біжи, біжи, коню,
До дівчини Галі.
А дівчина Галя
Сидить під окошком,
Пряде волокошку.
Що виведе нитку —
Хлопцям на свитку,
Остануться кінчики —
Хлопцям на штанчики.

290. ПРИЛЕТІЛИ ЖУРАВЛІ

Прилетіли журавлі
То великі, то малі,
Сіли вони на люлі
Та й співають — трі-рі-рі!

291. ПРИЙШОВ НІМЧИК

Прийшов німчик:
— Віддай, бабо, хлібчик.
— Не віддам,
Бо треба нам
На обідчик.

292. ЛЕТІВ ЖУК ТА У ВОДУ — ГУП

Летів жук та у воду — гуп!
Прилетіла мати жука рятувати:
— Ой жучку, мій жучку,
Подай білу ручку.
— Не подам, не подам,
Піди до криниці, напийся водиці.

293. ПІШОВ ДІД НА ГРИБИ

Пішов дід на гриби,
Баба на підпеньки,
Дід свої поварив,
Бабині сиренькі.

294. ІШОВ АНЦИБОРИК

Ішов Анциборик
Через попів дворик,
Ніс сокирку й топорик
І мальовану торбу з пиріжками.
— Їв би ти пиріжки?

Онук каже:

— Їв би.

(Тоді беруть його за вухо і говорять:)

Не ласуйсь, не ласуйсь, не ласуйсь.
Ішов Анциборик і т. д.
Їв би ти пиріжки?
— Ні.
— Чом такого добра не хотіть,
Чом такого добра не хотіть?

295. ЇХАВ ЦІПОРИК

Їхав ціпорик
Через дворик,
Віз кайстру й топорик.
А в тій кайстрі
Пиріжки в маслі.
Їж ти, чи не їж,
А добрим молодцям
Хоч потрошки вріж.

296. А ЧИЙ ТИ

— А чий ти?
— Галасів.
— Што-сь прийшов?
— На росіл.
— З чим єсь прийшов?
— Із горнятком.
— Чим прикриєш?
— Клебанятком.

297. ІШЛИ ТКАЧІ ПО ДЕРКАЧІ

Ішли ткачі по деркачі,
А за ними Настя:
— Не йдіть, ткачі, по деркачі,
Не буде вам щастя.

Приспівують малим дітям тоді,
як-от часом од вітру віконниці гуркотять.

298. ЩО ТИ, КВОЧКО, ЧИНИЛА

— Що ти, квочко, чинила?
— Хліба їла й води пила.
— Чого, квочко, ся журила?
— Бо яйце сказила.
— Десь го діла?
— Лисиця з'їла.
— Чого-сь дала?
— Бо украла.

299. ЗАПРЯЖЕМО КОТКА В САНКИ

Запряжемо котка в санки
Та поїдем до Оксанки,
А Оксанка рада буде,
Вареничків роздобуде.

300. ОЙ ЦЮНІ, ЦЮНІ, ЦЮНІ

Ой цюні, цюні, цюпі,
Пішов котик до кицюні,
А кицюня хитра була
Й вареничків роздобула.

301. ПІШОВ ДІД НА ОБІД

Пішов дід на обід,
Баба — на хрестини.
Прийшов дід без чобіт,
Баба — без хустини.

302. ВІД ПОРОГА ДО ПОРОГА

Від порога до порога
Простелилася дорога.
Ти поїдеш у Полтаву,
Там загоїш свою ваву.

303. ЛІЗЕ РАК ПО СТІНІ

Лізе рак по стіні,
Праву ногу волочить.
І чого він хоче?

304. КУКУРІКУ, КУКУРІКУ

Кукуріку, кукуріку,
Пішов півень по горілку,
А курочка в гості,
Поламала кості.

305. ГОП-ЦІ-ЦІ-ЦІ, КОБИЛА

— Гоп-ці-ці-ці, кобила,
Куди їдеш?
— До млина.
— Візьми мене на візок,
Спечу тобі пиріжок.
— З чим, з чим?
— З ягідьми,
Поїдемо за людьми.

306. ОЙ НЕ КОСИ, БУЗЬКУ, СІНА

Ой не коси, бузьку, сіна,
Бо ся зросить по коліна;
Та най тота чайка косит,
Що набакир шапку носит.

ПРИМІТКИ
ДОДАТКИ

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Умовні скорочення	*Повна назва*
Бессараба	Материалы для этнографии Херсонской губернии. Собрал И. В. Бессараба: Сборник Отделения русского языка и словесности императорской Академии наук. Т. XCIV, Пг., 1916.
Бодянські	Українські народні пісні в записах Осипа та Федора Бодянських. Упорядкування та примітки А. Ю. Ясенчук. Загальна і текстологічна редакція та вступна стаття О. І. Дея. К., «Наукова думка», 1978.
Бойко *	Український дитячий фольклор. Упорядник В. Г. Бойко. К., вид-во АН УРСР, 1962.
Верховинець *	*Верховинець В.* Весняночка. Ігри з піснями для дітей дошкільного віку та молодших школярів. Вид. 4-те, перероблене і доповнене. К., «Музична Україна», 1979.
Гижа *	Українські народні пісні з Лемківщини. Зібрав Орест Гижа. К., «Музична Україна», 1972.
Головацький, ч. II, ч. III, від. I ч. III, від. II	Народные песни Галицкой и Угорской Руси, собранные Я. Ф. Головацким. Ч. II, ч. III, отд. I, ч. III, отд. II. М., 1878.
Гошовський *	*Гошовский В.* Украинские песни Закарпатья. М., «Советский композитор», 1968.
Грінченко	*Гринченко Б. Д.* Этнографические материалы, собранные в Черниговской и соседних с ней губерниях. Т. III. Чернигов, 1899.
Гулак-Артемовський *	Народні українські пісні з голосом. (50 пісень і 5 додатків). Зібрані, споряжені і видані Олексієм Гулак-Артемовським. Вип. 1, К., 1883.
Данилов	Песни села Андреевки, Нежинского уезда. Собрал и к печати подготовил В. В. Данилов.— Сборник Ист. Филолог. общества при Институте кн. Безбородко в Нежине. Киев, 1904, т. V.
Данильченко	*Данильченко Н.* Этнографические сведения о Подольской губернии, вып. 1. Каменец-Подольск, 1869.
Двести шестнадцать украинских напевов *	Двести шестнадцать украинских напевов. Записал и издал А. И. Рубец. М., 1872.

* Зірочкою позначено видання з нотами.

Дей	*Дей О. І.* Спілкування митців з народною поезією. К., «Наукова думка», 1981.
Де-Волланн	Угро-русские народные песни. Собраны д. чл. Г. А. Де-Волланом. (Записки имп. Русск. географ. общества по отд. этнографии, т. VIII, вып. 1). Спб., 1885.
Дерлиця	*Дерлиця М.* Селянські діти.— Етнографічний збірник, 1898. V.
Дитина в звичаях і віруваннях	Дитина в звичаях і віруваннях українського народа. Матеріали з полудневої Київщини. Зібрав Мр. Г.— Матеріали до українсько-руської етнології, т. IX, 1907.
ЕЗб	Етнографічний збірник Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка. Львів.
Жизнь и творчество крестьян	Жизнь и творчество крестьян Харьковской губернии. Очерки по этнографии края. Т. I. Харьков, 1898.
З уст народу	З уст народу. Прислів'я, приказки, заклинання, примовки, загадки і приповідки Закарпаття. Склав та написав вступ Євгеній Недзельський. Пряшів, Вид-во культурної спілки українських трудящих, 1955.
Заглада *	*Заглада Н.* Побут селянської дитини. Матеріали до монографії с. Старосілля.— Матеріали до етнології, т. I. К., 1929.
Закарп. нар. пісні *	Закарпатські народні пісні. Упорядкування, передмова та примітки З. І. Василенко. К., «Музична Україна», 1962.
Іванов	*Иванов П.* Этнографические материалы, собранные в Купянском уезде Харьковской губ.— Этнографическое обозрение, 1897, № 1.
ІМФЕ	Фонди Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР.
КНТ ЛДК	Фонди кабінету народної творчості Львівської державної консерваторії ім. М. В. Лисенка.
Кайндль	Фольклорні матеріали із збірки професора д-ра Раймунда Кайндля.— Етнографічний збірник, 1898, т. V.
Квітка, 1917 *	Народні мелодії з голосу Лесі Українки. Записав і упорядкував Климент Квітка. К., 1917.
Квітка, 1922 *	Українські народні мелодії. Зібрав Климент Квітка. К., «Слово», 1922.
Колесса І. *	Галицько-руські народні пісні з мелодіями. Зібрав у с. Ходовичах Іван Колесса.— Етнографічний збірник, 1901, т. XI.
Колесса Ф., 1927 *	*Колесса Ф.* Народні пісні з південного Підкарпаття. Тексти й мелодії із вступною розвідкою. Ужгород, 1927.
Колесса Ф., 1929 *	Народні пісні з Галицької Лемківщини. Тексти й мелодії зібрав, упорядкував і пояснив др. Філарет Колесса. Львів, 1929.
Колесса Ф., 1938 *	Народні пісні з Підкарпатської Русі. Зібрав і зредагував Філарет Колесса. Мелодії і тексти. Ужгород, 1938.
Кравченко	Етнографічні матеріали, зібрані Васильом Кравченком на Україні, а більшістю — в межах Волині. Т. II. Житомир.
КС	Киевская старина.
Куцер	*Куцер А.* Гей, діточки, дайте ручки. Народні дитячі ігри українців Чехословаччини. Словацьке педагогічне видавництво в Братіславі. Відділ української літератури в Пряшеві, 1972.
Леся Українка	*Українка Леся.* Зібр. творів у 12-ти т. Т. 9. Записи народної творчості. Пісні, записані з голосу Лесі Українки. К., «Наукова думка», 1977.

Линьова *	Опыт записи фонографом украинских народных песен. Из музыкально-этнографической поездки в Полтавскую губ. в 1903 г. Евгении Линевой. М., 1905.
ЛНБ	Відділ рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН УРСР.
Максимович	Сборник украинских песен, издаваемый Михайлом Максимовичем. Ч. 1. Киев, 1849.
Малинка	*Малинка А.* Родины и хрестины. (Материал собран в м. Мрине Нежин. уезда),— Киевская старина, 1898, т. LXI.
Манжура	Народні пісні в записах Івана Манжури. Упорядкування, вступна стаття і примітки Л. С. Каширіної. К., «Музична Україна», 1974.
Марко Вовчок *	Двісті українських пісень. Співи і слова зібрав Марко Вовчок, у ноти завів Едуард Мертке. Лейпціг — Вінтертур, 1867.
Метлинський	Народные южно-русские песни. Издание Амвросия Метлинского. Киев, 1854.
Милорадович	*Милорадович В. П.* Народные обряды и песни Лубенского уезда Полтавской губернии, записанные в 1888—1895 гг. Харьков, 1897.
Нар. пісні в записах Лесі Українки *	Народні пісні в записах Лесі Українки та з її співу. Упорядкування і примітки О. І. Дея та С. Й. Грици. Вступна стаття О. І. Дея. К., «Музична Україна», 1971.
Народні пісні в записах Марка Вовчка *	Народні пісні в записах Марка Вовчка. Двісті українських пісень. Реставрація за рукописними і друкованими джерелами, упорядкування, післямова і примітки О. І. Дея. К., «Музична Україна», 1979.
Нар. пісні подкарпат. русинов *	Народні пісні подкарпатских русинов. Зібрали Д. Задор, Ю. Костьо, П. Милославський. Унгвар, 1944.
НТЕ	Народна творчість та етнографія.
Онищук	З народного життя гуцулів. Списав Антін Онищук. Родини і хрестини та дитина до шестого року життя (1909—10).— Матеріали до української етнології. Львів, 1912, т. XV.
Павлик	Народні пісні в записах Михайла Павлика. Упорядкування і примітки О. І. Дея та В. А. Качкана. Вступна стаття О. І. Дея. К., «Музична Україна», 1974.
Пассек	Очерки России, издаваемые Вадимом Пассеком. Кн. III. М., 1840.
Паулі	Piesni ludu ruskiego w Galicyi, zebrał Żegota Pauli. T. 2. Lwów, 1840.
Пісні Поділля *	Пісні Поділля. Записи Насті Присяжнюк в селі Погребище. 1920—1970 рр. Упорядник С. В. Мишанич. К., «Наукова думка», 1976.
Плосайкевич, Сенчик *	Мелодії українських народних пісень з Поділля і Холмщини, зібрані Л. Плосайкевичем і Я. Сенчиком. Під ред. С. Людкевича, з передмовою Ф. Колесси.— Матеріали до української етнології, 1916, т. XVI.
Радченко, 1888 *	Гомельские народные песни (белорусские и малорусские), записанные Зинаидой Радченко. Спб., 1888.
Радченко, 1911 *	*Радченко Зинаида.* Сборник малорусских и белорусских народных песен Могилевской губернии. Спб., 1911.
Ревуцький, 1 *, 2 *	Золоті ключі. Пісенник. Упорядкував Д. М. Ревуцький. Загальна редакція М. М. Гордійчука. Вип. 1-й, 2-й. К., «Мистецтво», 1964.

Роздольський, Людкевич, I, II *	Галицько-руські народні мелодії, зібрані на фонограф Йосифом Роздольським, списав і зредагував С. Людкевич. Ч. I — Етнографічний збірник, 1906, т. XXI; ч. II — 1908, т. XXII.
Рокосовська	*Rokossowska Z.* Wesele i pieśni ludu ruskiego ze wsi Jurkowszczyzny w powiecie zwiahelskim na Wołyniu.— Zbiór wiadomości do antropologii krajowej, 1883. t. VIII.
Русалка Дністрова	Русалка Днестровая (альманах). Будима, 1837.
Рубець *	*Рубец А.* Сборник 100 украинских народных песен. Составил А. Рубец. Спб., [1899].
Соболевський *	Лемківські співанки. Зібрав і упорядкував М. Соболевський. К., «Музична Україна», 1967.
Стельмах —	Українські народні пісні в записах Михайла Стельмаха. Упорядник В. М. Скрипка. К., «Музична Україна», 1969.
Степовий, Проліски *	*Степовий Я.* Проліски. Вип. 1. К., [1921].
Степовий *	*Степовий Я.* Зібр. творів у 3-х т. Т. III. К., 1965.
Стефаник	*Стефаник В.* Повне зібр. творів у 3-х т. Т. III. К., 1954.
Сухобрус *	Українські народні колискові пісні. Упорядники М. В. Нагорний, Г. С. Сухобрус. К., «Мистецтво», 1939.
Терещенко	*Терещенко А.* Быт русского народа. Сочинение А. Терещенко. Ч. III. М., 1848.
Тобілевич *	Українські народні пісні в записах Софії Тобілевич. Упорядкували С. В. Мишанич (тексти), М. В. Мишанич (мелодії). К., «Наукова думка», 1982.
Укр. нар. пісні *	Українські народні пісні. Кн. 2, К., «Мистецтво», 1954.
Укр. нар. пісні Пряшівського краю *	Українські народні пісні Пряшівського краю. Кн. I. Martine. Словацьке видавництво художньої літератури, 1958.
Укр. нар. пісні Східної Словаччини *	Українські народні пісні Східної Словаччини. Т. III. Записав і упорядкував Андрій Дулеба. Словацьке педагогічне видавництво, відділ української літератури, 1977.
Ходаковський	Українські народні пісні в записах Зоріана Доленги-Ходаковського (з Галичини, Волині, Поділля, Придніпрянщини і Полісся). Упорядкування, текстологічна редакція і коментарі О. І. Дея. Атрибуція автографів і копій та передмова Л. А. Малаш і О. І. Дея. К., «Наукова думка», 1974.
ХСб	Харьковский сборник.
Чубинський, III, IV	Труды этнографическо-статистической экспедиции в Западно-русский край, снаряженной императорским Русским географическим обществом. Юго-западный отдел. Материалы и исследования, собранные д. чл. П. П. Чубинским, 1872, т. III; 1877, т. IV.
Шнейдер	*Schnejder J.* Z życia górali nadłomnickich.— Lud, 1912, t. XVIII.
Шмайда	*Шмайда М.* Утішки. Музей української культури.— Додаток до газети «Нове життя», № 38. Свидник, 1965.
Щепотьєв *	*Щепотьев В.* Народные песни, записанные в Полтавской губернии (с нотами). Полтава, 1915.
Яворницький	Малороссийские народные песни, собранные проф. Д. И. Эварницким в 1878—1905 гг. Екатеринослав, 1906.
Ярошинська	Народні пісні з-над Дністра у записах Євгенії Ярошинської. Упорядкування, вступна стаття і примітки М. В. Гуця. К., «Музична Україна», 1972.
Ящуржинський	*Ящуржинский Х.* Поверья и обрядности родин и крестин.— Киевская старина, 1893, т. XLII.

ПРИМІТКИ

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

1. Ой ходить сон коло вікон. Гулак-Артемовський, с. 18; с. 1, № 2. (Час і місце запису не зазначено). З мел.

Вар. тексту: Максимович, с. 101; Метлинський, с. 2; Чубинський, IV, с. 20, № 16 Б; Головацький, ч. II, с. 142, № 1; Милорадович, с. 36, № 4; Русалка Дністрова, с. 35; Паулі, с. 66; Ящуржинський, с. 81, № 1 Б; Дерлиця, с. 123, № 2; Колесса І., с. 41—42, № 11; Кайндль, с. 148, № 4; Ярошинська, с. 215; Укр. нар. пісні, с. 271 (з мел.); Пісні Поділля, с. 416; ЛНБ, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 14 (с. Світильники; час запису не зазначено); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 847, арк. 23 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209 (зап. 1956 р. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 65 (зап. у 1908—1915 рр. у с. Хижинці Житомирського пов.); ф. 6, од. зб. 120, арк. 27 зв. (зап. на Поділлі; час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 566, арк. 24 (зап. у Ніжинській окр. [у 1920-х рр.]); ф. 1, од. зб. 433, арк. 18 (зап. [у 1920-х рр.] у с. Трипілля); ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 119—120 (зап. [у 1950-х рр.] у м. Києві); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 55 (зап. [у 1920-х рр.]; місце запису не зазначено); ф. 4, од. зб. 27, арк. 204 (зап. [Я. П. Новицький]; час і місце запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 54, арк. 22 (зап. М. К. Сергіїв у 1920-х рр.; місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 585, арк. 211 зв. (зап. у 1880—1890-х рр. П. Мартинович на Харківщині); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 14 (зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Вільховець Звенигородського р. Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 1 (зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 14-7, од. зб. 104, арк. 109 (зап. 1967 р. у с. Брідок Заставнівського р. Чернівецької обл.); ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 зв. (зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Волині); ф. 29. од. зб. 183, арк. 2 зв. (зап. 1908 р. Я. Сенчик у с. Дешковиці).

2. Питається сон дрімоти. Зап. [у 1880-х рр.] М. В. Лисенко у м. Корсунь. ІМФЕ, ф. 24, од. зб. 30, арк. 90 зв. З мел.

Друк.: НТЕ, 1981, № 3, с. 58.

3. Ой ходить сон коло вікон. Леся Українка, с. 370. (Зап. К. В. Квітка від Лесі Українки. За свідченням Олени Пчілки, всі колискові пісні, записані від Лесі Українки, походять з Гадяча). З мел.

Вперше надрук.: Квітка, 1917, с. 214—215.

Передрук: Нар. пісні в записах Лесі Українки, с. 347.

4. Ой стоїт сон коло вікон. Квітка, 1922, с. 170—171, № 542. (Зап. у с. Берегомет Кіцманського пов.; час запису не зазначено). З мел.

5. Ходить сон коло окон. Квітка, 1922, с. 225, № 710. (Зап. у с. Малорита (пов. Берестє) Гродненської губ.; час запису не зазначено). З мел.

6. Ой ходит сон коло вікон. Квітка, 1922. с. 177, № 559. (Зап. у с. Головорусава Ямпільського пов. Подільської губ.; час запису не зазначено). З мел.

7. Ой ходит сон коло вікон. Плосайкевич, Сенчик, с. 15. (Зап. у 40—60-х рр. XIX ст. у с. Терешівці Летичівського пов. на Поділлі від Д. Баранюка). З мел.

8. Ой ходить сон коло вікон. Роздольський, Людкевич, I, с. 97, № 368. (Зап. у м. Снятині). З мел.

9. Люлю, люлю, старий гулю. Зап. у 1927—1928 рр. В. Харків у с. Вітківці Кам'янецької окр. від Степана Борчука, 40 р. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 127, арк. 12—13. З мел.

10. Ой ходив сон коло вікон. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська в с. Муровані Курилівці Вінницької обл. від Н. Г. Голдинської, 71 р. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Вар.: Тобілевич, с. 206 (зап. 1883 р. на східному Поділлі; з мел.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 361, арк. 21, 21 зв. (зап. 1907 р. А. Ю. Лютницький у с. Стара Синява на Волині).

11. Ходе сон коло вікон. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської обл. від П. І. Завгородньої, 78 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

12. Ой ходить сон коло вікон. Зап. 1975 р. Ю. А. Горошко у с. Передмірки Лановецького р. Тернопільської обл. від М. Я. Горошко, 1890 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 424.

13. Ходить дрімота коло плота. Ящуржинський, с. 81, № 1 В. (Час і місце запису не зазначено).

14. Ходить дрімота коло плота. Ящуржинський, с. 81, № 1 А. (Час і місце запису не зазначено).

15. Ой питався сон дрімоти. Головацький, ч. III, від. I, с. 457. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

16. Люляю, люляю. Метлинський, с. 2. (Зап. Марко Вовчок у Радомишльському пов.).

Передруки: Народні пісні в записах Марка Вовчка, с. 68; Сухобрус, с. 45; Бойко, с. 22.

17. Ой ходив сон по улиці. Зап. у 1880-х рр. М. Попович у с. Жовтанці Жовквинського пов. ЛНБ, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 17.

Вар.: Чубинський, IV, с. 20—21, № 16 Б (зап. у с. Голоби Ковельського пов.).

Вар. запису М. Попович з деякими відмінностями надрук.: Дей, с. 127.

18. Ой ходить сон по улонці. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у м. Сміла Черкаської обл. від Євгенії Засядьвовк. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 15—16.

19. Ой ходить сон по улонці. Максимович, с. 102. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: ІМФЕ, ф. 30, од. зб. 54, арк. 37 зв. (зап. у 1920-х рр. М. К. Сергіїв; місце запису не зазначено).

Передруки: Сухобрус, с. 7; Бойко, с. 19.

20. Ходив сонько по діброві. [Зап. 1927 р. у Білоцерківському р.]. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 56.

21. Ой ходить сон по долині. Зап. [у 1920—1930-х рр.] Г. Танцюра в Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 10. З мел.

Вар. тексту: Милорадович, с. 36 (Лубенський пов. Полтавської губ.); ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 744, арк. 49 (м. Ровно).

22. Ходить сонко по долини. Зап. 1980 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Бузаки Камінь-Каширського р. Волинської обл. від М. С. Панасюк. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Вар.: Милорадович, с. 35 (зап. 1891 р. у м. Снятин Полтавської губ.).

23. Ходить сонко по долини. Зап. 1980 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Боровичі Маневицького р. Волинської обл. від Х. Ф. Мельник. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

24. Ходить сонько по долині. Милорадович, с. 35. (Зап. 1890 р. у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Наталки Грицай, 20 р.).

25. Ходить сон по долині. Чубинський, IV, с. 20, № 15 А. (Зап. у с. Голоби Ковельського пов.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 120, арк. 28 (зап. 1921 р. Г. Т. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. на Поділлі).

Передруки: Сухобрус, с. 16; Бойко, с. 24.

26. Прийди, сонку, в колисоньку. ЕЗб, V, 1898, с. 137. (Зап. В. Навроцький у с. Голгочі Підгаєцького пов.).

27. Ходить сонко по вулиці. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Ольги Шамедько, 39 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.

28. Ходит сонко по улиці. Головацький, ч. III, від. I, с. 456. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

Передруки: Сухобрус, с. 7; Бойко, с. 27.

29. Ходе сонько по комишу. Милорадович, с. 36. (Зап. 1891 р. у м. Снятин Полтавської губ. від Ганни Гетьман).

30. Та ходить сон по хаті. Яворницький, с. 496, № 492. (Зап. у с. Водолага Харківської губ.).

31. Сонку! Дрімку! Голубойку. Головацький, ч. III, від. I, с. 456. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

32. Ходить котик по ролю. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від Любові Дяченко. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 71 зв.

Вар.: Пісні Поділля, с. 420 (зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р.; з мел.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 662, арк. 85 (зап. 1929 р. у с. Мар'їнка на Донеччині).

33. Ходе кот по гарс. Зап. 1857 р. Ф. Т. Богуславський на Чернігівщині. ІМФЕ, ф. 3, од. зб. 185, арк. 8.

Вар.: Грінченко, № 1362, с. 552 (Чернігівський пов.).

34. Поза річку ходив коток. Зап. у другій пол. XIX ст. у с. Красилівка Борзнянського пов. Чернігівської губ. ІМФЕ, ф. 3, од. зб. 145, арк. 21.

35. Ходить сон, хиляється. Зап. 1969 р. М. К. Будько у с. В'язівне Любешівського р. Волинської обл. від Т. Я. Хвесик, 1905 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 774, арк. 37.

36. Колисочка хить-хить. ХСб, 1895, вип. 9, с. 327. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

37. Шкода ліса Лебедина. Головацький, ч. III, від. I, с. 459. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

Передруки: Сухобрус, с. 83; Бойко, с. 28.

38. Баю, баю, баю. Іванов, с. 45, № 7. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

39. Ой у ліску на горішку. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах і Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 8-4, од. зб. 372, арк. 71. 3 мел.

Текст надрук.: Стельмах, с. 110.

40. Е, е, дитя, спать. Зап. 1919 р. М. П. Гайдай у с. Селець Житомирського пов. від К. Гриценюк, 60 р. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 9, арк. 18. 3 мел.

41. Ай ну, коте-котино, засни, мала дитино! А, а... Ревуцький, 1, с. 107—108. (Зап. [у 1920-х рр.] Д. Ревуцький у с. Іржавець Прилуцької окр. на Полтавщині від О. Ревуцької). 3 мел.

42. Гойда, гойда, гойдино. Час і місце запису не зазначено. Розшифр. М. Береговський з фоновалка. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 196, арк. 12. 3 мел.

43. Ой ну, котик, котино. Зап. 1972 р. Л. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Полтавської обл. від Г. Д. Малимон. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 163 зв. 3 мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33 (зап. 1936 р. у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл.); ф. 1 дод., од. зб. 242, арк. 200 (зап. у 1920-х рр. у с. Покровське Опішнянського р. на Полтавщині); ф. 33, од. зб. 24, арк. 17 (зап. на Полтавщині).

44. А-а-а-а. Ой ну, коте, котино. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/п с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у цьому ж селі від О. Д. Наталухи, 75 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 25 — текст; ф. 14 10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

45. Ой ну, коту, котино. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від своєї матері Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Н. А. Бучель. ІМФЕ, нові надходження.

46. Ой ну, баю, баїнька. Зап. 1981 р. М. М. Шубравська у м. Дніпро-

дзержинськ Дніпропетровської обл. від Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

47. Ой баю мій, баю. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Львівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 8 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка.

48. Леле, леле, лелесенько. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у цьому ж селі від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. І М Ф Е, ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

49. Ой люлю, люлю, люлю, мале дитя, спати. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 55.

50. Баю, баю, дитино. Зап. 1949 р. І. І. Гурин у с. Ломака Полтавської обл. від Віктора Сунка. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 5.

51. Е, люлі, люлі, спать. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 239, арк. 7.

52. Люлю, люлю, спи, синулю. Зап. 1968 р. П. Є. Расевич у с. Велюн Дубровицького р. Ровенської обл. від Володимира Романа, 1941 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 736, арк. 50.

53. Ой ну, люлі, лючонок. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Княжа Звенигородського р. Черкаської обл. від Миколи Довбні. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 28.

54. Ой ну, баю, баючкй. Там же.

55. Ой люлі, люлечки. Там же.

56. Ой котику, котино. Зап. [у 1901—1904 рр.] П. Мартинович на Харківщині. І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 714, арк. 261 зв.

57. А-а-а, коточок. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Львівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 12.

(«Співають над колискою хлопчика»).

58. Баєчки, баєчки. Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50 зв. (зап. 1948 р. В. Ф. Покотило на Чернігівщині).

59. Ой ну, люлі, коте-котинку. Малинка, с. 281. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов.).

60. А-а, люлю. Пісні Поділля, с. 415. (Зап. 1965 р. у с. Погребище Вінницької обл. від П. А. Присяжнюк). 3 мел.

61. А-а, а-а, люлі. Гулак-Артемовський, с. 18, № 1. (Час і місце запису не зазначено). 3 мел. (Пісня подана у контамінації з іншими).

62. А-а, а-а, люлі. Зап. А. Шмиговський по пам'яті з часів свого дитинства, проведеного у с. Сидорівка на Київщині в 1880—1890-х рр. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320 зв. 3 мел.

Вар. тексту: Максимович, с. 104; Метлинський, с. 3; Чубинський, IV, с. 19, № 13; Рокосовська, с. 243; Щепотьєв, с. 31, № 62; І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28, 28 зв.; 30 (зап. 1930 р., Київщина); ф. 1, од. зб. 433, арк. 174 (зап. 1927 р., Поділля); ф. 1, од. зб. 832, арк. 19 зв. (зап. 1929 р. у с. Довгеньке на Харківщині); ф. 1, од. зб. 622, арк. 198 (зап. 1927 р. у м. Пирятині на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 658, арк. 312 зв. (зап. 1927 р. у с. Овдіївка на Донеччині); ф. 6, од. зб. 66, арк. 1 (зап. [у 1920—30-х рр.] у с. Коростень на Житомирщині); ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 (зап. 1896 р. у с. Карабіївка на Волині); ф. 5, од. зб. 154, арк. 210 зв. (зап. на Чернігівщині; час запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7; арк. 54 (зап. у 1920-х рр.; місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 585, арк. 211 (зап. у 1880—1890-х рр. П. Мартинович на Харківщині); ф. 29, од. зб. 194, арк. 45 зв. (зап. на Київщині; час запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 15 (зап. 1932 р. М. К. Сергіїв; місце запису не зазначено); ф. 33, од. зб. 24, арк. 17 (зап. [на Полтавщині], час запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 16 (зап. 1958 р. у м. Сміла Черкаської обл.); там же, арк. 23 (зап. 1949 р. у с. Хомутець Полтавської обл.); ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50 (зап. 1948 р. у с. Шаболинів Черні-

гівської обл.); ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 6 зв. (зап. 1966 р. у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 78 (зап. у 1955—1956 рр. у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.).

63. Люлі, люлі, люлі. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 206, арк. 14. З мел.

64. Люлю, люлю, люлю. К в і т к а, 1922, № 713, с. 226. (Зап. К. Квітка у с. Малорита, пов. Берестє Гродненської губ.). З мел.

65. Ой люлі, люлі. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Львівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 9 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. З мел.

66. Ой пу-ну-ну, люлі. Зап. 1894 р. в Острозькому пов. на Волині. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 115, арк. 15.

67. А-а-а-а, люлі. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 8-4, од. зб. 372, арк. 76. З мел.

Текст надрук.: С т е л ь м а х, с. 109.

Вар. тексту: П і с н і П о д і л л я, с. 417; І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 65 (зап. у 1908—1915 рр. В. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов.).

68. А, а, люлі. К р а в ч е н к о, № 128, с. 52. (Зап. 1897 р. у м. П'ятка Житомирського пов. від Ю. Горбатюка).

(«То вже як дитина остогидне, то — щоб умерло»).

69. Баю, баю, люлі. Х С б, 1895, вип. 9, с. 326. (Зап. П. Шишкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: Х С б, 1888, вип. 2, с. 193 (зап. у Сумському пов.); І в а н о в, с. 45 (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33, 33 зв. (зап. у 1930-х рр. у с. Березняки Полтавської обл.).

70. Ой люлі, люлі. Зап. 1925 р. М. Кравченко на Катеринославщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 709, арк. 132 зв., 133.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 163 зв. (зап. [у 1920-х рр.] у с. Дмухайлівці на Полтавщині).

71. Ой люлю, люлю, баю, баю. Зап. [1925 р.] на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 30, 30 зв.

72. Е-е-е, люлі. Зап. [у 1920-х рр.] С. Стасівський у с. Петриківка на Дніпропетровщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 176 зв.

73. Ой ну, люлі, люлі. Зап. на Полтавщині. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 23 зв.

74. А люлі, люлі. Зап. [у 1920-х рр.] Д. Терещенко у с. Пухівка на Київщині від сестри, 27 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 572, арк. 40.

75. Ой ну, люлі, люлі. М и л о р а д о в и ч, с. 42, № 46. (Зап. 1893 р. у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Д. Гавриленко).

76. А-а, а-а, люлю. Зап. у 1896—1898 рр. В. Степаненко на Київщині. І М Ф Е, ф. 29, од. зб. 194, арк. 46.

77. Ой люлечки, люлі. Зап. 1928 р. від У. Чорномаз. Місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 457, арк. 3.

78. Ой спи, дитя, колишу тя. [Зап. Є. Ярошинська]. Час і місце запису не зазначено. Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 8.

79. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. 1922 р. М. П. Гайдай у с. Чехи Бродівського пов. (Галичина) від Дометія Нечая. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 24, арк. 5. З мел.

80. Люляй, люляй, колишу тя. К о л е с с а Ф., 1929, с. 389, № 454. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині від Т. Вандзіляк). З мел.

81. Колишу тя, дітинице, колишу, колишу. Г о ш о в с ь к и й, с. 176, № 82. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Довге Закарпатської обл. від А. Павлович, 51 р.). З мел.

(До цієї пісні, а також до інших записаних ним колискових, які ми вміщуємо в нашому збірнику, В. Гошовський подає коментарі з характеристикою та аналізом творів).

82. Ой лю, люлю, люлю. Г о ш о в с ь к и й, с. 386—387, № 237. (Зап.

у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Онок Закарпатської обл. від Петра Данка, 50 р.). 3 мел.

83. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. 1926 р. М. П. Гайдай у с. Зіньків Летичівського пов. на Поділлі від Івана Федорука. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 11, арк. 54. 3 мел.

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 69, арк. 31 (1926 р.; с. Адамівка).

84. Ой спи, Олю, колишу тя. Зап. 1980 р. Л. М. Кушлик у с. Спасів Сокальського р. Львівської обл. від Т. С. Дещиці, 1909 р. нар. К П Т Л Д К, № 4780. 3 мел.

85. Ой спи, дитя, колишу тє. Зап. Н. Бондар у с. Світильники. Час запису не зазначено. Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, п. 2. арк. 15.

Вар.: Е З б, 1898, V, с. 138, № 51 (зап. у с. Скорики Збаразького пов.); І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 31 (зап. 1960 р. І. І. Гурин у с. Хотинь Червоноармійського р. Ровенської обл.).

86. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. у с. Скорики Збаразького пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 376, арк. 1 зв.

Вар.: Д е р л и ц я, с. 124, № 6.

87. Ой спи, дитя. Зап. [у 1930-х рр.] В. Харків у с. Ісаківці на Поділлі від Ніни Рачук та Дмитра Атаманчука. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 132, арк. 22—23. 3 мел. (Перетактування і підтекстування останніх чотирьох тактів зроблено упорядником).

88. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. у 1880-х рр. М. Попович у с. Жовтанці Жовквинського пов. Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 17.

89. Ой спи, сонку-колисоньку. Зап. Н. Бондар у с. Світильники. Час запису не зазначено. Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 14.

90. Ой спи, диті, без повиті. К о л е с с а І., с. 40—41, № 9. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

Вик. на мел. «Повішу я колисочку», № 143.

91. Ой спи, диті, без повиті. К о л е с с а І., с. 40, № 7. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

Вик. на мел. «Ой красно-ясно», № 427.

92. Ой спай, дитє, без повитя, спай без пеленочок. О н и щ у к, с. 103. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

93. Е-е, е-е, люлино. М и л о р а д о в и ч, с. 43, № 52. (Зап. 1892 р. В. Милорадович у м. Снятин Лубенського пов. Полтавської губ. від М. Денисенко).

94. Ой спи, дитя, без сповитя. Р е в у ц ь к и й, вип. 2, с. 97. (Зап. Д. Ревуцький у с. Іржавець Прилуцької окр. на Полтавщині від О. Д. Ревуцької. Час запису не зазначено). 3 мел.

Вар.: П і с н і П о д і л л я, с. 417 (зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.); С т е п о в и й, с. 137—138 (час і місце запису не зазначено); В е р х о в и н е ц ь, с. 83 (час і місце запису не зазначено); У к р. н а р. п і с н і, с. 267 (час і місце запису не зазначено).

95. Ой спи, дитя, без сповитя. М а к с и м о в и ч, с. 95. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (час і місце зап. не зазн.).

96. Ой ти, коте, коточок. М е т л и н с ь к и й, с. 1. (Зап. у м. Глухів).

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 433, арк. 72 (1927 р., м. Київ); ф. 1, од. зб. 588, арк. 42 (Білоцерківський р., час запису не зазначено); ф. 5, од. зб. 154, арк. 210 (Чернігівщина, час запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 54, арк. 37 зв. (1920-ті рр., місце запису не зазначено).

Передруки: С у х о б р у с, с. 68; Б о й к о, с. 21—22.

97. Ой ну, люлі, дитя, спати. Зап. 1913 р. [Я. П. Новицький] у с. Воскресенка Олександрівського пов. Катеринославської губ. від хлопчика Петра Рудницького. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 18.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 17 (зап. 1978 р. у с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл.).

98. Ой ну, дитя, спати. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Тарасівка Звенигородського р. Черкаської обл. від Марії Хаткової. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 17—18.

99. Ой спи, дитя, не проснись. І в а н о в, с. 54, № 45. (Зап. у сл. Аранівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

100. Ой спи, дитя, до полудня. Зап. 1927 р. А. Рябокінь у с. Майорщина Пирятинського р. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170.

Вар.: Укр. нар. пісні, с. 267—268 (час і місце запису не зазначено; з мел.).

101. Ой ну, люлі, дитя, спать. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 2 зв.

102. Ой ну, люлі, мале дитя, спати. Зап. [1936 р.] у с. Кононівка Ковалівського р. Полтавської обл. від Я. Загородської. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 36 зв.— 37.

103. Ой спи, дитя, без сповитя. Зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка на Полтавщині від Д. І. Гамалії. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24.

(Шевченко-Гамалій Дарія Іванівна у 1890-х роках була актрисою в трупах П. Саксаганського, М. Кропивницького, М. Садовського. В радянський час — артисткою Ленінградського театру оперети та Народного Дому.

Народні пісні, відомі їй з часів проживання в рідному селі на Полтавщині, записували від неї Д. Ревуцький, Т. Онопа, М. Гайдай).

104. Ой ну, люлі, дитя, спати. Зап. 1950 р. І. І. Гуриш у с. Велика Обухівка Полтавської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 2.

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (1929 р., місце запису не зазначено); Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, арк. 26 (с. Тлусте, Галичина, час запису не зазначено).

105. Ой спи, дитя, буде доля. Зап. 1929 р. О. Горбань у с. Ядлівка Ново-Басанського р. Ніжинської окр. від чередників. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 12 зв.

106. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. 1918 р. А. Постоловський у с. Чорнокозинці Кам'янецького пов. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 99, арк. 141—142. З мел.

107. Люлю, люлю, колишу ті. Е З б, 1898, V, с. 140, № 60. (Зап. у с. Любінці Стрийського пов.).

108. Ай ну, люлю, колишу тя. Зап. 1967 р. В. Старощук у с. Брідок Заставнівського р. Чернівецької обл. від К. І. Старощук, 1909 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-7, од. зб. 104, арк. 109.

109. Ой спи, синку, колишу тя. Ярошинська, с. 215. (Час і місце запису не зазначено).

110. Ой ну-ну-ну, котино. Зап. 1928 р. П. Козак у с. Ранкова на Криворіжжі. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 709, арк. 86. («Занотовано під час колисання немовляти»).

111. Спи, дитятко, колишу тя. Зап. Бурачинська у с. Голгочі Підгаєцького пов. (Галичина). Час запису не зазначено. Л Н Б, фонд Кирчіва, 25, п. 2, арк. 22.

112. Ой спи, дитя, до вечора. Укр. нар. пісні, с. 270. (Зап. 1948 р. В. Покотило у с. Шаболишів Коропського р. Чернігівської обл. від М. Кислої, 21 р.). З мел.

113. А на кота дригота. Головацький, ч. III, від. I, с. 459. (Зап. в Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

114. Ой ти, коте муругий. Зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка на Полтавщині від Д. І. Гамалії. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24 зв.

115. Ой колиско, колисонько. Зап. у 1942—1943 рр. у с. Софіполь (Башкирія). І М Ф Е, ф. 12, од. зб. 9, арк. 186.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7 (1920-ті рр., місце запису не зазначено).

116. Спи, дитя, в колисочці. Чубинський, IV, с. 20, № 15 Б. (Зап. в Уманщині).

117. Щука риба в морі грає. К С, 1894, т. 44, с. 561—562. (Зап. у с. Сентово на Херсонщині).

118. Люлі, люлі, люлі. Зап. на Чернігівщині. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф 3, од. зб. 205, арк. 64.

Вар.: Максимович, с. 97.

119. Люлі, люлі, люліченька. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. у с. Львівка Золотоніського р. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. І М Ф Е, ф. 14-10, од. зб. 1542. З мел.

120. А-а, а-а, а-а, а! Пішла мати жито жати. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-10, од. зб. 1542. 3 мел.

121. Ой спи, сину, спи, дитино, устань здоровенький. Онищук, с. 104. (Зап. у 1909—1910 рр. на Гуцульщині).

122. Ой спала би-с, дитиночко, ой спала би-с, спала. Онищук, с. 102. (Зап. у 1909—1910 рр. на Гуцульщині).

123. Ай та люлю, та й люлю, ай бо я тебе стулю. Гошовський, с. 231, № 128. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Люта на Закарпатті від Анни Гумен, колгоспниці, 43 р.). 3 мел.

124. Ой люлю, люлю. Колесса І., с. 37. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов. від Олекси Бабія). 3 мел.

Передрук: Укр. нар. пісні, с. 262.

125. Ей люлю, люлю під зеленов дульов. Роздольський, Людкевич, І, с. 107, № 410. (Зап. О. Роздольський у с. Орелець). 3 мел. («Рецитація пісень (409—10) розволікла, питається покутськими мотивами. У подібних піснях з Поділля прибирає воно простіший шаблонний характер»).

126. Ой лю-лю-лю, люлю, люлю, під зелену дулю. Зап. 1980 р. Ю. П. Сливинський у с. Грамотне Верховинського р. Івано-Франківської обл. від В. Г. Пелатюк, 1917 р. нар. Мел. розшифр. Л. М. Кушлик. КНТ ЛДК, № 4380. 3 мел.

127. Ой люлю, каже, люлю. Зап. 1981 р. Л. М. Кушлик у с. Кваси Рахівського р. Закарпатської обл. від Г. В. Тафійчук, 1939 р. нар. КНТ ЛДК, матеріали експедиції № 39, № 13. 3 мел.

128. Ой лю, люлю, люлю, люлю. Шнейдер, с. 171. (Зап. у с. Ясеня від С. Вашкевич).

129. Ой повішу колисочку у попову дулю. Онищук, с. 106. (Зап. у 1909—1910 рр. на Гуцульщині).

Вар.: Кайндль, с. 148, № 3; Дерлиця, с. 123, № 1 (зап. у Долинському пов.); ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 213, арк. 12 (зап. 1911 р. І. Волошинський у с. Даленів Городенківського пов.).

130. Ой лю, лю, лю, ой лю, лю, лю. Зап. П. А. Павлик у с. Город Косівського пов. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 12.

131. Ой люлю, люлю. Зап. 1904 р. І. Савяк у с. Пасічне Станіславського пов. від Я. Будзенко. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 246, арк. 18.

132. Ай цю, люлю, колишу тя. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Верепчанка Заставнівського р. Чернівецької обл. від Катерини Мотрюк, 1963 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 66—67 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

133. Гай цю, люлю, колишу ті. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Верепчанка Заставнівського р. Чернівецької обл. від Олени Атимійчук, 1931 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 68 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

134. Піду в поле на роботу. Зап. у 1880-х рр. К. Попович у с. Жовтанці Жовквинського пов. від Анни Породник. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 16.

Надруковано: Дей, с. 128.

135. Ой спи, дитя, колишу ті. Зап. 1978 р. Ю. П. Сливинський у с. Орелець Снятинського р. Івано-Франківської обл. від О. Т. Гуралюк, 1920 р. нар. та Г. М. Чернявської, 1923 р. нар. Мел. розшифр. Л. М. Кушлик. КНТ ЛДК, № 3068. 3 мел.

136. А-а-а, колишу тя. Зап. 1982 р. Л. М. Кушлик у с. Завалля Снятинського р. Івано-Франківської обл. від Н. Г. Татарин, 1935 р. нар. КНТ ЛДК, матеріали експедиції № 40, с. Завалля, № 10. 3 мел.

137. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. у м. Борщів. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 26.

138. А спи, сину, хоть годину. Час і місце запису не зазначено. ЛНБ, ф. Бучинського, 265, п. 7.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 737, арк. 22-а (зап. 1967 р. Л. М. Янюк у с. Котелянка Полонського р. Хмельницької обл.); ф. 14-3, од. зб. 780, арк. 32 (зап. 1969 р. М. М. Добринчук у с. Довжки Славутського р. Хмельницької обл.).

139. Ой спи, сину, бо покину. Зап. у 1950-х рр. О. П. Діденко у с. Долинівка Славського р. Дрогобицької обл. від Любові Орловської, 22 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 57.

Вар.: Пісні Поділля, с. 416.

140. Ей йа люлю мі, люлю, ой під зелену дулю. Колесса Ф., 1929, с. 294, 28, № 90б. (Зап. Ф. Колесса у с. Дошно на Лемківщині від Ковалів). 3 мел.

141. Люлю же мі, люлю під зелену дулю. Колесса Ф., 1929, № 115, с. 37 — мел., 300 — текст. (Зап. Ф. Колесса у с. Волтошова на Лемківщині). 3 мел.

142. Люляй, люляй, муй синочку. Колесса Ф., 1938, № 25, с. 69— мел., 113, 114 — текст. (Зап. Ф. Колесса у с. Раково Перечинського окр. на Закарпатті). 3 мел.

143. Повішу я колисочку. Колесса І., с. 39—40, № 5. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.). 3 мел.

Вар.: Степовий, с. 39 (з мел.); Пісні Поділля, с. 421 (зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 69 зв. (зап. 1928 р. у с. Мар'їнка на Донеччині).

144. Ой лю-лю-лю, колишу тя. ЕЗб, 1898, V, с. 138—139, № 53. (Зап. П. Кирчів у с. Корчин Стрийського пов. від М. Кирчів).

145. Люлю, люлю, мій синочку. ЕЗб, 1898, V, с. 138, № 50. (Зап. у с. Скорики Збаразького пов.).

Передрук: Бойко, с. 36.

146. Ой спи, дитя, колишу ті. ЕЗб, 1898, V, с. 138, № 52. (Зап. І. Я. Франко у с. Нагуєвичі Дрогобицького пов.).

Передруки: Сухобрус, с. 74; Бойко, с. 36.

147. Спи, дітятко, колишу тя. Головацький, ч. III, від I, с. 459. (Зап. у Львівському пов. від М. Олексова).

148. Люлі, люлі, мій синочку. Зап. 1927 р. у с. Довга Гребля Медвинського р. від Михайла Костенка. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 3.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 (зап. у 1920-х рр. у с. Мар'їнка на Донеччині).

149. Ой повішу колисочку. Шнейдер, с. 171. (Зап. Й. Шнейдер у с. Ясеня від С. Вашкевич).

150. Ой повішу колисочку у поли, у поли. Головацький, ч. III, від. II, с. 590. (Зап. І. Гушалевич у Стрийській окр.).

Вар.: Онищук, с. 104 (зап. у 1909—1910 рр. на Гуцульщині).

151. Повішу я колисочку на дубочку. Зап. 1966 р. Л. О. Янковець у с. Прикладники Зарічненського р. Ровенської обл. від Л. Максимчук, 1924 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 578, арк. 33.

152. А, а! А ну, коте, люлечки. Зап. 1920 р. М. П. Гайдай у с. Іржавець Прилуцького пов. на Полтавщині від Д. Ревуцького. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 8, арк. 1. 3 мел.

Вар. тексту: Гулак-Артемовський, № 1, с. 1; 18; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 570, арк. 29 (1930 р., Київщина); ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв. (1928 р., місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 622, арк. 213 (1925 р., с. Великі Кручі на Полтавщині); ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 22 (1978 р., с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл.).

153. Шовковії вервечки. Зап. [у 1920—1930-х рр.] Г. Танцюра в Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 25. арк. 5. 3 мел.

154. Ой люлі та люлечки. Зап. 1927 р. М. Кудлай у с. Городище Пирятинського р., Полтавщина. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 186.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 213 (1925 р., с. Великі Кручі Пирятинського р. на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв. (1928 р., місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 4 (с. Новоселиця Полтавської обл.; час запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 726, арк. 24 (1967 р., с. Харлуг Корецького р. Ровенської обл.); ф. 14-3, од. зб. 740, арк. 32 (1967 р., с. Великі Дедеркали Шумського р. Тернопільської обл.); ф. 1, од. зб. 588, арк. 38 (зап. 1927 р. на Білоцерківщині).

155. Люлі, люлі, люлечки. Милорадович, с. 37, № 16. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля, Полтавщина, від Параски Якимець, 20 р.).

156. А, а, люлечки. Максимович, с. 105. (Час і місце запису не зазначено).

157. Ой ну, люлі да люлечки. Малинка, с. 283. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов.).

158. Люлі, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38, № 17. (Зап. 1891 р. В. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. на Полтавщині від Овсія Батієнка, 18 р.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 395, арк. 23 зв. (зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка на Полтавщині).

159. Люлі, люлечки. Чубинський, IV с. 19, № 14 А. (Зап. у м. Бориспіль Переяславського пов.).

160. А-а! А-а! Люлі, люлечки. Зап. у 1920-х рр. Д. Терещенко у с. Пухівка на Київщині від сестри, 27 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 572, арк. 40 зв.

161. Люлечки, шовковії вервечки. Ящуржинський, с. 82, № 8. (Зап. у с. Молодецьке Уманського пов.).

162. Шовковії вервечки, мальовані бильця. Зап. 1926 р. Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. на Поділлі від П. Танцюри-Кушнір. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 120, арк. 28 зв.

163. А-а, а-а, люлі, люлечки. Чубинський, IV, с. 19—20, № 14 Б. (Зап. у с. Дударі Канівського пов.).

Передрук: Бойко, с. 23.

164. Люлі, люлі, люлечки. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

165. Люлю, люлю, люльочки. Квітка, 1922, с. 226, № 712. (Зап. К. Квітка у с. Малорита, пов. Берестє Гродненської губ. від Ганни Козицької). З мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 32 (1960 р., с. Хотинь Ровенської обл.).

166. А-а, а-а, котино. Чубинський, IV, с. 25, № 29. (Зап. у с. Темногайці Кременецького пов.).

167. Мальована колисочка. Грінченко, с. 552, № 1358. (Зап. 1885 р. у с. Нижня Сироватка Сумського пов. Харківської губ.).

168. Ой ну, люлі да люлечки. Зап. 1948 р. В. Ф. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 753, арк. 13 (1970-ті рр., м. Бобровиця Чернігівської обл.).

169. Люлі, люлі, да люлєчки. Зап. [1957 р.] С. Гузій у с. Рудня Броварського р. Київської обл. від матері П. І. Гузій. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 44.

170. А-а, люлі, вервечки. Зап. 1967 р. Г. К. Тимощук у с. Жолобки Шумського р. Тернопільської обл. від Марії Поліщук, 1900 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 606, арк. 17.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 719, арк. 26 (1969 р., с. Обич Шумського р. Тернопільської обл.).

171. Е-е, люлечки, шовковії вірвечки. Зап. 1959 р. І. Гурин у с. Чемерин Волинської обл. від Серафима Сімончука. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 29.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 38. (1927 р., Білоцерківський р.); Тобілевич, с. 205 (1883 р., східне Поділля; з мел.).

172. Ой ну, люлі да люлечки. Зап. 1948 р. В. Ф. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 5 (1927 р., Білоцерківський р.).

173. Люлю же мі, люлю, під широку дулю. Колесса Ф., 1929, № 222, с. 323 — текст; с. 75 — мел. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині від Т. Вандзіляк). З мел.

174. Колишся мі, колиш, колисочко нова. Колесса Ф., 1929, с. 296, 31-32, № 98б (а). (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині). З мел.

175. Повішу, повішу колиску на дуба. Нар. пісні подкарпат. русинов, с. 43. (Зап. у с. Волосянка). З мел.

176. Колиш ми ся, колиш, колисочко нова. Колесса Ф., 1938, № 23, с. 113 — текст, с. 68 — мел. (Зап. Ф. Колесса у с. Раково). З мел.

177. Колисочко нова з жовтого явора. Колесса Ф., 1923, с. 47-48, № 103. (Зап. Ф. Колесса у с. Кострини). З мел.

178. Ой повішу я колисочку. Закарп. нар. пісні, с. 109. (Зап. 1949 р. від А. Завадяк. Пісня з с. Свалява. Мел. розшифр. З. І. Василенко). З мел.

179. Я повішу колисочку та й на яблінočку. Зап. 1979 р. Г. В. Дем'ян у с. Ровени від Т. С. Карпи. Мел. розшифр. М. В. Мишанич. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

180. Завішу я колисочку та й на яблоночку. Нар. пісні подкарпат. русинов, с. 42, № 42. (Зап. П. Ференчук у с. Терново). З мел.

181. Ой повішу колисочку. Квітка, 1922, № 547, с. 172. (Зап. у с. Гвізд Надвірнянського пов., Галичина). З мел.

Вар. тексту: Онищук, с. 105, 106 (1909—1910 рр., Гуцульщина); ЛНБ, ф. Бучинського, 265, п. 7 (час і місце запису не зазначено).

182. Люлю, люлю. Зап. 1902 р. у с. Печеніжин, Галичина. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 165, арк. 17.

183. Повішу я колисоньку. Зап. 1908 р. Я. Сенчик у с. Дешковиця. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 183, арк. 2 зв.

Вик. на мел. пісні «Колисала баба діда», № 889.

184. Ой спи, дитя, без сповичок. Зап. 1974 р. Л. М. Кушлик у с. Либохора Сколівського р. Львівської обл. від А. І. Гещ, 70 р. КНТ ЛДК, № 2125. З мел.

185. Спи, дитинко, в колисочці та й велика рости. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Славське Сколівського р. Львівської обл. від Л. А. Винник, 1952 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 31 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. З мел.

186. Каже: «люлю», каже: «люлю, де я тебе втулю?» Зап. 1977 р. Г. В. Дем'ян у с. Пшанець Сколівського р. Львівської обл. від Є. В. Мелень, 1943 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 35—36— текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. З мел.

187. Колисочка яворова, повивач біленький. Зап. 1979 р. Г. В. Дем'ян у с. Довге Закарпатської обл. від М. Ф. Мутки. Мел. розшифр. М. В. Мишанич: ІМФЕ, нові надходження. З мел.

188. Ворозочки з ожиночки, колиска з горіха. Зап. 1981 р. Л. М. Кушлик у с. Кваси Рахівського р. Закарпатської обл. від Г. В. Тафійчук, 1939 р. нар. КНТ ЛДК, матеріали експедиції № 39, № 12. З мел.

189. Колисочка яворова. Зап. 1967 р. М. С. Лагно у с. Ямна Надвірнянського р. Івано-Франківської обл. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 75, арк. 44.

190. Ой лю, люлю, люлю, люлю. Шнейдер, с. 171. (Зап. у с. Ясеня від С. Вашкевич).

191. Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю, попід зелену дулю. Зап. у с. Любинці Стрийського пов. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 2.

Надрук. без повторень: ЕЗб, 1898, V, с. 139.

192. Повішу я колисочку. Колесса І., с. 40. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

Вик. на мел. пісні «Ой красно, ясно», № 427.

193. Ой повішу колисочку на вербу, на вербу. Дерлиця, с. 124, № 3. (Зап. у с. Гошів, пов. Долина).

Вар.: Верховинець, с. 83 (з мел.).

Передрук: Бойко, с. 35.

194. Колиши сі, колисонько із дуба, із дуба. Дерлиця, с. 125, № 8. (Зап. М. Дерлиця у с. Підбережжя).

Передрук: Бойко, с. 35.

195. Ой лю, люлю, люлю, люлю. Шнейдер, с. 171. (Зап. Й. Шнейдер у с. Ясеня від С. Вашкевич).

196. Ой колишу, не лишу маленьку дитину. Гошовський, с. 95, № 16. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у м. Рахів Закарпатської обл. від Марії Попенко, 65 р.). З мел.

197. Ой спи, дітя, в колисоньці. Головацький, ч. III, від. I, с. 457. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

Вар.: Укр. нар. пісні, с. 272 (з мел.).

Передруки: Сухобрус, с. 82; Бойко, с. 28.

198. Колишу ті, колисочко, легонько, легонько. Онищук, с. 106. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

199. Спи ти, коте-дитиночко. Зап. 1967 р. М. Є. Лагно у с. Микуличин Івано-Франківської обл. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 75, арк. 45.

200. Ой соколе, соколочку. Шнейдер, с. 171. (Зап. Й. Шнейдер у с. Ясеня від С. Вашкевич).

201. Баю, баю, баю. Зап. у 1970-х рр. Г. І. Наговіцина у с. Бобровиця Чернігівської обл. від Лідії Шираєнко, 49 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 753, арк. 13.

202. Ой ну, люлі, люлі. Квітка, 1922, с. 105, № 323. (Зап. К. Квітка у Києві від Миколи Добровольського). З мел.

203. Ой люлі, люлі. Щепотьєв, с. 31, № 63. (Зап. на Полтавщині). Вик. на мел. пісні «Ой котусю, котусю», № 862.

Вар. тексту: Чубинський, IV, с. 19, № 12; Милорадович, с. 36—37; Іванов; с. 44, № 1 А, А(а); Малинка, с. 280; Данилов, с. 79, № 243; Манжура, с. 299; Пісні Поділля, с. 418; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 95 зв. (зап. 1925 р. у с. Перещепине на Катеринославщині); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 3 (зап. 1959 р. І. І. Гурин у м. Коростишів Житомирської обл.); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 4 (зап. 1946 р. І. І. Гурин у с. Вол. Байрак Миргородського р. Полтавської обл.); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 21 (зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Княжа Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 28 (зап. 1950 р. І. І. Гурин у с. Довгоші Млинівського р. Ровенської обл.); ф. 1, од. зб. 537, арк. 3 (зап. 1918 р. у с. Олександрівка на Катеринославщині); ф. 1, од. зб. 871, арк. 39 (час і місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 622, арк. 198 (1927 р., м. Пирятин на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 622, арк. 213 (1925 р., с. Вел. Кручі Полтавської обл.); ф. 1, од. зб. 566, арк. 163, 163 зв. (1929 р., с. Красилівка на Київщині); ф. 4, од. зб. 143, арк. 7 (1889 р., с. Краспокутівка Олександрівського пов. на Катеринославщині); ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина на Полтавщині); ф. 11, од. зб. 757, арк. 135 зв. (зап. 1906 р. П. Мартинович у м. Костянтиноград); ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 (зап. у 1881—1891 рр. П. Мартинович [на Харківщині]); ф. 33, од. зб. 24, арк. 23 (зап. на Полтавщині; час запису не зазначено); ф. 5. од. зб. 154, арк. 210 зв. (зап. П. Литвинова на Чернігівщині; час запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 57, арк. 14 зв. (зап. 1932 р. М. К. Сергіїв [на Полтавщині]); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 6 (час і місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 266, арк. 3 зв. (зап. на Кубані; час запису не зазначено); ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 81 (зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Петровка Павловського р. Воронезької обл.); ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 104 (1958 р., с. Позняки Київської обл.).

204. Тусі, тусі. Зап. 1925 р. М. П. Гайдай у с. Жукин Остерського пов. на Чернігівщині від Харити Чуян 10 р. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 15, арк. 72. З мел.

205. А, люлі. Зап. М. П. Гайдай у с. Хатки Зіньківського пов. Полтавської губ. від Палажки Лісової. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 8 13, од. зб. 8, арк. 4. З мел.

Вар. тексту: Милорадович, с. 36; ІМФЕ, ф. І, од. зб. 532, арк. 129 зв. (1925 р., с. Ганівка Перещепинського р.); ф. 11, од. зб. 714, арк. 261 зв. (зап. у 1901—1904 рр. П. Мартинович [на Харківщині]); ф. 12, од. зб. 9, арк. 4 (зап. у 1942—1943-х рр. у с. Рублівка в Башкирії).

206. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Полтавської обл. від Г. О. Малимон. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 163 зв. 3 мел.

207. Ой лю-лю-лю, люлі. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Черкаської обл. від В. М. Братчик. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 163 зв. 3 мел.

208. Ой ну, люлі, люлі. Зап. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Львівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 4 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. З мел.

209. А, ну, люлі, люлі. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

210. Ой люлі, ой люлі. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'як у с. Веренчанка Заставнівського р. Чернівецької обл. від О. В. Гулик, 1918 р. нар. та Є. В. Соколюк, 1943 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 70 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 503, арк. 40 (зап. 1965 р. у с. Репуцьк Рокенського р. Рокенської обл.).

211. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської обл. від Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Н. А. Бучель. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

212. А, ну, люлі, люлі. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

213. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Великий Хутір від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 15 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 - магнітоф. стрічка. 3 мел.

214. Ой ну, люлі, люлі. Милорадович, с. 37, № 13. (Зап. 1894 р. В. Милорадович у с. Тишки Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Кириленко, 18 р.).

215. Ой ну, люлі, люлі. Іванов, с. 44, № 1а. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

216. Ой ну, люлі, люлі. Іванов, с. 44, № 1б. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

217. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

218. Ой люлінькн, люлі. Зап. [1936 р.] у с. Бирлівка Ковалівського р. Полтавської обл. від В. Касьянової. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35.

219. Ой ну, люлі. Зап. 1929 р. О. Горбань у с. Ядлівка Новобасанського р. Ніжинської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 12.

220. А-а, а-а, люлі. Зап. 1968 р. К. В. Мудрук у с. Рудка Млинівського р. Рокенської обл. від О. П. Марчук, 1912 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 713, арк. 56.

221. Ой ну, люлі, люлі. Зап. в Олександрівському пов. Катеринославської губ. від Вівді Хотюнко. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 35, арк. 1.

222. Ой ну, гойди, гойди. Зап. [1936 р.] у с. Березняки Коналівського р. Полтавської обл. від Ольги Харченко. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 34.

223. Ой ну, люлі, треба спати. Зап. 1948 р. В. Ф. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50 зв.

224. Ой люлі, ой люлі. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Ковтунівка Золотоніського р. Полтавської обл. від Т. М. Селенко. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 155. 3 мел.

225. Ой ну, люлі, люлі. Милорадович, с. 36, № 5. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Гребінка Лубенського пов. Полтавської губ. від Домникії Гавриленко).

Вар.: Укр. нар. пісні, с. 264 (з мел).

226. А-а, а-а, люлі. Зап. Савченко у с. Соловіївка Радомишльського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 35, арк. 3.

227. Ой ну, люлі, люлі. Милорадович, с. 37, № 10. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Якименць, 20 р.).

228. Ой ну, люлі, люлі. Милорадович, с. 36, № 8. (Зап. В. Милорадович у с. Волчок Лубенського повіту Полтавської губернії від Марфи Малькіної, 16 р.).

229. Ой ну, люлі, люлі. Милорадович, с. 36, № 9. (Зап. 1891 р. В. Милорадович у м. Снятин Полтавської губ. від Ганни Гетьман, 25 р.).

Вар.: Укр. нар. пісні, с. 264 (з мел.).

230. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1968 р. І. Юречко у с. Селичівка Баришівського р. Київської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 681, арк. 66.

231. Гойдана, гойдана. Милорадович, с. 48, № 82. (Зап. 1891 р. В. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Фросини Бучач, 60 р.).

232. Коту, коту, котусю. ХСб, 1894, вип. 8, с. 24. (Зап. А. Татарський у сл. Святодмитрівка Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 37 (Ковалівський р. Полтавської обл.).

233. Люлю, люлю, люлешику. Зап. 1970 р. А. І. Остапенко у с. Єлизаветовка Павловського р. Воронезької обл. від М. А. Коломієць. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 141. З мел.

234. Ой ну, люлі, да люлешу. Зап. у с. Красилівка Борзнянського пов. Чернігівської губ. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 3, од. зб. 145, арк. 22.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина на Полтавщині); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 5 (1949 р., с. Ломака Полтавської обл.).

235. Ой ну, коту, люлесі. Манжура, с. 301. (Зап. І. Манжура в Олександрівському пов. Катеринославської губ.).

236. А-а, люлешику. Зап. у 1908—1915 рр. В. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов. від своєї родини. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 65.

Вар.: І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 714, арк. 263 (зап. П. Мартинович на Харківщині).

237. Люлі, люлі, тельпішшику. Зап. [1925 р.] М. М. Сідляр [в Любецькому р.] на Чернігівщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 841, арк. 116.

238. Ой ну, люлі, та коточок. Зап. 1927 р. М. Кудлай у с. Городище Пирятинського р. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 186.

239. Ой ну, люлі, люлі. Там же.

Вар.: Кравченко, с. 53, № 133а; І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 230, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 28, од. зб. 115, арк. 15 (1894 р., Острозький пов.).

240. Скакав котик по плотку. Зап. [у 1925—1927 рр.] на Житомирщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 543, арк. 19 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 734, арк. 19 (1968 р., с. Постійне Костопільського р. Ровенської обл.).

241. Ой летів шпак. ХСб, 1888, вип. 2, с. 195. (Зап. у Сумському пов. Харківської губ.).

242. Ой ну, люлі, люлі. Зап. [1936 р.] у с. Кантакузівка Ковалівського р. Полтавської обл. від О. Фай. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 37 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 43 (Зап. 1958 р. С. Гузій у с. Рудня Київської обл.).

243. Упав котко з лишки. Зап. 1967 р. К. М. Шевчук у с. Ясногірка Сарненського р. Ровенської обл. від П. Г. Никончук, 1924 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 738, арк. 31.

244. Ой ну, люлі, люлі. Іванов, с. 45, № 4. (Зап. у сл. Нижній Солоний Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: там же, № 4 а), в).

245. Ой ну, коте. Милорадович, с. 39, № 29. (Зап. 1893 р. В. Милорадович на хут. Миколаївка Лубенського пов. Полтавської губ. від Зіновії Дорошенко, 17 р.).

246. Ой кіт-воркіт. Милорадович, с. 40, № 32. (Зап. 1890 р. В. Милорадович у м. Снятин Полтавської губ. від Атафії Шевченко).

Вар.: І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 714, арк. 262 (зап. П. Мартинович на Харківщині; час запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 54, арк. 21 зв. (1919 р.; місце запису не зазначено).

247. У нас кіт — баламут. Іванов, с. 52, № 34. (Зап. у сл. Попівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

248. Ой ну, котку-воркіт. Милорадович, с. 40, № 3. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Якимець, 20 р.).

Вар.: Максимович, с. 103, І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 543, арк. 18 (Житомирщина; час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 841, арк. 116 зв.— 117 (Чернігівщина; час запису не зазначено).

249. Пошов коток на торжок. Малинка, с. 281. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов.).

Передрук: Бойко, с. 20.

250. Гойда, люлю, гойда, ша. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Кельменці Чернівецької обл. від М. Доцен. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 314, арк. 610.

251. Е-е, е-е, гопа-на. Зап. 1972 р. експедиція ІМФЕ у с. Басалигівка Гайсинського р. Вінницької обл. від Г. І. Колесниченко, 1901 р. нар. Пісня з с. Дмитренки того ж району. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 424/1, арк. 38—39. З мел.

252. Люлі, люлі, прилетіли гулі. Зап. 1938 р. М. П. Гайдай від Ольги Плахотникової, 28 р., з м. Богучари Радчинського р. Воронезької обл. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 13, арк. 49. З мел.

253. Ой люлечки, люлі. Зап. 1970 р. А. І. Остащенко у с. Єлизаветовка Павловського р. Воронезької обл. від А. Т. Васильченко. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 141. З мел.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 49 зв. (зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Кущин Воронезької обл.); Пісні Поділля, с. 417, 418.

254. Ой люлечки, люлі. Іванов, с. 44—45. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

255. Ой ну, люлі, люлі. Іванов, с. 44, № 1. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

256. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1887 р. [Я. Новицький] у с. Нескучне Маріупольського пов. від Марійки Литвин, дівчинки-няньки. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 7 зв.

Вар.: Пассек, с. 76. (Полтавщина).

257. Прилетіли голуби. Щепотьєв, № 64, с. 31. (Зап. В. Щепотьєв у Полтавській губ.).

Вик. на мел. пісні «Ой котусю, котусю» — № 862.

Передрук: Бойко, с. 46.

258. Ой люлі, люлі. ХСб, 1888, вип. 2, с. 195. (Зап. у Сумському пов. Харківської губ.).

Вар.: Чубинський, IV, с. 19; Милорадович, с. 37; Іванов, с. 45, № 4а; Малинка, с. 480; Рокосовська, с. 243; Дитина в звичаях і віруваннях, с. 12; Пісні Поділля, с. 418; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 566, арк. 12 зв. (зап. О. Горбань 1929 р. у с. Ядлівка Ніжинської окр.); ф. 1 дод., од. зб. 242, арк. 199 (с. Опішня на Полтавщині; час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв. (час і місце запису не зазначено); ф. 8, кол. 2, од. зб. 35, арк. 1 (м. Богодар Олександрівського пов. Катеринославської губ.; час запису не зазначено).

259. Люлю, люлі, люлі. ХСб, 1895, вип. 9, с. 327. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

260. А-а-а-а, люлі. Зап. 1900 р. у с. Карабіївка Старокостянтинівського пов. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 133, арк. 31 зв.

261. Ой не щебечи. Зап. у с. Любинці Стрийського пов. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 3.

Надрук. без повторень: ЕЗб, 1898, V, № 63.

Вар.: Чубинський, IV, с. 22.

262. Ой у саду зелененькім пташіта співают. Онищук, с. 103. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

263. Ой ну, ну, ну, ну, люлі. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 4 зв.

264. Ай ну, люлі. Зап. 1925 р. М. Сідляр у Любецькому р. на Чернігівщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 841, арк. 117 зв.

265. Ой на, люлі, налетіли гулі. Зап. 1952 р. І. Гурин у с. Козацьке Звенигородського р. Київської обл. від Я. Нечипоренко, 72 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 13.

266. Ой люлі, люлі. Зап. 1925 р. Г. А. Кононенко у с. Запоріжжя Пирятинського р. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 621, арк. 150.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 771, арк. 40 (зап. 1970 р. у с. Піщане Камінь-Каширського р. Волинської обл.).

267. Ой ну, люлі, люлі, люлі. Зап. В. Шовкун по пам'яті з дитинства

(1930-ті р.), проведеного у с. Олександрівка Бобровицького р. Чернігівської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 916, арк. 19.

268. Літав, літав чорний шпак. Іванов, с. 47, № 13. (Зап. у м. Старобільськ Харківської губ.).

Передрук: Бойко, с. 34.

269. Ой ти, коте, не гуди. Рубець, с. 78. (Зап. Марко Вовчок у Борзнянському пов. Чернігівської губ.). З мел.

Вперше надрук.: Марко Вовчок, с. 46—47; передруки: Народні пісні в записах Марка Вовчка, с. 30—31; Бойко, с. 23.

270. Ой ти, коте, не гуди. Зап. А. Шмиговський по пам'яті з часів дитинства, проведеного у с. Сидорівка на Київщині у 1880—1890-х рр. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320 зв. З мел.

271. Котику сіренький. Леся Українка, с. 369—370. (Зап. К. Квітка від Лесі Українки. Пісня з м. Гадяч на Полтавщині). З мел.

Вперше надрук.: Квітка, 1917, с. 213—214, № 211.

Передрук: Нар. пісні в записах Лесі Українки, с. 347.

(До останньої ноти цієї пісні, а також № 377, 609, 648, 744 К. Квітка подає примітку: «Скоріше лагідний вигук, ніж музикальний тон; висоκість зазначено приблизно»).

Вар.: тексту: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 376, арк. 14 (час і місце запису не зазначено).

272. Коте сіри[й], коте білий. Зап. 1905 р. Я. Сенчик у с. Свори Костянтинівського пов. від матері. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 181, арк. 125 зв.—126. З мел.

273. Коту сірий, коту білий. Зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Михайлово Павловського р. Воронезької обл. від О. М. Блашенко. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 31. З мел.

Вар.: Пісні Поділля, с. 419.

274. Котик волохатий. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Славське Сколівського р. Львівської обл. від І. В. Дем'ян, 1918 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 34 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526. З мел.

275. Ой ти, коте, не гуди. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Ланіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Вар.: Укр. нар. пісні, с. 267.

276. Ой ти, коте, не гуди. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Ланіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

277. Ой не ходіть, котики, кругом хати. Зап. 1958 р. С. Гузій у с. Рудня Броварського р. Київської обл. від матері П. І. Гузій. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 43.

278. Ой ну, люлі, коте сірий. Малинка, с. 282. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов.).

279. А-а, а-а! коточок. Ящуржинський, с. 81. (Зап. Х. Ящуржинський в Подільській губ.).

Передруки: Сухобрус, с. 48; Бойко, с. 31.

280. А ти, коте волохатий. Зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка на Полтавщині від Д. І. Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24 зв.

Вар.: Іванов, с. 51, 52.

281. Коту, коту волохати. Зап. К. Квітка на Житомирщині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 66, арк. 2.

282. Коту сірий, коту білий. ХСб, 1895, вип. 9, с. 326. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: Максимович, с. 105, ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56 (1929 р., м. Бровари, Київщина); ф. 1, од. зб. 572, арк. 40 (с. Пухівка на Київщині, [1920-ті рр.]); ф. 6, од. зб. 66, арк. 1 (с. Коростень на Житомирщині; час запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 7, 11 (Драбівський р. Черкаської обл., 1970-ті рр.).

283. Спи, мой каток. Зап. 1925 р. М. М. Сідляр у Любецькому р. на Чернігівщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 841, арк. 116—116 зв.

284. Ой ти, коте та сіране. Зап. В. Харків у Ніжинському р. Чернігівської обл. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 74, арк. 14.

Вар.: Іванов, с. 52, № 32 Б; ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 282, арк. 56 (1927 р., с. Глібівка Київської окр.).

285. Коте сірий, коте білий. Іванов, с. 52, № 32. (Зап. у сл. Ново-Катеринославль Куп'янського пов. Харківської губ.).

286. Котусь сірий. Іванов, с. 52, № 32 А. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

287. Ой ти, коте сірий. Милорадович, с. 43, № 50. (Зап. 1890 р. В. Милорадович на хут. Тернавщина Лубенського пов. Полтавської губ. від Софії Писаренко, 50 р.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-5, од. зб. 297, арк. 24 (зап. 1960 р. у с. Трушки Білоцерківського р. Київської обл.); ф. 30, од. зб. 57, арк. 14 (зап. 1932 р. на Полтавщині).

288. Ой ну, котів, котів два. Зап. [1936 р.] у с. Кантакузівка Ковалівського р. Полтавської обл. від О. К. Фай. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 37 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 753, арк. 13 (зап. у 1970-х рр. у м. Бобровиця Чернігівської обл.); ф. 33, од. зб. 24, арк. 23 (час і місце запису не зазначено).

289. Ти, коточок, не ходи. Малинка, с. 279. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов.).

290. Ой не ходи, коте, коло гаю. Зап. [1936 р.] у с. Кантакузівка Ковалівського р. Полтавської обл. від О. К. Фай. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 36.

291. Ой ти, коту сірий. Зап. 1913 р. [Я. П. Новицький] у с. Воскресенка Олександрівського пов. Катеринославської губ. від хлопчика Петра Авдіївка. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 19.

292. Ой ну, люлі, котів два. Зап. 1887 р. [Я. П. Новицький] у с. Нескучне Маріупольського пов. від дівчинки-няньки Маріїки Литвин. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 9 зв.

Вар.: там же, арк. 10 (1880 р., с. Кущугумівка Олександрівського пов.).

293. А-а, а-а, коточок. Данилов, с. 80, № 246. (Зап. В. Данилов у с. Андріївка Ніжинського пов. Чернігівської губ.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 5, од. зб. 154, арк. 210 зв. (зап. на Чернігівщині); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 21, (зап. 1946 р. у с. Вел. Байрак Полтавської обл.); ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 105 (зап. 1958 р. у с. Позняки Київської обл.).

294. Ой ну, коте, не гуди. Зап. 1930 р. Ф. П. Касьян у с. Княжичі на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 753, арк. 13 (зап. у 1970 -х рр. у м. Бобровиця Чернігівської обл.).

295. А-а-а, котів два. Зап. [у 1920-х рр.] А. П. Боголюбова на Чернігівщині. ІМФЕ. ф. 1, од. зб. 454, арк. 59, 59 зв.

296. Ой коте, коточку. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Львівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 6.

297. Ой ну, баю, баю. Зап. 1981 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської обл. від своєї матері, Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.

298. Ой ну, баю, баю. Там же. 3 мел.

299. А, а, коте. Максимович, с. 102. Час і місце запису не зазначено.

300. А, а! Люлі, спить. Зап. Д. Терещенко у с. Пухівка на Київщині від сестри, 27 р. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 572, арк. 41.

301. Ой ну, люлі, люлі. Зап. 1929 р. О. В. Якубовський у с. Красилівка на Київщині від матері, 39 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 566, арк. 163 зв.

302. Ой люлі, люлі, бай. Зап. 1936 р. у с. Бирлівка Ковалівського р. Полтавської обл. від В. Касьянової. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35.

303. Ой плаче дитя, не спить. Зап. 1929 р. О. Горбань у с. Ядлівка Ново-Васанського р. Ніжинської окр. від жінки 40 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 566, арк. 12 зв.

304. Ой ну, люлі, дитя, спать. Милорадович, с. 37, № 15. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Гребінка Лубенського пов. Полтавської губ. від Домникії Гавриленко).

305. Ой кіт-воркіт воркоче. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 9. (Зап. на південній Київщині).

306. Ой люлі, мале, спати. Зап. [у 1957—1958 рр.] І. Жукова у с. Бобрик Київської обл. від Агафії Держанівської, 80 р. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 37.

307. Ой люлі, дитя, спать. [Зап. 1927 р. на Білоцерківщині], ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 40.

308. Ой ну, люлі, люлі. Зап. у 1925—1926 рр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 631, арк. 23 зв.

309. Ой ну, коте волохатий. Чубинський, IV, № 23, с. 23. (Зап. у с. Бориспіль Переяславського пов.).

310. Ой ти, коте та сірмане. Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

311. Хоче дитя, та не спить. Грінченко, с. 553, № 1366. (Зап. у Чернігівській губ. Із збірника Ф. К. Ромашкевича).

312. Ой ну-ну-ну, люлечки. Данилов, с. 80, № 242. (Зап. у с. Андріївка Ніжинського пов. Чернігівської губ.).

313. Ой ходила часчка по комишу. Зап. [1958 р.] С. Гузій у с. Рудня Київської обл. від П. І. Гузій. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 43.

(Там же, на арк. 70 є майже ідентичний варіант цієї пісні із зміною третього рядка: «Колишу я, ворожу я, а Толя не спить»).

314. Е, е, люлино. Іванов, с. 45, № 5. (Зап. у сл. Радьківські Піски Куп'янського пов. Харківської губ.).

315. Ой спи, спиу, бо діди йдуть. Зап. 1964 р. Ф. Л. Мілісевич у с. Війниця Млинівського р. Рівненської обл. від Гурія Якимчука, 1921 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3,од. зб. 497, арк. 20.

316. Баю, баю, діток колихаю. Зап. 1944 р. І. І. Гурин у с. Ковалі Хорольського р. Полтавської обл. від Марії Лози. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 6.

317. Баю, баї, баї, бай. Зап. 1977 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. від Г. Л. Дорошенко, 76 р., з с. Львівка. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 10 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. 3 мел.

318. Баю, баю, баю. Зап. 1950 р. І. І. Гурин у с. Довгалівка Миргородського р. Полтавської обл. від І. Зінченко. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 19.

Вар.: там же, арк. 22 (зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Лисянка Черкаської обл. від В. Мандич).

319. Ой бай, баю, баю. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської обл. від Параски Чуйко, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 (1928 р., с. Мар'їнка на Донеччині.); ф. 14-3, од. зб. 305, арк. 174 (зап. у 1960-х рр. у с. Волоська Балаклія Харківської обл.).

320. Бай-бай, баю-бай. Зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Петровка Павловського р. Воронезької обл. від А. Ф. Попової, 1908 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 40. 3 мел.

321. Ой бай, баю, бай. Зап. [у 1920—1930-х рр.] В. Рубайло на Кубані. ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 266, арк. 4.

322. Ой ну-ну, люлі, люлі, бай. Зап. у 1920-х рр. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7.

323. Ой на кота воркота. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 9. 3 мел.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 230, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 6 (час і місце запису не зазначено).

324. А, а, котино. Максимович, с. 102—103. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: Манжура, с. 300; Пісні Поділля, с. 419; там же, с. 421 (з мел.); ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 5 зв. (зап. 1946 р. у с. Басалиичівка Гайсинського р. Вінницької обл.).

Передруки: Чубинський, IV, с. 22, № 21; Бойко, с. 19.

325. Ой на кота воркота. З матеріалів М. Максимовича. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 388, арк. 105.

Вар.: Метлинський, с. 3; ІМФЕ, ф. 5, од. зб. 154, арк. 210 зв. (зап. П. Литвинова на Чернігівщині).

326. А, а, а, на кота воркота. Зап. 1902 р. І. Чупрей у с. Печеніжин. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 165, арк. 15.

327. Коте, коте-буркоте. Зап. у 1957—1958 рр. С. Гузій у с. Рудня Броварського р. на Київщині від П. І. Гузій. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 44.

328. А-а, а-а! На кота. ЕЗб, 1898, V, с. 140, № 62. (Зап. у с. Любинці Стрийського пов.).

329. Ой на кота воркота. Манжура, с. 300. (Зап. І. Манжура у с. Олексіївка Харківської губ.).

330. Ой кіт воркне. Зап. [1937 р.] Д. Ревуцький у с. Петрівка на Полтавщині від Д. І. Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24.

331. Бай-бай, бай, бай, бай. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ. нові надходження. 3 мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 11 (зап. 1955 р. І. І. Гурин у с. Багачівка Звенигородського р. Черкаської обл.); ф. 1, од. зб. 588, арк. 39 (1925 р., Білоцерківська окр.); ф. 1, од. зб. 433, арк. 17 (зап. 1927 р. від дівчинки-нянькн з с. Трипілля).

(Варіанти цієї пісні починаються із звернення до кота: «Котку, котку, гай!»).

332. Ой ви, чорнії коточки. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Лисянка Черкаської обл. від В. С. Мандич. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 22.

333. Ходить котко по плотку. Зап. 1964 р. М. Д. Жовта у с. Головня Дубровицького р. Ровеньської обл. від Степаниди Пінчук, 1905 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 473, арк. 19.

334. Ой ти, коте сірий. Щепотьєв, № 66, с. 32. (Зап. В. Щепотьєв на Полтавщині).

Вик. на мел. пісні «Ой котусю, котусю», № 862.

335. Ой ти, котик, вурчи, вурчи. Зап. 1967 р. В. М. Верпацький у с. Омит Зарічненського р. Ровеньської обл. від М. Г. Чутай, 1920 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 629, арк. 53.

Вар.: Метлинський, с. 2—3; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 715, арк. 47 (зап. 1969 р. М. Мовчанюк у с. Виткова Гощанського р. Ровеньської обл.).

336. Ой люлі, люлі. ХСб, 1888, вип. 2, с. 192. (Зап. у Сумському пов. Харківської губ.).

Вар.: Милорадович, с. 45, № 64; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 213 (1925 р., с. Великі Кручі на Полтавщині); ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 3 (1930 р., с. Бобрик на Полтавщині).

Передруки: Сухобрус, с. 33; Бойко, с. 30.

337. А-а-а-а-а-а-а!Ой ну-ну-ну, котів два. Зап. [1936 р.] у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл. від Гапки Іпкол. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33.

338. Ой котику, коте наш. Зап. у 1900-х рр. П. Мартинович на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 261, 261 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 33, од. зб. 24, арк. 18 (зап. на Полтавщині; час запису не зазначено).

339. Е-е, е-е, коточок. Милорадович, с. 44, № 35. (Зап. В. Милорадович на хут. Тершавцина Лубенського пов. Полтавської губ. від Дарії Безпос, 20 р.).

340. Коте сірий. Чубинський, т. IV, с. 22 № 18. (Зап. у с. Дударі Канівського пов.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено).

Передруки: Сухобрус, с. 28; Бойко, с. 25.

341. Ой ну, люлі, котки два. КС, 1894, т. 44, с. 560—561. (Зап. Г. Дахно у с. Глодоси на Херсонщині).

Вар.: Бессараба, с. 93, № 13 (Олександрійський пов. Херсонської губ.); Пісні Поділля (1964 р., с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.).

342. Ой ти, котику-братику. Зап. 1948 р. І. І. Гурин у с. Хомутець Миргородського р. Полтавської обл. від Я. Іващенко. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 5—6.

343. Коту сірий, коту білий. Іванов, с. 54, № 40; (Зап. у сл. Попівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

344. Ой ти, коте сірий. Милорадович, с. 43, № 51. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Якимець, 20 р.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56 (зап. у 1928—1930 рр. М. Компанець у м. Бровари на Київщині).

345. Ой ну, ой ну, коточок. Зап. 1912 р. П. Коломійченко у с. Прохори Ніжинської окр. Чернігівської губ. від М. Коломійченко. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 109, арк. 35 — текст, арк. 52 — мел. 3 мел.

346. Ой ну, люлі, коточок. Зап. 1926 р. М. П. Гайдай у с. Прохори Борзнянського пов. на Чернігівщині від М. Коломійченко. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 71, арк. 55. 3 мел.

347. Ой ну, люлі, коточок. Зап. М. П. Гайдай у с. Прохори Борзнянського пов. на Чернігівщині від М. Пірковської з с. Бурківці. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 71, арк. 55—56. 3 мел.

348. Ой ну, котик, коточок. Зап. 1972 р. А. І. Остапенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Черкаської обл. від Г. Д. Малимон. ІМФЕ, ф. 14-5 од. зб. 400, арк. 163 зв.— 164. 3 мел.

Вар.: Бессараба, с. 90, № 5 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

349. Ой ну, коте, коточок. Зап. 1981 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. від М. І. Коваль, 57 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 14; ф. 14-10, од. зб. 1542. Мел. розшифр. К. М. Луганська. 3 мел.

350. А-а-а, а-а-а, коточок. Гулак Артемовський, 1883, № 1, с. 18. Вик. на мел. пісні «А-а, а-а, люлі», № 61.

351. Коточок, не йди рано в садочок. Зап. 1927 р. М. Костенко на Білоцерківщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 5.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 454, арк. 59 зв. (Чернігівщина); ф. 1, од. зб. 622, арк. 197 зв. (зап. 1927 р. Г. Кравченко у м. Пирятин).

352. А-а-а-а-а, коточок. Зап. [1931 р.] у с. Чумчак Ковалівського р. Полтавської обл. від П. С. Горн. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 36 зв.

353. Люлі, люлі, коточок. Зап. 1925 р. В. Василенко у с. Великі Кручі Пирятинського р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 213.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 7 (час і місце запису не зазначено); ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 769, арк. 20 (зап. 1968 р. Л. Шульга у с. Болотниця Талалаївського р. Чернігівської обл.).

354. Ану, коти, котів два. Зап. 1927 р. Г. Кравченко у м. Пирятин на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 197 зв.

355. Ой ну, коте, коточок. Зап. 1925 р. Г. А. Кононенко у с. Запоріжжя Пирятинського р. від дітей 8—9 років. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 621, арк. 150.

356. А, а, коточок. Зап. 1930 р. П. Матвієвський у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 2.

357. Ой ну, ну, ну, коточок. Зап. 1930 р. П. Костенко у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 34, кол. 2, арк. 6 зв.

358. Ой, ну, люлі, коточок. Малинка, с. 283. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов. Чернігівської губ.)

359. Ой ти, коту, коточок. Зап. 1936 р. у с. Бирлівка Ковалівського р. Полтавської обл. від В. Касьянової. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35.

360. Ой ти, коте-коточок. Метлинський, с. 1—2. (Зап. 1845 р. на хут. Мотронівка Чернігівської губ.).

(Паспортизовано за: ІМФЕ, ф. 3, од. зб. 177, арк. 1 зв.— 2).

361. Ой ти, коте, котару. Зап. 1924 р. М. Сергіїв у с. Томаківка на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 34, арк. 5 зв.

362. Ой ти, коту волохатий. Зап. 1972 р. О. А. Правдюк та А. Л. Іоаніді у с. Скоробогатьки Лохвицького р. Полтавської обл. від Х. С. Москаленко, 1900 р. нар. Мел. розшифр. О. А. Правдюк. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 425/І, арк. 41. 3 мел.

363. Коте, котарю. Зап. у с. Хомутець. Час запису не зазначено. Розшифр. М. Береговський з фоновалка. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 196, арк. 12 зв. 3 мел.

Вар. тексту: Милорадович, с. 45, № 63; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310,

арк. 21 (зап. І. І. Гурин 1946 р. у с. Вел. Байрак Миргородського р. Полтавської обл.).

364. Ой ти, кіт-воркіт. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Черкаської обл. від В. М. Братчик. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 160 зв. З мел.

365. Ой ти, коту волохатий. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від своєї матері Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. П. А. Бучель. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

366. Ой ну, коту сірий. Зап. 1981 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від О. Олійник. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

367. Ой кіт-воркіт. Максимович, с. 103. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: Іванов, с. 53, № 36 А; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 51 зв. (1927 р., Білоцерківська окр.); ф. 1, од. зб. 662, арк. 85 зв. (1929 р., с. Мар'їнка на Донеччині); ф. 1, од. зб. 847, арк. 23 (час і місце запису не зазначено); ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 2 (1930 р., с. Бобрик на Полтавщині); ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 13 (1977 р., с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл.).

Передруки: Сухобрус, с. 61; Бойко, с. 20.

368. Ой ну, коту, котарю. Манжура, с. 301. (Зап. І. Манжура в Олександрівському пов. на Катеринославщині).

369. Ой ти, коту сірий. Зап. 1885 р. [Я. Новицький] у с. Покровське Катеринославської губ. від П. Касьяненко. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 9, 9 зв.

Вар.: Тобілевич, с. 205 (1883 р., східне Поділля); Манжура, с. 298, 301; ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 11 (1913 р., с. Воскресенка Катеринославської губ., від хлопчика Назара Мусейка); ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 658, арк. 312 зв. (1925—1927 рр., с. Овдіївка на Донеччині); ф. 6, од. зб. 173, арк. 34 зв. ([1936 р.], Полтавська обл.); ф. 6, од. зб. 173, арк. 35, 35 зв. ([1936 р.], с. Бирлівка Полтавської обл.); ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 5 (1930-ті р., с. Бобрик на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 457, арк. 3 (час і місце запису не зазначено).

370. Ой ну, люлі, коточок. Милорадович, с. 45, № 62. (Зап. 1890 р. В. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Ганни Мартиненко, 12 р.).

Вар.: Іванов, с. 53, № 36; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 621, арк. 150 (1925 р., с. Запоріжжя, Полтавщина).

371. Ой ну, люлі, коточку. КС, 1894, т. 44, с. 561. (Зап. Г. Дахно у с. Глодоси на Херсонщині).

Вар.: Чубинський, IV, с. 26, № 34. .

372. Ой ти, коту сірий. Зап. 1932 р. М. К. Сергіїв на [Дніпропетровщині]. ІМФЕ, ф. 30, од. зб. 57, арк. 14.

373. Ходив котко по двору. Зап. 1925 р. С. Панасенко у с. Перещепине на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 95 зв.

(Ця пісня записана в контамінації з двома іншими: «Люлі, люлі, налинули гулі» та «Ой ну, коту, котару», які подано в книзі як варіанти до відповідних пісень).

374. Ой ти, котку-воркотку. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 9. (Зап. на південній Київщині).

375. А ти, коте сірий. Зап. 1937 р. [Д. М. Ревуцький] у с. Петрівка Гадяцького р. на Полтавщині від Дарії Іванівни Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24 зв.

376. Ой ну, коту, котина. Іванов, с. 52. (Зап. у сл. Нижній Солоний Куп'янського пов. Харківської губ.).

377. А-а, коточок. Леся Українка, с. 368. (Зап. К. Квітка від Лесі Українки. Пісня з м. Гадяч на Полтавщині). З мел.

Вперше надрук.: Квітка, 1917, с. 212, № 209.

(Див. примітку до № 271).

Вар. тексту: Максимович, с. 105; Укр. нар. пісні, с. 263 (з мел.).

Передруки: Нар. пісні в записах Лесі Українки, с. 345—346; Бойко, с. 40.

378. А-а-а, котки два. Зап. 1969 р. Г. М. Гузь у с. Привільне Дубнівського р.

Ровенської обл. від В. І. Мамотюк, 1940 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 778, арк. 36.

379. А-а-а, котки два. Зап. 1963 р. А. Т. Цимайло у м. Чуднів Житомирської обл. від П. С. Міцик, 1889 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 389, арк. 37.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 731, арк. 50 (зап. 1968 р. Р. П. Мельник у с. Зіньки Білогірського р. Хмельницької обл.).

380. А-а-а-а! Котів два. Зап. 1900 р. у с. Колки Старокостянтинівського пов. на Волині від Г. Лепетунової. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 133, арк. 31.

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 (зап. 1896 р. у с. Карабіївка на Волині).

381. А-а! Котки два. Зап. у 1950-х рр. О. Діденко в с. Долинівка Славського р. Дрогобицької обл. від Любові Орловської, 22 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 57.

382. Пішов котік у лісок. Зап. [у 1920-х рр.] В. Рубайло на Кубані. І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 266, арк. 4.

383. Ходить котик по двору. Іванов, с. 52, № 33. (Зап. у сл. Ново-Глухів Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: Чубинський, IV, с. 22—23, № 22.

384. Ой котику, котку. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від О. Манько, 32 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 71 зв.

385. А-а-а-а, котки два. Зап. 1967 р. Н. С. Довбиш у с. Березина Володимирецького р. Ровенської обл. від Г. С. Верешко, 1944 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 662, арк. 60.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 724, арк. 51 (зап. 1968 р. Н. М. Шуляк у с. Липа Дубнівського р. Ровенської обл.); ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 31 (зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Славське Сколівського р. Львівської обл.).

386. А-а-а, котки два. Шмайда, № 1, с. 5. (Зап. 1965 р. у с. Великий Липник, Східна Словаччина, від учениці А. Хлуман).

387. Кіт-воркіт. КС, 1894, т. 44, с. 560. Зап. Г. Дахно у м. Глодоси на Херсонщині.

388. Баю, баю, маленький синочку, спати. Зап. [у 1957—1958 рр.] Г. Піддубна у с. Бобрик Броварського р. Київської обл. від О. П. Піддубної, 39 р. І М Ф Е, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 48.

389. Ой ну, люлі, люлі. Зап. [у 1923—1927 рр.] М. П. Гайдай у м. Гадяч на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 125, арк. 5. З мел.

390. Ой ну, коту, коточок. Зап. 1928 р. А. Лиходій у с. Калентир Крюківського р. на Кременчуччині від М. Лиходій. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 65, арк. 48—49. З мел.

Передрук: Укр. нар. пісні, с. 263.

391. Ой ти, коте, коточок. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

392. Ой ну, коте, коточок. Зап. 1980 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської обл. від Насті Білодід, 1911 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

393. Ой ти, коте, коточок. Зап. 1885 р. [Я. Новицький] у с. Покровське Катеринославської губ. від П. Касьяненко. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 9.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (час і місце запису не зазначено); ф. 30, од. зб. 57, арк. 14 (зап. 1932 р.М. К. Сергіїв [на Полтавщині]).

394. Ой ну, коте, коточок. Зап. [1936 р.] у с. Кантакузівка Ковалівського р. Полтавської обл. від М. Фай. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 36.

Вар.: Грінченко, с. 552, № 1360; І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28 (1930 р., Броварський р. на Київщині); ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 (зап. П. Мартинович на Харківщині).

395. Ой ну, люлі, коточок. Милорадович, с. 45, № 61. (Зап. 1891 р. В. Милорадович у с. Хорошків Лубенського пов. Полтавської губ. від Варвари Супрун, 21 р.).

396. Е-е-е, коточок. Милорадович, с. 44, № 59. (Зап. 1890 р. В. Милорадович у м. Снятин Полтавської губ. від Агафії Шевченко, 65 р.).

Вар.: Бессараба, с. 92, № 9 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

397. Гойда, гойда, гойда-діж. Зап. 1979 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Осівці Камінь-Каширського р. Волинської обл. від У. Ю. Плясун. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

398. Гойда, гойда, гойда-да. Зап. 1979 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Осівці Камінь-Каширського р. Волинської обл. від У. Ю. Плясун. ІМФЕ. нові надходження.

399. Весна красна. Іванов, с. 49, № 20. (Зап. у сл. Попівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

400. Ой люлі, люляші. Зап. І. І. Гурин у с. Багачівка Звенигородського р. Черкаської обл. від Я. Гончар. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 12.

401. Ой ни, ни, гроші в скрини. Зап. у с. Тлусте, Галичина. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 26.

Вар.: ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 168, арк. 87 (час і місце запису не зазначено).

402. Ой гойда, гойда, ой гойда, гойда. Зап. у 1970-х рр. Є. Дюдюк у с. Ходовичі Стрийського р. Львівської обл. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

403. Гойда, гойда, гойдашейки. Головацький, ч. III, від. I, с. 457, (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

Передруки: Сухобрус, с. 84; Бойко, с. 51.

404. Гойда, гойдасеньки. Колесса І., с. 42. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

(Вик. на мел. пісні «Повішу я колисочку», № 143).

Вар. тексту: ЕЗб, 1898, т. V, с. 140, № 61.

405. Колисала я, колисала я дитиноньку маленьку. Колесса І., с. 39. (Зап. у с. Ходовичі Стрийського пов.). З мел.

Вар.: Паулі, с. 67; Укр. нар. пісні, с. 260.

406. Ой вирвалася учипонька тонкая. Зап. 1919 р. М. П. Гайдай у с. Калинівка Житомирського пов. на Волині від Павли Ткаченко, 14 р. ІМФЕ. ф. 8-13, од. зб. 9, арк. 44. З мел.

407. Ой люлі, люлі! Ой люлі, люлі. Зап. 1970 р. С. Турик у с. Старий Олексинець Кременецького р. Тернопільської обл. від Т. В. Цимбалюк. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 342, арк. 251 зв. З мел.

408. Люлю, люлю, дитиночко. Зап. 1982 р. Л. М. Кушлик у с. Корнич Коломийського р. Івано-Франківської обл. від М. М. Волощук, 1905 р. нар. КНТ ЛДК, матеріали експедиції № 40. с. Корнич, № 9. З мел.

409. Колисала я, колисала я. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Славське Сколівського р. Львівської обл. від І. В. Дем'ян, 1918 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 32 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. З мел.

410. Ой порвалася устилойка повейка. Зап. 1979 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Бузаки Камінь-Каширського р. Волинської обл. від М. С. Панасюк. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

411. Ой вірвалася вирвеченька новая. [Зап. Є. Ярошинська]. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 8.

412. Ой порвалася вурвеченька новая. Чубинський, IV, № 42 А, с. 29—30. (Зап. у с. Голоби Ковельського пов.).

Вар.: там же. № 42 Б; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 772, арк. 67 (зап. 1969 р. у с. Голотки Підволочиського р. Тернопільської обл.).

413. Ой лю-лю-лю, ой лю-лю-лю. Зап. П. А. Павлик у с. Москалівка Косівського пов. (Галичина). Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 12, 13.

414. Поломила ся колисонька новая. Зап. Бурачинська у с. Голгочі Підгаєцького пов. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 22.

Вар.: Головацький, ч. III, від. I, с. 457 (Перемишльський пов.); Дерлиця, с. 124, № 5 (с. Печенія); ЕЗб, 1898, V, с. 136—137; ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 1 (с. Скорики).

415. Ой лю-лю-лю-лю, ти дитино маленька. Зап. Н. Бондар у с. Світильники. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 14.

416. Ой повішу я, ой повішу я. Зап. К. Попович у с. Жовтанці Жовківського пов. від Х. Фелистин. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 16.

Надр.: Дей, с. 127.

417. Та-м колисала, та-м колисала дитиноньку маленьку. Зап. у с. Любинці Стрийського пов. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 2.

Надр. без повторень: ЕЗб, 1898, V, с. 137.

418. Люлю же мі, люлю, де я тя притулю. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 146, № 87. (Зап. 1954 р. Ю. Сенько у с. Чертіжне від Марії Зозуляк, 21 р.). З мел.

419. Ей люлю, люлю, люлю. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 152, № 98. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Великий Липник). З мел.

420. Ой люляй, дітя, люляй. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 148, № 90. (Зап. 1956 р. А. Е. Подгаєцький у с. Великий Сулин від О. Подгаєцької, 63 р.). З мел.

421. Ей, усний, сину, усний, великой виросний. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 152—153, № 99 (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Іновець). З мел.

422. Гей! А гаю мій, гаю, підеме до раю. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 153, № 100. (Зап. 1948 р. Ю. Ю. Костюк від молоді с. Кобівці). З мел.

423. А усний мі, усний, велике виросний. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 151, № 97. (Зап. 1954 р. А. Е. Подгаєцький у с. Бехерів від Анни Цупер, 38 р.). З мел.

424. Колисала, леліяла мамка дитиночку. Онищук, с. 105. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

425. Вівці пішли в полонинку, а ягнітка бліют. Онищук, с. 104. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

426. Ой колишися, колисойка новая. Головацький, ч. III. від I, с. 457. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

Вар.: Колесса I, с. 44, № 17 (с. Ходовичі Стрийського пов.).

427. Ой красно-ясно, ой красно-ясно. Колесса I., с. 37—38, № 2. (Зап. у с. Ходовичі Стрийського пов. від Олекси Бабія). З мел.

428. Колиш са мі, колиш. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 259, № 274. (Зап. 1970 р. А. Дулеба у с. Вагрінець Свидницького окр. від Марії Юрчишин, 70 р.). З мел.

429. Діти мої дрібненькії, діти, як полова. [Зап. у с. Криворівня, XIX ст.]. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 25.

Вар.: Онищук, с. 103.

430. Люляй, дітя. Де-Воллан, с. 142. (Час і місце запису не зазначено).

431. Ой люлю, люлю. Зап. 1969 р. Г. Д. Джигирей у с. Переверділ Ровенської обл. від М. Тимчаюк, 1900 р. нар. ІМФЕ, ф. 14 3, од. зб. 779, арк. 23.

432. Ой люлю, люлю. Зап. 1966 р. Г. М. Мельничук у с. Малі Вікнини Збаразького р. Тернопільської обл. від Федори Мельничук, 1890 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 607, арк. 51.

433. Повій ти, тихий вітрочку. [Зап. Є. Ярошинська у с. Брідок]. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 1.

434. Мати сина колихала. Іванов, с. 54, № 46. (Зап. у сл. Попівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

435. Ой ну, люлі, Іване. Милорадович, с. 48, № 88. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Домникії Гавриленко).

436. Ой спала би дитиночка, ой спала би, спала. Онищук, с. 101—102. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

437. Ей усни ле мі, усни. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 257, № 272. (Зап. 1973 р. А. Дулеба у с. Убля Гуменського окр. від Олени Паливоди, 78 р.). З мел.

438. Ей колиш са, колиско. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, № 272— варіант, с. 258. (Зап. 1973 р. А. Дулеба у с. Убля Гуменського окр. від Олени Паливоди, 78 р.).

Вик. на мел. пісні «Ей усни ле мі, успи», № 437.

439. Усни, сину, усни. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 151, № 96. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Стриговець). З мел.

Передрук: Бойко, с. 41.

440. Чуч-беле, чуч-беле, ніт дома матері. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 146, № 87, варіант. (Зап. 1954 р. Ю. Сенько у с. Чертіжне від Марії Зозуляк, 21 р.).

Вик. на мел. пісні «Люлю же мі, люлю, де я тя притулю», № 418.

441. Люляй же мі, сину, хоц єдну годину. Колесса Ф., 1929, с. 296, № 98 б В. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова, Лемківщина).

Вик. на мел. пісні «Колишся мі, колиш, колисочко нова», № 174.

442. Люляй же мі, люляй. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 259—260, №275. (Зап. 1971 р. А. Дулеба у с. Шарбів Свидницького окр. від Анни Бобак, 58 р.). З мел.

443. Люлю, сину, люлю. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 261, № 276. (Зап. 1972 р. А. Дулеба у с. Нова Седлиця Гуменського окр. від Зузанни Семйонової, 56 р.). З мел.

444. Гаю, гаю, дітина маленька. Нар. пісні подкарп. русинов, с. 42, № 41. (Зап. Д. Задор та Ю. Костюк у с. Руські Комаровці). З мел.

445. Головочка — маківочка, очка, як терпина. Онищук, с. 103. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

446. Люляй же мі, люляй, колишу я тебе. Соболевський, с. 54—55. (Зап. М. Соболевський на Лемківщині). З мел.

447. Люляй же мі, люляй, колишу я тебе. Колесса Ф., 1929, с. 297, № 102. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині від Марини Парч). З мел.

448. Люляй же мі, люляй. Де-Воллан, с. 143. (Час і місце запису не зазначено).

449. Гайчі мені, гайчі. Закарп. нар. пісні, с. 110. (Зап. 1949 р. від І. Желтвай. Пісня з с. Тополя Закарпатської обл. Мел. розшифр. З. І. Василенко). З мел.

450. Усни лем мі, усни. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 144, № 84. (Зап. 1953 р. М. Голечек у с. Руннна від С. Гунчар, 16 р.) З мел.

451. Люляй ти мі, люляй. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 148, № 91. (Зап. Й. Сухий у с. Олька, окр. Межилабірці). З мел.

452. Ей люлю мі, люлю, шию ті кошулю. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 145—146, № 86. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Руський Кручов). З мел.

453. Ой лю, лю, лю, колисонька новенька. Зап. Н. Бондар у с. Світлильники. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 14.

454. А люляй мі, люляй, дітино од бога. Гижа, с. 287. (Зап. О. Гижа у с. Висова (пов. Горлиця) на Лемківщині). З мел.

455. Ой сину мій, сину, як я з тобов гину. Роздольський, Людкевич, II, с. 339, № 1417. (Зап. О. Роздольський у с. Берест на Лемківщині). З мел.

(«Колискові ч. 1416 1421 виключно жіночі. Лемківські колисанки мають (одинокі в Галичині) своєрідну форму і текст і визначуються великою оригінальністю і виразом в інтерпретації жінок, особливо ч. 1419—1420». (Там же, с. 381).

456. Люляй, дітя, люляй, кед мі маш люляти. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 150, № 95. (Зап. 1945 р. А. Е. Подгаєцький у с. Великий Сулин від О. Подгаєцької, 68 р.). З мел.

457. Ей люляй мі, люляй, сиві очка стуляй. Колесса Ф., 1929, с. 312, № 174 б. (Зап. Ф. Колесса у с. Висова на Лемківщині). Вик. на мел. пісні № 470.

458. Ой спи, дитя, хоть годину. Зап. І. Савяк у с. Пасічне Станіславського пов. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 246, арк. 17.

459. Ой спи, сину, хоть годину. Колесса І., с. 42—43, № 15. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

Вик. на мел. пісні «Повішу я колисочку», № 143.

460. Гей, люляй мі, люляй. Де-Воллан, с. 141.

461. Ой бодай, бодай, ой бодай, бодай. Колесса І., с. 37, № 2 (зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов. від Ф. Баранової).

Вик. на мел. пісні «Ой красно, ясно», № 427.

Вар. тексту: ЕЗб, 1898, V, с. 139, № 54 (зап. І. Франко у с. Нагуєвичі Дрогобицького пов.).

462. Ой нини, нини, ой нини, нини. Зап. у с. Любинці Стрийського пов. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 2.

Надрук. без повторів: ЕЗб, 1898, V, с. 139, № 58.

463. Люляй же мі, люляй. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 253—254, № 266. (Зап. 1958 р. А. Дулеба у с. Бенядиківці Свидницького окр. від О. Дулеби, 71 р.). З мел.

464. Люляй же мі, люляй. Де-Воллан, с. 142.

Передрук: Бойко, с. 29.

465. Люляй же мі, люляй, бо я не мам коли. Роздольський, Людкевич, II, с. 339, № 1419. (Зап. О. Роздольський у с. Поляни на Лемківщині). З мел.

466. Люляй же мі, люляй, кед мі маш люляти. Соболевський, с. 52—53. (Зап. М. Соболевський на Лемківщині). З мел. Текст пісні подано в скороченому вигляді.—

467. Ей люлю же мі, люлю, ей під зелену дулю. Колесса Ф., 1929, с. 82, № 230б. (Зап. Ф. Колесса у с. Пантна на Лемківщині від Анни Вольняк). З мел.

468. Ой люляй же мі, люляй. Гижа, с. 288—289. (Зап. О. Гижа у с. Висова, пов. Горлиця). З мел.

469. Роботичко моя. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 262, № 277. (Зап. 1971 р. А. Дулеба в с. Олька Гуменського окр. від О. Петруш-Бучкової, 80 р.). З мел.

470. Люляй же мі, люляй, кед мі маш люляти. Колесса Ф., 1929, с. 31, 296, № 98а (Зап. Ф. Колесса у с. Висова на Лемківщині від Анни Демчко). З мел.

471. Спи, дитино моя злота. [Зап. Є. Ярошинська]. Час і місце запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 2.

472. Люлю, люлю, дитя моє. Ярошинська, с. 216.

473. Колиш же ся, колиш, колисочко, сама. Роздольський, Людкевич, II, с. 339, № 1416. (Зап. О. Роздольський у с. Крамшна). З мел.

474. Дітиночко моя. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 254—255, № 268. (Зап. 1973 р. А. Дулеба у с. Іновець Михайлівецького окр. від Юлії Прокоп. 40 р.). З мел.

475. Ой усни, дитя, усни, ой бодай же не встало. Нар. пісні подкарпат. русинов, с. 43, № 44. (Зап. П. Милославський у с. Княгиня). З мел.

476. Ой дитя моє, дитя, то-сь ми дало вятя. Нар. пісні подкарпат. русинов, с. 44, № 45. (Зап. Контарович у с. Волосянка). З мел.

477. Люляй же мі, люляй, шмарю я тя в Дунай. Колесса Ф., 1929, с. 312, № 172. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині). З мел.

478. Люляй, люляй, люляй, люляй. Зап. 1935 р. в Ужгороді експедицією Чехословацького радіо за участю І. Панькевича від Гафи Блашин з с. Вишні Верецки. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-10, од. зб. 1044. З мел.

479. Повішу й колисочку в лісі й на явора. Зап. 1974 р. Л. М. Кушлик у с. Погар Сколівського р. Львівської обл. від А. Косилович, 65 р. КНТ ЛДК, № 2208. З мел.

480. Ей гаю же мі, гаю. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 255—256, № 269. (Зап. 1973 р. А. Дулеба у с. Нижня Яблінка Гуменського окр. від Зузанни Блищак, 73 р.). З мел.

481. Усни, Марько, на годину. Гошовський, с. 341—342, № 205. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Страбичове Закарпатської обл. від Агафії Сороки, 80 р.). З мел.

482. Люлю, люлю, люлю, люлю, дитиночко люба. Онищук, с. 105. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

483. А люляй мі, люляй. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 253, № 265. (Зап. 1967 р. А. Дулеба у с. Притуляни Воронівського окр. від Анни Верби, 37 р.) З мел.

484. Ей сину мій, сину. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 256—257, № 271. (Зап. 1971 р. А. Дулеба в с. Олька Гуменського окр. від Олени Петруш-Бучкової, 80 р.). З мел.

485. Люлі, люлі, малий квіте. Зап. 1940 р. В. Стеценко та І. Волошин у с. Підберезка Винницького р. Львівської обл. від Г. Андрукової. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 108, арк. 37. З мел.

486. Ой люлю, ой люлю, такі ті вигодую. Колесса І., с. 45, № 20. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

487. Ей хмариться, хмариться, й а дождю не буде. Гошовський, с. 175, № 80. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Березове Хустського р. Закарпатської обл. від Миколи Сливки, 27 р.). З мел.

488. Діти мої, дітн. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 254, № 267. (Зап. 1967 р. А. Дулеба в с. Притуляни Воронівського окр. від Анни Верби, 37 р.). З мел.

489. Ой люлюлю, каже, люлю, маленьку дитинку. Онищук, с. 104. (Зап. у 1909—1910-х рр. А. Онищук на Гуцульщині).

490. Ой ци ружі, мамко, ружі, доки нема мужі. Онищук, с. 104—105. (Зап. у 1909—1910-х рр. А. Онищук на Гуцульщині).

491. Ой лю, лю, лю, діти мої. Зап. П. А. Павлик у с. Стрільче, пов. Городенка. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25. п. 2, арк. 13.

492. Ей люляй ми, люляй. Де-Воллан, с. 140—141.

Передрук: Бойко, с. 28.

493. Люляй, люляй, синочку мой. Де-Воллан, с. 141.

494. Люляй, люляй, синочку мій. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 149, № 92. (Зап. 1954 р. А. Е. Подгаєцький у с. Бехерів від Анни Цупер, 38 р.). З мел.

495. Люляй, люляй, сину младий. Колесса Ф., 1929, с. 198—199, 392—393, № 478а. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині від Анни Мігель). З мел.

496. Люляй, люляй, сину младий. Роздольський, Людкевич, II, с. 341, № 1421. (Зап. О. Роздольський у с. Берест). З мел.

497. Чучай-белай, білий хлопець. Колесса Ф., 1938, с. 69—70; 114, № 26. (Зап. Ф. Колесса у с. Раково від Марії Малиш). З мел.

(Ця пісня і чотири попередні зразки — фрагменти відомої балади (№ 494, 495 — контаміновані) про жінку розбійника. Заколисуючи дитину, мати розповідає їй про батька, який в цей час повертається і чує пісню. Неодноразова фіксація цього фрагмента у функції колискової дає підставу включити його до збірника).

498. Колисала би-м тя, як водни, так вночі. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 147, № 89. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Нехваль-Полянка). З мел.

499. Чуч-беле, белюшу, колисать тя мушу. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 144—145, № 85. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Збудська Біла). З мел.

500. Колисала би-м тя. Де-Воллан, с. 143.

501. Ой люлю, люлю, ой люлю, люлю. Зап. у 1890-х рр. у с. Любинці Стрийського пов. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 376, арк. 3.

Надрук. без повторів: ЕЗб, 1898, V, с. 140, № 64.

Вар.: Колесса І., с. 44, № 19 (с. Ходовичі Стрийського пов.).

502. Ей люлю, сину, люлю, де я тя притулю. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 147, № 88. (Зап. 1948 р. О. Й. Сухий у с. Лаборецька Долина). З мел.

503. Гей, люляй, люляй. Де-Воллан, с. 142. (Час і місце запису не зазначено).

Передрук: Бойко, с. 29.

504. Люляй же мі, люляй, соколе-пахоле. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 149, № 93. (Зап. 1947 р. А. Е. Подгаєцький у с. Бехерів від Анни Цупер, 38 р.). З мел.

505. Ей люляй мі, люляй, мій милий соколе. Роздольський, Людкевич, II, с. 339, № 1418. (Зап. О. Роздольський у с. Поляни). З мел.

506. Соколе, соколе. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 262, № 278. (Зап. 1969 р. А. Дулеба у с. Притуляни Воронівського окр. від Олени Карас, 47 р.). З мел.

507. Люляй же мі, люляй. Укр. нар. пісні Східної Словаччини, с. 260—261, № 275 — варіант. (Зап. 1971 р. А. Дулеба в с. Шарбів Свидницького окр. від Анни Бобак, 58 р.).

Вик. на мел. пісні «Люляй же мі, люляй», № 442.

508. Ей чуч-беле, чуч-беле. Укр. нар. пісні Східної Словач-

чини, с. 258, № 273. (Зап. 1971 р. А. Дулеба в с. Шарабів Свидницького окр. від Анни Бобак, 58 р.). З мел.

509. Ой сину мій, сину, я про тебе гину. Колесса Ф., 1929, с. 57, 312, № 173. (Зап. Ф. Колесса у с. Ганчова на Лемківщині). З мел.

510. А я тебе, дитиночко, колишу, лелію. Онищук, с. 102. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

511. Ой люлюлю, дитиночко, ой люлюлю, люлю. Онищук, с. 102. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

512. Ей люляй мі, люляй, милая дитино. Роздольський, Людкевич, II, с. 340, № 1420. (Зап. О. Роздольський у с. Крампна). З мел.

513. Колисочко нова з жовтого явора. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 143, № 83. (Зап. 1954 р. Ю. Сенько у с. Звала від Марії Сенько, 47 р.). З мел.

514. Ей люляй мі, люляй, сину мій молодий. Колесса Ф., 1927, с. 26, № 53. (Зап. Ф. Колесса у с. Твароже). З мел.

515. Діти мої дрібнийкії, та я ваша мати. Зап. 1977 р. Г. В. Дем'ян у с. Пшанець Сколівського р. Львівської обл. від Є. В. Мелень, 1943 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 35; ф. 14-10, од. зб. 1526. З мел.

516. Ей повішу я, ей повішу я. Зап. 1888 р. І. Жучок у Золочівському пов. ЛНБ, ф. НТШ, од. зб. 340, арк. 26 зв.

517. Колисала, леліяла мамка дитиночку. Онищук, с. 104. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

518. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. [у 1930-х рр.] В. Харків у с. Княгинин Жванецького р. Кам'янецької окр. від школярів. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 77, арк. 131, 133. З мел.

519. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. у 1970-х рр. Є. Дюдюк у с. Ходовичі Стрийського р. Львівської обл. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Цей же текст записав у с. Ходовичі паприкінці XIX ст. І. Колесса (ЕЗб, 1898, XI, № 10, с. 41) на мел. пісні «Повішу я колисочку», № 143.

Вар. тексту: ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 14; ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 77, арк. 131 (зап. у 1927—1928 рр. у с. Княгинин Кам'янецької окр.); ф. 29, од. зб. 246, арк. 17 (зап. 1904 р. І. Савяк на Станіславщині).

520. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. у 1880-х рр. К. Попович у с. Звинич від П. Галас. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 17.

521. Усни, сине, усни. Гошовський, № 151, с. 265—267. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Дубринич Закарпатської обл. від Михайла Дзамулича, 66 р.). З мел.

522. Ой чючай, белай, колишу тя. Колесса Ф., 1938, с. 69, 113. (Зап. Ф. Колесса у с. Раково). З мел.

523. Ой спи, дітя! Колишу тя. Паулі, с. 66.

524. Люляй, люляй, колишу тя. Де-Воллан, с. 141. (Час і місце запису не зазначено).

525. Ой спи, дитя, колишу тя. Зап. 1935 р. в Ужгороді експедицією Чехословацького радіо за участю І. Панькевича від М. Гроздов з с. Іместичеве. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-10, од. зб. 1044. З мел.

526. Ой спи, дитя, колишу тя. Укр. нар. пісні, с. 269. (Час і місце запису не зазначено). З мел.

Передрук: Закарп. нар. пісні, с. 107.

527. Ой спи, дитя, колишу тя. Гошовський, с. 385—386, № 236. (Зап. у 1955—1965 рр. В. Гошовський у с. Великий Раковець Закарпатської обл. від Марії Мельник, 51 р.). З мел.

528. Ой спи, сину, колишу тя. Закарп. нар. пісні, с. 108. (Зап. 1956 р. у с. Великий Раковець Іршавського р. Закарпатської обл. від І. М. Зеленчука. Мел. розшифр. В. Матвієнко.). З мел.

Вар.: З уст народу, с. 327, № 18; ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 81, арк. 22 (зап. 1967 р. М. Руда у с. Ділятин Надвірнянського р. Івано-Франківської обл.).

529. Ой кину, вкину. Зап. 1920 р. М. П. Гайдай у с. Довгоброди Більського пов. Седлецької губ. [Холмщина] від Миколи Матчука. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 25, арк. 10. З мел.

530. Повісила люлю на ялині. Зап. 1965 р. С. Б. Косовська у с. Познань

Рокитнівського р. Ровенської обл. від Т. Ф. Колодич, 1936 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 548, арк. 25.

531. Я колишу колисочку й новеньку, новеньку. Зап. 1979 р. Г. В. Дем'ян у с. Довге (Бойківщина) від Ф. М. Голяк. Мел. розшифр. М. В. Мишанич. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.

532. Колисала мати дитя та й не лихотила. Зап. 1979 р. Г. В. Дем'ян у с. Тухля Сколівського р. Львівської обл. від А. П. Іванів, 1900 р. нар. Мел. розшифр. М. В. Мишанич. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 466-б, № 347; ф. 14-5, од. зб. 466-г, арк. 87. 3 мел.

533. Люляй, люляй, соколятко. Укр. нар. пісні Пряшівського краю, с. 150, № 94. (Зап. 1948 р. А. Е. Подгаєцький у с. Бехерів від Анни Цупер, 38 р.). 3 мел.

Передрук: Бойко, с. 41.

534. Ой люлю, малий Івасеньку. Паулі, с. 66—67.

Передруки: Головацький, III, від. I. с. 460; Бойко, с. 28.

535. Люлі-люлі, бай-баю. Зап. 1969 р. Р. С. Добрянська у с. Дубов Уманського р. Черкаської обл. від Марії Музиченко, 1913 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 782, арк. 18.

536. А-а, а-а, тутусі. Гринченко, с. 552, № 1359. (Зап. В. Ф. Степаненко у с. Полєтвин Канівського пов.).

Передрук: Бойко, с. 37.

537. Е-е, е-е, дитина. Зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басалиївка Гайсинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 4 зв.

538. Ой ну, люлі, люлі. Зап. на Чернігівщині. З матеріалів М. Білозерського. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 388, арк. 126 зв.

539. А-а, маленьке дитя, спать. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 2.

540. Люлю, люлю, люльочки. Зап. [у 1930-х рр.] В. Харків у с. Княгинин Кам'янецької окр. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 77, арк. 148.

541. Засни, дитя, без сповитя. Зап. 1978 р. учасники фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Великий Хутір від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 15; ф. 14-10, од. зб. 1542. 3 мел.

542. Ой спи, синку, хоть годинку. Шнейдер, с. 171. (Зап. Й. Шнейдер у с. Ясеня від С. Вашкевич).

543. Спи, дитинко, спи, дитинко. Там же.

544. Ой спи, дитя, без повитя. Там же.

545. Ой спи, дитя, без повитя. Там же.

546. Ой спи, дитє, без повитє, буду колисати. Онищук, с. 105. (Зап. у 1909—1910 рр. А. Онищук на Гуцульщині).

547. А! а! люлі, спатки. Зап. [у 1920-х рр.] Д. Терещенко у с. Пухівка на Київщині від сестри, 27 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 572, арк. 40 зв.

548. Люлі, люлі, спатки. Зап. 1969 р. М. І. Гелим у с. Веселе Луцького р. Волинської обл. від М. О. Лясковської, 1902 р. нар. ІМФЕ. ф. 14-3, од. зб. 776, арк. 18.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 30 (зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Новини Добрятинські Ровеньської обл.).

549. Ой спи, дитя, без повитя. Шнейдер, с. 171. (Зап. Й. Шнейдер у с. Ясеня від С. Вашкевич).

Вар.: Колесса І., с. 40, № 8 (с. Ходовичі Стрийського пов.).

550. А! а! люлі, спатки. Зап. [у 1920-х рр.] Д. Терещенко у с. Пухівка на Київщині від сестри, 27 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 572, арк. 40 зв.

551. Люляй, дітя, без повитя. Головацький, ч. III, від. I, с. 458. (Зап. у Перемишльському пов. від Івана Лозинського).

552. Ой ну, люлі, спатки. Зап. 1930 р. у с. Княжичі на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28 зв.

553. Ну, дитино, спатки. Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

554. А-а, люлю, бась. Зап. 1967 р. С. П. Рачинець у с. Верба Дубнівського р. Ровенської обл. від В. Т. Світнозельської, 1926 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 657, арк. 36.

555. Ой ну, люлі, гойда. Милорадович, с. 48, № 84. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Домникії Гавриленко).

Вар.: Максимович, с. 105; ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 95, арк. 9 (зап. 1937 р. Т. Онопа у с. Петрівка Гадяцького р. Полтавської обл.).

556. Ой гойда. Зап. 1983 р. від Л. П. Гапоненко, яка пам'ятає пісню з 1930-х рр., проведених у с. Велика Писарівка Сумської обл. ІМФЕ, нові надходження.

557. Ой ну-ну, кітку. Зап. 1918 р. П. Непомнящий у с. Олександрівка Павлоградського пов. на Катеринославщині від Івана Підопригори, 9 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 537, арк. 2.

(«Пісню цю співають, коли дитину колишуть»).

Ідентичний запис з с. Бобрик на Полтавщині — ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 6.

558. Люлю, люлю. Зап. [у 1930-х рр.] В. Харків у с. Ісаківці на Поділлі від школярки Ніни Рачук. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 132, арк. 9—10. З мел.

559. Люлю, люлю, малий гулю. Зап. 1938 р. експедиція Інституту українського фольклору у с. Медведівка Чорноострівського р. Кам'янець-Подільської обл. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 226, арк. 41.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 зв. (1913 р., с. Карабіївка на Поділлі).

560. Е-е, люлю, люлю. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Т. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 25, арк. 5. З мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 120, арк. 28 зв. (1926 р., с. Зятківці Гайсинського р. на Поділлі); ф. 14-3, од. зб. 719, арк. 26 (1969 р., с. Обич Шумського р. Тернопільської обл.); ф. 14-3, од. зб. 731, арк. 50 (1968 р., с. Зіньки Білогірського р. Хмельницької обл.).

561. Ой лю-лю-лю, старий гулю. Зап. у 1970-х рр. Є. Дюдюк у с. Ходовичі Стрийського р. Львівської обл. ІМФЕ, нові надходження.

Вар.: Колесса І., с. 42; ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 13 (с. Стрільче Городенківського пов.); там же, арк. 15 (с. Світильники); ЕЗб, 1898, V, с.139 (м. Збараж).

562. Ой лю-лю-лю-лю-лю-лю-лю. Зап. 1921 р. Г. Танцюра у с. Зятківці на Поділлі від Я. Зуїхи. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 120, арк. 27 зв.; 33 зв.

563. Люлю, люлю, дурний гулю. Зап. у 1927—1928 рр. В. Луців у с. Струтин Долинського пов. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 238, арк. 31 зв.

564. Люлю, люлю, старий гулю. Зап. [у 1970-х рр.] Ю. А. Горошко у с. Передмірка Лановецького р. Тернопільської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 425.

565. Люлю, люлю, старий гулю. ЕЗб, 1898, V, с. 139, № 57.(Зап. І. Франко у с. Нагуєвичі Дрогобицького пов.).

566. Ой ходила журавочка. Чубинський, IV, с. 27, № 37. (Зап. у м. Бориспіль Переяславського пов.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 562, арк. 76 зв. (зап. 1929 р. С. Оснач у с. Требухів Броварського р.).

Передрук: Бойко, с. 27.

567. Ой ходила чайочка та й по комишу. Зап. у 1925—1926 рр. І. Лисенко у с. Сулимівка на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 33, од. зб. 14, арк. 4, 4 зв.

568. Ой не ходи, журавленьку, на озеро пити. Зап. Бурачинська [у с. Голгочі Підгаєцького пов.]. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 21.

569. Гойда, гойда, гойдаша. Зап. І. І. Гурин у с. Зубівці Миргородського р. Полтавської обл. від П. Кілілик. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 3.

570. Гойда, гойда, гойдаша. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Лисянка Черкаської обл. від В. С. Мандич. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 22.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25 (1925 р., с. Війтівці Баришівського р. на Київщині).

571. Ой ну, люлі, гойдаша. Милорадович, с. 48, № 81. (Зап. 1891 р. В. Милорадович у с. Хорошків Лубенського пов. Полтавської губ. від Варвари Супрун, 21 р.).

Передруки: Сухобрус, с. 23; Бойко, с. 33.

572. Гойда, гойда, гойда. Зап. [у 1890-х рр.] Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Поділлі. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 730, арк. 33 (зап. 1968 р. Р. Ф. Клей у с. Ганнопіль Славутського р. Хмельницької обл.).

573 Гойда, люлю, гойда, ша. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Ленківці Кельменецького р. Чернівецької обл. від Н. І. Алексеевич, 1921 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 314, арк. 602.

574. А-а, а-а, люлечки. Зап. А. Шмиговський по пам'яті з дитинства, проведеного у 1880—1890-х рр. у с. Сидорівка на Київщині. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320. З мел.

Вар. тексту: ХСб, 1895, вип. 9, с. 325; Іванов, с. 45, № 3, 3а; Милорадович, с. 38; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 376, арк. 17 (час і місце запису не зазначено); ф. 6, од. зб. 173, арк. 36 зв. ([1936 р.], Полтавська обл.); ф. 28, од. зб. 115, арк. 15 (1894 р., Острозький пов.).

575. Е, люлечки. Зап. 1924 р. М. П. Гайдай у с. Хатки Зіньківського пов. на Полтавщині від Хіврі Рибалки. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 8, арк. 21. З мел.

576. Люлю, люлю, люлечки. Зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Петровка Воронезької обл. від О. М. Мурашенко. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 81. З мел.

577. Шовковії вірвечки. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Ланіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.

578. Ой ну, люлі, люлечки. Зап. 1978 р. учасники фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Великий Хутір від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 20; ф. 14-10, од. зб. 1542. З мел.

579. Ой ну, люлі, люлечки. Зап. 1887 р. у с. Нескучне Маріупольського пов. від дівчини-няньки Марійки Литвин. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 7 зв.

580. Е-ге-ге, люлешички. Зап. у 1956—1957 рр. М. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл. від Г. З. Мицик, 1889 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209 зв.

581. Ой люлюшки-люлі. Зап. 1928 р. учні с. Мар'їпка на Донеччині від Орини Манько, 32 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 71 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 757, арк. 136 (зап. П. Мартинович на Харківщині; час запису не зазначено); Бессараба, с. 92, № 10 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

582. Ой ну, люлі, люлечки. Зап. 1889 р. [Я. Новицький] у с. Краснокутівка Олександрівського пов. від Палажки Самарської, 14 р. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 8.

583. Люлі, люлі, люлечики. Іванов, с. 45, № 3б. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

584. Люлі, люлі, люлічки. Іванов, с. 45, № 3А. (Зап. у сл. Ново-Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ.).

585. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38. (Зап. 1894 р. В. Милорадович у с. Тишки Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Кирпленко, 18 р.).

Вар.: Манжура, с. 300. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 631, арк. 29 зв. (1920-ті рр., Полтавщина).

586. Ой ну, люлі, люлéчки. Зап. [у 1901—1904 рр.] П. Мартинович на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 262.

587. Люлі, люлі, люлічки. Іванов, с. 45, № 3 А, в. (Зап. у сл. Пристінь Куп'янського пов. Харківської губ.).

588. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38. (Зап. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Насті Шерстюк. 16 р.).

589. Ану, люлі, люлечки. Зап. 1927 р. Г. Кравченко у м. Пирятин на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 197 зв.

Вар.: Дитина в звичаях і віруваннях, с. 12,Б (Південна Київщина); Милорадович, с. 38 (Лубенський пов. Полтавської губ.); Бессараба (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

590. Ой люлі, люлесі. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 12,А. (Зап. на південній Київщині).

Вар.: Бессараба, № 16, с. 94 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

591. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38, № 24. (Зап. 1894 р. В. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Домахи Гавриленко, 23 р.).

Вар.: Милорадович, с. 39; ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (час і місце запису не зазначено).

592. Ой ну, люлі, люлечки. Зап. 1925 р. А. Гора у с. Ганівка Перещепинського р. від жінки 25 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 129 зв.

593. Ой ну, коте, бильця. Зап. 1930 р. Т. Касьян у с. Княжичі Броварського р. на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28.

594. Ой ну-ну-ну, коти два. Зап. [у 1920-х рр.] у с. Олександрівка Мар'їнського р. на Донеччині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 659, арк. 139.

Вар.: ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 зв. (Зап. П. Мартинович на Харківщині; час запису не зазначено); ф. 33, од. зб. 24, арк. 17 (час і місце запису не зазначено).

595. Ой люлі, люлі. ХСб, 1888, вип. 2, с. 196. (Зап. у Сумському пов. Харківської губ.).

Передрук: Бойко, с. 30.

596. Ой люлечки, люлечки. Щепотьєв, с. 32, № 67. (Зап. В. Щепотьєв на Полтавщині).

Вик. на мел. пісні «Ой котусю, котусю», № 862.

Вар.: Пассек, с. 100 (перша пол. XIX ст., Полтавщина).

597. Люлі, люлі, люлічки. Іванов, с. 45, № 3 Аа. (Зап. у м. Куп'янську Харківської губ.).

598. А люлечки, люлі. ХСб, 1894, вип. 8, с. 24. (Зап. А. А. Татарський у сл. Святодмитрівка Старобільського пов. Харківської губ.).

599. Люлі, люлі, люліно. Зап. 1930 р. П. Є. Матвієвський у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 3 зв.

600. Ой люлі, люлечки. Зап. 1925 р. у с. Війтівці Баришівського р. на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25.

601. Ой ну, ну, ну, ну, люлечки. Зап. 1924 р. М. К. Сергіїв у с. Томаківка на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 5, 5 зв.

602. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 39, № 25. (Зап. 1890 р. В. Милорадович на хут. Тернавщина Лубенського пов. Полтавської губ. від Софії Писаренко, 50 р.).

603. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38, № 23. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Якимець, 20 р.).

604. Дівчачая краса. Милорадович, с. 39, № 28. (Зап. 1893 р. В. Милорадович у с. Засулля Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Якимець, 20 р.).

605. Шовкова онучка. Іванов, с. 45, № 3 Б. (Зап. на хут. Пижній Солоний Куп'янського пов. Харківської губ.).

606. Ой ну, люлі, люлечки. Милорадович, с. 38, № 21. (Зап. 1891 р. В. Милорадович на хут. Тернавщина Лубенського пов. Полтавської губ. від О. Безносової, 18 р.).

607. А-а, а-а, котки два. Зап. А. Шмиговський по нам'яті з дитинства, проведеного у 1890-х рр. на Київщині. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320. З мел.

608. А-а, коти два. Зап. 1927 р. Й. Руденко у Білоцерківському р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 36.

609. А-а, котів два. Леся Українка, с. 366. (Зап. К. Квітка від Лесі Українки. Пісня з м. Гадяч на Полтавщині). З мел.

Вперше надрук.: Квітка, 1917, с. 210, № 207.

Передрук: Нар. пісні в записах Лесі Українки, с. 343—344. (Див. примітку до № 271).

610. Е-е-е! Котів два. Зап. [у 1920-х рр.] Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. на Вінниччині. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 110, арк. 15—16. З мел.

611. А-а, а-а, котки два. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Славське Сколівського р. Львівської обл. від І. В. Дем'ян, 1918 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луган-

ська. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 34 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1526 — магнітоф. стрічка. З мел.

Вар. тексту: Я щ у р ж и н с ь к и й, с. 81, № 2; К р а в ч е н к о, № 134. с. 54; І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 25, арк. 5 (Поділля, час запису не зазначено).

612. Ой ти, кіт-баламіт. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

613. А-а-а, котів два. Зап. 1927 р. у Білоцерківській окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 56.

614. Ой коти, коти [два]. Зап. [у 1925—1927 рр.] на Житомирщині від дівчинки 11 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 543, арк. 17.

615. Ой кіт-воркіт. М и л о р а д о в и ч, с. 40, № 33. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Волчок Лубенського пов. Полтавської губ. від Марії Шостак, 13 р.).

Вар.: І в а н о в, с. 50, № 25.

616. Ой кіт-воркіт по подвір'ю ходив. Зап. 1957 р. І. І. Гурин у с. Козацьке Звенигородського р. Черкаської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 9.

Вар.: там же, арк. 17 (1958 р., с. Тарасівка Черкаської обл.).

617. Ой кіт-баламут. Зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка Гадяцького р. на Полтавщині від Д. І. Гамалій. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 395, арк. 24.

618. Кіт-воркіт поза валом ходив. Зап. [1928 р.]В. Насадюкова в Розкошанському р. на Білоцерківщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 598, арк. 22 зв.

Вар.: І в а н о в, с. 50, № 26; І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 6 (зап. 1944 р. І. І. Гурин у с. Ковалі Хорольського р. Полтавської обл.).

619. Ой кітку-воркітку, де ти ходив. Зап. 1925 р. у с. Війтівці Баришівського р. на Київщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25.

620. Кіт-воркіт воркоче. Зап. 1960 р. студенти КДУ у с. Трушки Білоцерківського р. Київської обл. від Н. Т. Медвідь, 1893 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 299, арк. 15.

621. Ай ну, ну-ну, коти два. Р е в у ц ь к и й, 1, с. 66, № 90. (Зап. [у 1920-х рр.] у с. Іржавець Прилуцької окр. на Полтавщині).

(Пісня подана в контамінації з іншими. Вик. на мел. пісні «Ай ну, котекотино, засни, мала дитино. А, а...», № 41).

Передрук: С у х о б р у с, с. 18.

622. А ну, ну, ну, котару. Зап. 1972 р. О. А. Правдюк, А. Л. Іоаніді у с. Скоробагатьки Лохвицького р. Полтавської обл. від Г. А. Півень, 1907 р. нар. Мел. розшифр. О. А. Правдюк. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 425/І, арк. 39. З мел.

623. А-а-а! Ой ну, коте, котару. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. від О. Д. Наталухи, 75 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 24 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка.

624. А-а-а-а-а-а-а. Ой ну-ну-ну, котарю. Зап. 1936 р. у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл. від Ганни Інкол. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33.

Вар.: М и л о р а д о в и ч, с. 44, № 57. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 26 (зап. 1949 р. І. І. Гурин у с. Малі Сорочинці Миргородського р. Полтавської обл.).

625. Ой котику-рябку. М и л о р а д о в и ч, с. 44, № 56. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Марії Одокієнко, 8 р.).

626. Ай ну, коту, котарю. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 871, арк. 38.

627. Ой люлі, люлі. М и л о р а д о в и ч, с. 42, № 47. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович на хут. Терновщина Лубенського пов. Полтавської губ. від Софії Писаренко, 50 р.).

628. Ой ну, коте сірий. Зап. 1927 р. А. Рябокінь у с. Майорщина Пирятинського р. Полтавської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170, 170 зв.

Вар.: Ч у б и н с ь к и й, IV, с. 22, № 19; І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56 (1929 р., м. Бровари); ф. 14-3, од. зб. 471, арк. 45 (1964 р., м. Сарни Ровенської обл.).

629. Ой ти, коте сірий. Зап. [у 1880-х рр.] В. Білозерський у м. Борзна Чернігівської губ. І М Ф Е, ф. 14-3. од. зб. 388, арк. 107.

Вар.: Чубинський, IV, с. 22, № 20.

630. А-а, а-а, сірий. Грінченко, с. 552, № 1361. (Зап. В. Степаненко у с. Полствин Канівського пов.).

631. Ой люлі, люлі. ХСб, 1888, вип. 2, с. 192. (Зап. у Сумському пов.).

Передруки: Сухобрус, с. 28, Бойко, с. 30.

632. Ой ти, коте рябку. Милорадович, с. 42, № 49. (Зап. 1894 р. В. П. Милорадович у с. Тишки Лубенського пов. Полтавської губ. від П. Кириленко, 18 р.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 (зап. П. Мартинович на Харківщині).

Передруки: Сухобрус, с. 34, Бойко, с. 32.

633. Ой ну, сіренький коточок. Зап. 1929 р. М. Компанець у м. Броварі, Київщина. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56.

634. Ой ну, котку-рябку. Милорадович, с. 47, № 80. (Зап. 1894 р. В. П. Милорадович у с. Тишки Лубенського пов. Полтавської губ. від П. Кириленко, 18 р.).

Вар.: там же, с. 47, № 79; Іванов, с. 52, № 31 А;

Передруки: Сухобрус, с. 34; Бойко, с. 33.

635. Ой ти, коте чорний. Милорадович, с. 45, № 65. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від В. Максимейко, 65 р.).

636. Ой ти, коте, котарю. Зап. 1929 р. В. Харків у с. Кирилівка Вільшанського р. Київської обл. від Д. А. Маламужа. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 161 а, арк. 1 зв. 3 мел.

637. Котику-котарю. Зап. М. Куксенко. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 845, арк. 67.

Вар.: Дитина в звичаях і віруваннях, с. 14 (південна Київщина); ІМФЕ, ф. 1 додат., од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено).

638. А ти, котик сірий. Іванов, с. 51—52, № 31. (Зап. у сл. Волосько-Балаклійка Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 503, арк. 41 (1965 р., с. Решуцьк Ровенської обл.).

Передруки: Сухобрус, с. 28; Бойко, с. 35.

639. Ой ти, коте рябку. Милорадович, с. 43, № 54. (Зап. 1893 р. В. П. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Д. Гавриленко).

Вар.: там же, с. 43, № 53; ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 262 зв. (зап. на поч. XX ст. П. Мартинович на Харківщині).

640. Ой ти, коте сірий. Зап. 1927 р. М. Коросташ у с. Глібівка Димерського р. Київської окр. ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 282, арк. 56. 3 мел.

641. Ой ну, коте сірий. Зап. 1930 р. Т. Касьян у с. Княжичі на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 570, арк. 28.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1, 2 (час і місце запису не зазначено).

642. Ой ну, коте, коте сірий. Зап. 1948 р. В. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50.

643. А-а, а-а, котки два. Рокосовська, с. 243. (Зап. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягольського пов. на Волині).

644. Коте сірий, коте білий. [Зап. П. Я. Литвинова на Чернігівщині]. ІМФЕ, ф. 5, од. зб. 154, арк. 211.

645. Ой люлі, котів два. Зап. [1927 р.] І. І. Панченко у с. Побережка Медвинського р. Білоцерківської окр. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 11.

646. Ой ну, люлі, дитино малая. Зап. 1936 р. у Ковалівському р. Полтавської обл. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35 зв.

647. Ой ну, коте муругий. Сухобрус, с. 33. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: Милорадович, с. 42, № 48 (Лубенський пов. Полтавської губ.).

648. Бити кицю, бити. Леся Українка, с. 368—369. (Зап. К. Квітка від Лесі Українки. Пісня з м. Гадяч Полтавської губ.). 3 мел.

Вперше надрук.: Квітка, 1917, с. 213, № 210.
Передрук: Нар. пісні в записах Лесі Українки, с. 346.
(Див. примітку до № 271).

649. **Бити кота, бити.** Зап. 1980 р. Л. М. Кушлик у с. Спасів Сколівського р. Львівської обл. від О. Брайко, 1909 р. нар. КНТ ЛДК, № 4465. 3 мел.

650. **Ходить котик по лавках.** Квітка, 1922, № 711, с. 225. (Зап. К. Квітка у с. Малорита, пов. Берестє).
(Вик. на мел. пісні «Ходить сон коло окон», № 5).

651. **Бити кота, бити.** Чубинський, IV, с. 21, № 17Б. (Зап. А. Дімінський у с. Темногай Кременецького пов.).
Передруки: Сухобрус, с. 43; Бойко, с. 24.

652. **Бити кицю, бити.** Чубинський, IV, с. 21, № 17 А. (Зап. А. Дімінський в Ушицькому пов.).

653. **Будем котка, будем бить.** Дитина в звичаях і віруваннях, с. 11. (Зап. на південній Київщині).

654. **А ти, коток сіренький.** Зап. 1924 р. М. К. Сергіїв у с. Томаківка на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 4.

655. **А-а-а-а-а-а-а. Нехай коту усе лихо.** Радченко, 1911, № 30, с. 13 — текст, с. 10 — мел. (Зап. З. Радченко в Гомельському пов. Могилівської губ.). 3 мел.

656. **Скочив котик на полицю.** Зап. 1980 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Боровичі Маневицького р. Волинської обл. від Х. В. Мельник. ІМФЕ, нові надходження. 3 мел.
Вар.: Кравченко, № 135, с. 54 (с. Курозвани); Рокосовська, с. 242 (с. Юрковщизна Звягельського пов. Волинської губ.); ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 30—32 (зап. у 1959—1960 рр. І. І. Гурин у с. Новина Добрятинська Ровенської обл.).

657. **А, а, а, киці два.** Зап. у 1902—1904 рр. О. Дерев'янко у с. Будзанів Теребовлянського пов. від сестри. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 168, арк. 76.

658. **Бити кота, бити.** Зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Поділлі. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24.

659. **Люлю, люлю, котів два.** Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 55.
Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 6 (зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.).

660. **Ой коте сірий.** Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 115, арк. 2 зв.

661. **Ой ти, коте Марку.** Зап. 1968 р. В. С. Гуменюк у с. Птича Дубнівського р. Ровенської обл. від М. С. Бронської, 1894 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 705, арк. 28.
Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 738, арк. 31 зв. (1968 р., с. Ясногірка Сарненського р. Ровенської обл.).

662. **Бити котка, бити.** Малинка, с. 282. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов. Чернігівської губ.).

663. **Е-е, е-е, котку.** Зап. 1907 р. А. Ю. Лютницький у с. Стара Синява на Поділлі від М. Приступихи. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 361, арк. 21.
Вар.: Чубинський, IV, с. 21, № 17 А.

664. **Ой кіт-баламут.** Зап. у с. Богодар Олександрівського пов. Катеринославської губ. від Вівді Хотюнки, 40 р. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 35, арк. 1 зв., 2.

665. **А-а, котку.** Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 8-4, од. зб. 372, арк. 69. 3 мел.
Текст друк.: Стельмах, с. 109.

666. **А-а-а, котка два.** Зап. 1962 р. С. Турик у с. Шкроботівка Великодедеркальського р. Тернопільської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 342, арк. 67 зв. 3 мел.

667. **Ой ти, коте, та коти два.** Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

668. **Е-ге-ге, котів два.** Зап. у 1956—1957 рр. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл. від Г. З. Мицик, 1889 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209.

669. Ой ти, котку сірий. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від Пилипченко, 57 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72.

670. Е! е! Кітку. Зап. [у 1920-х рр.] С. Руденко у с. Ульянівка на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 83, 83 зв.

671. Два котики, два. Д е р л и ц я, с. 124, № 4. (Зап. у с. Печенія).

672. Коте, коте, вилий воду. Зап. [у 1870-х рр.] М. В. Лисенко від М. О. Загорської. І М Ф Е, ф. 24, од. зб. 30, арк. 42. З мел.

Друк.: Н Т Е, 1981, № 3, с. 54.

(Контаміпована колискова з ознаками дитячої пісні-закличкн. Музичнопоетичних еквівалентів твору не знайдено.

Загорська Меланія Овдіївна (1837—1891 або 1892) — носій і блискуча виконавиця народних пісень, яких чимало записав від неї М. В. Лисенко. У виконання творів вносила багато індивідуального, застосовуючи мелізматику, яку, за твердженням П. Демуцького, не завжди можна виділити нотними знаками).

673. Ой ти, коту сіренький. Зап. 1933 р. [на Дніпропетровщині]. І М Ф Е, ф. 30, од. зб. 57, арк. 15 зв.

674. Пошов котко на місто. Зап. 1914 р. М. Неказаченко у с. Юрова Овруцького пов. на Волині. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 113, арк. 48 — текст; мел.— арк. 58. З мел.

675. Чи то ціва там летить. Зап. 1929 р. М. Компанець у с. Рудня Броварського р. Київської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56.

676. Коло хати у садочку. Зап. 1929 р. М. Компанець у с. Рудня Броварського р. Київської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 565, арк. 56.

677. Кот-воркот. І в а н о в, с. 53. (Зап. у сл. Пристін Куп'янського пов. Харківської губ.).

678. Ой ну, кіт-воркіт. Х С б, 1888, вип. 2, с. 192. (Зап. у Сумському пов.).

679. Одна кішка чорна. Зап. 1949 р. в с. Зіївці Комишанського р. Полтавської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 24.

680. Ой ну, коте, котів два, сіренькі обидва. Зап. 1949 р. І. І. Гурин у с. Малі Сорочинці Миргородського р. Полтавської обл. від Н. Кіщенко. І М Ф Е. ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 26.

681. Ой ти, коте чорний. Зап. 1969 р. Г. О. Довгалюк у с. Підріччя Камінь-Каширського р. Волинської обл. від І. П. Кухтій, 1912 р. пар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 707, арк. 27.

682. Гойда-да, гойда-да. Зап. 1969 р. Л. С. Зуб у с. Великий Обзир Камінь-Каширського р. Волинської обл. від Н. Ф. Зуб, 1921 р. пар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 690, арк. 30.

683. А-а-а. Киця мура, де ти була. П і с н і П о д і л л я, с. 415. (Зап. 1965 р. у с. Погребище Вінницької обл. від Олімпіади Присяжнюк). З мел.

684. А-а-а-а, коточок. Зап. [1937 р. Д. Ревуцький] у с. Петрівка Гадяцького р. Полтавської обл. від Д. І. Гамалій. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 395, арк. 23 зв, 24 зв.

Вар.: Щепотьев, с. 31, № 61 (Полтавщина).

685. Е-е, коточек. Іванов, с. 51, № 29. (Записано у м. Куп'янськ Харківської губ.).

686. Ой ну, люлі, коточок. Зап. 1887 р. [Я. П. Новицький] у с. Кушугумівка Олександрівського пов. від Теклі Лісової, 13 р. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 8 зв.

687. Ой люлі, люлі, коточок. Зап. 1925 р. у с. Перещепине Катеринославської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 296.

688. А люлі, люлі, коток. Зап. 1925 р. М. П. Гайдай у с. Коростень Овруцького пов. на Волині від Олександри Шевчук, 11 р. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 67, арк. 11. З мел.

Вар. тексту: М е т л и н с ь к и й, с. 3.

689. Ой люлі, люлі, коточок. Зап. 1967 р. О. Д. Панчук у с. Постійне Костопільського р. Ровенської обл. від Г. С. Панчук, 1929 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 734, арк. 19.

690. Ой ну, котку, коточку. Зап. [1925 р.] на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 29 зв.— 30.

691. Котку, котку, коточок. Зап. 1948 р. І. І. Гурин у с. Зіївці Комишанського р. Полтавської обл. від М. Скиби. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 24.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 29 (зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Ступичне Черкаської обл.).

692. Кота, кота, коточок. Зап. 1960 р. І. І. Гурин у с. Хотинь Червоноармійського р. Ровенської обл. від Галини Зубач. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 32.

693. А-а, коточок. Зап. [у 1930-х рр.] М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 8-4, од. зб. 372, арк. 74. З мел.

Текст друк.: Стельмах, с. 110, 111.

Вар.: Степовий, с. 135.

694. Е-е, коточок. Зап. 1936 р. В. Уманець у с. Самгородськ Київської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 47, арк. 16. З мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 12 (зап. 1955 р. І. І. Гурин у с. Багачівка Черкаської обл.); Тобілевич, с. 204 (східне Поділля, з мел.); Пісні Поділля, с. 416 (з мел.).

695. Коту, коту, кітку. Зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Дзванко Павловського р. Воронезької обл. від О. Ф. Кривобокової. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 81 зв. З мел.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 15 (зап. 1913 р. у с. Миколаївка Катеринославської губ.).

С96. Ой ти, коте-кітку. Зап. 1978 р. члени фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 16 — текст; ф. 14-10, од. зб. 1542 — магнітоф. стрічка. З мел.

(В останній строфі пісні відчутний вплив індивідуальної творчості).

697. Стала баба кота бить. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Н. А. Бучель. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

698. А-а, кітку. Зап. 1927 р. у с. Красногородка Білоцерківської окр. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 1 зв.

Вар.: Іванов, с. 50, № 27 б, в; ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 зв. (зап. П. Мартинович на Харківщині; час запису не зазначено).

699. Е-е-е, коточок. Зап. 1927 р. П. В. Папченко у с. Побережка Білоцерківської окр. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 50.

700. Е-е, е-е, котку. Зап. [у 1920—1930-х рр.] Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 16, 17. З мел.

Вар. тексту: Ящуржинський, с. 82, № 7; Бессараба, с. 90, № 4; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина на Полтавщині); ф. 6, од. зб. 120, арк. 28 зв. (1926 р., с. Зятківці Вінницької окр.); ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 4 (1946 р., с. Басалиївка Гайсинського р. Вінницької обл.).

701. Ой ну, коту, коту. Зап. 1982 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від О. О. Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. А. І. Іваницький. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Вар. тексту: Бессараба, с. 97, № 23 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

702. Ой ти, котку. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 10—11. (Зап. на південній Київщині).

Вар.: Чубинський, IV, с. 21, № 17, В; ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35 зв., 36 (1936 р., Ковалівський р. Полтавської обл.).

703. Ой кіт-либидин. Грінченко, с. 552, № 1363 (1885 р., с. Нижня Сироватка Сумського пов. Харківської губ.).

704. Котик сірий. Іванов, с. 51. (Записано у м. Куп'янськ Харківської губ.).

705. А котику, кітку. ХСб, 1894, вип. 8, с. 24. (Зап. А. А. Татарський у сл. Святодмитрівка Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: Манжура, с. 300—301; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 832, арк. 19 (1929 р., с. Довгеньке на Харківщині); ф. 1, од. зб. 845, арк. 67 (час і місце запису не зазначено).

706. Е-е, кітку. Іванов, с. 50, № 27. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

707. Е-е, кітку. Іванов, с. 50, № 27 а. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

708. Е-е, кітку. Іванов, с. 50, № 27 ж. (Зап. у сл. Радьківка Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 194, арк. 46 (зап. у 1896—1898 рр. В. Степаненко на Київщині).

709. А, а, коточок. Максимович, с. 104. (Час і місце запису не зазначено).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25 (1925 р., с. Війтівці Баришівського р., Київщина).

Передрук: Бойко, с. 21.

710. Ой ну, мале дитя, спати. Зап. [1936 р.] у с. Кононівка Ковалівського р. Полтавської обл. від Я. Загородської. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 37.

711. Кітку, кітку. Іванов, с. 51, № 27 А. (Зап. у сл. Нижній Солоний Куп'янського пов. Харківської губ.).

712. А-а-а, коточок. [Зап. 1927 р. у Білоцерківській окр.]. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 598, арк. 22 зв.

713. Ой ну-ну-ну, коточок. Зап. 1936 р. у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл. від Ганни Інкол. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 33.

Вар.: Пісні Поділля, с. 419; ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 22 зв. (зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Лосева Павловського р. Воронезької обл.).

714. Ходіл котік под горой. Іванов, с. 50, № 26. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

715. Ой ну, люлі, коточок. Зап. 1880 р. [Я. П. Новицький] у с. Кушугумівка Катеринославської губ. від Уляни Графської, 17 р. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 14.

Вар.: Бессараба, с. 82, № 2 (Олександрійський пов. Херсонської губ.); ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-5, од. зб. 389, арк. 37 (1963 р., м. Чуднів Житомирської обл.).

716. Ой ну, люлі, кітку. Милорадович, с. 45, № 67. (Зап. 1893 р. В. П. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Д. Гавриленко).

717. Ой ну, люлі, кітку. Милорадович, с. 46, № 68. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у Лубенському пов. Полтавської губ. від Ганни Мартищенко, 12 р.).

Вар.: Бессараба, с. 95, № 18 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

718. Ой ти, коте, коточок. Зап. 1913 р. [Я. Новицький] у с. Воскресенка Катеринославської губ. від хлопчика Петра Рудницького. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 16.

Вар.: ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 262 зв. (зап. П. Мартинович на Харківщині; час запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 5 (час і місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 55 (час і місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв. (час і місце запису не зазначено); ф. 14-7, од. зб. 45, арк. 57 (зап. у 1960-х рр. Л. Д. Бебко у м. Турбів Вінницької обл.).

719. Ой ну, ну, кітку. Зап. у 1920-х рр. у с. Великі Бучки на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 221.

720. Ой ну, коту, кітку. Зап. у с. Богодар Катеринославської губ. від В. Хотюнко, 40 р. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 35, арк. 1 зв.

Вар.: Манжура, с. 299 (Катеринославська губ.).

721. Ой ну-ну-ну, кітку. Зап. 1925 р. С. Садовий у с. Животплівці на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 313.

722. А-а-а, коточок. Данилов, с. 80, № 244. (Зап. у с. Андріївка Ніжинського пов. Чернігівської губ.).

Вар.: Милорадович, с. 46, № 70 (Лубенський пов. Полтавської губ.).

723. Люлі, люлі, коточок. Зап. 1958 р. І. Гурин у с. Княжа Черкаської обл. від Миколи Довбні. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 27.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209 (зап. 1956 р. М. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.); ф. 28, од. зб. 115, арк. 15 (1894 р., Острозький пов.).

724. Маленький коточок. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Ромепської окр. на Полтавщині від Н. Костенко. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 6.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 537, арк. 2 зв. (1918 р., с. Олександрівка на Катеринославщині).

725. Ой, коту, коточок. Х С б, 1895, вип. 9, с. 326. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 66 зв. (зап. у 1905—1908 рр. В. К. Михайлюк у с. Хижниці Житомирського пов.).

726. Пішов кіт до Галі. Зап. [у 1901—1904 рр.] П. Мартинович на Харківщині. І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 714, арк. 263.

727. А, а, коточок. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 3.

728. Кітку, кітку, та вкрав квітку. Зап. 1929 р. В. Харків на хут. Костів від П. та Н. Коляди. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 85, арк. 55.

729. Ой ну, кітку, кітку. Зап. [1925 р.] на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 31.

Вар.: І М Ф Е, ф. 30, од. зб. 57, арк. 14 зв. (зап. 1932 р. М. К. Сергіїв; місце запису не зазначено).

730. Ой, ну, ну, коточок. Зап. 1924 р. М. Сергіїв у с. Томаківка на Катеринославщині. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 4 зв.

731. Ой ну, люлі, кітку. Л и н ь о в а, с. 27, № 1 б. (Зап. 1903 р. Є. Линьова на Полтавщині).

Вик. на мел. пісні «Люлі, люлі, люлята», № 856.

Вар.: М и л о р а д о в и ч, с. 44, № 58 (Лубенський пов. Полтавської губ.).

732. Ой ну, люлі, коточок. Зап. у 1920-х рр. А. П. Боголюбова на Чернігівщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 454, арк. 59.

733. Ой ну, люлі, коточок. К С, 1894, т. 44, с. 561. (Зап. Г. Дахно у м. Глодоси на Херсонщині).

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 845, арк. 67 (час і місце запису не зазначено); Ч у б и н с ь к и й, IV, с. 21, № 17 В; Б е с с а р а б а, с. 89, № 2 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

734. Е-е, е-е, коточок. Д и т и н а в з в и ч а я х і в і р у в а н н я х, с. 12. (Зап. на південній Київщині).

735. А ти, котик сіренький. Зап. [1936 р.] у с. Бирлівка Ковалівського р. Полтавської обл. від В. Касьянової. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 35.

736. Ой був собі коточок. М е т л и н с ь к и й, с. 2. (Зап. у м. Радомишлі).

Передруки: С у х о б р у с, с. 37, Б о й к о, с. 22.

737. Ой ну-ну-ну, коточок. Зап. 1926 р. у с. Новомиргород Запорізької окр. від Хавроніі Пильщик, 70 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 544, арк. 35.

738. Ой ну, люлі, коточок. М а л и н к а, с. 282. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов. Чернігівської губ.).

739. Люлі, люлі, а-а-а. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф 14-3, од. зб. 303 а, арк. 25.

740. Ходив кіт по горі. Зап. 1927 р. А. Рябокінь у с. Майорщина Пирятинського р. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170.

741. Ой кіт-воркіт. Зап. 1948 р. В. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50.

742. Ой кіт-воркіт. М и л о р а д о в и ч, с. 39, № 30. (Зап. 1894 р. В. П. Милорадович у с. Тишки Лубенського пов. Полтавської губ. від Параски Кириленко, 18 р.).

743. Пішла киця по водицю. Зап. М. В. Лисенко. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 24, од. зб. 30, арк. 42. З мел.

Друк.: НТЕ, 1981, № 3, с. 57.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 43 (1958 р., с. Рудня Броварського р. Київської обл.); Р е в у ц ь к и й, 1, с. 66, № 90.

744. А-а, кицю. Л е с я У к р а ї н к а, с. 367. (Зап. К. Квітка від Лесі Українки. Пісня з м. Гадяч Полтавської губ.). З мел.

Вперше надрук.: К в і т к а, 1917, с. 211—212, № 208.

Передрук: Н а р. п і с н і в з а п и с а х Л е с і У к р а ї н к и, с. 344—345. (Див. примітку до № 271).

745. Пішла киця по водицю. Зап. М. П. Гайдай у с. Денисп Переяславського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 125, арк. 7—8. З мел.

Запис М. П. Гайдая подано в реконструкції А. І. Іваницького.

746. Пішла киця по водицю. [Зап. 1935 р. В. Харків на Донбасі]. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 206, арк. 14. 3 мел.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 95, арк. 23 (1935 р., Донбас).

747. Пішла киця по водицю. Зап. 1962 р. С. Турик у с. Шкроботівка Велико-Дедеркальського р. Тернопільської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 342, арк. 67 зв. 3 мел.

748. Пішла киця по водицю. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Черкаської обл. від В. М. Братчик. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 160—160 зв. 3 мел.

749. Ой ти, кицю, кицю. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Ольги Шамедько, 39 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

750. Киця, киця, киця. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

751. Пішов котик по водицю. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

752. Пішов котик по водицю. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги. Мел. розшифр. А. І. Іваницький. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

753. Баю, баю, баюсю. Зап. 1899 р. О. К. Тарасевська у Валуйському пов. Воронезької губ. Л Н Б, ф. Дикарева, 30.

754. Пішла киця по водицю. Зап. 1928 р. від У. Чорномаз [на Поділлі]. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв.

755. Пошла киця по водицю. Зап. 1948 р. В. Покотило у с. Шаболинів Коропського р. Чернігівської обл. від Марії Кислої, 21 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 37, арк. 50 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25, 25 зв. (1925 р., с. Війтівці Баришівського р., Київщина); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 54 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 4 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 5, од. зб. 154, арк. 210 зв. (Чернігівщина, час запису не зазначено).

756. Пошла киця по водицю. Зап. 1927 р. А. Рябокінь у с. Майорщина Пирятинського р. (Полтавщина). І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 170 зв.

Вар.: Милорадович, с. 42, № 44 (Лубенський пов. Полтавської губ.).

757. Ой ти, кицю, кицю. Зап. 1929 р. А. Галатенко. Місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1—2.

758. Кицю, не йди по водицю. Зап. 1958 р. І. І. Гурин у с. Вільховець Звенигородського р. Черкаської обл. від Надії Завалій. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 15.

759. Пошла кішка по воду. Чубинський, IV, с. 25, № 28. (Зап. у с. Голоби Ковельського пов.).

Вар.: Ящуржинський, с. 82, № 6.

760. Ой будь, кицю, весела. Зап. 1927 р. І. Гаркавенко у с. Закутинці Медвинського р. (Київщина). І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 41.

761. Пішла киця по водицю. Зап. 1929 р. О. В. Якубовський у с. Красилівка на Київщині від матері, 39 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 163.

762. Пішла киця по водицю. Зап. 1907 р. А. Ю. Лютницький у с. Стара Синява на Поділлі від М. Приступихи. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 361, арк. 21.

763. Пошла киця по водицю. Малинка, с. 281. (Зап. у м. Мрин Ніжинського пов.).

764. Піди, кицю, по водицю. Зап. 1913 р. [Я. П. Новицький] у с. Миколаївка Катеринославської губ. від дівчинки П. Маказаненко. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 17.

Вар.: Данилов, с. 80, № 247.

765. Ой ну, люлі, коточок. Малинка, с. 280. (Зап. у м. Мрин Ніжинського пов.).

766. Пішла киця по водицю. Зап. 1926 р. у с. Піщане Старобільської окр. (Харківщина) від дівчинки 7 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 707, арк. 72.

767. Пошла киця по водицю. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від Люби Дяченко. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 662, арк. 84 зв. (1929 р., с. Мар'їнка на Донеччині).

768. Ой пойди ж ти, кицю. Чубинський, IV, с. 24, № 26. (Зап. у м. Борисполі Переяславського пов.).

Вар.: Чубинський, IV, с. 24, № 26 Б; І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 20 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 424 (зап. 1970 р. Ю. Горошко у с. Передмірки Лановецького р. Тернопільської обл.).

Передруки: Сухобрус, с. 58; Бойко, с. 26.

769. Ой ну, кицю, кицю. Зап. у 1957—1958 рр. Г. Синильниченко у с. Позняки Дарницького р. Київської обл. від матері, В. Синильниченко. І М Ф Е, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 9—10.

770. Ой кицю, кицю. ХСб, 1888, вип. 2, с. 192. (Зап. у Сумському пов.).

Вар.: Манжура, с. 297—298.

771. Ой ну, люлі, коточок. Зап. [у 1840-х рр.] В. Білозерський у м. Борзна на Чернігівщині. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 388, арк. 106 зв.

Вар.: Іванов, с. 53. 54 (Куп'янський пов. Харківської губ.); І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 388, арк. 109 (Старобільський пов. Харківської губ.; час запису не зазначено); ф. 3, од. зб. 145, арк. 2 (с. Красилівка Чернігівської губ.; час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 832, арк. 19 зв. (1929 р., с. Довгеньке на Харківщині); ф. 6, од. зб. 173, арк. 33 зв. (1936 р., с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл.).

772. Ой ну, люлі, котку. Милорадович, с. 42, № 45. (Зап. 1892 р. В. П. Милорадович на хуторі Яновщина Лубенського пов. Полтавської губ. від Ф. Бойченко, 19 р.).

773. Ой ну-ну, [клята] кицю. ХСб, 1895, вип. 9, с. 325. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

774. Ішла киця по водицю. Зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Поділлі. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24.

775. Ходила киця по водицю. Зап. 1929 р. О. Горбань у с. Ядлівка Новобасанського р. Ніжинської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 24.

776. Пішла киця по водицю. Зап. [1936 р.] у с. Чумчак Ковалівського р. Полтавської обл. від Н. С. Гори. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 173, арк. 36.

777. Е-е, кицю. Іванов, с. 53, № 38. (Зап. у сл. Радьківські Піски Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 22—23 (зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Лосево Павловського р. Воронезької обл.).

778. Пішла киця по водицю. Пісні Поділля, с. 430. (Зап. 1964 р. у с. Погребище Вінницької обл.).

779. Будь, кицю, весела. КС, 1894, т. 44, с. 559. (Зап. Г. Дахно у м. Глодоси на Херсонщині).

780. Ой ти кіт, ти муркіт. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від Параски Завгородньої, 1901 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

781. Ой ти ж коте й баламіт. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Лапіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

782. Сидить котик на дубочку. Зап. 1927 р. на Поділлі від старої жінки. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 433, арк. 174.

783. Ой кіт-муркіт. [Зап. у 1919—1923 рр. Д. Соловей]. Місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 376, арк. 15.

784. Ой кіт-воркіт. Зап. [1927 р.] І. Гаркавенко у с. Закутинці Медвинського р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 41.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25 (1925 р., с. Війтівці Баришівського р. на Київщині); ф. 4, од. зб. 35, арк 3 (с. Соловіївка Радомишльського пов.; час запису не зазначено).

785. А впав кіт із воріт. Ящуржинський, с. 82, № 5. (Зап. у с. Молодецьке Уманського пов.).

786. Впав кіт із воріт. Зап. 1928 р. А. Зінчук на Вінниччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 691, арк. 135.

787. Упав кіт із воріт. Зап. Савченко у с. Соловіївка Радомишльського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 35, арк. 3.

788. Ішов кіт із воріт. Зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Поділлі. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24, 24 зв.

789. Та ходив котик молотить. Зап. 1920 р. М. П. Гайдай у с. Понорниця Кролевецького пов. на Чернігівщині від Софії Мануйлевич. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 16, арк. 20. З мел.

790. Сидів котик на плоті. Зап. 1967 р. М. Я. Савич у с. Велюнь Дубровицького р. Ровенської обл. від Ганни Бовгирі, 1922 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 743, арк. 51.

791. Е, котку, не лізь на колодку. Зап. Л. Коросташ у с. Липʼянка Златопільського р. Кіровоградської обл. від Марії Гладчихи. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 189, арк. 13. З мел.

Вар. тексту: Дитина в звичаях і віруваннях, с. 91 (південна Київщина); Пісні Поділля, с. 416, 420; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 457, арк. 3 (час і місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 621, арк. 150 (1925 р., с. Запоріжжя Пирятинського р. на Полтавщині); ф. 4, од. зб. 351, арк. 3 (с. Соловіївка Радомишльського пов.; час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 588, арк. 5 (1927 р., Білоцерківський р.).

792. А-а, а-а, котку. Зап. А. Шмиговський по памʼяті з часів дитинства, проведеного у 1880—1890-х рр. у с. Сидорівка на Київщині. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320. З мел.

Вар. тексту: Милорадович, с. 47, № 74 (Лубенський пов. Полтавської губ.); ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 28 а (час і місце запису не зазначено); там же, арк. 54 (час і місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 757, арк. 136 (зап. у 1906—1907 рр. П. Мартинович у м. Костянтиноград на Харківщині).

793. Котку, котку, не лізь на колодку. Квітка, 1922, с. 179, № 567. (Зап. К. Квітка у с. Мошни Черкаського пов. Київської губ.; час запису не зазначено). З мел.

794. Ой ну, ну, ну, котку. Квітка, 1922, с. 119, № 371. (Зап. К. Квітка у с. Губське Лубенського пов. Полтавської губ. від Мотрони Ященко. Час запису не зазначено). З мел.

Вар.: Іванов, с. 53, № 35 В; Степовий, с. 136 (з мел.); Укр. нар. пісні, с. 266 (з мел.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 544, арк. 34 зв. (1926 р., Запорізька окр.); ф. 1, од. зб. 871, арк. 38 (час і місце запису не зазначено); ф. 6, од. зб. 173, арк. 33 (1936 р., с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл. від Г. Інкол).

795. Ой ти, коту, коту. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Ланіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

796. Ой ти, коту, коту. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від О. О. Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. Н. А. Бучель. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

Вар.: Бессараба, с. 91, № 6 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

797. Ой ну, коте, котку. Зап. 1980 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від Насті Білодід, 1911 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

798. Люлі, люлі, бай, бай, котку. Іванов, с. 53, № 35 Б. (Зап. у сл. Волосько-Балаклійка Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: Бессараба, с. 87, № 1 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

799. Ой ну, люлі, котку. Милорадович, с. 46, № 73. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від В. Максимейко, 65 р.).

800. Котку, котку. ХСб, 1894, вип. 8, с. 24. (Зап. А. А. Татарський у сл. Святодмитрівка Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: ХСб, 1888, вип. 2, с. 195; Іванов, с. 53, № 35.

801. Е-е, коту, котку. ХСб, 1895, вип. 9, с. 326. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

802. А-а, а-а, котку. Зап. у 1896—1898 рр. В. Степаненко на Київщині. ІМФЕ, ф. 29-3, од. зб. 194, арк. 46.

(В оригіналі ця пісня подана в контамінації з колисковою «А-а, а-а, коточок», яку ми вміщуємо окремо).

803. Ой ну, котку, котку. Зап. 1918 р. М. П. Добровольський у с. Тростянець Канівського пов. від М. Г. Добровольської. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 118, арк. 6, 7. З мел.

(В оригіналі ця пісня подана в контамінації з колисковими «А-а, люлі. чужим дітям дулі» та «Ой ну, люлі, люлі»).

804. Ой ну, коте, котку. Зап. 1913 р. [Я. П. Новицький] у с. Воскресенка Катеринославської губ. від хлопчика Петра Рудницького. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 13.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 376, арк. 16 (час і місце запису пісні не зазначено).

805. Ой ти, коте, котку. Зап. 1889 р. [Я. П. Новицький] у с. Краснокутівка Катеринославської губ. від Палажки Самарської, 14 р. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 10, 10 зв.

Вар.: Бессараба, с. 91, № 8 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

806. Люлі, люлі, котку. Зап. [у 1925—1927 рр.] учні Овдіївської школи на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 658, арк. 313.

Вар.: Іванов, с. 53, № 35 а, б.

807. Ой ну-ну, коту. Зап. 1926 р. в Запорізькій окр. від Хавронії Пильщик, 70 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 544, арк. 35.

(«Пісня стара»).

808. Люлі, люлі, котино. Зап. у 1920-х рр. у с. Олександрівка Перещепинського р. на Катеринославщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 339 зв.

809. Ой ти коте, котку. Зап. 1925 р. М. П. Гайдай у с. Британи Борзнянського пов. на Чернігівщині, від Уляни Мини, 75 р. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 14, арк. 49. З мел. (Пісню подано в скороченому варіанті).

810. А-а-а, котку. Зап. [1927 р.] П. В. Панченко у с. Побережка на Білоцерківщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 50.

811. Ой ну, ну, ну, котку. Зап. 1972 р. О. А. Правдюк у с. Скоробагатьки Лохвицького р. Полтавської обл. від Г. А. Півень, 1907 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 425/1, арк. 38. З мел.

812. Ой ти, коте, котку. Щепотьєв, с. 32, № 65. (Зап. В. Щепотьєв на Полтавщині).

(Вик. на мел. пісні «Ой ти, коте, котусю», № 862).

Вар.: І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 115, арк. 15 зв. (1894 р., Острозький пов.); ф. 1, од. зб. 622, арк. 186 зв. (1927 р., с. Городниця Пирятинського р. на Полтавщині); там же, арк. 170 (1927 р., с. Майорщина Пирятинського р. на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 454, арк. 59 зв. (Чернігівщина, час запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 543, арк. 18 (1925—1927 рр., Житомирщина); ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209 зв. (зап. у 1950-х рр. М. Мицик у с. Вишнопіль Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 981, арк. 18 (1978 р., с. Вел. Хутір Драбівського р. Черкаської обл.).

813. А-а, котку. Зап. 1927 р. у с. Красногородка на Білоцерківщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 1 зв.

814. Ой ти, коте, котку. Зап. 1913 р. [Я. П. Новицький] у с. Воскресенка Катеринославської губ. від хлопчика Антона Калюжного. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 12.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 168 (1925 р., с. Дмухайлівці на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 871, арк. 38 (1920-ті рр., місце запису не зазначено).

815. Ой котку, котку. Зап. у 1920-х рр. М. Кравченко на Дніпропетровщині від жінки 41 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 709, арк. 132—132 зв.

Вар.: Максимович, с. 104; Данилов, с. 80 (с. Андріївка на Чернігівщині); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 832, арк. 19 (1929 р., хут. Довгенький Дворічанського р. на Харківщині).

816. А, а, котку. Метлинський, с. 3—4. (Зап. у м. Радомишль).

817. Люлі, люлі, котино. Зап. О. Солодовникова у с. Гупалівка від жінки 75 р. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 243.

818. Ой кицю, кицю. Зап. [у 1925—1927 рр.] на Житомирщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 543, арк. 16 зв.

819. Ой ну, коту, коточок. [Зап. у 1906—1907 рр. А. Мартинович у м. Костянтиноград]. І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 757, арк. 136 зв.

820. У котика, у кота. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 11. (Зап. на південній Київщині).

Вар.: Ящуржинський, с. 82, № 4; Іванов, с. 54, № 40; Радченко, 1911, с. 245, № 9.

821. Котино, котино. Квітка, 1922, с. 182, № 574. (Зап. К. Квітка у с. Боличів Радомишльського пов. Київської губ.). З мел.

822. А-а, а-а, котино. Зап. А. Шмиговський по пам'яті з дитинства, проведеного у 1880—1890-х рр. у с. Сидорівка на Київщині. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 320. З мел.

Вар. тексту: Милорадович, с. 49, № 89, № 90 (Лубенський пов. Полтавської губ.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 38 (1927 р., Білоцерківська окр.); Степовий, с. 136 (з мел.).

823. Котків два, котків два. Зап. 1973 р. експедиція ІМФЕ у с. Федорівка Новоград-Волинського р. Житомирської обл. від Г. А. Жолновської, 1905 р. нар., М. Ф. Валентович, 1911 р. нар. Мел. розшифр. Н. Бучель. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 429, арк. 45, од. зб. 429/IV, арк. 14. З мел.

824. Е, е! дитино. Зап. 1927 р. В. Харків у с. Заливанщина. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 122, арк. 9. З мел.

Друк.: Укр. нар. пісні, с. 259.

825. А-а-а, коти два. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 8-4, од. зб. 372, арк. 77. З мел.

Текст надруковано: Стельмах, с. 111.

826. Люлі, люлі, котино. Зап. 1968 р. Н. В. Перестюк у с. Весняне Ровенської обл. від М. Т. Перестюк, 1899 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 717, арк. 40.

827. Ой люлі, люлі, котаю. Зап. 1955 р. І. І. Гурин у с. Багачівка Звенигородського р. Черкаської обл. від Я. Гончар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 319, арк. 11.

Вар.: Метлинський, с. 3; Дитина в звичаях і віруваннях, с. 9—10; ІМФЕ, ф. 3, од. зб. 145, арк. 20 (с. Красилівка Чернігівської губ.); ф. 4, од. зб. 143, арк. 9 (1885 р., с. Покровське Катеринославської губ.).

828. А-а, а-а, котино. Рокосовська, с. 242. (Зап. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягельського пов. на Волині).

829. Гойди, гойдино. КС, 1894, т. 44, с. 560. (Зап. Г. Дахно у с. Глодоси на Херсонщині).

830. Куди йдеш. Манжура, с. 298. (Зап. І. Манжура у с. Олексіївка на Харківщині).

831. Куди їдеш. Зап. 1925 р. С. Панасенко у с. Перещепине на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 95 зв.

(В оригіналі пісня подана в контамінації з двома іншими колисковими).

832. Ой люлю, дитино. Зап. 1977 р. О. Ф. Ошуркевич у с. Дубище Ківерцівського р. Волинської обл. від С. К. Футурук. ІМФЕ, нові надходження.

833. Люлі, люлі, Хотино. Зап. [1936 р.] у Полтавській обл. від Олі Ковінської. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 34 зв.

834. Ой ну, котко, котино. Іванов, с. 54. (Зап. у сл. Нижній Солоний Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 239, арк. 7—7 зв. (час і місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 585, арк. 211 (кінець XIX ст., Харківщина).

835. Люляй, люляй, котку наш. Зап. 1980 р. О. Ф. Ошуркевич та Л. Л. Пивачук у с. Боровичі Маневицького р. Волинської обл. від Х. Ф. Мельник. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

836. Е-е, е-е, е-е, коток наш. Зап. у с. Соловіївка Радомишльського пов. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 35, арк. 3.

837. Ой ти, коте, коте наш. Зап. П. Я. Литвинова на Чернігівщині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 5, од. зб. 154, арк. 211.

838. Котку, котку наш. Зап. у 1896—1898 рр. В. Степаненко на Київщині. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 194, арк. 45 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 457, арк. 2 зв. (1928 р., місце запису не зазначено); Бессараба, с. 91, № 7 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

839. Ой ти, коте, коте наш. Зап. 1885 р. [Я. П. Новицький] у с. Покровське Катеринославської губ. від Палажки Касьяненко. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 8 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 6 (1920-ті рр.; місце запису не зазначено); там же, арк. 55 (1920-ті рр.; місце запису не зазначено);

ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 (зап. П. Мартиновіч на Харківщині; час запису не зазначено).

840. Ти коте, коте наш. Малинка, с. 278. (Зап. О. Малинка у м. Мрин Ніжинського пов. на Чернігівщині).

Вар.: Малинка, с. 278; ХСб, 1888, вип. 2, с. 192 (Сумський пов. Харківської губ.); Милорадович, с. 47, № 78 (Лубенський пов. Полтавської губ.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 44 (1927 р., с. Побережка Білоцерківського р.).

841. А-а, а-а, коте наш. Рокосовська, с. 242. (Зап. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягельського пов. на Волині).

Вар.: Чубинський, IV, с. 23, № 24.

842. Ой ну, люлі, коте наш. Милорадович, с. 47, № 77. (Зап. 1893 р. В. П. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Д. Гавриленко).

843. Ой ти, коте, коте наш. Милорадович, с. 47, № 76. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Тернавщина Лубенського пов. Полтавської губ. від Софії Писаренко, 50 р.).

844. Ой котику да коте наш. Зап. у 1925—1926 рр. учні трудшколи у с. Сулимівка на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 33, од. зб. 14, арк. 4.

845. Ой ну, люлі, коте наш. Чубинський, IV, № 24 А, с. 23. (Зап. у м. Борисполі Переяславського пов.).

846. Е-е! Котку наш. Зап. 1909 р. П. Шпак у с. Бистріївці. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 47, арк. 53.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 282, арк. 56 –56 зв. (1927 р., с. Глібівка Димерського р. на Київщині); ІМФЕ, нові надходження (зап. М. М. Шубравська 1978 р. у с. Козин Обухівського р. Київської обл.).

847. А, а! Коти з'їли барана. Зап. [у 1920—1930-х рр.] В. Харків у с. Ісаківці на Поділлі. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 132, арк. 1. З мел.

Вар. тексту: Дерлиця, № 4; Кайндль, с. 148, № 1; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 736, арк. 50 (1968 р., с. Оришківці Гусятинського р. Тернопільської обл.); ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 57 (1950 р., с. Долинівка Славського р. Дрогобицької обл.); ф. 14-7, од. зб. 104, арк. 109 (1967 р., с. Бріцок Заставнівського р. Чернівецької обл.); ф. 28, од. зб. 68, арк. 86 (час і місце запису не зазначено); ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 (1896 р., с. Карабіївка на Поділлі); ф. 6, од. зб. 77, арк. 88 (1920-ті рр., с. Ісаківці на Поділлі); ф. 28, од. зб. 376, арк. 1 зв. (м. Збараж); ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 12 (час і місце запису не зазначено); ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 68 (1978 р., с. Веренчанка Заставнівського р. Чернівецької обл.).

848. Ай-ду, ай-ду, а-ду-ду. Зап. 1978 р. Г. В. Дем'ян у с. Веренчанка Заставнівського р. Чернівецької обл. від К. В. Мотрюк, 1963 р. нар. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 965, арк. 66; ф. 14-10, од. зб. 1526. З мел.

849. А в нашії няньці. Зап. 1955 р. І. І. Гурин у с. Багачівка Звенигородського р. Черкаської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 11.

Вар.: там же, арк. 29.

850. Гойда, гойда, гойдашки. Зап. 1900 р. у с. Колки Старокостянтинівського пов. на Волині від Ганнусі Лепетунової. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 133, арк. 31.

851. Гойда, гойда, гойдашки. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 24.

852. Ай-дай-да, да й умер Байда. Зап. 1925 р. О. Швець у с. Війтівці Баришівського р. на Київщині від жінки 60 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25.

Вар.: Милорадович, с. 48, № 85 (Лубенський пов. Полтавської губ.); ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 7 (1876 р., с. Аули Катеринославського пов.); ф. 1, од. зб. 457, арк. 4 (1928 р., місце запису не зазначено).

853. Ходить зайчик по капустці. Зап. 1960 р. І. І. Гурин у с. Новина Добрятинська Млинівського р. Ровенської обл. від Люби Кононової. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 32.

854. Ой ну, люлі, кицю. Милорадович, с. 40, № 34. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Варвари Максимейко).

Вар.: Милорадович, с. 41, №№ 39, 40, 41, 42.

855. Ой ну, люлі, люлята. Милорадович, с. 41, № 38. (Зап. 1893 р.

В. П. Милорадович у с. Гребища Лубенського пов. Полтавської губ. від Д. Гавриленко).

Вар.: К С, 1894, кн. 3, с. 561 (Херсонська губ.).

856. Люлі, люлі, люлята. Линьова, с. 27, 251, № 1 а. (Зап. 1903 р. Є. Линьова у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ.). З мел.

Вар.: Милорадович, с. 41, № 43 (Лубенський пов. Полтавської губ.).

857. Коту, коту, котусю. Зап. [1967 р.] А. І. Остащенко у с. Гаврильськ Павловського р. Воронезької обл. від Самсонової. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 123. З мел.

Вар.: І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 143, арк. 8 (1887 р., с. Нескучне Маріупольського пов.); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 6 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 зв. (кінець XIX ст., Харківщина); ф. 11, од. зб. 714, арк. 262 зв. (поч. XX ст., Харківщина).

858. Коту, коту, котусю. Зап. 1967 р. А. І. Остащенко у с. Петровка Воронезької обл. від О. М. Мурашенко. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 81. З мел.

859. Баю, баю, котусю. Іванов, с. 48, № 15 В. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

Вар.: Х С б, 1888, вип. 2, с. 196 (Сумський пов.); І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 4 зв. (1930 р., с. Бобрик Роменської окр.); ф. 11, од. зб. 585, арк. 210 зв. (кінець XIX ст., Харківщина); ф. 11, од. зб. 714, арк. 262 зв. (поч. XX ст., Харківщина); ф. 1 дод., од. зб. 268, арк. 6 (1920-ті рр., місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 (1928 р., с. Мар'їнка на Донеччині).

860. Е-е, е-е, люлі, котусю. Х С б, 1895, вип. 9, с. 326. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіпо Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 832, арк. 19 зв. (1929 р., хут. Довгенький Дворічанського р. на Харківщині).

861. Коту, коту, котусю. Іванов, с. 48, № 15 Д. (Зап. у м. Старобільськ Харківської губ.).

Вар.: там же, с. 48, № 15 Д, а.

862. Ой котусю, котусю. Щепотьєв, с. 31, № 60. (Зап. В. Щепотьєв на Полтавщині). З мел.

Вар. тексту: Іванов, с. 47, № 14 А (Куп'янський пов. Харківської губ.); Милорадович, с. 41 (Лубенський пов. Полтавської губ.).; І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 532, арк. 95 зв. (1925 р., с. Перещепине на Катеринославщині).

863. Ану, коту, котусю. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині від Наталки Костенко, 14 р. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 6 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 537, арк. 3 (1918 р., с. Олександрівка Павлоградського пов. на Катеринославщині). До цього варіанту є примітка записувача, що часом «котка» співають, коли забавляють дитину.

864. Люлі, люлі, люлята. Зап. 1968 р. І. І. Гурин у с. Княжа Черкаської обл. від Миколи Довбні. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 27.

865. Ой ти, котику. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 10. (Зап. на південній Київщині).

Вар.: Милорадович, с. 40, № 34—37 (Лубенський пов. Полтавської губ.); Іванов, с. 47, № 14 (Куп'янський пов. Харківської губ.); К С, 1894, т. 44, с. 560 (Херсонська губ.).

866. Коте, коте, котусю. Пассек, с. 99. (Зап. у 1830-х рр. В. Пассек [на Полтавщині]).

Вар.: Х С б, 1888, вип. 2, с. 192 (Сумський пов. Харківської губ.); Іванов, с. 48, № 15 Г (Куп'янський пов. Харківської губ.).

867. А-а, люлі. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 372, арк. 72. З мел.

Текст надрук.: Стельмах, с. 110.

Вар.: Тобілевич, с. 204 (з мел.).

868. Летів шпак. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 206, арк. 14—15. З мел.

869. Летів шпак через попів мак. Зап. 1925 р. Г. Танцюра у с. Тишківка на Поділлі. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 120, арк. 28.

870. Летів, летів шпак, шпак. Іванов, с. 47, № 12. (Зап. у сл. Ново-Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: Жизнь и творчество крестьян, с. 335—336 (Харківщина).

871. Летів, летів шпак, шпак. Іванов, с. 47, № 12 А. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

872. Летів, летів шпак, шпак. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 16.

Вар.: Іванов, с. 48, № 15, 15 А (Куп'янський пов. Харківської губ.).

873. А-а-а, люлята. КС, 1894, т. 44, кн. 3, с. 561. (Зап. В. Харченко у с. Велика Виска на Херсонщині).

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 738, арк. 31 зв. (1967 р., с. Ясногірка Дубровицького р. Ровенської обл.).

874. А, а, галя. Зап. 1927 р. у Білоцерківській окр. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 37.

875. Ой люлі, люлі. ХСб, 1888, вип. 2, с. 195. (Зап. у Сумському пов. Харківської губ.).

876. Що набігли вовки. Зап. у 1901—1904 рр. П. Мартинович на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 264, 264 зв.

(«...І до танців її можна казати, ... так не той голос буде, що до колиски співається; скоріше слова йтимуть. ...Воно так — в інчій слободі співається так, а в другій нарозно»).

877. Товчу, товчу мак. Іванов, с. 49, № 17. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

878. Е, е, мамко. ХСб, 1895, вип. 9, с. 327. (Зап. П. Шишкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

879. Мамко, мамко. Іванов, с. 48—49, № 16. (Зап. у сл. Ново-Катеринославль Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: там же, с. 48, № 15.

880. Мамко, мамко. Іванов, с. 49, № 16 А. (Зап. у м. Старобільськ Харківської губ.).

881. Гойда, гойдаша. Зап. [1936 р.] у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл. від Марії Чорнявської. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 34.

882. А-а-а-а, коти два. Зап. 1928 р. В. Насадюкова у с. Розкішна на Білоцерківщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 598, арк. 22.

883. Ой спи, діду, колишу ті. Роздольський, Людкевич, І, с. 107, № 409. (Зап. у с. Орелець). З мел.

884. Колисала баба діда. Зап. 1926 р. М. П. Гайдай у с. Гудзівка Звенигородського пов. на Київщині від С. Терещенко. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 7, арк. 16. З мел.

885. Колисала баба діда. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах та Д. Музиченко у с. Дяківці Літинського р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 371, арк. 9. З мел.

886. Колисала баба діда. Зап. 1972 р. експедиція ІМФЕ у с. Дмитренки Гайсинського р. Вінницької обл. від Г. І. Колесниченко, 1901 р. нар. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 424/І, арк. 40—41. З мел.

887. Колисала баба діда. Зап. 1926 р. М. П. Гайдай у м. Браїлів Вінницького пов. від П. Перепелихи. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 69, арк. 30; мел.— ф. 8-13, од. зб. 11, арк. 24. З мел.

888. Колисала баба діда. Зап. 1905 р. Я. Сенчик у с. Сворн Костянтинівського пов. від матері. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 181, арк. 125 зв. З мел.

889. Колисала баба діда. Зап. 1908 р. Я. Сенчик у с. Теляшин. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 183, арк. 2 зв. З мел.

Вар.: Головацький, ч. III, від. І, с. 459.

890. Колисала баба діда. Зап. 1983 р. О. М. Горбатюк у с. Підшумлянці Галицького р. Івано-Франківської обл. від П. Касіян, 1912 р. нар. ІМФЕ, нові надходження. З мел.

891. Колисала баба діда. Колесса І., с. 42, № 13. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.).

Вик. на мел. пісні «Повішу я колисочку», № 143.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 32 (1940-ві рр., с. Підгірці Славського р. Львівської обл.).

892. Колисала баба діда. Зап. [1962 р.] С. Турик у с. Шкроботівка Великодедеркальського р. Тернопільської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 342, арк. 67 зв.

Вик. на мел. пісні «Пішла киця по водицю», № 747.

Вар. тексту: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 731, арк. 50 (1967 р., с. Зіньки Білогірського р. Хмельницької обл.).

893. Баба діда колисала. Зап. 1960 р. І. І. Гурин у с. Хотинь Червоноармійського р. Ровенської обл. від Галини Зубач. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 31.

894. Колисала баба діда. Зап. 1975 р. Ю. А. Горошко у с. Передмірка Лановецького р. Тернопільської обл. від Т. І. Фльорко, 1915 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 425.

895. Колисала баба діда. Зап. 1907 р. Ю. А. Лютницький у с. Стара Синява на Поділлі від Марії Приступихи. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 361, арк. 21 зв.

896. Колисала баба діда. Дитина в звичаях і віруваннях. с. 14—15. (Зап. від няньки із Звенигородського пов. на Київщині).

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 120, арк. 27 зв. (1920-ті рр., с. Зятківці Гайсинського р. на Поділлі).

897. Баба діда шанувала. Зап. 1975 р. Ю. А. Горошко у с. Передмірка Лановецького р. Тернопільської обл. від Т. І. Фльорко, 1915 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 425.

898. Колисала баба діда. Зап. 1965 р. Г. Л. Марушкевич у с. Звіздівка Костопільського р. Ровенської обл. від Івана Новака, 1912 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 521, арк. 14.

899. Колисала баба діда. Зап. 1975 р. Ю. А. Горошко у с. Передмірка Лановецького р. Тернопільської обл. від Т. І. Фльорко, 1915 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 367, арк. 425.

900. Колисала баба діда. Данильченко, с. 50. (Зап. М. Данильченко на Поділлі).

901. Ой ріда-ріда-ріда. Ящуржинський, с. 83, № 9. (Зап. Х. Ящуржинський у с. Немирівка Кам'янецького пов. Подільської губ.).

902. Вчила бабуня свого дідуня. Зап. 1980 р. Л. М. Кушлик у с. Спасів Львівської обл. від Т. С. Деніці, 1909 р. нар. КНТ ЛДК, № 4479. 3 мел.

903. Е-е, люпута. Зап. [у 1925—1927 рр.] на Житомирщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 543, арк. 18 зв.

904. Е-е, е-е, люута. Зап. 1952 р. І. І. Гурин у с. Франківка Лисянського р. Черкаської обл. від Катерини Рябокінь. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 1.

905. Іхала баба да дубнячком. Зап. [у 1957—1958 рр.] С. Гузій у с. Рудня Броварського р. Київської обл. від матері. ІМФЕ, ф. 14-7, од. зб. 40, арк. 44.

906. Колисав дід дитину. Зап. [у 1950-х рр.] О. П. Діденко у с. Долинівка Славського р. Дрогобицької обл. від Любові Орловської, 22 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 57.

907. Льон збирала, тонкі нитки пряла. Зап. 1978 р. учні с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. від М. І. Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14-10, од. зб. 1542. 3 мел.

(«Пісня співається під час готування пелюшок»).

908. Ой мала, мала, ой мала, мала перепелонька діти. І. Колесса, с. 38—39. (Зап. І. Колесса у с. Ходовичі Стрийського пов.). 3 мел.

909. Ой лю-лю, лю-лю. Зап. Г. Т. Танцюра на Вінниччині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 7. 3 мел.

910. Ой висиділа, ой висиділа. Зап. 1972 р. експедиція ІМФЕ у с. Дмитренки Гайсинського р. Вінницької обл. від Г. І. Колесниченко, 1901 р. нар. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 424, арк. 36—37. 3 мел.

911. Ой голівонька. Зап. М. В. Лисенко. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 24, од. зб. 27, арк. 6 зв.

912. Полишила перепелонька свої дрібні діти. Дерлиця, с. 125, № 9. (Зап. М. Дерлиця у с. Підбережжя, Галичина).

913. Ой не куй, не куй, сива зазуленько, вночи. ЕЗб, 1898, V, с. 137—138. (Зап. І. Я. Франко у с. Нагуєвичі Дрогобицького пов.).

914. Ой дітки мої. Іванов, с. 55, № 49. (Зап. у сл. Арапівка Куп'янського пов. Харківської губ.).

Передрук: Бойко, с. 45.

915. Ой мої сини, мої соколи. Зап. 1972 р. експедиція ІМФЕ у с. Дмитренки Гайсинського р. Вінницької обл. від Г. І. Колесниченко, 1901 р. нар. Мел. розшифр. Г. В. Виноградов. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 424, арк. 34—35. 3 мел.

Вар. тексту: Ящуржинський, с. 83, № 10 (Уманський пов.).

916. Ой у полі лобода. Максимович, с. 97—99. (Час і місце запису не зазначено).

Передрук: Чубинський, IV, № 39, с. 28.

Вар.: Іванов, с. 54, № 47, 47 А (Куп'янський пов. Харківської губ.); ХСб, 1888, вип. 2, с. 196 (Сумський пов. Харківської губ.); ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 15 (Харківщина); ф. 4, од. зб. 143, арк. 20 (1888 р., с. Покровське Катеринославської губ.).

917. Ой на горі лобода. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 15—16. (Зап. на південній Київщині від Кирила Котенка, 9 р.).

918. Ішла вдова долиною. Зап. В. Харків у с. Орішне Носівського р. від Я. А. Ворони, 27 р. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 119, арк. 27. 3 мел.

(Непідтекстовані в оригіналі такти не відтворюються).

Вар.: Бессараба, с. 89, № 3 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

919. Ой піду я стиха під віконце. Зап. 1972 р. експедиція ІМФЕ у с. Кармелюкове Жмеринського р. Вінницької обл. від М. К. Слосар, 1906 р. нар. Мел. розшифр. З. І. Василенко. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 424, арк. 167, 169. 3 мел.

920. А-а, дитя, спати. Кравченко, № 127. (Зап. 1889 р. у с. Никопівка Жмеринського пов.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 13 (Звенигородський р. Київської обл.); Бессараба, с. 95, № 17 (Олександрійський пов. Херсонської губ.).

921. Люлі, люлі, мале дитя, спати. Зап. 1928 р. від У. Чорномаз. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 457, арк. 3 зв.

922. Люлі, люлі, дитя, спати. Зап. 1967 р. О. Ф. Довмат у с. Залав'я Рокитнівського р. Ровенської обл. від М. П. Торчонської, 1910 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 648, арк. 39.

923. Ой люлі, люлі, мале дітя, спаті. Зап. 1973 р. Ю. М. Цвєткова, Ю. З. Круть у с. Познань Рокитнівського р. Ровенської обл. від Одарки Юрковець, 1889 р. нар. Мел. розшифр. Н. А. Бучель. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 429/III, арк. 36; мел.— од. зб. 429 а, арк. 42. 3 мел.

924. Ой ну, люлі, спати. Милорадович, с. 48, № 87. (Зап. 1890 р. В. П. Милорадович у с. Литвяки Лубенського пов. Полтавської губ. від Євгенії Неділько, 70 р.).

925. Ой люлі, люлі, мале дитя, спати. Зап. 1925 р. у с. Війтівці Баришівського р. на Київщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 583, арк. 25.

926. Мати сина колихала. Щепотьєв, № 30, текст — с. 20—21. (Зап. В. Щепотьєв на Полтавщині від родичів з с. Лохвиця). 3 мел.

927. А в неділю пораненько. Роздольський, Людкевич, I, с. 114, № 447. (Час і місце запису не зазначено). 3 мел.

928. Ой лю-лю, лілечки. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Ковтунівка Золотоніського р. Черкаської обл. від Т. М. Селевко. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 155, 155 зв. 3 мел.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 196, арк. 13 (час і місце запису не зазначено).

929. Ой лю, лю, лю, люлечки. Зап. 1972 р. А. І. Остащенко у с. Гельмязів Золотоніського р. Черкаської обл. від В. М. Братчик. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 161. 3 мел.

Вар. тексту: Іванов, с. 55, № 48 б (Куп'янський пов. Харківської губ.); вар. тексту з подібною контамінацією: Дитина в звичаях і віруваннях, с. 13 (південна Київщина); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 588, арк. 56 зв. (Білоцерківщина).

930. Мати сина годувала. Зап. 1980 р. Л. М. Кушлик у с. Суховоля Сокальського р. Львівської обл. від О. Н. Дзяман, 1920 р. пар., та І. Я. Остапчук, 1935 р. нар. КНТ ЛДК. 3 мел.

(Друга і наступні строфи виконуються від знаку репризи. Восьма і тринадцята трирядкові строфи співаються теж від знаку репризи, але замість повторення другого рядка звучить текст третього рядка).

931. Мати сина колихала. Максимович, с. 99—100. (Час і місце запису не зазначено).

Передрук: Чубинський, IV, с. 29, № 41.

Вар.: Чубинський, IV, № 40, с. 28; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 5

(зап. 1948 р. І. І. Гурин на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 631, арк. 29 (1929 р., Полтавщина).

932. Мати сина колихала. Іванов, с. 55, № 48. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

Вар.: там же, № 48 А; Милорадович, с. 48, № 86; Чубинський, IV, с. 30, № 4.

933. Ой де ти їдеш, ой де ти їдеш. Зап. К. Попович у с. Жовтанці Жовквинського пов. від Анни Породник. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 16.

ЗАБАВЛЯНКИ

1. Купалися ластів'ята. Зап. 1978 р. учасники фольклорного гуртка с/ш с. Великий Хутір Драбівського р. Черкаської обл. під кер. О. А. Дорошенка у с. Великий Хутір від Марії Коваль, 57 р. Мел. розшифр. К. М. Луганська. ІМФЕ, ф. 14 10, од. зб. 1542. 3 мел.

(Пісня виконується під час купання дитини).

2. Гойда, гойда, гойдаша. Зап. Г. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 25. 3 мел.

3. Гойда, гойдаша. Чубинський, IV, с. 31, № 50. (Зап. у с. Дударі Канівського пов.).

(Співається, коли «маленьких дітей гойдають, посадивши в колисці»).

4. Гойда, гойда. Зап. [у 1906—1907 рр.] П. Мартинович [у м. Костянтинограді] на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 757, арк. 137.

(«Посадять дитину в колисці, обмостять її та гойдають»).

5. Гойда, гойдаша. Зап. у 1920-х рр. М. Супрун. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 871, арк. 34.

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 7 (зап. 1946 р. у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.).

6. Гойда, гойдаша. Зап. у 1908—1915 рр. В. К. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов. від рідних. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 67.

(«Ставлять дитинча на ступні ніг і гойдають, сидячи на лаві або на ослоні»).

7. Гойда, гойда, гойдаша. Зап. 1977 р. О. Ф. Ошуркевич у с. Старики Горохівського р. Волинської обл. від О. Ф. Тарновської. ІМФЕ, нові надходження.

8. Гойда, гойда, гойда. Зап. 1900 р. у с. Карабіївка Старокостянтинівського пов. на Поділлі. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 133, арк. 30 зв.— 31.

9. Гойда, гойда. Кравченко, с. 53, № 133 б. (Зап. у с. Никонівка Житомирського пов.).

10. Гойда, гойда. Пісні Поділля, с. 422—423. (Зап. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.).

11. Гойда, гойда, на дубі є торба. Зап. 1967 р. К. М. Шевчук у с. Ясногірка Сарненського р. Ровенської обл. від Н. Т. Никончук, 1924 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 738, арк. 31 зв.

12. Гойди, гойди-си. Зап. на Чернігівщині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 3, од. зб. 185, арк. 8.

13. Гойда-да. ЕЗб, 1898, V, с. 139, № 55. (Зап. у м. Збараж).

Передрук: Бойко, с. 53.

14. Гойда, гойда. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 457, арк. 4.

15. Гойди, гойди, гойди-йди. Зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл. від Ф. Колесниченко. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 7.

16. Ой да, ша. Кравченко, № 136, с. 54. (Зап. у с. Курозвани Острозького пов.). (Твір визначено В. Кравченком як колискова пісня).

17. Гойда-да, гойда-да. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 26.

18. Ходила квочка. Чубинський, IV, № 51, с. 31. (Зап. у с. Дударі Канівського пов.).

(«Співають, коли маленьких дітей гойдають, посадивши в колисці»).

19. Гойда, гойда, гойда. Зап. Т. Онопа у 1937—1938-х рр. у с. Петрівка Гадяцького р. Полтавської обл. від Д. І. Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 394, арк. 14, 43. З мел.

(Під час виконання цієї забавлянки, а також дев'яти наступних, найчастіше наприкінці піднімають руки дитини вгору, розводять їх або тягнуть дитину за ручки, ставлячи її на ноги).

20. Хур. хур. Зап. [у 1881—1891 рр.] П. Мартинович на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 585, арк. 212.

21. Ототушки-тутушки. Іванов, с. 58, № 15. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

22. Їхав піп. Зап. [1892 р.] П. Мартинович на Харківщині від матері. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 606, арк. 5 зв.

Вар.: Іванов, с. 59, № 15; ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 631, арк. 15 (зап. на Полтавщині у 1920-х рр.); Іванов, с. 59, № 20.

В останньому варіанті є примітка збирача: «Поставивши собі на ноги дитину й тримаючи її за ручки, няня хитає її на ногах і співає... При останніх словах швидко піднімає дитину собі на коліна і закінчує пісеньку словом: «Гоп!»

23. Їхав піп через міст. Зап. у 1938—1939 рр. Т. Онопа у с. Петрівка Гадяцького р. Полтавської обл. від Д. І. Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 394, арк. 24.

(Останній рядок пісні, очевидно, спотворений).

Вик. на мел. пісні: «Гойда, гойда, гойда», № 19.

24. Ой да, ой да, ой даша. Зап. 1977 р. О. Ф. Ошуркевич у с. Липне Ківерцівського р. Волинської обл. від С. К. Футурук. ІМФЕ, нові надходження.

25. Оце раз, оце два. Зап. на Донщині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 66, арк. 5 зв.

26. Потягушки, потягушки. Місце і час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 457, арк. 4.

27. Ходила квочка. Зап. у 1937—1938 рр. Т. Онопа у с. Петрівка Гадяцького р. Полтавської обл. від Д. І. Гамалій. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 394, арк. 14.

28. Гойда, гойда, гойдаша. Там же.

29. Їхав сич. Зап. у 1930-х рр. Т. Бондар (під кер. М. П. Стельмаха) у с. Літки Димерського р. Київської обл. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 374, арк. 29.

30. Єдна ножка дупоче. Куцер, с. 25—26, № 28. (Зап. 1960 р. у с. Нижній Мирошів, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Гелени Куцер, 24 р.). З мел.

31. Дибки, дибки. Іванов, с. 59, № 19. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

(«Дитина робить спроби піднятися, стати на ніжки. Мати чи баба бере ніж і, поставивши дитя на ніжки, «перерізає їй путо», тобто проводить у неї між ніжками ножем по повітрю, ззаду наперед, і говорить: «Ну, тепер ходи: путо розрізано!» Водячи дитину по лавочці, примовляють...»).

Передрук: Бойко, с. 52.

32. Диби, диби. Чубинський, IV, с. 32, № 53. (Зап. у с. Дударі Канівського пов.).

(«Привчаючи дитину ходити, ставлять її на ноги, відходять від неї і, простягаючи до неї руки, говорять, ворушачи пальцями...»).

Передрук: Бойко, с. 50.

33. Ласочко, де ти була. Зап. у Чернігівському пов. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 19.

Вар.: Кравченко, с. 52, № 129 (зап. 1901 р. у с. Корчівка Овруцького пов.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 841, арк. 118 зв. (зап. 1925 р. у Любецькому р. Чернігівської окр.).

(Забавлянки «Ласочка» і «Мишка» найчастіше супроводжуються поглажуванням дитячої ручки).

34. Парасочка. Кравченко, с. 53, № 130. (Зап. Л. Зіневич у с. Куровани).

35. Ласочка сіренька, біленька. Зап. Савченко у с. Соловіївка Радомишльського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 4, од. зб. 35, арк. 1.

36. Лася-Парася. Зап. І. Л. Теліга [у 1930-х рр.] у с. Пуща-Водиця Київської обл. від школярки М. Лемпке. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 391, арк. 7.

37. Лолочка-полочка. Зап. [1950 р.] О. П. Діденко у с. Березівці Ходорівського р. Дрогобицької обл. від Ганни Убогої, 34 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 58.

38. Ласочка, ласочка, де ти була. Чубинський, IV, с. 32—33, № 54. (Зап. у с. Полонне Новоград-Волинського пов.).

(«Нянька, взявши руку дитини, пестить долоню, примовляючи... Вимовивши останні слова, нянька лоскоче долоню дитини, від чого вона сміється»).

39. Ласочка, ласочка, наїлася маслечка. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від Пилипенчихи, 57 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72, зв., 73.

40. Мишечка, скроботушечка. Квітка, 1922, № 730, с. 230. (Зап. у м. Звягель Волинської губ.). З мел.

(«Виконуючи її, той, хто бавить, підкрадається пальцями до дитини і при окликах «кіль, кіль», торкає її пальцями, тим викликаючи у неї сміх». Там же, с. VIII).

41. Мишка, мишка. Зап. 1982 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. від Оксани Олійник, 1907 р. нар. Мел. розшифр. А. І. Іваницький. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

(У записувача примітка: «Співає мати, як колише дитину»).

42. Мишка, мишка. Іванов, с. 57, № 9. (Зап. у сл. Преображенна Куп'янського пов. Харківської губ.).

43. Бігла мишка. Зап. 1898 р. Л. Ленчевський у с. Колки на Волині від Ганни Лепет. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 25.

44. Миша, миша, де була. Іванов, с. 57, № 10. (Зап. у сл. Преображенна Куп'янського пов. Харківської губ.).

45. Миша, миша, де була. Іванов, с. 57, № 10. (Зап у сл. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ.).

46. Мишка, мишка. Зап. П. Мартинович [у м. Костянтинограді у 1906—1907 рр.]. І М Ф Е, ф. 11, од. зб. 757, арк. 137 зв.

47. Мишка, мишка. Зап. Є. Гаврилей у с. Веркіївка Ніжинського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 301, арк. 10.

48. Мишка, мишка. Зап. у с. Ланна Полтавської губ. від Явдошки Таран, 8 р. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 5, арк. 114 зв.

Вар.: Чубинський, III, с. 107—108; І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 376, арк. 18 (зап. у 1920-х рр. у м. Шишаки).

49. Мишка, мишка. Зап. у 1908—1915 рр. В. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов. від рідних. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 65.

50. Мишко, мишко, де була. Зап. І. Гурин. Місце і час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 22.

51. Кицю бура, де ти була. Зап. 1899 р. М. Зубрицький у м. Мшанець. І М Ф Е, ф. 29, од. зб. 187, арк. 5.

52. Кіцю, де ти була. Зап. 1899 р. М. Зубрицький у м. Мшанець. І М Ф Е, ф. 29, од. зб. 187, арк. 5.

53. Мяв, кицю, мяв, де ти бував. Зап. Бурачинська [у с. Голгочі Підгаєцького пов.]. Час запису не зазначено. ЛНБ, ф. Кирчіва, 25, п. 2, арк. 22.

Вар.: Е З б, 1898, V, с. 138, № 49.

54. Ціровка, Міровка, де-сь була. З уст народу, с. 345. № 58. (Зап. Ф. Злоцький у с. Драгово на Закарпатті).

55. Коточку, де ти був. Зап. Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 33.

56. Киця-мура. Зап. 1964 р. І. Г. Безручко у с. Бузовиці Кельменецького р. Чернівецької обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 586.

57. Киця-мура. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Кельменці Чернівецької обл. від А. Огородник. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 612.

58. Киця-мура. Там же, арк. 608.

59. Валю, валю колачік. Куцер, с. 27, 28, № 30. (Зап. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина). З мел.

60. Печу, печу хлібчик. Пісні Поділля, с. 426. (Зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.). З мел.

Вар. тексту: З уст народу, с. 347, № 62 (Закарпаття).

61. Печу, печу хлібчик. Зап. Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 29.

Вар.: Чубинський, IV, с. 34, № 56 (с. Дударі Канівського пов.); Іванов, с. 58, № 17 (Куп'янський пов. Харківської губ.); ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 11 (зап. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 28, од. зб. 80, арк. 6 зв. (зап. Л. Ленчевський у 1890-х рр. у с. Котюржинці на Волині); ф. 4, од. зб. 35, арк. 1 (зап. Савченко у с. Соловіївка Радомишльського пов.); ф. 29, од. зб. 229, арк. 215 (зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Волині).

62. Печу, печу хлібчик. Зап. Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 28.

(«Виконується як «Ворона-сорока»).

63. Печу, печу хлібец. Дерлиця, с. 126, № 14. (Зап. у с. Застав'є Тернопільського пов.).

64. Печу, печу папку. ЕЗб, 1898, V, с. 149, № 11. (Зап. Р. Кайндль на Гуцульщині).

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 11 (зап. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 603 (зап. І. Г. Безручко у Кельменецькому р. Чернівецької обл.).

65. Зайчику, зайчику. Заглада, с. 108, мел. № 3. (Зап. у 1920-х рр. М. П. Гайдай та Н. Заглада у с. Старосілля Остерського пов. Чернігівської губ.). З мел.

(Під час виконання забавлянки «Зайчику, зайчику» повертають дитячу голівку, тримаючи її за вушка, а наприкінці часом злегка потягнуть за вушка).

66. Зайчику, зайчику. Степовий, с. 128. З мел.

Вперше надруковано: Степовий. Проліски.

67. Зайчику, зайчику. Зап. 1930 р. А. Шмиговський, який запам'ятав цю пісеньку з часів дитинства, проведеного у с. Сидорівка на Київщині (1880-ті роки). ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 3, арк. 324. З мел.

68. Зайчику зайчику. Зап. 1925 р. М. П. Гайдай у с. Українка на Київщині від Андрія Марути, 12 р. ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 123, арк. 1—2. З мел.

Вар. тексту: Жизнь и творчество крестьян, с. 476; Чубинський, IV, с. 34, № 57 А (зап. у с. Дударі Канівського пов.).

69. Зайчику-Іванчику. Зап. Є. Гаврилей у с. Веркіївка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 301, арк. 11.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 186 зв. (зап. 1927 р. у Пирятинському р. на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 870, арк. 6 (зап. у 1929—1930 рр.; місце запису не зазначено); ф. 1, од. зб. 871, арк. 40 (зап. у 1920-х рр.; місце запису не зазначено); ф. 11, од. зб. 757, арк. 137 зв. (зап. П. Мартинович у 1906—1907 рр. у м. Костянтиноград Харківської губ.); ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 231 зв. (зап. М. Ф. Мицик у 1950-х рр. у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.); ф. 28, од. зб. 115, арк. 15 зв. (зап. [у 1894 р. на Ровенщині]).

70. Зайчику, зайчику. Іванов, с. 58, № 18. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

Вар.: Чубинський, IV, № 57 (зап. у м. Бориспіль Переяславського пов.); Дитина в звичаях і віруваннях, с. 81 (південна Київщина); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 543, арк. 16 зв. (зап. у 1925—1927 рр. на Житомирщині); ф. 1, од. зб. 871, арк. 39 (зап. у 1920-х рр.; місце запису не зазначено); ф. 4, од. зб. 35, арк. 1 (зап. Савченко у с. Соловіївка Радомишльського пов.); ф. 8, кол. 1, од. зб. 21, арк. 46 зв. (зап. у 1860-х рр. у м. Тараща Київської губ.); ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 20 (зап. 1956 р. І. І. Гурин у с. Катеринопіль Черкаської обл.).

71. Зайчику, зайчику. Рокосовська, с. 230. (Зап. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягельського пов. на Волині).

Вар.: ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 22 (зап. у м. Бердянськ Таврійської губ.; час запису не зазначено).

72. Зайчику, зайчику. ХСб, 1895, вип. 9, с. 330 (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

73. Зайчику, зайчику. Жизнь и творчество крестьян, с. 335.

(Зап. Г. та А. Калашнікови у сл. Никольське Старобільського пов. Харківської губ.).

«Казка» (примітка записувача).

74. Зайчику, зайчику! Де ти бував. Зап. у 1919—1923 рр. Д. Соловей на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 376, арк. 11.

Вар.: І в а н о в, с. 58, № 18 А (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 454, арк. 63 зв., 64 (зап. у 1920-х рр. А. П. Боголюбова на Чернігівщині); ф. 1, од. зб. 871, арк. 36 (зап. у 1927—1929 рр. К. Супрун; місце запису не зазначено).

75. Зайчику, зайчику, де ти бував. Зап. у 1920-х рр. учні у с. Олександрівка Мар'їнського р. на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 659, арк. 139.

(«Беруть дитину за вушко»).

76. Зайчику, зайчику, де ти був. Зап. 1928 р.; місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 457, арк. 4 зв.

77. Зайчику, зайчику, де ти був. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від О. Манько, 32 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 зв.

78. Зайчику, зайчику, де ти був. Т а м ж е.

79. Зайчику, зайчику. Зап. 1903 р. Л. Лепчевський у с. Колки на Волині. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 25 зв.

80. То горошок, то фасулька. Кайндль, с. 149. (Час і місце запису не зазначено).

Передрук: Б о й к о, с. 53.

81. Горошок. К у ц е р, с. 31, № 36. (Зап. у 1950-х рр. у с. Нижня Ядлова, Східна Словаччина).

82. Горошок. Ш м а й д а, с. 7, № 32. (Зап. 1962 р. у с. Токаїк, Східна Словаччина, від Олени Пан, 63 р.).

83. Горошок. Ш м а й д а, с. 7, № 35. (Зап. 1963 р. у с. Красний Брід, Східна Словаччина, від Юлії Шмайди, 3 р.).

84. Горошок. К у ц е р, с. 31, № 36. (Зап. у 1950-х рр. у с. Нижній Мірошів, Східна Словаччина).

85. Ладки, ладки. Зап. Г. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 23. З мел.

Вар.: П і с н і П о д і л л я, с. 430 (зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл. З мел.); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 562, арк. 76 (зап. 1929 р. у с. Требухів Броварського р. на Київщині).

86. Ладушки, ладусі. І в а н о в, с. 57, № 11. (Зап. у сл. Преображенна Куп'янського пов. Харківської губ.).

87. Ладушки, ладушки. Зап. 1929 р. учні у с. Мар'їнка на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 662, арк. 85 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 658, арк. 316 (зап. у 1920-х рр.; місце запису не зазначено); Ч у б и н с ь к и й, III, с. 106 (час і місце запису не зазначено).

88. Ладки, ладки, ладусі. Зап. [1928 р.] С. К. Кривокінь у с. Вільховий Ріг Червоноградського р. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 424, арк. 79 зв.

89. Ладушки, ладушки. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко від В. С. Онофрійчук з с. Кельменці Чернівецької обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 605.

90. Ладки, ладоньки, ладусі. Зап. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од.зб. 303 а, арк. 27.

91. Ладки, ладки. З а г л а д а, с. 3, мел. № 4. (Зап. у 1920-х рр. М. П. Гайдай та Н. Заглада у с. Старосілля Остерського пов. на Чернігівщині). З мел.

Вар. тексту: Ч у б и н с ь к и й, IV, с. 32, № 52 Б (зап. у с. Рудківка Козелецького пов.); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 24 зв. (зап. 1929 р. у с. Ядлівка Новобасанського р. Ніжинської окр.).

92. Ладки, ладки. Ч у б и н с ь к и й, IV, с. 32, № 52 А. (Зап. у с. Оленівка Борзнянського пов. Чернігівської губ. Час запису не зазначено).

Передрук: Б о й к о, с. 49.

93. Ладки, ладки. З а г л а д а, с. 108. (Зап. у 1920-х рр. Н. Заглада у с. Старосілля Остерського пов. на Чернігівщині).

94. Ой ладки да ладки. Зап. 1928 р. учні у с. Мар'їнка на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 зв.

95. Тосі, тосі. Зап. Г. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 26.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 9 (зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Васалиївка Гайсинського р. Вінницької обл.).

(Під час виконання забавлянок «Тосі, тосі» та «Танці, ручки, танці», як і забавлянок «Ладки, ладусі», плескають ручками дитини).

96. Тосі, тосі, тосі. Д е р л и ц я, с. 126, № 12 (зап. у с. Гошів, Галичина).

Вар.: Т а м ж е, № 11.

97. Тосі, тосі, тосі. Зап. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Волині. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103. арк. 25.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 338, арк. 104 зв. (зап. 1961 р. О. Л. Вітенко у с. Антоніни на Поділлі).

98. Тосі, тосі. Зап. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 14.

99. Тосі, тосі, лапці. Зап. 1961 р. О. Л. Вітенко у с. Антоніни на Поділлі від Л. І. Вітенко. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 338, арк. 104 зв.

(«Як дитина вже сидить, тоді вчать робити рученятами «тосі», приспівуючи...»).

100. Тосі, тосі, свині в горосі. Зап. І. І. Гурин у с. Жванець Кам'янець-Подільського р. Хмельницької обл. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 27.

101. Тосі, тосі. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Ленківці Кельменецького р. Чернівецької обл. від Н. І. Алексеєвич, 1921 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 594.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб.63, арк. 32 (зап. О. П. Діденко у 1950-х рр. у с. Братківці Стрийського р. Львівської обл.).

102. Танці, ручки, танці. К у ц е р, с. 21—22, № 23. (Зап. 1961 р. А. Куцер у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Анни Качур, 35 р.). 3 мел.

103. Танці, ручки, танці. К у ц е р, с. 23, № 25. (Зап. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Зузанни Куцер, 64 р.). 3 мел.

Вар.: Ш м а й д а, № 10 (зап. 1962 р. у с. Нижні Торжки, Східна Словаччина); т а м ж е, № 11 (зап. 1965 р. у с. Ольшавиця, Східна Словаччина).

104. Танці, ручі, танці. Ш м а й д а, с. 5, № 13. (Зап. 1965 р. у с. Дреница, Східна Словаччина, від Марії Олеяр, 76 р.).

105. Танці ручки, танці. К у ц е р, с. 22, № 24. (Зап. 1963 р. у с. Дубова, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Крестини Курти, 80 р.). 3 мел.

106. Що сорока та ворона. Д в е с т и ш е с т н а д ц а т ь у к р а и н с к и х н а ц е в о в, с. 54, № 215. (Зап. у Борзнянському пов. Чернігівської губ.). 3 мел.

107. Сорока-ворона. К в і т к а. 1922, с. 232, № 743. (Зап. К. Квітка у с. Рожнівка Борзнянського повіту Чернігівської губернії від Ольги Андрієвської). 3 мел.

(«Загальновідома «Сорока-ворона» в одних місцевостях проказується більш або менш ритмічно, у других, як видно з ч. 215 у Рубця..., виразно співається на добре розроблену мелодію; поданий в п. зб. під ч. 743 запис явить зразок півспіваного, півмовленого виконання»).

108. Сорока-ворона. Зап. 1926 р. М. П. Гайдай у с. Старосілля Остерського пов. на Чернігівщині від Палажки Мартиненко. І М Ф Е, ф. 8-13, од. зб. 15, арк. 65—66, 67. 3 мел.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 562, арк. 76 (зап. 1929 р. у с. Требухів Броварського р.); ф. 1, од. зб. 622, арк. 186 зв. (зап. 1927 р. у с. Городище Пирятинського р. Полтавської обл.); С т е п о в и й, с. 127 (з мел).

Надрук.: З а г л а д а, с. 107, мел. № 1.

109. Сорока-ворона. П і с н і П о д і л л я, с. 426. (Зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл. від Н. А. Присяжнюк). 3 мел.

110. Сорока-ворона. Ж и з н ь и т в о р ч е с т в о к р е с т ь я н, с. 336. (Зап. у сл. Никольське Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 870, арк. 6 зв. (зап. у 1929 — 1930 рр.; місце запису не зазначено).

111. Сорока-довбуха. Зап. на Чернігівщині. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 38, арк. 20.

112. Да сорока. Зап. 6. Гаврилей у с. Веркіївка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 301, арк. 12.

113. Сорока, ворона. Зап. у 1908—1915 рр. В. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов. від своєї родини. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 65 зв.

Вар.: Чубинський, IV, с. 33—34, № 55 Б.

Передрук: Бойко, с. 50.

114. Сорока, ворона. Зап. 1928 р. І. К. Сиворог у с. Курівка [на Поділлі]. І М Ф Е, ф. 1 дод., од. зб. 211, арк. 2.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 24 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 606 (зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Кельменці Чернівецької обл.).

115. Сорока, ворона. Зап. [1928 р.] С. К. Кривокінь у с. Вільховий Ріг Червоноградського р. на Полтавщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 424, арк. 79.

116. Сорока-ворона. Зап. у 1928—1930 рр. учні у с. Олександрівка Мар'їнського р. на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 659, арк. 139.

117. Сорока-білобока. Зап. 1929 р. О. Горбань у с. Ядлівка Новобасанського р. Ніжинської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 566, арк. 24 зв.

Вар.: Терещенко, с. 5; Іванов, с. 57, 58, № 12. (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); Чубинський, IV, № 55 А, с. 33—34 (зап. у с. Дударі Канівського пов.); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 622, арк. 186 зв. (зап. 1927 р. у с. Городище Пирятинського р. на Полтавщині); ф. 1, од. зб. 871, арк. 37 (зап. у 1920-х рр.; місце запису не зазначено).

118. Ворона, сорока. Зап. [у 1920-х рр.] Г. Танцюра в Гайсинському р. на Поділлі. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 27.

Вар.: Дерлиця, с. 125, № 10 (зап. у с. Застав'є Терпопільського пов.); Кайндль, с. 149, № 9, 10; І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 25 (зап. Л. Ленчевський у Костянтинівському пов. на Волині); ф. 6, од. зб. 120, арк. 29 (зап. [у 1920-х рр.] Г. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. на Поділлі); ф. 28, од. зб. 80, арк. 6 зв. (зап. 1898 р. Л. Ленчевський у с. Колки Костянтинівського пов. на Волині); ф. 29, од. зб. 229, арк. 215 (зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Волині).

119. Сорока-ворона. Зап. у с. Жуків. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 96, арк. 101.

120. Кар, кар, сорока. Зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл. від К. М. Гуменюк, 62 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 10.

(«Учила (виконавиця.— Упор.) «кар-кар» Степанка»).

121. Сорока-ворона. Зап. 1945 р. І. С. Юречко у с. Рудницьке Баришівського р. Київської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 1, арк. 38 зв.

122. Ворона, ворона. Зап. [1950 р.] О. П. Діденко [у с. Братківці Стрийського р. Львівської обл.] І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 32.

123. Сорока, ворона. Рокосовська, с. 221. (Зап. у 1880-х рр. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягельського пов. на Волині).

124. Варила мамочка кашичку, варила. Куцер, с. 33, № 42. (Зап. 1955 р. у с. Нижній Мирошів, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Аназії Біланин, 66 р.).

125. Варила бабочка кашичку. Шмайда, с. 7, № 31. (Зап. 1965 р. у с. Завадка, Східна Словаччина, від Анни Бучко, 53 р.).

126. Варила мишичка кашичку, варила. Шмайда, с. 8, № 40. (Зап. 1965 р. у с. Нижні Репаші, Східна Словаччина, від Юрія Павличка, 66 р.).

127. Варила мама кашичку, варила. Шмайда, с. 7, № 27. (Зап. 1965 р. у с. Тихий Потік, Східна Словаччина, від Марії Гром'як, 42 р.).

128. Варила мамочка кашичку, варила. Куцер, с. 31—32, № 38. (Зап. 1963 р. А. Куцер у с. Розтоки, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Марії Семанчик, 12 р.).

129. Варила баба кашичку. Шмайда, с. 6, № 25. (Зап. 1962 р. у с. Старина, Східна Словаччина, від Катерини Сурин, 58 р.).

130. Варила мишичка кашичку. Шмайда, с. 6, № 26. (Зап. 1962 р. у с. Красний Брід, Східна Словаччина, від Олени Папиняк, 62 р.).

131. Кра, ворона, кра. Куцер, с. 30, № 35. (Зап. 1961 р. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Анни Качур, 35 р.).

132. Кую, кую чоботок. Зап. 1925 р. М. П. Гайдай у с. Українка на Київщині від Андрія Марути, 12 р. І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 123, арк. 1. З мел.

Вар. тексту: Іванов, с. 58, № 16 (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 376, арк. 13 (зап. у 1919—1923 рр. Д. Соловей у м. Срібне на Полтавщині).

133. Кую, кую чоботок. Загслада, с. 2. (Зап. у 1920-х рр. М. П. Гайдай та П. Заглада у с. Старосілля Остерського пов. на Чернігівщині). З мел.

134. Куй, куй чоботок. Зап. у с. Веркіївка Ніжинського пов. на Чернігівщині. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 301, арк. 13.

135. Ой ковалю, ковальочку. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Т. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 31.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 25 (зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка Костянтинівського пов. на Волині).

136. Куй, куй чоботок. Зап. 1929 р. учні у с. Ядлівка Новобасанського р. Ніжинської окр. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 566, арк. 118.

137. Кує коваль бричку. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Т. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 30.

Вар.: Ходаковський, с. 628; ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 9 зв. (зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 231 (зап. у 1950-х рр. М. Ф. Мищик у с. Вишнопіль Уманського р. Черкаської обл.).

138. Кує коваль бричку. Кравченко, с. 53, № 132 а. (Зап. 1897 р. В. Кравченко у с. Тютюнники Житомирського пов. від Насті Захарчук).

139. Куй, куй, ковалику. Зап. [у 1906—1907 рр.] П. Мартинович [у м. Красноград, Харківщина]. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 757, арк. 171.

Вар.: Кравченко, с. 53, № 131 (зап. у м. Бердянка).

140. Кую, кую ножку. Зап. [у 1922—1926 рр.] на Чернігівщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 841, арк. 130.

141. Куєм, куєм ніжку. Зап. 1961 р. О. Л. Вітенко у с. Антоніни на Поділлі від Л. І. Вітенко. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 338, арк. 105.

142. Ковалю, ковалю. Зап. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 15.

143. Куй, куй, ковальок. Зап. [на Полтавщині]. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 33, од. зб. 24, арк. 20 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 658, арк. 315 зв. (зап. у 1920-х рр. у с. Овдіївка на Донеччині).

144. Ковальок, ковальок. ХСб, 1895, вип. 9, с. 330. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

145. Ковалю, ковалю. Кравченко, с. 53, № 132 б. (Зап. 1897 р. у с. Тютюнники Житомирського пов. від Насті Захарчук).

146. Ковальок, ковальок. ХСб, 1895, вип. 9, с. 330. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 424, арк. 79 зв. (зап. 1926 р. С. Кривокінь у с. Вільховий Ріг Червоноградського р. на Полтавщині).

147. Приїхали ковалі. Зап. 1961 р. О. Л. Вітенко у с. Антоніни на Поділлі від Л. І. Вітенко. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 338, арк. 105.

148. Куй, куй, ковалі. Дерлиця, с. 126, № 17. (Зап. у с. Підмихайле у Галичині).

149. Куй, куй, ковалець. Зап. 1930 р. у с. Бобрик Роменської окр. на Полтавщині від Наталки Костенко, 14 р. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 7.

150. Летіла пчола коло чола — бумц. Зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Поділлі. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 80, арк. 6 зв.

151. Ту розум. Дерлиця, с. 126, № 15. (Зап. М. Дерлиця у с. Застав'є у Галичині).

152. Кузю, кузю рогатая. Іванов, с. 58, № 14. (Зап. у сл. Преображенна Куп'янського пов. Харківської губ.).

153. Іде бумба до Вилаг. Куцер, с. 29, № 33. (Зап. 1958 р. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Зузанни Куцер, 64 р.).

(Забавлянки № 154—229 найчастіше виконуються, коли дитину хитають на коліні чи нозі або підкидають на руках).

154. Наїхали ковалі. Ходаковський, с. 628.

155. Вийшли в поле гайналі. З уст народу, с. 339, № 45. (Зап. на Закарпатті).

156. Їде, їде пан, пан. Зап. І. І. Гурин [на Київщині]. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 14.

Вар.: Дерлиця, с. 126, № 16 (зап. у с. Застав'є Тернопільського пов.); Кайндль, с. 153, № 37 (місце і час запису не зазначено); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 588, арк. 69 (зап. 1927 р., Білоцерківський р. на Київщині); ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 66 зв. (зап. В. К. Михайлюк у 1908—1915 рр. у с. Хижинці Житомирського пов.).

157. Гопа, гопа, гопа-чуки. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Т. Танцюра в Гайсинському р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 22. З мел.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 209 зв. (зап. 1956 р. В. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 360, арк. 32. (зап. 1966 р. О. С. Оліїнников у с. Шевченкове Черкаської обл.).

158. Чуки, чуки, чуки, чуки. Пісні Поділля, с. 429. (Зап. 1964 р. у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл. від Н. А. Присяжнюк, 1894 р. нар.). З мел.

159. Ой чук, чук, чук. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Ольги Шамедько, 39 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

160. Ой чук. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ від П. Завгородньої, 1901 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

161. Ой чук, чук. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзержинськ від П. М. Чуйко, 1906 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

162. Ой чук-чуки-чук. Зап. у 1960-х рр. В. О. Бєліков у с. Волосько-Балаклія Харківської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 305, арк. 169.

163. Гоп, чук-чук, Гаращук. Дитина в звичаях і віруваннях, с. 140. (Зап. на південній Київщині).

164. Ой гоп! Чук! Чук. Зап. в Катеринославській губ. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 5, арк. 106 зв.

165. Ой чук, чук, чук. Іванов, с. 56, 57, № 4. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

Друк.: Бойко, с. 52.

166. Ой чук, чук, чук. ХСб, 1895, вип. 9, с. 328. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

167 Ой чук, чук, чук. Грінченко, с. 553, № 1368. (Зап. у Чернігівській губ. Із зібрання Ф. К. Ромашковича).

168. Чуки-чуки-чукалочки. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині від М. П. Бадаєухи, 71 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 660, арк. 72 зв.

Вар.: ХСб, 1895, вип. 9, с. 329 (зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов.); І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 59 (зап. у 1950-х рр. О. П. Діденко у с. Березівці Ходорівського р. Дрогобицької обл.).

169. Ой гоп, чук. Зап. у 1930-х рр. М. П. Стельмах у с. Літки Димерського р. Київської обл. від Насті Добровольської. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 374, арк. 32.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 13 (зап. у с. Хорів Острозького р. Ровенської обл.; час запису не зазначено).

170. Ой гоп, чук, чук. Зап. 1958 р. І. П. Березовський у с. Чмер Олишівського р. Чернігівської обл. від Г. Ковтуна, 10 р. І М Ф Е, ф. 14-5, од. зб. 196, зош. 2, арк. 30 зв.

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 679, арк. 23 зв. (зап. 1928 р. М. Бідненкова в Ніжинській окр.); ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 13 (зап. у с. Хорів Острозького р. Ровенської обл.; час запису не зазначено).

171. Ой чук, чуки. Зап. [у 1930-х рр.] Г. Т. Танцюра у Гайсинському р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 24. З мел.

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 3, од. зб. 244, арк. 36 (зап. у другій пол. XIX ст. на Чернігівщині).

172. Ой гуц, гуца, гуца. Зап. 1977р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

173. Ой чук, Кременчук. Зап. 1979 р. М. М. Шубравська у м. Дніпродзер-

жинськ від Любові Глінченко, 1928 р. нар. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. З мел.

174. Чук, чук, чукалочки. Х С б, 1895, вип. 9, с. 329. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Куп'янського пов. Харківської губ.).

Вар.: І в а н о в, с. 57, № 7 (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

175. Сякий-такий петушок. Зап. 1889 р. О. К. Тарасевська у Валуйському пов. Воронезької губ. Л Н Б, ф. Дикарєва, 30 (без пагінації).

176. Ой чук, дочко. Х С б, 1895, вип. 9, с. 328. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

177. Ой чуки, чуки, чуки. Т а м ж е, с. 329.

Вар.: Л Н Б, фонд Дикарєва, 30 (без пагінації).

178. Ой чук, чук, чук. Зап. [1925 р. на Полтавщині]. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 33 зв.

179. Ай чук, чуки-чук. Зап. [1925 р.] М. М. Сідляр на Чернігівщині [Любецький р.]. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 841, арк. 117 зв.

180. Гоп-чук, чук-чук-чук. Зап. 1966 р. О. Олійников у с. Моринці Черкаської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 360, арк. 32 зв.

181. Ой чук, чук. Зап. [1925 р. на Полтавщині]. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 631, арк. 33 зв.

182. Ой чук, чук, чук. Зап. [у 1925—1927 рр.] на ст. Овдіївка на Донеччині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 658, арк. 320.

183. Ой чук, парубок. І в а н о в, с. 56, № 2. (Зап. у м. Куп'янськ Харківської губ.).

184. Ой чук, чук, чукавочка. І в а н о в, с. 56, № 3. (Зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

185. Чики, чики, личаки. Ч у б и н с ь к и й, III, с. 106. (Місце запису не зазначено).

Вар.: І в а н о в, с. 57, № 5 А (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 658, арк. 317 [зап. у 1925—1927 рр. на Донеччині].

186. Ой чуки-ричуки. І в а н о в, с. 57, № 5. (Зап. у сл. Преображенна Куп'янського пов. Харківської губ.).

187. Мене мама чук-чук-чук. Зап. І. І. Гурин у с. Бзов Баришівського р. Київської обл. від П. Б'ятець. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 18.

188. Ой чук, чук-чуки. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 16.

189. Ой чук, чук-чуки. Т а м ж е.

190. Ой чук-чуки, чуки-чок. Т а м ж е, арк. 17.

191. Ой чук-чук, ой чук-чук. Т а м ж е, арк. 18.

192. Ой чук, чуки-чук. Т а м ж е, арк. 17.

193. Ой чук, чуки-чук. Т а м ж е.

194. Чуки, чуки, чуки, чок. Т а м ж е.

195. Гоп-гоп, чуки-чуки. Зап. 1966 р. О. Олійников у с. Моринці Черкаської обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 360, арк. 32.

196. Ой чуки, чуки-на. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 14.

197. Цу, цу, до діда. З у с т н а р о д у, с. 349, № 64. (Зап. у 1920-х рр. на Закарпатті).

198. Дана ручка, дана. Ш м а й д а, с. 5, № 6. (Зап. 1963 р. у с. Красний Брід від Юлії Шмайди, 3 р.).

199. Гуска-шекгера. Зап. у м. Борзна на Чернігівщині. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 3, од. зб. 144, арк. 18.

200. Гопа, гопа, гопа-па. К в і т к а, 1922, № 491, с. 154. (Зап. К. Квітка у м. Звягель Волинської губ. від Ольги Косач). З мел.

(«Зовсім недосліджена з муз. сторони... група, що фігурує у Б. Грінченка... п. т. «чукикаючи дітей»... Уміщена... мелодійка до «чукання» або «чукикання», т. є. підкидання малої дитини на руках вперше знайомить з цим практичним пристосуванням музики, але чи вона типова, я не знаю. Вона занадто розвинена, щоб дійти до свідомості малої дитини (прийнятий міг би бути в кращім разі самий ритм), і її, очевидно, зложила доросла людина, щоб збільшити свою власну втіху».) — К в і т к а, 1922, с. VIII).

Вар. тексту: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 913, арк. 102 (зап. 1967 р. П. Ф. Куцак у м. Шпола Черкаської обл.).

201. Ой гоп, гопа-па. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

202. Гопа-па. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

203. А-та-та, а-та-та. Зап. [у 1920-х рр.] А. П. Боголюбова на Чернігівщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 454, арк. 63, 63 зв.

204. А-та-та, а-та-та. Зап. [1925 р.] М. М. Сідляр на Чернігівщині [Любецький р.]. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 841, арк. 117.

205. Гоп, гоп, гопа-па. Зап. [у 1925—1927 рр.] на Житомирщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 543, арк. 16 зв.

206. Пішла мати до попа. Зап. 1926 р. у с. Піщане Старобільської окр. на Харківщині від дівчинки 7 р. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 707, арк. 72.

207. Тра-та-та, тра-та-та, Зап. І. І. Гурин. Час та місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 28.

Вар.: І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 1, арк. 38 зв. (зап. 1945 р. І. С. Юречко у с. Рудницьке Баришівського р. Київської обл.).

208. А-та-та, а-та-та. Зап. [1925 р.] А. П. Боголюбов на Чернігівщині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 454, арк. 63 зв.

209. Гу-ту-ту, гу-ту-ту. Грінченко, с. 553, № 1372. (Зап. на Чернігівщині. Із збірника Ф. К. Ромашкевича).

Вар.: І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 608, арк. 34 (зап. у 1930-х рр. на Київщині); ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 15 (місце і час запису не зазначено); Степовий, с. 125 (місце і час запису не зазначено).

(У варіанті Степового твір подано з мелодією — виконується на одній ноті (соль) зі зміною ритмічного малюнка).

Передрук: Бойко, с. 54.

210. Гоп, гоп, гопака. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 16.

211. Гоп, гоп, горобейки. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 14.

212. Ту-ру-ру, ту-ру-ру. Зап. 1929 р. О. Глатенко у с. Коломиківка Міловського р. Старобільської окр. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 504, арк. 125.

213. Турки, турки, турченя. Пісні Поділля, с. 428. (Зап. 1971 р. від Н. А. Присяжнюк у с. Погребище Гайсинського р. Вінницької обл.). 3 мел.

214. Ей тури, тури, тури. ХСб, 1895, вип. 9, с. 327. (Зап. П. Шпикарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

215. Ой дівчино моя. Зап. 1977 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Олександри Костенко, 57 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

216. Ой дівчино манісінька. Зап. 1978 р. М. М. Шубравська у с. Козин Обухівського р. Київської обл. від Федори Ланіги, 73 р. Мел. розшифр. Л. О. Тестова. І М Ф Е, нові надходження. 3 мел.

217. Танцювала ріпа з маком. Куцер, с. 24, № 26. (Зап. 1964 р. у с. Цігла, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Марії Ткач, 13 р.). 3 мел.

218. А що будем діяти, діяти. Зап. у другій пол. XIX ст. у с. Оленівка Борзнянського пов. Чернігівської губ. І М Ф Е, ф. 3, од. зб. 1045, арк. 21.

(«Приспівують, чукикаючи дитину»).

219. Хлопці-горобці. Зап. у другій пол. XIX ст. у м. Мена Чернігівської губ. І М Ф Е, ф. 3, од. зб. 1045, арк. 3.

220. Кеік, кеік, кобила. Зап. Є. Гаврилей у с. Верківка Ніжинського пов. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 28, од. зб. 301, арк. 10.

221. Летів горобейчик. Грінченко, с. 554, № 1375. (Зап. у с. Вел. Данилівка Харківського пов.).

(«Чукикаючи дитину»).

Передрук.: Бойко, с. 55.

222. Ой так парубок. Грінченко, с. 553, № 1369. (Зап. в Чернігівській губ. Із збірника Ф. К. Ромашкевича).

223. Ой так парубок. Грінченко, с. 553, № 1370. (Зап. в Чернігівській губ. Із збірника Ф. К. Ромашкевича).

224. Ой так, так. Грінченко, с. 558, № 1371. (Зап. в Чернігівській губ. Із збірника Ф. К. Ромашкевича).

Передрук. Бойко, с. 54.

225. От і казці кінець. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 25.

226. Хиті, хиті. Зап. 1927 р. М. П. Гайдай у с. Супівка на Поділлі від Нестора Малечи. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 11, арк. 79. З мел.

227. Хиті, хиті. Зап. 1978 р. А. І. Остащенко у с. Петровка Павловського р. Воронезької обл. від М. І. Сизьонової. ІМФЕ, ф. 14-5, од. зб. 400, арк. 196 зв. З мел.

(«Коли грають з немовлям»).

228. Хиті, хиті. Зап. 1921 р. [Д. Соловей] у с. Шишаки Миргородського пов. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 376, арк. 10.

Вар.: Іванов, с. 46, № 8 (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.); там же, с. 57, № 6; ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 757, арк. 137 (зап. у 1906—1907 рр. П. Мартинович у м. Костянтинограді Харківської губ.); ХСб, 1895, вип. 9, с. 330 (зап. П. Шишкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

229. Хиті, хиті, а коники в житі. Зап. [у 1920-х рр.] у с. Олександрівка Перещепинського р. на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 339 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 870, арк. 6 (зап. у 1929 — 1930 рр.; місце запису не зазначено).

230. Іде, іде дід, дід, несе, несе міх, міх. Степовий, с. 129. (Час і місце запису не зазначено). З мел.

231. Тринди-линди, што там маш. Куцер, с. 26—27, № 29. (Зап. 1961 р. у с. Нижній Мирошів, окр. Свидник, Східна Словаччина, від Анни Кеселиці, 39 р.). З мел.

(«Коли дитина плаче, то їй співають»).

232. Не плач, дитинко, не плач. Кайндль, с. 150, № 16. (Час і місце запису не зазначено).

233. Маленький Володя, не плач. Зап. [у 1920-х рр.] М. Я. Кащенко. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 845, арк. 14.

234. Тпру-тпру, лялі. Зап. 1928 р. М. Помпа у с. Мар'їнка на Донеччині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 660, арк. 71 зв.

(«Коли маленьке розплачеться, то підносять його до вікна і, стукаючи пальцями у шибку, примовляють»).

235. Дир-дир, диркач. [Зап. у 1919—1929 рр. Д. Соловей]. Місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 376, арк. 12.

236. Цить, не плач. Зап. 1913 р. у с. Тарасівка Катеринославського пов. від О. Савченко. ІМФЕ, ф. 4, од. зб. 143, арк. 21.

(«Забавляють дитину, щоб не плакала; треба казать з протягом — дитина засміється і перестане плакать»).

Вар.: ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 229, арк. 215 зв. (зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Волині); ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 43 зв. (зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 78 (зап. 1955 р. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл.); ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 25 (час і місце запису не зазначено).

237. Плач, плач. Куцер, с. 32, № 39. (Зап. 1958 р. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Зузани Сас, 34 р.).

238. Не плач, Марусь, не плач. Куцер, с. 33, № 41. (Зап. 1957 р. у с. Курів, окр. Бардіїв, Східна Словаччина, від Івана Сикори, 27 р.).

239. Не плач, Ганько, не плач. Шмайда, с. 9, № 53. (Зап. 1965 р. у с. Важпик, Східна Словаччина, від Марії Тиман, 39 р.).

240. Сіла баба на барана. Іванов, с. 63, № 47. (Зап. у сл. Ново-Катеринославль Куп'янського пов. Харківської губ.).

241. Ой мав же я два воли. Дерлиця, с. 127—128, № 20. (Зап. М. Дерлиця у с. Підбережжя на Галичині).

242. Баю, баюшичка. Зап. М. Я. Кащенко. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 845, арк. 14.

243. Вишла миш в сад. З уст народу, с. 327, № 21. (Зап. 1923 р. Б. Заклинський у с. Зарічово на Закарпатті).

244. Скажу вам байку. Зап. у 1950-х рр. О. П. Діденко у с. Підгірці Славського р. Дрогобицької обл. від Стефанії Кузів, 17 р. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 35.

245. Дівка кросна ткала. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 21.

246. Била баба масло. Зап. 1975 р. І. Г. Безручко у с. Ленківці Кельменецького р. Чернівецької обл. від Н. І. Алексеєвич, 1921 р. н. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 599.

247. На тім боці на толоці. Зап. 1931 р. у с. Новий Попряж на Полтавщині від Харитини Байрак, 13 р. ІМФЕ, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 11.

248. Товчу, товчу мак. Заглада, с. 109, мел. № 5. (Зап. у 1920-х рр. М. П. Гайдай та Н. Заглада у с. Старосілля Остерського пов. Чернігівської губ.). З мел.

249. Товчу, товчу мак. Зап. у 1920-х рр. М. П. Гайдай у с. Жукин на Чернігівщині. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 15, арк. 71. З мел.

(«Дитяча примівка»).

250. Товчу, товчу мак, мак. Заглада, с. 109. (Зап. у 1920-х рр. Н. Заглада у с. Старосілля Остерського пов., Чернігівщина).

(«Як дитина вже дещо тямить, як навчилася дещо балакати та коли воло щось хоче, то забавляють її, кажуть: «Я тобі казочку розкажу»).

Вар.: Іванов, с. 64, № 48 (зап. у Куп'янському пов. Харківської губ.).

251. Товчу, товчу мак. Зап. 1926 р. Н. Вортеляк у с. Харсики на Полтавщині від жінки 64 р. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 636, арк. 56 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 173, арк. 34, 34 зв. (зап. [1936 р.] у с. Березняки Ковалівського р. Полтавської обл.).

252. А я товчу мак, мак. Зап. [1925 р.] Поліщко у с. Олександрівка Перещепинського р. на Катеринославщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 532, арк. 340.

253. Товчу, товчу мак, мак. Зап. Г. Т. Танцюра у с. Зятківці Гайсинського р. Вінницької обл. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 31, од. зб. 36, арк. 34, 35.

254. Товчу, товчу маку. Зап. 1937 р. І. Теліга у м. Києві від Є. Т. Мазіної. ІМФЕ, ф. 8, од. зб. 391, арк. 13.

(«Слівця без кінця»).

255. Товчу, товчу мак. Зап. 1945 р. І. С. Юречко у с. Хмельовик Березанського р. Київської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 1, арк. 39.

256. Гойда, гойда, гойдай-да. Зап. 1927 р. А. Колос у Прип'ятинському р. на Полтавщині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 622, арк. 210 зв.

(Записана збирачем як колискова пісня).

257. Що ти, діду, робиш. Зап. [у 1920-х рр.] В. Харків у с. Ісаківці Кам'янецької окр. від школярів. ІМФЕ, ф. 8-13, од. зб. 132, арк. 31, 32. З мел.

Вар. тексту: Дерлиця, с. 129, № 23 (зап. у с. Новошилки на Галичині); Павлик, с. 272; ІМФЕ. ф. 6, од. зб. 159, арк. 34 (зап. у 1920-х рр. у с. Ісаківці Кам'янецької окр.).

258. Сидить дід на печі. Зап. 1956 р. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 115.

259. Карлючка-небога. Зап. 1878 р. П. Н. Солонина у с. Савин Остерського пов. Чернігівської губ. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 34.

260. Карлючка-небога. Зап. В. Степаненко в Канівському пов. Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 38, арк. 34 зв.

261. Карлючка-небога. Зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Ровенщині. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 229, арк. 215.

Твір записано як розвагу самих дітей — «Їдно з дітей дає запитання, а друге одвічає».

262. Був чоловік Тяжка. Кайндль, с. 154, № 42. (Місце і час запису не зазначено).

263. Був собі чоловік Нетяшка. Зап. 1895 р. Л. Ленчевський у с. Котюржинці на Поділлі. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 80, арк. 6 зв.

Вар.: ІМФЕ, ф. 6, од. зб. 103, арк. 26 (зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Волині); ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 38 зв. (зап. 1946 р. Г. І. Колесни-

чонко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл.); ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 28 (зап. у с. Бзов Баришівського р. Київської обл.; час запису не зазначено); ф. 29, од. зб. 229, арк. 215 зв. (зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Волині).

264. Був собі чоловік Сажка. Зап. у 1908—1915 рр. В. Михайлюк у с. Хижинці Житомирського пов. від родини. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 71, арк. 67.

265. Жив собі дід Сажка. Зап. 1955 р. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 114 зв.

266. Був собі рак. Зап. 1901 р. А. Гловачевський-Юрчук на Ровенщині. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 229, арк. 215 зв.

267. Жив-був дід та баба. Зап. у 1955—1956 рр. М. Ф. Мицик у с. Вишнопіль Бабанського р. Черкаської обл. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 214, арк. 77 зв.

268. Послухайте, люди. Зап. 1964 р. Ф. Д. Мілісевич у с. Лопавше Ровенської обл. від Федора Ткача, 1901 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 497, арк. 25, 26.

Вар.: ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 60 (зап. у 1950-х рр. О. П. Діденко у с. Березівці Ходорівського р. Дрогобицької обл.).

269. Ліз прус по стіні. Зап. 1968 р. С. Г. Захарчук у с. Бродниця Зарічненського р. Ровенської обл. від В. О. Вишневського, 1954 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 689, арк. 50.

270. Був собі Будько. Зап. 1966 р. І. Г. Безручко у с. Іванівці Кельменецького р. Чернівецької обл. від Т. П. Василевської, 1915 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 589.

271. Казочка, казочка. Зап. 1972 р. І. Г. Безручко у с. Кельменці Чернівецької обл. від О. Т. Вислободської, 1932 р. нар. ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 314/II, арк. 585.

(Ці слова промовляють в кінці казки, яку розповідають дорослі дітям.)

272. Кажу, кажу казку. Зап. 1983 р. від А. О. Ткаченка, 1948 р. нар., який нам'ятає твір з дитинства, проведеного у с. Лук'янівка Таращанського р. Київської обл. ІМФЕ, нові надходження.

273. Був дід Монька. Дерлиця, с. 127. (Зап. у с. Застав'є Тернопільського пов.).

274. Був дід та й баба. Кайндль, с. 152, № 30. (Час і місце запису не зазначено).

275. Тиню, линю, тиню, линю. Куцер, с. 24—25, № 27. (Зап. 1961 р. у с. Светлиці, окр. Гуменне, Східна Словаччина, від Анни Качур, 35 р.). З мел.

276. Тиню, тиню. Шмайда, с. 6, № 17. (Зап. 1963 р. у с. Якуб'яни, Східна Словаччина, від Марії Грейцингер, 59 р.).

277. Сидить Василь на припічку. Грінченко, с. 552, № 1364. (Зап. 1896 р. В. Ф. Степаненко у с. Полствин Канівського пов.).

Вар.: ІМФЕ, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 23 (час і місце запису не зазначено); ф. 14-3, од. зб. 360, арк. 32 (зап. 1966 р. О. С. Олійников у с. Шевченкове Черкаської обл.).

Передрук: Бойко, с. 54.

278. Летів шпак через мак. ХСб, 1895, вип. 9, с. 327. (Зап. П. Шинкарьов у сл. Біло-Куракіно Старобільського пов. Харківської губ.).

279. Сидить ведмідь на колоді. Жизнь и творчество крестьян, с. 335. (Зап. у сл. Никольське Старобільського пов. Харківської губ.).

280. Сорока летить. Там же.

281. Сорока летить. Зап. [у 1925—1927 рр.] у с. Червона Слобода на Черкащині. ІМФЕ, ф. 1, од. зб. 604, арк. 48.

282. Упав, упав. Рокосовська, с. 230. (Зап. С. Рокосовська у с. Юрковщизна Звягельского пов. на Волині).

283. Ой там на долині. Зап. у с. Антишівка (Донщина). Час запису не зазначено. ІМФЕ, ф. 28, од. зб. 66, арк. 5 зв.

284. Їхав панищи. Дерлиця, с. 127, № 18. (Зап. М. Дерлиця у с. Ходовичі Стрийського пов.).

285. А нас ти кози. Зап. 1899 р. М. Зубрицький у м. Мшанець. ІМФЕ, ф. 29, од. зб. 187, арк. 5.

286. Їхав піп через міст. Зап. у 1901—1904 рр. П. Мартинович на Харківщині. ІМФЕ, ф. 11, од. зб. 714, арк. 263 зв.

287. Що ж ти, дурний Марку. Зап. 1922 р. П. О. Балицький на Волині. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 395, арк. 462.

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 103, арк. 24 (зап. 1896 р. Л. Ленчевський у с. Карабіївка на Волині); ф. 28, од. зб. 66, арк. 5 (зап. О. Корсун на Донщині); ф. 28, од. зб. 133, арк. 31 (зап. у 1890-х рр. у с. Карабіївка на Волині).

288. Ой ти, коте Марку. Зап. Ю. А. Горошко у с. Передмірки Лановецького р. Тернопільської обл. Час запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3 од. зб. 367, арк. 428.

289. Біжи, біжи, коню. Зап. К. Супрун. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 871, арк. 36.

290. Прилетіли журавлі. Зап. [1925 р.] М. М. Сідляр на Чернігівщині [Любецький р.] І М Ф Е, ф. 1, од. зб. 841, арк. 117 зв.

291. Прийшов німчик. Зап. [у 1920-х рр.] Г. Т. Танцюра в Гайсинському р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 31, од. зб. 36, арк. 32.

292. Летів жук та у воду — гуп. Зап. 1949 р. І. І. Гурин у с. Ломака Сенчанського р. Полтавської обл. від хлопця Віктора Сунка. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 4.

Вар.: І М Ф Е, ф. 6, од. зб. 205/3, арк. 1-2 (1929 р., місце запису не зазначено).

293. Пішов дід по гриби. Зап. [у 1950-х рр.] О. П. Діденко у с. Березівці Ходорівського р. Дрогобицької обл. від Ганни Убогої, 34 р. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 63, арк. 59.

294. Ішов Анциборик. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 8, кол. 2, од. зб. 34, арк. 9.

(«Коли граються дідусь або бабуся з онуками»).

295. Їхав ціпорик. Зап. у 1930-х рр. М. Костенко (під кер. М. П. Стельмаха) у с. Літки Київської обл. І М Ф Е, ф. 8, од. зб. 374, арк. 44.

Надрук.: Стельмах, с. 112.

296. А чий ти. З уст народу, с. 347, № 61. (Зап. на Закарпатті).

297. Ішли ткачі по деркачі. [Зап. у 1864—1870 рр.]. З матеріалів Полтавського краєзнавчого музею. І М Ф Е, ф. 8, кол. 1, од. зб. 21, арк. 46 зв.

298. Що ти, квочко, чинила. З уст народу, с. 325 № 16. (Зап. у 1920-х рр. М. Дашкала у с. Вел. Бичків на Закарпатті).

299. Запряжемо котка в санки. Зап. 1946 р. Г. І. Колесниченко у с. Басаличівка Гайсинського р. Вінницької обл. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 66, арк. 27.

300. Ой цюні, цюні, цюні. Зап. 1968 р. М. І. Козак у с. Ставки Ровенської обл. від П. О. Ісович, 1950 р. нар. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 676, арк. 35.

301. Пішов дід на обід. Зап. 1958 р. у с. Берестівець Уманського р. на Черкащині від Р. П. Панасюк. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 310, арк. 20.

302. Від порога до порога. Зап. І. І. Гурин. Час і місце запису не зазначено. І М Ф Е, ф. 14-3, од. зб. 303 а, арк. 13.

303. Лізе рак по стіні. Там же, арк. 27.

304. Кукуріку, кукуріку. Там же, арк. 23.

305. Гоп-ці-ці-ці, кобила. Там же, арк. 15.

306. Ой не коси, бузьку, сіна. Стефаник, с. 134. (Зап. В. Стефаник у с. Русів на Станіславщині).

СЛОВНИК
МАЛОЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ

Барс — дуже
Бде — буде
Біржа — місце стоянки міських візників
Більчовик — пелюшка
Бодня — діжка
Борзийко, борзо — швидко
Будаче — будяки

Валал — село
Вжесь, ужесь — вже
Вибухати — набити
(ся) Викуляти — вивалитися
Вишки — горище
Відлічка — вилочка
Вшистка — вся
Волки — волики
Вхабити — покинути, залишити

Гводне — вдень
Гей — хай
Го — його
Горночок — каструлька
Грейцар — дрібна монета
Гуш — геть

Дакус — як-небудь
Дзецко — дитина
Дзюрка — дірка
Днесь — сьогодні
Докля — доки
Друлити — штовхати

Жеб — щоб

Загловочок — подушка
Загріток — теплота
Зарабувати — грабувати
Зармушити — засмутити
Зарпо — завидно, вигідно
Звій — сувій
Значок — вогні, які запалюють влітку на горах
(ся) Зуновати — знудитися
Зяли — взяли

Ідпати (пастуха) — наймати

Кайстронпк — торбинка
Кабатпк — зменш. від кабат — вид верхнього одягу
Карабушка — коробочка
Карпель — овочева рослина
Кеби — якби
Кедь, кед — коли, якщо
Кепеняк — вид верхнього одягу
Киби — якби
Китайка — шовкова тканина
Кишко — тяжко
Кімак — колода
Клебапятко — капелюшок
Клепач — молоток
Ковдоська тайстрина — жебрацька торба
Конари — гілки
Копа — міра, що дорівнює п'ятдесяти або шістдесяти одиницям
Коргелює — гуляє, веде розпусне життя
Кочка — кішка
Кошуля — сорочка
Кроспа — полотно, тканина
Кужіль — чесаний льон, приготовлений для прядіння

Лати — клясти
Легіцька — легенька
Ленчочка — різновид крупи
Лингар — гультяй

Матірка — конопля
Мачка — кішка
Маш — маєш
Меш — матимеш
Ми, мі — мені
Миз — між
Міти — мати
Мня — мене
Мож — можна

Навновити — набриднути
Намітка — жіночий головний убір
Нігда — ніколи
Неньо, няньо — батько

Обп — аби, щоб
Охабити — покинути, залишити
Очкур — шнурок, що служив поясом

Папа — хліб (дитяче слово)
Парночки — перинки
Пахоля — хлопчина
Пекльований — петльований, різновид хліба із борошна тонкого помолу
Пєц — піч
Писок, писки — рот, нижня частина обличчя
Пів'є — сповиє
Піл — дерев'яна лежанка в селянській хаті від печі до причілкової стіни
Повала — стеля
Попінка — покривало
През — повз
Про тебе, про тя — через тебе

Розгади — поради
Рубочок, рубок — тонке полотно, батистова хустка
Руска — різка

Сім'є — насіння
Сказити — розбити, зіпсувати
(ся) Скарбуляти — викотитися
(ся) Скатуляти — викотитися
Скланяна — проклята
Стрий — дядько
Стулити — притулити

Танірик — тарілка
Ти — тобі
Ті — тобі
Тє, тя — тебе

Угорок — огірок
Укохати, викохати — виростити
Устилойка — саморобна колиска з полотна

Файка — люлька
Фалат — шматок
Фарбаньчиско — збільш. від фарбання — спідниця
Фриштик — сніданок

Ховати — виховувати
Холем — хоча б
Худобний — бідний

Цаністра — тайстра, торба
Ци — чи

Чейби — ніби, паче
Черчик — зменш. від чернець
Чипчирі — кайдани
Чижемки — чобітки
Чілядонька, челядь — жіноча частина сім'ї, служники
Чічка — квітка

Шаг, шажок — дрібна монета, гріш
Швайка — шийка
Шитки — всі
Шкілка — розсадник молодих деревець з насіння
Шмарити — кинути
Шумелина — листя, в яке загорнуто початок кукурудзи

Яловая — ялинова, з ялини

ЗМІСТ

Від упорядників 5
Українські народні колискові пісні та забавлянки. *Г. В. Довженок, К. М. Луганська* 11
Колискові пісні 45
Забавлянки 317
Примітки, додатки
Список умовних скорочень використаних джерел 401
Примітки 405
Словник малозрозумілих слів 469

Академия наук Украинской ССР
Институт искусствоведения,
фольклора и этнографии
им. М. Ф. Рыльского

ДЕТСКИЙ ФОЛЬКЛОР

(Колыбельные песни и потешки)

Составление, примечания
ГАЛИНЫ ВАСИЛЬЕВНЫ ДОВЖЕНОК

Нотный материал подготовила
ЕКАТЕРИНА НИКОЛАЕВНА ЛУГАНСКАЯ

(На украинском языке)

Киев, издательство «Наукова думка»

Затверджено до друку вченою радою Інституту
мистецтвознавства, фольклору та етнографії
ім. М. Т. Рильського АН УРСР

Редактор Л. Д. Сушко
Оформлення художника Д. Д. Грибова
Художній редактор І. М. Скловська
Технічний редактор М. А. Притикіна
Коректори Ю. І. Бойко, Н. О. Луцька,
Л. П. Стеценко

Інформ. бланк № 6320

Здано до набору 14.09.83. Підп. до друку 12.03.84.
БФ 25592. Формат 60×90/16. Папір друк. № 1.
Звич. нова гарн. Вис. друк. Ум. друк. арк. 29,5.
Ум. фарбо-відб. 30,63. Обл.-вид. арк. 34,82. Тираж 10 000 прим. Зам. 3—250. Ціна 3 крб. 40 к.

Видавництво «Наукова думка». 252601
Київ 4, вул. Рєпіна, 3.

Київська книжкова фабрика «Жовтень».
252053 Київ 53, вул. Артема, 25.